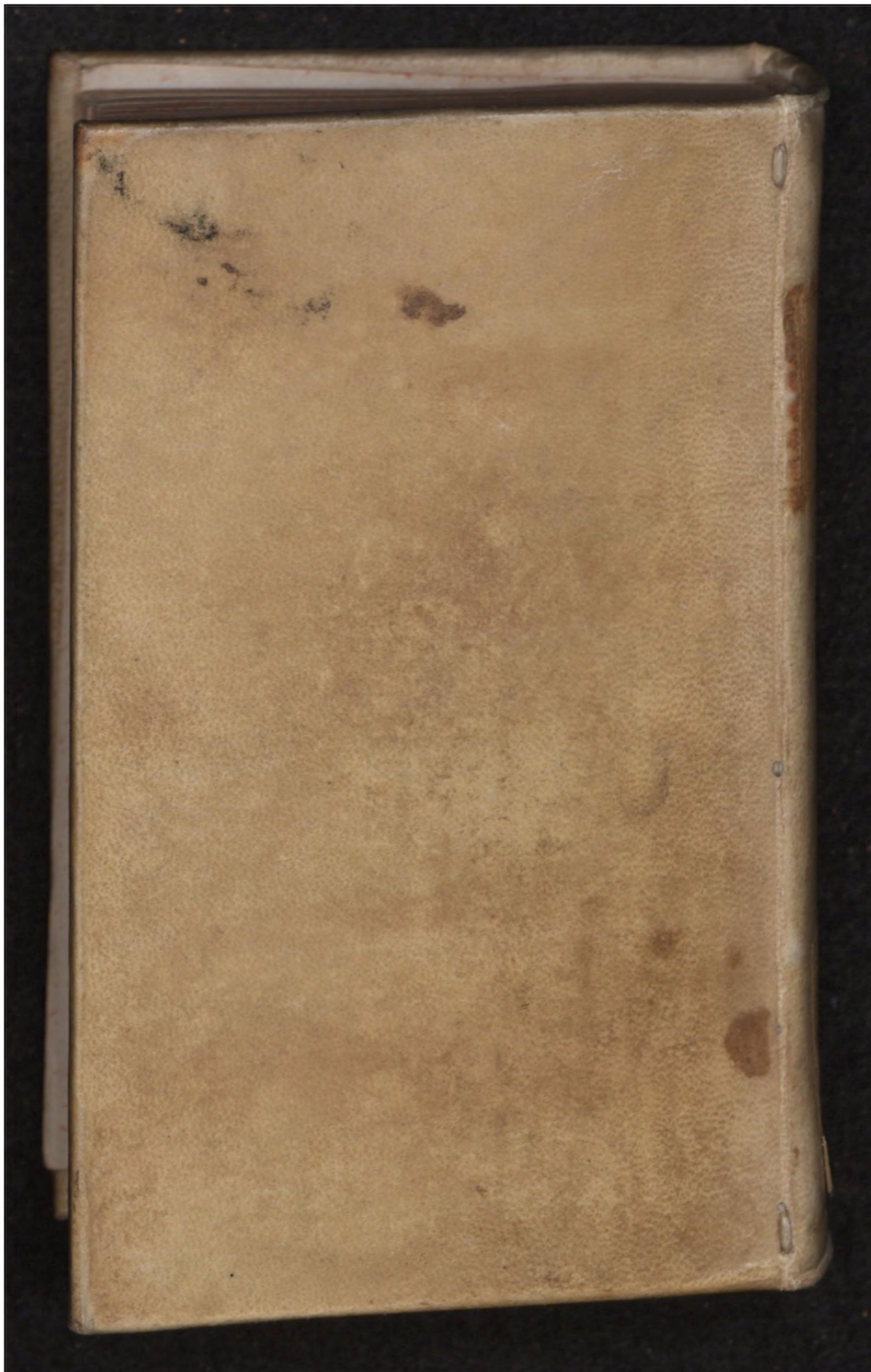
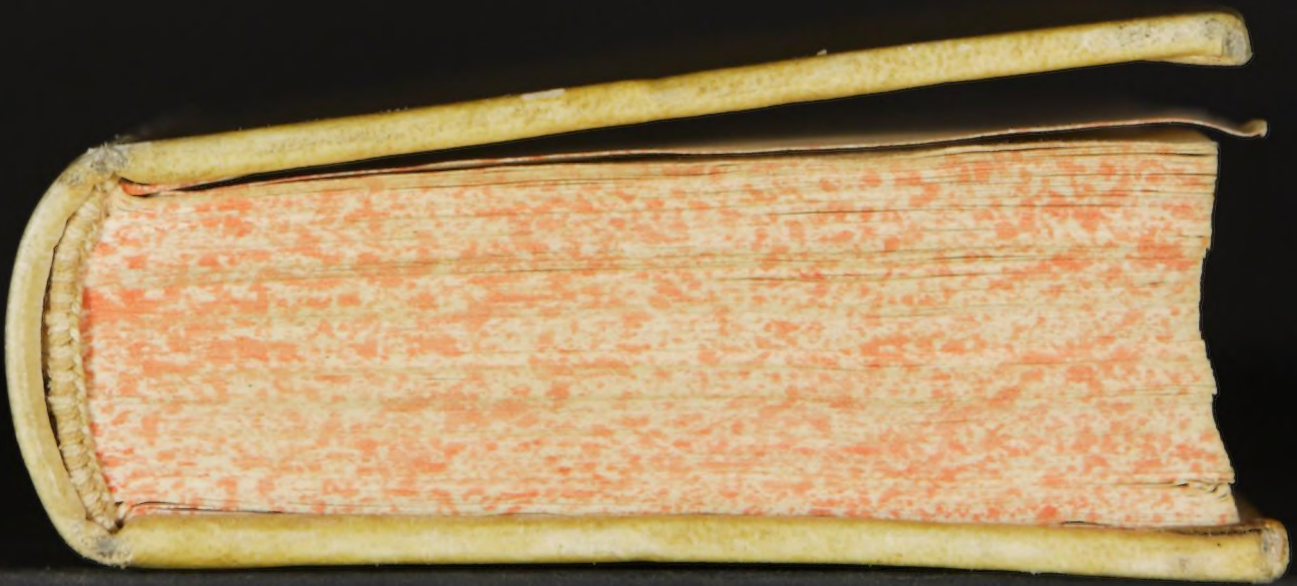

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.2.35

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.2.35

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.2.35

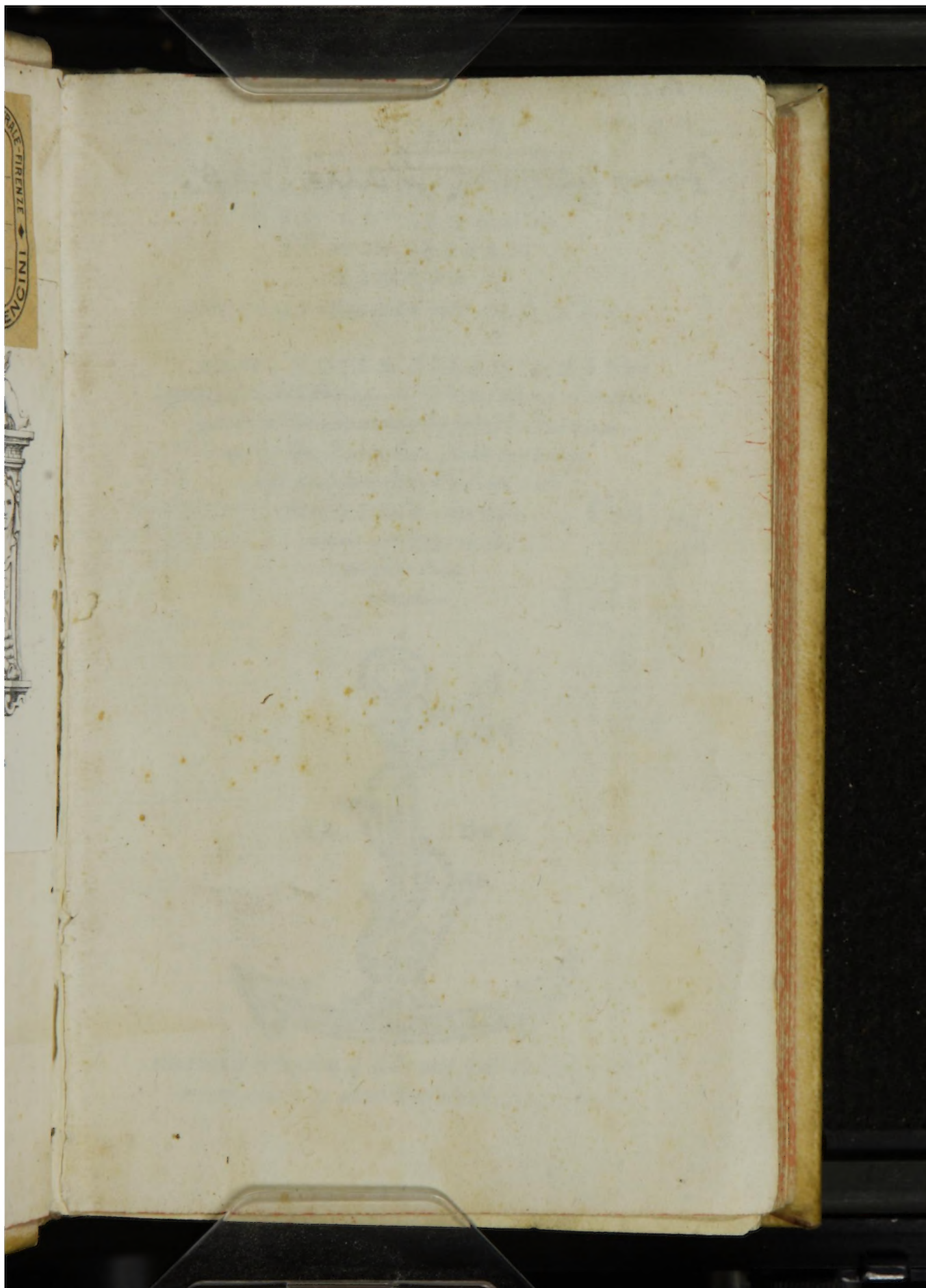
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.2.35

Mo. 3/2.

Ex Libris Joannis Nenoini

1874

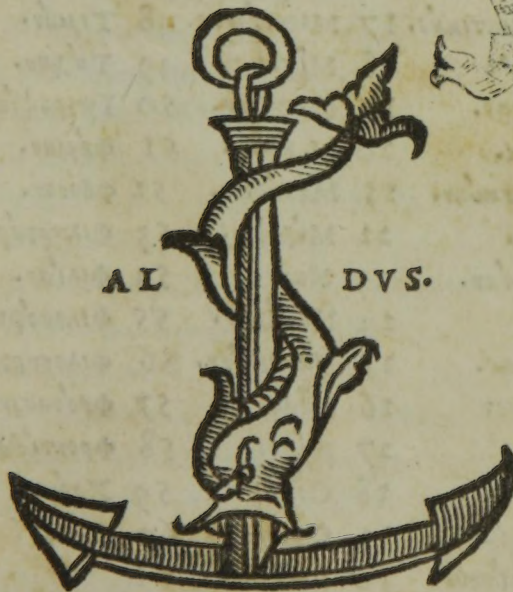
Fatto rilegare l'anno 1765.

Libri noui s. marci

FLORILEGIUM DIVERSO-
RVM EPIGRAMMA-
TVM IN SEPTEM
LIBROS .

Solerti nuper reuulgatum cura . M . D . XXI .

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙ-
γραμμάτων, ὧς χάρις σωτηριεμένων σοφοῖς, ἐπὶ διαφο-
ροῖς ὑποθέσεσιν, ἐρμηνείας ἐχόντων ἐπίδηξιν, καὶ
πραγμάτων ἢ γενομένων, ἢ ὡς γενομένων
ἀφ᾽ ἡμῶν διακεῖται δ' εἰς ἑπτὰ τμή-
ματα τὸ βιβλίον . καὶ ταύ-
τα εἰς κεφάλαια κατὰ
σχητὸν διέκ-
τίθεται .

Nunc exit castigatus, q̄ aliās unq̄, pristinis elustratum
errorib. multisq; aduictum adiectis epigramatib.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α. Τμήματος. Εἰς

Αἰώνος.	1	Εχθρούς.	32	Παραμυθίαν.	63
Ἀμπελον.	2	Ζῶα.	33	Παρίδα.	64
Ἀναθήματα.	3	Ζωήν.	34	Πιγνῆν.	65
Ἀναπήρας.	4	Ἡχώ.	35	Πλατοῦτας.	66
Ἀνδρείας.	5	Θάλασσαν.	36	Ποιητάς.	67
Ἀνταπόδοσιν.	6	Θάνατον.	37	Ποιμένον.	68
Ἀπειλήν.	7	Θεός.	38	Πόλεμον.	69
Ἀρετήν.	8	Ἰατρούς.	39	Πόλεις.	70
Ἀσεβεῖς.	9	Ἰχθύας.	40	Πονηρούς.	71
Ἀσώτους.	10	Κάλλος.	41	Πόρνους.	72
Ἀυλιτάς.	11	Κόλκους.	42	Ποταμούς.	73
Ἀυτάρκεια.	12	Κριτάς.	43	Πτωχούς.	74
Βίον ἀνθρώπινον.	13	Λογογραφίαν.	44	Σιωπῆν.	75
Βρέρη.	14	Μαινομένους.	45	Σοφίαν.	76
Γάμον.	15	Μαθήματα.	46	Σύγκρισιν.	77
Γῆρας.	16	Μέθην.	47	Σωφροσυνῶν.	78
Γραμματικῶς.	17	Μετρούπητα.	48	Τιμῆν.	79
Γραρίδα.	18	Μῆσος.	49	Τύχην.	80
Γυναικῶς.	19	Μητρογάν.	50	Υπεροφίαν.	81
Δένδρα.	20	Μνήμην.	51	Φήμην.	82
Δικαιοσυνῶν.	21	Μυστήριον.	52	Φθόνον.	83
Δίκην.	22	Μίμψιν.	53	Φιλχερῶν.	84
Δυστυχίαν.	23	Ναύς.	54	Φιλίαν.	85
Ελεον.	24	Ναυάριον.	55	Φιλοσόφους.	86
Ελπίδας.	25	Ναυτιλίαν.	56	Φιλοσοφίαν.	87
Επαίνους.	26	Νῆας.	57	Φρόνησιν.	88
Ερωτα.	27	Νήσους.	58	Φροντίδας.	89
Εὐσεβείαν.	28	Οἶνον.	59	Χράνον.	90
Εὐτυχίαν.	29	Ορνίς.	60	Ωρας.	91
Εὐχαρίστους.	30	Παιδιάν.	61		
Εὐχὴν.	31	Γανέρους.	62		

ΑΡΧΙΟΥΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΣ-
ΣΑΡΑΣ ΑΓΩΝΑΣ. Ι.

Εαυτέρ' εἰσιν ἀγῶν' ἀν' ἑλλάδα. τέσσα-
ρ' οἱ ῥοί.

οἱ δύο μὲν, θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων.

Ἰνὸς· λητοῖ' ἰδο· παλαίμονος· ὄρ'· χεμόροιο
ἄθλα δὲ τῶν, κότινος· μῆλα· σέλινα· πίτυς.

Διοτίμου εἰς ἡρακλῆην, καὶ ἀνταῖον.

Τὰν ἦβαν ὅς' ἄεθλα παλασῇ σκησε κραταιᾶς

ἄτε ποσὶ δῶνος, καὶ δῖος ἀγνεά.

εἴται δέ σφιν ἀγῶν ὃ χαλκίου ἀντὶ λέβητος,

αἷς ὅς τις ζῶαν οἴσεται, ἢ θάνατον.

ἀνταῖου ῥ' πῶμα· πρέπει δ' ἡρακλῆα νικῆν

ῥ' οἱ δῖος· ὄρ'· γείων ἀπάλα, ὃ λιβύων.

Ἀντιπάρου εἰς ὀρίαν.

Θεοδιδά ὀρίης ὃ μιν ἐκλεός, οὐ κατελέγει

περσέα σὺν κτίσιν, ταρσὲ κίλιναν πόλι.

Τοῖσι γὰρ παιδὸς πῆνυ πόδ' ὅς, ὃ δ' αὖν ἐκείνῳ

ὃ δ' αὖτος περσέα νῶτον ἐδείξει θέων.

ἢ γὰρ ἐφ' ὕπνῳ γγῶν, ἢ τέρματος εἰδέ τις ἄκρου

ἢ ἔθον· μέσῳ δ' οὐ ποτ' ἐνὶ σαρδίῳ.

Λέοντος φιλοσόφου εἰς ῥ' μονιμέριον.

Τοξότα περὶ δῶν μεδέων, ἐκ τρυβόλε φῶϊβε,

εἰ πὲ κασιγνήτη κρατερὸς ἵνα θῆρας ἐρείρη,

ὄσων ἐπιφῶσαι μερόπων δέμας, ὄσων αὔσαι

λαῶν τερπομένων ἱερὸν εἶμα· μὴ δὲ νοήσω

Ἰνὸς μείλι χίσιον λαχὼν θρόνον, ἀνέρος οἶτον.

Ἀντιπάρου.

Ταύρου βαθυὸν τένοντα, καὶ σιδαρέους

Α ἢ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄτλαντος ὤμους, καὶ κόμαν Ἡρακλέους,
σεμνὰν θ' ὑπὲρ ἅπαν, καὶ λέοντος ὀμματα,
μιλησίῃ γίγαντος, ὃ δ' ὀλύμπιος
ἶδεν ἀπὸ μῆτος εἶδεν, ἄνδρας ἠνίκα
πυγμῆν ἐνίκα Νικοφῶν ὀλύμπιχ.

Δαμαγήτου.

Οὐτ' ἀπ' μετάνειαν, ὅτ' ὀργισθὲν εἰ μὴ παλαιστῆς.
πᾶρτα μοι πᾶρτα κυδίσαντα παρτίς.
κεῖνοι τεχνάεντες. ἔγωγε μὲν ὡς ἐπέοικεν
τοῖς λακεδαιμονίων παισὶ, βίᾳ κρατέω.

Σιμωνίδου.

Γινώθι θεόκριτον προσιδὼν ἦν ὀλυμπιονίκην,
παῖδα παλαίμοσσι καὶ δειδὼν ἠνίοχον,
καλλίσον μὲν ἰδεῖν, ἀθλῆν δ' ὃ χείρονα μορφῆς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐσφάνωσε τίλιν.

Τὸ αὐτὸ.

Ἰσθμια, καὶ πυθοῖ, Διοφῶν δ' φίλωνος ἐνίκα,
ἄλμα. ποδωκείην. δίσκον. ἀκοντα. πάλιν.

ΕΙΣ ΑΜΠΕΛΟΝ. ΦΙΛΙΠΠ. 2

Τίς σε πάρος δυσέρημος, ἀνήλιος, ἐξέθρεψεν,
ἢ βορέη σκυθίης, ἄμπελον ἀγρίαδα,
ἢ κελτῶν νιφροβλήτης αἰὲν κρυμώδης ἄλπεις,
τῆς τε σιδηροῦ καὶ βῶλος ἰβηριάδος;
ἢ τῆς ὀμφακοῦ καὶ γείνατο τῆς ἀπεπάντης
βοήρου καὶ σὺν ἐξέχεον σαρόνα.
δίψημαι λυκοεργὲ τεὰς χέρας, ὡς ἀπ' ῥίζης
κλήματος ὡμοτόκου, βλαστὸν ὕλον θερίσης.

Αἰνολον.

Τίς ποτ' ἀκηδέως οἶνοβόρον ὀμφακῆ βαλὼν χου

ἀνὴρ, ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν.
 χεῖλ' αὖτε συφθεῖς, ἀπόμιν βάλεν, ὥς αὖτ' ὀδύσει
 εἴη νιαρόμενος ἢ μιδάς σκύβαλον.
 εἴη οἱ Διόνυσος ἀνάρσιος, οἷα λυκὲρ γῶ,
 ὅππῃ μιν αὐξομέναν ἐσβεσεν αἴφροσυνήν.
 τὸ δ' αὖτ' ἄν τὰ χατὶς διὰ πώματος, ἢ πρὸς αἰσῶς
 ἦλυθεν, ἢ γοερῶς κήδεος ἐχέλευσιν.

Εἰς ἀναθήματα. Λεωνίδα. 3

οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάρυρα· τίς ὁ θριγκοῖσιν ἀνάψας
 ἄρνος, ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα;
 ἀκλαστοὶ μὲν κῶνοι, ἀνέμακτοι δὲ γανῶσαι
 ἀσπίδες, ἀκλαστοὶ δ' αὖ κλαδραὶ καὶ μακροὶ.
 αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι· ἐκ δὲ μετώπῳ
 ἰδρῶς πιδύων, σῆψος ἐπισαλᾷ.
 πατάδα τίς τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρειῶνα, καὶ αὐλαῖ
 κοσμεῖτω, καὶ ῥ' ἐν νυμρίδιον θάλαμον.
 ἄρνος δ' αἰμαρῆντα διωξί' ἵπποιο λάρυρα
 νηὶν κοσμοῖν· τοῖς γὰρ ὄρεσιν ὀμέσθαι.
 Ἀντιπάρῃς εἰς τὸ αὐτό.

Τίς θέτο μαρμαίροντα βοάχρια, τίς δ' ἀρόρυκτα
 δούρατα, καὶ ταύτας ἀρῶν ἄσ' ἐρύσας;
 ἀγκρεμιάσας ἄρνη' μιάσας κῶμον ἀνδρῶν;
 ἢ ἂν ἐμῶν ῥίψει ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
 ἀπολέμων τὰ δ' εἰκέν' ἐν οἶνο πληῖι τεράμνοισ
 κείσθαι, ὃ θριγκῶν ἐν ῥ' ἐνυαλίῳ.
 σκῦλά μοι ἀμρίδρου πᾶ, καὶ ὅλ' αὖ μιν ἄδ' ἐλὺθρος
 ἀνδρῶν, εἴπερ ἐφ' αὖ ὁ βροτολοῖτ' ὄρεσιν.

Μνασάλλου Τῆς ἀφροδίτης.

Ἀσύριγξ, τί τοι ᾧ δὲ παρ' ἀφρογένειαν ὄρουσας;

Α ἰῆ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τιπὶ ἅτῃ ποιμενοῖον χείλος ὧδε πάρι;
ἔτοι πρῶνδ' ἐθ' ὧδ', ἔδ' ὄγκια· πάντα δ' ἔρωτ' ὧδ',
καὶ πόθος· ἄλ' ἀγρία μῦθ' ὅν' ὄρει νέμεται.

Ερμολέοντος ταῖς νύμφαις.

Νύμφαι ἐφυδοῖάδ' ὧδ', ταῖς ἐρμολέων τάδε δῶρα
εἶσατο, καλλιναῖ πίδακος ἀντιάσας,
χαίρετε, καὶ σείβοιτ' ἐρωτῶς ποσὶν ὕδαρ' ἔντα
ῥῶδε δόμον, καθαρῶς πιμπλάμεναι πόματος.

Λεωνίδου τοῖς ἀγροταῖς θεοῖς.

Αὔλια, καὶ νυμφέων ἱερὸς πάρος, αἶθ' ὕπ' πέτρῃ
πίδακ' ὧδ', ἢ ὕδασιν χιτοπέουσαι πίτυς,
καὶ σὺ τε βράχῳ χιν' ἠηλοσέε μακάδος ἐρμῆα,
ὅς τε ῥ' ἀγροβότῃ πᾶν, κατέχῃς σκόπελον,
ἴλασι τὰ φαῖσ' ἔρ, τε σπύρος ἐμπλεον οἴνης
δέξασθ', αἰακίδ' ὧδε δῶρα νεοπτόμενοι.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΗΡΟΥΣ.

Φιλίππου, οἰδ', Ἰσιδώρου. 4.

Γηρὸς ὁ μὲν, γυῖς, ὅδ' ἄρ' ὁ μῆμασιν· ἀμφοτέρωι δέ,
εἰς αὐτὸς ῥ' τύχῃς ἐνδεὲς ἠράνισαν.

τυφλὸς τὸρ λιπόγυον ἐπωμάδιον βάρος αἶρων,
ταῖς κείνου φωναῖς ἀβραπὸν ὠρθεβάτῃ.
πάντα δ' ἐταῦτ' ἐδίδασκε πιμὴ πάντοκμος ἀνάγκη,
διηλὸς μερίσαι τοῦ λλιπὲς εἰς ἔλεον.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

τυφλὸς ἀλητῶν χωλὸν πόδας ἠέρταξεν,
ὁ μῆμασιν ἀμφοτέρωις ἀντερανιζόμενος.
ἀμφω δ' ἠμιτέλεις πρὸς ἐνὸς φύσιν ἠρμόσθησαν,
τοῦ λλιπὲς διηλὸς ἀντιπαρὰ χόμενοι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Γλαύκωνος νεωτέρου.

Ανέρα τίς λιπόγυον ὑπὲρ νῶτοιο λιπαυγῆς
ἦγε, πόδας χησάσας, ὄμματ' αὖ χησάμενος.

Αντιφίλου εἰς τὸ αὐτό.

Ἀμφω μὲν πηροῖ, καὶ ἀλήμονες· ἀλλ' ὃ μὲν, ὄψας,
ὃς δὲ, βάσεις· ἄλλου δ' ἄλλος ὑπηρεσίη.
τυφλὸς γὰρ χλωροῖο κερταμάδιον βάρος φράσας,
ἄφρατον ὀφθαλμοῖς ὄμμασιν ἀκροβάτει.
ἡμῖα δ' ἀμφοτέρωσι ἤρκει φύσις· ἐν γὰρ ἐκείνῳ
τοῦ λλιπὲς, ἀμύλοισι εἰς ὅλον ἠράνισαν.

Εἰς ἡμίξηρον αἰτήσαντα Ἀδριανὸν
τὸν βασιλέα τροφὴν.

Ἡμισύμου τέθνηκε· τὸ δ' ἡμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
σῶσόν μου βασιλεῦ, μοισιτὸν ἡμίτονον.

Ἀπόκρισις τῷ βασιλέως.

Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ πλετέα, καὶ φαέθοντα,
τὸν μὲν, εἴτ' εἰσορόων, τὸ δ' ἀπολειπόμενος.

Αντιφίλου εἰς τυφλὸν ἀναβάντα
εἰς τὸ ἐνέλουσιν ἱερόν.

Σκίπτων με πρὸς νηδὸν ἀνήγαγεν ὄντα βέβηλον
ὃ μῶνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίου.

μύσιν δ' ἀμφοτέρων με θεαὶ θέσαν· οἶδα δ' ἐκείνη
νυκτὶ, καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα κερταράμενος.
ἀσκήπων δ' εἰς ἄστυ κερτέστιχον, ὄργια δ' ἰοῦς
κηρύων γλώσσῃς ὄμματι φανοτέρῳ.

Ερυκίου.

Ἀυῆτοι ἐκτάμνοντι γεράνδρου καὶ μμορε μείδων,
φωλάς· ὄρα χναῖη σκαῖδ' ἐτυφε πόδας,
νειόθεν ἀντιάσασα· χύδην δ' ἐβρυξε μελαίνῃ
σηπεδόνι χλωρὴν σάρκα, καὶ ἀσφαλάους.
ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς, σιβαρὸν γόνυ, καὶ σὲ νομίζει

Α iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μυνόποδα, βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίνου.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝ, ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Αθήλον. εἰς Λάκκαιναν. 5

Τυμνὸν ἰδῶσα Λάκκαινα παλινῖστον ἐκ πολέμοιο

παῖδ' ἐὸν ὅς πάραν ὠκὺν ἰέντα πόδα,

ἀντίη αἰξασα, δὴ ἥπατος ἤλασε λόγχην,

ἄρρενα ῥηξαμένη φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ.

ἄμφοριον σπάρτας εἶπεν γένος, ἔρρε πρὸς ἄδαν,

ἔρρ', ἐπεὶ ἐψύσω παρὶδᾶ, καὶ γενέταν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Γαλλαδᾶ.

Φῶγε λάκων ποτὲ δῆριν· ὕπαντιάσασα δὲ μήτηρ,

εἶπε, κατὰ σέρνων ἄορ ἀναχομένη,

ζῶων μὲν, σεὸ μαρτί διαμπερὲς αἶχος ἀνάπης,

καὶ κρατερᾶς σπάρτας πάριχα θεσμὰ λύεις.

ἦν δὲ θάνης παλάμῃσιν ἐμαῖς, μάτηρ μὲν ἀκῶσω

δύσμορος, ἀλλ' ὅν ἐμὴ παρὶδι σωζομένα.

Ἰσλιαντ' ἀπὸ ὑπάρχων ἀγρυπνίῃ, ὅμοιον.

Μήτηρ ἦα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἐταίρων

ἐκτανεν, ὡδίνων μνηστὴν ἀννηαμένη.

καὶ τὸν γνήσιον αἶμα διακρίνει λακεδάμων,

ἀλλ' ἦ μαρναμένων, καὶ γενεῇ βρεφῶν.

Αἰαθίῃ χολαστικοῦ Εἰς τὸν

αἰάντος λίθον.

Μὴ μετὸν αἰάντειον ἀνοχμάσειας ὁδῶτα

Γέρρον, ἀκοντιστὴν σῆθεος ἐκτορέν.

εἰ μὴ μέλας, ῥιχὺς τε· σὺ δ' εἶρεο θέτον ὁμηρον,

πῶς τὸν πριάμίδην ἐξεκύλισα πέδῳ.

ναῦ δὲ, μόλις βαιὸν με παροχλίζουσιν ὄρερς

ἀνθρώποι, γενεῆς ἀόχεα λανταλέης.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

5

ἤναι μὲ τις κρύψειεν ἐπὶ χθονός. αἰδέομαι γὰρ,
παίγνιον ὅτι δανούς ἀνδράσι γιγνόμενος.

Εἰς Γερμανικὸν Βάαου.

Οὐρεα πυρηνᾶα, καὶ αἱ βαθυάγγεοι ἄλπερ,
αἰ' ῥήνου προχάσ ἐγγύς ἀποβλέπετε,
μάρτυρ δὲ ἀκτίνων, γερμανικὸς δὲ ἀνέτηλεν,
ἀσράπων κελτοῖς τουλαὶ ἐνυάλιον.

ἦ δ' ἄρα δαπνίσθησαν ἀλλέδω. εἴπε δ' ἐνὶ
ἄρει, τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα.

Εἰς Ρώμην Κρινατόρου.

Οὐδ' ἦν ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμυραν ἐγείρη,
ὅδ' ἦν γερμανίη ῥήνον ἅπαντα πῆν,
ῥάμης ὅδ' ὅσον βλάφει σθένος, ἄχρι κε μίμνη
δειλὰ σημαίνειν καίσαρι θάρσαλέν.

ἦ τω καὶ ἱεραὶ ἦν δὲ δρυὶς ἐμπεδα ῥίζαις
ἐσῶσιν. φύλλων δ' αὖτε χέουσ' ἀνεμοί.

Γαρμενίωτες.

Τὸν γαίης, καὶ πόντου ἀμειφθεῖσαισι κελούθοις,
ναῦπην ἢ πείρου, πεζοπόρον πελάγους,
ὅν ποταμὸς δοράτων ἐκτοντάσιν ἐσγεν ἄρης
σπάρτης. αἰχμῆ δ' ὄρεα, καὶ πελάγη.

Αρχίου.

Ὀν πόλεμος δὲ δῖος ὅν ὠλεσε, ναῦ ὅπ' νύσσ
θαίβημα. ὅδ' ἰδίωτήκομ' ὅλως πολέμῳ.

ἤναι δὲ δῖων ἰθιφώτχανον. ὡς τὸν δῖον
θνήξομ', ἀπώσάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον.

Τίνας αὖ εἴποι λόγους πύρρος

ἐπιβὰς τῆς προίας.

Μόχθος ἐμὲ γενετῆρος ἀμύμονος, ὅτε τέλος ὤρειν.

αὐτὰρ ἐγὼ προέειπα φόνον πάντεσσι κερύων

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἤλυθον· ἦν ἄρ' ἢ τὸν ὑπέρτερον αὖχος αἰέρω.
 καὶ πρίᾱμον βασιλῆα, καὶ δ' ὅς προλελοιπεν Ἀχιλλεύς,
 πάντας δ' ὁμοῦ κατὰ μῶλον ἐμὸν μένος οἶδ' ἐν ὀλέσσει.
 καὶ προΐης πολίεθρον ὀρήϊον ἐξαλαπάξω,
 καὶ δαναοῖς δεκέτηρον ἐμὸν δόρυ μόχθον ἀνήσει.

Τίνος αἶν εἴποι κόρυς διηδάμνα, τὸ πύρρον
 πορθήσαντος πῶν προΐαν.

Γᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπέπαυσας ἀνίην,
 ὃ μετέρου γενετῆρος Ἀχιλλεύς εἵνεκεν πότμου.
 ὃν βροίη συνόεωα κατέκτανεν· αἰὶά σου πᾶσαν
 ἱλίον ἐξαλαπάξας· ἐλδομένοισι δ' Ἀχαιοῖς,
 ἄφθιτον ὥπασας αὖχος, ὃ μὴ δεκέτηρος ἐνυῶς
 πάντεσι μαρναμένοισι δαναοῖς χρόνος οὔρεν ἀνύσσει.

Τίνος αἶν ἀταμέμνων, ὅπλι=

θεντος Ἀχιλλεύς.

Ἰλίου ὄφρυς ἔωα κατήριπεν· ἄρτι δ' ἔπασαν
 ἀηϊδίην δαναοῖσι θεὸς πόρεν, ὃ πότ' Ἀχιλλεύς
 μῆνιν ἀπορήϊας θυσῆνορα, χεῖρα κορύσσει.

Τίνος αἶν ἔκτωρ ὀπλιθεντος τὸ αὐτὸ.

Γηλειδὴν κοτέουσα πάλιν θώρηξεν Ἀθήνη,
 ἔντεσιν ἀθανάτοισι· τί ῥίγιον ἔσσεται ἄλγος
 αἰνομόροις βῶεαι, καὶ ἔκτορι, καὶ γενετῆρι,
 ὃ πόταν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρεν ἀνέρι τῷδε.

Τίνος αἶν ἔκτωρ πρὸς πάροκλον
 μὴ δαυθεντα φέρειν τὸ δόρυ
 τὸ Ἀχιλλεύς.

Εξημίωσας οὐ θένων ἦν ἔκτορα.

Φέρεις γὰρ ἡμῖν ἐλλιπὴ σκυλεύματα.

Τίνος δ' αὐτὸς τιβωσκόμενος
 ὕπρ' ἑλλήνων.

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅπῃ καὶ αὐτοὶ
νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζοισι λαγωοί.

Τίνας θέτις, τιλέφου σπेलιαθέντος ὑπ' ἄμπέλῃ.

Ἀμπέλε, τί πρήξω μὲν, ὅταν δαρναῖος ἀπόλλων
πρόρθον ἐμὸν κλίνῃ, ἅλ' ἐξάνδροιο βελέμοις;

Ἀλκαίου μεσηνίου.

Μακιδῶν τεύχε' ὄλ' ὄλυμπε, ῥέξε φίλιππος

ἀμβατὰ χαλκεία κλεῖε πύλας μακθῶν.

καὶ γὰρ χθών, καὶ πόντος, ὅτ' ἄσπεροις φιλίππου

δέδμανται, λοιπὰ δ' ἀπὸς ὄλυμπου ὁδοῖ.

Διονυσίου.

Καλλιόπῃ πολύμυθε μελίσσοβότου ἑλικῶνος,

τίκτε μοι ἄλλον ὄμιρον, ἐπεὶ μόλεν ἄλλος ἀχιλλεύς.

Ἀλφειῦ μιτυλιναίου.

Κλεῖε θεὸς μέγαλοιο πύλας ἀκμῆτας ὄλυμπου,

φρὸν ῥέξ' ἅθ' ἐκ ἀθέρος ἀκρόπολιν.

ἦ δὲ γὰρ καὶ πόντος ὅτ' ἐξυπνῶντο δορὶ ῥώμης,

καὶ χθών, οὐρανὴ δ' οἶμος ἐτ' ἐσ' ἄβατος.

Φιλίππου.

Γυλὺ λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτοδαΐκτον

ξέρξης, ἀχλαίνου φάρε' πορφυρέω.

καὶ νεκρῶν δ' ἠχῆσεν ὅτ' αἶσ' ἀπάρτας μέγας ἦρώς,

ὅτ' ἐχόμεναι πρόσδοταις μισθὸν ὀφειλόμενον.

ἀπὸς μοι τυμβοῦ κόσμος μέγας, ἔρρε τὰ περσῶν.

ἦ ξω καὶς αἶψ' ὡς λακεδαμόνιος.

Βάανου.

Ληθαίης ἀκάτσιο χηκοσίους ὅτε νῦν τὰς

δωτέρου ἐν αἶθ' ἅπαντας δόνηφάτους,

ἀπάρτας ὅσους εἶπεν, ἰδὼς πάλι πρόσθ' ἅπαντα

φάσματα, καὶ νῦν ἐργαῖς δῆρις εἴνευ μόνους.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νῦν γέ μοι θεὸς κορέσασθε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσασθε
ὑπνον, ἀνίκητον δῆμος ἐνυαλίου.

Κριναγόρου.

Ο θρυάδην σπάρτης τὸ μέγα κλέος, ἢ καὶ ἐγείρον
ναύμαχον, ἢ πάντων ἔργα κελιππολέμων;
ἄρειος ἀχιμνῆς ἰταλὸς παρὰ χάνμασι ρήνου
κλινθεὶς ἐκ πολλῶν ἡμιθανὲς βελέων,
αἶψα ἄρπασθέντα φίλου στρατῷ ὡς ἰδ' ὑπ' ἐχθροῖς,
αὐτὶς δ' ὀνήφάτων ἀνθορεν ἐκ νεκρῶν.
πτείνας δ' ὅσφ' ἐκόμιζεν, ἐοῖς ἀνέσσωσάτω ταροῖς,
μοῦνος ἀήπιτον δεξιόμενος θάνατον.

Αἰνίου.

Λιάντος παρὰ τὸ μβὸν ἀταρβήτοιο παραστὰς
φρυγὲς ἐπέων κελκὴς ἤρχεν ἐπεσβολίης.
αἶψα δ' ὅκ' ἐμὶ μινεν, ὅδ' ἀντιγέγωνεν ἐνεργεῖ.
μὶ μινεν δ' ὅκ' ἐτλη ζῶδες ἀποφθίμενον.

Τίναν ἀνείποιλόρους ἀχιλλῶς, ἀγασ-
μέμονος βρωθέντος.

Ἐγνώσ νῦν ἀγάμεμνον ἐμὸν φθισήναρα θυμὸν;
ἔγνων ἐν σαρδίῃσιν ὅσον θένος ἐκτορός δεῖ;
νῦν γὰρ πάντες ὅλοντο τῇ πολυπῇ μόνι λάβῃ.
σοὶ δ' αὐτῷ μέγα πῆμ' ἤκει θανάτοιο χέρσεν.
ἄφροσυνὴς καὶ ἔργα, καὶ ἀχέτα πῆματα πάχης,
ὅς πᾶσιν δαναοῖσιν ὀνήϊον ἔρκος ἐτύχθης.

Αἰκίου.

Αἰαγε καὶ ξέρξης πέρσαν στρατὸν ἐλλάδος δεῖραν,
καὶ τίτος ἀρεΐας ἀγὰρ ἀπ' ἰταλίας.
αἶψ' ὅ μιν, ἀνρώπα δ' ἄλλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
ἦλθεν, ὅδ' ἀμπαύσων ἐλλάδα δούλοισιν.

Ἀθῆλον.

Κοῖρανός ἀνρώπας, ὃ καὶ εἶν' ἀλὶ, καὶ κατὰ χέρσον
 ἥσαν ἀνὰ θνατῶν, ζῶν ὅσον ἀθανάτων,
 εἰνοδί' ἀτὰ λάρυρα κατὰ θρασέος κισσάδα
 καὶ τέκνων, καὶ ὅλας ῥᾶς ἐθετ' ὀδριάδος,
 ἥδ' ἐὺ μμελί' αἰμαχοί' ἄδ' ἐφίλιπ' ἔ
 δόξα, πάλαι θεῶν ἀχιβέβακε θρόνων.

Εἰς ἀνταγοδοσίην· Εὐνήν· 6

Κῆν με φάγης ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἐτι κερποφορήσω,
 ὅσον ἐπιπείσασαί σοι ῥάγε θυομένῳ.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ἰξalos ἀνρώγων ἀγὸς πόσις ἐν ποτ' ἀλῶν,
 οἴνης τῆς ἀπάλ' ὅς πάντας ἐδάφε κλάδους.
 τῷ δ' ἐπος ἐκ γαίης τόσον ἀπύε, τείρε κῆμισε
 γναθμοῖς ἡμέτερον κλῆμα καὶ κερποφύρον.
 ῥίζα ῥὰ ἐμπεδος ὄσα, πάλι γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει,
 ὅσον ἐπιπείσασαί σοι ῥάγε θυομένῳ.

Γερμενίδου μακεδόνος.

Οἱ κόρις ἄχι κόρυ κορέσαντό με· καὶ ἐκορέσθην
 ἄχι κόρυ καὶ τὸς, τῆς κόρις ἐκκορίσας.

Ἀντιπάρου.

Ἀὖν με πλατάνισον ἐφερπύξας καλύπτει
 ἄμπελος, ὀθνεῖ δ' ἀμφιτέθιλα κόμη,
 καὶ πρὶν ἐμοῖς θαλέθοισιν ἐνιθρέψας ὀροδάμνοισι
 βόρυας, ἡ ταύτης ἢ ἀπεπλοτέρη.
 τοῖν μὲν τοι ἐπητατιθινεῖσθαι τίς ἐταίρην,
 ἥ τις ἀμείψασθαι καὶ νέκταρ οἶδε μόνη.

Ἀπολλωνίδου.

Ξεῖνον ὀπηνίκα θαῦμα κατείδομεν ἄσις ἅπασα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πῶλον ἐπ' ἀνδρομέαν σάρκα θρυαλόμενον,
 θρηϊκίης φάτνης πολιὸς λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα
 ἤλυθε, δίζημαι δ' αὐτερον ἥρακλέα.

Ἀθῆλον.

οὐδέ τις ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν ἔνι ἀποτίσει.

ΕΙΣ ΑΓΓΕΙΑΝ ΜΟΥΣΙΚΟΥ,

διδέ, Γλάτωρος. 7

Ἀνύπρις μῦσαισι, κοράσια, τὰν ἀρροδίταν
 τιμᾶτ', ἢ ὅν ἔρον ὕμιν ἐφοπλίσομαι.
 χαῖ μῦσαι ποτὶ κῦπριν, ἄρ' ἂν τὰ σωμύλα ταῦτα.
 ἡμῖν δ' ἔπειταται τὸ τοῦ παιδάριον.

Ἀθῆλον.

ὦ ζῶε πρὸς ὅν ἔρωτα, βέλει τὰ σὰ πάντ' ἀφελῆμαι.
 χαῖ πλανὸς, βρόντα, καὶ πάλι κύκνος ἔσῃ.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ, Ἀθῆλον. 8

ὦ πωτῶν μύθων εἰδήμονες, ὦ πανάριστα
 δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἀσθέμενοι σελίσιν,
 τὰν ἀρετὰν, ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον. ἄλλ' ἔρ' ἀνδρῶν
 μούνα, καὶ βίοντον ῥύσατο, καὶ πόλιν.
 σαρκὸς δ' ἡδυπάθημα φίλον τέλος, ἀνδράσιν ἄλλοις
 ἢ μίᾳ τῶν μνήμης ἤνυσε θυγατέρων.

Τίνας δ' εἴποι λόγος ἦρα, ἀποθεῶν
 θέντος ἥρακλέους.

Σῆς ἀρετῆς ἰδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
 σὸς γενέτης ἥρακλες. ἐπεὶ πόνος ἀσπετον ἄχος
 ἀνδράσιν οἶδεν ἄλγος μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ χάριν ἐξετέλειε πόνος, καὶ ἀθέσφατος ἰδρῶς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

8

Χῶρον ἔχειν πολυόλβον, ὃν ὁ πάρος ἔλλαχεν ἀνὴρ.

Ονέστω.

Ἀμβλύνων ἐλικῶνα μέγαν, καὶ μὲν ἀπὸ κορέσθης

πιπασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.

αὐτὸ καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος. ἦν δ' ἄρ' ἔτ' ἄλλου

τέρμα μόλης, δούση περίδων χαρίτας.

Γαῦλ' σιλεντιαρίῳ.

Μῆτε βαθυκτεάνοιο τύχης κερτίζο ῥοίῳ,

μητέ σέο γνάμψῃ φροντὶς ἐλευθερίην.

πᾶς γὰρ ὁ π' ἀσπείρει βίος πολεμίζεται αὔραις,

τῇ, καὶ τῇ θαμνίνῳ ἀντιμεβληκόμενος.

ἢ δ' ὄρετ', σκεθρόν τι, καὶ ἄβροπον. ἦς ἐπὶ μοῦνης,

κύματα θαρσαλέως ποντοπόρῃ βιότῃ.

Γαρομίξ' ἐπὶ τῶν φανδῶ δόξαν ἐχόντων.

Πολλοί τοι νεκρικοφόροι, παῦροι δέ τε βέλκχοι.

Εἰς Ἀσεβεῖς. 9

Εἰς τὸν φθείραντα τὴν ἑαυτοῦ μηρυγάν.

Μὴ θάψῃς τὸν ἀθαππὸν. ἔα καὶ κύρμα γενέσθαι.

γῇ μήτηρ πάντων μηροφθόρον ὃ δέχεται ἄνδρα.

Τίνος αὖ ἐπὶ λόγους πρὸς πρόκνην τὴν

ἀδελφὴν φιλομήλην.

Σὸς με πόσις κακοεργὸς ἐπὶ σπῆλυγι βαθείῃ

μοῦνῳσας, βαρὺ ποτμον ἐμὴν ἀπέκερσε κορείην.

συγγὰ δέ μοι πόρην ἔδνα πολυτλήτοιο γάμοιο,

θλῶσαν ἐμὴν ἐβέριαε, καὶ ἐσβεσεν ἑλλάδα φωνήν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαῖρε πρόκνη παρὰ σείῳ κασιγνήτης φιλομήλης,

χαῖρεν εἰς τὸ δέ γ' ἐστίν. ἐμὴ δέ σοι ἄλγεα θυμοῦ

πέπλος ἀπαγγείλῃ, τά μοι λυγρὸς ὥπασε τηρόν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὅς μ' ἔρξας βαρὺ ποτ' ἔμην ἐρκεσι μνηστομῶν,
πρῶτον παρθενίης, μετέπειτα δὲ νόσφι σε φωνῆς.

ΕΙΣ ΑΣΩΤΟΥΣ. Λακκιανῶ. ΙΟ

Τὸν πατριδὸν πλῆτον νέος ὦν θήρων ὁ μὲν ἴππῳ,
αἰχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχειν δαπάνας.
ἀλλὰ μιν ἀνκτημῶν πατριδὸς φίλος ὥς ἐνόησεν
ἡδὴ κερφαλέη τειρόμενον πενίῃ,
καὶ μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτῶν
θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ἐπιμείλια δ' ἔσ.
αὐτὰρ ἐπεὶ θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἤλυθε πλῆτος,
αὐτίκα τὰς αὐτὰς ἐρέφει' ἐν δαπάναις,
καὶ ἰοὺς χαρίζομενος πᾶσαν χάριν ἔκτετα νόσμον,
τῇ θ' ὑπὸ πλὴν μιαν ἀν' ἰοῦρα μαρτυροῦν.
ἦτο μὲν θήρωνα τοδύτερον ἀμφεκέλευεν
ἐλόμενης πενίης κῦμα παλὶ ῥόδιον.
ἀνκτημῶν δ' ἐδάκρυε τοδύτερον ἢ κ' ἐτι κείνον,
ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προσέειπε, καὶ θάλαμον.
ἔγνω δ' ὥς ἢ κ' ἐστὶ κτενὴς κερήμενον ἄνδρα
τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀμοιβήσιν.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ
ΟΡΧΗΣΤΑΣ. Φιλίππῳ. ΙΙ

Ἰμερον αὐλήσαντι πολυπλήτων διαλώτων,
εἴτε λιγυρθόγγῳ φοῖβος ἐπὶ γλαφυρῷ,
μαρσύῃ, ἐφάσω τεδὸν ἄρεμα. τὸς γὰρ ἀθηνῆς
αὐλῆς ἐκ φρυγίης ἔτος ἐληίσατο.
εἰ δὲ σὺ τοιούτοις ᾗτ' ἐνέπνεες, ἢ κ' ἀν' ὕαγνις
πλὴν ἐπὶ μακάροισιν κλαῦσε δύσσωλον ἔριν.

Βαλόν

Βοηθοῦ.

Εἰ τοῖος Διόνυσος ὅς ἐρὸν ἦλθεν ὄλυμπον
 κωμάζων λήναις σαώποτε καὶ σατύροις,
 οἷον δ' τεχνήεις Πυλάδης ὠρχήσατο κείνον
 ὀρθὰ κατὰ βραχίων τέθμια μουσοπόλων
 παυσάμενι ζήλου διδὸς ἐν φάτο σύγγαμος ἦρ, ἦ,
 ἐφάσω Σεμέλη, βάλῃ χον ἐγὼ δ' ἔτεκον.

Αντιπάρου.

Ορθὰ θῆρας ἔπειθε. σὺ δ' ὀρρεῖα. φοῖβος ἐνέκῃ
 ἦν φρύγα· σὶ δ' εἶκει μελπομένῳ γλαφύρα,
 οὐνομα, καὶ τέχνης, καὶ σώματος. οὐκ ἐν ἀθήνῃ
 ἔρριψεν λατοῦς τῶα μελιζομένη,
 οἷα σὺ ποικιλότερπε· σάφ' ὕπνώσαι κεν ἀκούων
 αὐτὸς πασιθέης ὕπνος ἐν ἀγκυλίῳ.

Αλκαίου.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κερατάμενος θρόον αὐλοῖς
 δωρόθεος, γοερούς ἔπνεε δαρδανίδα,
 καὶ Σεμέλῃς ὠδῖνα κεραῶνιον. ἔπνεε δ' ἵππου
 ἔργματ', αἰζώων ἀφάμενος χαρίτων.
 μοῦνος δ' εἰν ἱεροῖσι διωνύσοιο προφήταις
 μώμου λαίφηρὰς ἐξέφυγε πτέρυγας,
 θηβαῖος γενεὴν, σωσικλέος. ἐν δὲ λυαίου
 νηῶ, φῶρμιγγα θήκετο, καὶ καλὰ μους.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς σῆλην σατύρου.

Οὐκ ἔτ' ἀνὰ φρυγίην πιτυοφόρον ὥς ποτε μέλψεις,
 κροῦμα διὰ ζητῶν φθεγγόμενος δονάκων.
 οὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις ζιτωνίδος ἔργον ἀθάνατος
 ὥς πρὶν ἐπανθήσει νυμφογενὲς σάτυρε.
 δ' ἂν τοῦ ἀλκυτοπέδαις σφίγγῃ χέρας. οὐκέτι φοῖβος
 θνατὸς ἐὼν, θείαν εἰς ἔριν ἠντίσας.

B

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

λωτοί δ' οἱ κλάζοντ' ἐπί σον φόρμιγγι μελιχρὸν,
ὥπασαν ἐξ ἀέθλων, ὃ σέρος, ἀν' αἶδαν.

ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ.

Γαρμενίωνος μακεδόνος. 12.

Ἀρκεῖ μοι χλαίνης λίτον σκέπας. ὃ δὲ φραπέζαις
δουλεύσω, μουσέων ἀνθεα βοσκόμενος.
μισῶ πλοῦτον, ἀνοῶ, κοιλίῃων τροφόν. ὃ δὲ παρ' ὀφραῶ
σήσομαι. οἷδ' ὀλίγης δαίης ἐλευθερίην.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου.

Οὐ σέρνω βαθυληΐης ἄρουράς,
ὃ κ' ὄλβον πολὺ χρυσὸν οἶα Γύρης.
αὐτάρκης ἔρμαι βίου Μακρίνε.
τὸ μὴθὲν γὰρ ἄρα, ἄρα μετέρπη.

Ἀθηνον.

Ἐλθὼν εἰς αἶδην ὅτε δὴ σοφὸν ἤνυσε γῆρας
Διογένης ὁ κύων, Κροῖσον ἰδὼν ἐρέλα.
καὶ σρώσας ὁ γέρων τὸ φιβώνιον ἐγγύς ἐκείνου,
τὸ πολλὰ ἐκποταμοῦ χρυσὸν ἀφυσταμένον,
εἶπεν, ἐμοὶ καὶ ναῦ πλείων ῥπος. ὅσα γὰρ εἶχον,
πάντα φέρω σὰν ἐμοὶ Κροῖσε. σὺ δ' ὃ δὲν ἔχεις.

παλλαδῶ.

Ἐλπίδος, οὐδὲ τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδ' ἀλεγιζῶ
λοιπὸν. τῆς ἀπάτης ἤλυθον εἰς λιμένα.
εἰ μὴ πένης ἄνθρωπος. ἐλευθερίῃ δὲ σιωοικῶ.
ὕβριστήν πενίης πλοῦτον ἀποσρέφομαι.

Λουκιλλίου.

Μὴ σὺ γ' ἐπ' ἀμοιβῆς ὧ ἄνθρωπ' ἵζοιο φραπέζης,
φωμὸν ὀνείδζον γαστρὶ χαριζόμενος,

ἄλλοτε μὲν κλαέοντι, καὶ ἐσυνωμένῳ ὄμμα,
 συγκαλῶν, καὶ οὖτις συγγελῶντι γελῶν,
 ὅτε σὺ γὰρ κλαυθμοῖο κεχημένος, οὔτε γέλωτος.
 καὶ κλαίῳ Μιλίῃ, καὶ γελῶ Μιλίῃ.

Λουκιανῷ.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε.
 ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
 ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
 φειδοῖ, καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφειρμόσατο.

Γαλλαδᾶ.

Βέλτερόν ἐστι τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
 ἢ τῶν πλουτοῦτων τῆς ὑπερηφανείας.

Κράττητος τῷ Φι-
 λασόφου.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
 αὐτελείῃ, κλεινῇς ἐκγονε σωφροσύνης.
 σὴν ὄρεται τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσχοῦσιν.

Θεόγγιδος.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, οὐκ αὖχομαι. αἰεὶ μοι εἴη
 ζῆν ἐκ τῶν ἀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κεκόν.

ζῆσον λογισμῷ, καὶ μενεῖς ἀνένδεός.

Αἰνιλον.

Σώματα πολλὰ πρόφειν, καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρειν,
 ἀπραγὲς εἰς πενίην ὅστις ἐτοιμοτάτη.

Αἰνιλον.

Ὡ γαστήρ κωδόμεγα, δι' ἣν κόλακός παρὰ σῆτοι,
 ζῶμοῦ πολλῶσι θεσμὸν ἐλανερίης.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ

ΒΙΟΝ. ΑΡΧΙΟΥ. 13.

Θρήνησ' ἀνείτω τίς, ὅτι συναχῶσι μὲν ἔσται
μικτέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους·
ἔμπαλι δ' ὀλβίζουσιν, ὅσους αἰῶνα λιπόντας
ἀπροΐδ' ἡς κηρῶν λάβρις ἐμαρφε μόρος.
οἱ μὲν, ἔρ' ζώντες, αἰεὶ παντοῖα περῶσιν
ὅς κε κε, τοὶ δὲ, κεκῶν ἄνρον ἄκος φθίμενοι.

Αἰθλον.

Τὸν βίον ἡράκλειτε πολὺ πλεόν ἢ περ ὅτ' ἐξ ἡς
δάκρυε· νῦν δ' βίος ἐς' ἐλεεινότερος.
τὸν βίον ἄρτι γέλα Δημόκριτε τοπλέον, ἢ πρίν.
νῦν δ' βίος πάντων ἐστὶ γελοιότερος.
εἰς ὑμέας δὲ κεῖται ὁρῶν, τὸ μεταξὺ μέριμνῶ
πῶς ἅμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἅμα σοὶ γιλάσω.

Προσιδίππυ, οἱ δὲ, κράπτης τὸ κωϊκοῦ.

Γοῖν τίς βιότοιο τάμοι φίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν,
νεῖκεα, κεῖ χαλεπαὶ πρήξις. ἐν δὲ δόμοις,
φροντίδες. ἐν δ' ἀγροῖς, κεμάτων ἄλεις. ἐν δὲ θαλάσσῃ,
τάρβος. ἐπὶ ξείνης δ', ἦν μὲν ἐχῆς τί, δέος.
ἦν δ' ἀπρῆς, ἀνιηρόν. ἔχεις γάμον; ἢ ἀμέριμνος!
ἐπει. οὐ γαμέεις, εἴς τ' ἐρημότερος.

τέκνα, πόνοι. πῆρως ἅταις βίος. αἰ νεόπτης,
ἄφρονες. αἰ πολὺ δ' ἐμπαλιν ἀδρανέες.
ἦν ἄρα τοῖν δυνῶν ἐνδὲς ἄρεσις. ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέ ποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκεν τιμνόμενον.

Εκ τὸ ἐναντίου, πιθανά. Μηδωρ.

Παντοῖον βιότοιο τάμοις φίβον. εἰν ἀγορῇ μὲν,
αὐδέα, κεῖ πινυταὶ πρήξεις. ἐν δὲ δόμοις,

ἄμπαυμ'· ἐν δ' ἀγροῖς, φύσιος χάρις· ἐν δὲ θαλάσσῃ,
κέρδος· ἐπὶ ξείνης, ἦν ληὸν ἔχης τί, κλέος.
ἦν δ' ἀπορῆς, μόνος οἶδας· ἔχεις γάμον, οἶκος ἄριστος
ἔσσεται· ὃ γαμέεις, ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.
τέκνα, πόθος· ἄρροντις ἄπαις βίος· αἰ νεόπτερος,
ῥωμαλέα· πολιαὶ δ' ἐμπαλιν αὖσι βέβη.
οὐκ ἄρα τῶν διατῶν ἐνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέ ποτ', ἢ τὸ θανεῖν· πάντα ἰθὺς ἐσθλὰ βίου.

Λουκιανοῦ.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·
ἦν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

Γαλλαδᾶ.

Ζῆς ἐπέβην θυμὸς, θυμὸς θ' ὑπὸ γαῖαν ἄπρημι·
καὶ τί μάτην μοχθῶ, θυμὸν ὄρων τὸ τέλος;

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλοῦς σφαλερός τὸ ζῆν· χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ,
πολλάκι ναυηγῶν πηρόμεν οἱ κρότερα.

πλὴν δὲ τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
ὥς ἐπὶ τῷ πελάγους ἀμφίβολοι πηρόμεν.

οἱ μὲν, ἐπ' αὐτοῖσιν· οἱ δ' ἐμπαλιν· ἀλλ' ἅμα πάντες
εἰς ἓνα τὸν κατὰ γῆς ὄρμον ἀπερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σκηνὴ πάς ὁ βίος, καὶ παίγνιον· ἢ μάθε παίξιν,
πλὴν σπασθὴν μεταθεῖς, ἢ φέρε τὰς ὁδούς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρει· εἰ δ' ἀγανακτεῖς,
καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω·
δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον αἶρον ὅλον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἷμα ῥόδον,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

Τὸ αὐτὸ.

ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιότῃ μηδὲν ἐπιστάμενον.

Ιουλιανού.

Ἡδέα πάντα κέλευθα λάχεν βίος· ἄσπερ μέσῳ,
αὐχός· ἐταιρεῖαι· κρυπτὰ δάμοισιν ἄκη·
ἄρδος τέρψιν ἄγει, κέρδος πλός· ἀμοδαπὴ χθών,
γνώσις· ἐκ δὲ γάμων, οἶκος ὁμοφρονεῖ·
τοῖς δ' ἀγάμοις, ἄδροντις αἰεὶ βίος· ἔρκος ἐτύχῃ
παρὶ, τέκος· φρεσὶς τοῖς ἀγνοῖσι φόβος·
ἠγορέην νεότης, πολὴν φρένας οἶδεν ὁπάζειν·
ἐνθεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύττει γένος.

Αἰνιγμα.

πῶς τις ἄνθρωπος θανάτῳ φεύγει βίε· μυρία γάρ σου
λυγρὰ· καὶ ὅτε φυγεῖν αὐτὸς μαρῆς, ὅτε φέρειν·
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει κελεύει, γαῖα, θάλασσα,
ἄσπερ, σεληναίης κύκλα, καὶ ἠελίου·
τάλλα δὲ πάντα, φόβοι τε, καὶ ἄλγεα· κἢν τι πάθῃ τις
ἐσθλὸν, ἀμοιβαῖν ἐκδέχεται νέμεσιν.

Αἰνιγμα.

Γάματα γέλως, καὶ πάντα κόνις· καὶ πάντα τὸ μηδὲν·
πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γινόμενα.

Αἰνιγμα.

Φροντίδες οἱ παῖδες· μέγα μὲν καὶ κόνις εἴ τι πάθῃεν·
εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φροντίδες ὅν ὀλίγα·
ἡ γὰρ μετὴ, χρησιμὸν, ἔχει τινὰ τέρψιν ὅν αὐτὴν·
ἡ δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

Αἰνιγμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

12

Ωθηρῶν βροτὲ μᾶλλον ἀνήμερε, πάντα σε μισεῖ
παντολέοντορ. πάντα δ' ἐκδέχεται σε μόρος.
ἦν ἐπὶ γῆς φύγῃς, ἀγχοῦ λύκος. ἦν δὲ πρὸς ὕψος
δενδροβατῆς, ἀπὸ δὲ μὴ ὑπερᾶν κρεμόνων.
πειράξεις καὶ νῆλον; ἔδ' ἐν δίναις κοκοδῆλον
ἐτρεφεν, εἰς ἀσεβεῖς θῆρα δικαιότατον.

Εἰς Βρεφῆ.

Αρχίον. 14

Λυσίππῃς ὁ νεογνὸς ἐπὶ κρημνοῦ πάϊς ἔρπων,
ἀσυνακτεῖς ἤρχετο δυσμορίας.
ἦ δὲ, μεθωδήγησεν, ἀπὸ σέρνων προφέρουσα
μαζὸν, πῶν λιμοῦ λύτορα, καὶ θανάτου.

Αντιπάθρου.

Δμῳῖονι ποικράτης ἔθανε βρέφος ὅτε πλατὺ πόντου
χεῖλος, χειτοσιῶν ἐρπύσαν ἐκ καλύβης,
πλεῖον ἐπεὶ μαζὸν ἐπιεν ποτόν. ἔρρε θάλασσα,
ἢ βρέφος ὥς μήτηρ φύσαο δεξαμένη.

Βιάνορος.

Ἡριπεν ἐξ ἀκρῆς δόμος ἀθρόος. ἔμ' ἐπὶ παιδί
νηπιᾶχω, ζεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
φύσατο κερσοῖν καὶ ἐρείπιον. ὦ μεγάλαυχοι
μητέρες, ὦ δίνων καὶ λίθος ἀεθάνεται.

Εἰς Γάμον. Αἰθλον. 15

Εἴ τις ἄπαξ γήμας, πάλι δαύτερα λένηται διώκει,
ναυηγὸς πλώει δις βυθὸν ἀργαλέον.

Απολλωνίδου.

Πρὸς παίδων εἶπεν γενάζομαι, ἦν με θανοῦσαν
σείλῃς, μὴ σπείσας δαύτερα φίλητα γάμου.

Β iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Διογένη λήθης τίσατο κῆρ φθιμένη.
 νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον χάσε μήνις ἄφροντος,
 ὥς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δυνήτερον ἡέλιον.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Καλὰ τὰ παρβενίης κημήλια. παρβενίη δὲ,
 ἣν βίον ὤλεσεν αὖ, πᾶσι φυλαττομένη.
 τὸν κεν ἐνθέσμως ἄλοχον λάβε. κῆρ τινὰ κῶσμον
 δὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν. φῶγε δὲ μαχλοσώην.

Τίνας αὖ εἴποι λόγους Ελένη, μονομα-

χαιῶτων Μενελάου, κῆρ Γάριδος.

Εὐρώπης, Ἀσίης τὲ δορυθενέες βασιλῆες,
 ὧ μιν ἀμφοτέροισιν ἐπὶ ξυρῷ ἵσταται ἀκμή,
 τίς κεν ἐμὲ τλήθυμος ἔλοι δούσηνον ἀκοίτης.
 ζῶς δὲ πατὴρ δικάσειεν, ἀνελθε δὲ κυπρογενείης,
 μὴ πάλιν ἄλλος ἔλημε γαμοκλόπος αἰχρὸς ἀχαιῶς.

Διονυσίου.

Ωρὴ ἔρῃ. ὦρὴ τε γαμεῖν. ὦρὴ τε πεπαῦσθαι.

Αὐτομέδοντος.

Εὐδαίμων πρῶτον μὲν, ὃ μινδὲν μινδὲν ὀφείλων.
 εἶτα δ' ὃ μὴ γήμας. τὸ τρίτον, ὅστις ἄπαις.
 ἦν δὲ μανείς γήμη τίς, ἔχῃ χάριν, ἦν κῆτορύξῃ
 ἐνθὺς πλὺ γαμεπλὺ, προῖκε λαβὼν μεγάλην.
 ταῦτ' εἰδὼς, σοφὸς ἰδί. μάτην δ' ἐπίκουρον ἔασσεν
 τοῦ τὸ κενὸν ζητεῖν, κῆρ τίνδῃ αἰ μονάδῃ.

Αἰνιλον.

Οὐκ ἔστι γήμας, ὅστις ἔχει μάζεται.

λέγουσι πάντῃ, κῆρ γαμοῦσιν εἰδότης.

Αἰνιλον.

Αἰνις αὖ ἥς ἀγαμος νομῆνι, πάντα δοκῆσαι
 ἐν τῷ ζῆν εἶναι τὰ γαθαῖα τῶν ἀγαθῶν.

εἰδ' ὅταν

εἴθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετὴ, πάλιν αὐτοῦ δοκεῖσαι
 ἐν τῇ ζῆν εἶναι πάντα κεικῶν τὰ κεικῶ.
 αἰὲν χάριν τεκνίων; ἔξεις νοῦ μήνιε τέκνα
 χαλκὸν ἔχων. πῶχός δ' οὐδ' ἐπὶ τέκνα φιλεῖ.

Εἰς γῆρας, καὶ γέροντας.

Μενεκράτους. 16.

Γῆρας ἐπ' ἅν κτλ' ἀπὸ πᾶς αὐχεται. ἦν δὲ ποτ' ἔλθῃ,
 μέμφεται. ἔστ' ἂν κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

Λουκιλλίου.

Εἴ τις γηράσας ζῆν αὐχεται, ἄξιός ἐστ'
 γηράσκειν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκτέας.

Βισαντίου.

Ωμοὶ ἐγὼν ἡβῆς, καὶ γήραος ὑλομένοιο.
 τὸ μὲν, ἐπερχομένη. τῆς δ' ἀπονεκτομένης.

Αδίσποτον.

Ἄν περιληφθῇ μικρὸν ἐν ἄλλοισιν ἡδὲος οἶνος,
 εἰς ὃ ἐὺ φέρεται τοῦτο τὸ λειπόμενον.
 ὅπως ἀντλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαθυὸν ἔλθῃ
 γῆρας ὃ πρεσβύτης γίγνεται ὀξύχολος.

Επιγούνης θαλασσιανῆς.

Ἡ γῆρας ἀπετάλοισιν ἐν οἶνάνθαις νεάσασα,
 καὶ τεταγῶν βορῶν ῥᾶγα νομίσασα μένη,
 νῦν οὕτω γραιοῦμαι. ἴδ' ὡς χρόνος οἷα δαμάσκει.
 καὶ σαφυλὴ γῆρας αἰσθάνεται ῥυτίδων.

Αντιπάρου.

Χειμέριον καίουσαν ἐφ' ἐστὴν ἀνθρακὶ γοργῶ,
 πῶς γῆρ' ἔν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος.
 πνύμονα δὲ ψυχθεῖσα, κατήμυσεν ἥν ἄρα μέλαινα
 γῆρας, καὶ θανάτου, λειπομένη πρόφασιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Φίλωνος.

Αἱ πολὺαὶ σαυῶν, γεραρώτεραι. αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ,
μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσιν ὄνειδος ἐτῶν.
αἱ τοίχες, ἢν σιγᾶς, εἰσὶ φρένες. ἢν δὲ λαλήσης,
ὥς αἱ τῆς ἥβης, ὅφρ' ἐνέες, αἰμὰ τοίχες.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Γαλακτᾶ εἰς τὴν ἑαυτῶ γυναικῶ

ἀνδρομάχην. 17

Μῆνιντ' ὕλομένην γαμετὴν ὁ τάλαισ' ἐγείμηνε,
καὶ παρὰ τῆς τέχνης μῆνιδος ὀρεξάμενος.
ὅμοι ἐγὼ πολὺ μῆνις ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῆνις ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γενένηται
ὕλομένης πενίης γραμματικουσαμένη.
εἴθε δὲ σαυῶ δαναοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
πρὶν χαλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέσει.
αἰμ' ἵν' ὠφάρπαξῃ βρισηΐδα πρὶν ἀγαμέμνων,
τὴν δ' ἐλένην ὁ Γάρις, πῶχός ἐγὼ γενόμην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὅργανα μυσάων, τὰ πολύσυνα βιβλία πωλῶ,
εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετερχόμενος.
περίδεις σώζοιθε. λόγοι, σωτάσσομαι ὑμῖν.
σωτάξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχος ὅτι κατάρτα.
πρῶτος, μῆνιν ἔχει. δεύτερος, ὕλομένην.
καὶ μετὰ δ' ὕλομένην, δαναῶν πάκιν ἄλλα πολλὰ.
ὁ τρίτος, ἡ γὰρ εἰς αἶδην κατάρτα.

τῷ δὲ τεταρταίῳ, τὰ ἐλώρια, καὶ καύες ὄρνιθι.
 πέμπῃ δ', οἰωνοί, καὶ χόλος ὅτι διδῷ.
 πῶς οὖν γραμματικῶς δαύχται μετὰ πέντε κῆτάρων,
 καὶ πέντε πῶσις, μὴ μέγα πένθος ἔχειν;
 Τῷ αὐτῷ.

Καλλίμαχον πωλῶ, καὶ Γίνδαρον, ἡ δὲ καὶ αὐτὰς
 πῶσις γραμματικῆς, πῶσιν ἔχων, πενίης.
 Δωρόθεος γὰρ ἐμὴν προφίμην σωτάξιν ἐλυσέν.
 ὥς τε με τοῦτε πιεῖν, τῷτε φαγεῖν ἀπορεῖν.
 ἀλλὰ σὺ με πρόσηθι θεῷ φίλε. μὴ δ' ἐμ' ἐάσῃς
 σιωδέσμεν πενίης τὸν βίον ἐξανύσαι.

Εὐπιθίῃ ἀθηναῖος σήξαντος τὴν κῆθόλη.
 Ταυτολόγων κενόνων φῶς πληθύος, ἡ δ' αἰδύλων
 ξυσμῶων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξ ἐδόναι.
 ὁμματὰ μὲν κέκμηκε. τένων. ῥάχιδι. ἰνίαν. ὅμοιοι
 τῆς κῆθόλης δὲ φέρω τὴν ὀδύνην κῆθόλη.

Παλλὰδῃ.

Λίτραν ἐπὶ τῶν ξήσας μετὰ γραμματικῆς βαρυμόχου,
 βυλαυτῆς νεκρῶν πέμπομαι εἰς αἶδην.

Τῷ αὐτῷ.

Ενθάδε παιδύουσιν ὅσοις κεχόλωτο σάρκαπις,
 τοῖσιν ἀπ' ἔλομένης μνήιδος ὄρχομένοις.
 ἐνθα προφῶς κῆτὰ μῆνα φέρει μισθὸν μετ' ἀνάγκης,
 βίβλη, καὶ χάρτη διησαμένη πενίην.
 ὥς δὲ κῆπνισμα τιθεῖ παρὰ τὸν θρόνον, ὥς παρὰ τύμβον,
 τὸν σμικρὸν χάρτην, τὸν παραριπτόμενον.

Στίχοι ἔχοντες τὰ εἰκοσι
 τέσσαρα σοιχεῖα.

Αβροχίτων δ' ὀφύλαξ, θηροζυγοκῆφι μέτωπος.
 Αβρὸς δ' ἐν προχοῇς κύνων φθογάζετο μύρμηξ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΕΙΣ ΓΡΑΦΙΔΑ. 18.

Ἡ μὴν ἄχρεϊον κέλαμος φυόν. ἐκ γὰρ ἐμείθ,
οὐ σὺν, ὅ μῆλον φύεται, οὐ σαρυλή.
αἰχὰ μ' ἀνὴρ ἐμύησ' ἐλικωνίδεα, λεπὰ τορήσας
χείλεα, καὶ σπινδὸν ῥοαὺ ὁ χετυσάμενος.
ἐκ δὲ τῶ, οὔτε πίσιμι μέλαν ποτὶν, ἐνθεος οἶα,
πάν' ἐπος ἀρθέγητω τῷδε λέγω σῶματι.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. Παλλαδά. 19.

Οργὴ τῶ διός ἐστι γυνή, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα,
δῶρον ἀνιερὸν, τῶ πυρὸς ἀντίδοτον.
ἀνδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φροντίσιν, ἡ δὲ μαραινέ,
καὶ γῆρας προπετὲς τῇ νεότητι φέρει.
οὐδ' οἶ ζῶν ἀμέριμνος ἔχῃ χρυσόθρονον ἥρην.
πολλάκι γοαὺ αὐτὴν ῥίψεν ἀπ' ἀθανάτων,
ἡέρι, καὶ νεφέλῃσι μετήορον. οἶδεν ὁ μῆρος
καὶ δία συγγράψας τῇ γαμετῇ χόλιον.
ὥπως ὅδε ποτ' ὄψινυν ἡ σύμρωνος ἀκοίτη,
οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μίγνυμένη δαπέδῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γᾶσαν ὁ μῆρος ἐδείξε κτηνὴν, σφαλερὴν τε γυναικῶ.
σώφρονα, καὶ πόρνην, ἀμροτέρως ὀλεθρον.
ἐκ γὰρ τῆς ἐλένης μοι χυσαμένης, φόνος ἀνδρῶν.
καὶ διὰ σωφροσύνην πινελότης, θάνατοι.
ὀλίας οὖν τὸ πόνημα, μίαν χάριν ὄψινυν γυναικός.
αὐτὰρ ὁδυαεῖν πινελότη πρόφασις.

Τοῦ αὐτοῦ.

○ ζῶν ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὥπασεν ἄλλο γυναικῶ.
εἶθε δὲ μήτε γυνή, μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. 15

πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἡ δὲ γαυὴ, πῦρ
ἀσβεστον, φλογερὸν, πάντοτ' ἀναπτόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄν πάνυ κομπάζῃς προσάγματι μὴ ὑπακείῃ
τῆς γαμετῆς, ληρεῖς, ὃ γὰρ ἀπὸ θυοῦ εἶ,
οὐδ' ἀπὸ πέτρης φησὶν. ὅθ' οἱ πολλοὶ κατ' ἀνάγκην
πάχομεν· εἰ πάντῳ, καὶ σὺ γαυαυοκρατῇ.
εἰδ' οὐ σαρδαλίῃ φῆς τύπτομαι, οὐδ' ἀκολάστον
οὔσης μοι γαμετῆς χεῖ με μύσαντα φέρειν,
δουλεύειν σε λέγω μετρίωτερον, εἴ γε πέπρασαι
σώφρονι διαποίνῃ, μὴ δὲ λίην χαλεπῇ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Ἐπάρων ἄχι τάροιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκούσας
οἷά περ ὠϊσάμην μοῖραν ἐμῆς ἀλίχου.
Ἐπάρων εἰς ἀνέμους· ἄλοχον δέ μοι οὔτι κίχάνῃ
λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις· οὐ νόστος· ὃ θάνατος.

Εἰς Ἀγαμέμνονα.

Ἑλλάδος ἐνναετῆρ' ἀμεμέδ' ἡγεμονῆδ',
μικέτι πιστὰ φέροιτε γαυαεὶ δολοφρονεούσας.
Θιλυτέρη μ' ἐδάμασσε, γυν, οὐ κτάνε δῆϊός ἐκτωρ.

Εἰς Δένδρα· Ἀντιπάρου,
οἱ δὲ, Γλάτωρος. 20.

Εἰνοδίην κερύην με παρερχομένοις ἐφύτασσα
παισὶ λιθοβλήτου πάγνιον οὐ σοχίης.
πάντας δ' ἀκρέμονάς τε, καὶ ἀνθαλέας ὀροδάμους,
κέκλασμαι, πυκινὰς χερμάσι βαλλομένην.
δένδροισιν ἀκέρποις οὐδὲν πλέον· ἢ γὰρ ἐγὼ γε
δυσδαίμων, ὅς ἐμὴν ὕβριν ἐκτροφόροισιν
Καλλινίον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Ἡ πάρος ἐν δρυμοῖσιν ὀδῆς ζείδωρος ὀπώρας
 ἀχρᾶς, θιροβότα πρέμνον ἐρημοσώης.
 ὀθνεῖοις ὅσοις μετέμυτος, ἥμερα θάλλω,
 ὅκ ἐμὸν ἥ μετέροις κλωσὶ φέρσας βάρος.
 πολλή σοι φυτοεργὲ πόνος χάρις. εἴνεκε σόιο
 ἀχρᾶς ἐν αὐχέρποις δένδρεσιν ἐγγράρομαι.

Λεωνίδου.

Μὴ μέμψῃ μ' ἀπέπειρον ἀεὶ θάλλανσαν ὀπώρην
 ἀχράδα, πῶς καρπὸς πάντοτε βριθομένην.
 ὅππότε γὰρ κλάδοισι πεπαίνομεν, ἄλλος ὑφέλκει.
 ὅππότε δ' ὠμὰ μένει, μητοὶ περικρέμαται.

Φιλίππου.

Τὸν φιλοπωρίσιν Δημόκριτον ἦν που ἐφούρης
 ὦ νῦν ἄνθρωπ', ἀγγειλον τὸ τοῦ κῆφον ἔπος,
 ὥς ἡ λυκοδόπῳρος ἐγὼ, καὶ ἐφώριος ἦδη,
 κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρνας ἀκόλως.
 σπυρσάτω, ὅκ ἐχυρὴν ἰδρὲ χῶ σάσιν, εἴπερ ὀπώρην
 ἀκρήτα χήζει δρέφαι ἀπ' ἀκρέμονος.

Λεωνίδου.

Αὐτοβελῆς καρπὸς ἀποτέμνομαι. ἀλλὰ πεπείρης
 πάντοτε. μὴ σκληροῖς τυπτετε χερμαδίοις.
 μινίσει καὶ βάμχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνους
 ἔργα. λυκέρχειος μὴ λαθέτωσε τύχη.

Αντιφίλου βυζαντίου.

Κλῶν δὲ ἀπὸ ῥινοῖς ταναῆς δρυὸς, αὐσκιον ὕψος
 ἀνδράσιν ἀκρήτον καὶ μά φυλακασμένοις,
 ἀπὲ ταλοι, κεράμων στεγανώτεροι, οἰκία φωτῶν,
 οἰκία τεπίων, ἐνδοῖσι ἀκρέμονες,
 μετ' ἐμὲ τὸν ὕμετέρῃσιν ὑποκλινθέντα νόμισι,
 ῥύσας, ἀκτίνων ἡελίου φυγάδας.

Ζωνά.

Ωνερ, τῶν βαλάνων τὰν ματέρα φείδω κόπην.
 φείδεο. γηραλέαν δ' ἐκ κεράϊζε πίττω,
 ἢ πούκην, ἢ τάνδε πολυσέλεχον παλίθρον,
 ἢ πρίνον, ἢ τὰν αὐαλέαν κόμαρον.
 πηλόθι δ' ἴχε δρυὸς πέλεκυ. κορυαὶ δ' ῥέλεξαν
 ἅμιν, ὡς πρότεροι ματέρω ἐντὶ δρυὶ.

Αδέσποτον.

Γαλλάδος εἰ μὴ φύον, βρομίη τί με θλίβετε κλῶνθ;
 αἶρετε τὴς βότρυος. παρθένος δ' μεθύω.

Φιλίππη.

Φοῖβον ἀννηναμένη ποτὶ Δάρνη, ναῦ ἀνέτειλε
 Καίσαρος ἐκ βωμοῦ, κλῶνα μελαμπέταλον.
 ἐκ δὲ θεῆ θεὸν σφρεν ἀμείνονα. λιτοῖδην δ' ῥ
 ἐχθύρασα, φιλεῖ Ζῆνα ῥον ἀνεάδην.

ῥίζαν δ' ἐκ ἀπὸ γῆς μητρὸς βάλεν, ἀπὸ πέτρης.

Καίσαρι μὴ τίπτεται δ' ἐλὶ λίθος δαυάται.

Εἰς δάφνην ἀξίγη κοπτομένην.

Ποῖ Φοῖβος πεπόρευτο, ἄρης ὅτ' ἐμίνυτο δάφνη.

Εἰς κλινάριον πόρνης ἀπὸ δάφνης.

Λέκτρον ἐνὸς φάγασα, λέχος πολλοῖσιν ἐτύχθην.

Ερμολέοντος.

Ἰζαν ὕπρ σπιεράν πλάτανον ξένετάνδε παρέρπων,
 ἄς ἀπαλῶ ζέφυρος πνύματι φύλλα δονεῖ.

ἐνθα με Νικηγόρας κλυτὸν εἶσατο μαϊάδος ἐρμῶν,
 ἀπὸ κερποτόμου ῥύτορα, καὶ κτεάνων.

Ὡς ἀπὸ Γανός.

Ερχεο, καὶ κατ' ἐμῶν ἴζαν πίττω. αἶψα μελιχρὸν
 πρὸς μαλακὴς ἢ χεῖ κεκλιμένα ζεφύρος.

ἢν δὲ καὶ κρήνισμα μελισσῶν. ἐνθα μελίσδων,
 ἥδυν ἐρημαίοις ὕπνον ἄνω καλῶμοις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Γλαῦκος.

Υψίνομον παρὰ τάνδε κῆθιζοφωνήεσαν
φρίουσαν πυκνοῖς κῶμον ὕπνῳ ζεφύροισι.
παῖ σοι κῆχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
θελομένῳ, ἄξει κῶμα κῆτὰ βλεφάρων.

Εἰς τινὰ θανέντα ὕπνῳ πλησμονῆς
περσικῶν μῆλων.

Εκ φονίων περσῶν φόνιον φυτὸν ἦγαγε περσὶς
παῖδ' ἰθιγενώσου τὸ θανάτου πρόφασιν.

Εἰς ἀναδενδράδα.

Οἶχνη χειρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος· ἢ μὲν ἐφ' ὕγρῳ
φλοιῷ φλοιδὸν ἐδισσα θέρει· πῶρρον δ' ἐπὶ δένδρῳ
φιζώθῃ· δένδρου δὲ τὸ μῆ, κῆθ' κῆρπν ἄμειψεν.
τέρθε μὲν ἀχράς ἐτ' ἐστίν, ὕπερθε δ' ἄρ' ἀπνοος ὀρχνη.

Λθιλον.

Δάφνης, κῆθ' μύρτοισι, κῆθ' αὐώδῃ κυπαρίσσι,
ἐνθα πέριξ κέχυται βορυσόπαις ἑλίχι
ἄμπελος· εἰαρινοὶ δὲ λιγυρθόγγοισιν αἰοιδᾶς
κόλυφοι ἀχῶσιν ποικιλόφραυλα μέλη.
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχῶσι,
μέλποισαι σῶμασιν τὰν μελίγηρυν ὄπα.

Λθιλον.

Ἰζυάπας ὕπνῳ τῆσδε δάφνης ἀθαλέα φύλλα,
ῶραίου τ' ἄρυσαι νάματος ἡδὺ πόμα.
θφράτοι ἀδμαίνοντα πόνοισι θέρεος φίλα γῆα,
ἄμπαύσης πνοιῇ τυπόμενα ζεφύρου.

Αντιφίλου.

Μῆλον ἐγὼ σρούθειον ἀρ' ὀπλοτέρης ἐτι ποιῆς,
ῶριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλακόμενον,
ἄσπιλον, ἀρρυτίδωτον, ἰσόχνοον δῶτιζόνοισιν,
ἀκμὴν ἀπετάλοις συμφυνὲς ἀκρέμοισιν,
ῶρης

ὤρης χειμερίης πτόνιον χέρας· εἰς σέ δ' ἀνασταν
τοῖν, χ' ὤνιφός τις κρυμὸς ὁπωροφορεῖ.

Εἰς ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ.

Αἰνολον. 21.

Τίς σε δικαιοσύνη βροτὸς ἤκεχεν; ὅτος ὁ κλέπτης
ἐνθάδε με σήσας, ὅδ' ἐν ἔχων πρὸς ἐμέ.
Ἰταλιν' ἀπὸ παρχῶν αἰγιππί'·
ἤθελε γὰρ βασιλεύς σε βοηθόν εἰσέτι πέμπειν
ἄσσι τερομένοισι δαυομένων μερόπων,
τιτιανὲ χύσει· σὺ δ' ἐν βιότοιο ταλάνῃ
πατρίδ' αἰκῶν κληῖρον σὸν προβέβηλας ἔχῃ,
αὐτῶν σὼν προγόνων κτέρως ἐνδίκον· ὄρχομένων γὰρ
πλῆτον ὅτι συγείεις, σωθῆρονος οἶδε δίκη.
Λεονίδ' εἰς προπερίτην Καῖκον διασυρτικὸν.
Ἀσσοῖς, καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἄδε προπέλα.
θεῖς, ἀνελῶν, φήρον πρὸς λήγον ἐρχομένης.
ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Καῖκος
χρήματα, καὶ νυκτὸς βυλομένοισι ὄρθι μεῖ.

Εἰς ΔΙΚΗΝ. ἐν ᾧ καὶ εἰς πρόνοιαν.

Αἰνολον. 22

Ἀσσι δ' ἀχιλλῆος πλὴν ἔκτορος αἶμα πιῖσαν,
Λάρτιας δὲ θανάων εἴλε κεκοχρίση.
ναυηγὸς δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ τύμβον
αἶαντος νηκτὴν ὥρμισεν, ὅκ' ἰθάκη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καλὰ ποσειδάων δίκησεν πολὺ μάλλον ἀθήνης.
καὶ κρίσιν ἐλλήνων, συγερὴν ἀπέδειξε θάλασσα.
ἄσσις ἐναῖγιαλοισι βοᾷ, καὶ σήματινάσας,

C

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὸν σ' ἔκ κλέεσσα τὸν ἄξιον ἀσπίδιώτην,
ἔγχεο παῖ Τελαμώνιος· ἔχεις σάκος αἰακίδαο.

Αἰήλον.

Κρανίον ἐν τοῖσ' αἰσὶ κατοιχομένῃ τίς ἐσαθρῶν,
εἰκόνα πλὴν κοινὴν ἔκ ἐδάκρυσε βίου.
δεξιτερὴν δ' ἔρριψεν ἐπὶ χθόνα, καὶ λίθον ἦκε,
κωρὸν καὶ δοκέοντ', ἀμὰ πνέοντα δίκης.
οὐδὲν ὥς ἔδρ' ἐπληξεν, ἀρήλατο, καὶ τὸν ἀρέντα
πύρωσε, γλυκερῷ βλέμματος ὀρφανίσας.
καὶ πάλιν εἰς αἴδην ἐκολάξετο· πλὴν ἰδίην δὲ
ἐκλαυσεν χειρῶν ἀντοχὸν ἀρροσίων.

Βιάνορος.

Ἀγγελίην παρ' ἑνὸς ἐπεὶ φέρεν ἡεροδινῆς
αἰετὸς, οἰωνῶν μῆνος ἐνεράνιος,
ἔκ' ἐφθι τὸν κρήτα· θοὴν δ' ἐκτείνετο νυρὴν.
πῆνδον δ' ὁ πτερόεις ἰδὲ ἐλήισατο.
ἑνὸς δ' ἔτι δίκην ἐλαθεν νόμος· ἔμπεσε δ' ὄρνις
ἀνδρὶ· τὰ δ' αὖ σοχίης ἀνταπέτισε βέλη,
αὐχένι δ' ἴδ' ἐπληξεν, ὃν ἡ πατι κοίμισεν αὐτὸς.
ἐν δὲ βέλος, διατῶν αἰμ' ἐπιεν θανάτων.

Φιλίππου.

Βαδὼν ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα κορύπης
κρίος ἐλιεόκερως, θείνῃ θρασυώμενος.
καίπρος δ' ἡράκλειος ἀπορρήξας ἀπὸ δεσμῶν,
ὅς νηδαῖα κρήτ' ἅσαν ἐβαφε γένω.
ζωὴν νηπιάχῳ δ' ἐχαρίσατο· ἄρ' αὖτ' ἦρης
ἡρακλῆος βριφείων ὠκτίσεν ἡλικίην.

Απολλωνίδου.

Γήθησαν περὶ παιδὸς δριπίπποιο τοκῆς,
καὶ κλαῦσαν· μοίρης δ' ἡμάρ ἐν ἀμφοτέρης.

αὐτὲ πρὸ αὐθόμινον δόμον ἐκφυγεν, ἰθὺ κερσυνῶ.

Ζῶε κατὰ αἰ κεφαλῆς ἀπειτόν ἦκε σέλας.

ἔστο δ' ἔπος ῥτ' ἔλεξαν, ὅσοι νέκυν ὠδύροντο,

ὣ πυρὶ δαμονίῳ τλήμον ὀφιλόμενε.

Τὸ αὐτῶ.

Ιοτυπῆς Διὸς ὄρνις ἐτίσατο κῆῖτα φαρέτης,

ἔρανόθεν τόλῳ τόσον ἀμωόμενος.

κῆῖνον δ' αὐθὺς ἀκοντι παλινδρομέοντι κατέκτα.

ἠερόθιν πίπῳκ δ', ἐκτανεν, ὥς ἔθανεν.

μηκέτ' ἐπ' ὑμετέροισι ἀφαιδέσι κῆῖτος θ' ἵσοις

αὐχέθ' ὑμνεῖσθω καὶ Διὸς αὐτοχίῃ.

Αρχίου.

Ἐν ποτε παμφαίνοντι μελάντερος αὐθέρηνωμῶν,

σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε βορόντα κόραξ.

ἐν μάρφων ὠρουσεν. ὃ δ' αἰξάντος ἐπ' ἔδασ,

ἔβραδύς, αὐκένησεν πέζαν ἐτυφε βέλει,

καὶ ζῶης μιν ἀμερσεν. ἰδ' ὅσον ἐταχεν ἐπ' ἄλλῳ,

ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἐδεκτο μόρον.

Αθλον.

Ἀνδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τειχίῃν ὑπνώοντι,

νυκτὸς ἐπιστῆνκέφασι Σάραπιν ὄναρ.

καὶ χρησμωδῆσαι, κατὰ κείμενος ἔτος, ἀνίστω,

καὶ κοιμῶ μεταβάς ὡς τάλας ἀμαχόθι.

ὅς δέ, διυπνιαθεὶς, μετέβη. καὶ δὲ σαθρὸν ἐκείνο

τειχίον, ἐξάρενης αὐθὺς ἐκείτο χαμαί.

σῶτρα δ' ἔωθιν ἐβυε θεοῖς χαίρων ὁ κακῆργος,

ἠδεσθαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνου.

ὡς ὁ Σάραπιδος ἐχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιστῆς,

μηδὲσθαι μεδοκέϊς ἀλίε τῶν ἀδίκων;

C ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἢ μὴν αὖ σε μεθ' ἧς θανεῖν, θάνατον καὶ ἄλυστον
ναὶ ἐφυγὼς. ταυρῷ δ' ἴασι φυλαχόμενος.

Τυλλίς γεμίνε.

Σμίνθος ὁ παντοῖος δαιτὸς λίχνος, ὃ δὲ μυάηρις
δειλός, ὃ καὶ θανάτου κέρδεα ληρόμενος,
νουροάalon φοῖβε χορδὴν θρίσεν. ἥ δ' ἐπὶ πῆχυν
ἐλκομένη, θηρὸς λαμὸν ἀπεβρόχισεν.
τόξων αὖτο χίην θαυμαζόμεν. ὃς δὲ, κατ' ἐχθρῶν
ἥδη καὶ κιθάρην αὖτοχον ὅπλον ἔχει.

Βιάνορος.

Ιχθύσι, καὶ ποταμῷ Κλειτῶνι μὲν ἐχθρὸς ὄμιλος
ᾧσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος.
ἐμὰ δ' ἴκα μιν ἐθαψεν. ἀποσπαθεῖσα τὸν ὄχθη,
πᾶν δέμας ὅς κορυφὴν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισεν.
κεῖται δ' ἐν χυδάτεσι διαβροχός. αἰδομένα δὲ
γαῖα, κούθει τὸν ἑᾶς ὄρμον ἐλευθερίαν.

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ 23

Εβραθηρὶκὴς κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ,
νήπιος ἐκβαίνων, ὃν ἐφυγεν θάνατον.
ὅς ποταμὸν δ' ἥδη λαγαρῶμενον ἵχνος ὀλισθῶν,
κρυμῷ τὸς ἀπαλὺς αὐχέναν ἀμφοεχθή.
καὶ τὸ μὲν, ἐξεσύρη λοιπὴν δέμας. ἥ δὲ μένεσσα
ὄψις, ἀναγκάειν εἴχετάρη πρόφασιν.
δύσμορος. ἥς ὡδὶνα διείλετο πῦρ τε, καὶ ὕδωρ.
ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν, ὃ δὲ νόστος ἔστιν ὁ λος.

Αντιπάτρος.

Εἴχεν δ' αἰσιδέης ὁ βοκέρριος, ὃν ἀπὸ πολλῶν
πολλὰ, μῆς δ' ὄϊος, καὶ βοὸς ἀπορίην.

ἤματι γὰρ ὃ δ' ὅ πένης ἔφυγε φθόγον· ἤματι δ' αὐτῷ
 θῆρσιν, οἷν· πλὴν βοῶν δ' ὤλεσε δυστοκίη.
 μισήσας δ' αὐλήχες ἐπαύλιον ἄμμιτι πήρης,
 ἐκ ταύτης βιοπλὴν ἀχράδος ἐκρέμασεν.
 Τὸ αὐτὸ εἰς τὸν αὐτόν.

Γιγντο δ' ὀρισιδῆ δάμχαλις μία, καὶ χοιχόμαλλος,
 ἢν οἷς· ἐκ τῶν λιμὸν ἔλαυνε θύρης.
 ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνήν, λύκος ἔκτανεν· ὠδῖς,
 πλὴν δάμχαλιν· πενήτης δ' ὤλετο βουκόλιον.
 πηροδέτω δ' ὄγ' ἰμάντι κατ' αὐχένος ἄμμια λυγρῶσας,
 οἷκτρος ἀμυμήτω κατθανε παρ καλύβη.
 Φιλίππ' εἰς τὸ αὐτό.

Ἡρίθμει πολὺν ὄλβον ὀρισιδῆς ὁ πενιχρός.
 πλὴν οἷν, ὡς ποίμνην· πλὴν βόχ' ὡς ἀγέλην.
 τὰ λοιπὰ ὡς τὰ πρὸ αὐτῶν ἤμβροτε, καὶ ἐξῆς.

Αἱ τριακαὶ ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλησιν ἐπαίζον
 κλήρω, τίς προτέρη βήσεται εἰς αἶδην.
 καὶ τοῖς μὲν χειρῶν ἐβαλον κύβον· ἤλθε δὲ πασέων,
 ὅς μιν· ἡ δ' ἐγὼ κλήρον ὀφειλόμενον.
 ἐκ τέχεος δ' ἄρ' ἀελπτον ἀπωλίσθησε πέσημα.
 δύσμορος· εἰς αἶδην δ' ἤλυθεν, ὡς ἔλαχεν.
 ἀψυδῆς ὁ κληρὸς, ὅτ' ἐκκόν· ὅς δὲ τὸ λῶον,
 ὅτ' αὐτὰρ ἀνιήτοῖς αὐτοχοί, ὅτε χέρες.

Απολλωνίδου.

Δειματοῖς ἐλάρων μεραδὸς λόχος, αὐτὲ κρυώδεις
 πῆσαν ὄρων κορυφὰς χιόνεαι νιφάδες,
 δέλαιαι ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν ἐλπίσι χησαῖς,
 χλιῆσαι νοτεροῖς ἀσμάσιν ὠκὺ γόνυ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τάς δὲ περιφράξας ἐχθρὸς ῥόος ἀθρόον ἄρτω,
 χειμερίη συγεροῦ δῆσε πάροισι πέδι.
 πληθὺς δ' ἀγροτέρων ἀλίνῃ θοινήσατο θήρης,
 ἢ φύγῃ ἀρπεδόνην πολλάκι, καὶ στέλικτος.

Αντιφάνης.

Δυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ πασάσιν οὐχ ὑμέναιος.
 ἀλλ' αἴδης ἐστὶ πικροτάμου πέταλτος.
 δειμάτι γὰρ Μόβοϊν πρωτόνυχῃ κῦπριν ἀν' ὄρφνην
 φαύρουσαν ξανθὴν παρθενικῇσι φόβον,
 φρεσὶ δόμοι νηλεῖς καὶ ὄψ' ἐκτακτον· ἣν δὲ γαυχέως
 ἐλπίς ἰδεῖν, αἴρουσι ἐχομεν ὃ δὲ νέκυν.

Λουκιχνοῦ.

Τοῖσι μὲν οὖν πράηοισι, πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστ·
 τοῖς δὲ κακῶς, μίαν νύξ' ἀπλερὸς ἐστ χρόνος.

ΕΙΣ ΕΛΕΟΝ· ΦΙΛΙΠΠΟΥ. 24

Καὶ τὸν ὄρουραϊον γυρηρόμον αὐλακτὴ τέμνη
 μηροτυπέτ' κέντρῳ πειθομένῃ δάμαλτι,
 καὶ μετ' ὀροφροπὸν ζυγίλας πάλι τῷ νεοθηλεῖ
 πινομένη μόχῳ, δαυτερονάγρος ἐχθ·
 μὴ θλίψῃς αὐτὴν ὁ γεωμόρος οὗτος ὁ βαιὸς
 μόχος ἐὰν φείσῃ, σοὶ φέρεται δάμαλτις.
 Τίνας δ' ἀν' εἴποι λόγους Μελέαγρος, βοῶς
 μέλλοντος θύεσθαι τῷ Διὶ,
 καὶ μυκωμένου.

Αὐτὸς ὁ βοῶς ἱκέτης ἐπιβώμιος αἰθέριε Ζεῦ,
 μυκᾷται, φυγὴν ῥυόμενος θανάτου.
 ἀλλὰ μέθες κρονίδι τὸν ὀροφρέα· καὶ σὺ τὸρ αὐτὸς
 πορθμῆς Εὐρώπης ταῦρος ἀνὰξ ἐγένου.

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑΣ. Ἰσλί' πολυαίνε. 25

Ελπίς ἀεὶ βιότοιο, κλέπει νόον· ἡ πυμάτη δὲ
ἡὼς, τὰς πολλὰς ἐφθασεν ἀχολίᾳς.

Ἀθλον.

Ελπίς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρετε· πῶ δὲ δὴν ἄρον.
οὐκ ἔτι γὰρ σφετέροις ἐπιτέρπομαι· ἔρρετε ἄμω,
οὐνεκεν ἐν μερόπεια πολυπλανέσθαι μάλα ἐστὶ.
ὅσχα γὰρ ἀβιέως οὐκ ἔσεται, ὅμμιθ' ἐν ἡμῖν
φάσματ' ὡς ἐν ὕπνῳ ἐμβάλλετε οἷά τ' ἐόντα.
ἔρρε καὶ ἡ γλῆνη, πολυώδυνε· ἔρρετε ἄμω.
παίζετε, σροφέετε, ὅσους ἐμοῦ ὕπερον ὄντας,
ἄροιτ' οὐ νοέοντας ὅπερ θέμις ἔστι νοῆσαι.

Ἀθλον.

Ελπίδα, καὶ νέμεσιν ὄνους παρὰ βωμόν ἐταῦξα
πῶ λῆν, ἵν' ἐλπίζης· τήν δ' ἵνα μηδὲν ἐχης.

Μακεδονίου ὁπάτου.

Εἰ βίον ἐν μερόπεια τύχης παίζουσιν ἐταῖραι
ἐλπίδες, ἀμβολάδην πάντα χαριζόμεναι,
παίζομαι, εἰ βροτὸς εἰμι· βροτὸς δ' αὖ οἶδα καὶ αὐτὸς,
θνητὸς ἐὼν· δολιχαῖς δ' ἐλπίσι παιζόμενος,
αὐτὸς ἐκοντὶ γένηθα πλανώμενος· οὐδὲ γενοίμην
εἰς κρίσιν ἡμετέρην πικρὸς ὀρίστ' ἐλπίς.
πῶ γὰρ ἀνακρίοντος ἐνὶ πραπίδει φυλάσσω
παρφασίην, ὅτι δ' εἴ φροντίδα μὴ κατέχην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γανδῶρης ὀρώων γελῶ πίθον· οὐδὲ γυναικαὶ
μέμφομαι, ἐνὶ αὐτῶν τὰ πέρα τῶν ἀγαθῶν·
ὥς γὰρ ἐπ' οὐλύμποις μετὰ χθονὸς ἦθεα πάσης
πωτῶνται, τί πειν καὶ κατὰ γῆν ὀφελον.

С iiiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἦ δὲ γυνὴ μετὰ πῶμα κατὰ χρήσασα παρείδασ,
ὤλεσεν ἀγλαΐην ὧν ἔρερεν χαρίτων.
ἀμφοτέρων δ' ἡμικτεν ὁ ναῦ βίος. ἵππ'ι καὶ αὐτῷ
ζηράσκουσιν ἔχει, καὶ πίθος ὅδ' ἔχει.

ΕΡΑΙΝΟΙ. Αἰνιλον. 26

Μυσάων ἐλικωνιάδων δὲ χῶμεθ' αἰείδην,
ἔγραφε ποιμαίνων ὡς λόγος ἰσίδος.
μῆνιν αἰεὶ θεῶ, καὶ ἄνδρα μοι ἔννεπε μῦσαι,
εἴ πεν ὁμηρεΐω Καλλιόπῃ σῶματι.
καὶ μὲ δὲ δειρὰ τί προύμιον. ἀλλὰ τί γράψω,
δούτερον ἐκιδιδόνα βιβλίον δὲ χόμενος;
μῦσαι ὀλυμπιάδων, καὶ ραὶ διδῶ, ὅτι αὖν ἐσώθην,
εἰ μή μοι Καῖσαρ χαλκὸν ἐδῶκε Νέρων.

Διοδώρ' οὐ σαρδίων.

τὸ Διοπέθης.

Αἰγυβότ' οὐ σκύροιο λιπὼν πέδον, ἴλιον ἔπλων
οἶος ἀχιλλείδης πρόθε Νεοπτόλεμος,
τοῖος ἐν αἰνεάδῃσι Νέρων ἀγὼς ἀσυρέμῃσι,
νεῖται ἐπ' ὠκυρόν θύμβριν ἀμειψάμενος,
καὶ ρος, ἔτ' ὅτι γένειον ἔχων χνόον. ἀλλ' ὅ μιν, ἔχει
θῦεν. ὃ δ' ἀμφοτέροις, καὶ δορὶ, καὶ σοφίῃ.

Απολλωνίδου.

Ἡδὺ παριίδων πρῶτον θέρος ἡματι τῷ τῷ
κῦρεο, καὶ γενύων ἡ γένος ἔλικος
γαῖε. σὸν δὲ πατὴρ χερὶ δέξεται αὐτὸν ἰγλῶν
Λούκιον, αὐξομένον πάλιν ὅθ' ἡέλιον.
δωρῶνται χρυσέοισιν. ἐγὼ δ' ἰλαρῆς ἐλέχοισιν.
ὃ γὰρ δὴ πλῆτον μῦσα χειροτέρη.

Αἰνιλον.

Αθήλον.

Εὐλα' λέγειν αἰεὶ πάντας, καλὸν· αἰχρὰ δὲ, δεινὸν,
καὶ ὥσιν τῶτων ἄξιοι, ὧν λέγομεν.

Αντιπάρου.

Σοίμε θρηϊκίης σκυλιφόρε θεαλαονίη,
μήτηρ ἢ πάσης πέμψε μακηδονίης.
αἰείδω δ' ὅτ' σοὶ δεδμημένον ἄρ' αἰ βέσων,
ὅα' ἐδάμν πολέμῳ πάντ' ἀναλεξάμενος.
ὁμῶ μοι ὥς θεὸς ἔαο κατήκοος· οὐχομένῃ δὲ
κλυθι· τίς δὲ μύσας ἕατος ἀχολίη;

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μελεάργ. 27

Τριαυλὶ μὲν χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκὺν πάρθενοι ὦραι,
τρεῖς δέ με θηλημανεῖς οἰστροβολοῦσι τόθ' οἱ.
ἢ γάρ τοι τρία τόξα κατήρισεν, ὥς ἄρα μέλλων
ἔχ' ἑμὴν πρῶσεν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδί' εἰς.

Αθήλον.

Αὐτὸ τὸ πῦρ καύσεν διζήμενος ἕτος, ὃ νύ κ' ἔταρ
τὸν καλὸν ἰμείρων λυχνὸν ἀναφλογίσαι,
δ' αὖρ' ἄτ' ἐμῆς ψυχῆς ἄφρον σέλας, ἐνδοθι γάρ μοι
καύόμενον, πολλὰν ἐξαγνίησι φλόγα.

Αθήλον.

Τίς θεὸν εἶπεν ἔρωτα; θεὸς καὶ δὲν ὄρωμεν
ἔργον· ὃ δ' ἀνθρώπων αἵματι μεθιδόει.
ἔθ' οὖν ἐν παλάμῃς κατέχει ξίφος; ἢ νὶ δ' ἀπίστα
τῆς θεοδμητῆς σκυλα μισαφρονίης.
μήτηρ μὲν, σὺν παιδὶ κατέφθιτο· αὐτὰρ ἐπ' αὐταῖς,
πόινιμος ἐκτείνεν φῶτα λιθοκτονίη.
καὶ ταῦτ' ἔτ' αἰῶδος, ἔτ' ἄρεος, ἔργα δ' ἔρωτος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀνδρών, οἷς παῖσι κείνος ὁ νηπίαχος.

Λεονίδου.

Τοξοβόλον ὃν ἔρωτα τίς ἔξεν ἐκλιβανωτῶ,

ὃν ποτὲ μὴ δ' αὐτῶ Ζηνὸς ἀποχόμενον;

ὃς ἔποθ' ἡρώεσσι κείται σκοπῶς, ὃν καθοραῖσθαι

ἔπρεπεν οὐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

Αργενταρίου.

Αὐτὰρ ὡς ὃν ἀρυκτον ἐπὶ σφραγίδος ἔρωτα,

χερσὶ λεοντείαν ἀνιοχῶντα βίαν.

ὃς τῶ μὲν, μάστιγα κατ' αὐτὸν χένος· αὐτῷ δὲ, χαλινούσ

εὐθαΐῃ. πολλὰ δ' ἀμφιτέθειλε χάρις.

Φρίσσω ὃν βροτολογόν· ὃ γὰρ καὶ θῆρα δαμάσδων

ἄγριον, οὐδ' ὀλίγον φείσεται ἀμερίων.

Αντιπάρου.

Μὴ κλάων ὃν ἔρωτα δόκηθ' ἐπὶ μεμβροτῇ πείσιν·

μὴ δ' ὀλίγῳ παύσιν ὕδατι πῦρ ἀπνεῖς.

Χρυσὸς ἔρωτος αἰὲ παιώνιος· ἐσβέσθῃ δὲ

οὐδὲ τότε ἐν πολλῷ τιμνόμενος πελάγει.

Γαύλου σιλενταρίου.

Μὴ ποτε κοιλίης παρήννοον· ἀντιτύπου γὰρ

αὐτοῦς ἀποθνήσκει κοῦφος ἔρως κραδίης.

οἷστρος, ὀλισθίεσαν· ἔχει φύσιν· ἢν τις οἶστρον

ἄκρον ἐλθὼν φλογέου, δύεται ἐντὸς ὅλος.

ἐλπίδι μὴ θέλῃς φρένα μαχλάδι· γυόβορόν γὰρ

πῦρ ὑπορίπτιζι, θυμὸν ἐφελκομένη.

Τίνας αὖ ἐποίησας ὁ

ἔρως ἔρων.

Τίς πυρὶ πῦρ' ἐδάμασσε; τίς ἐσβεσε λαμπάδι πυρσόν;

τίς κατ' ἐμῆς ναυρῆς ἐτέρην ἐτανύσατο ναυρῆν;

κακὸς ἔρως κατ' ἔρωτος ἐμῶ μένει ἰσοφαρίζει.

Μόχῳ Ερως δραπέτης.

Ἀ κύπρις ὃν ἔρωτα ὃν ἰδέα μακρὸν ἐβύρρει.
 εἴτις ἐπὶ φιδόισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
 δραπετίδασ' ἐμός' ἔην. ὁ μανυτὰς, γέρας' ἐξεί.
 μισθός τοι φίλαμα ὃ Κύπριδος. ἦν δ' ἀγῶνις νιν,
 ὃ γυμνὸν ὃ φίλαμα τί δῶ ξένε, καὶ πλεόν' ἐξεί.
 ἔστ' ὃ τῷς περίσας. ἐν εἰκόσι πᾶσι μάθοις νιν.
 χρῶτα μὲν, ὃ λανκός, πυρὶ δ' εἶκελος. ὁμματα δ' αὐτῷ,
 δορυμύλα, καὶ φλογοέντα. καὶ φρένδ' αὐτὸν ἀλλήμα.
 ὃ τὸν ἴσον νοεῖ, καὶ φθέγγεται. ὡς μέλι φωνά.
 ἦν δὲ χαλκῷ, νόος ἔην ἀνάμερος. ἡ περοπαντὰς.
 ὃ δὲν ἀλαθούων. δόλιον βρέρος. ἄχρια παῖσδε.
 αὐτὸς ὁ κέρανον. ἔχει δ' ἴταμόν ὃ πρῶσωπον.
 μικκῦλα μὲν τήνῳ. τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει.
 βάλλει καὶ ὃ χέροντα, καὶ εἰς αἶδω βασιλῆα.
 γυμνός μὲν τότε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπύκεται.
 καὶ πέρεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλης
 ἀνέρας, ἡ δὲ γυναικὺς. ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κέθνεται.
 τόξον ἐ' χεῖ μάλα βαιόν. ὕπὲρ τόξῳ δὲ, βέλεμνον,
 τυτθὸν ἐοῖ ὃ βέλεμνον. ὃ αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαρέριον. ἐνδοβὶ δ' ἐντὶ
 τοῖς μικροῖς κεῖλαμοι, τοῖς πολλὰκι κλῆμ' ἐτίφωσκε.
 πάντα μὲν ἄχρια, πάντα πολὺ πλείον' ὃ αὐτῷ.
 βαιὰ λαμπρὰς εἴσοι, ὃν ἄλιον αὐτὸν ἀνάβη.
 ἦν τύ γ' ἔλῃς τήνον, δαμάτας ἄγε. μή δ' ἐλεήσης.
 ἦν ποτ' ἴδης κλαίοντα, φυλάττειο μή σε πλανήσῃ.
 κῆν γελᾷ, τύ νιν ἔλκε. καὶ ἦν ἐθέλησε φιλάσαι,
 φῶν. καὶ ὃν φίλαμα. τὰ χεῖλα φάρμακον ἐντί.
 ἦν δὲ λέγει λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσά μοι ὅπλα,
 μήτι θίγῃς. πλάνη δῶρα. τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαια.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τίνδ' ἀνείποι λόγος πρὸς ἔρωτα Πάσι
φάη ἔρῳσα τῶ ταύρῳ.

Εἴ ποθέειν μ' ἐδίδαξας ὅν ἔρεσι ταῦρον ἀλήτην,
μυκηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα κηλέωω.

Λυκίανθ.

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
ψυχαῖς ἀνθρώπων ἐστ' ὁ ἔρως πρόφρασις.

Αἰήλον.

Παρθενικῷ Θρασύδαν σαγηνευθεὶς ὑπ' ἔρωτι
ἀσμάινεις, δελφίσι ὥς τις ἐπ' ἀγριαῖς,
κνύματος ἰμείρων· ὀρέπανον δέ σοι ἔδωκε Περσέως
ἀρκεῖ ἀποτμήξει δίκτυον, ὥς δέδεσαι.

Αἰήλον.

Ἐρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος.
εἴαν δὲ μὴ δὲ ταῦτα πῶ φλόγα σβέσῃ,
θεραπεία σοιτολοιπὴν ἡρτήσθω βρόχος.

Ζηνοδότου.

Τίς γλῆφας ὅν ἔρωτα, παρὰ κρήνησιν ἔθηκεν,
οἶόμενος παύσειν τῆτο τὸ πῦρ ὕδατι.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ. Καρτυλλίδος. 28

Ἰχθυόσ' ἀγκίστρῳ τίς ἀπ' ἡόνος ἀφίχι βάλλων,
εἴλκυσε ναυηγῶ κρᾶτα λιποποιχέα.

ὁ κτεῖρας δὲ νέκυν ὅν ἀσώματον, ἐξ ἀσυνήρῳ
χρὸς ἐπισκάπτων, λίαν ἔχωσε τάρεν.

ἄρε δὲ καθόμενον χρυσοῦ κτέαρ· ἡ ῥα δικάει
ἀνδράσιν αὐσεβίης ὅκ' ἀπόλωλε χάρις.

Θεοκρίτης.

Οἷον ἐν ἀμφικλέεσσιν, ὥς κὴ τέκνα, καὶ βίον ἔχε
ξυλόν, αἰεὶ δὲ σφιν λώϊονεῖς ἔτος ἦν,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

23

ἔκ σέθεν δ' ὁχομένοις ὦ πότνια· κηδόμενοι γὰρ
ἀθανάτων, αὐτοὶ πλείον' ἔχουσιν βροτοί.

Κριναγόρας.

Εἰ καὶ σοὶ ἐδραῖος αἰεὶ βίος, ὅδ' ἔθλασσαν
ἐπ' ἡλως, χερσαῖά σ' ὅκ' ἐπάτησας ὁδὸς,
ἔμψης κεκοπίας ἐπιβήμεναι, ὅθ' ἔν' ἐκείναις
Δημήτρος μεγάλας νύκτας ἴδης ἱερῶν.
πῶν ἔπο, κῆρ ζῶσιν ἀκηδέα· καὶ τ' ἄν' ἵκηαι
ὅς πλεόνων, ἔξεις θυμὸν ἐλαφρότερον.

Εἰς Εὐτυχίαν.

Ἀντιπάγος. 29

Ἡ κῆρ' ἐκ βρέφους κοιμωμένη ἀντιοδημῖς,
πορφυρέων Παφίης νοαῖς ἐπὶ κροκίδων,
ἢ τακεραῖς λούανσα κόραις μαλακώτερον ὕπνῳ,
λίσσας ἀλκυὼν τερπνὸν ἄγυρμα μέβης,
ὕδατίνης φορέουσα βραχίονας, ἢ μόνῃ ὁδοῦ
ὅς λαχεν, ἦν γὰρ ὅλη τούν ταλάροισι γάλα,
ὅς ταλίνην ἢ μείψεν, ἵνα πῶλε μοιο, κῆρ αἰ χμῖς,
ἀμπαύσῃ ῥώμην μαλθακὴν χάριτι.

Ἀντιφίλος.

Εκ θοίνης φάος ἔχεν ἐπ' ἀχράδα μηκὺς ἴσος.
ἐκ δ' ἐφάνη τυφλὴ μηκέτ' ἔχουσα κόρην.
διαπῶν πλὴν ἐτέρην γὰρ ἐκένβισεν ὁξὺς ἀκάνθης
ὅζος· ἴδ' ὡς τέχνης δένδρον ἐνεργότερον.

Ἀθιλον.

Ὅταν θέλῃ τίς ἡμέραν ἰδεῖν καλὴν,
σωτυχεῶν σοι, γίνεταί καλὴ μέρος.
τὸν ἀντίον δέ, καί τις εἰ μέλλει παθεῖν,
μὴ τυχεῶν σοι, γίνεταί κακὴ μέρος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΑΧΑ-
ΡΙΣΤΟΥΣ. Αντιπάθου. 30

Αντίπαθος Γείσωνι γινέθλιον ὥπασε βίβλον
μικρὴν, ἐν δὲ μίῃ νυκτὶ πονησάμενος.
Ἰλαος ἀμὰ δέχοιτο, καὶ ἀνήσκειν αἰοιδὸν
Ζεὺς μέγας ὧς, ὁ λίγῳ πηθόμενος λιβάνῳ.
Λυκίανον.

Ὡκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι. ἣν δὲ βραδυνῇ,
πᾶσα χάρις κενεῇ, μὴ δὲ λέγοιτο χάρις.
Αδελφωτότον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίῳ μαζῶν πρέφω ὅτι ἐθέλουσα,
ἀμὰ μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσαῖν.
αὐξήσεις δ' ὅτ' ἐμοῦ, κατ' ἐμὴ πάλι θηρίον ἔσται.
ἡ χάρις ἀμὰ ξαί πλὴν φύσιν ὅτ' δαύχεται.
Λυκίανον.

Φαῦλος ἀνὴρ, πίθος ὅτι τετηρημένος. εἰς δὲ ἅπασαν
ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.
Τίνας ἀνὴρ εἰποι λόγους Κλυταμνήστρα, μέλ-
λοντος αὐτῷ σφάξιν ὀρέσσει.

Γῆ ξίφος ἰθαῖες; κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν;
γαστήρ, ἢ σ' ἐλόχουσεν. ἀνεθρέφαντο δὲ μαζοί.
Αγαθὸς χολαστικὸς εἰς τὸν ἐν
ἰλίῳ ναὸν ἀθηνᾶς.

Ἰλήκοις πολὺ ἔχει. σὲ μὲν χρυσαυγείῃ νηῶ
ὥς θέμις ἢ τλήμων ἱλῖος ἡγασάμεν.
ἀμὰ σὺ με προλέλοιπας ἐλώριον. ἀντὶ δὲ μήλα,
πᾶσαν ἀπεδρέφω τείχεος ἀγλαΐην.
ἄρμιον ἦν θνήσκεν τὸν βυκόλον. εἰ γὰρ ἄθεσμος
ἔπλετο, τῆς πάθους ὅτι ἀλίτη μαρτύρεται.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ. Ἰσλὶς πολυαίνυ. 31

Εἰ καὶ σὺ πολὺφῶνος αἰεὶ πῖμπησιν ἀκῆας
 ἢ φόβος ἀνχομένων, ἢ χάρις ἀνξαμένων,
 Ζῶ, χερίης ἐφ' ἑπὼν ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
 κλῦθι, καὶ ἀλφειὶ νῶσον ὑποχεσίῃ,
 ἥδη μοι ξενίης εἶναι πέρας. ἐν δέ με πάτρι
 ζῶν, τῶν δολιχῶν παυσάμενον καὶ μάτων.

Καλλιπίνυ.

Γηρὸς ἄπαις, ἢ φέγγος ἰδῆν, ἢ παῖδα τεκέσθαι
 ἀνξαμένῃ, δόιης ἐμμορεν ἀτυχίης.
 τί κτε γὰρ ἀνθὺς ἀελπῖα μετ' ὅ πολὺ, καὶ τροπόθητον
 αὐτῇ μακρὸν γλυκερὸν φέγγος ἐσεῖδε φάης.
 ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος, ἢ τε λοχεύς
 μάλα, καὶ ὄργεννῶν φωσφόρος ἢ σελεύων.

Διὸ δῶρα.

Ἀδρήστια τέ δ' ἴα, καὶ ἰχναίη σε φυλάσσοι
 παρθένος, ἢ πολλὰς λυσάμενι νέμεσις.
 δειδῖα σὸν τε φυῆς ἐράων τύπον, ἢ δὲ πὰ κῆρε
 δήνεα θεσπεσίης, καὶ μένος ἠνορέης,
 καὶ σοφίην, καὶ μῆτιν ἐπίφρονα. τοιάδε τέκνα
 Δρῶσε, πέλειν μακάρων πονθόμεθ' ἀθανάτων.

Ἀδέσποτον.

Ζῶ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ ἀνχομένοις, καὶ ἀνδύκτοισ
 ἄμμι δίδω. τὰ δὲ λυγρὰ, καὶ ἀνχομένων ἀπερύκτοισ

Φιλῶ δῆμυ.

Κύπρι γαλαταίη, φιλονύμφιε, Κύπρι δικαίοις
 σύμμαχε, Κύπρι πόθων μῆτερ ἀλλοπόδων,
 κύπρι, ὃν ἡμίψασον ἀπὸ κροκέων ἐμὲ πατῶν,
 ὃν χιόσι ψυχὴν κελτίσι νιρόμενον,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κύπρι, ἄν ἡσυχίον με, ἄν ὅδ' ἐν κωφάλαλδ' ἄντα,
 ἄν σέο πορφυρέῳ κλυζόμενον πελάγει,
 κύπρι, φιλορμίπειρα, φιλόργι, σῶζέ με κύπρι.
 ῥωμαῖκ' ἤδη δεσποῖτι, πρὸς λιμένας.

Φιλίππυ.

Ὅτ' ἐξ αἵτης λίβυος, ἐκ ζαῦς νότου
 σκυζοφώθῃ πόντος, ἐκ δὲ νυειάτων
 μυχῶν βυθίτις ψάμμος ἐξηράνγεται,
 ἴσθ' δὲ πᾶς ὠλισθεν εἰς ἅλα πύσας,
 φορτίς δ' ἐσύρετ' ὅτ' αἶδαν πλανώμενος,
 ὄρωγδ' αὐτὰ δαίμονας Λιούστρατος
 ἐλιπάρησεν, οἳ δὲ, τῷ νεικῶρ
 μὲν ἄλ' ἀλ' ἀνὰ γρίαν ἐκρίμισαν.

Ιυλιανῶ.

Πολαῖς ἀξάμεν' μοι αἰὲν θυμῶν ἐδωκ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 τέκμαρ ἀκυμάντα Ζῶ πάτερ ἀπλοῖς.
 ποίης μοι κῶ τ' ἔσθ' ἐτι πλοῖον ἢ δὲ σαώσας
 ἴδ' ἡ. καὶ κ' ἐμάτων ὄρμισον εἰς λιμένας.

ΕΙΣ ΕΧΘΡΟΥΣ. Στα=

τυλλί' φλάκκ' 32.

Γένθιμον ἡνίκα παρὶ Πολυξείνης ὕμέναιον
 ἡνυσεν ὀγκωτὴ Γύρρος ὕπερθε τάρ' ἔσθ',
 ὅδ' ἐκ πολυκλαύστοιο κόμας λακίσασα κερήνη
 κιακί' τεκνέων κλαῦσε φόνος ἐκφύβη.
 πρόθε μὲν, ἄξονί' οἱς φθιῖν ἐῖρυσας ἔκτορα δεσμοῖς.
 ναῦ δὲ, Πολυξείνης αἵμα δ' ἐχθρὸν φθίμενος
 αἰκνίδ' ἡ. τί τοσῶτον ἐμὴν ὠδύναο νηδύν;
 πασι δ' ἐφ' ὅτ' ἐμοῖς ἡπίος ὅδ' ἐνέκυσ.

Αντιφίλ'.

ΑΝΤΙΡΪΛΟΥ.

Πορφυρέαν τοι τάνδε Λεωνίδα ὠπασε χλαῖναν
 Ξέρξης, ταρβήσας ἔργα τέως ὄρετάς.
 αὐδ' ἐχόμεναι, προσδύταις αὐτὰ χάρις· ἀσπίς ἔχει με
 καὶ νέκην· ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν ἐντάριον.
 αἴψ' ἐθανόθι· τί τοσσόνδε καὶ ἐν νεκύνεσσιν ἀπεχθὴς
 πέρσαις; οὐ θνάσκει ζᾶλος ἐλευθερίᾳς.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Εἰ μὴ τοῦς ἀπ' ἄλλα μόνους κέρκους κατορύαιεν
 Λέκκιε βυλαυτάς, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχεις.
 εἰδ' ὅπερ αὐλογόν' ἔτι, κατὰ σοι χεῖρον ὀδῶνεις,
 ἥδη σοι προλέγω, ὠριγένης λέγομαι.

Εἰς ΖΩΑ. Πολυαῖνου. 33

Δορκίδος ὄρτικ' οἷο τιθνηνιτῆριον ἔθαρ
 ἔμπλεον εἰδῶσα πικρὸς ἐτυφεν ἔχης.
 νεβρὸς δ' ἰομιγῇ θιλήν' ἀπᾶτε, καὶ τὸ δυσσαλθέος
 τραύματος ἐξ ὅλοῦ πικρὸν ἐβρωξε γάλα.
 ἔδην δ' ἠλλάξαντο, καὶ αὐτίκ' ἐνιλεῖ μοῖρῃ
 ἣν ἐπόρεν γαστήρ, μαστὸς ἀρεῖλε χάριν.

Τιβερίου Ἰλλου.

Κεμμάδος ὄρτικ' ἐκ μαζοῖς βρίβοισι γάλακτος
 ἢ φονίῃ δακρυῶν ἰὸν ἐνῆκεν ἔχης.
 φαρμαχθὲν δ' ἰὼ μὴρὸς γάλα νεβρὸς ἀμέλξας,
 χεῖλεσι τὴν κείνης ἐξέπιεν θάλατον.

Τὸ αὐτὸ.

Οὐ κωῦες, οὐ σάλικες με κατῆνυσάν, οὐ χὶ κωηγοὶ
 δορκίδας, τὸν δ' ἀπ' ἡγῆς εἰν ἀλὶ πλῆσά μορον.
 ἐξ ὅλης πόντῳ γὰρ ἐπέδραμον· εἴτα με πλεκτάς
 ἔλξαν ἐπ' ἀγρίοις διικτυβόλων παγίδεσσι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἥλιτον, ἡ χέρσοιο μάτην φυγὰς. οὐκ ἀδίκως με
εἴλε σαγηνωτῆς, τὰ μὰ λιπούσαν ὕρη.
οὐ ποτ' ἄρης ἀλιῆς ἐτ' ἄσυχον οἶσετε χεῖρα,
χέρσω, καὶ πελάγει κοινὰ πλέκοντες ὕφη.

Φιλίππου.

Νηδυῖ' βριθομένην δάμχλιν λιτωῖδι κῦρη
εἴσαν νηοκόροι, θυμὰ χαριζόμενοι.
ἡς ἀΐδην μέλλοντα, προέφθασεν ἄσυχος ὠδὶς.
πέμψθη δ' εἰς ἀγέλην, τεκνοζονεῖν ἄρετος.
ἡ θεὸς, ὠδίνων γὰρ ἐπίσκοπος, οὐδ' ἐδίκεζε
τικτούσας κτείνειν, ἄς ἐλεῖν ἐμαθεν.

Τῷ αὐτῷ.

Ταῦροι πρηῦτένοντες, δροφῶτῆρος δροῦρης,
εἰν ἀλὶ τοῦς γαῖης ἀντέχομεν κερμάτους.
αὐλακὴ πῶ ἀσίδηρον ἐνύδασιν ἔλκομεν ἄμφω,
μικροτέρων χοίνων ἄμμα σαγηνόδετον.
ἡ χθῆσι δ' ἐκ σαχύων λατρεύομεν οἰταλαεργοί.
ἡ δὴ καὶ πελάγει κερπὴν δροῦσι βόβη.

Αρχίς.

Οὐ μόνον ἀάροπον βόβη οἶδαμεν αὐλακὴ τέμνειν,
ἀλλ' ἴδε καὶ πόντου νῆας ἀρελκόμεθα.
ἐργα γὰρ εἰρήνης δεδιδάμεθα. καὶ σὺ θάλασσα,
δεληρῖνας γαῖη ζῶξον δροσοφορεῖν.

Γερμανικὸς Καίσαρος.

Οὐρεὸς ἐξ ὑπάτοιο λαγῶς πέσεν ἐς ποτε βένθος,
ἐκ προφυγῆν μεμαῶς προχαὶ ὀδόντα κινῶς.
ἀλλ' ὅδ' ὡς ἠλυξε κερκὸν μόρον. αὐτίκα γὰρ μιν
εἰνάλιος μάρψας, πνέματος ὠρφαῖσεν.
ἐκ πυρὸς ὡς αἰνῶς πέσας ὅς φλόγας. ἡ ῥά σε δαίμων
κὴν ἀλὶ, κὴν χέρσω, θρέψε κνώεαι βορὴν.

Τῷ αὐτῷ.

Εκ κωῶς εἴλε κύνων με· τί τ' ἔξινον· εἰς ἐμὲ θῆρ' ἔβη
 ὕπρ' οἱ, καὶ περὶ οἱ θυμὸν ἐχούσιν ἕνα.
 αἰθέρα λοιπὸν ἔχαιτε λαχόν· ἀνὰ φοβῆμα
 οὐρανέ, καὶ σὺ φέρεῖς ἀπερόντα κύνες.

Τιβερίῳ.

Δί κτυον ἐκθρόνιζοντα πολὺ πλοκὸν ἄρτι λαχόν,
 σὺν κύνων θερμῶς ἱ χνεσιν ὠκυπόδην.
 προχάων δ' ἐκνύσσοντα χινῶς πάρον, ὅς βαβὺ πόντου
 ἤλατ', ἀλητ' ἐκζών κῦμα παρχητίδιον.
 εἰνάλιος γὰρ αἶψα κύνων βρυχηθὼν ὁ δῖσι
 μάρφε· κισὶ τλήμων ἦν ἄρ' ὀφρλόμενος.

Φιλίππῳ.

Νηὸς ἐπεγομένης ὠκὺν δρόμον, ἀμρε χόρον
 δελφίνες, πελαῖες ἱ χθυράσι σκύλακες.
 κατ' ἐπιδόμος δὲ κύνων ἐνερσὶ κύνους ἱ κελώσας,
 δύσμορος, ὡς ἐπὶ γῆν εἰς βυθὸν ἐξέθορον.
 ὦλλετο δ' ἀμοχρίης θήρης χάριν· ὅτ' ἐλαφρὸς
 πάντων ὅτι κωῶν ὁ δρόμος ἐν πελάγει.

Τῷ αὐτῷ.

Ὡκείας ἐλάφοισι κύνων ἱ σάμιλλα δραμῆσα
 ἐγμυος ἡλκώθη παιδοπύρον γένεσιν.
 Γᾶσα δὲ συγκατέμυσε, κατ' ἐπιδόμος χρονοισιν.
 ἦδη δ' ἡ τοκετῶν ὥριος ἦν βάσανος.
 πολλὰ δ' ἐπ' ὠρύσσαν, ἀνὴρ ἐσιδηροτόμησεν.
 καὶ σκύλακες φίλοι νηδύος ἐξέθορον.
 ὅτ' ἐμίδος λένεται λοχίων χάρις· ἐμπαλὶ δ' ἄρης
 ἦρπται μαῖσσαι γαπέραι ἡ μετέραι.

Αντιπάτρῳ.

Θηρὺν πλὴν λάμπωνα μίδου κύνος δὶ ψα κατέκτα,
 καί περ ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον.

D ὕ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ποταί' ἰδὲ ὄρυαν νοτερόν πέδον· ἀλλὰ ῥ' νωθεῖς
 πίδακος ἐκ τυφλῆς οὐκ ἐτάχωνεν ὕδωρ.
 πίπτε δ' ἀπαυδήσας· αἰδ' ἐβλυσαν πάρα νύμφαι·
 λάμπωνι κταμένῳ, μῆνιν ἐθεῖς ἐλάφρων.

Αρχίου.

Ο πρὶν ἀελλοπόδων λάμψας πλέον αἰετὸς ἴππων,
 ὁ πρὶν ὑπαὶ μίτραις κῶλα κῆθα· φάμενος,
 σ' ἔνθοισι χρυσμῶδ' ἀέθλιον ἐστρεπυθῶ
 ὀρνυμένον πᾶντοῖς ὠκυπέταις ἵκελον,
 κῆνε μέν βλοσυροῖο τιθινητέρα λέοντος,
 πῖσά τε, κῆθ' ὀϊάς ἠόνει· ἰσθμὸς ἔχων,
 νῦν κλοῖ' αἰρὴν πεπεδημένος οἶα χαλινῶ,
 κερπὸν ἐλατ' ὀϊοῦς ὀκρυδέντι λίθῳ,
 ἴσθιν μοῖραν ἔχων ἥρα κλεῖ· κῆθ' ἄρ' ἐκείνος
 τόλ' ἀνύσας, δούλην ζεύγαν ἐφρημόσατο.

Αθιλον.

Σοὶ πατρὶ θεαγαλὶν πωλοτρόφε, μέμψιν ἀνάπῳ
 πῆγας, ὡς ἀδίκου τέρματος ἠντίσας.
 σ' πυθοῖ, κῆν ἰσθμῶ ἐκώμασσα, κῆν πινέμειον
 Ζῆνα, κῆθ' ὄρκεθ' ἰκνὺς ἠλυθον ἀκρέμοις.
 νῦν δὲ βάρος πέτρης νισυρήτιδος ἐγκυκλον ἔλκω,
 λεπτῶν διοῦς κερπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

Βιάτορος.

Γῶλον ῥ' πεδίῳ, αἶψ' οὐ χάλος ἵπαντῆρα,
 νηὶ διαπλῶειν πόντον ἀναινόμενον,
 μὴ θάμβει χρεμέθοντα, κῆθ' ἐν ποσὶ λάξ πατέοντα
 τοίχους, κῆθ' θυμῷ δισμὰ βιαζόμενον.
 ἀχθεταί, εἰ φόρτου μέρος ἔρχεται· οὐδ' ἔτι π' ἄλλοις
 κείσθαι ῥ' πάντων ἐπρεπεν ὠκύτατον.

Αντιφίλου.

Γαμφάρος ἐρπυσῆς κῆθ' ἀδωμάτα λιχνοβόρος μῦς,

ὄσρεον ἀθήσας χεῖλεσι πεπλημένον,
 πῶγωνος διερῶιο νόθην ὠδέξατο σάρχα.
 αὐτίκα δ' ὄσρακόης ἐπλατάγησε δόμος.
 ἄρμόσθι δ' ὀδυνάσιν· ὃ δ' ἐν κλείθοροισιν ἀφύκτοισ
 ληφθεὶς, αὐτοφόνον πότμον ἐπεσπάσατο.

Τὸ αὐτοῦ.

Υἱήμα πυρὸν χρυσόιο σιδηρείων ὕπ' ὀδόντων
 ῥινηθέν, λιβυκῆς κεφότορον φάμαθον,
 μῦς ὀλίγος βαρὺ δ' εἵπνον ἐδάσσατο· πᾶσα δὲ νηδὺς
 συρομένη, βραδύπην θῆκε ῥον ὠκύτατον.
 ληφθεὶς δ' ἐκ μεσάτης, ἀνετέμνετο κλέμματα γαστροῦ.
 ἧς ἄρα κὴν ἀλόχοις χρυσὲ, καὶ κ' ὑπ' ὀφθαλμοῖς.

Νέσσορος εἰς ῥον πύθιον δρόκοντα.

Εἶρπε δρόκων, καὶ ἐπινεν ὕδωρ· σβέννωτο δὲ πηγαί,
 καὶ ποταμὸς κεκόνιστο, καὶ ἦν ἐτι διφάλεος θήρ.
 εἶρπε ῥ' ἰλὺν, ῥ' ἐμέλλε, ῥ' ἦν ἐτι νωθρὸν ἐν αὐνῇ.
 αὐτὰρ δ' ἐδιφύσας, ποταμῷ ὕπεθνε γένειον.
 πᾶς δ' ἄρα κηρισὸς εἴσω ῥέεν· ὄρκαλέον δὲ
 ἀνθερεῶν κελεύριζε· κατερχομένου δὲ ῥέεθρου,
 κηφιαδὸν κώκνον ὀλωλότα πολλάκι νύμφαι.

Κριναγόρας.

Αἰγὰ με πῶν αὐθιλον ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγῶν
 ὕδατα, πασάων πηλυγαλακτοτάτην,
 γασσάμενος, μελινθεὶς ἐπ' ἔφρατατο πῖαρ
 καῖσαρ, κὴν νηισὶ σύμπλοον ἠγάγετο.
 ἦ ξω δ' αὐτίκα πα καὶ ὄβ' ἀσέρας· ὃ δ' ἔρ' ἐπέχον
 μαζὸν ἐμὸν, μέων ὅσον ἀγιοῦ χου.

Βιάνορος.

Εἰς βαθύωλάτο νεῖλον ἀπ' ὀφρύος ὀξυῖος ὀδύτης
 ἠνίκα λαιμάργων εἶδε λυκῶν ἀγέλην.

D ii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀνὰ μιν ἀγρούσαντο δι' ὕδατος· ἔβρυχε δ' ἄλλος
 ἄλλον, ἐπαύω δ' ἡμίχτι πλεξάμενος.
 μακρὰ γερυρῶν δὲ λυκοῖς βυθίς· ἔφθανε δ' ἄνδρα
 νηχομένων θηρῶν αὐτοδίδυκτος ἄρης.

Σκεῖνδου.

Τί πτε ῥν ὀγκιστὴν βραδύποινον ἀμμιγ' ἐνί πποις
 γυρὸν ἀλωεινῆς ἐξελάετε δρόμον;
 ὅχ' ἄλῃς ὅπῃ μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης,
 σπερμιδὸν σποτόγῃς κυκλοδίωκτος ἔχω,
 οἷ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐρίζομεν· ἦρ' ἔτι λοιπὸν
 ἦν μοι πῶ σκολιὴν αὐχένι γάαν δρῶν.

Αἰηλον.

Τί πτε μεῖον φιλέρημον ἀναιδεῖ' ποιμένδ' ἄρη
 τέπῃρα, δροσερῶν ἐλκετ' ἀπ' ἀμφεμόνων;
 πῶν τυμφῶν παροδίτιν ἀνδρόνα; καύματι μέανω
 ὄρεσι, καὶ σκιεραῖς ξυθα λαλῶντα νάπαις;
 ὅνι δὲ καὶ κίχλιν, καὶ κόαυρον, ἠνί δὲ ῥάγῃς
 ἄρα δ' ἄρ' ἀρκίης ἄρ' ἀπαγὰς αὐτορίης,
 καρπῶν διλητῆρας ἐλεῖν θέμις· ὅλαυτ' ἐκείνης.
 φύλλων, καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἄτι δρόσου;
 φιλίππῃ.

Βωλοτόμοι μύρμηκες, ὅ γ' ἄρ' ἔρατος, ἠνί κ' ἐσὺλων
 γειομόρῃ μελιχρὴν Σμιννοδόκου χάριτα,
 μινίσας ὁ πρέσβυς, δὲ ὕδατα κροαδὸν ἐβαφεῖν,
 ἐνθάδε τὰς ἀπ' ἡνὶ δ' ἀρκέων πελάσειν.
 οἷ' δὲ, νέας κ' ἄρας ἄχυρτίδας ἀντιφέροντες,
 αὐτοκυβερνιτὶ πρὸς τέχος ἐπρόχασαν.
 ἦ ῥα φίλη γαστήρ καὶ βαισιτάτους ἀνέπεισεν
 ἐκ χθορὸς εἰς νύμφας καινοτάτας ἐρέτας.

Ληϊλον.

Λεϊπὸν ὕφηνά μιν ἄρα δινούσ' ὕπ' ποσσὶν ὀρέα χην,
 τέπιγα σκολιῶς ἐνδον ἐχέσκει πάγαις.
 αἷ' ἔμιν λεπταῖσιν ὕπαιάσσοντα ποδάχαις,
 ἔν φιλακοιδὸν ἰδὼν παῖδά, παρὲς πρόχασα.
 αὐσας δ' ἐκ βροχίδων, ἀπεκνύφισα, καὶ πόδ' ἐλεξα,
 σῶζ' οὐ μου σείω φθεγγόμενος κελεύω.

Λεοντέως.

Ο πρὶν ἐπ' ἄλφειῷ στεφανηφόρος ὦ νερ, ὁ τοπρὶν
 διαλάει κηρυχθεὶς κατὰ λίης παρ' ὕδωρ,
 ὁ πρὶν ἐγὼ νεμέη βεβοημένος, ὁ πρὶν ἐπ' ἰσχυρῷ
 πῶλος, ὁ πρὶν πῆνός ἴσα δραμῶν ἀνέμοις,
 ταῦ ὅτε γηραιὸς, γυροδρόμον ἦν ἰδε πέτρον
 δινάω, στεφάνων ὕβριν ἐλαυνόμενος.

Λεωνίδου.

Φάνεθ' ὅτ' ἐκ καλύβης σκοτίοι μύθε. ἔτι πενιχρῶ
 μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε λεωνίδεω.
 αὐτάρ κησ' ὁ πρέσβυς ἐχέειν ἄλλα, καὶ δύο κρῖ μνα.
 ἐκ πατέρων ταύτην ἠνέσαμεν βιοτήν.
 τῷ, τί μεταλλάξεις τῶτον μυχὸν ὦ φιλόλυχνε,
 ἔδ' ἀποδείπνιδίου γλυσόμενος σκυβάλου;
 παύδων, εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι. τὰ μὲν δέ, λιτὰ.
 ὦν ἀπο, πλειοτέρην οἶσεαι ἄρμαλιν.

Αρίτωνος.

Ω μῦες, εἰ μὲν ἐπ' ἄρτον ἐληλύθατ', ὅτ' μυχὸν ἄλλον
 σείχετ', ἐπεὶ λιπὼν εἰκέομεν καλύβην.
 εἴ, καὶ πίνοντα τυρὸν ἀποσχεφέσθε, καὶ αὖτις
 ἰχάδα, καὶ δειπνον συχρὸν ἀπὸ σκυβάλων.
 εἰ δ' ἐν ἐμαῖς βίβλοισι πάλιν κατὰ θέξεται δόοντα,
 κλαύσειτ', ἔκ ἀγαθὸν κῶμον ἐπερχόμενοι.

D iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ανύτης.

Ἡνία δ' ἄτοι παῖδες ἐνὶ τράγε φοινικόμεντα
θύντ' οὐκ, καὶ λαοσίῳ φριμά περὶ σῶματι,
ἢ πια παιδάριοι θεῶν περὶ νάϊν ἄεθλα,
ὄφρ' αὐτὸς φορέης ἢ πια τερπομένους.

Αλκίης.

Κεράμενος γονίμην τίς ἀπὸ φλέβα μητρός ἀνύτης,
βησιέντας ἀνὰ πρῶνας ἐβνοπάτης.
τῷ δὲ, λέων ἦν τισι πελώριος, ὥς ἐπὶ θοῖναν
χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέα φάρυγγος.
θεῖσας δ' ὠμῆσέω θηρὸς μόρον, ὥς ἀνδραξε,
τύμπανον ἐξ ἱεῶς ἐπλατάγησε νάπης.
χῶμα, ἐνέκλεισεν φονίαν γένω· ἐκ δὲ τενόντων,
ἐνθ' οὐ ρομβητῶν ἐσροφάλιζε φόβιν.
κεῖνος δὲ προφυγῶν ὁλοὸν μόρον, εἶσατο ρεῖν
θῆρα τὸν ὀρχισμῶν αὐτομαθῇ Κυβέλης.

Αθιλον.

Χερμερίην διὰ νύκτα, χαλαζήντα τέ συρμῶν
καὶ νιφετὸν φάγων, καὶ κρυόμεντα πάγον,
μυνολέων, καὶ δὴ κεκρυμμένος ἀθρόα γῆα,
ἦλθε φιλοκρήμωνων αὐλιν δὲ ἀγρονόμων.
οἷδ' ἔκ' ἀμφ' αἰγῶν με μελημένοι, ἀλλὰ περὶ σφείων,
εἶατο, σωτῆρα Ζῆν' ἐπικεκλόμενοι.
χεῖμα δὲ δὴ μείνας θῆρ νύκτιος, ἔτε τιν' ἀνδρῶν,
ἔτε βοτῶν βλάψας, ὥχετ' ἀπαυλόσσιμος.
οὗ δὲ παθόντος, ἀχάλμα κ' δ' ἀνδραφὲς ἀκρολοφῖται
Ζανί, παρ' αὐπρέμνῳ τῷ δ' ἀνέθεντο δρυί.

Νικίης.

Αἰόλον, ἡμεροβαλὲς ἔαρ φαίνεσσα μέλιατα,
ξεσθὰ ἐφ' ὠραίσις ἀνθεσι μαινομένα,

χῶρον

χῶρον ἐφ' ἧδ' ἔπνοον πωτῶμένα, ἔργα τίθεσθαι,
ὄφρα τεὸς πλήθι κηροπαγῆς θαλάμος.

Ἀθῆλον.

Τραυλὰ μινυρομένα πανδιονὶ κέμμορε φωνᾷ,
Τηρέος ὃ θεμιτῶν ἀφάμενα λεχέων,
τίπτε πανημέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα χελιδῶν;
παῦσαι, ἐπεὶ σὲ μένει δάκρυα τὰ κροτόπιν.

Ἀδελφού.

Τῇ βαίῃ κελαθίνῃ ὅτ' σκυλάκων μογεῖσθαι,
λητῶις κῦφην αὐτοκίην ἐπορεν.
μύλαις ὅτι γαυαίξιν ἐπήκοος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
σωθῆρους σώζειν ἄρτεμις οἶδε καύσας.

Εἰς Ζῶν. Γαλλασῶ. 34

Πολλὰ μεταξὺ πέλαγ' ἑλίκος, καὶ χείλεος ἄκρου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μήπου θανόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
ἔλληνες ἄνδρες, σὺ μφορεῖ πεπωκότες,
ὄντρον εἰς ἐξόντες εἶναι ἦν βίον,
εἰ ζῶμεν ἡμεῖς, τὸ βίου τεθνηκότος;

Ἀντιπάφρου θαλασσονικέως.

Τρεῖς δέ κε με πνύσειν, καὶ δὲς τοῖα μάντιδες ἄσρων
φασίν· ἐμοὶ δ' ἄρκεῖ καὶ δεκάς ἡ τοιτάτη.
τῆτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος· οἶδ' ἐπὶ τούτοις,
Νέστωρ καὶ Νέστωρ δ' ἦλυθεν εἰς αἴδην.

Ἀθῆλον.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδ' αὖ, τοιὰ δ' αὖ δύο, μέτρον ἐβήκεν
ἡ μετέρης βιοτῆς μάντιδες αἰθέριοι.
ἄρκεῖ μαι τούτοις· ὃ γὰρ χρόνος, ἄνθος ἄριστον
ἡλικίης· ἐθάνε χά τοιγέρων πύλιος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΗΧΩ. Αρχί. 35

Εὐφημος γλῶσσι παρκαμείβειο τὰν λάλον ἢ χῶ,
κὺ λάλον· ἦν τι κλύω τὸτ' ἀπαμειβομέναν.
εἰς σὲ ῥῶδ' ἂν σὺ λέγεις, σρέφω λόγον· ἦν δὲ σιωπᾶς,
σιγήσω· τίς ἐμῶν γλῶσσαι δικαιοτέρη;

Ομηρόκενίβειος τὸν πρῶτος ἀκῦσαντα ἢ χῶς.
ὦ φίλοι ἥρωες, δαναοὶ, θεράποντες ἄρμος,
φύσσομαι, ἢ ἐτυμον ἐρέω· κέλεται δέ με θυμός.
ἀγρῷ ἐπ' ἐχατῆς, ἵθι δένδρεα μακρὰ περύκει,
γασίη ἐϋπλόκος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
ἢ θεὸς, ἢ ἐ γυνή· τοὶ δὲ, ρθέγγοντο κελαιντοῖς.
ἦδη φθεγγόμενοι τε, καὶ αὐδήσαντος ἀκῦσοι,
αὐτὶς δῶι' ἡλως εἰρημένον μυθολογῶναι.
εἰμὲ τίη τοι ταῦτα διεξερέεσθαι ἔχεται;
τήν δ' ἔτ' ἀθρήσαι δαῖμα' ἀντίον, ὅτε νοῆσαι.
ἔπποϊον κείπνοθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακῦσαις.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ.

Κριναγόρ. 36

Ἀῶπος ἀποκλύζουσα παρὰ κροχέλησι θαλάσσης
χερνήτις διερῶν τυτθὸν ὕπερθε πάγου,
χέρσον ἐπεμβαίνοντι κατὰσπαθεῖσα κλύδωνι,
δολαῖη, πικρῶν κῦμ' ἐπιεν θανάτου.
πνῶμα δ' ὁμῶς πενήν' ἀπελύσχετο· τίς κ' ἐνὶ νηὶ
θαροῖσαι πεζοῖς πλὴν ἀλύλακτον ἄλα;

Ἀντιφίλου βυζαντίου.

Εὐβοῖου κῶλοιο παλινδίννιτε θάλασσα,
πλαγκτὸν ὕδωρ· ἰδίῳις ραῦμασιν ἀντίπαλον,
ἡελίῳ κὴν νυκτὶ τέταρμένον, ὅς τ' ἄπιστον
ναυσὶν ὅσον πέμπεις χαῖμα δακνέζομενον,

θαῦμα βίου, θαμβῶ σε τὸ μυρίον· ὃ δὲ μακρῶ
σὴν πᾶσιν· ὁρῶντά ταῦτα μέμλε φύσει.

Εἰς ΘΑΝΑΤΟΝ, καὶ εἰς

θανόντας· Αἰαθίου. 37

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα;
τὸν πᾶν ὄντα νόσους, καὶ πένιης ὁδωῖος;
μυῖνός ἀπαξ θνητοῖς παραγίνεται· ὃ δὲ ποτ' αὐτὸν
εἶδέν τις θνητῶν δυνάτερον ἐρχόμενον.
αἱ δὲ νόσοι, πολλὰ καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

Γαλλοῦ.

Γάντθ τῷ θανάτῳ τρέμεθα, καὶ φερόμεσθα
ὥς ἀνέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

Τὸ αὐτὸ.

Σῶμα, πάρος ψυχῆς, ἔδης, μοῖρ', ἄχθος ἀνάγκη,
καὶ δῆμος κρατερός, καὶ πόλις βασιάνων.
ἡ ὅτταν ἐξέλθῃ τῷ σώματι ὥς ἀπὸ δεσμῶν
τῷ θανάτῳ, φύγῃ πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Αἰθιλον.

Χαίρει τίς θιόδωρος ἐπεὶ θάνων· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαίρῃσι θανάτῳ πάντθ ὁ φειλόμεθα.

Αββιανού.

Ἦὼς ἐξ ἧς παραπέμπεται· εἴτ' ἀμελοῦντων
ἡμῶν, ἐξαίρῃς ἥξει ὁ πορφυρεὺς.
καὶ τὸς μὲν, τίξας, τὸς δ' ὁ πῆσας, ἐνίοις δὲ
φυσήσας, ἄξας πάντας ὅς ἐν βάρβαρον.

Αἰθιλον.

Γῆ μὲν, ἔαρ κόσμος πολυδένδρον· αἰθέρι δ', αἴθρῃα.
ἐλλάδι δ', ἥδε χθών· οὔδε δὲ, τῇδε πόλις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Κριναγόρου.

Μὴ εἴποις θάνατον βιοτῆς ἄρον· εἰσὶ καὶ μῦθον
ὥς ζωῆς ἀρχὴ συμφορέων ἑτέρων.
ἄθρει νικίῳ κῶς μῦθον· ἦ δὲ ἐκεῖτο
εἰν ἄλῃ· νεκρὸς δ' ἦλθεν ὕπ' ἡέλιον.
ἄσπι γὰρ τυμβοιο μετοχλίσαντος ὁ χῆρας,
εἴρυσαν εἰς ποινὰς τλήμονα δουρατέα.

Φιλίππου.

Ἡ πυρὶ πάντα, τεκῆσα φιλαίνιον, ἡ βαρύνεσθαι
μήτηρ, ἡ τέκνων ποισὶν ἰδῆσατάφον,
ἔμφορῆς ὡδῶσιν ἐφόρμισα· ἡ γὰρ ἐώλετο
πάντως μοι ζῆσιν τῆτον, δὲ ἐκ ἐτεκον.
ἦ δ' αὖ πᾶσι, θεῶν ἰδὼν ἀνήγαγον· ἀλλὰ με δαίμων
ἠέλε μήδ' ἄλλης μητρὸς ἐχειν χάριτα.
κληθεὶς, ἡμέτερος γὰρ ἀπέφθοιτο· ναῦ δὲ τεκῆσθαι
ἦ δὲ, καὶ λοιπὰς πένης ἐγὼ γέγονα.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡρὶ ὁμοῦ ποτὲ πάντες ἀριστοδίκην κλυτὰ παιδα,
ἐξ ἄκῃς ὡδῶν ἀχθος ἀπώσαμένην.
ἦρσε δ' εἰς αὐτὴν ὕδωρ χθονί· τοῖς γὰρ ὄλοντο
νῆσιν λειπόμενοι δ', ἡμύσαν ἐν πελάγει.
αἰεὶ δ' ἡ βαρύνεσθαι, ἐπὶ σῆλαις καὶ ἀηδῶν,
μεμφομένη δὲ βυθοῖς, ἀλκυονὶς βλέπεται.

Ορέσου.

Γαῖδων ἐν καὶ ἐκαίεν δαίστον· ὅνδ' ἐσάκε
ναυηγόν· διαδὼν δ' ἄλγος ἐπέξε μίαν.
αἶ, αἶ, μητέρα μοῖρα διείλετο, πλὴν ἰσατέκνα
καὶ πυρὶ, καὶ πικρῷ νειμαμένην ὕδατι.

Αντιπάθρου.

Τὸ βρέφος ἐρμῶνάκτα διεχρήσαθε μέλισσαι,
φαῖ καὶ ὄδῳ, ἐρπυσὴν· κηρία μισόμενον.

πολλὰκι δ' ἔξ ὕμνων ἐστημένον ὠλέσας, αἶ, αἶ,
 κέντροις· οἳ δ' ὀφίων φωλεὰ μεμρόμεθα.
 πείθεο λισσίδι κη, κη, ἀμώτορι, μὴ δὲ μελίωσας
 αἰνέειν· καὶ κείναις πικρὸν ἔνεστι μέλι.

φιλοδήμου.

Ἡ δὴ κη, ῥόδον· ἄτι, κη, ἀμμάων ἐρέβινθος,
 κη, καυλοὶ κράμβης Σώτυλε πρωτοτόμῃ,
 κη, μαίνῃ ζαλαγούσα, κη, ὄρτιπαγὴς ἀλίτυρος,
 κη, θριδάκων οὐλῶν ἀφροφυῇ πέταλα.
 ἡμεῖς δ' οὐτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, οὐτ' ἐν ἀπόφει
 γιγνώμεθ', ὥς αἰεὶ Σώσυλε τοπρότερον.
 κη, μὴν ἀντιγένης, κη, βάαχιος, ἐχθρὸς ἔπαιζον.
 νῦν δ' αὐτοῦς θάψαι σήμερον ἐκφέρομεν.

Αντιφίλου.

Βρέγμα πάλαι λαχναῖον, ἐρημαῖόν τε κέλυφος
 ὄμματος, ἀγλώαρου θ' ἁρμονίῃ σόμχτος,
 ψυχῆς ἀσθενὲς ἔρκος, ἀτυμβάντου θανάτοιο
 λείψανον, εἰνὸς δ' ἰον δάκρυ παρερχομένων,
 κῆσσο πέλας κη, πρέμνοιο παρὰ πρόπον, ὄφρα
 ἀθρήσας τί πλεόν φειδομένῳ βιότου.

Τρύφωνος τῷ ἔρμου εἰς Τέρπιν κη, κη, ῥόδον ἐν σκιά
 δητῇ λακωνικῇ σύκῳ βλιθέντα, κη, ἀποθανόντα.

Τέρπης εὐφόρμιγγα κρήνων σκιάδῃσιν αἰοιδῶς,
 κη, τθανεν ἐξαπίνης ἐν λακεδαίμονίσι,
 οὐκ ἄορι πληγείς, οὐδ' ἐν βέλῃ, κη, ἐνὶ σύκῳ
 χείλεα· φῶ, προράτεων οὐκ ἀπορεῖ θάνατος.

Γαλλαδᾶ ἐπὶ δισὶ βρέρεσιν ἄμα τε =

χθρῆσι, κη, ἀνθὺς ἀποθανοῦσι.

Γραμματικῷ θυγάτηρ ἔτεκεν φιλόπῃ μιγῆσα,
 παιδίον ὄρσενικόν, θηλυκόν, ἐδέτερον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Βιάνορος.

Κῦρον ἀποπλανίην ἐπιμάζιον ἐρμόνακτα,
φῶβρέφος ὡς ἀδίκως εἴλετε βουγενέες.
ἠγνοίησεν ὁ δέλιος δὲ ὑμέας οἷα μελίαις
ἐλθῶν. αἶδ' ἐχέων ἤτε χειρότεροι.
ἀντὶ δὲ οἱ θοίνης, ἐσεμάεατε φοίνια κέντρα.
ὦ πικραὶ, γλυκερῆς ἀντίπαλοι χάριτος.

Λουκιλλίου.

Ἡμάξουσα καὶ αὐτὸς ὁ τοιδύσηνος ἀγῶναξ
τῷτον δὴ σῶζων, καὶ βίοντον βίοντον.
ὦ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασθ'· λαῖε δὲ πατήσας
λυσιώδη ζῶν, ἤλυθον εἰς αἶδ' ἰδεῶ.

Αἰθλον.

Εἰς αἶδ' ἰδὲν ἰθεὶα κατῆλυσ· εἴτ' ἀπ' ἀθηνῶν
σεῖ χεῖς, εἴτε νέκυς νεῖσαι ἐκ μερόης,
μὴ σέ γ' ἀνιάτω πάχης ἀποτῆλε θανόντα.
πάντοθεν εἰς ὁ φέρων εἰς αἶδ' ἰδ' ἄνεμος.

Γαλλαδαῖ.

Οὐ ποιεῖ θάνατον μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ καὶ τὸν αὐτὸν
καὶ πολλὴ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.
τὸ δ' ὅτι τυραννίσας Διονύσιος Ἡρακλείδης
τῆς ἐν τῷ πέντῳ μάρτυς, ὁ τὸτο παθὼν.

Αἰθλον.

Πρὸ λῆβον, οὐ μὲν ὥσε· μένεις δέ τι καὶ σὺ τιν' ἄλλον.
πάντας ὁ μῶς θνητὸς, εἰς αἶδ' ἰδ' ἰδέχεται.

Αἰθλον.

Γῆ μιν καὶ μήτηρ κικλήσκειτο· γῆ με καλύπτει
καὶ νέκυ· ὅ κείνης ἤδε χειροτέρη.
ἔαομαι ἐν ταύτῃ θηρὸν χρόνον· ἐκ δέ με μητρὸς,
ἤρπασεν ἠελίου καὶ μακρὸν θερμότατον.

αἶψ' αἶμα δὲ ξείνῃ ὑπὸ χερμάδι μακρὰ γοηθεὶς
ἵναχος, εὐπειθὲς κριναχόρου θεράπων.

Αντιφίλου.

Κρινῶναι λιβάδες, τί περ αὐγάτε; πῶς ὅσον ὕδωρ;
τίς φλόξ ἀεναίου ἐσβεσεν ἠελίος;
δῶκερσιν ἀγρικόλα τετρίμμεθα. πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
ἦν ποτὶν, ἡ κείνου διψᾶς ἔχει ἀποδίη.

Αδηλον.

Εν μέμρει λόγος ὅστι, μαθεῖν ἰδίην ποτὲ μοίρην
αὐτοδόν παρὰ ἄπιδος τῷ κελλί κερωταύρου.
κὺ δ' ἐν ἐλέξε πόθεν; βοῖ δ' ἄρ' λόγον ὃ πόρε φυτλή,
ὃ δὲ λάλας μύχῳ ἄπιδι σόμκ' ἀλλὰ παρ' αὐτὸν
λέχρικα κείνος σὰς, προφανῶς ἐλιχμήσατο λώπην,
δηλῶν ὡς ἀποδύσει δὴ βιοπῶ ὅσον ἔπω.
καὶ δὴ οἱ ταχέως ἐπελήλυθεν αὐτίκ' ὀτόμος,
ἠελίος δεχέμεν πέντ', ἡ δὲ προεῖς εἰσιδόντι.

Αδηλον.

Οἶνος, καὶ τὰ λοετρά, καὶ ἡ περὶ κύπριν ἔρω,
ἑξυτέρην πέμπει πῶ ὁ δὲ εἰς αἰδίν.

Εἰς Θεοῦσι Λουκιανῷ. 38

Ἀνθρώπου μὲν ἴσως λήσεις, ἄτοπὸν τι ποιήσας.
ὃ λήσεις δὲ θεὸς ὃ δὲ λογιζόμενος.

Αδέσποτον.

Ζῷ, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δὴ ἔρωτα
λήδης, αὐρώπης, ἀντιόπης, δαναΐς.

Αντιπάθρου.

Εὐκόλος ἐρμείας ὥς ποιμένες. ἐν δὲ γάλακτι
χαίρων, καὶ θρυῖν' ἀπενδόμενος μέλιτι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ὦχ' οὐχ ἠρακλῆος· ἕνα δὲ κτίλον, ἢ παχυνῶ ἀρνα
αἰτεῖ· καὶ πάντως ἐν θυόσ ἐκλέγεται.

ὦχ' ἀλύνουσ' εἶργει· τί δὲ τὸ πλεόν, εἰ τὸ φυλαχθέν
ὀλλυται, εἴτε λύνουσ', εἴθ' ὕπρ τὸ φύλακος;

Λεωνίδου.

Ω τάνδε πείχοντες ἀταρπίον, οἵτε ποτ' ἀγρὸς
δαμόθεν, οἵτ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν,
ἄμμεθ' ὄρων φύλακθ' διασοὶ θεοί, ὧν ὁ κῆρ, ἔρμας,
οἷον ὄρῃς μ'. οὗτος δ' ἄτερος, ἠρακλῆος.

ἄμρω μὲν θνατοῖς ἀνέμοσι· ὦχ' πόθ' αὐτοῦς,
αὐτῶ μοι παραθεῖς ἀχράδασ, ἐγνέκεφεν.

ναὶ μὲν ὡσαύτως τῆς βόθρουας, οἵτε πέλονται
ῥιμοί, οἵτε χύδην ὀμφανθ' ἀπρέπικεν.

μισέω τὰν μετοχάν· κ' δ' ἡδομαι· ὦχ' ὁ φέρων τί,
ἄμρω μὴ κοινῇ, τοῖς δισὶ παρτιθέτω,

καὶ λεγέτω, τῇ τοῦθ' ἠρακλεῖδ'· ἀλλοῦτε τῶτο,
ἔρμα· καὶ λύνει τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

Αντιπάρκω.

Αἰὲς μοι δόμος οὗτος, ἐπεὶ παρὰ κνύματι πηγῶ
ἴδρουμαι, νοτερῆς δεσπότις ἡϊόνοσ.

ὦχ' ἀ φίλος· πόντῳ ἰθὺς ἐπὶ πλατὺ δειμαίνοντι
χαίρω, καὶ ναύταις εἰς ἐμὲ σωζομένοις.

ἰλάσκειν πλὴν Κύπριν· ἐγὼ δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι
ἔριος, ἢ χαροπῶ πνύσομαι ἐν πελάγει.

Ανύπης.

Κύπριδος οὗτος ὁ χώρος, ἐπεὶ φίλον ἐπλετο τήνῃ,
αἰὲν ἀπ' ἡπείρου λαμπρὸν ὄραν πέλαγος,

ἔθρα φίλον νῆαίτησι τελῇ πλόον· ἀμφοὶ δὲ πόντος
δειμαίνῃ, λαμπρὸν δερκόμενος ξόανον.

Λεωνίδου.

Λεωνίδου.

Εἴπε ποτ' ἀρώτας ποτὶ τὰν Κύπριν, ἢ λάβε τάχῃ,
ἢ ξίθι τὰς πόδας· ἀπόλις ὁπλομαγεῖ.
ἃ δ' ἀπαλὸν γιλάσασα, καὶ ἔσσομαι αἰὲν ἀταχῆς
εἴπε, καὶ οἰκῶ τὰν λακεδαίμονίαν.
ἤα δὲ Κύπρις, ἀνοπλὸς ἀναιδέως οἱ δὲ λέγουσιν
ἵσσοθ' ὥς αἰμῖν· ἡθεὺς ὁπλοφορεῖ.

Νεκρῶχος.

Γαρθένε τριτογένεια, τί πλὺν Κύπριν ἄρτι μέλπεις;
ἄρ παῖξασα δ' ἐμὸν δῶρον, ἔχῃς παλάμῃ;
μὲ μνησθαι τὸ πάροιθεν ἐν ἰδαίοις σκοπέλοιςιν,
ὥς Γάρις ὕσε κελὴν, αἴ μ' ἐδολμάτισε;
σὸν δόρυ, καὶ σάκος ἐστίν· ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον· ὕπαρχει.
δρῶν τῷ μῆλῳ κείνῳ ὁ πρὶν πόλεμος.

Γαλαδά.

Τὸν Διὸς ἐν τοῖσιν ἐθαύμασα χαλκίον ἦα,
τὸν πρὶν ἐν ἀχλαῖς, νῦν παρὰ ριπόμενον.
ἔχθιστάς δ' ἄρ' εἶπον, ἀλεξίεγε ρισέληνε,
μηδέ ποθ' ἤπληθεις, σήμερον ἐξετάδης.
πυκτὶ δὲ μεθιδίων με θεὸς προσέειπε παραστὰς,
καί μ' ὀφθαλμοῖσιν καὶ θεὸς ὦν ἔμαθον.

Αρχίου.

Βαῖδ' ἰδεῖν ὁ Γρίηπος, ἐπ' αἰγιαλίτιδα ναῖω
κελὴν, αἰθρὰς ὕποτε ἀντιβίης,
φοξὸς ἀπούς, οἷόν κεν ἐρημαίῃσιν ἐπ' ἀκταῖς
ξέσσαν μογερῶν ἦε δὲ ἰχθυόων.
αἴ μ' ἦν τις γριπὺς με βοηθόον, ἢ κελαιμαντῆς
φωνήσῃ, πνοιῆς ἴεμαι ὀξύτερος.
ἀνίσσω καὶ τὰ θεόντα καὶ ὕδατος· ἢ γὰρ ἀπ' ἔργων
δαίμονες, ἢ μορφᾶς γνωστὴν ἔχουσι τύπον.

Ε

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλόιον.

εἰραφιώτην.

Αβροκόμην. ἀνδρῆμον. ἀσίδιμον. ἀγλαόμορφον.

βοιωπῆν. βρόμιον. βακχούτορα. βοηυοχαίτην.

γηδόσων. γονόεντα. γιγαντολέτην. γελώοντα.

Διογενῆ. δίγονον. διθυραμβογενῆ. διόγυσον.

δύτον. δὺ χαίτην. δῶσπελον. ἐγρεσίκωμον.

ζηλῶν. ζάχολον. ζηλήμονα. ζηλοδοτήρα.

ἥπιον. ἡδυπότην. ἡδυθροον. ἡπεροπήν.

θυρσοφόρον. θρηῖκτα. θιασώτην. θυμολέοντα.

ἰνδολέτην. ἰμερόν. ἰοπλόκον. εἰραφιώτην.

κωμασῆν. κερᾶν. κιασοτέρων. κελαιδινόν.

λευδόν. ληνᾶν. λαβικηδέα. λισιμέριμνον.

μύτην. μαινόλιον. μεθυδῶτην. μυριόμορφον.

νυκτέλιον. νόμιον. νεβρώδεα. νεβριδόπεπλον.

ξυστόβλον. ξωόν. ξυνοδῶτην. ξανθοχέρηνον.

ὀργίλον. ὀβριμόθυμον. ὀρέσκιον. ὄρεσιφοίτην.

πουλυπότην. πλάγκτηρα. πολυσέφανον. πολύνωμον.

ῥηξίνοον. ῥαδινόν. ῥικινώδεα. ῥινοχορήν.

σκιρτητήν. σάτυρον. σεμεληγενέτην. σεμελῆα.

τέρπνόν. ταυρωπόν. τυρρηνολέτην. ταχύμηνιν.

ὑπνοφόβιν. ὑγρόν. ὑμενήϊον. ὑλήεντα.

φιρομανῆ. φρικτόν. φιλομειδέα. φοιταλιώτην.

χρυσόκερων. χαρίεντα. χαλίφρονα. χρυσομίτην.

ψυχοπλανῆ. ψύτην. φορομηδέα. ψυχολαϊκτῆν.

ὦριον. ὦμισῆν. ὠρεσίπροπον. ὠρεσίλοιπον.

Ὑμνείω παιᾶνα, μέγαν θεόν.

ἀπόλλωνα.

Αβροτόν. ἀγλαόμορφον. ἀνερσεκόμην. ἀβροχαίτην.

Βριθαιόον. Βασιλῆα. Βελεσιχαρή. Βιοδῶτην.

γηθέρσων. γελόωντα. γιγαντολέτην. γλυκύνουμον.
 διογενῆ. διόπαυδα. δρακοντολέτην. δαφνογηθῆ.
 δύλαλον. δύνυβίην. ἐχθρὸν. ἐλπίδοδότην.
 ζωογόνον. ζάθεον. ζηνόφρονα. ζηνοδοτήρα.
 ἥπιον. ἡδυεπῆ. ἡδυόφρον. ἡπιόχειρα.
 θηροφόνον. θαλερόν. θελξίφρονα. θελγεσίμυθον.
 ἰαφέντην. ἰμερτόν. ἰήϊον. ἰπποκορυσῆν.
 κοσμοπλόκον. κλάριον. κρατερόφρονα. κερποζένεθλον.
 λιτογενῆ. λαρόν. λυρογηθέα. λαμπετόωντα.
 μυστοδόλον. μάκτιν. μεγαλήτορα. μυριόμορφον.
 νεβροχαρῆ. νοερόν. νηπενθέα. νηφαλέον τέ.
 ξανοχαρῆ. ξανόν. ξανόφρονα. ξανοδοτήρα.
 ὀλβιον. ὀλβιοεργόν. ὀλύμπιον. ὄρεσιφοίτην.
 πηκῶ. πανδερμῆ. παναπήμονα. πλατοδοτήρα.
 ῥιστόπον. ῥοδόχρον. ῥιξήνορα. ῥιξικέλαιον.
 σιγαλόεντα. σοφόν. σελαχηγέτην. σωτήρα.
 τερψίχορον. τιτῆνα. τελέσορα. τιμήντα.
 ὑμναγόρην. ὑπατον. ὑψαύχενά. ὑετόεντα.
 φῶϊβον. φοιβάζοντα. φιλοσέφανον. φρενογηθῆ.
 χρυσμαγόρην. χρύσειον. χρυσόχροα. χρυσοβέλεμενον.
 φαλμοχαρῆ. φάλτην. φανσίτυα. φυχοδοτήρα.
 ὠκύπον. ὠκυεπῆ. ὠκύσκοπον. ὠρεσιδότην.

Εἰς ἰατρούς. Νικομήδης. οἰδὲ Βάαν.

εἰς ἰπποκράτην. Αντιστρέφον 39

Ἰπποκράτης φάος ἦν μερόπων. καὶ σώετο λαῶν
 ἔθνεα, καὶ νεκρῶν ἦν πάντας εἰν αἰδῆ.

Αντιστρέφον.

Εἰν αἰδῆ πάντας ἦν νεκρῶν, καὶ ἔθνεα λαῶν
 σώετο. καὶ μερόπων ἦν φάος ἰπποκράτης.

Ε ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς τὴν ὀρειβασίαν βύβλον.

Δί' ὀρειβασίῳ· ὃν, ἀθανάτην διὰ τέχνην
πολλάκι δειμαίνεσθαι, μίτους ἀνεβάλλετο μοῖρην.

Εἰς Νίκηνοδρον.

Καὶ κολοφῶν ὀρίδηλος ἐνὶ πολίεσσι τέτυκται,
δοί' ὅς θρεψαμένη παῖδας δαΐσυνους.
πρωτοτόκον μὲν Ὀμηρον, ἀτὰρ Νίκηνοδρον ἔπειτα,
ἀμφοτέρους μέσσις ὑρανίησι φίλος.

Ἀθῆλον.

Φάρμακ' πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ
Νίκηνοδρος κατέλεξεν, ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἡ γὰρ παιήνοός ἐστι γενέθλης.

Ἀδέσποτον.

Παιήων, χεῖρων, ἀσκληπιὸς, ἱπποκράτης τέ.
τοῖς δ' ἐπὶ Νίκηνοδρος, προφερέστερον ἔλλαχεν αὖχος.

Λυκιλί'.

Μάγνον δ' τ' εἰς αἰθῆραν κατέβη, προμέων αἰθῶνός,
εἶπεν, ἀναστήσων ἡλυθε καὶ νέκυας.

Τ' αὐτὸ εἰς αἰθῆ

νοσῶντας.

Τ' αὐτὸ καταλείψαντας γλυκερὸν φάος ὅκ' ἐτι θρηνῶ,
τὸς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας αἰεὶ θανάτῳ.

Γαλλαδῶ.

Οὐκ ἀλόγως ἐν διξύροισι δαΐαμιν τινα θεῖαν
εἶναι ἔθην· χθὲς γὰρ δίξυρον ἐν χρονίῳ
ἡπιάλῳ κέμονοντι τεταρταίῳ περιῆψα.
καὶ γέγονεν ταχέως οἷα Κρότων ὑγιής.

Τ' αὐτὸ.

Κονδίτου μοι δει· ὅ δὲ κονδίτον, πόθεν ἔχει
τὸ νομα; τῆς φωνῆς ἔστι γὰρ ἀλλότριον

ἥ τις τῶν ἑλλήνων· εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ κελεύεται,
 αὐτὸς αὖ εἰδείης ῥωμαϊκώτατος ὢν.
 ἔκαστον δ' αὖ μοι τῆτο· ὃ γὰρ κατέχον με νόσιμα
 τῶ σωμαχῶ, χρῆζειν τῶδε λέγουσι ποτὶς.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ. 40

Αντιπάφρου θεήλου.

Πύλυτος εἰναλίη πότ' ἐπὶ προβλήτι τανυαεῖς,
 ἠελίῳ φύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδας.
 οὐπω δ' ἦν πέτρῃ ἱκελὸς χροῶ· τ' ἔνεκε καὶ μιν
 αἰετὸς ἐκ νεφέων ὄξυσ' ἐμαρφεν ἰδῶν.
 πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεῖς, πέσιν εἰς ἄλλα δύσμορος· ἢ ῥα
 ἄμφω, καὶ θήρης ἤμβροτε, καὶ βιότῃ.

Αντιφίλῃς βυζαντίου.

Αἰγιαλὸν τενάρεσιν ὑποπλώνοντα λαθραῖῃ
 εἰρεσίῃ, φαίδων εἰσιδε πύλυτόδην.
 μαρφας δ' ὄξυσ' ἐριφεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖρας
 πλέξασθαι βρύγδην ὀκτατόνους ἑλικας.
 δισηλυθεῖς δ' ἐπὶ θαμνον ὅτε οἰκία δειλὰ λαγῶν,
 εἰλιδόντα χινῶ πῶμος ἐδινσε πόδας.
 εἴλε δ' αἰλῶς· σὺ δ' αἰλῶν ἐχεις γέρας ἄμφοτέρωθεν,
 ἄγρης χερσαῖης πρέσβυ, καὶ εἰναλίης.

Φιλίππου.

μεμρομένη βορέην, ἐπεπώμην ὑπὲρ ἄλλης.
 πνεῖ γὰρ ἐμοὶ θρήνης ἡ πῖος ὅς δ' ἄνεμος.
 αἰμά με πῶ μελίγηρῳ ἀνδρόνα, δέξατο νώτοις
 δελφίν, καὶ πῆνῃν πόντιος ἡνιόχῃ.
 πῖστατά τ' ἐρέτη πορθανομένη, ὃν ἄκωπον
 ναύτην τῷ σώματος θέλρον ἐγὼ κιθάρῃ.

Β ἰϛ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἑρεσίην Δελφῖν βῆ ἀεὶ μύθοισιν ἄμιαστον
ἦνυσαν· ὃ φύσις μῦθος ὀριόνοιο.

Ἰσιδώρα ἀγεώτου.

Γύλυπον ἀγρούσας ποτὲ Γαῖνιχος, ἐξ ἀλδὸς εἰς γῆν
ἔρριψεν, δέϊσας θηρὸς ἰμαντοπέδην.

αἷ' ὅδ' ἐφ' ὕπνῳ νῶνται πεισὼν ἐνέδησε λαγῶν,
φῶ, τάχα θηρευτὰς ἄρτι φυγόντα κεύσας·
ἀγρουθεὶς δ' ἤγρουσεν ὃ δ' εἰς ἄλλα Γαῖνιχος ἰχθυῶν
ἦκε πάλιν, ζωῆς λύτρα λαγῶν ἔχων.

Ἀντιφίλου.

Ἀνέρα θῆρ' χερσῶν ὃ πόντιος, ἄπνοον ἔμπης,
δρᾶ' ἄμινος λοφίης ὕγρον ὕπερθε νέκην,
ὅς φα' μάθης ἐνόμισα· τὸ δὲ πλεόν, ἐξ ἀλδὸς εἰς γῆν
νηξάμενος, φόρτε μισθὸν ἔχων θάνατον·
δᾶμόνα δ' αἰγῶν ἢ μετ' ἄμιν· ἢ μὲν ἐκείνῃ
χθῶν, ἐμὲ· πρὶν δ' ἀπὸ γῆς, ἔκτανε τὸ μὲν ὕδωρ.

Βιάνορος.

Φῶρ βῆ ὅτ' ἐν ἄλιοι τυρσηνίδος ἀχόθι δίνης
φορμικτὰν ἀκῆτε θῆκεν ὕπερβύθιον,
αὐτίκα μιν κισθάρη λιγυρή· δέξατο Δελφίῳ
σιώθρονον· ἐκ δὲ βυθῶ νήχεθ' ἐλυσόμενος,
μέχρ' εἰς π' ἰὸν μὲν ἐκεῖσε κορίνθιον· ἢ ῥα θάλασσαν
ἰχθῦς ἀνθρώπων εἶχε δικαιότερος.

Φανίης.

Ἀκτῖτα κελαμυντὰ, ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πέτρης,
καί με λάβον τῶ χῶν πρῶτον ἐμπολέα·
αἶτε σύ γ' ἐν κῦρτι μελανυρίδῃ, αἶτε τιν' ἀγρεῖς
μορμύρον, ἢ κίχλην, ἢ σπαρίδα,
αὐτόντ' αὐγάεις μετ' ὃν ἔκρεας, αἰγὰ θάλασσαν
τιμῶντα, φαρὰρ κλάσματος εἰς ἀπάτην.

χαλκίδας ἢ δὲ φέρης φίλ' ἀκονθίδας, ἥτινα θρίαν,
ἀνὰ ρη. λιθίναν ὃ τὸρ ἔχω φάρυγα.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ. Αντιπαύρου. 41

Βουκόλος ἐπλεο φῶϊβε. Προσδάων δὲ, κτβάλλης.

κύνος, Ζυῖ. ἄμμων δ', ὠμριβόητος ὄφης.

χοῖ μὲν, ἐπ' ἡϊθέας, σὺ δὲ παιδικὸς, ὄφρα λάθοιτε.

ἐπὶ τὸρ ὃ πειθὺς ἀνέται, ἀμὰ βίης.

ἀνὰ γόρας δ' ὦν χαλκὸς, ἄτερ δόλῳ αὐτὸς ἀλίσκει

πάντας, καὶ πάσας, ὃ μεταβαλλόμενος.

Εἰς ἀμωρπον κολυμβῶσαν ἐν τῷ νείλῳ

Ἀνύπρις πρῶαν γυμνὰν σε βόασεν ἰδῶσα,

φῶ, φῶ, πῶς σαρόνων ἐκτοθεν ἔρανίων

ζαλώσας ὡς δ' ἵνα θαλάσσιον ὃ θρασὺς ἄλλαν

νείλος ἀπ' γλυκερῶν Κύπριν ἀνῆκε βυθῶν.

Τί ἀν' εἴποι, εἰδοθεὶς ἰδῶσα πῶ

ἐλένην ἐν φάρῳ.

Οἱ κτείρω σέο κῆλλος, ἐπεὶ Δίος ἐαὶ γενέθλης.

εἰσορώω γὰρ ἀγαλμα διοτρεγέος. ἀπρεκένως τὸρ

πρωσίτε, καὶ δαναοῖσι, μάχη δ' ἐκέτηρος ἐτύχθη.

πῦρ Διὸς αἰγιόχοιο τεῦ γενετῆρος ὀρωαί;

ἐμπης δ' ἔρχο θᾶνον, ἀπῆμον ἀνόσον ἐλῶσα

εἰδοθείης ἰότητι, κτκήης ἐπὶ νῶτα θαλάσσης.

Ἀθῆλον

Αἱ χάριτες, πρὸς εἰσι. σὺ δ' ἡ, μί' αὐτὰς τρισὶ ταύταις

γεννήθης, ἵν' ἔχωσ' αἱ χάριτες χάριτα.

ΕΙΣ ΚΟΛΑΚΑΣ. Βισαντίνῃ. 42

Εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,

πολλὰς ἐκδῶσει τοῖς μικροῖς σῶμασιν.

Ε iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὥστε χρὴ τὸν ἄριστον ἀπεχθαίροντα δικάζειν,
ὥς νόλακτος μισεῖν τῆς κολακασίας.

Λουκιανού.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον ἄρρεν
ἀνθρώπου, καθαρὰν φανδομένον φιλίην.
ὃ γὰρ ἐθ' ὥς ἐχθρόν προφυλασσόμεθ' αὐτὸν ἀγαπῶντες
ὥς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

Γαλλοῦ.

Ἦν ὁ φίλος τί λάβῃ, δόμινε φράτερ ἀθύρ' ἐγράφετο.
ἦν δ' αὖ μή τι λάβῃ, τὸ φράτερ εἶπε μόνον.
ὥντα γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἐγὼ γε
ὅκ' ἐθέλω δόμινε, οὐ γὰρ ἔχω δόμιναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦν, καὶ λάμβδα, μόνον νόρακτος, νόλακτος τε δι' ἑα.
οὐκοῦν, ταὐτὸ νόραξ, βωμολόχος τε νόλαξ.
τοιαῦτά μοι βέλτετε, τόδ' ἐζῶν πεφύλαξέ, σ.
εἰδὼς καὶ ζώντων τῆς νόλακτος, νόρακτος.

Τῶ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
ὥς περ ὁ πλὴν καθαρὰν φανδομένος φιλίαν.
τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα, προειδότες, ἐκτρέπομεθα.
τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν, οὐ προφυλασσόμεθα.
ἐχθρόν ἐγὼ κείνον κρίνω βραχὺ, ὅς ποτε λάτρη
πλὴν ἀπὸ τῆς φιλίας πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Αἰνιόν.

Γλαῦκον ἔχῃς τὸν ἔρωτα. φόβῳ δὲ φιλεῖς, καὶ ἀνάγκῃ.
τὸ δὲ φιλεῖν ἔτις, ὃ δὲν ἀπιστότερον.

ΕΙΣ ΚΡΙΤΑΣ. Αἰνιόν. 43

Θαρσαλέοι κελτοί, ποταμῷ ζηλῆμονι ῥήνῳ
τέκνα τάλαντῶνσι. καὶ ὃ πάρος εἰσὶ τοκήδες,
πρὶν

πρίν πάϊν ἀβρήσωσι λευκόμενον ὕδατι σέμεν.
 αἶψα τὸρ ἡνίκ᾽ μιθρὸς ὀλίοθησας διὰ κόλπων
 νηπί᾽ ἄχος, πρῶτον προχέη δάκρυ, τὸν μὲν, αἰείρας
 αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκε νέον πάϊν, ὃ δ' ἄλγίζῃ.
 ὅπῃ τὸρ γενέταο φέρει νόον, πρίν γ' ἐσαβρήσῃ
 κεκριμένον λυτροῖσιν ἐλεχιστάμυ ποταμοῖο.
 ἦ δὲ μετ' εἰλείθυαν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔχουσα
 μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆα,
 ὃ κδέχεται προμέσσα, τί μήσεται ἄστατον ὕδωρ.

Γαλλαδᾶ.

Οὐδέϊς καὶ καθαρός, καὶ μέλιχος ἦλυθεν ἄρχων.
 ἐν τὸρ ἐνὸς δοκέει δόγματος ἀντίπαλον.
 τὸ γλυκὺ, τὸ κλέπτοντος ὑπερφιάλου δὲ, τὸ ἀγνόν.
 ὄργανα τῆς ὀρετῆς ταῦτα δὴ δὴ πάθῃ.

Τὸ αὐτὸ.

Μήποτε δουλεύσασα γυνὴ δέσποινά γένοιτο
 ὅττι παροϊμιακόν. τῷ δ' ἐθ' ὅμοιον ἐρῶ.
 μήτε δίκην δικάσῃεν ἀνὴρ γεροντὸς δικολεκτης,
 μήδ' αὖ ἴσοκράτεος ῥητορικώτερος ἦ.
 πᾶς γὰρ ὁ μισθαρνεῖν εἰθισμένος, ὃ δ' ὧς εἰσάγει
 σιμνότερον δικάσαι, μὴ ῥηπαρῶς διαύχται.

Τὸ αὐτὸ.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,
 βλασφημίαις τὸν εὐθὺς ὃ θυμῷ μενον,
 χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας,
 τὰς τῶν πονηρῶν, καὶ ταλαιπώρων βροτῶν.

Τὸ αὐτὸ.

Στυγνὴν πλὴν νίκην τίς ἰδὼν κατὰ πλὴν πόλιν ἐχθεῖς,
 εἰπε, θεὰ νίκη, τί πῆε πέπονθα ἄρα;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἥ δ' ἄποδυρομένη, καὶ μεμρομένη κρίσιν, εἶπεν,
οὐκ ἔγνωσ' σὺ μόνος; Γαθρίκιώ δέδομαι.
ἦν ἄρα καὶ νίκη πολυδάκρυος, ἣν παρὰ θεσμὸν
Γαθρίκιος ναύτης ἤρπασεν ὥς ἄνεμον.

Εἰς ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ,

ἥτοι ἐποποιῖαν. Γαρμενίωνος. 44

Φημί πολυστήνιν ἐπιγράμματος, οὐ κατὰ μούσας
εἶναι, μὴ ζητεῖτ' ἐν σαδίῳ δολιχόν.
πολλ' ἀνακυκλεῖται δολιχοῦ δρόμος. ἐν σαδίῳ δὲ
ὄξυς ἐλαυνόμενος, πνύματός ἐστι ῥόνος.

Κυρίλλου.

Πᾶν καλόν ἐς ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον. ἦν δὲ παρέλθῃς
τῆς προῆς, ῥαψοδεῖς, καὶ ἐπίγραμμα λέγεις.

Αθηνῶν.

Οἴην μεν ἐξ ἐτέρης πόμα πίδακος, ὥς τ' ὄρυσαοθα
ξεῖνον μουσοπόλον, γράμμα Λεωνίδεω.
δίστιχα γὰρ ψήροισιν ἰσάζεται. ἀλλὰ σὺ μῶ με,
ἐξίθι, κεῖς ἐτέρως ὄξω δ' ὀδόντα βάλε.

Εἰς τὸν Φαίδωνα διάλογον Πλάτωνος,
νοθανόμενον ὑπὸ Γαναιτίου.

Εἴ με Πλάτων οὐ γράφε, δούω ἐγένοντο Πλάτωνα,
σωκρατικῶν δ' ἄρων ἀνθεα πάντα φέρω.
ἀλλὰ νόθον μ' ἐτέλεσε Γαναιτίος. ὅς ῥ' ἐτάλασε
καὶ ψυχὴν θνητὴν καὶ μὲ νόθον τελέσαι.

Αὐτομέδοντος.

Νικήτης ὀλίγος καὶ ἐπὶ πρόνοισιν αἰήτης,
οἷά τε πρηνεὶς ἄρχεται ἐκ μελέτης.

ὅν ὅταν ἐμπνύσῃ, κατὰ δ' ἴστα πάντα φέρεται,
λαίφρα πακτώσας, μέλαθ' ἑὴ πελάγη,
καὺς ἄτε μυριόροτος, ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων
ἔλθῃ, ἀκνυμάντους ἐμπορος εἰς λιμένας.

Ἀδελον.

ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μὲν χεῖρας· εἰ δέ γε πάμπαν
νήϊς ἐφύς μουσέων, ῥίψον ἅ μὴ νοεῖς.
εἰ μὴ δέ γ' οὐ πάντεσσι βαρὺς· παῦροι δ' ἀγασάντο
Θουκυδίδην ὁλόρου, κεχροπίδην ὁ γένος.

Ἀδελον.

Γὰρ λόγος ὅτι μάταιος, ὃ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ.
καὶ πᾶσα πρᾶξις, ὃν λόγον ἔργον ἔχῃ.

ΕΙΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ. 45

Κοινῇ παρ' κλισίῃ ληθαρχήσας, ἡ δὲ φρενοπλήξ,
κείμενοι, ἀμύλων νοῦσον ἀπεσκέδασαν.
ἐξέθορε κλίνης τὸν ὁ τολμήεις ὑπὸ λύαιης,
καὶ τὸν ἀνάσθητον, παντὶς ἐτυπτε μέλους.
πληγαὶ δ' ἀμφοτέροις ἐγένοντ' ἄκος· ἅς δ' αὖ μὲν αὐτῶν,
ἔγρετο· τὸν δ' ὕπνου πουλὺς ἐρίφε κόπος.

ΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ. 46

Ἀντιπάρῃς.

Γράμμα κατὰ δ' ὀρθότοιο δακτύλου, ὅς ποτε λεπτῇ
φροντίδι δηναιὺς ἀσέρας ἐφράσατο,
ἀπλάνεας τ' ἄμρω, καὶ ἀλήμονας, οἷσιν ἐναργὴς
ἀλλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδεδέεται.
αἰνεῖσθαι δὲ καὶ μὲν ἔργον μέγα· καὶ Διὸς εἶναι
δούτερος, ὅστις ἐβηκ' ἄστρα φαεινότερα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Λεονίδου.

Μάντις ἀπερόγαυ ὅσοι ζητεῖτε κέλαιον,
ἔρροιτ' εἰ καὶ ἡς φανδολόγοι σοφίης.
ὁ μέσος ἀρροσάων μαυῶσατο, τόλμα δ' ἔτι κτε
τλήμονας, οὐδ' ἰδίην εἰδότης ἀκλείην.

Αντιπάρου.

Θεογένης Γείωνι τὰ τεχνήντα κῦπελλα
πέμπει· χωρῶμεν δ' ἔρανδον ἀμρότερα.
δοῖα δ' ἔκ σφάρας τετμήμεθα· καὶ τὸ μὲν, ἡμῶν,
τὸς νοτίης, τὸ δ' ἔχει τείρια τὰν βορέη.
ἀλλὰ σὺ μὴν ἔτ' ὅς ἄρ' ἔκτον ἐπίβλεπε· δοῖα δ' ἐν ἀμρότῳ
μέγ' αἰών, ἄθρει πάντα τὰ φαινόμενα.

Γτολεμαίου.

Οἱ δ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ, καὶ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἄσρων
μασπύω πυκινὰς ἀμυδρόμας ἔλικας,
ἔκ' ἐπὶ φάω ποσὶ γαίης, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ
Ζηνὶ διοξέρεος πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

Λήμμα εἰς τὰ προκείμενα
προβλήματα.

Εὐρεῖν ἀριθμὸν τὸν, α, ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα
μέρη, προκείμενα εὐρεῖν τὸν ἔχοντα τὰ ἐπὶ τῷ προ=
βλήματος τῶν Αὐγείου βοῶν μέρη, ἡμισυ· ὁ γὰρ δυνάμει
κατον· εἰκοσὸν· τριακοσὸν· ἐκτίθημι ἀντὶ τῶν μορίων τῶν
των, τοὺς παρωνύμους αὐτοῖς ἀριθμοὺς, β· η· ιβ· κ· λ· λα· μ
βάνω τῶν προτέρων δύο ἀριθμῶν τὸ μέγιστον κοινὸν μέ=
τρον· εἰ μὲν πρῶτοι πρὸς ἀμύληας, καὶ ἀσαυθετοί εἰσι, τῶν
μονάδα· εἰ δὲ δυνάτεροι, καὶ ἀσαυθετοί, τὸν εὐρισκόμενον· καὶ
ὁσάντις εἴτε ἡ μονάς, εἴτε ὁ εὐρεθεὶς ἄλλος ἀριθμὸς με=
τρεῖ τὸν πρότερον, τοσαυτάντις ποιῶ τὸν δυνάτερον· καὶ τὸν γιγ=

ἔοικον ἢ δὴ πρῶτον ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ προληθέν-
τα δύο μέρη, θεωρῶ πρὸς ῥν, γ, καὶ πάλιν λαμβάνω ῥ κοι-
νὸν μέγιστον μέτρον αὐτῶν, καὶ ποιῶ ὁμοίως ἄχρις ὅς δια-
πάντων ἐξέλθω. καὶ ῥν τέλος ἀποβάντα, ἐκείνον εἶναι φη-
μι ῥν, α, ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μόρια. ὅγον,
λαμβάνω πρῶτον, ῥ κοινὸν μέγιστον μέτρον τῶν, β, κ, η, καὶ
ἐστὶν αὐτὸς ὁ, β, κ, ἐπεὶ ἄπαξι ὁ, β, εὐρὺν μερεῖ, λέγω ἄπαξι
τὰ, η, πάλιν, η, ὅς πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει ἡμῖς, καὶ
ὁ γδοον. πάλιν λαμβάνω ῥ μέγιστον κοινὸν μέτρον τῶν ρκ,
καὶ τῶν λ, καὶ ἐστὶν ὁ, δ, καὶ ἐπεὶ ὁ, δ, δις μετρεῖ ῥν, η, λέ-
γω δις τὰ, ιβ, κδ, ὅς πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει ἡμῖς,
ὁ γδοον, δωδέκητον, εἰ μέντοι οὗτος καὶ ἕτερα ἔχῃ μέρη,
οὐ παρὰ τὸ τοῦ λόγου φάνηται. οὐ γὰρ περὶ πάντων τῶν
μερῶν αὐτῶ ζητοῦμεν. πάλιν λαμβάνω ῥ κοινὸν μέγι-
στον μέτρον τῶν, κδ, καὶ τῶν, κ, καὶ ἐστὶν ὁ, δ, ἐπεὶ δὲ αὐτὸς
ὁ, δ, ἐξάκτις μερεῖ ῥν, κδ, λέγω ἐξάκτις τὰ, κ, ρκ, ὅς ἀπὸ
μονάδος ἔχει ἡμῖς, η, ιβ, κ. πάλιν λαμβάνω ῥ μέγιστον
κοινὸν μέτρον τῶν, ρκ, καὶ ἐστὶν ὁ, λ, καὶ ἐπεὶ αὐτὸς ὁ, λ, τε-
τράκτις μετρεῖ ῥν, ρκ, λέγω τετράκτις τὰ, λ, πάλιν, ρκ, αὐτὸς
ἄρα ὁ, ρκ, πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει τὰ δοθέντα μέρη.

Γαλλὰς ἐγὼ τελέθω σφυρήλατος. αὐτὰρ ὁ χρυσὸς,
αἰζήων πέλεται δῶρον αἰδοσπόλων.
ἡμῖς κλῆν χρυσόιο, Χαρίσιος, ὁ γδοάτην δέ,
Θέσις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔθηκε Σόλων.
αὐτὰρ εἰκοσὴν, Θεμίσων. τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα
ἐννέα, καὶ τέχνη, δῶρον ὀρίσσειέου.

Αὐγεῖν ἐρέεινε, μέγα θένος ἀλκείδαο,
πληθαὺν βυκολίων διζήμενος. ὅς δ' ἀπάμειπτο

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἄμφι μὲν ἀλφειοῖο ῥοὰς φίλος, ἡμῖσι τῶνδε.
μοίρῃ δ' ὀγδοάτῃ ὄχθον κρόνου ἀμφιγέμονται.
δωδεκάτῃ δ' ἀπάνευθε ταραξίπποιο παρ' ὄρον.
ἄμφι δ' ἄρ' ἡλιδὰ διὰν εἰκοσὴν νεμέθονται.
αὐτὰρ ἐν δὲ καὶ δὴν προηκοσὴν προλέλοιπα.
λοιπὰς δ' αὖ λούαις ἀγέλας ῥ' ἴδ' πεντήκοντα.

Χάλκεός ἐμι λέων. κροωνοὶ δέ μοι ὄμματα δοῖα,
καὶ σῶμα. σὺν δὲ θέναρ δεξιτεροῖο ποδός.
πλήθει δὲ κρατῆρα δὴ ἡμασι δεξιὸν ὄμμα,
καὶ λαὸν προαῖς, καὶ πισύρεαι θέναρ.
ἄρμιον ἐξ ὥραις πλήσαι σῶμα. ἐν δ' ἅμα πάντα,
καὶ σῶμα, καὶ γλῆναι, καὶ θέναρ εἰπέ πόσον.

Σχόλιον Μαξίμου μοναχοῦ.

Τὸ καὶ βόλου πρόβλημα, τοιούτῳ ἔστιν. Εὐρεῖν ὄρθμον ἴ=
σον τοῖς δοθείσιν αὐτῷ μέρεσι, καὶ ἔτι μονάσι ταῖς δο-
θείσαις. Δεῖ δὴ τὰ διδόμενα μέρη, μήτ' ἴσα, μήτε
μείζονα εἶναι τῷ ὅλῳ. εἰ μὲν γὰρ τὰ διδόμενα μέρη ἴσα
ᾗ τῷ ὅλῳ, πῶς καὶ αἱ μονάδες σὺν αὐτοῖς ἴσαι ἔσονται
τῷ ὅλῳ. εἰ δὲ καὶ μείζονα, πολλὰ πλέον οὐκ ἔσονται.
Ἰσέον γε μὴν, ὅτι οὐδὲ πάντα τὰ ζητούμενου ὄρθμου τὰ
μέρη δίδονται, ἀλλὰ τινά. Εὐρήσθω ὁ ὄρθμος ὅρα, ἅπ-
μονάδος ἔχων τὰ διδόμενα μέρη. οὗτος οὖν, ἐπειδὴ τὰ
δοθέντα μέρη αὐτῷ ἐλάττω ἀπὸ τῷ ὅλῳ, ἔξει καὶ μονά-
δας ὅσας δὴ ποτε ἐπιλοίπους. καὶ μὲν αὐταὶ ἴσαι ὥσι ταῖς
ἐξ ἀρχῆς δοθείσαις μονάσιν, ἔχομεν τὸ ζητούμενον. αὖ-
ρηται γὰρ ὄρθμος, ἴσος ὢν τοῖς δοθείσιν αὐτῷ μέρεσι, καὶ
ἔτι μονάσι ταῖς δοθείσαις. εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ ὑπολιμπανό-
μεναι μετὰ τὰ μέρη μονάδες, ἐλάττω εἶεν τῶν δοθει-

πῶν ἐξ ὁρῆς μονάδων, σκοπεῖν τίνα λόγον ἔχουσιν ἐ-
 κείναι πρὸς ταύτας τὰς ἐλάσσοντας, καὶ λαμβάνειν ἕτερον
 ὄριθμόν, ὃν λόγον ἔχοντα πρὸς τὸν ἀρθεύοντα ὄριθμόν, ὃν
 λόγον ἔχουσιν αἱ μονάδες πρὸς τὰς μονάδας, καὶ κείνον
 εἶναι λέγειν τὸν ζητούμενον ὄριθμόν. οἷον, ἐπὶ αὐτῇ τῇ
 Γαλλάδος παραδείγματος, ζητεῖται τίς ὄριθμός, α, ὅτε
 μονάδος ἔχει μέρος ἡμισυ, ὄγδοον, δέκατον, καὶ εἰκοσύν.
 καὶ αὐρηται ὁ τετραράκοντα. τούτου ἵπρ μέρος ἡμισυ μὲν,
 ὁ, κ, ὄγδοον δὲ, ὁ, ε, δέκατον, ὁ, δ, καὶ εἰκοσύν, ὁ, β, ταῦτα δὲ
 πάντα ὁμοῦ, καὶ μονάδος ἐννέα, γίνονται, μ, καὶ ἔχουμεν
 τὸ ζητούμενον. Ἐπὶ δὲ τῇ βῶν παραδείγματος, ζη-
 τεῖται ὡσαύτως ὁ ἔχων, α, ὅτε μονάδος ἡμισυ, ὄγδοον, δώ-
 δέκατον, εἰκοσύν, καὶ τριακοσύν. καὶ αὐρηται ὁ, ρ, κ, τούτου
 ἵπρ ἡμισυ μὲν, τὰ, ξ, ὄγδοον δὲ, τὰ, ιε, δώδεκατον, τὰ, ι, κ,
 τὰ, ε, ξ, καὶ τριακοσύν, τὰ, δ, ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ γίνον-
 ται ἐννενηκονταπέντε. λοιπαὶ καὶ μέχρι τῶν, ρ, κ, μονάδος
 κε. αὐτῇ ἡμῖς μονάδας, ν, ἐζητοῦμεν. ἐπεὶ τοίνυν ὁ, ν,
 πρὸς τὸν, κε, τὸν διπλάσιον ἔχει λόγον, ληφθήτω ὁ διπλά-
 σιος τῇ, ρ, κ, ὅς ἐστιν ὁ, σμ, τούτου γοῦ, ἡμισυ μὲν, τὰ ρ, κ,
 ὄγδοον δὲ, τὰ λ, δώδεκατον, τὰ κ, εἰκοσύν, τὰ ιβ, καὶ τρια-
 κοσύν, τὰ, η, ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ, ἔχον ἐννενηκοντα,
 ὅς προσθέμεναι καὶ πεντήκοντα μονάδας, ποιοῦσι τὸν,
 σμ, καὶ δέδεικται τὸ προκείμενον. ἦσαν ἵπρ ἐν μὲν τῷ, α,
 τάλαντα, μ, ἐν δὲ τῷ, β, ἀγέλαι. σμ. Τὸ δὲ περὶ τῶν κρου-
 νῶν πρόβλημα, μεθοδεύεται ὕτως. ὁ, κ, δεξιοὺς ὀφθαλμοὺς,
 δια, β, ἡμερῶν, ἡτοι ὥρων, κδ, πληροῖ τὴν κρατῆρα. ὅ, ἂ, εἴτε
 νυχθημέρων. ὁ, δ, ἀριστερὸς, δια, γ, ἡμερῶν, ἡτοι ὥρων, ς, ι
 ακονταέξ. τὸ ἡ θέναρ, ἐν τέλει αἰνῶν ἡμέραις, ἡτοι ὥραις, μη,
 τὸ ἡ σῶμα, δι' ὥρων ἑξ. ἐπεὶ τοίνυν ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς δια
 κδ, ὥρων πληροῖ τὸν κρατῆρα, δια, μιᾶς ἄρα ὥρας τὸ εἰκοσύν

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

σοτέταρτον μέρος τῆς κρατῆρος πληρώσει, ὡσαύτως καὶ ὁ
 ὀρίστερός διὰ μιᾶς ὥρας ἢ τριακοσύνεκτον αὐτῆς. Εὐρήσω
 καὶ ταῦθα ὀρίθμος ὁ, α, ἔχων ἀπὸ μονάδος μέρη ταῦτα,
 εἰκοσοτέταρτον, τριακοσύνεκτον καὶ ἡ θέναρ, ἡ τεσσαρακο-
 σῶδον, καὶ ἡ σόμα, ἡ ἔκτον. ὀρίθται τοίνυν ὁ, ρμδ, τῆς
 του γὰρ εἰκοσοτέταρτον μὲν, τὰ ἑξ. τριακοσύνεκτον δὲ, τὰ
 δ, τεσσαρακοσῶδον, τὰ, γ, καὶ ἔκτον, τὰ, κδ, ὁμοῦ δὲ πᾶν
 τα, λζ, ἐκτοσοτεσσαρακοσοτέταρτα. διὰ μιᾶς ὥρας ἄρα
 πάντες ὁ μὲν οἱ κρηνοὶ, λζ, ἐκτοσοτεσσαρακοσοτέταρτα
 μέρη πληρώσουσι τῆς κρατῆρος. ταῦτα τὰ, λζ, πολλαπλάσια
 εἶναι ἄχρις ἢ δυνάμεθα εἰθεῖν ἐπὶ τὴν, ρμδ, δυνάμεθα δὲ
 τρίς. τρίς γὰρ τὰ, λζ, τρια. λοιπὰ καὶ ἄχρι τῶν, ρμδ, λγ, ἄπερ
 ἐπεδὴ τῇ μιᾷ ὥρᾳ, λζ, ἐπιβάλλουσιν, εἰσονται λγ, τριακο-
 σῶβδομα μιᾶς ὥρας. πληρωθήσεται ἄρα ὁ κρατὴρ, ὁ μὲν
 πάντων τῶν κρουῶν ρεόντων, ἐν ὥραις τρισὶ, διὰ τὸ τρίς
 τὰ, λζ, καὶ ἐτι. λ, καὶ τρίς τριακοσῶβδόμοις μιᾶς ὥρας.
 Οὕτω δὲ χρὴ ποιεῖν καὶ ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων προ-
 βλημάτων.

Ἀμρω μὲν ἡμεῖς εἰκοσι μνᾶς ἔλκομεν,
 ζῆθος τε, χῶ ξαίαιμος. ἦν δέ μου λάβης
 τρίτον, τὸ τέταρτον τε, τῆς δ' ἀμφίονος.
 εἰς πάντ' ἀνδρῶν, μηρὸς ὀρήσεις σταθμόν.

Ερμηνεία τῆς αὐτῆς.

Δώδεκα μνᾶν ὦν τὸ τρίτον, τέσσαρδ' ὁκτώ μνᾶν ὦν τὸ τέ-
 ταρτον, δύο δ' ὀκτώ δὲ, καὶ ὁκτώ, εἰκοσι. τέσσαρα δὲ, καὶ
 δύο, ἑξ.

Ἀδέσποτον.

Τὸν σοφὸν ἐν κιθάρῃ, τὸν μοισικὸν ἀνδροτίωνα,
 ἄρετότις τοῖν κρηματικὴν σοφίην,

δεξιτερὴν

δεξιτερὴν ὑπάτην, ὅποτε πλῆκτροῖσι δονήσω
 ἡλαὴ νῆπι πάλλεται αὐτομάτως,
 λαβὼν ὑποτροχίσσον καὶ ἀντίτυπον τρέτισμα
 πάχει, τῆς ἰδίας πληρομένης ὑπάτης.
 ὥστε με θαυμάζειν πῶς ἄπνοα νῦν ταθέντα,
 ἢ φύσις ἀλλήλοισι θῆκετο συμπαθέα.
 εἰς δὲ, τὸν ὃν πλῆκτροῖσιν ἄριστος εἶνον ἀγῶν
 ὤμοσε μὴ γινῶναι τήνδε θερμοσαῶν.
 εἴς τ' ἔρη λυσις ἡδε, τὰ νυρί' ἀπάντα τέτυκται
 ἐξ οὗτος χολάδων ἀμμιγα τερομένων.
 τένεκεν εἰσὶν ἀδελφά, καὶ ὡς ξύμφυλασαι χεῖ.
 ξυγγενὲς ἀμῆλων φθέρμα μεριζόμενα.
 γῆσια τὸρ τὰδε πάντα, μῆς ἄτε γαστρὸς ἐόντα,
 καὶ τῶν ἀντιτύπων κληρονομεῖ πατάγων.
 καὶ τὸρ δεξιὸν ὅμμα καὶ κενὸν ὅμματι λαμῶ,
 πολλὰκι τῶς ἰδί' ἀντιδίδωσι πόνας.

Εἰς Μεθῆν. 47

Ἀντιπάρου.

Μῆδ' ὅδ' ἐπ' ἀγκυρῇ ὁλοῇ πίστευε θαλάσῃ
 ναυτίλῃ, μῆδ' εἴ τοι πείσματα χέρσος ἔχῃ.
 καὶ τὸρ ἰὼν ὄρμῳ ἐνὶ κέππεσεν. ὅς δὲ κόλυμβον
 ναύτε τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδησε χέρσος.
 φῶτε χοροῖτυπὴν ἐπινῆϊον. ἐχθρὸς ἰάκχω
 πόντος. τυρσηνοὶ τῶτον ἐθεντο νόμον.

Ἀργενταρί'.

Κωμάζω, χρυσὸν δὲ ἐσπερίων χορὸν ἄσρων
 λούων. ὃ δ' ἄλλων λαῖξ' ἐβάρανα χορὸς.
 εἴψας δ' ἀνθοβόλον κραιπρὸς κρίχα, πλὴν κελαδινήν
 πηκτίδα μυσοπόλοισι χερσὶν ἐπηρεῖσιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

καὶ τὰ δὲ θρωῶν, ἀνκοσμον ἔχω βίον. ὃ δὲ τὸ αὐτὸ
κόσμος ἀνάνθε λύρης ἔπλετο, καὶ σεράνθ.

Αἰθλον.

Ὁ πρὶν αἰὲ βρομίῃ μεμεθυσμένος οἶνάδι πιγῆ,
σαύηροφος ἀάσαις, αἰγοπόδης σάτυρος,
διχθάδιον κατὰ κῶλον ἀλυκτοπέδῃσι λυγροθεῖς,
ἐντία παιδὶ θεῶς χαλκοτορεῖ Θετίδος,
ὃ σοφὸν ἐκ τέχνης ἀσκήων πόνον, ἀμὰ πενιχρὰν
ἐργάτιν ἐκ μόχθων ῥυόμενος βιοτάν.

Αἰθλον.

Γὰρ σοὶ κεῖνα κύπελλα λαφύστε, πῶ κατὰ θυρῶν
πῆγματτα, καὶ κῶμοι, σκιρτοπόδῃ σάτυρε;
τίς σε παρὰ σμίλαισι ποδὶ κριτον ἄμμα κατὰ φάσ;
θῆκετο, ὃν βρομίῳ σπάρξαν ἐλιξάμενον;
αἰχρήμων ἐνδεῖα, καὶ ἀπάντολμος ἀνάγκη,
ἃ με παρ' ἡφαιστῷ θῆκε μαριλοπόταν.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ. 48

Βάανον.

Μὴτέ με χεῖματι πόντος ἄγοι θρασὺς, ὃ δὲ γαλήνη
δρῶν ἡσπασάμην πλὺ πολωννεμίν.
αἰ μεσόπτητ' ἀρίστοι. ὅπῃ δ' ἔρε πρὶ ξιδε ἀνδρῶν,
καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τάρκιον ἡσπασάμην.
τὸτ' ἀγάπα φίλε λάμπι, καὶ καὶ δ' ἔχθαρε θυέλας.
εἰσὶ πινὲς πρηνεῖς, καὶ βιότῃ ζέφυροι.

Αἰθλον.

Γὰν ὃ περιττὸν, ἀκαίρον, ἐπεὶ λόγος ὅτι παλαιός,
ὥς καὶ τὸ μέλιτος ὃ πλέον ὅτι χολή.

Ιουλιανῷ.

Οἶκος, καὶ πάθος, βιότῃ χάρις. αἰ δὲ περιανέ
φροντίδ' ἀνθρώποις, ὃ βίος, ἀμὰ πόνος.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

42

ΕΙΣ ΜΙΣΟΣ. Αθηνον. 49

Εὐερίος μ' ἐδάμασεν ὁ μῦς, καὶ πρῶτος ὕπνος,
ὃς μὲν ἐπιβρίσας, ὃς δέ με μὴ καλέσας.
ὧν ἐξ ἀμφοτέρων, ὃ μὲν, ἐρρέτω. ὃς δέ, παρείη
ἱλαος, ὥράων μέτρον ἐπιστάμενος.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΙΑΝ. Καλλιμάχ. 50

Στήλην μητρογῆς μικρὰν λίθον ἔσεφε κῦρος,
ὥς βίον ἠλλάχθαι, καὶ τρόπον οἰόμενος.
ἦ δέ, τάρῳ κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πεισῦσα.
Φαύετε μητρογῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

Αθηνον.

Μητρογαί, προγόνοισιν ἀεὶ κεκόν. ὦ δέ φιλεῖσαι
σώζουσιν. Φαῖδραν γινώθι, καὶ Ἰππόλυτον.

Γαρμενίωνος μακεδόνος.

Μητρογῆς δύσμηνης ἀεὶ χόλος. ὦ δ' ἐνέρωτε
ἦπιος. οἷδα πάθῃ σῶρρονος ἱππολύτου.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ. 51

Μακεδονίῃς ὑπάτη.

Μνήμη, καὶ λήθη, μέγα χείρετον. ἦ μὲν ἐπ' ἔργοις
μνήμη, τοῖς ἀγαθοῖς. ἦ δ' ἐπὶ λυγαλέοις.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ. Λεκιανού. 52

Ἀρρήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπικεῖσθω.
κρείσσων γὰρ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακή.

ΕΙΣ ΜΕΜΥΙΝ.

Αντιφίλ. 53

Ἡ γραῦς εὐβύλη, ὅτε οἱ καταθύμιον ἦν τι,
φοίβου γὰρ πρὸ ποδῶν μάντιν ἀεὶ ρεῖ λίθον,

F ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

χείρῃσι πειράζουσα. καὶ ἦν βαρὺς ἡνίκ᾽ μῆτι
ἤθελεν. εἰδ' ἐθέλοι, κυφότερος πετάλων.
αὐτὴ δὲ πρήνυσα τ' οἰφίλον, ἦν ποθ' ἀμάρτοι,
Φοίβῃ τὰς ἀνίσους χεῖρας ἐπεγράρετο.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. Αντιπάρου. 54

Καὶ κρναῶς βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἄρμασι τεῖχος,
καὶ ῥῶν ἐπ' ἀλφειῷ Ζῆνα κατφυγασάμην,
καὶ πῶν τ' αἰώρημα, καὶ ἡλίοιο Κολοσθῶν,
καὶ μέγαν αἰπεινῶν πυραμίδων κόματον.
μῶμα τε Μαισωλοῖο πελώριον. αἰὲς δ' ἔσείδον
δοτέμιδος νεφέων ἄχρῃ θεόντα δόμον,
κεῖνα καὶ ἡ μαύρωρ τε. κῆνί δὲ νόσφιν ὀλύμπῳ
ἄλιος, ὃ δὲν πω τοῖον ἐπαυγάζατο.

ΤΟΥ Αὐτοῦ.

Τέταρτος αἰωρῶσι τανυπτερόων ἐπὶ νώτων
νῆκαι, ἰσηρίθμους ἡέας ἀθανάτων,
αἰμὼν, ἀθηνάαν πολεμειόμον, αἰδ' ἀφροδίταν,
αἰδ' ῥῶν ἀλκείδαν, αἰδ' ἀφρόβητον ἄρη,
σεῖο κατὰ νόρον γραπτόν τέρος. δε δὲ νέοντα
ἔρανόν. ὠρώμας Γαίῃ πάρος ἔρυμα,
θεῖν ἀνίκατον καὶ ὀβουράγος. αἰδ' ἐγὼ Κύπρις,
δύγαμον. δῦμητιν Γαλλὰς, ἀχρεσον ἄρης.

Μηασάκου.

Στῶμεν αἰλῖ ῥράντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου,
δεσμώμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίδας,
κράναν τ' αἰγείροισι κατὰ σκιον. ἡς ἄπο, νῶμα
ξουθαὶ ἀφύσσονται χεῖλεσιν ἀλκυόνδε.
Εἰς τάφον Ρομπηῖδ' ἐν αἰγυπῶ, ἀδριανῶ βασιλεύς.
Τῷ νικοῖς βρίθοντι, πόση σπάνις ἐπλετο τύμβος.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.
ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΙΟΝ. 55
Ζωσίμου θασίου.

43

Οὐ μόνον ὕσμίνῃσι, καὶ ἐν σπονδῇσι κυδοιμῷ
ῥύομαι ἄρρητόλμου θυμὸν ἀναξιμένους,
ἀλλὰ καὶ ἐκ πόντου, ὅπῃ τ' ἔχισε νῆα θάλασσα,
ἅπῃς ἐφ' ἥ μετέρησεν ἡξάμενον σανίδος.
εἴ μὴ δὲ κῆν πελάγῃ, καὶ ἐπὶ χθονὸς ἐλπίς ἐκείνῳ,
τὸν θρασυὲ κδίπλῳ ῥυσάμενι θανάτων.

Θέωνος ἀγέξανδρέως.

Ἡ πάρος ἀντιπάλων γε ἐπίκρανος ἅπῃς ἀμόντων,
ἡ φρέϊον συγνοῦ κῆμα φέρουσα μόθῃ,
ἄχρῖον οὐδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε φωτὶ,
καὶ πικρὴ ναυτέων ἐπλεθ' ἀλιφθορίῃ,
συζυγίης ἀμέλεισα. καλὸν δέ σε φόρτον ἄγουσα,
ναὶ φίλος οὐκταίων ἄχρῖς ἐβην λιμένων.

Ιουλίου λεωνίδου.

Εἶν' ἐνὶ κινδύνῳ ἐρυγον δύο Μυρτίλος ὄπῳ,
τὸν μὲν, ὅρῃς ὑστάς, τὸν δ' ἐπὶ νηξάμενος,
ἄρρεσις ὅτ' ἐδύσε νεὼς πρόπιν. ἅπῃ δα δ' ἔχον
σωθεὶς κεκριμένῃν ὕδατι, καὶ πολέμῳ.

Ιυλίῳ Διοκλέεσι.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λέξαιμί σε, πλὴν ἐπὶ πολλὰς
ἀντιπάλλας πῖσιν σύμμαχον ὠπλισάμεν,
εἴτε δὲ βαλὼν ἐμοὶ πόντε σκῆφος. ἢ μ' ἀπὸ νηὸς
ὀλλυμένης, κόμισθαι νηκτὸν ἐπ' ἡϊόνας.
ἄρεος ἐν πολέμοις, ἐρυγον χόλον. ἐν δὲ θαλάσσῃ,
νηρῆος. σὺ δ' ἄρ' ἤς ὄπλον ἐν ἀμφοτέροις.

Αντιφάνους.

Νηὸς ἀλιγρόπῃς πλαγκτὸν κύτος εἶδεν ἀπ' ἀκτῆς
μηλοβάτης, βλοσυροῖς κύμασι συρόμενον.

Ε ιη

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

χέρρα δ' ἐπέριψεν· ὅδ' ἐπεπᾶσατ' ὅτε βυθὸν ἄλμης
 ὃν σώζονθ' ὕψω πᾶσιν ἄπηχθάνετο.
 ναυηγὸν δ' ὁ νομὸς ἔχε μόρον· ὦ δὲ ἐκείνῃν
 καὶ δρυμοὶ χῆροι πορθμίδα, καὶ λιμένες.

ΦΙΛΙΠΠ.

Νῆα μὲν ὤλεσε πόντος· ἐμοὶ δ' ἐπορεν πάλι δαίμων
 παλαιομένω, φύσιος νῆα ποθινοτέρην.
 παρὸς ἰδὼν ἴδρ' ἐγὼ δέμας εἰς ἐμὲ καίριον ἐλθόν,
 μοιχευρέτης ἐπέβην, φόρτος ὀφειλόμενος.
 ἤρχε δ' εἰς λιμένας με, καὶ ἔσπειρεν δῖς ὁ πρέσβυς,
 νήπιον ἐν γαίῃ, δαύτερον ἐν πελάγῃ.

Αντιπάρου μακεδόνος.

Αἰεὶ θηλυτέρησιν ὕδωρ καὶ κὼν ἐλλήσποντος,
 ξεῖνε Κλεωνίης παύθεο θυρᾶ χίιδος.
 πλῶε γὰρ ὅτε σιστὸν μετὰ νυμφίον· ἐν δὲ μελαίνῃ
 φορτίδι, πῶς ἄλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
 ἦρ' ὡς δαλαίη, σὺ μὲν, ἀνέρα, Διήμαχος δέ,
 νύμφην, ἐν παύροις ὤλεσάτε ταδίοις.

Αἰμιλιανὸς νικηέως.

Αβᾶλε, χερμερί' με κατέκλυνε κύματα πόντου
 δειλαίην, νεκρῶν φόρτον ἀμειψαμένην.
 αἰδέομαι σωθεῖσα· τί μοι πλέον ὄρμον ἰκέσθαι,
 δνομένη φωτῶν πείσματα λυσομένων;
 κωκυτὲ με λέγοιτε βαρὺ σῆχος· ὤλεσα φῶτα
 ὤλεσα· ναυηγοὶ δ' εἰσὶν ἔσω λιμένος.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ισχυρίην τὸ πάρος πλώων ἄλα, νηὶς ὀλισθῶν
 Δαῖμις ὁ Νικηρέτης, καὶ πέσεν εἰς πέλαγος.
 πολλὰ πατήρ δ' ἠρώτο πρὸς ἀθανάτους, καὶ ὅτε ὕδωρ
 φθέγγεθ', ὕπερ τέκνη κύματα λιαρόμενος.

ᾠλετο δ' οἰκτίσως ἀλὶ βρυχθείς. κείνο δ' ἐπαύρως
ἐκλυεν δρῶν ὅδ' ἐπάλαι πέλαγος.

Απολλωνίδου.

Καὶ πότε δινείης ἄροβος πόρος εἰπὲ θάλασσαν,
εἰ καὶ ἐν ἀλκυόνων ἡμασι κλαυσόμεθα.
ἀλκυόνων, αἷς πόντος αἰεὶ σπρίξατο κῦμα
νῆνέμον, ὥς κρῖναι χέρσον ἀπισστέρην.
οἷμά καὶ ἡνίκ' ἰσάα, καὶ ὠδίνεαιν ἀπῆμων
αὐχεῖς, σὺν φόρτῳ δύσας ὀρίσομένην.

Βάανου.

Οὐλόμεναι νῆεσι κερηρίδ' ὅδ', αἴ ποτε νόσου
ὠλέσασθ' ἑλλήνων, καὶ σόλον ἰλιόθεν,
πυρρὸς ὅτε φούσῃς χιτονίης δοφερώτερα νυκτὶ
ἢ φε σέλα, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα βρόπις
χοιράδας ὅδ' πέτρ' αἶσ', δαναοῖς πάλιν ἱλῖος ἄλλη
ἐπλετο, καὶ δέκτους ἐχθροτέρη πολέμου.
καὶ τὴν μὲν, τότ' ἐπεσαν. ἀνίκητος δ' ἐκερηρίδ'
ναῦπλιε. σοὶ γὰρ πᾶν ἐλάτρε' κλαυσε δάκρυ.

Αργενταρίου.

Εβραύαθις ἡλεῖα παρ' οἶνοπότῃσι λάγναι,
νηδύος ἐκ πάσης χαναμένη βρόμιον.
τηλόθε γὰρ λίθος εἰς σέ βαρύσποντος, οἷα κεραινὸς,
ὅδ' Διὸς ἐκ χειρῶν, οἷα Δίωκος ἐβη.
ἦν δ' ἐγέλως ἐπὶ σοί, καὶ σκώματα πολλὰ, τυπείσης,
καὶ πολὺς ἐξ ἐτάρων γιγνόμενος θόρυβος.
οὐ θρινῶ σε λάγναι, πρὶν ὅσσ' ἤρα τεκοῦσαν
βαλῆχον, ἐπεὶ Σεμέλη, καὶ σὺ, πετόνθα τ' ἴσα.

Φιλίππου.

Κλαυθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδασι, δῆριν ἔθεντο
διαοὶ ὅτ' ἐρ μοῦνης μαρνάμενοι σανάδος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τύφει μὲν αὐταγέρης Πησίστρατον, ὃ νημεσητὸν,
ἦν γὰρ ὑπὲρ φυγῆς· ἀλλ' ἐμέλησε δίκη.
νῆχέθ' ὁ κλυτὸν δ' εἶλαι κυῶν ἄλιος· παναλάτωρ
χείρων, ὃ δ' ὑγρῷ παύεται ἐν πελάγει.

ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ· ΑΝΤΙΠΑΘΟΣ. 56

Γειαρῶτης ἄρχιππος ὃ τ' ἐκ νύσοιο βαρεῖης
ἄρτι λιποφυγέων ἐρρεν εἰς αἶδην,
εἴπε τάδ' ἤλυσιν, ὧ φέλα τέμνα, μάκελλαν,
καὶ τὸν ὄροσιν καὶ σέρφατέ μοι βίοντον·
μὴ σφαλερῆς ἀνείτε πόνον σονδέντα θαλάσσης,
καὶ βαρὺ ἀπὸ τῆς ναυτιλίας κέμχτον.
ὄσον μηροῦ γλυκερωτέρη ἐπλετο μήτηρ,
τόσον ἄλως πολὺν γαῖα ποθεινοτέρη.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Τέλμα, νεῶν ὄρχηγέ, σὺ γὰρ δρομόμον' ἠύραο πόντον,
καὶ φυγαῖς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας,
οἷον ἐτεκτῆν' ὁλόιον ξύλον· οἷον ἐνήκεας
ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεχόμενον.
ἦν ὅντως μερόπων χρύσεον γένος, εἴ γ' ἄρ' ἔχρυσον
πλόθεν ὡς αἶδης πόντος ἀπεβλέπετο.

Τῷ αὐτῷ.

Γλαῦκος ὁ Νεααίσιος, διαπλώουσιν ὁδηγός,
πορθμῷ, καὶ θασιῶν ἐν ῥοφῷ αἰγιαλῶν,
πόντον ὄροσιν ἐπιδέξιος, ἡ δ' ὅτ' ἐκνωσε
πλάζομένην σρωφῶν πηδάλιον παλάμη,
μυριετής, αἰόσιο βίου ῥάκος, ὃ δ' ὅτ' ἐμελλε
θνήσκειν, ἐκπὸς ἐβη γηραλέης σανίδος.
τοὶ δέ, κέλυφος ἐκλυσαν ἐπ' ἀνέρι, τῷ γαίῳ
πλώσῃ ἐπ' οἰκείῃς εἰς αἶδην ἀκέρτου.

Λεωνίδου.

Λεωνίδου.

Ὁ πλοῦς, ὠραίος, καὶ γὰρ λαλαγαῦσα χελιδὼν
 ἦδη, μέμβλωκεν, χῶ χάρις ξέφυρος.
 λειμῶνδ' ἀνθῶσι· σεσίγηκεν δὲ θάλασσα
 κῦμασι, καὶ πρὶ χειρὶ πνύματι βραυομένη.
 ἀγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἐλκύναιο γῆραια
 ναυτίλῃ, καὶ πλώοις, πᾶσαν ἐφείς ὀθόνην.
 ταῦθ' ὁ Γρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὀλιμενίτης
 ἄνθρωπ', οἷς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

Ἀντιπάρχου σιδωνίου.

Λιμαῖος ῥοθίῃ νηὶ δρόμος· ὃ δὲ θάλασσα
 πορφύρεῃ, προμερῇ φρικτῇ χαραιομένη.
 ἦδη δὲ πλάσσει μὲν ὑπὸ ῥοφᾷ γυρὰ χελιδὼν
 οἰκίᾳ· λειμῶνων δ' ἄβρὰ γελᾷ πέταλα.
 τῶν καὶ μὴρῦσασι διάβροχα πείσματα ναῦται,
 ἔλκετε δ' ἀγκύρας φωλάδας ἐκ λιμένων.
 λαίρεα δ' αὖ ὕφ' ἑα προτονίζετε· ταῦθ' ὁ Γρίηπος
 ὕμμιν ἐφορμίταις, πᾶς ἐνέπω βρομίου.

Μάρκου δ' ὀρενταρίου.

Λῦσον ἀπ' αὐτῶν δολιχὰ πρυμνήσια νηῶν.
 αὐτοχὰ δ' ἐκ πετάδας λαίρεα, ποντοπόρῃ
 ἔμπορε· χερμῶνδ' ἰδὲ ἀπέδρομον· ἄρτι δὲ κῦμα
 γλαυκὸν θηλαῖαι πρηνὲς ἔφυρος.
 ἦδη καὶ φιλοτέκνος ὑπὸ βραυλοῖσι χελιδὼν
 χεῖλεσι, κερφίτην πηλοδομεῖ θάλαμον.
 ἀνθεα δ' ἀντέλλοισι κατὰ χθόνα· τῶ, σὺ Γρίηπ' ὦ
 πειθόμενος, πάσης ἄπειρο ναυτιλίας.

Σατύρου θυίλλου.

Ἦδη πηλοδομοῖσι χελιδόνδ'· ἦδη αὖ οἱ δῖμα
 κομποῦται μαλακῶς εἰς ὀθόνας ξέφυρος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἦ δὴ καὶ λειμῶν δὲ ὑπὲρ πιτάλων ἐχέαντο
 ἄνθεα, καὶ βῆ χυρὸς σῖγα μέμνη πόρος.
 χοῖνυς μηρύεσθε ἐφ' ὀλκῆδα, φορτί' ἕεσθε
 ἄγνυράς, καὶ πᾶν λαῖφος ἐφέεσθε κέλοισ.
 ταῦθ' ὅ μιν πλώουσιν ἐπ' ἐμπορίην, ὃ Γρίηπος
 ὀλιμενορμίτης ναυτιλίῃ γράρομαι.

Σατύρου.

ἦ δὴ μὲν ζεφύροιο πλοητόμου ὑγρὸν ἄημα
 ἠρέμα λειμῶν δὲ πνέει ἐπ' ἀνθοκόμους.
 κεκροπιδόσθ' ὃ ἡ χῶσι γαληναίῃ δὲ θάλασσα
 μειδιάς, κρυερῶν ἄηρομος ἐξ ἀνέμων.
 αἴψ' ἴτε θαρσαλέοι, πρυμνήσια λύετε ναῦται,
 πίτνατε δ' αὖ περύγων λεπτάλεσθ' σολίδα.
 ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην, πίσυνοι χαρίεντι Γρίηπῳ.
 ὦ ἴτε δὴ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

Αρχίου.

Τοῦ δ' ἐμὲ κυματοπλῆγος ἐπὶ σκοπέλοιο Γρίηπον
 ναῦται θρηϊκίου θέντο πόρος φύλακας.
 πολλάκις οἷς ἦ ἔξα ταχὺς κελέουσιν ἄρωγος
 ξεῖνε, κατὰ πρύμνης ἡδ' αὖ ἄγων ζέφυρον.
 τ' ἐνεκὲν ὅτ' ἀννίαν, ὅπερ θέμις, ὅτ' ἐπιδανῇ
 εἶαρος ἀθρήσεις βωμόν ἐμὸν σεφάνων,
 αἴψ' αἰεὶ θυόεντα, καὶ ἐμυρον. ἐν δ' ἐκτ' ἔμβη
 τόσον, ὅσον τιμὴ δαίμοσιν ἀνδάνεται.

Αγαθίου χο-

λαστικοῦ.

Εὐδία μὲν πάντος πορφυύρεται. ὃ δὲρ ἄητης
 κύματα λανθαίνει φριγὴ χαρασόμενα.
 ὅκ' ἔτι δὲ σπιλάδαι περικλαθεῖσα θάλασσα,
 ἐμπαλιν ἀντιπρὸς πρὸς βάθος εἰσάγεται.

οἱ ζέφυροι πνέουσιν· ἐπιβύζει δὲ χελιδῶν,
 κέρφεσι κολλητὴν πηξαμένη θάλαμον.
 θάρσεν ναυτιλίας ἐμπείρα με, καὶ παρὰ σύρτιν,
 καὶ παρὰ σικελίην ποντοπορῆς κροχέλην.
 μοῦνον ἐνορμίταο παραβωμοῖσι Πρίηπου
 ἢ σκέρρον, ἢ βῶκος φλέξον ἐρυνθομένους.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Ἦδ' ἢ μὲν ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει
 εἶαρος ἀλγείμων θελξινόοιο χάρις.
 ἄρτι δὲ δουρατέοισιν ἐπωλίθισε κυλίνδροις
 ὀλκῆς, ἀπ' ἡϊόνων δὲ βυθὸν ἐλκομένη.
 λαίφεα κυρτώσαντες ἀταρβέες ἐξίτε ναῦται,
 πρηνὲς ἀμοιβαίης φόρτον δὲ ἐμπορίης.
 πρὶς νηυσὶ Πρίηπος, ἐπεὶ Θέτιν ὄχομαι εἶναι
 ἡμετέρου πατρὸς ξεινοδόκον Βρομίης.

Θεαυτῆτος χολασινοῦ.

Ἦδ' ἢ χελιδόνην ἐπ' ἀκέρτοισι λοχίαις
 λήγον, ἐκ ῥοδέων ἀνθοφορεῖ κελύκων.
 Ἦδ' ἢ ἐπ' ἀμφεμόνεσσιν ἰσοζυγέων κυπαρίσων
 μυσομανῆς τέπιξ θέλγει ἀμαλλοδέπν.
 καὶ φιλόπαις ὑπὸ γείασι δόμους τούξασα χελιδῶν,
 ἐκγονα πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις.
 ὕπνω δὲ θάλασσα φιλοζεφύροιο γαλήνης,
 νηοφόροις νώτοις, ὀδία πεπλάμενης.
 ἔκ' ἐπὶ πρυμναίοισι κηταιγίζουσα κορύμβοις,
 ἔκ' ἐπὶ ῥηγμίνων ἀφρόν' ἐρυνθομένη,
 ναυτίλε, ποντομέδοντι, καὶ ὁρμοδοτῇρι Πρίηπου
 τανθίδος, ἢ ῥίγλης ἀνθεμόεσσαν ἵταν,
 ἢ σκέρρον αὐδένοντα παρὰ βωμοῖσι πυρώσας,
 ἄβρομος ἰονί' ἔτερμα θαλασσοπόρει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ
ΕΙΣ ΝΗΑΣ. Σηλωτ. 57

Εκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς· ὅθ' τί με πόντῳ
σέλλετε ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίας;

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ τί πίτῳ πελάγει πιστεύετε γομφωτῆρ' ὅθ',
ἥς πολὺς ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε νότος;
αἴσιον ἔκ' ἐσομαι πόντου σκῆφος· ἐχθρὸν αἰήταις
δένδρεον, ἐν χέρσῳ τὰς ἀλὸς οἶδα τύχῃς

Ἀδέσποτον.

Ἀρτιπαγῇ ῥοθίοισιν ἐπὶ κροχέλῃσί με νῆα,
καὶ μήπῳ χαροπῷ κύματος ἀφ' αἰμένην,
οὐδ' ἀνέμεινε θάλασσα· γὰρ δ' ἄλριον ἐπλήμμυρε
χούμα, καὶ ἐκ σταθερῶν ἤρπασεν ἠϊόων,
ὀλκῆδα· τῇ δ' εἰλαίος αἰεὶ κλόνος, ἥ γε τὰ πόντου
χούματα, κῆν χέρσῳ λοίζια, κῆν πελάγει.

Κυλληνίου πετιανού.

Οὐ πῶ ναῦς, καὶ ὀλωλα· τί δ' ἂν πλεόν, εἰ βυθὸν ἔγνων,
ἔτλην; φῶν, πάσαις ὀλκῆσι μοῖρα κλύδων.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀρτι με πηγνυμένην ἀκῆτος ῥόπιν, ἔσπασε χεῖτων
πόντος, κῆν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μαινόμενος.

Ἀδέσποτον.

Εκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς· τί με ταύχετε νῆα,
ναυηγῶν ἀνέμων χερσόθι γασσαμένην;

Ἀδέσποτον.

Οὐρεσὶν ἐνδοιχοῖς βλωθρὴν πίτῳ νέτιός με
πρόρριζον γαῖης ἐξεκύλιε νότος.
ἐνβεν ναῦς γενόμην, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχομαι,
ἄνθρωποι, τόλμης οὐ ποτε φειδόμενοι.

Ἀθλον.

Τί π' ἐ με πῶν ἀνέμοισιν ἀλώσιμον ἤλεέ τέκτων,
τὴνδε πίττω τὰν χεῖς νῆα θαλασποτόρον;
ὅδ' οἶωνόν ἐδιδασκ', ὅτι βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί; πῶς ἀνέμους φάξομαι ἐν πελάγει;

Ἀρτιφίλου βυ-

ζαντίς.

Μυρία με πρόψασαν ἀμετροῦτοιο θαλάσσης
κύματα, καὶ χέρσῳ βαῖδ' ἐρησαμένην,
ᾧλεσεν ὅχι θάλασσα, νεῶν φόβος, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
ἤφαιστος· τίς ἐρεῖ πόντον ἀπιστότερον;
ἐνθεν ἔφω, ἀπόλωλα· παρ' ἠϊόνας δὲ κῆμα
χέρσῳ, πῶν πελάγους ἐλπίδα μεμφομένη.

Σεκένδου.

Ολκὸς ἀμετροῦτου πολέμου ἀνύσασα κέλευθον,
καὶ τοσάντις χαροπῶς κύμασι νηξάμενη,
ἦν ὃ μέλας ὅτ' αἶρος ἐπόντισεν, ὅτ' ἐπὶ χέρσον
ἤλασε χειμερίων ἄγχιον οἰδμανότων.
ἐν πυρὶ νῆα ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μέμρομ' ἀπίσω,
νῆα ἄλδ' ἡμετέρης ὕδατα δίζομένη.

Λεωνίδου ταραντίνος.

Ολκὸς δα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, τόσῃν ἄλλα μετροῦσαν
ἐν χθονί, τῇ πάντας εἰς ἐμὲ κειραμένη.
ἦν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἠϊόνας, ἀλλὰ θαλάσσης
πῶς ἐμὲ γηναμένην αἶρον ἀπιστότερην.

Ιβλιαντ' ἀπὸ ὕπαρχων αἰγυπτίος.

Ολκὰς ὕδωρ προφυγῶσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἐν χθονὸς ἀγχοῖναις ᾧλετο μητερίαις.
ἵσταμένην γὰρ πυρός ἐπέφλεξε· καίτοι μὲν δὲ,
δυσμενέων ὕδάτων συμμαχίην ἐκῆλε.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιπάρηθ θεσσαλονικέως,
Τὴν μικρὴν με λέγουσι, καὶ ἔκ' ἴσα ποντοπορεύσας
ναυσὶ δι' ἰθαῦν ἄτρομον ἀπλοῖν.
ἔκ' ἀπόφημι δ' ἐγὼ· βραχὺ μὲν σκάφος, ἀλλὰ θαλάσῃ
πᾶν ἴσον· ἔ' μέτρων ἢ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
ἔστω πηδάλίοις ἑτέρῃ πλέον· ἄλλο γὰρ ἄλλῃ
θάρος· ἐγὼ δ' εἶην δάμοσι σωζομένη.

Αντιφίλου.

Υλοτόμοι παύσαθε νεῶν χάριν ἔκ' ἐτι πύκνῃ
κύματος, ἀλλ' ἤδη ῥινὸς ἐπιπροχάει.
ρόμπος δ' ἔκ' ἐτι χαλκὸς ἐν ὀλκῆσιν, ἔδ' ἐσίδηρος,
ἀλλὰ λίνῳ τοίχων ἁρμονίῃ δέδετα.
τάς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἐχει νέας, ἄλλοτε γαῖα
πικρὸν ἁμαξίτην φόρτον ἀερομένης.
ἄργῳ μὲν προτέροισιν αἰοίδιμος· ἀλλὰ Σαβίνῳ
καινότερην πῆξαι Γαλλὰς ἐνέεισε πρόπιν.

Μαικίῳ.

Ναῦν ἱεροκλείδης ἔχεν σύγγηρον, ὁμόπλου,
πλὺ ἀπὸ πλὺ ζῶης, καὶ θανάτῳ σαύον·
πιστὴν ἰχθυοβόλῳ σαιέμπορον· ὅστις ἐκείνης
πῶποτ' ἐπέπλωσεν κύμα δικαιότερη.
γῆρας ἄχρ' ἐβόσκε ποναμένη· εἴτα θανόντα
ἐκτέρισεν· σαιέπῳ δ' ἄχρ' καὶ εἰς αἰῶνα.

Αντιπάρηθ.

Γυρρός δ' μνηρέτης, ὁλίγη νηὶ λεπτὰ ματαύων
φυκία, καὶ προχίνης μαινίδας ἐκθετέα,
ἡϊόνων ἀποτῆλε τυπεῖς, κατέδυσσε κεραιῶν.
νηὺς δ' ἐπὶ αἰγιαλὸς ἐδραμεν αὐτομάτῃ,
ἀγγελίην θείῃ, καὶ λιγνύϊ μνηύεσσα.
καὶ φράσεν, ἄργῳ δ' ἔκ' ἐπόθησε πρόπιν.

Αἰόλον.

Ἡ ναῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος γομφυμένῃ,
 πρὸς τὸν γενάρχην πόντον ἤλυθον θεῶ.
 ἀνὴρ τὸρ ὥρης μ' ἐμπορος τεκτῆνατο,
 καλέσας ἐταίρην· εἰ μὴ τὸρ πᾶσιν φίλῃ.
 ἐμβαίνει θαρρῶν· μισθὸν ἔκ αὐτῷ βαρυῶ.
 ἐλθόντα δ' ἐχόμε· πάντα βαστάζω ξένον.
 ὥς ποτ' ἐπὶ γαίης, κῆν βυθῷ μ' ἐρέαετε.

Εἰς Νησούς. Ἀπὸ λλωνίδος

οἰδ' Ἀντιπάτρον. 58

Εἴθε με παντοίοισιν ἔτι πλάζεσθαι αἰήταις,
 ἢ Λητοῖ σῆναι μάαν ἀλωμένῃ.
 ἔκ ἀν' χιτοσαῶν τὸσον ἔτενον, οἳ ἐμὲ δειλὴν,
 ὅσας ἐλλήνων νηυσὶ παραπλέομαι,
 δῆλος ἐρημαίῃ, τὸ πάλαι σέβασ· ὃ φέπη ἦρη
 Λητῶς, ἀπ' οἰκτρὴν τήνδ' ἐπέθηκε δίκην.

Ἀλφειὸς μιτυλινάει.

Λητῶς ὠδίνων ἱερὴ προφῆ, πλὴν ἀσάλουτον
 αἰγείῳ κρονίδης ὠρμίσσατ' ἐν πελάγῃ,
 ἔνυ' σε δειλαίην μὰ τετὸς δέσποινα βοήσω
 δαίμονας, ἔδ' λόγοις ἐφομαι ἀντιπάτρον,
 ὀλβίξω δ' ὅτι φοῖβον ἐδέξασθαι καὶ μετ' ὀλυμπον
 ἄρτεμις ἔκ ἄλλην, ἢ σὲ λέγει παροῖδα.

Ἀντιπάτρον.

Κείνην ἔκ ἀπόφημι· σὲ γὰρ προπάροιθεν ἔθηκεν
 κληῖσθαι πῆνοι τῆνε βορηϊάδα.
 ἀπὸ καὶ ὀρτυγίην εἶχε κλέος· ἔνομα δ' αὐτῆς
 ἦρχετο ῥιπαίων ἄχρῃς ὑπερβορέων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ναῦ δὲ σὺ καὶ ζώεις, ἥ δ' ἔτι τίς κεν ἐώλπει
ὄφρα θαι τήν τε δῆλον ἐρημοτέρην;

Αντιφίλου.

Ἡ τερεβινθώδης ὀλιγάμπελος, οἷά τε βαιὴ
νησίς, αἷ ὅμαλῃ πάσα, καὶ ἀσύρελος.
αἰδ' ἀρχῶ, μενιάλαι τε, καὶ ἀνρέδω, αἷ ἐπὶ πηλῷ
πρηχεῖαι. μενέθει, τὸ το περιαιότεραι.
καρποῖς, ὅσας δίοισιν ἐρίζομεν. ὅ δὲ τὸν αὔλαξ
αἰγυῖου, λιβύης φάμμε ἐπιστρέφεται.

Τὸ αὐτοῦ.

Ὡς πάρος αἰλί, ναῦ Καίσαρος ἡ ῥόδος εἰ μὴ
νάσος, ἴσον δ' αὐχῶ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.
ἦ δὴ σβεννυμέναν με, νέα κατεφώτισεν ἀκτὶς
ἄλιε, καὶ παρὰ σὸν φέγγος ἐλαμψε Νέρων.
πῶς εἶπω; τί νι μᾶλλον ὀφείλομαι; ὅς μιν, εἰ δειξεν
ἐξ ἀλός. ὅς δ' ἦ δὴ ῥύσατο δυομένην.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ. Αντιπάρου. 59

Υδατος ἀκρήτου κεκορημένῳ ἀχι παραστῆς
χθιζὸν ἐμοὶ κοτέων Βάκχος, ἔλεξε τάδε,
αὐδεις ἀξίον ὕπνον ἀπεχθομένων ἀφροδίτη.
εἰπέ μοι ὦ νηφῶν, πούθεαι ἱπολύτῃ;
τάρβει μή τι πάθης ἐναλίγκιον. ὥς ὁ μιν, εἰ πῶν,
ᾤχετ' ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς, ὅς κ' ἐτι τερπνὸν ὕδωρ.

Φιλίππου.

Εὐθαλέα πλάτανόν με νότου βαρυλαίλαπτος αὔραι,
ρίζης ἐξ αὐτῆς ἐσῆρεσαν δαπέδῳ.
λουσαμένη βρομίῳ δ' ἔστι πάλιν, ὅμβρον ἐχουσα
χείματι, καὶ θαλάπῃ, τὸ Διὸς ἡ δύτερον.

ὅλλυμένη

ἄλλυμένη δ' ἔζησα· μόνη δὲ πῖσσα λυαῖον,
ἄλλων κλινομένων, ὀρθοτέρῃ βλέπομαι.

Μελεάγρου.

Αἶ νύμφαι ῥὺν Βάκχον, ὃ τ' ἐκ πυρός ἤλαθ' ὃ κῆρος,
νύφαν, ὃ πέρ τε φησὶ ἄρτι κυλισμένον.
τῶνεκ' σὺ νύμφαις Βρόμιος φίλος· ἦν δέ νιν εἶργης
μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καὶ ὀμένον.

Επιγόνῃ θεαχλονικέως.

Αργυρεὴ κηνίς με ῥὺν ὅ κετι μακρὰ βοῶντα
Βάκχον, οἶνηρᾶς ἔχεν ὅτ' ἐκ σαχόσιν.
καί μοι δ' ἐν νύμφαις κείναις φίλος, ὃ δὲ λυαῖον
ἔχθρὸς, ὃ π' ἀμροτέρων λυόμενος σαχόσιν.
ὃ φέ ποτ' εἰς Διόνυσον ἐκώμασα· ρᾶν, τίνος ὅτ' ὕδωρ
πίνοισι, μανθίν σῶρρον καὶ μανόμενοι;

Ισλιανθ βασιλέως εἰς οἶνον
ἀπὸ κριθῆς.

Τίς; πόθεν εἰς Διόνυσον; μά τ' ῥ' ὅν ἀληθεὶς Βάκχον,
ὃς ἐπιγινώσκω· ῥὺν διδὸς οἶδα μόνον.
καί νιν, νέκταρ ὀδωδε· σὺ δὲ, θάλα· ἢ ῥά σε κελτοῖ
τῇ πενίῃ βοηούων τῶν ξανὰ π' ἀπ' αὐτῶν.
τῶ, σε χῆ καλέην Δημήτριον, ὃ Διόνυσον.
πυρογενὴ μάλλον, καὶ Βρόμον, ὃ Βρόμιον.

Αληαῖου.

Οἶνος καὶ κένταυρον ἐπίκρατ' ὃς, ὃ χίσε μένος
ῶλεσεν, ἢ δ' ἐρατὴν καλλιῶν ἡλικίην.
ἐν τῶς ὡμοχάρων ὁ μονόμυχτος, ὃ σὺ τάχιστα
τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ αἰδέω πρόποσιν.

Νικηράτῃ.

Οἶνός τοι χαρίεντι μέγας πέλει ἵππος ἀοιδῶ.
ὕδωρ δὲ πίνων, καλὸν ὃ τέ μοις ἔπος.

G

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ταῦτ' ἔλεγεν Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν ὃ χ' ἐνὸς ἄσπε
 Κρατῖνος, ἀμὰ παντὸς ὠδοδεν πίθου.
 τοι γὰρ ὕπρ' σφαίροισι μέγας ἔβρυεν· εἶχε δὲ κιαῖ
 μέτωπον, ὥς περ καὶ σὺ κεκροκωμένον.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ. Αργενταρίῳ. 60

Μηκέτι νῦν μινύριζε παρὰ δρυὶ, μηκέτι φώνει,
 κλωνὸς ἐπ' ἀκροτάτου κόρυμφε κεκλιμένος.
 ἔχθρόν σοι τόδε δένδρον· ἐπεί γε δ' ἄμπελος ἐνθα
 ἀντέλλει, γλαυκῶν σύσκιος ἐν πετάλων.
 κείνης ταρσὸν ἔρεισον ἐπὶ κλάδον· ἀμφί τε κείνῃ
 μέλπε, λιγυρὰ προχέων ἐν σώματος μέλαδον.
 δροῦς γὰρ ἐπ' ὀρνίθεσσι φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν.
 ἡ δὲ, βόρυσ· φέρει δ' ὕμνοπόλες Βρόμιος.

Απολλωνίδῳ.

Ὅ πρὶν ἐγὼ ροδίοισιν ἀνέμβατος ἱερὸς ὄρνις
 ὃ πρὶν κερκεφίδαις αἰετὸς ἰσορίη,
 ὕφιπετῇ ῥτε ταρσὸν ἀνὰ πλατῶν ἡέρ' αἰρεθεῖς,
 ἤλυθον, ἡελίου νῆσον ὅτ' εἶχε Νέρων.
 κείνου δ' αὐλίσθην ἐνὶ δώμασι, χειρὶ σωῆθης
 κράντορος, ὃ φάγων Σῆνα τὸν ἀνόμενον.

Φιλίππου.

Χιτῶνός ὁ βροτόκηρυς, ἀφείς λυγρὰ χεῖρα κῦρτον,
 ἤλυθεν εἰς δρυμὸς ἀνθοφυεῖ πτέρυγι.
 αἰεὶ δ' ἐν μελετῶν ἀπάσμασι Καῖσαρ κλεινὸν,
 ὃ δ' ἀν' ὄρη λήθην ἤγαγεν ὕνόματος.
 ἔδραμε δ' ὠκυδίδακτος ἅπασ' οἰωνὸς ἐρίων,
 τίς φθῆναι δαίνχται δαίμονι χαῖρ' ἐνέπειν.
 Ὅρβωθ' ἠῆρας ἔπρσεν ἐν ἔρεσιν, ὅς δ' ἐπὶ Καῖσαρ
 νῦν ἀκέραιος ἅπασ' ὄρνις ἀνακρένεται.

Αρχίε.

Αὐταῖς σωκίχλησιν ὑπὲρ φραγμοῖο διωχθεῖς
 κόλυφος ἡερίης κόλπον ἔδυ νεφέλης
 καὶ τὰς κοῦσας χηδὸν ἀνέκδρομος ὥχμασε θώμιγξ.
 ἦν δὲ, μόνον πλεκτῶν αἰῶθι μεθῆκε λίνων,
 εἰρὸν, αἰοῖδο πόλων ἔτυμον γένος. ἦ ἄρα πολλὰν
 καὶ κωφαὶ πῆνῶν φροντίδ' ἔχουσι πάσαι.

Γαῦλα σιλεντιαρίε.

Ορθρίος δὲ πλέκτοισι λίνου νεφροδέϊ κόλπῳ
 ἔμπεσε σωκίχλη κόλυφος ἡδυβόας.
 καὶ τὰν μὲν, πανάφυκτος ἔλε βρόχος. ὡκὺ δ' ἀπέπια
 ἐξ ὀρνιθοπέδασ' ὥδ' εἰρημοφίλας.
 ἦ τάχα παρὶ μάκαιρα φιλαγρέτις ὀρνιν αἰοῖδ' ἔν
 ἄρτεμις δὲ μόλπε λῦσεν ἀνακτιλῦρις.

Αντιφίλα.

Αἰσλὸν αὐτοπόνητον ἐν αἰθέρι ῥᾶμα μελιαῶν,
 αἰ πλατὰ χερῶν αὐτοπαχεῖς θαλάμαι,
 πρόικιος ἀνθρώπων βιότῳ χάρις, ὅχι μακέλλας,
 ὅ βοός, ὅ γαμψῶν δονομένα δρεπάνων,
 γαυλῶ δὲ σμικροῖο, τόθι γλυκὺ νᾶμα μέλιαται
 πηγάζει σκηνῶν δαφιλὲς ἐξ ὀλίγου,
 χαίροιθ' ἀντιφίλα, καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνοισθε
 αἰθερίου πῆν᾽ ἀνέκταρος ἐργάτιδ' ὄν.

Ζωνᾶ.

Εἰ δ' ἄγετε ξυθαὶ σιμβληῖδ' ἄκρα μέλιαται
 φέρβεαθ', ἡ θυμῶν ῥικνὰ περικνίδια,
 ἢ πετάλας μάκωνας, ἢ ἄσπεριδίτιδα ῥᾶγα,
 ἢ ἰόν, ἢ μάλων χροαῖ ἐπικερπίδιον.
 πάντα περικνίξαθε, καὶ ἄγγεα κηρώσαθε,
 ὅφρα μελιασοῦς Γὰν ἐπικνυφείλος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

γούσονται. ἢ μὲν, αὐτὸς· ὃ δὲ βλησιυρίδι χερσὶ
κῆπνῳσας, βαλὴν κῦμμι λίπη μερίδα.

Γαλλασθῶ.

Ἰπποὶ μὲν, σφικκῶν γένεσις. ταῦροι δὲ, μελιασῶν.
Τῷ αὐτῷ.

Τί' πῃ πανημέριος πανδιονὶ κῆμμορε κῶρη,
μυρομένη κελαδῆϊς φανλὰ διὰ σωματῶν;
ἦτοι παρθενίης πόθος ἔκετο, τὴν τριὰ πηῦρα
θρηῖμιος Τηρβῆ, αἰνὰ βιασάμενος;

Αργενταρίου.

Ορνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀρῆρπασας; ἡδὺ δὲ Πυρρῆς
εἶδωλον, κοίτης ὥχετ' ἀποπλέμενον.
ἦ τὰ δὲ θρέπῃρα τίνεις, ὅτι θῆκε σε δῦσμορε πάσης
ὥκκου κραίνειν ἐν μεγάροις ἀγέλης;
μὰ βωμὸν, καὶ σὺ κῆπῃρα Σαράπιδος, ὅκ' ἐτι νυκτὸς
φθέγγεαι, αἰὲν ἔξῃς βωμὸν, ὃν ὠμόσαμεν.

Αντιπάθρου.

Διατῶν ἐν βροχίδων, αἰκὼν μία, πύονα κίχλαν.
ἀμίδα', ἵππεϊα κῶλυπον εἶλε πάρα.
ὦκὰ ἢ μὲν κίχλας θαλερὸν δέμας, ὅς φάος ἦεν
ὅκ' ἐτ' ἀπὸ πλεκτῶς ἦκε δεραιοπέδας.
ἀδ' αὐθις μεθέηκε τὸν ἱερόν· ἦν ἄρ' ἀοιδῶν
φασγῶκὸν κωφῶς ξεῖνε λινοσασίαις.

Αδελον.

Ατθὶ κόρα, μελίθρεπτε, λάλος, λάλον ἀρπάξασα
τέπιγα, πῶν οἷς δαῖτα φέρεις τέκεσιν.
τὸν λάλον, ἀλαλόεσσα. τὸν ἀντῆρον, ἀτῆρόεσσα.
τὸν ξένον, ἀξείνα. θῆρινόν, ἡερινά.
ὅκ' ἵππος ῥίψεις; ὅκ' γὰρ θέμις, ὅκ' δὲ δίκαιον
ὄλλισθ' ὕμνοπόλους ὕμνοπόλοις σόμασιν.

Τ Ο Π Ρ Ω Τ Ο Ν .
Ε Ι Σ Π Α Ι Δ Ι Α Ν . Α γ α θ ί ο υ
χολαστικοῦ εἰς τὰ αὐτὰ Ζή-

51

νωνος τῷ βασιλεῶς . 61

Οὐ τι δανοὶ μερόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,
ἕτινος δὲ μνήμην διηρόν ἐπερχόμεθα.
οἱ δ' ἀγαθοὶ, κῆν μηδὲν ἀναπνύσῃσι δὲ μῦνον,
ὥς λίβυς εἶπεν ἀνὴρ, τὸ τ' ἀδάμαντι μένει.
δή ποτε τῶν Ζήνωνος πολιαυχόν βασιλῆα,
παίγνιον ὀφθαλμῶν ἐκτελεῶντα κύβων,
τοῖν ποικιλότακτος ἔλεν θέσις, οὗ τ' ἀπ' λουκῆ
τὸ καὶ ὁ πιαθιδίην εἰς ὁδὸν ἐρχομένην.
εἰ πᾶ μὲν, ἔκτος ἔχεν· μίαν, εἴνατος· αὐτὰρ ὁ σοῦμμος
διαῶς ἀμφιέπων, ἴσος ἔην δέκστῳ.
ὅς δ' ἐπέλει μετὰ σῶμμον, ἔχεν δ' οὐ· μοιῶσα δ' ἄλλην
ψῆφον πῶν πυμάτην ἀμφιέπεικε δίβος.
ἀλλὰ μέλας διαῶς μὲν ἐν ἰσοστάτῳ λίπε χώρῳ,
καὶ τόσσας ἐτέρως δὲ θέσιν ἐνδεχέσθης.
ἀμριδυωδέκστον δ' ἐδέπρεπον εἰηλοῖ ἄλλα,
καὶ πρὶς καὶ δεκστῳ ψῆφος ἐκείτο μίαν.
δί' ὕστερ' ἀντίγονον διενόσμεον· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ,
ἴσος ἐμὶ μνητύπος πεντεπικαδεκστῳ.
ὁ κτωκαδεκστῳ παρομοίῳ· εἰσέτι δ' ἄλλας
εἶχεν διχθαδίας τέτρατος ἐκ πυμάτου.
αὐτὰρ ἀναξ' ἁνυκτοῖσιν λαχὼν σιμῆϊα πεσῶ,
καὶ πῶν ἐσομένην ἔνοέων παρίδα,
τριχθαδίας ἀδόκητα βελῶν ψηφίδα δ' ῥιθμοῦ,
πύργου δουρατέα κλίμακι κουθομένη,
δοῖα, καὶ ἔξ, καὶ πέντε κατῆγαγεν· αὐτίκα δ' ὁ κτῶ
ἀζυγας εἶχεν ὅλας πρόσθε μεριζομένας.

G iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ταύλην φάγετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος αὐτῶν
κείνης τὰς ἀγούρας ὅχι ὑπάλυξε τύχας.

ΕΙΣ ΓΑΝΟΥΡΓΟΥΣ. 62

Κρίναχόρου.

Υαυδόμενοι ῥινῶν ὀξυῶ σίβον, ὧ κακὸν ἀρεῖν
ῥηίτεραι λιγύων μήτις, ἢ ἀγαθόν.

Τίνος ἀνείποι λόγους ἀχιλλεύς
ἰδὼν ὀδυαεῖα ἐν ἔδρῳ.

Αἰρεκέως πάντων πολυμήχανός ἐστιν ὀδυαυός.
ζῶς ἐὼν, ἐνόησεν ἀμὴ θέμις εἶναι ἰδέσθαι,
νερτέριον καυθμῶνα, καὶ ἄλγεα πικρὰ θανάτων.
πῶς δ' ἔτλη προλιπεῖν ἱερὸν φάος; ἢ τίς ἀνάγκη
ἦν γενεῶν ἐκ θέλοντα; δόλων ἀκόρητος ἐτύχθη
ἐν χθονί, καὶ πελοάεαι, καὶ ἐν νεκύεσσιν ὀδυαυός.

ΕΙΣ ΓΑΡΑΜΥΘΙΑΝ. 63

Γαλααδῆ.

Εἴθι, πῖνε, μύσας ἐπὶ πένθεσιν. ὅ γὰρ εἴοικε
κατέρριπεν θῆσαι νεκρὸν Ὀμηρος εἶπε.
καὶ γὰρ ὁ μὲν θάψασκεν ὀλωλότα δώδεκα τέκνα
σίτου μνησαμένην πλὴν Νιόβην παράγει,
Τὸ αὐτὸ.

Γροσδοκίη θανάτου, πολυώδαιός ἐστιν ἀνίη.
τὸ δ' ἐκερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
μὴ τοίνυν κλαύσης τὸν ἀποιχόμενον βίοτοιο.
ὅδ' ἐν γὰρ θανάτου δαυτερόν ἐστι πάθος.

Τὸ αὐτοῦ.

Ῥεῖ πτερόους, μὴ κέμνε. πόσον χρόνον ἐνθάδε μίμνεις;
ὥς πρὸς ἐκείνον ὅλον τὸν μετὰ ταῦτα βίον.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

§ 2

πρὶν τοῖνυν σκώληκε βαλεῖν, τύμβοις τε ῥιφῆναι,
μὴ δαμάσῃς ψυχὴν, ζῶν ἐτι κρινομένην.

ΕΙΣ ΓΑΤΡΙΔΑ. 64

Γαλλὰδ᾽.

ὣς ὅτε γλυκίον γῆς πατρίδος εἶπεν Ὀμηρος.
ἐν τῷ τοῖς κίρκης εἶδος ἐκχυτον ὅτε ἔφαθεν.
ὃ μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντ' ἐνόησεν,
εἶπεν αὖ οἱ μῶζεν καὶ δέκε πινελόπασ
τίνας αὖ εἶποι λόγους ὀδυσαδ᾽
ἐπιβὰς ἰθάκης.

Χαῖρ ἰθάκη. μετ' αἶθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης,
ἀσπασίως τε δὲν ἔδασ' ἰκθνομαι, ὄφρα νοήσω
λαέρτην, ἀλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν ἦέ μοι αἶψα.
σὸς γὰρ ἔρως κατέθελεν ἐμὸν νόον. οἶδ' αὖ καὶ αὐτὸς,
ὥς ὅτε γλυκίον γῆς πατρίδος, ἡδὲ τοιμήων.

ΕΙΣ ΓΗΓΗΝ. 65

Στατυλλίου φλάκον.

Σιγήσας ἄρυσαι. τίνας ἔνεκε μὴκέτ' ὀρίου;
ταῦ χάριν ἡσυχίαις ἡδὲ λείονα ποτὶν.
Ἀδέσποτον.

Δύσκολος εἶ κρήνη. γούσαι, καὶ μᾶλλον ἐρεῖς με
δύσκολον. ὦ πικρὸν νόηματος, ὦ λαλῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΛΜΑΚΙΔΑ. 66

Ἀθῆλον.

Εἰ μὲν ἀνὴρ ἦκεις, ἄρυσαι ξένη τῆς δ' ἀπὸ πηγῆς.
εἰ δὲ φύσει μαλακὸς, μή με πίης πρόφασιν.

Г iiiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄρρεν ἐγὼ ποτὶν εἶμι, καὶ ἀνδράσι μοῦνον δόεσκω.
τοῖς δὲ φύσει μάλα κούϊς, ἢ φύσις ἔστιν ὕδωρ.

Απολλωνίου.

Ἡ καθαρή, νύμφαι πῶρ ἐπὶ πῶν μου ἐξοχον ἄλλω,
κρήνη, πασάων δῶκεν ἐμοὶ λιβάδων,
ληϊστὴς ὅτε μοι παρακλινέτορας ἐκτενεν ἀνδράσ,
καὶ φονίην ἱεροῖς ὕδασι λοῦσε χεῖρα,
κτεῖνον ἀναστρέψασα γλυκερὸν ῥόον, ὅκ' ἐθ' ὀδίταις
βλύζω. τίς πῶρ ἐρεῖ πῶν καθαρήν ἐτι με;

Αντιφάνους εἰς πῶν αὐτήν.

Ἡ πάρος ἀνδράσι λιβαζομένη προχοῇσι,
πῶν χῆναι νύμφων μέγρι καὶ εἰς ταρόνα.
αὐθρῶδεις πῶρ ἐμοῖσιν ἐκίφατο νάμασι χεῖρας,
ἀνδροφόνος, κηλὶ δ' ὕδασι ἐγκεράων.
ἐξ ὧ μοι κούραι φύγον ἥλιον, εἰς ἕνα Βάκχον
εἰποῦσαι νύμφαι μισγόμεθ', ὅκ' ὅθ' ἄρη.

Αντιφίλου.

Κρηναῖαι λιβάδες, τί περ αὐγατε; πῶ ποτὶν ὕδωρ;
τίς φλόξ ἀενάου ἐσβέσεν ἡλίου;
δακρυῖν ἀγρικόλα τετύμμεθα. πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
ἦν ποτὶν, ἢ κείνου διφάς ἐχει αποδίη.

Σατύρου.

Ἡ κελὸν αἰδάσθαι, κελὸν δ' ὕπνυθ' ἐπὶ πύθμεσιν ὕδωρ
πιδύει, πυκινὸν δ' ἄλσος ὑποσκιάει,
πλεβάν, ζευρύροισιν ἐπίδρομον, ἄλκωρ ὀδίταις,
δίφης, καὶ κερμάτου, καὶ φλογὸς ἡλίου.

Αἰνίου.

Εἴ τις ἀπαύξασθαι μεν ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ,
ἐξ ἱερᾶς πόλεως φυγὸν ὕδωρ πίετω.

ΕΙΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. 53
ΕΙΣ ΠΛΟΥΓΟΥΝΤΑΣ. 67

Αθηναν.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης· νυκτῶν, πλούσιός εἰμι.
ὦ μόνος ἐν πάντων οἰκῆδ' ἐν ἀμροτέροις,
ὅς ποτε μὴ χεῖσθαι δαυάμην, ὅπότε ἔδειν εἶχεν.
νυκτὶ δ' ὅποτε χεῖσθαι μὴ δαύαμαι, κτ' ἔχω.

Παλλασδα.

Χρυσὲ πάτερ κολάκων, ὁ δαῖνός, καὶ φροντίδος ἔγ',
καὶ ἔχεν σε φόβος, καὶ μὴ ἔχεν σ' ὁ δαῖν.

Λουκιανού.

Πλῆτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλῆτος μόνος ἔην ἀληθῆς.
τάλλα δ' ἔχει αὐτῷ πλεονα τῶν κτεάνων.
ῥῖδε πολυκτεάνων, καὶ πλῆσιόν ἐστι δίκαιον
κληῖεν, ὅς χεῖσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δαύεται.
εἰ δέ τις ἐν ψήροις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
σωρῶν, αἰεὶ πλοῦτον ἐπειρόμενος,
ἔτος ὅπῃ μάλιστα πολυτῆτος ἐν σίμβλοις
μοχθήσῃ, ἐτέρων δρεφομένων τὸ μέλι.

Παλλασδα.

Πλῆτες; καὶ τί τοιοπὸν ἀπερχόμενος, μετὰ σαυτῷ
τὸν πλοῦτον σύρξεις εἰς σορὸν ἐλκόμενος;
τὸν πλοῦτον σωάσεις, δαπανῶν χρόνον· ὁ δαύασαι δὲ
ζῶης σωρῶσαι μέτρα περιωότερα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φάγετε τὰς πλοῦταιας, ἀναιδέας, οἰκοκυράνους,
μισοῦντας πενίην μητέρα σωροσάων.

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ. 68

Εἰς κλέπτην δολὸν εὐρόντα εἶρος χρυσοῦ.
Καὶ χρυσὸν φιλῶ, καὶ δῆλον ἄρεα φάνγω.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθηνων.

Βαπτων πάντα βαρυν, κη χρωματίοις μεταβάλλων,
κη πενίην βαψας, πλούσιος εξεφάνης.

ΕΙΣ ΓΟΙΗΤΑΣ. Λεωνίδου

ταραντίνου εις Ομιρον. 69

Ατρα μιν η μαύρωσε, κη ιερά κύκλα σελήνης,
αξόνα δινήσας έμπτροσ ήλιος.

υμνοπόλους δ' αγγελιδόν απη μάλδωιν όμιρος,
λαμπρότατον μουσών φεύγος αναχόμενος.

Αλφειού μυτυλιναίου

εις αυτόν.

Ανδρομάχης έτι θρήνον ακόομεν, εις έτι φρίνη.

δερκόμεθ' η βάθρων πάσαν ερηπομένην,

κη μόθον αιάγειον υη σεφάνητε πόλιος,

η δέ τιν εξ ιππων εκτορα συρόμενον,

μαιονίδχο δια μουσαν. αν η μία παρής αοιδην

κοσμεΐται, γαίης δ' αμφοτέρης κλίματα.

Αντιφίλου εις ιλιάδα,

κη ο δύσειαν.

Αι βίβλοι, τίτος ές έτι κούβιτε; θυγατέρδς μιν,

μαιονίδου, μύθων δ' ι' εορδς ιλιακων.

α μία μιν, μινιβμόν αχιλλέος, έργα τε χειρδς

εκτορέας, δεκέτους τ' αθλα λέγ' πολέμου.

α δ' έτέρα, μόχθον τιν οδυαέος, αμφίτε λένβοις

χειρείοις, αλαθως δάκρυα πηνελόπας.

ιλατε σαι μουσαισι. μεθ' υ μετέρας τδρ αοιδας

ειπεν έχειν αιών ενδεχ' περιδασ.

Ερώτησις όμήρου.

Ανδρδς απ' αρκιδίης αλιήτορδς, ηρ' έχομέν τι;

Αποκρίσις.

Ὅα' ἔλομεν, λιτόμεθα· ὅα' ἔχ' ἔλομεν, φερόμεθα.

Φιλίππου εἰς Ὀμηρον.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσσει, ἢ τάχα νυκτὸς
ἡ ἥλιος φαιδρὴν ὅφιν ἀπεργάζεται,
καὶ γλυκὺν ἄμα θάλασσαν βροτοῖς ἄροτῆσιμον ἔξει,
καὶ νέκυσ εἰς ζῶων χῶρον ἀναδράμεται,
ἢ ποτὲ Μαονίδεο βαθυὸν κλέος, ἔνομον Ὀμήρου,
λήθει γηραλέων ἀρπάσσεται σελίδων.

Τίνος ἀνείποι λόγους ἀπὸλλων περὶ Ὀμήρου;

Ἥειδον μὲν ἐγὼν, ἐχάρκαε δὲ θεὸς Ὀμήρος.

Ἀντιπάθρου θεακαλονικέως.

Τάσδε θεογλώσσας ἐλικῶν ἐθρεφε γαυχαίχους
ὕμνοισι, καὶ μακεδῶν περὶ ἀσκήσας σκόπελος,
Γρηξίλλαν, Μυρῶ ἀνύτης σῶμα, θήλειον Ὀμηρον,
λεσβιάδων Σαπφῶν νόστον ἐὺπλοχέμων,
Ἥρινναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σὲ Κόρινθα,
θοῦριν ἀθανάτης ἀσπίδα μελφάμεναν,
νοαίδα θηλυγλωσσὸν, ἰδὲ γλυκὺν ἀχέα Μῦρτιν,
πάσας ἀενναίων ἐργατίδας σελίδων.
ἑνὲα μὲν μέσας ὕρανός, ἑνὲα δ' αὐτὰς
γαῖα τέκε θνατοῖς ἀφθιτον εὐφροσύνην.

Ἀντιπάθρου σιδωνίου.

Μνημοσύνην ἔλεθάμβος, ὅτ' ἐκλυε τὰς μελιφώνων
Σαπφῶς· μὴ δ' ἐκέταν μοῖσαν ἐχόισι βροτοῖς,

Ἀθηναν

Γίνδαρε, μουσῶν ἱερὸν σῶμα, καὶ λάλε σειρήν
βακχιλίδην, σαπφῶς τ' αἰολίδος χάριτος,
φράγματ' ἀνακρεόντος, Ὀμηρικὸν ὅς τ' ἀπ' ῥαῦμα,
ἔσπασας οἰκείοις στήσι χορὸν ἐν κῆμάτοισι,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἢ τε Σιμωνίδω γλυκερὴ σελίς, ἡδύ τε πειθοῦς
 ἰβυκε, καὶ παίδων ἄνθος ἀμισγάμενε,
 καὶ ξίφος ἀμαύσιο, καὶ πολλάκις αἶμα τυράννων
 ἐπείσεν, πάτρης θέσμια ρυόμενον,
 θηλυμελὲς τ' ἀημάχος ἀηδόνος, ἴλατε πάσης
 ὄρχην τῆς λυρικῆς καὶ πέρας ἐσπάσατε.

Εἰς τοὺς ἐννέα

λυρικούς.

Ἐκλαγεν ἐκ θιβῶν μέγα Πίνδαρος. ἐπνεε τερπνὰ
 ἡδυμελιφθόγγα μῦσα Σιμωνίδω.
 ἀάμπι Σπυσίχορός τε, καὶ ἰβυκος. ἦν γλυκὺς ἀημάς.
 λαρά δ' αὖτ' ὁ σωμαίων φθέγγετο Βακχυλίδης.
 πειθῶ, ἀνακρεόντι σικέπειτο. ποικίλα δ' αὖδ' αἶ
 ἀηκῆος κύνηφ λεσβίος αἰολίδι.
 ἀνδρῶν δ' ὅτι ἐκάτη Σαπφῶ πέλεν, αἷ' ἔρατεινάς
 ἐν μούσαις, δεκτὴ μῦσα κατὰ γράφεται.

Εἰς ΣΑΓΦΩ. Ἀθῆλον. 70

Ἐλθετε πρὸς τέμενος γλαυκῶπιδος ἀγλαὸν ἥρης
 λεσβίδος, αὐροπόδων βήματ' ἐρεῖσάμεναι.
 ἐνθα καλὸν σήσαθε θεῇ χορόν. ὕμμι δ' ἀπάρξει
 Σαπφῶ, χρυσεῖν χερσὶν ἔχουσα λύριν.
 ὀλβια ὄρχηθ' ἄ πολλυγθέος, ἡ γλυκῶ ὕμνον
 εἰσαΐεν αὐτῆς δοῦτε Καλλιόπης.

Πλάτωνος.

Ἐννέα τὰς μούσας φασὶν τινὲς ὡς ὀλιγώρως.
 ἡνὶ δὲ καὶ Σαπφῶ λεσβόθεν ἡ δεκτὴ.

Ἀθῆλον.

Λέσβιον ἡρίνης καὶ κηρίον αἰδύτι μικρόν,
 αἷ' ὅλον ἐκ μουσέων κερνάμενον μέλιτι.

ἢ δὲ ποιηκόσιν αὐτῆς σίχαι ἴσοι δὲ μήρω,
 τῆς καὶ παρθενικῆς ἐνεακαίδεκέτους.
 ἢ καὶ ἐπ' ἡλακώτῃ μιηρὸς φόβω, ἢ καὶ ἐπ' ἰσῶ
 ἐσῆκει, μεσέων λάχοις ἐφαπτομένη.
 Σαπφῶ δ' ἡρίννης ὄσον μελέεσσιν ἀμείνων,
 ἡρίννα σαπφῶς ῥῶλον ἐν ἐξαμέτροις.

Ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου Λυκόφρονος.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνώμποις λαβυρίνθοις
 ῥηϊδίως προμόλοις δὲ φάος, αἶκε τύχης,
 τοίους γὰρ πριάμιν Καλαάνδρην φοίβασε μύθους
 ἄγγελος, οὗς βασιλεῖ ἐφρασε λοξοπόχης.
 εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπῃ, λάβε μ' ὅθι χέρας· ἢν δὲ
 νῆϊς ἔφυσ μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.

Αἰδιον.

Ἀρχιλόχου τάδε μέτρα, καὶ ἡ χιέντ' ἴαμβοι,
 θυμοῦ, καὶ φοβερῆς ἰὸς ἐπισβολίης.

Αἰδιον.

Βίβλοι δ' ἰσοφάνους, θεῖος πόνος· αἴσιν ἀχαρνέα
 κιαδὸς ἐπὶ χλοερὴν πουλὺς ἐσεισε κόμην.
 ἢν δ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελὶς, οἷα δὲ μῦθοι
 ἢ χῶσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
 ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ ἑλλάδος ἡθεσιν ἴσα
 κωμικὴ, καὶ σίξας ἄξια, καὶ γελάσας.

Αἰδιον.

Αὐταί σοι σομάτειαν ἀνιρεῖφαντο μέλιαι
 ποιπίλα μουσάων ἀνθεα δρεφάμεναι.
 αὐταὶ καὶ χάριτές σοι ἐδωρήσαντο Μένανδρε,
 πωμύλον ἀσοχίην δροάμασιν ἐνθεμέναι.
 ζῶεις δ' εἰς αἰῶνα· ῥ' δὲ κλέος ἔστιν ἀθῆναις
 τὸν σέθεν, ὕρανίων ἀπὸ μένον περάτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΑΝΤΙΠΑΪΣ ΘΕΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἀρκεῖ τέτληας μεθύσαι δρότος. ἀμὰ πiónτ' αἶ
αἶδ' ἐν κύωνων εἰσὶ γελωνότεροι.
ὥς καὶ αἰδοῦς ἀνὴρ ξενίων χάριν ἀνταποδοῦσαι
ὑμῶς ἀνέρεταις οἶδε παθὼν ὀλίγα.
τῶν καὶ σοι πρώτως μὲν, ἀμφοτέρων δ' ἐθέλουσι
μοῖραι, πολλάκι μὲν κείσεται ἐνσελίσιν.

Καλλιμάχου.

Ἦλθε Θεάπτης καθαρήν ὁδόν. εἰ δ' ἐπὶ κιαδὼν
ῶν τεδὼν, ὅχ' αὖτις Βάκχε κέλευθος ἄγει.
ἄλλων κ' οὐ κήρυκε δ' ἐπὶ βραχὺ ὄνομα καιρὸν
φθέρχονται, κείν' δ' ἑλλάς αἰεὶ σοφίαν.

Τῶ αὐτῷ.

Μικρὴτις Διόνυσε καλὰ πρῶτοντι ποιητῇ
ῥήσις. ὁ μὲν, νικῶφισι ῥ' μακρότατον.
ὥς δ' ἐπὶ μὴ πνύσης ἐνδ' ἑξίους, ἢν τις ἔριται
πῶς ἐβαλθε, φισὶ σιληρὰ τὰ γιγνόμενα.
τῷ μερμηρίξαντι τὰ μῆνδ' ἰκ' ἄτο γένοιτο
τῶπος, ἐμὸν δ' ὦ' νὰξ ἡ βραχυσυλλαβίη.

Οσαι μῦσαι, καὶ οἶαι.

Καλλιόπη, σοφίην ἡρώδης ὄρεν αἰδοῦς.
Κλειώ, καλλιχόρη κιθάρης μελινθεῖα μολπὴν.
Εὐτέρπη, βακχιδόιο χορῶ πολυηκέα φωνήν.
Μελπομένη, θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον ἦρε.
Τερψιχόρη χαρίεα, πόρεν τεχνήμονας αὐλὰς.
Ὑμνους ἀθανάτων ἑρὰ τὰ πολυτερπέα δ' ὄρε.
τέρψιδ' ὀρχισμοῖο Πολύμνια πάισοφος ὄρεν.
Ἔρμονίην πάσαισι Πολύμνια δῶκεν αἰδοῦς.
Οὐρανίη, πόλον ὄρε, καὶ ἑρρανίων χορὸν ἄσρων.
Ἥρα, κωμικὸν ὄρε. Θάληα βίον τὸ, καὶ ἡθεα κεδνά.

Εἰς τὰς αὐτάς.

Οὐκ ἴδε Τερψιχόρην ὁ ζωγράφος, αἷ' ὅτ' ἡ τέχνης
ψάλλεται ὀφθαλμῶς, εἴκελος ἀρεκίῃ.

Εἰ ποτε Τερψινόοιο φίλος φόρμιγγος ἀκρόσεις,
πῶ ἔρατ' ὠθαύμαζε ῥόσης ὀρήτορα τέχνης.

Εὐτέρπη δονάκεσι πολυῤῆτοισι λιγάνει,
πνῶμα σοφῆς ὁ χετηρὸν ἐπισπείρσασα μελίανθ.

Κωμικὸν ἀμφιέπω Θάλεια μέλος. ἔργα δὲ φωτῶν
ἔχ' ὁσίων θυμέλῃσι φιλοκροτάλοισιν ἀθύρω.

Εἰ κόν' αἰσῶ σοφίης ποτιδέρκεο. Καλλιόπης ἵδ' ὅρ
εἰ κόν' αἰσῶ κρηδία λάμβανε πῶ σοφίην.

Δαφνοκόμοις Φοῖβοιο παρὰ ῥιπτόδ' αἰ κελεύω
Κλειῶμαντοσωῆς μῦσα, καὶ ἰσορίης.

Οὐρανίη ψήφοιο θεοῤῥήτῳ τινὶ μέγ' ὦ
ἀτρῶν ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάγκην.

Σκέπεο χαλκιδόφωνον ἐπισπέρχσαν αἰοιδὴν,
Μελπομένην, ἔρατ' ἰσορα δὲ πίης.

Σιγῶ φεγγομένης παλάμης θελξίφρονα παλμόν,
νόηματι φωνήεσαν ἀπαγγέλλασα σιωπὴν.

Κριναγέρῃ.

Καλλιμάχῃ τὸ τορρυτὸν ἔπος ῥ' ἔειπ' ὅτ' ἐπ' αὐτῇ
ὦ νῆρ τῶς μυσέων πάντα δ' ἔσεισε κέλευς

αἰεῖ δ' ἔειπ' ἔκλεις τὲ φιλόξεῖνοιο κελίην,

καὶ Ὀησεῖ μακρὰν τῶς, ἐπέθηκε πόνητος.

τῶ σοι καὶ νεαρῶν χειρῶν ἀγένοσ' εἴη δρέσθαι

Μάρκελλε, κλοινῶτ' αἶνον ἴσον βιότῃ.

Αἰνολον.

Καλλιμάχος τὸ κέθαρμα, τὸ πάριον, ὁ ξύλινος νῦς.

αἴτιος ὁ γράψας αἴτια Καλλιμάχῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αδέσποτον.

Ἡρόδοτος μῦθον ὕπεδέξατο· τῷ δ' ἄρ' ἐκείνῃ
ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίην.

Ἀθῆλον.

Ἡσιόδῳ ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὕπῃ χερσὶν ἐλίαν,
πυρρὴν ἐξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην.
βίβλον δ' ἐρίψας ἐπὶ γῆν χερὶ, τὸτ' ἐβόησα,
ἔργα τί μοι παρέχεις ὦ γέρον ἡσίοδε;

Ἀθῆλον.

Νόννος ἐγὼ, Πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις· ἐν Φαρίῃ δὲ
εἶχε φοινῆντι γονὰς ἡμισα γιγάντων.

Λεωνίδου.

Ἦν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μῦθον ἔτερπον,
ἔδ' ὄναρ ἀνενέταίς γνώριμος ἰταλίδαις.
αἰμὰ τὰ ναῦ πάτεραιν ἐράτμιος· ὃ φέρετ' ἐγνων
ὁππόσον Οὐρανίην Καλλιόπῃ προφέρει.

ΕΙΣ ΡΟΙΜΕΝΑΣ.

Γλαύκου. 71

Νύμφαι, πανθομένῳ φράτατ' ἀπρεκέες, εἰ παροδῶν
Δάρνις τὰς λουχὰς ᾧ δ' ἀνέπαυσ' ἐρίφες.
ναὶ ναὶ Πάν· συρικτὰ, κῆρ' εἰς αἶγρον ἐκείναν
σοί τι κῆρ' ἀφλοῖβ' ἡράμ' ἐκόλαφε λέγειν,
Γάν, Πάν, πρὸς μαλέχην, πρὸς ὄρος φωφῆδιον ἔρχαν.
ἰξῶμαι· νύμφαι, χαίρετ', ἐγὼ δ' ὕπαινω.

Ερυκίε.

Βυκόλε, πρὸς τῷ Πανὸς ὀρήνιος εἰπέ Κολοσσὸς
ἔτος, ὅτῳ σπένδεις ὃ γάργος, ὅτῳ τίνος;
τῷ λειοντοπάλατι ραυθίῳ· ὃ δὲ τὰ κῆρα
νήπιε, κῆρ' σκυτάλην ἀγριέλαον ὀρήης;

χαίροις

χαίροις ἀλλεῖδα δαμάληράν· καὶ τὰ δὲ φρύρεαι
αὐλῖα, καὶ ἐλίων μυριόβοια τίθει.

Μακεδόνος.

Κάπρον μὲν χέρσῳ Κόδρος ἔκτανε· πῶ δὲ ταχέϊαν
εἶν ἄλῃ, καὶ χαροπὸς κύμασιν ἐλ' ἔλαφον.
εἰ δ' ἦν καὶ πῆνῃ θηρῶν φύσις, ὅ δ' αὖν ἄν' αἰεερε
πῶ κείνῃ κενεὴν ἄρτεμις εἶδε χέρα.

Αντιφίλου.

Βόρμος ὁ βυποίμην ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κηρίον ἔρπεν,
αἰγίλιπα χοίνῳ πέτρον ἐπερχόμενος,
ὅπερ οἱ σκυλάκων τίς, ὁ καὶ βοσὶν ὅς φάγε λεπτὴν
χθῖνον, ἀνελκομένῳ χραυνομάκην μέλιτι.
καὶ πτεσθεῖς αἰῖδα· ὃ δ' ἄρ' ἄνδρες ἀνδράσιν ἄλλοις
κεῖνο μέλι, ψυχρὸν ὦνιον εἰρύσατο.

Εὐνείης μὲν ἔλασε, θέλοντά μιν αἰεὶ φιλεῖν.
καί μ' ἐπιερτο μέσσα ῥόδ' ἔννεπεν, ἔρ' ἂν ἐμοῖο.
βουκόλος ὦν ἐθέλῃς με κύσαι τάλαν; ὃ με μύθηκα
αἰγροίκους φιλεῖν, ἀν' αὖτε χεῖλεα θλίβειν.

Αδέσποτον.

Ὡ παῖν, φερβομέναις ἱερὰν φάτιν ἄπυε ποίμναις,
κυρρὸν ὑπὲρ χρυσέων χεῖλος εἰς δονάκων,
ὅφρ' αἰ μὲν, λυκίστο βεβριθότα δῶρα γάλακτος
ἔθασιν ὅς κλυμένου πυκνὰ φέρωσι δόμον,
σοὶ δὲ καλῶς βωμοῖσι παριστάμενος πόσις αἰῶν,
φοίνιον ἐκλασί' ὃ σῆθεος αἶμα' ἐρύγη.

Εἰς πόλεμον, καὶ εἰρήνην. 72

Απῶλων ἰδὲ

Σκυλλος ὅτε Ξέρξου δολιχὸς σῆλος ἑλλάδα πᾶσαν
ἤλαυνε, βυθὶν ἄνρατο ναυμαχίην,

Η

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νηρῶς λαβρίοισιν ὑποπλώσας τινάγεται,
 καὶ τὸν ἀπ' ἀγκύρης ὄρμον ἐκείρενεῶν,
 αὐταῖος δ' ἐπὶ γῆς ὠλίθανε περὶς ἀναυδὸς
 ὄλλυμένῃ, πρώτῃ πείρα Θεμιστοκλέους.

Φιλίππου.

Οὐκ ἔτι πυρῶθεῖς ὁ φαλαγγομάχας ἐπὶ δῆριν,
 ἄχαιος ὁρμαίνει μυριόδους ἐλέφας,
 ἀνὰ δ' ὁβὴ πύλας βαθύνει αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμοις,
 ἀντυγαδιφρηνκεῖ Κασσάρος ἑραινίου.
 ἔγνω δ' εἰρήνης καὶ θῆρ χάριν· ὄργανα ῥίψας
 ἄρεος, ἀννομίας ἀντανάγκ' πατέρα.

Αρτεμὶς ἰδρώσασα, προάγγελός δ' ἔη κυδοίμῃ.

ΕΙΣ ΡΟΔΕΙΣ.

Εὐνήνου εἰς ῥοίαν. 73

Ξεῖνοι, πῶς περίβωτον ἐμὲ πόλιν ἰλίον ἱρὴν,
 πῶς πάρος ἀνύργοις τείχεσι κληζομένην,
 αἰῶνος τέφρῃ κατεδήδοκεν· ἀνὰ δ' ὁ μῆρ' ὦ
 κῆμαι, χαλκείων ἔρκος ἔχουσα πυλῶν.
 ὅκ' ἔτι με σκῆψ' ἔρωφθόρχ' δ' ὄρατ' ἀχαιῶν,
 πάντων δ' ἐλλήνων κείσομαι ἐν σόμασιν.

Αγαθίου χολαστικῷ εἰς
 τὸ αὐτὸ.

Ὡ πόλι, πῇ σέο κῆνα τὰ τείχεα; πῇ πολυόλβοι
 νηοί; πῇ δὲ βοῶν κράχτα τεμνομένων;
 πῇ Παρίης ἀλάβαστρα, καὶ ἡ πάγχυσος ἐφεδρίς;
 πῇ δὲ Τριτογενὲς δίκηλον ἐν δαπίης;
 πάντα μόθος, χρονίῃ τέ χύσις, καὶ μοῖρα κρατεῖ
 ἥρπασεν, ἀμφοῖν ἀμφιβαλῶσα τύχην.

καί σε ῥῶνι ἵκησε βαρὺς φθόνος. αἷ' ἄρα μῦνον
ἔνομαι σὸν κρύφαι καὶ κλέος ὃ δαύχται.

Βάλλου λολλίου εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρρηκτοὶ μοιρῶν πυμάτην ἐσφρήγισαν ὄρκοι.

τῷ Φρυγὶ παρ' βωμῷ τῷ Γριάμῃ θυσίην.

ἀλλὰ σοὶ Αἰνεία, σόλος ἱερὸς, ἰταλὸν ἦδη

ὄρμον ἔχεν, πάρος φροῖμιον ὕρανήης.

ὅτε κελὸν ὤλετο πύργος ὀφώϊος. ἡ γὰρ ἐν ὄπλοις,

ἠγέρθη κόσμος παντὸς ἀνέσασα πόλις.

Ἀδριανὸν Καίσαρος. δίδε, Γερμανικοῦ.

Ἐκτορ, ὀρήτων ἄλμα, κατὰ χθονὸς εἵπου ἀνέεις,

χαῖρε, καὶ ἄμπνυσσον βαλὸν ὑπὲρ παρίδος.

ἱλίον οἰκεῖται, κλεινὴ πόλις, ἀνδρῶν ἔχουσα

σὺ μὲν ἀραιοτέρως, αἷ' ἐτ' ὀρήτ' ὀρίλους.

θεααλίη δ' ὕπνῃσι παρίσασο, καὶ λέγ' ἀχιλλεῖ,

θεααλίην κτεῖσθαι πᾶσαν ὑπ' ἀνέσδαις.

Τύτοις ὑπέγραφε λάθρα σπάρτιά=

της Δημάρατος,

Θάρσασοι. ὃ τὸρ ἐμῆς κόρυθος λαίωσισι πρόσωπον.

Ζητηθεὶς δ' ὑπὸ τῷ βασιλέως,

αὐθις προσέθηκεν,

Εἰ μὴ μὲν ἀνθρώπος ἐνυαλίου πολεμιστῆς,

εἰ μὴ δὲ καὶ θεράπων ἐλικωνίου ἀπόλλωνος.

Αγαθίου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μὲν ἂν σπάρτης τίς ἔφυσ ξένε, μή με γελάσῃς

ὃ γὰρ ἐμοὶ μῆνῃ ταῦτ' ἐτέλεσε τύχη.

εἰ δέ τις ἐξ ἀσείης, μὴ πούθεο. διαρδανικοῖς τὸρ

σηήπροις ἀνεσδῶν πᾶσα νέουκε πόλις

εἰ δὲ θεῶν τε μένη, καὶ τείχεα, καὶ ναετῆρας

ἑληήμων δῆων ἐξεκένωσεν ἄρης,

Η ἡ

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

εἰ μὴ πάλιν βασιλέα· σὺ δ' ὦ τέκος ἄρομε ῥώμῃ,
βάλλε καὶ ἑλλήνων σῆς ζυγῶδες μαδίνης.

Τὸ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἀδελφὸς ἂν κλεινὰ Γριάμυ πόλιν, ἂν ἀλαπαξέαι
ἐλλάνων δεκέτης ἢ ἐτάλασεν ἄρης
ἄμφαδόν, ἀλλ' ἵπποιο κακὸν ξύλον· αἶθε δ' ἐπειδὴ
καὶ θάνατε πρὶν ταῦτα δυνάστεα παρίδα.
ἢ γὰρ ἀνὰ βρεῖδαν ὀροφισφάρον ἀλαμένων πύρ,
ἢ τω ἐφ' ἀμετέροις λαέσιν ἠριτόμαν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιφίλῃ.

Δέρμεο τὸν βροῖον δεκέτη λόχον· εἰσὶ δὲ πῶλον
αὐτοῦ δουρατῶν ἐγκυονήσου χίης.
τεκταίνει μὲν ἐπειδὴ, ἀθηναίῃ δὲ κελεύει
ἔργον, ἢ πὲρ νῶτα δ' ἐλλὰς ὅλη δύεται.
ἢ ῥα μάπην ἀπόλοντο ῥσος στρατός, εἰ πρὸς ἄρῃα
ἢν δόλος ἀβρεῖδαις ἐσθλότερος πολέμου.

Εἰς μυκλήν Πόμπηϊον, οἶδ' ἔτι, Μάρκῃ νεωτέρῃ.

Εἰ καὶ ἐριμαίῃ κέχυμαι κόνις ἐνθα μυκλήν,
εἰ καὶ ἀμαυροτέρῃ παντός ἰδεῖν σκοπέλου,
ἵλου τίς κακοῦ κλεινὴν πόλιν, ἥς ἐπάψα
τείχεα, καὶ Γριάμυ πάντ' ἐκένωσα δόμον,
γνώσεται ἐνθεν ὅσον πάρος ἔσθον· εἰ δέ με γῆρας
ὑβριστῶν, δροῦμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ.

Ἀντιπάτρῳ θαλασσινέως εἰς τὸ αὐτό.

Ἡρώων ὀλίγαι μὲν ἐν δόμοισιν· αἶ δέ τε λοιπαὶ
παρίδου, ἢ πολλῶν ἀπύτεραι πεδίον.
οἶν καὶ σὲ τάλαινα παρερχόμενός τε μυκλήν,
ἐγνων ἀπολίου παντός ἐριμότερην.
ἀπολικὸν μῆνυμα· γέρων δὲ τίς, ἢ πολυχύς
ἔπειν, κυκλώπων τῇ δ' ἐπέκρητο πόλιν.

Αντωνίου ὁρχαίου, εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἡ πολὺ χρυσος ἐγὼ τοπάλαι πόλιν, ἢ τὸν ἀφειδῶν
 οἶκον ἀπ' οὐρανίου δεξαμένη γενεῆς,
 ἢ προῖν πέρσασα θεόκτιτον, ἢ βασίλειον
 ἀσφαλὲς ἐλλήνων ἔσα' ποθ' ἡμιθέων
 μηλόβοτος κέμαι, καὶ βοιωτὸς, ἐνθα μυκῆνη
 τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων ἔνομ' ἔχουσα μόνον.

Λαρεῖοῦ μιτυληναίου.

Ἀργος ὁ μηρικὲ μῦθε, καὶ ἐλλάδος ἱερὸν ἔδασ,
 καὶ χρυσὴν τοπάλαι περσέος ἀκρόπολι,
 ἔσβεσθ' ἡρώων κείνων κλέος, οἳ ποτε βροίης
 ἤρψαν κατὰ γῆς θειοδόμον σέβανον.
 αἴη ἢ μὲν, κρείων δὲ πόλις. αἶ δὲ, πεσοῦσαι,
 δεικνυσθ' οὐ μνήων αὐλὶα βουκολίων.

Αντιπάρου.

Γῆ τὸ περίβλεπτον καὶ ἄλλος σέο δωρὶ κέρινθε;
 πῶ σφάλλει πύργων, πῶ τὰ πάλαι κτέανα;
 πῶ νηοὶ μακρόρων, πῶ δώματα, πῶ δὲ δάμαρτες
 σισύφια, λαῶν θ' αἶ ποτὲ μυριάδες;
 ἔδ' ἐπὶ τὸν ἔδ' ἵχνος πολυχέμ μορε σέο λείπειται.
 πάντα δὲ συμμάρψαι ἐξέφαγε πόλεμος.
 μοῦνοι ἀπόρθητοι νηρηῖδες ὡκεανόιο,
 κῦραι σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκυόνες.

Ονέσου κορινθίου.

Ἔστιν ἐν φόρμιγγι, κατὰ πρεῖσθιν δὲ σαὺ ἀλῶ
 θήβη, φῶ, μῦσης ἑμπαλιν ἁρμονίης.
 κωφὰ δέ μοι κείται λυροθελγέα λείψανα πύργων
 πέροις μουσοδόμοις, τείχεσιν αὐτομόλοις.
 σῆς χειρὸς ἀμφίων ἄπονος χάρις. ἐπ' ἀπυλον γὰρ
 πάρην, ἐπ' ἀμὶ τῷ τείχεσσις ἐκινάρεη.

Η ἱγ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Αρμονίης ἱερὸν φῆσεις γάμον, ἀν' ἀθέμιτον
Οἱ δὲ πόδες. λέξεις ἀντιγόνην ὁσίην,
ἀνὰ κροίσοντοι μιανώτατοι. ἄμβροτος ἰνώ,
ἀν' ἀθάμασ' τλημῶν. τειχομελὴς κιθάρη,
ἀν' αὐλὸς δύσμουσος. ἰδ' ὧς ἐκεράνατο θήβη
δαίμων ἐσθλά. κροίσις δ' εἰς ἐν ἐμῖξεν ἴσα.

φιλίππῃ.

Εν θήβαις Κασίου κλεινὸς γάμος, ἀνὰ μυσσυχθῆς
Οἱ δὲ πόδες. τελετὰς Εὐίος ἡσπάσατο,
αἷς γελᾶσας Γενθῶν, ὠδύρατο. τείχεα χορδαῖς
ἔση, κροίσις λωτοῖς ἔπνε λυόμενα,
ἀντιόπης ὁσίη, χαλεπὴ δ' ὠδὴς ἰοκρῆς.
ἦν ἰνὼ φιλόπαις, ἀν' ἀσεβὴς ἀθάμασ'.
οἱ κρόν αἰεὶ πολίεθρον. ἰδ' ὧς ἐσθλῶν περὶ θήβας
μύθων, κροίσις συνῶν ἤρκεσεν ἰσορίη.

Βιάνορος.

Σάρδιον αἰ τοπαλαί Γύρου πόλεις, αἵ τ' ἀνὰ πόντον
σάρδιον, ἀβασίλει περὶς ἐν αἰσιάδι,
αἰ Κροίσῳ τοπαλαῖον ἐπληθύνεσκε μέλαθρον
ἔλβον πακτωλοῦ ῥαῦματι δεξαμένας,
ναῦ δὲ ὅλαι δύσσηνοι δὲ ἐν κροίσις ἀρπαθεῖσαι,
δὲ βυθὸν ἐξ ἀχνοῦς χάσματος ἠρίπετε,
βῆρα, κροίσις ἐλίμην κελωσμένα. αἰ δ' αἰ χέρσῳ
σάρδιον, ἐν βυθίοις εἰς ἐν ἐκροίσις τέλος.

Δυρίδος ἐλατὴ εἰς τὸν κροίσις κλισμὸν ἐφύσθη.

Ἡρίαι νερέλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πιῖσαι,
νυκτὶ σῶ ἀστὶ μῦθ' πάντα κροίσις κλύσατε,
ὕλιβύης, ἐφύσθη δὲ τὰ μυρία κείνα ταλαίνης
αὐλίας, κροίσις μακρόρων ἐξ ἐτέων κτέανα.

τῷ δὲ σωτήρι δὲ τότε δαίμονος ἔχοντος ἄμμου,
αἶ, αἶ, πλὴν ἰάδων πολλὸν ἀοιδότην;
καίνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένους ὁμοῖα,
εἰς ἄλλα σὺ ποταμοῖς ἔδραμε πεπταμένοις.

Ἰωάννου ποιητῆ τῷ βαρβουχέλλου ἐπὶ
τῇ κατὰ καύσει βηρυτῶ.

Ἀδ' ἐγὼ ἀτλάμων ἀπολις πόλις, ἄμμιγα νεκροῖς
ἐνναέταις καίμαι ἀπαναποτμοτάτα.

ἡ φαισός μ' ἐδάμασε, μετὰ κλόνον ἐννοσιγαίου.
φῶ, ἅπ' τοσαυτοῦ καλλέος εἰμι κόνις.

ἀμὰ παρασεύχοντες, ἐμὰν σοναχήσατε μοῖραν.
σπεύσατε βηρυτῶ δάκρυα καὶ φθιμένα.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Πῶς τελέθῃ Κύπρις πολίχθος, ὅφρα νοήσῃ
ἐνδίων εἰδώλων πλὴν πρὶν ἔδος χαρίτων;

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Τύμβος ἀταρχύτων μερόπων πόλις, ἥς ὑπὲρ τέφρην,
αἶ βερόης πολλὰ κείμεθα χιλιάδων.

γράφειν ἔδος καὶ περθε λίθος φίλα λείψανα φωτῶν.
βηρυτῶς γοερὴ καίται ὑπὲρ δαπέδων.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Ναυτίλε, μὴ σήσης δρόμον ὁλκῆδος εἴνεκ' ἐμοῖο,
λαίφεα μὴ λύσης, χέρσον ὄρεας λιμένα.

τύμβος ὅλη γενόμην· ἕτερον δ' ὅθ' ἀπενθέα χῶρον
δουπήσει κώπη, νηὶς ἐπερχομένης.

τῷ το Γοσειδάωνι φίλον, ἐνίοις τε θεοῖσι.

χαίρεθ' ἀλιπλανέες, χαίρεθ' ὁδοιπλανέες.

Ἀντωνίου ὁρταίου.

Ἡ πρὶν ἐγὼ Γερσῆος ἀκρόπολις ἀθερίσιο,
ἡ πικρὸν ἰλιόδαις ἀστέρα θρεφάμενη,

Η ἰιγ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αἱ πολίοισιν ἐναυλον ἐρημαίοισιν ἀνείμαι,
τίσασα Γριάμου δαίμοσιν ὀφείδ' ἰχθῆς.

Ἀθῆλον.

Ἰλῆκοις, πολιοῦ χε. σέ μιν χρυσαυγέ' ἱνῆ
ὥς θέμις ἀτλάμων Ἴλιος ἠγασάμην.
αἷμα σὺ με προλείοιπας ἐλῶριον. ἀντὶ δὲ μῆλου,
πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαίην.
ἄρκιον ἦν θνήσκειν. ἦν βακόλον. εἰ γὰρ ἄβυσσος
ἐπλετο, τὰς πάρας ὅκ' ἀλίπημα τόδε.

ΕΙΣ ΓΟΝΗΡΟΥΣ. 74

Ἀθῆλον.

Φασὶ παροιμιακῶς καὶ ὅς δαίκοι ἄνδρα ποτηρόν.
αἷμα τὸ δ' ὅχ' ἔγωγε φημι προσῆκε λέγειν,
αἷμα δαίκοι καὶ μὺς ἀγαθὸς, καὶ ἀπράγμονας ἄνδρας.
ἦν δὲ ἔχον δαδιδῶς, δῆξεται ὅδε δροάκων.

Γαλλασδα.

Εἰ τὸς ἀνδροφόνος σὺ δαίμονας ὄντας ὀρώμεν,
ὅ πάνυ θαυμάζω. τὸ Διὸς ἐστὶ γέρας.
ἦν γὰρ γεννήσαντα μεμίσσηκός καὶ ἐκείνος,
κτείνειν αὖ, εἰ δὲ Κρόνος θνητὸς ἐτύχανεν ὦν.
ἀντὶ δὲ τὸ κτείνειν, σὺ τοῖς τιτῆσι κολάζεις,
δίσμιον ὡς ληστὴν εἰς τὸ βάρβαρον ἐκείν.

Ἀρχίου.

Ο σαφυλοκλοτίδας ἐκ τῶν ἡμῶν, εἰς αἰῶνα
ἔδραμε, μαστιχθεὶς κλήματι φωριδίῳ.

Μισῶ ἦν ἄνδρα ἦν διπλοῦ περικότα,
χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς ἔδοποις.

ΕΙΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. 61

ΕΙΣ ΠΟΡΝΑΣ. Παλλαδά. 75

Τὴν Κίρκην ὕφριμι καθὼς εἴρηνεν Ὀμηρος
 ἀντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, ἢ ἐλκύουσ,
 τῆς αὐτῇ προσιόντας. ἑτάρα δ' ὅσα πανῶρος,
 τῆς δειλεαθέντας πωλοτάτας ἐποίει.
 τῶν δ' ἀνθρωπείων ἀποσυλήσασα λογισμῶν,
 εἴτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι,
 ἐβρεπεν ἐνδον ἔχουσα, δίκην ζώων ἀγορίστων.
 ἔμψρων δ' ὦν ὀδυσδὲς, πλὴν νεόπτα φυγῶν,
 ὕχέρμου, φύσεως δ' ἰδίας ἔμψρονα λογισμῶν
 εἶχε, λοιπὴ δ' αὖ φάρμακον ἀντίπαλον.

Σιμωνίδου.

Εὐφρῶ, καὶ Θαῖς, καὶ Βοίδιον, αἰ Διομήδους
 γραῖαι, ναυκληῆρων ὀλκῶδες εἰκδοσσοί,
 ἄπιν, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ ἀνταγόρην, ἐν ἑκάστῃ
 γυμνὰς ναυηγῶν, ἥσονται ἐξέβαλον.
 οἷα σὺ αὐτάς κηισί, τὰ ληστρικὰ τῆς ἀρροδίτης
 φάτετε. σειρήνων αἶδε γὰρ ἐχθρότεραι.

Νικέρχου.

Τῇ μὲν γαστρὶ λαβοῦσα Φιλάνιον, ἡλιοδώρα
 θήλειαν τίκτει παῖδ' ἀπὸ ταυτομάτου.
 τὸ δ' ἐπὶ θιλεῖ ἡλυπουμένα, ἐξ ἀλαλείης
 ἡματὰ καὶ τίκτ' ἀρσενὰ παῖδ' ἔφατο.
 ὅτε βύβαστις κατὰλύεται. εἰ γὰρ ἐκείνη
 τέξεται ὡς αὐτὴ, τίς θεὸς ἐστ' λόγος;

Επιγόνου.

Ἡ τοπάλα Λαῖς πάντων βέλος. ὅτι ἔτι Λαῖς,
 οἷα ἐτέων φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ νέμεσις,
 ὃ μὰ Κύπριν. οὐδ' ἢ Κύπρις ἔστιν ἐμοὶ ὅσον ὄρνιθ
 γνώριμον. οὐδ' αὐτῇ Λαῖδι Λαῖς ἔτι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αθηνον.

Ἡ τοπρὶν αὐχέσσα πολυχρύσοις ἐπ' ἑρασάς,
ἢ νέμεσιν δεινὴν ὕχινύσσασα θεόν,
μύθια νῦν παθίους πενιχροῖς πινίσματα κρύει.
ὁ φέτ' ἀθιναῖον Κύπρις ἐληΐσατο.

Στρατώνος.

Ἐστὶ δράκων τίς ἐφριβος, ἄγαν κελός. αἶμα δράκων ὦν,
πῶς εἰς πλὴν πρῶγλιν ἄλλον ὄφιν δέχεται;

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ. 76

Αντιφίλου.

Λαβροπόδι χεῖμαρρὲ, τί δὴ τόσον ὦδε κορύαν,
πεζὸν ἀποκλείων ἵχνος ὁδοιορίης;
ἢ μεθύεις ὁμβροιο, καὶ ὕνυμαισι διαυγέσ
νάμα φέρεις, βολεραῖς δ' ἡράνισ' ἐν νεφέλαις;
ὁ φομαῖ' ἐλίψε κεκαυμένον, ὅς τις ἐλέγχῃ
καὶ γόνιμον ποταμόν, καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ.

Βιάνδρος.

Λάρνακα πατρώων ἐτι λείψανα κοιμίζουσιν,
νεκρῶν χεῖμαρρῶ παῖς ἰδε συρομένην,
καί μιν ἄχος τόλμης ἐπλήσατο. χάλμα δ' ἀναιδέος
εἰσέθορεν πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην.
ὁ δ' ἄρ' ἐπὶ ἔσωσιν ἄφ' ὕδατος. ἀντὶ δὲ τούτων,
αὐτὸς ὑπὸ βλοσυρῷ χάλματος ἐφθάνετο.

Αθηνον.

Ἰμερόεις ἀλφειέ, Διὸς σεφάνηφόρον ὕδωρ,
ὅς διὰ πιααίων πεδίων κέκονιμένος ἔρπεις,
ἦ σὺ χιὸς τοπρώτον. ἐπὶ δ' ὅδε πόντον ἵκηαι,
ὅξυς ἀμερῆτοιο πεσὼν. ὑπὸ κῦμα θαλάσσης,

τυμφίος αὐτοκέλανθος ἐὼν ὁ χετηγὸς ἐρώτων,
 ὅς σικελὴν ἄρεθουσιν ἐπείγει ὕγρὸς ἀκοίτης.
 ἦ δέ σε κεν μιν ὦτα, καὶ ἀσμάινοντα λαβῆσα,
 φῦκος ἀποσμήξασα, καὶ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης,
 χεῖλα μὲν σωματέων σιωήρ μοσεν· οἷα δὲ νύμφη
 τυμφίον ἀμφιχυθεῖσα περίπλοκον ἡδέϊ δέσμιον,
 κείμενον ἐν κόλποισιν ὀλύμπιον ἀννασεν ὕδωρ.
 καὶ φονὴν ῥαθάμιγγι λιβάς κατεκίρνατο πηγῇ.
 ἔδ' ἐσυρακοσίης ἔτι σοι μέλεν ἱμέρος ἀνῆς,
 πορφυρὴν δ' ἀνέκοπ' ὅς ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ,
 φερόμενος καὶ πόντον ὁ μῦθ' ἡλέκτρα μιγῆναι.
 πολλάκι δ' ἀνδάνων ὁ ἄρων βεβημένος ὀρμῇ,
 αὐτὸν δὲ φιλόπτηα χυτῆς ἀλόχοιο περήσας,
 ἐσθῆκεν ἀχραντον ὀρῶν ἄρεθούσιον ὕδωρ,
 ἦ δέ σε παπαίνεσσα πελωριάδος κατὰ πέτρης,
 δάκρυσι κυμαίνοντα, κατοιικτείρουσα καὶ αὐτὴ
 ἀνδρὸς ἄρεθουσα, φίλους ἀνεκόπτετο μαζῶν,
 καὶ δροσὸς οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο· μυρομένη δὲ,
 πιααῖ ποταμῷ σικελὴ προσεμύρετο πηγῇ.
 ἔδ' ἐδίκην ἔλαθεν πανδερκέα φοίνιος ἀνὴρ
 ἑλλάδος ἀμῶν ἀράμων σάχαι· ὦ ἐπὶ, πολλὰ
 ἡρώων ἀλοχοὶ μινυῶρια τέκνα τεκοῦσαι,
 μαφιδίως ὠδῖνας ἀνεκλαύσαντο γυναικὲς.

Διοσκουρίδου.

Αὐτὸν ὄριστα γόρεω, καὶ κτήματα, μυρίος ἀρεθῆς
 νεῖλε, μετ' εἰκαδὴς ἐξεφόρησας ὁδοῦ.
 αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρων ἐπενήξατο βώλου
 ναυηγὸς, πάσης ἐλπίδος ὀλυμμένης,
 γείτονος ἢ μίθραυσον ἐπαύλιον· ὦ πολὺς εἴπας
 μόχθος ἐμὸς, πολιῆς τ' ἔργα περιπαλὴ χερσὲς,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὕδωρ πᾶν ἐγένεσθε· καὶ δὲ γλυκὺ πᾶσι γεωργοῖς
καὶ μὲν, ἐπεὶ ὄρεσιν ἀνέστην ἐδοξαμε πικρότατον.

Νέστωρ.

Ἀβροχὸν ἐν πελάγεσσι δι' ὕδατος ἐπλεεν ὕδωρ.

ΕΙΣ ΠΤΟΧΟΥΣ· ΦΙΛΙΠΠΟΥ. 77

Λιμὸν δ' ἔζηρην ἀπαμυνομένη πολὺν γῆρας

Νικῶ, σὺν κοῦραις ἡερολόγῃ σάχυνας.

ὦλετο δ' ἐκ θαλάσσης· τῇ δ' ἐκ κελεύμενης σωερίσθαι

νῆσαν πυρκαϊῇν ἄεθλον ἐκ σαχύνων.

μὴ νεμέσῃς Διήμιτερ, ἀπὸ χθονὸς εἰ βροχὸν ὄσαν,

κοῦραι τοῖς γαῖης ἀνέμασιν ἡμφίεσαν.

Γαλλὰδᾶ.

Μηδέποτε ζήσας δ' ἐνὶ πένθι βροχὸς, οὐδ' ἀποθνήσκεις.

καὶ ζῆν γὰρ δοκέων, ὥς νέμεις ἦν δ' τάλας.

οἱ δὲ τύχῃς μεγάλας, καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,

οὗτοι τὸν θάνατον πῶσιν ἐχούσι βίον.

Ἀθῆλον.

Εἰ κρίσις ἐστὶ καὶ τῷ καὶ πάντα λος, οὐδὲν ἀπιστῶ,

τῇ πενίῃ μελετῶν πῶν ὑπὸ γῆν κόλασιν.

Ἀθῆλον.

Οὗτος δ' μηδὲν, ὁ λίτος, ὁ καὶ λάρβις, οὗτος δ' ῥαταί;

ἐπιτίμος· ψυχῆς κύριος ἀμοιβῆς;

Ἀδέσποτον.

Χρήματα καὶ πόρναις παραγίνεταί, οὐκ ἀνεγίζω.

μισείτω με τάλας χρυσὸς δ' πορνοφίλας.

ΕΙΣ ΣΙΩΓΗΝ· ΓΑΛΛΑΔᾶ. 78

Ἡ μεγάλη παιδεία ἐν ἀθρώποις ἐστὶ σιωπῇ.

μάρτυρα Γυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω.

ὅς λαλέειν εἰδὼς, ἑτέρους ἐδίδασκε σιωπῶν,
φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὐραμένους.

Τὸ αὐτὸ.

Γὰρ τις ἀπαίδυτος, φρονιμώτατος ὅτι σιωπῶν,
τὸν λόγον ἐγκύπτων ὡς πάθος ἀχρότατον.

Εἰς Σοφίαν. 79

Κριναγόρου.

Ἀχι τοῦ ὧ δέλαιε κενῆς ἐπὶ ἐλπίσι θυμὸν
πωτῆθεις ψυχῶν ἀσποτάτων νεφείων;
ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα διαγράψης ἀφένειο.
κτῆρ' ἰδὼν θνητοῖς ὅδε ἐν αὐτῷ ματον.
μυσεῶν ἀν' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο. ταῦτα δ' ἄμυδρὰ
εἰδὼλα ψυχῆς, ἡλεμάτοισι μέθεθι.

Ἀπολλωνίου.

Ἀέλιος αὐσονίων ὕπατον κλέος, εἶπεν ἀθρήσας
εὐρώταν, σπάρτης χαῖρε φέρισον ὕδωρ.
μυσεῶν δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυίστορι βίβλω,
εἶδεν ὕπερ κορυφῆς σύμβολον ἀμαθίης,
κίψας, μιμητὸν βίότου πέραν ἐν σκιερῶσιν
ἀγέεσι, παμφώνων μέλπον ἀπὸ σωματῶν.
ῥορμήν δ' ἐπὶ ταῦσδε. τί δ' ἔζηλωτος ὁ μόχθος,
εἰ καὶ πῆν' ἀποθεῖ γάρυος ἡμετέρης;

Νέστορος.

Τί πῆ με θρυλήσαντες, ἐμὴν ἀπεπαύσατ' αἰοιδίην;
ἵππας, ἵππας ἐδάην, καὶ αἰοιδὸς, αἰείδην.
ἦν δὲ τις ἵππαιεν δεδωῶς, ἐθέλησιν αἰεῖδειν,
ἄμροτέρων ἡμαρτι, καὶ ἵπποσώης, καὶ αἰοιδῆς.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Οὐ τὸ ζῆν χάρι' εἶσαν ἔχοντες, ἀλλὰ τὸ ρίψαι
φροντίδας ἐκ σέρων τὰς πολιορκίας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

πλῆτον ἔχειν ἐθέλω ὅν ἐ πάριον· ἡ δὲ περιανῶ.
 θυμὸν αἰεὶ κατέδει χρυσομανῆς μελέτη.
 ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ὀρεῖνα πολλάκι δῆεις
 καὶ πενίην πλῆτου, καὶ θάνατον βιότου.
 ταῦτα σὺ γιγνώσκων, καρδίης ἴθι κελεύθους,
 εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα, πῶς σοφίην.

Εἰς πῶς φιλόσοφον

ὑπατίαν.

Οταν βλέπωσι, προσκυῶ, καὶ τοὺς λόγους,
 τῆς παρθένου ὅν οἶκον ἄσπερον βλέπων.
 εἰς ὕραν δὲ γάρ ὅτι σου τὰ πράγματα
 ὑπατία σε μνή, τῶν λόγων ἀμφορῖα,
 ἄχραντον ἄσπερον τῆς σοφῆς παιδούσεως.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ. 80

Αἰνιγμα.

Εἰ νῦν ὡς δαύχται κόρυθος παραπλήσιον ἄσπερον,
 πολμῶν δ' ἐρίσαι σκῆπτρῳ ἀνδονίσιν,
 εἰ κόρυξ τέπιδος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
 ἴσα ποιεῖν καὶ ἐγὼ Γαλαδίδω δαύχμα.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ, 81

Αντιπάρου θειασλονικέως.

Αντιγένης ὁ γελῶς ἔπος ποτὲ τῶτο θυγατρὶ
 εἶπεν, ὅτ' ἦν ἡδυνάμενος εἰς αἰδῶν,
 παρθένη, καλλιπάρης, κόρη δ' ἐμὴ, ἵχε σαιεργὸν
 ἡλαχέτην, ὀρεῖνα κτήμα πένητι βίῳ.
 ἦν δ' ἴκη δὲ ὑμέναιον, ἀχαιῖδος ἡθεα μηδὲς
 χρηστὰ φύλακε, πόσει πρῶτα βεβαυτάτην.

Λήλον.

Σωφροσύνη, καὶ ἔρως, καὶ τ' ἐναντίον ἀνθρώποις
ἐλθόντες, ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφοτέρω,
φαιδρὸν μὲν κτείνειν πυρὸς πόθος ἱππολύτου,
ἱππολύτου δ' ἀγνὴ πέφνε σωφροσύνη.

Γαλατῶ.

Νηδὺν ἀναίχωντον σιβαρὸς ἤχημα λογισμοῖς,
σωφροσύνη κολάσας ἐντερον ὀργαλέον.
εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑφ' ὀπί γαστρὸς,
πῶς μὴ νικῶ τὴν ὑποτακτομένην;

Τὸ αὐτὸ.

Οὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριον ἔστι πρόδηλον.
τοῖς ἐμπαίζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
ἔτε γὰρ δύσμορφον πάντως ἀνύποπτον ὑπάρχει,
ἔτ' ἀκολαπαίνην πᾶσα πέφυκε καλὴ.

καὶ γὰρ τις διὰ τὴν ὥραν τοῖς πολλὰ διδῶσιν
ἔχ' ἔπειτα πολλὰς δ' ἔτι γυναικὸς ἰδεῖν,
ἔχ' ἡ καλὰς τὴν ὄψιν, ὁπιζομένας ἀκορέτως,
καὶ τοῖς χρῆσασί τοις πολλὰ χαρίζομένας.
ἔκ' εἰ τις σιωπᾷ τὰς ὀφρῦδας, ἔδ' ἡ γελῶσα
φαίνεται, ὁφθαλμοὶ τ' ἀνδράσιν ἐκρέπεται.

σωφροσύνης ῥόπος ἔτος ἐχέγγυος. ἀλλὰ τις αἴρει
μαχλάδα μὲν κρύβδην τὴν πάνυ σεμνοτάτην· ὁ
τὰς δ' ἱλαρὰς, καὶ πᾶσι φιλικῶς προσίσσας,
σώφρονας, εἰ σώφρων ἔστι γυνή τις ὅλως.

Τὸ αὐτὸ.

Γαστέρα μισήσῃ θεός, καὶ βρώματα γαστρὸς.
εἴνεκε γὰρ τούτων σωφροσύνη λύεται.

Αγαθίου.

Καλὸν μὲν συζῶντα μὲν ἔχειν νόον. εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
δρᾶσιν ἡ φιλότης μήποτε σὲ κλονέοι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Θηλυτέρῳσ φιλέειν ὀλίγον κακὸν, ὅνεκα κείνας
 κυπρίδ' ὅς δ' ἄρ' οὖς πότνα δέδωκε φύσις.
 δέρκεο τῶν ἀλόγων ζώων γένος, ὃ γὰρ ἐ κείνων
 φύσις ἀτιμάζει θέσμις συζυγίης.
 ἄρσενι γὰρ θήλειά σιωπάπεται, οἷ δ' ἀλεγχνοὶ
 ἀνδροβ' ὅς ἀλλήλους ξείνον ἄλοισι γάμον.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ. 82

Γαλαδᾶ.

Ἐκλήθην παρὰ σὺ τῷ ῥήτορος, εἰ δ' ἀπελείφθην,
 τὰυ τιμὴν ἀπέχω, καὶ πλέον εἰ μὴ φίλος.
 ὃ δὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγεῖν κρίνουσα γέγηθεν,
 ἀλλὰ μόνον τιμῆς ἀσθόμενη, προέρεται.

Τῷ αὐτῷ.

Πολλάκις ἐξέσησα τὴν φιλότητα, καὶ ὕβριν,
 καὶ πολὺ καφωτέρην σὴν φιλότητα μαθῶν.
 αἰδορίην δὲ ῥέπυσαν, ἐχωρίσθην φιλόπτος,
 μηκέτι βαστάζων ὕβριν ἀτιμοτάτην.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ. 83

Αἰνιλον.

Ἐλπίς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρετε. τὸν λιμέν' ἄδρον.
 ὃ δὲν ἐμοί, χύμῃν. παύετε τοὺς μετ' ἐμέ.

Λουκιανῷ.

Ἀγρὸς ἀχαιμενίδ' αὖ γενόμεν ποτὲ, ναῦ δὲ Μενίππῃ.
 καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου, βήσομαι εἰς ἕτερον.
 καὶ γὰρ ἐκείνος ἔχεν με πότ' ὤετο, καὶ πάλιν ὅτος
 οἶεται. εἰ μὴ δ' ὅλως ἠδενός, ἀλλὰ τύχης.

Αἰνιλον.

Αἶθε πατήρ μ' ἐδίδαξε δασύριχα μῆλα νομαίνειν,
 ὥσκειν ὅτ' ἐπ' ἐλέησι καθήμενος, ἢ ὅτ' ἐβραῖς,
 συρίσδων

συρίσδων χελάμοισιν, ἐμὰς τέρπεσ' ἰκὼν ἀνίσας.
 περὶ δ' ὅθ' ὄντων μεν ἐν κτιμένῃν πόλιν ἄλλην.
 παρὶ δ' αὖ μασσύνω μεν ἀπαγγελέω δ' ἄρα πᾶσι,
 ὡς ὅσοι κηφῆν' ὅθ' ἐδηλῶσαντο μελίσσας.

Παλλὰδ' αὖ.

Τύχῃ κ' ἔπληθύνσ' αὖ πάντα τὸν βίον,
 ἄσυνκέραιον πλὴν φύσιν κηκταμένη,
 καὶ συγκινώτα, καὶ μεταντλήσ' αὖ πάλιν,
 καὶ τὴν κ' ἔπληθός τ' ἐν νῆϊ τις ὕβρις,
 τέχνην λαχῶσα τῶν βύπων ἐπαξίαν.

Τ' ὅ αὖτ'.

Ἀνεχθ' αὖθις αὖ ὡς ὁρῶ τὰ πράγματα.
 καὶ πλὴν τύχην νῆϊ δυσυχῶσαν εἶδομεν.

Τ' ὅ αὖτ'.

Καὶ σὺ τύχῃ δέσποινα τύχην αὖτ' ἡ πόθεν ἔχουσ;
 ἢ παρέχουσα τύχας, πῶς αὖτ' ἡς γέρονας;
 μάνθανε καὶ σὺ φέρειν τὰ σὰ βούματα. καὶ σὺ δὲ δάτῃ
 τὰς αὖτ' ἡς πῶσεϊσ' ἀς παρέχεις ἑτέροις.

Τ' ὅ αὖτ'.

Καὶ σὺ τύχῃ λοιπὸν μεταβαλλομένη, κ' ἀπαίξῃ,
 μὴ δὲ τύχῃς τῆς σῆς ὕστατα φεισάμενη.
 ἢ πρὶν νηὶν ἐχούσα, κ' ἔπληθύνεις μετὰ νῆρας,
 θερμοδότης μερόπων νῆϊ ἀναραινόμενη.
 νῆϊ δ' οἷος σέθεν καὶ σὺ τεδὸν πάθος ἄτατε δαῖμον,
 πλὴν σὴν ὡς μερώπων νῆϊ μετάρουσα τύχην.

Ἀπολλωνίδου.

Ἀγγελίης ἠκουσεν ἀνὴρ σου Μελίτινα,
 ἥε' αὖτ' ὀφρὶν κύματι κρυπτόμενον.
 ἢ ὅσιν δ' ἐπικέλευσεν ἀλὶ κλυτὸν δέμας ἄλλου,
 δύσμορος, οἰκείης σύμβολον εἶδε τύχης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἤϊα δ' ὥς ἐτείλε. Δίῳ δ' ἐπὶ νηὶς ἀθραύσου
ἤλυθεν ὅθ' ἑλὼν σῶος ἀπ' ἐμπορίης.
μητέρ' ὅθ' ἀνίστα μοίρης λαχόν. ἢ μὲν ἀελπτον
ζῶν ἐχθρὸν κείνῃ δ' ὀφείτ' ἐστι νύκτωρ.

Αἰαθίς.

Γριπύστις μογέεσκεν ἐπὶ χθυσί. ἦν δ' ἐσὶ δ' ὅσα
οὐκ ἔανος κέρη, θυμὸν ἐκέμνε πόθῳ.
καί μιν θῆκε σαῦνον. ὅθ' ἐκ βιότοιο πενίχρ' ὅ
δέξατο παντοίης ὕμνον ἀγνορίης.
ἦ δὲ τύχη γελοῦσα, παρίστατο. καὶ ποτὶ Κύπριν
ἢ τοῦ οὗτος ἀγῶν, αἰὲν ἐμὸς ἔστιν ἐφί.

Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον τῆς τοιαύτης
πραγῶν.

Οὐκ ἐθέλῃσα τύχισε προήγαγεν, αἰὲν ἵνα δέξῃ
ὥς ἅτι καὶ μέγιστον σου πάντα ποιῇ δαίχται.

Λουκιανῶ.

Μὴ πάλιν, φίλος εἴ θνητοῖς, φίλος εἴ μακρότερος.
καί σου ῥηϊδίως ἐκλινον ἀξιαμένου.
ἀν' πάλιν, ὅθ' εἰς ἐπὶ σοι φίλος. αἰὲν ἅμα πάντα
ἐχθρὰ, τύχης τέρ' ὅσα συμμεταβαλλόμενα.

Γαλακτῶ.

Εὐχε λέγων, ἦν καιρὸν ἐφίς θεὸν αὖτε Μένανδρε,
ὥς ἀνὴρ μεσῶν, καὶ χαρίτων βρόπιμος.
πολλὰ μὲν τὸν σφόδρα μεριμνηθέντος ἀμεινον
προσπεσὸν ἀκαίρως, αὖτε τι ταῦτάματον.

Τὸ αὐτῶ.

Οὐ λόγον, ὅθ' νόμον οἶδε τύχη. μερόπων δὲ τυραννεί,
τοῖς ἰδίῳις ἀλόγως ῥαύμασι συρομένη.
μᾶλλον τοῖς ἀδίκουσι ῥέπει. μίση δὲ δικαίους,
ὥς ἐπιδέκνυ μένῃ τὸν ἀλογον δαίχται.

Ἀγαθίου χολαστικῆς εἰς ἄρχοντα ἀποπεσόντα.

Ἡ ῥά γε πῶς τὸ φρύγμα τὸ πηλίκον; οἱ δὲ περὶ αὐτοῖς,
 πῇ ἔβαν ἐξ ἀφρηνῶν ἀγχιποροὶ κόλακός;
 ναὶ τὸν ἔκαστος πόλιος φυγὰς ὤχετο· τοῖς πρότερον δὲ
 οἰκῶσις πλὴν κατὰ σὺ φῆρον ἐδωκε τύχη.
 πολλή σοι κλυτοεργὴ τύχη χάρις, ὅνεχ' ὁμοίως
 πάντας αἰεὶ παύσῃς, καὶ σέ τι τερπόμεθα.

Τὸ αὐτὸ.

Εὐτέ τις ἐν πενίᾳ πλῆττε τύχοι, ἡ δὲ καὶ δόχῃς,
 ὅκ' ἐτι γινώσκει τίς πέλετο πρότερον.
 πλὴν ποτὲ τὸν φιλήν ἀπανάνετα· ἀφρονέων δὲ,
 τέρψιν ὀλισθηρῆς ἐδεδάηκε τύχης.
 ὅς ποτε τὸν πῶχός ταλαπείριος· ὅκ' ἐθέλεις δὲ
 αἰτίζων ἀκόλως, ναὶ ἑτέροις παρέχειν.
 πάντα φίλος μερόπεια παρέρχεται· εἰ δ' ἀπιθήσεις
 ἑμπαλιν αἰτίζων, μάρτυρα σαυτὸν ἔχοις.

Γαλλαδᾶ.

Γαίγνιόν δ' ἐπὶ τύχης μερόπων βίος, οἰκῶς ἀλήτης,
 Πλῆττε, καὶ πενίης μερόθι ρεμβόμενος.
 καὶ τὸς μὲν, κατὰ γούσα, πάλιν σφαιρηδὸν αἶρει.
 τὸς δ' ἄρ' τῶν νεφελῶν, εἰς αἴθνην κατάρχει.

Τὸ αὐτὸ.

Ἀν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην,
 τύχην τὲ πόρνης ῥούμασιν κινυμένην,
 ὁ δαῶν ἐαυτοῖς προξενῶμεν πάντοτε,
 ἀναξίους ὁρῶντες αὐτοχέστερους.

Ἀθιλον.

Ολβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἄμβροτος αἰῶν
 σῆσιν ὅτ' ἀνεσίαις ἀγνέτῃρα τύχη.

Ι Η

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νάματι ἰδὲ σὺ πάντα φέρε κλέος, ὅπποτε χειρὶ
δεξιτερῇ παρέχεις αὐτὴν θεῶσι.
τὴν καὶ βασιλῆα ἀμύμονα ἄρμόζονται,
καὶ λογίων ἀγέλης ἀμβροτοῖν γε μὴν δέ.

Αἰνιον.

Ὅταν λογισμοῖς καταμάθῃ τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀνείρους τῆς βίου μεταστροφάς,
καὶ ῥαυτὰ πῖνον τῆς ἀνωμάλου τύχης,
πῶς τὸς πένητας πλούσιους ἐργάζεται,
καὶ τὸς ἔχοντας χρημάτων ἀποστρέφει,
ὅτε κατ' ἐμῶν τῇ πλάνῃ σκοτᾷ μένος,
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδελφίδος χάριν.
οἷον ῥόπῳ ἰδὲ περιγένομαι τῆς τύχης,
τῆς ἐξ ἀδελφίου τῷ βίῳ φανερούμενης,
πόρνης γυναικὸς τὸς ῥέπουσιν κεντημένης.

Λουκιανού.

Θεὸς μὲν ἐκός, ὃ δὲ σὺ τυχεῖς βροτός.

Αἰνιον.

Φαῖ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
οἱ μὲν, ἰδὲ σὺ πράττοις. τοῖς δὲ, συμφοραὶ
σκληραὶ πάρεσιν, εὐσεβεῖσι πρὸς θεούς.

Λουκιανού.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δαμάσκει, καὶ ἡ παράδοξα.
τὸς μικρὸς ἀνάγει, τὸς μεγάλους κατατάγει.
καὶ σὺ πῶς ὄφρην, καὶ ὅν τῦπον καταπαύσει,
καὶ ποταμὸς χρυσὸν νάματά σοι παρέχει.
ὃ θρύον, ὃ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
ἡ δρυῖς, ἡ πλατάνους, οἷδε χαμαὶ κατατάγει.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.
ΕΙΣ ΥΠΕΡΟΥΙΑΝ. 84

67

Αθηνον.

Ἥλλακτ' ἐξαπίνης Κορνήλιος, ὃ δ' ἐπὶ λιτῷ
τέρπεται ἡ μετέρω μουσοχαρεῖ βίῳ.
κῆφης δ' αἰωρεῖται ἀπ' ἐλπίδος. ὅκ' ἐτι δ' ἡμεῖς
οἱ πάρος, αἱ δ' ἐτέρης ἐλπίδος ἐκτρέμματα.
εἰκωμεν ψυχῇ, πεπαλαῖσμεθα. μὴ δὲ βιάζου.
εἰς ἑδάρος τέχνης κείμεθ' ὑπ' ἄργυρέης.

Γαλλοῦ.

Ἀν μνήμην ἀνθρῶπι λάβης ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
ἐσπειρεν, παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης.
αἱ δ' ὁ Πλάτων σοι τυφὸν ὄνειρώτων ἐνέφυσεν,
ἀθάνατόν σε λέγων, καὶ θυτὸν ὕψιστον.
ἐκ πολλῷ γέγονας. τί φρονεῖς μέγα; τότ' οὐκ ἔτι
εἶπ' ἄν τις κοσμῶν πλάσματι σε μνοτέρῳ.
εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινόν, ἐξ ἀκολάστου
λαγνείας γέγονας, καὶ μικρᾶς ῥανίδος.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡέρα λεπταλέον μυκητροῦδεν ἀμπνέοντ' ὄν,
ζῶμεν, ἡελίου λαμπάδα δερκόμενοι,
πάντ' ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον. ὄργανα δ' ἐσμὲν,
αὐραῖς ζωογόνοισ πνεύματ' ἀνυμνοῦμενοι.
εἰ δέ τις οὖν ὀλίγην παλάμη σφίγγεν αὐτὴν,
ψυχὴν συλήσας, εἰς αἴδην κατὰ γῆ.
ὅτ' ἔτι δὲν ἔόντες, ἀγνοοῖν ἢ προφόμεθα,
πνοῆς ἐξ ὀλίγης ἡέρα βοσκόμενοι.

ΕΙΣ ΦΗΜΗΝ. Τῷ αὐτῷ. 85

Εἰ θεὸς ἢ φήμη, κεχολωμένη δὲ καὶ αὐτὴ
ἑλλησι, σφαλερῶς ἐξαπατῶσα λόγοις.

I iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

φήμην δ' ἀντιπαθὴς, ἀναφαίνεται οὐθὺς ἀληθὴς.
πολλάκι καὶ φήμην ἐφθασεν ἡ ταχυτής.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ. 86

Τῷ αὐτῷ.

Ο φθόνος οἰκτιρμοῦ κατὰ Γίνδαρόν ἐστιν ἀμείνων.
οἱ βασκαίνόμενοι, λαμπρόν ἔχουσι βίον.
τὸς δὲ λίαν αὐτοχεῖς, οἰκτείρομεν. ἀλλὰ τις εἴην
μὰ τ' ἄλλαν οὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
ἡ μισότης γὰρ ἄριστον. ἐπεὶ τὰ μὲν ἄλλα πέφυκε
κινδυνῶους ἐπάρχειν, ἔχατα δ' ὕβριν ἔχει.

Τῷ αὐτῷ.

Ω τῆς μεγίστης τῷ φθόνου πονηρίας.
ὅν αὐτοχῆ μισεῖ τις, δὲ θεὸς φιλεῖ.
ὅπως ἀνόητοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα.
ὅπως ἐτοίμως μωρία δαλούμεν.
ἐλλήνες ἐσμὲν ἄνδρες ἐποδωμένοι,
νεκρῶν ἐχόντες ἐλπίδας τεθαμμένους.
ἀνεστράφη γὰρ πάντα ναῦ τὰ πράγματα.

Τῷ αὐτῷ.

Οταν συγῇ τις ἄνδρα, ὅν θεὸς φιλεῖ,
ὅτος μεγίστην μωρίαν κατεσάξει.
φανερῶς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
χόλον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδεγμένος.
δεῖ γὰρ φιλεῖν ἐκεῖνον, δὲ θεὸς φιλεῖ.

Αρίστωνος, ἡ Ερμιόδωρου.

Γριόμενα καλεῖται Γανυμήδους εἰπέ ποθ' ἦρ᾽,
θυμοβόρκα ζᾶλου κέντρον ἔχουσα νόῳ,
ἄρσεν πῦρ ἐτεκε ἱοῖα Διὶ. τοιγὰρ ἐγὼ πῦρ
πέμψω ἐπὶ ἱοῖαν πῆμα φέροντα Πάριν.

ἔχει δ' ἰλιάδαις ἔκ αἰέρος, αἷμα δ' ἐπὶ βοῖναις
 γυῖπ' ὅταν δαναοὶ σκῦλα φέρωσι πόων.

Αἰήλον.

Οφθόνος δ' ἔτι κέκιστον· ἔχει δ' ἐτι κελὸν ἐν αὐτῷ.
 τήκει γὰρ φθονεῶν ὀμματα, καὶ κραδίην.

Αἰήλον.

Οφθόνος αὖτος ἐαυτὸν ἐοῖς βελέεσσι δαμάζει.

Εἰς Φιλάργυρους. 87

Γλάτωνος· οἱ δὲ,

Αντιπάρης.

Χρυσὸν ἀνὴρ, ὃ μὲν, εὖρεν, ὃ δ' ὤλεσεν· ὧν δ' ἔτι εὐρῶν,
 ῥίψεν· ὃ δ' ἔχ' εὐρῶν, λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

Στατυλλίου Φλάκκου.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρῶν, ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ δ' ἔχ' χρυσὸν
 ὃν λίπεν ἔχ' εὐρῶν, ῥίψεν δ' ἔτι εὖρε βρόχον.

Αἰήλον.

Τέρεπε δαναὶζόμενος πῶ σὴν φρένα· τοῖς δὲ δανειταῖς
 κέλλιπε πῶ ψῆρον δάκτυλι κερμαδῶν.

Εἰς Φιλίαν. Αἰήλον. 88

Κιαῶ μὲν Διόνυσος ἀτάλλεται, ἀγρίδι δὲ Ζεὺς,
 οἱ ναέται ξείνοισι, ἡ δὲ πόλις ναέταις.

Αἰήλον.

Θησαυρὸς μέγιστος ἐς ἀγαθὸς φίλος ἡλιόδωρε,
 τῷ καὶ τηρῆσαι τῶτον ἐπισταμένω.

Αἰήλον.

Μήποτε τὸν παρεόντα παρεῖς φίλον, ἄλλον ἐροῖνα,
 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

I iiiij

ΤΟΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τίνας ἂν εἴποι λόγους φιλήμων

δι' Εὐριπίδην.

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότῳ
αἰῶνισιν εἶχον ἄνδρῳ, ὥς φασὶν τινῶν,
ἀπηγξάμην ἂν, ὥς τ' ἴδεν Εὐριπίδην.

Αἰσχρον.

Γνήσιός εἰμι φίλος. καὶ τὸν φίλον, ὥς φίλον οἶδα.
τὸς δὲ κακῶς, διόλου πάντα ἀποσρέφομαι.
ἔδινά θωπύω πρὸς ὑπόκρισιν. ἔς δ' ἄρα τιμῶ,
τῶν τούτῳ ἐξ ὁπλῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Αἰσχρον.

Πράγμα μὲν ἐστ' ὁ φίλος πάντῳ δύσκολον. εἰσὶ δὲ πολλοί,
καὶ χερδὲν οἱ πάντῳ, μέχρι προσηγορίας.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν. 89

Ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην καὶ ῥός τε, καὶ ῥη τε,
θάμνος τ' οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἀλδὸς ἐμπυρος ἐχθρός.

Εἰς τὸν αὐτόν.

ὦ φίλοι, οἱ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθὸν ἀμφάκνυτον
ναίετ' ἂν ἄκρα πόλις, ἀγαθῶν μελεδῆμον δὲ ἔργων,
χαίρετ'. ἐγὼ δ' ὅ μιν θεὸς ἄμβροτος, ὅ μιν ἔτι θνητός,
πωλῶμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος ὥς περ εἰσὶν,
ταυνίας τε περίεπτος, ἑρεσὶν τε, θαλείοις.

Εἰς τὸ ἐχειρίδιον

Επικτήτου.

Μῆτιν Ἐπικτήτοιο τεῶν ἐνὶ κατὰ θεοθυμῶν,
ὁ φρακεν εἰσαφίνοιο καὶ ἑρᾶν ἔκ κε νέωνας,
φυλὴν ὑφικέλευθον ἐλαφρίζον ἀπὸ γαίης.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὅσκειν Ἐπικτήτοιο σοφὴν τελέσειε μινοινὴν,
 μεθ' ἰαίῃ, βιότοιο γαληνιόων ἐνὶ πόντῳ,
 καὶ μετὰ νηυτὶ λίην βιοτήσιον εἰσαφίχθ' ἔναι,
 ὕραν ἰν' ἀφ' ἰδ' αὖ, καὶ ἀπὲρ ἰν' περιώπῃν.

Εἰς Μαρῖνον.

Καὶ ῥ' οὖν σῆς ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον
 Πρόκλει μάχῃ, πάντων βρέτας ἔμπνοον, ὅππῃ Μαρῖνον
 ἀθανάτων, μερόπεια βοηθῶν ἀσεβέεσσιν,
 ἀντὶ τῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχασθόν ἄλκῃ
 καλλιπὲς, ὅς βιοτῶν θεοτερπέα σείο λιγαίνων,
 πρᾶτ' ἐπὶ τὰ δ' ἐσόμενοις μνημῆα σῶν δ' οὐρετάων.

Εἰς Γλάτων.

Ἀθῆλον.

Ἀτθίδος ἀγγλῶαν σύμα φέρτατον, ὅς σέο μέζον
 φθέρμα πανελλήνων πᾶσα κένουθε πόλιν.
 πρῶτος δ' εἰς τε θεὸν, καὶ δὲ ὕραν ὅμμα τανύασα
 θεῖε Γλάτων, ἦθι, καὶ βίον ἠντάσας,
 σωκρατικῶς σάμιον κεράσας κηκτῆρι φρόνημα,
 καλλίσον σεμνὴς σῆμα διχοστασίης.

Ἀποφθέγματα τῶν

ἐπὶ σοφῶν.

Ἐπὶ σοφῶν ἐρέω κατ' ἕπος πόλιν, οὐνομα, φωνήν.
 μέτρον ἰδὼν Κλεόβηλος ὀλίνθιος εἶπεν ἄριστον.
 Χίλων δ' ἐν κοίλῃ λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν.
 ὅς δὲ κόρινθον ἔναιε, χόλῃ κρατέειν Περίανδρος.
 Γίππαιος, οὐδ' ἐν αἴαν, ὅς ἐν γένος ἐκ μιτυλήνης.
 τέρμα δ' ὄραν βιότοιο, Σόλων ἱεραῖς ἐν ἀθήναις.
 τὸς πλεόντας κακίους δὲ, Βίαν ἀπέφηνε πρηνέως.
 ἐγγύν φεύγειν δὲ, Θάλῃς μιλῆσιος ἠνδ' αὖ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ιουλιανού βασιλεύς εἰς

τὸ ὄργανον.

Ἀλλοῖν ὁρώ δονάων φύσιν· ἦ πᾶ ἀπ' ἄλλης
 χαλκείης τάχα μάλλον ἀνεβλάστησαν δρούρης,
 ἄγριοι, ἢ δ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροις δονέονται,
 οἷς ὑπὸ ταυρείης προθορῶν σπήλυγος ἀήτης,
 νέρθεν ἐϋπρόιτων κελάμων ὑπὸ ῥίζαν ὀδύει.
 καέτις ἀνὴρ ἀγέρωχος ἔχων θαλάσσεια χεῖρδες,
 ἵσταται ἀμφαρόων κενόνας συμπρόσδμονας αὐλῶν.
 οἷ δ' ἀπαλὸν σπιρτῶν τὸν ἀποθλίβοισιν αἰοδῆν.

Ἀθῆλα.

Τῇ τῶν λόγων σου κοχὺλῃ Γορφύριε,
 βάπτεις τὰ χεῖλη, καὶ σολίζεις τὰς φρένας.

Ἡ φύσις ἐξ εὐρεν φιλίης θεομῆς ἀγαπῶσα,
 τῶν ἀποδημοκῶντων ὄργανα σωτυχίης,
 τὸν κελάμον, χάρτην, τὸ μέλαν· τὰ χαράγματα χεῖρδες,
 σύμβολα τῆς ψυχῆς πηλόθεν ἀχνυμένης.

Εἰς ἡράκλειτον.

Μὴ ταχὺς ἡρακλείτης ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλυε βίβλον
 τῷ φρεσίου· μάλα τοι δύσβατος ἀδραπίς.
 ὄρρη, καὶ σκότος ἔστιν ἀγάμπετον· ἦν δέ σε μύσης
 εἰσαγάγη, φανεροῦ λαμπρότερ' ἡελίῳ.

Εἰς Πυθαγόραν.

Ἡνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεές σῦρατο γράμμα
 κεῖν, ἐφ' ὅτῳ κλειπὸν ἦγαγε βαθεινὴν,
 δὴ τότε μιν συφελιζομένον σκύλακος παριόντος
 φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος,
 παῦσαι, μὴ δὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ φίλος ἀνέρος ἔστι
 ψυχῇ, πῶν, ἐγγων, φθειγξαμένης αἵων.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.
ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΝ.

70

ΑΛΦΕΙΟΥ. 90

Χθμερίαις νιφάδαι παλαιωμένα τιθὰς ὄρνις,
τέκνοις ἀννάσας ἀμρέχες πτέρυγας,
μίσφ' αὖ μιν ὑράνιον κρύος ὤλεσεν· ἢ γὰρ ἔμεινεν
αἰθέρος ὑρανίων ἀντίπαλος νεφέων.
πρίν νη, καὶ Μιδεία, καὶ τ' αἴδ'ος αἰδέσθητε
μητέρ' οὖ, ὄρνιθων ἔργα διδασκόμεναι.

Αἰθλον.

Ἐκ πυρὸς ἰλίκῃ, δοράταν μέσον ἦρπασεν ἦρως
Αἰνείας, ὅσιν παιδὶ βάρος πατέρα.
ἔκλαγε δ' ὄρνιθις μὴ φεύετε· μικρὸν ὅτ' ἄρ' ἔστι
κέρδος ὀνηραλέος· τῷ δὲ φέροντι, μέγα.

Αρχίου.

Οὐ πόσον ἀθάμας ἐπεμήνατο παιδὶ Λεῶρχω,
ὅσσον ὁ Μιδεὺς θυμὸς ἐτεκνοφόνει,
ζῆλος ἐπεὶ μανίης μεῖζον κακόν· εἰ δὲ φοναῖσι
μήτηρ, ἐν τίνι νῦν πίστις ἐτ' ὅτι τέκνων;

Τὸ αὐτὸ.

Αἴαν' ὄλην, νήσους τε δι' ἱππ' ἀμύνει σὺ χελιδῶν,
μιδεὺς γραπῇ πυκτίδι νοσοβοφεῖς.
ἔλπη δ' ὀρταλίχων πίστιν σέο τήνδε φυλάξειν
κογχίδα, μή δ' ἰδίῳν φεισαμένην τεκέων.

Μενεκράτης σμυρναῖος.

Πασιὲν ἐπὶ προτέροις ἦδη ῥίτον ἐν πυρὶ μήτηρ
θεῖσα, καὶ ἀπλήσῳ δάμονι μεμφομένη,
τέβ' αὖτον ἄλγος ἔτικτε, καὶ ὅτ' ἀνέμνηεν ἀδελφούς
ἐλπίδ' αὖ, ἐν δὲ πυρὶ ζῶν ἐθήκε βρέφος,
ὃ θρέψω λέξασα· τί γὰρ πλέον αἴδι μαστοὶ
καίμεντε; κερδῆσω πένθος ἀμοχθότερον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΑΝΤΙΠΑΪΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Γαιδὸς ἄρ' ὕφιλῶν κεράμων, ὑπὲρ ἄκρα μέτωπα
κύνοντος, μοῖραν νηπιᾶχοις ἄροβον,
μήτηρ ἐξόπιθεν μαζῶ μετέπρεφεν ἑμήμα.
δῖς δὲ τέκνω ζῶν ἐγκέχριστο γάλα.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ. 91

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἡ βραδυπυγὸς βυλὴ, μέγ' ἀμείνων. ἥ δὲ ταχέα,
αἰὲν ἐφελκομένην πλὴν μετάνοιαν ἔχει.

ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς σὲ καὶ ἀφ' αὐτῆς ἐφύσατο βίβλος ὁμήρου,
ὁ πλοτέρων ἐνέπυσσε μετῆορα δῖνεα φωτῶν.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ. 92

ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ.

Τὴν σωτῆ φρένα τέρπε. δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κηκῶς, ἄλλος ἀμῆνον ἐρεῖ.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ γὰρ μέλει δαΐχταί τι, μερίμνα, καὶ μελέτω σοι.
εἰ δὲ μέλει περὶ σὺ δαίμονι σοὶ τί μέλει;
ἔτε μεριμνήσεις δίχα δαίμονος, ἔτ' ἀμελήσεις.
αἰετὶ σοὶ τί μέλη, δαίμονι τὸ μέλει.

Τῷ Αὐτῷ.

Τί πτε μάτην ἀνθρώπε πονεῖς, καὶ πάντα ταράσσεις,
κλήρω δουλοῦν τῷ κηκῶ πλὴν γένεσιν;
τὸ τῷ σωτῆ ἄρδ. τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει.
σὴν δὲ τύχην σέρων, ἥσου χίην ἀγάπα.
μᾶλλον ἐπ' ἀνδροσυνῆν δὲ βιάζεο, καὶ παρὰ μοῖρην
εἰ δωκῆν φυλὴν τερπομένην μετάρην.

Γλάτωνος.

Αἰὼν πάντα φέρει. δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν,
ἔνδομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἢ δὲ τύχην.

Αἰθλον.

Αργαλέως φέρεται πολὺς χρόνος αἰὲς παρέρπων,
καὶ φωνὰς κλέπτει φθεγγομένων μερόπων.
καὶ μὴ φαινόμενος, τοὺς φαινομένους ἀφανίζει.
καὶ μὴ φαινομένους, εἰς φανερόν προφέρει.
ὡς ζωὴς ἀόριστος ἐν ἀνθρώποισι τελευτή,
ἡμαρ ἐπ' ἡμαρ αἰεὶ πρὸς ζῆλον ἐρχομένων.
μικεῖτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ὀρώντας,
τὸς δ' ἀποθνήσκοντας, κληρονόμους λέγετε.
οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες, μέγα κέρδος ἔχουσι,
πλὴν ἀναχώρησιν τὸ μογεῖν βίοντες.
πλὴν πόλιν οἱ νέκυες πρότερον ζῶσαν κατέλειψαν.
ἡμεῖς δὲ ζῶντες, πλὴν πόλιν ἐκφέρομεν.

Γαλλὰς.

Νυκτὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα, ἡμαρ ἐπ' ἡμαρ,
τὸ πρότερον βίοντος μηδὲν ἔχοντες ἔτι,
ἀμοιβωθέντες τῆς ἐχθροῦς διαγωγῆς,
τὸ λοιπὸν δὲ βίου σήμερον ἀρχόμενοι.
μὴ τοίνυν λέγεσθαι τὸν ἐπὶ τῶν πρεσβύτων περιαιών.
τῶν γὰρ ἀπελθόντων, σήμερον ἔμετέχεις.

Τὸ αὐτὸ.

Ὡς τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τὸ βίον.
πλὴν ὁ ξύπνια τὸ χρόνου πενήσατε.
ἡμεῖς καθεζόμεθα, καὶ κοιμώμεθα,
μοχθοῦντες, ἢ ὑπνῶντες. ὁ δὲ χρόνος, ῥέχει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ῥέχθ' ἡμῶν τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
φέρων ἐχέσθ' τῷ βίῳ κατὰ σφοδρὴν.

Ἀθινα.

Τὴν πρότερον θυμέλιν μὴτ' ἐμβλετε, μὴτε παρέλθῃς.

ναὶ ἅπασι δραχμῆς εἰς κολοκορδοκόλα.

καὶ σῦνον δραχμῆς ἐγγίγνεται. ἢν δ' ἀναμείνῃς,

χίλια τοῖς πωχτοῖς ὁ χρόνος δὲ θεός.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε. παρακμάζει ταχὺ πάντα.

ἐν θέρος, ἐξ ἐφίρου ριχμὴ ἐθικε φάγον.

Τὸ ρόδον ἀκμάζει, βαδὼν χρόνον. ἢν δὲ παρέλθῃ,

ζητῶν ἀρήσῃς τὸ ρόδον, ἀμὰ βάτον.

ΕΙΣ ΩΡΑΣ, ΚΑΙ ΜΗΝΑΣ. 94

Ἀθινα.

Ἐξ ὥρας μόχοις ἰκανώταται. αἱ δὲ μετ' αὐτάς,

γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆσι λέγουσι βροτοῖς.

Φησὶ, δεῖ μέχρι τῆς ἑκτῆς ὥρας τῇ ἡμέρᾳ ἐργάζεσθαι.

μετὰ δὲ ταύτην, ἐπ' ἄριστον ἔρχεσθαι. τὸτο δὲ φησι δη-

λοῦν καὶ τὸ ὠρολόγιον. τὰ γὰρ μετὰ πῶν ἑκτῆς σημεῖα, τὰ

τέσσερ' αἱ τῆς ἐβδόμης, καὶ ἡ, καὶ τῆς ὀγδόης, καὶ ἡ, καὶ τῆς ἐννά-

της, καὶ ἡ, καὶ τῆς δεκάτης καὶ ἡ, καὶ τὰ συλλαβὰς συναπτόμε-

να, ζῆσι δίδωσιν ἀναγινώσκειν. τουτέστι, προσηύεται

φάγε, ἵνα ξῇς ἔτι.

Μὴν δὲ ἀγυπῶν.

Σεπτέβριος.

Πρῶτος ὧν ἐδάη δρεπάνην ἐπὶ βότρω ἐγείρει.

ὁ χθυβόλοισι φάσθαι φέρει πανδήμιον ἄρην.

πληϊάδων φαίνουσιν ἀδύρ τεκμέρεται ὥρην.
 Χοιὰν, σσηρομένων σαχύων δείκνισι γενέθλην.
 Τυβί δέ, πορφύρεον βαλιφόρον εἴμα τιτάειν.
 σημαίνε· πλωτῆρσι Μεχέρ πλόον ἀμφοιπολύνειν.
 ἄρειος ὅπλα φέρειν φάμεν ὅθ' δείκνισι μαχηταῖς.
 εἰαρινῶν φαρμακθὶ ῥόδων πρωτάγγελός ἔστι.
 ἀήϊα δ' αὐανθέντα Παχῶν δρεπάνοισι φυλάσσει.
 ἀνθέρου δὲ Παῦνι προάγγελός ἔστιν ὁ πῶρης,
 καὶ σαφυλὴν κατέχων ἀάμπελός ἔστιν ἐπιφύ.
 καὶ Μεσορί, νείλοιο φέρει φισίζον ὕδωρ.

Μῆνες Ρώμαίων. Ιανουάριος.

Εξ ἐμέθεν λυχεβαντος ὕπ' ἡελίοιο θύρετρα
 αὐτονίοις ὕψος δέρχεται ἡέλιος.
 Αὐτὰρ ἐγὼ θαμινῆς γαῖαν νιφάδεαι διαίνω,
 τάλων εἰαρινῆς ἐγκυον ἀγλαΐης.
 Ἀρχετ' ἄρης ἀπ' ἐμοῖο, καὶ αἶνεα, καὶ γλάρος ἦδη.
 ἴση δ' εἰησῶ ἥματι νύξ τελέθει.
 Ενταῦσί τῆμος δὲ φυτοσκέρος ἐρνεα τάμνων,
 ῥίζῃ ἐπ' ἀκροτάτῃ ἡμερον ἀκρέμονα.
 Οἶγεται ἄρτι θάλασσα, ἐφοπλίζοιτε δὲ νῆας
 ὥριον ἀκλύτων ἐκὼς ἄγειν λιμένων.
 Μελαάτιος ῥόδου εἰμὶ, καὶ δρεγννοῖο κρίνοιο,
 καὶ ξανθῆς κεράσας βρίθομαι ἀκρέμοσιν.
 Καρκίνον ἡέλιος μετανείσεται· ἀσάχυσ δὲ
 κερφαλέους κείρε γαιοπόνος δρεπάνῃ.
 Κρίνω ἐγὼ πυρρὸν, καὶ ἀχυρμιάς· ἐν δὲ λέοντι,
 ἄρεχέα τελέθει χούματα νηϊάδων.
 Βρίθω ἐγὼ σαφυλῇ, βρίθω δ' ἐπὶ πάσῃ ὁ πῶρη.
 αὐθις δ' ἴσοπαλὴς γίγνεται ἥματι νύξ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τίς δ' ἐκ' ἐμῶ πέλει γλυκερώτερος, δὲ μέθυ ληνῶ
 ἦδ' ἐπικτάτω, Βάκχον ἀπ' οἶνοπέδου;
 Εἴ τοι ἀθηνάης πέλει ἔρνεα, ὦριον ἦδ' ἡ
 κερπὸν ἀποθλίβειν, μνηστὴν ἐχειν κερμάτων.
 Γαῖα τὰ θανέου κέλομαι· γλαῖωσι γὰρ ἦδ' ἡ,
 σπέρματι ῥιγέδαν' ἡ πηγυλὶς ἀντιάσει.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Ἰαννάριος.

Μὴν ὑπ' αὐτῶν πρῶτος· δ' δὲ δεύτερος, ἀλλὰ κ' τέμνει.
 ὁ τρίτος, αὐσονίων γενεὴν ἐπὶ μῶλον ἐγείρει.
 τέταρτος, ἀγγέλλει ῥόδου δ' ἀκτύλιν εἴαρος ὥρην.
 εἰ μὴ ῥόδων γενέτης, καὶ ἐγὼ κρίνα λουκὸ νομίζω.
 ὅτος ἀμαλιδέτης· τὰ δ' ἐμὰ πέρα, νέκλον ἐγείρει.
 ὅτος ὄριστα φίλῳ πεφιλημένος ἐπλετο Βάκχῳ,
 τῶν δ' οἶνον ἐγὼ μελιδέα, χάρμα βροτοῖσι.
 δαῖτα φέρω χαρίεσσαν· ὅς ἔνομα φῶς ἐχέου.
 φορμίζειν δ' ἐδάκη, καὶ ὑπνώοντασ' ἐγείρειν.

Εἰ τὸ Εαρ.

Χείματος ἡνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
 πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἴαρος ὥρην.
 γαῖα δὲ κυανὴν χλοερὴν ἐπέτατο ποῖν,
 καὶ φυτὰ θηλήσαντα, νέοις ἐκόμισε πετῆλοισι.
 οἱ δ' ἀπαλὴν πίνοντ' ὅς ἀεξίφυττα δροσὸν ἦεν
 λειμῶν δὲ, γελῶσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδου.
 χαίρει καὶ σύριγγι νομβὰ ἐν ὄρεισι λιγάνων,
 καὶ πολιόις ἐρίφοις ἐπιτέρπεται ἀπάλος αἰγῶν.
 ἦδ' ἡ δὲ πλώουσιν ἐπ' οὐρέα κύματα ναῦται,
 πνοιῇ ἀπημάντῳ ζεφύρου λῖνα κολπώσαντ' ὅς.
 ἦδ' ἡ δ' ἀνὰ ζοῦσ' φερεσφύλῳ Διονύσῳ

ἀνθεῖ

ἀνθεὶ βοῦς οὐδ' ἐν τὸς ἐρεβόμενοι φῶς χακίαν.
 ἔργα δὲ τεχνήεντα βοὴ γενέεσσι μελίαισιν
 καὶ μέλαιοι, καὶ σίμβλω ἐφ' ἡμέναι, ἔργα ζόντα
 λακτὶ πολυφῆτοιο νεοῖοντα καὶ ἄλλαι κηρῶ.
 πάντα δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγυφώνος αἰεὶ δει.
 ἀλκυόνες περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
 κύκνος ἐπ' ὀχθαίῃσιν ποταμοῦ, καὶ ἕπ' ἄλσος ἀηδών.
 εἰ δὲ φυτῶν χαίροισι κόμαι, καὶ γὰρ τέθνηκε,
 συρίζει δὲ νομβὸς, καὶ τέρπεται δὲ κολαμῆλα,
 καὶ νῦν αὖται πλώοισι, Διώνυσος δὲ χορεύει,
 καὶ μέλπη πετεινὰ, καὶ ὠδίνουσι μελίαι,
 πῶς ἔχῃ καὶ αἰοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν αἰεῖσαι;
 Οἴωνος· μονόστιχον εἰς τὸν ἐβδόμαδά.
 Ζεὺς· ἀρης· παφίη· μήνη· κρόνος· ἥλιος· ἑρμῆς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷ παρόντι δευτέρῳ τμήματι σκωπτικῶ ὄντι, περιέ-
χεται κεφάλαια τὰς εἰς

Αγωνιστής.	I	Κυβαντήν.	27
Αδούχτον.	2	Κωηρόν.	28
Ανοήτους.	3	Κωμωδόν.	29
Αρπαχάς.	4	Κωφός.	30
Ασιλγείς.	5	Λαιμάργους.	31
Αστρονόμους.	6	Λεπθούς.	32
Βραχείς.	7	Μακρύς.	33
Βαλανεία.	8	Μεθύσους.	34
Γραίος.	9	Μιλιάριον.	35
Γραμματικούς.	10	Νομικούς.	36
Γαυαίχες.	11	Οκνηρούς.	37
Δειλούς.	12	Ορχιστάς.	38
Δυσειδεῖς.	13	Γαχεῖς.	39
Δυσώδεις.	14	Γοιητάς.	40
Δολίους.	15	Πλοῖα.	41
Δούλους.	16	Πολυτεχνεῖς.	42
Δώρα.	17	Πονηρούς.	43
Ερῶντας.	18	Πορδὴν.	44
Ζωγράφους.	19	Παρρησιήν.	45
Ηγεμόνας.	20	Γήτορας.	46
Θυγατέρας.	21	Συμποτικὰ ἄσπεϊσματα.	47
Ιατρούς.	22	Τολμηροῦς.	48
Ιππους.	23	Υβριστάς.	49
Κιθαρωδούς.	24	Φεδωλούς.	50
Κλέπτας.	25	Φθόνερός.	51
Κουρέας.	26	Φιλοσόφους. 52. Χωλούς. 53	

ΕΙΣ ΑΓΟΝΙΣΤΑΣ ΛΟΥ-
ΚΙΛΛΙΟΥ. Ι

74

ΤΟΣ ὁ νῦν βέλτιστος δλυμπι-
κός, εἵχε το πρόθεν,
εἶ
εἶνα, γένειον, ὀφθαλμοὺς, ὠτάρια, βλέ-
φαρα.

εἶτ' ἀπογραψάμενος πύκτας, ἀπολώλε-
κε πάντα,

ὥστ' ἐκ τῶν παρρηκῶν μὴ δὲ λαβεῖν τὸ μέρος.
εἰ μόνιον τὸν ἀδελφὸς ἔχων, προεινόνχεν αὐτῷ.
καὶ κέρριτ' ἀνδρόβιος, μηδὲν ὁμοῖον ἔχων.

Τὸ αὐτῷ.

Εἰ κοσέτους σωθέντος ὀδυανέος εἰς τὰ παρρηκῶν,
ἐγὼ τὴν μορφήν ὀργῶς ἰδὼν ὀκύνων.
ἀλλὰ σὺ πυκταύσας Στρατοφῶν ἐπὶ τέναρσιν ὤρας,
ἐκισὶν ἀγνώστου, τῇ δὲ πόλει γέγονας.
ὣν ἐθέλεις δὲ πρόσωπον ἰδεῖν ὅς ἐσ' ὁππῶρα σεαυτῷ,
ἐκ εἰμὶ Στρατοφῶν αὐτῷ ἐρεῖς ὁμῶς.

Τὸ αὐτῷ.

Κόσκινον ἢ κεφαλὴν ἀπολλοφάνδου γεγένηται,
ἢ τῶν σιτοκόπων βυβλαρίων τὰ κῆτω.
ὄντως μυρμήκων φυπῆματα λοξὰ, καὶ ὀρθὰ,
γραμμὰ τῶν λυρικῶν λυδία, καὶ φρύγια.
πλὴν ἀφόβως πύκτανε. καὶ ἢν φῶθῃς γὰρ ἀνωθεν,
ταῦτ' ὅσ' ἔχεις, πλείονα δ' ἔδωξαι.

Τὸ αὐτῷ.

Πύκτας ὦν κατέλυσε Κλεόμβροτος. εἶτα γαμήσας,
ἐνδον ἔχει πληγῶν ἰσθμια, καὶ νέμεα,
γραῦν μαχίμην τύπησαν ὀλύμπια. καὶ παρ' ἐαυτῷ
μᾶλλον ἰδεῖν φρίων, ἢ ποτὲ τὸν σάδιον.

Κ ἱ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὸν ἀναπνύσῃ, δέρεται τὰς παντὸς ἀγῶνος
πληγὰς ὡς ἀποδῶ· καὶ ἀποδῶ, δέρεται.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.

Γέντε μετ' ἄλλων χάρις ἐν ἄρκυ δῖα δολιχάων,
θαῦμα μὲν, ὅμ' ὄντως ἔβρομος ἐξέπεν.
ἐξ ὄντων, τὰ χ' ἔρεῖς πῶς ἔβρομος· εἰς φίλος αὐτῶ,
θάρσεν Χάρμε λέγων, ἦλθεν ἐν ἱματίῳ.
ἔβρομος οὖν ἔτι παραγίνεται· εἰ δ' ἔτι πέντε
εἶχε φίλους, ἦλθ' αὖ Ζωίλε, δωδέκῃτος.

ΛΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν σάδιον πρῶτον ἐρασίφρατον ἢ μεγάλην γῆν,
πάντων σειομένων, ἔκ' ἐσάλουσε μόνον.

Τ' αὐτῶ.

Οὐτε τάχιον ἐμὴ τις ἐν ἀντιπαλοῖσιν ἐπιπῆν,
ἔτε βράδιον ὅλως ἔδραμε τὸ σάδιον.
δίσκη μὲν γὰρ ὅλως ἔδ' ἠγγισα, τοὺς δὲ πόδας μὲν
ἐξῆραι πηδῶν, ἵχυνον ἔδέποτε.
κυλλὸς δ' ἠκόνητιζεν ἀμείνονα· πέντε δ' ἂν ἄθλων,
πρῶτος ἐκηρύχθην πεντεβιαζόμενος.

Τ' αὐτῶ.

Νῦν τα μέσσην ἐποίησε βέχων ποτὲ Μάρμος ὁ πλείστος,
ὥς τ' ἀποκλεισθῆναι πάντοθε τὸ σάδιον.
ὅτι γὰρ δημοῖοι, κείθαλέ τινα πάντες ἐδοξάν
ὁπλίτην τιμῆς εἶνεκεν τῶν λιθίνων.
καὶ τί γὰρ εἰς ὥρᾳ ἠνείχετο, καὶ τότε Μάρμος,
ἦλθε προσελλείπων τῷ σάδίῳ δίπλεθρον.

ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸ σάδιον Περικλῆς εἴτ' ἔδραμεν, εἴτ' ἐκθῆτο,
ἔδειξ' οἶδεν ὅλως, δαίμονιος βραδυτής.
ὁ φόδος ἦν ὑσπληγος ἐν ἔασι, καὶ σεφανῆται
ἄλλος· καὶ Περικλῆς δάκτυλον ἔπροβη.

Λυκιλλίου.

Τῷ πῶνις μεδέοντι τὸ κραινίον Αὐλὸς ὁ πυκνός,
ἐν κῆθ' ἐν ἀθροίσας, ὁ δὲ ἄντιθετα.
σωθεὶς δ' ἐκ νεμέας Ζεὺς δέσποτα, σοὶ τάχα θήσῃ
κῆθ' τῶς ἀτραχάλης τῶς ἐτι λειπομένους.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰς ἱερὸν ποτ' ἀγῶνα Μίλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστής.
τὸν δ' αὐτὸς σεφανὲν ἀθλοθέτης ἐκείναι.
προσβαίνων δ' ὠλίθεν ἐπ' ἰχίον. οἱ δ' ἐβόησαν
τῶτον μὴ σεφανοῦν, εἰ μόνος ὦν ἐπείσεν.
ἀνσᾶς δ' ἐν μέσσοισιν ἀνέκραγεν, ὃ χι' ἦν ὅτιν;
ἐν κῆθ' μαι, λοιπὸν τάλλα' ἐμεῖς βαλέτω.

Λυκιανῶ.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φρεῖν, κ' πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχῃς,
τοῖς ποσίσιν ῥῶγε, κῆθ' κέχε τῷ σῶματι.

Τὸ αὐτὸ.

Οἱ σωμαγωνιστὰς τὸν πυγμαῖον ἐνθάδ' ἐθικθὲν
ἄπιν. ὃ δ' ἐνὰ τὸν πῶ ποτ' ἐπ' ἡραυμάτισεν.

Τὸ αὐτὸ.

Γᾶσαν ὅσιν ἑλληνδὲς ἀγωνοθετοῦσιν ἄμιλλαν
πυγμαῖς, ἀνδροδλεως πᾶσαν ἀγωνισάμην.
ἔχον δ' ἐν πῶνι μὲν, ἐν ὠτίον. οἱ δὲ πλαταιαῖς,
ἐν βλέφαρον. πυθοῖ δ' ἀπνοος ἐκρέρομαι.
δαμοτέλης δ' ὁ πατήρ ἐκορύσσετο σὺν πολιήταις
ἔφρα' ἐκ σαδείων ἢ νεκρὸν, ἢ κολοβόν.

Εἰς ΑΔΥΝΑΤΟΝ.

Τὸ αὐτὸ. 2

Εἰς τί' μάτην νύπεις δέμας ἰνδικόν; ἵχιο τέχνης.
ὃ δ' αὖχσαι δνοφερὴν νύκτα κῆθ' ἡλιάσαι.

Κ ιη

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ. 3

Αντιόχῃ εἰς ἀπαίδαντον ἐπίδει=
ξάμενον.

Βῆσθ' εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήχετο· ναῦ δ' ὕπ' ἀνοίγας,
καὶ ἦ, καὶ πλετεῖ, καὶ μετὰ πῶ πάροδον.

Αἰνῶ.

Εν πᾶσιν μεθύουσιν ἀκίνδυνος ἤθελε νῆρην,
τῶνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἐδοξε μόνος.

Ἄλλο.

Εσβίσε τὸν λύχρον μῶρος, φυλλῶν ὕπ' πολλῶν
δαινόμενος, λέξας ὅτι ἐτι με βλέπετε.

Γαλαδᾶ.

Γάντ' οὐ μὴ δειλοῖ, καὶ ἀλαζόνες εἰσὶ· καὶ εἴ τι
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο πέφυκε πάθος.
ὡς δ' λογισμὸν ἔχων τῷ πησίον ἐκ ἀναφαίνει,
ἐνδον ἀποκρύπτων τῆσι καὶ εἰς τὸ πάθος.
σῆς δὲ θύρα φυγῆς ἀναπέπταται· ὅθεν αὖ λήθεις
ἔτε καταπλήσων, ἔτε θρασυώμενος.

Αββικανῶ.

Κύλλος, καὶ λαῦρος, δύο θαλασσὶ ἐγχεσίμωροι.
κυλλος δ' ἐκ τούτων, ἐγχεσιμωρότερος.

Αἰνῶ.

Ἦν ἐσίδης κεφαλὴν μαδαράν, καὶ σέρνα, καὶ ὦμους,
μηδὲν ἐρωτήσης· μωρὸν ὄρεας φαλακρόν.

ΕΙΣ ΑΡΓΑΓΑΣ. 4

Αὐτομέδοντος.

Δέξαι Φοῖβε τὸ δειπνον, ὅ, σοι φέρω· ἢν τις ἐάσῃ,
δέξομαι· εἴτα φοβῆ καὶ σύ γε λιτοῖδ' ἦ

ὃ δὲ νῦν τῶν ἄλλων, πλὴν ἄρριον· ὃτος ἔχει γὰρ
 ἄρπαγος ἱκτίνε χεῖρα κραταιότερην.
 ἀκνίαν βωμοῖο νεωκῆρος· ἣν τελέσῃ δὲ
 πῶς πομπὴν, ἄρα σὺ ὧς ἔχῃς ἅπαντα πάλιν.
 ἐν Διδῶ δ' ἀμύρροσίη, πολλὴ χάρις· εἴς γ' ἄν' ὑμῶν
 ἦμιν, εἰ λιμὸς καὶ θεὸς ἠδ' ἀνέτο.

Εἰς Ἀσσελίαν· Λουκιλλίου.

Τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον, ἀκρόατε· θαῦμα γὰρ ὑμῖν
 καὶ νῦν ἀπαγγέλλω· πλὴν μεγάλα νεμέσεις.
 τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀνύρομεν ἄλλο γένος· τίς
 τῶν ἑτεροζυγίων· ἥλπισα τὸ τ' ἂν ἐγὼ,
 ἥλπισα τὸ το Κράτιππε; μανήσομαι, εἰ λῦκος εἶναι
 πᾶσι λέγων, ἐφάνης ἐξαπίνης ἔριφος.

Ἀθῆλον.

Ἀνέρας ἠρνήσαντο, καὶ ὅτε ἐγένοντο γυναικῶν,
 ὅτ' ἀνδρῶν γεγάσιν, ἐπεὶ πάθον ἔργα γυναικῶν,
 ὅτε γυναικῶν ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλαχον ἀνδρῶν.
 ἀνέρες εἰσὶ γυναιξί, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναικῶν.

Ἀντιπάρῃ.

Ἐπὶ τοῖς Κίμωνος ἰδὼν πέος, εἶπ' ὁ Πρίητος
 οἱ μοι, ὅτε θνητὸς λείτομαι ἀθάνατος.

Σφάπτος.

Ἡ κλίνη πάχοντασ' ἔχει δύο, καὶ δύο θρώντασ'.
 ὅς σὺ δοκεῖς πάντως τέταρασ', εἰσὶ δὲ τρεῖς.
 ἦν δὲ πύθη πῶς τὸ το, τὸν ἐν μέσῳ δις ὀρίθμει,
 κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα σαλευόμενον.

Ἀθῆλον.

Εἰρήνη πάντεσσι ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθὼν.
 πῶς δαύκται πᾶσιν, ἦν μόνος ἐνδον ἔχει;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθηνα.

Φύγων πλὺν ὑπόνοιαν ἀπολλοφάνης ἐγάμησεν,
καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,
αὐρίον οὐθὺν λέγων ἔξω τέκνον· εἴτα προῆλθεν
αὐρίον ἀντὶ τέκνου, πλὺν ὑπόνοιαν ἔχων.

Ἀλφειὸν σῶμα φῶγε· φιλεῖ κοίλους ὄρεθους,
πρηνὴς ἐμπίπων ἀλμυρὸν ὅτε πέλαγος.

Οὐχ ὅτι ἦν κελάμεν λείχης διὰ τὸ τοσοῦτο μισῶ,
ἀλλ' ὅτι τὸ τοσοῦτον ποιεῖς, καὶ δόξα τῷ κελάμῳ.

Χείλων, καὶ λείχων, ἴσα γράμματα· ὅτε τί δὲ τὸ τοσοῦτον;
λείχῃ γὰρ χείλων καὶ ἴσα, καὶ ἀνίστα.

Υἱὸς Γαργηκίου μάλα καθ' ἑμῖς, ὃς διὰ Κύπριν
ἐχθροῖν, ἐτέρους πάντας ἀποσφύεται.

Ἀν μετ' ἀγεῖ ἀνδρεῖαν ὅτε ἀντιόχειαν ἀπέλθῃς,
καὶ μετὰ πλὺν συρίην ἰταλίας ἐπιβῇς,
πάντα δαυατῶν ὅδεῖς σε γαμήσῃ· τὸ τοσοῦτον αἰεὶ
εὐομένη, πηδᾷ εἰς πόλιν ἐκ πόλεως.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥΣ.

Λουκιλλίου. 6

Τῷ πατρί μιν ἦν ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόχρονον
πάντες ἐμαντεύσανθ' ὡς ἀφ' ἐνὸς σώματος.
ἀλλ' ἔρμολοκλείδῃ, αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον,
εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσων νεκρὸν ἐκποτόμεθα.

Τὸ αὐτὸ.

Τ' αὐτ'.

Γάντες ὅσοι ῥ' ἄρη, καὶ ῥ' Κρόνον ὠροθεύσιν,
 ἀξιοίεσι τυχεῖν πάντες ἑνὸς τυπάνου.
 ὄψομαι ὃ μακρὰν αὐτὸς τυχὸν εἰδότες ὄντας,
 καὶ τί ποιεῖ ταῦρος, καὶ τί λέων δαύχται.

Τ' αὐτ'.

Εἴπιν ἐληλυθέναι τὸ πεπρωμένον αὐτὸς ἐαυτῷ
 πλὴν γένεσιν διαθεῖς, Αὔλος δ' ἀστρολόγος,
 καὶ ζήσιν ὥρας ἔτι τέτακτος. ὥς δ' ἐπαρήλθεν
 ἢ πέμπη, καὶ ζῆν εἰδότες μηδὲν ἔδω,
 ἀέχωνθεῖς, Περσέσιν ἀπήγατο. καὶ μετέωρος
 θνήσκει μὲν, θνήσκει δ' ὃ δὲν ἐπιστάμενος.

Τ' αὐτ'.

Πρὸς ῥ' ἄντριν ὄλυμπον ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πυκτής,
 εἰ μέλλει γιγᾶν βυλόμενος προμαθεῖν.
 καὶ κείνος νάφισιν, εἰ ἢ δὴ καταλύσῃς.
 αἶν δ' ἔγε πυκτῆος, ὠροθετεῖ σε Κρόνος.

Νικτήρχ'.

Εἰς ῥόδον εἰ πλάσσοι τίς, ὄλυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν
 ῥ' ἄντριν, καὶ πῶς πλάνσεται ἀσφαλέως.
 χῶ μάστιγος πρῶτον μὲν ἔφη καὶ νῆν ἔχε πλὴν νῆν,
 καὶ μὴ χειμῶνος, τὸ δ' ἐθέρας ἀνάγῃ.
 τὸτο γὰρ αἶν ποίησ', ἢ ξείν καὶ κείσε, καὶ ὧδε,
 αἶν μὴ πηρατὴς ἐν πελάγει σε λάβῃ.

Λουκιλλίου.

Πρὸς ῥ' ἄντριν ὄλυμπον, ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστής,
 καὶ πένταθλος ὕλας, καὶ σαρδιστὴς Μενελάης,
 τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν ῥ' ἄντριν θέλοντ' ὅτε
 γνῶναι. καὶ κείνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδῶν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πάντ' ὅς ἐφ' ἡ νικήσῃ, μόνον μή τις σε παρέλθῃ,
καὶ σὲ κατασφύβῃ, καὶ σὲ παραβόχασῃ.

Γαλαδῆ.

Εἰπέ πόθεν σὺ μερεῖς κόσμον, καὶ πείρατα γαῖης,
ἐξ ὀλίγης γαῖης σῶμα φέρων ὀλίγον;
σαυρὸν ὀρίσμησον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτὸν,
καὶ τί ὀρίσμησις γαῖαν ἀπειρεσίην.
εἰδ' ὀλίγον πηλὸν τὸ σώματος ὃ καταριθμεῖς,
πῶς δυνάσσαι γινῶναι τῶν ἀμέρων τὰ μέτρα;

Αθῆλον.

Ἀντιφράτης ἦδ' εἰ τὰ σφαιρικὰ μᾶλλον ὀράτῃ
πολλῶ, πλὴν δ' ἰδίην ὃκ' ἐνόει γένεσιν.
δισαΐειν γὰρ ἐφ' ἡ πότερ' ἐν κριῶ γένηται,
ἢ διδυμοῖς, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροισι.
αὐρίται δὲ σαφῶς ἐν τοῖς ῥισὶ. καὶ γὰρ ὁ χυτῆς
καὶ μωρὸς, μαλακὸς τ' ἔσθ' ὁ φοφάχος.

Αθῆλον.

Καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτε σπύρον ἐμβαλε γαῖῃ,
οἶκον ὀρισοφάνους ἦλθεν ὅς ἀσρολόγου.
ἦτεε δ' ἐξερεῖνών, εἰ θέρος αἴσιον αὐτῶ
ἔσται, καὶ σπυρίων ἀρθονὸς ἀπορίη.
ὅς δ' ἐλαβὼν ψιφίδαο, ὑπὲρ πίνακος τε πυκνῶν,
δακτυλά τε γνάμπων, φθέγγετο Καλλιγένης,
εἴπερ ἐπομβριθῆ. τὸ δ' ὄριον ὅσον ἀπόχρη,
μὴ δέ τιν' ὑλαῖν τέξεται ἀνθοσαῖν,
μὴ δὲ πάχος ῥήξῃ πλὴν αὐλακῆ, μὴ δὲ χαλαρῇ
ἄκρον ἀποδρυφθῇ, ὅραματος ὀρτυμένῃ,
μὴ δὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήϊα, μὴ δὲ τιν' ἄλλην
ἡέρος, ἢ γαῖης ὀφεται ἀμπλακίην,

ἐσθλὸν σοι τὸ θέρος· μαντεύομαι· οὐδ' ἀποκόψῃς
τὴς σάχνης, μένος δέειδι τὰς ἀκρίδας.

ΕΙΣ ΒΡΑΧΕΙΣ. 7

Τίμωνος.

Τίς δ' ἔστος κτίλος ὡς ἐπιτωλεῖται σίχας ἀνδρῶν;
μωλύτης, ἐπέων φίλος ἄλιος, ὄλμος ἄτολμος.

Ισλιανῶν ἀντικίνσωρος.

Ἀσφαλέως οἴκησον ἐν ἁγῇ, μή σε κολάσῃ
αἵματι πυγμαίων ἡδομένη γέρας.

Λυκιλλίς.

Ἀγρὸν Μινοφάνης ὠνήσατο· καὶ διὰ λιμὸν
ἐκ θυοῦς ἀμωβίαν αὐτὸν ἀπηνυχόνισεν.
γῆν δ' αὐτῷ τεθνεῶτι βαλεῖν ἔκ ἐχον ἄνωθεν,
ἀμ' ἐτάρῃ μιᾷ ἔπρος τινα τῶν ὁμόρων.
εἰ δ' ἐγνώ τὸν ἀγρὸν τὸν Μινοφάνης ἐπίκυρος,
πάντα γέμειν ἀγρῶν εἶπεν αὐτῷ, ἔκ ἀρόρων.

Ἀθιλον.

Ὁ βραχὺς ἐρμολένης, ὅταν ἐκβάλῃς τὸ χαμαίτι,
ἔλκη πρὸς τὰ κῆτω τὸ το δορυδρεπάνω.

ΕΙΣ ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ. 8

Νικφόρου.

Λύσσαθαι πεπόρευται ὀνήσιμος εἰς βαλανεῖον.

δωδεκάτη δ' ὕστρου μηνὸς, ἐπ' ἀντιφίλῃ,
παῖδα λιπῶν οἴκοις ἐπιτίτθιον· ὃν δύο τέκνων
ἄλλων ἀρῆσει λυσάμενος, πατέρα.

ἦξιεν δ' εἰς ὥρας ἡμῖν γράρῃ· οἱ βαλανεῖς γὰρ,
εἰς ῥτε τάσσονται πλὴν πυρίαν· κῆθειν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ. ΜΥΡΙΝΑ. 9

Υ. τετρακόσι' ἐστίν. ἔχεις δὲ σὺ τὰς ἐνιαυτὺς
δὶς τῶνδε πουφερῇ πεντακόρων' ἑκάβη.
σιούφῃ ὦ μάμμη, καὶ Δουκαλίωνος ἀδελφῇ.
βάπτε δὲ τὰς λυγρὰς, καὶ λέγε πᾶσι ταῦτα.

Λεκιλλίου.

Τὰς προῖχας ὦ νύκτα, τινὲς βάπτεν σε λέγουσιν,
αἶς σὺ μελαινοτάτα εἰς ἀγορᾶς ἐπρίω.

Τῷ αὐτῷ.

Τὰς πολιάς βάψασα Θεμισυνοῦ προκόρωνος,
γίνεται ἐξαπίνης ὅ νεά, ἀνὰ ῥέα.

Λεωνίδου.

Γῆρ' ἔγχε φιλῖνος ὅτ' ἦν νέος, ἦν ἱεὺς πρέσβυς,
δωδεκέτιν παρ' ἡ δ' ὥριος ὅδε ποτε.
καὶ γὰρ ἄπαις διέμεινε τότε σπείρων ὅς ἄκερτα.
ναὺ δ' ἐτέροις γήμας, ἀμφοτέρων σέρεται.

Νικέρχου.

Ἡ πολὺ κροτάροισι κοτυπαρὶς ἡ πολὺ μυθος
γραῖα, δὴ ἦν Νέτωρ ὅκ' ἐτι πρεσβύτατος,
ἡ φάος ἀθρήσας ἐλάττω πλέον, ἡ χερὶ λατῇ
γῆρας ὀρθμεῖσθαι δυνάτερον ὀρεξάμενη,
ζῶν, καὶ λυγρὰ καὶ δότιπος, οἷά τε νύμφη,
ὥς τέ με διστάζον μῆτι πέπονθ' αἰδέης.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν δύσκωφον γραῖαν ὀνήσι με, πρὸς Διὸς ἐξω
ἐμβαλε. πολλὰ λῖν πρᾶγματ' αἰ παρ' ἐχέ.
ἦν αὐτῇ τυρὸς ἀπαλὸς εἰπώμεν ἐνέγκαι,
ὅ τυρὸς, τυρὸς δ' ἐρχετ' ἐχούσα νέος.
πρώην πλὺ κεφαλὴν ἐπόνοα, καὶ πῆγανον αὐτῷ
ἦταν, ἢ δ' ἐφερεν τήγανον ὀσφάκινον.

ἢν ὁ πρὸν αἰτήσω, δοκὸν εἰσφέρει. αὖν λάχανόν μοι
 εἴπω δὸς πεινῶν, οὐθὺ φέρῃ λάσανον.
 ὅξος αὖν αἰτήσω, ῥέον φέρῃ. αὖν δ' ἐγὼ ῥέον,
 ὅξος. ὅλως δ' ὁ λέγω, ὅποτ' ἐπαυθάνεται.
 αἰχρὸν τῆς γραδὸς με χάριν κήρυκε γενέσθαι,
 καὶ μελετᾶν ἔξω νυκτὸς ἐγερόμενον.

Λουκιλλίῃ.

Λέοθαί σε λέγουσι πολὺν χρόνον ἡλιοδώρα,
 γραῖαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ κεταλυομένην.
 πλὴν ἐγνώκε τίνας ποιεῖς χάριν. ὥς ὁ παλαιὸς
 ἐλπίζεις Περίδω ἐφομένη νεάσαι.

Μακεδονίου.

Τῷ φιμύθῳ μὲν αἰὲν λιποσαρκέα τείνε παρρηίην
 Λαοδίῃ, λαοῖς ἐνδίκῃ τιννυμένην.
 μήποτε δ' οὐ ραυῆς σεὸ χεῖλεα. τίς γὰρ ὁ δόντων
 ὄρχατον ἐμπήξῃ φαρμακούντι δόλῳ;
 πλὺ χάριν ἐξέρρυσας, ὅσῃν ἔχεις ὅκλα τῶν γαίης.
 ἀγλαίῃ μελέων ἔλκεται ἀενάκ.
 ὥς δὲ ῥόδον θαλέθεσκες ἐν εἰάρι. ναῦ δ' ἐμαράνθης
 γήραος αὐχμηρῷ κερφομένη θέρεϊ.

Λουκιλλίῃ.

Τὴν κεφαλὴν βάπτῃς, τὸ δὲ γῆρας ὅποτε βάψῃς,
 ὅδ' παρειῶν ῥυτίδας ἐκτανύσῃς.
 μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν φιμύθῳ κατὰ πλάτῃ,
 ὥς τε προσωπεῖον, καὶ χιὶ πρόσωπον ἔχῃν.
 ὅδ' ἐν γὰρ πλέον ἐστὶ. τί μαίνειαι; ὅποτε φῦκος,
 καὶ φίμυθος, ταύξῃ πλὺ ἐκβῆν ἐλένην.

Γαιτυλίῃ.

Τετρακίς ἀμφοτέρως περὶ χεῖλεσι χεῖλεα θέσσε.
 σιληνὶς, πάσας ἐξεφόρῃσε ῥύτιδας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

αὐχάτα Διόνυσε, σέ δ' ὕδασιν ἔκ ἐμίνεν,
 αἰὲς οἶος πρώτης ἡλθες ἀπ' οἶνοπέδης,
 τοῖόν σε πρὸ πινεν ἀρείδες ὅς ἄγος ἔχουσα,
 εἰς ὅτε κῶν νεκρῶν ἡλθ' ἐπὶ συμμορίην.

Αθιλα,

τὴν γραῦν ἐκκομίσας φρονίμως, πάνυ μόχος ἐγίμε
 παρθένον. ἡδερνὴ δ' ἐνδον ἐμεινεν ὅλη.
 αἰεὶ οὐκ αἰνῆσαι μόχου φρένας, ὅς μόνος οἶδε
 καὶ τίνα δεῖ κινεῖν, καὶ τίνα κληρονομεῖν.

Αλλο.

ἤκμασε Νικονόη. καὶ γὰρ λέγω. ἤκμασε δ' αὐτὴ,
 ἡνίκα Δουκελίων ἀπλετον εἶδεν ὕδωρ.
 ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς ἔκ οἶδαμεν, αἰὲς ὅτι ταύτην
 ἔκ ἄνδρα ζητεῖν νῦν εἶδε, αἰὲς τάρην.

Αλλο.

Ἀλλην δροῦ βαλάνιζε μενέαιον. αὐτὰρ ἐγὼ γε
 ἐκκρονον μῆλων προσδέχομαι ρυτίδα,
 αἰὲς αἰεὶ πετόθηκα σωακμάζουσιν ὁπώρην.
 ὥς τε τί περ ἄλγος λουκὸν ἰδεῖν κόρακα;

Αλλο.

Γινώσκεις σε θέλω Γλακίανέ σαφῶς, ὅτι πᾶσα
 εἰχαλκος γραῖα, πλεσίᾳ δὲ σορός.

Νικίου.

τὴν κεφαλὴν βάπτων τίς, ἀπώλεσε τὰς προίχας αὐτὰς.
 καὶ δασύς ὢν λίαν, ὧδ' ἅπασ' ἐζόνεν.

τοῦτο βαρὺ ἐβόησε, τὸ μηκέτι κερέα τέμνειν,
 μήτε κόμην λουκὴν, μήτε μελαινομένην.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ. Λεκιλλίγ. ΙΟ

Ἀντὶ γραμματικῶν μνηστῶ μόνον ἡλιοδῶρ,
 αὐτὸ σολοικίζον τὸ σῶμα μου δέδεται.

Τῷ αὐτῷ εἰς γραμματικὴν

μὸν κερασφόρον.

Οὐδεὶς γραμματικῶν δαύταί ποτε ἄρτιος εἶναι,
ὀργήν, καὶ μῆνιν, καὶ χόλον αὐτοῦ ἔχων.

Φιλίππου.

Γραμματικοί, μῶμα συγὲς τέκνα, σῆτ' ἅπαντων,
τελχίν' οὖν βιβλῶν, Ζηνοδότῃ σὺν λαοῖς,
καλλιμάχῃ στρατιῶται, ὃν ὡς ὅπλον ἐκτανύσαντ' οὖν,
ἔδ' αὐτῷ κείνου γλῶσσαν ἀποσρέφετε,
συνδέσμων λυγρῶν θυρήτορ' οὖν, ὅς τ' ὁ μὲν, ἢ σφὶν
ὄσχε, καὶ ζῆτεῖν εἰ καὶ αὖτις ἔχει Κύκλωψ,
πρόβου' εἰς αἰῶνα, καταβί' ζοντ' οὖν ἀγροί,
ἄλλων. οὖν δ' ἡμᾶς ἰδὼν ἀποσβέσατε.

Αντιφάνης.

Γραμματικῶν περίεργα γένη, ῥιζώρ' ἡ μούσης
ἀγοθρίης, αὐτὸς χεῖς σῆτ' οὖν ἀκαιοβοῦται,
τῶν μεγάλων ἡλιθιῶν. ἐπ' ἡρίνη δὲ κομῶντ' οὖν
πικροί, καὶ ξηροί, Καλλιμάχου πρόδικτ' οὖν,
ποιητῶν λῶβαι, παισὶ σκότος δ' ὁχομένοισι,
ἔρροιτ' ἀφ' ὧν λαθροδάναι κόρι' οὖν.

Γαλλαδῆ.

Οὐ δαύμαι γαμετῆς καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
γραμματικῆς ἀπόρ' οὖν, καὶ γαμετῆς μαχίμ' οὖν.
ἀμφοτέρων τὰ πάθη, θάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται.
πῶ οὖν γραμματικὴν, καὶ μόλις ἐξέφυγον.
ἔδ' αὖτις δ' ἀγόχ' οὖν τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν.
εἶργει χάρτης τὸν, καὶ νόμος αὐτόνομος.

Απολιναρίου.

Γραμματικὸς ποτ' ὄν' ἐποχόμενος, ἐξεκλυῖσθαι,
καὶ τῆς γραμματικῆς ὡς λόγος ἐξέπειν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἴθ' ἐξ ἧς ἐβίη κοινὸν βίον ὡς ἰδιώτης,
ὣν ἐδίδασκεν αἰεὶ μηδὲν ἐπιστάμενος.
αἰεὶ Γλυκὺν ἔπαθε τὸν ἀντίον. ὣν γὰρ ἄπειρος
καὶ κοινῆς γλώττης, ὅχ' ὅτι γραμματικῆς,
νυκτιβυκτὸς κένθωνας ὀχούμενος, εἴτ' ἀποπύπνων
πολλάκις, ἐξαίρνης γραμματικὸς γέρονες.

Λυκιλλίη.

Εξω παιδὸς Γάριδος καὶ καὶ Μενελάου,
ἐνδον ἔχων πολλὰς σῆς ἐλένης πάριδας.

Λουκιανῶ.

Ἰλαθι γραμματικὴ φεσίῳ, ἴλαθι μῦσα,
φάρμακον ὄρομένη, μῆνιν αἰεὶ θεά.
σὺν ἐχρὴν καὶ σοὶ περιεχλέα δωμήσασθαι,
καὶ βωμόν θυέων μήποτε δούμενον.
καὶ ἔρσ' μετὰ μὲν ὁδοί, μετὰ δὲ θάλασσαν,
καὶ λιμένος. πάντων λέκ' ἵχ' γραμματικῆ.

Αἰνιλον.

Τύτοις τοῖς παρὰ δειπνον αἰδομαχοῖς λογολέχαις,
ταῖς ἀπ' ὀριζήρχου γραμματοληριφίσι,
οἷς ὁ σκῶμμα λέγειν, ὅ πιν φίλον, αἰεὶ ἀνάγκηται,
νυκτιβυκτὸς νέστορι, καὶ φριάμω,
μή με βάλης κατὰ λέξιν ἔλωρ, καὶ κῆρυμα γενέσθαι.
σήμερον ὁ δειπνῶ, μῆνιν αἰεὶ θεά.

Αἰνιλον.

Γραμματικὸς Ζήνων, ὃς ἔχ' πῶγωνά μένανδρον,
τόνδ' ἔχον τὸν φησὶ σωεσθαι.
τὰς νύκτας δ' αὖτ' ἡ μελέτη ὅ παύεται ἔπος,
πῶσος, σιωδέσθους, χήματα, συζυγίαν.

Αἰνιλον.

Χαίροιθ' οἱ περὶ κόσμον αἰεὶ πεπληνηκότ' ὅμμα,
οἱ τ' ἀπ' ὀριζήρχου σῆς ἀκρονολόγοι.

τοῖ δὲ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

81

Ποῦ γὰρ ἐμοὶ ἦτέν τινος ἐδραμεν ἥλιος οἶμους,
καὶ τίνος ἦν Γρωτὰς, καὶ τίς ὁ Πυγμαλίων;
Ζινώσκει μὲν ὅσα λευκὸν ἔχει σίχον· ἡ δὲ μέλαινα
ἰσχυρὴν, τῇ κοίτῃ παρακαλλιμάχους.

Ὡτλήμον Κανέγειρε καὶ ἐν ζωῇς, καὶ ἀπέλθων,
ὥς αἰεὶ κῶπῃ ῥήμασι, καὶ κοπίσιν.
Πρόθε μὲν ἐν πολέμοισι τῇ πέσσε μαρναμένη χεῖρ.
καὶ δὲ σὺ ὁ γραμματικὸς καὶ ποδὸς ἐξέρησεν.

Ἦν ἄρα καὶ κενθῶσι τύχη χαλεπῆτε, καὶ ἐσθλῇ,
καὶ Κρόνος ὠρονομεῖτε βράχων γένεσιν
ἐξ ὅτε παρὰ τὸν ὄνον χαλεπὸς χρόνος ἔχεν,
ἐξ ἀλαβρῶν χεῖρας, γραμματικῶν γέρονεν.
τλήθι φέρειν λοιπὸν κενθῆλια· γραμματικῶς γὰρ
καὶ δὲ τέλος κριθῇ, καὶ δὲ μόνον λέγεται.

Εἰς γυναῖκα. II

Γαλατῶ.

Γῶσα γυνὴ χόλος ἐστίν· ἔχει δ' ἀγκυρὰς δύο ὥρας,
πῶς μίαν ἐν θαλάμῳ, πῶς μίαν ἐν θαλάτῳ.

Εἰς δειλοῦς. I2

Λουκιλλίς.

Ἀνδραγ, καὶ δ' ἄνδρην παραβύεται ὁ στρατιώτης
Ἀῦλος, ἀποσφίγγει μῆλιν αὐμάτια.
Φρίσσει καὶ τὸ μάστιγι δ' ἴον ξίφος· ἦν δὲ ποτ' εἴπης
ἐρχοῦντ' ἐξ ἀπίνης ὅπλις ἐκτέταται.
ὅθεν δ' ὅς Γολέμωνι προσέρχεται, ἐς Στρατοκλείδην,
ἀνὰ φίλῳ χρεῖται πάντοτε Λισιμάχῳ.

I

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Γραπὴν ἐν τοίχῳ Καλπύρνιος ὁ στρατιώτης,
ὥς ἔθος ἔστιν ἰδὼν πλὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην
ἄσφυκτος, καὶ χλωρὸς ὁ θυρίος ἐξετανύσθῃ,
ζωρεῖται κράξας βῶβος ἀρηίφιλοι.
καὶ μὴ τέρωται κατεμάνθανε, καὶ μόλις ἔγνω
ἦν, ὅτε τοῖς τοίχοις ὠμολόγησε λυγρὰ.

ΕΙΣ ΔΥΣΕΙΔΕΙΣ. Ι 3

Τῷ αὐτῷ.

Εὐχρος ἔχων τοῖστον ὀλυμπικὴν, μήτ' ἐπὶ κρήνην
ἔλθης, μήτ' ἐν ὄρει πρὸς τι διαυγὲς ὕδωρ.
καὶ σύ τοῦ ὥς Νάρκισσος ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐπαργὲς,
τεθνῆῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐχρος ἔχουσα Βιτὴν βρεπιθήκινον, οἷον ἰδῶσαν
πλὴν ἐκείνην αὐτὴν οἷομαι ἀπαρχονίσαι,
εἰ μὴ λέγει σῶφρων Λυκίλλιε, καὶ μονοκοιτῶ.
ἀδεῖται γὰρ ἰσως παρθένος εἰ μὴ λέγειν.
ὅς δ' ἐλέγει μισεῖν με, καὶ κὼν τοῖστο γαμήσας,
τῆς αὐτῆς χοῖν τέκνα σκοροσώης.

Τῷ αὐτῷ.

Ἦθελε δοιμὺς ἄγαν τοπρὸς ἱερῶν μοσεῖναι.
ναὺ δ' ἐπὶ τοῖς μὲν ἔχ. λος δ' ἐπὶ τοῖς μὲν γέγονεν.

Αθῆλον.

Ἦρ' ἰς Κάτορος ἐστὶν ὅταν σκεπῇ τί, δίκηλα.
σάλπιγξ δ' αὖν ῥέγχει. τῇ δ' ἐρῶν, δροέπανον.
ἐν πλοῖσις, ἀγκυρα. καὶ ταπεινόντι δ' ἄροτρον.
ἀγκιστρον ναύταις, ὁ φορῶσις κρεάχρα.

φανητοῖς, κένδυλα γεωργοῖς δέ, πρασόμυρον.

τέκτοσιν, ἀξίνι τοῖς δέ πυλῶσι, μόραξ.

ἔτις αὐτῶν σκέυος Κάτωρ τετύχηκε,
ῥῖνα φέρων πάσης ἄρμενον ἐργασίᾳ.

Θεοδώρου.

Ερμοκράτης τῆς ῥινός, ἐπεὶ πῶς ῥῖνα λέγοντες
ἐρμοκράτους, μικροῖς μακρὰ χαρίζομεθα.

Λεωνίδου.

Ἰχθυῶν γρυπὶς Σωσίπολις ὅκ' ἀγοράζει,
πρόικτ' δ' ἔχει πολλήν ἐξ ἀλός εὐβοσίην.
ἔλινον, ὃ κέλαμον προσάγων, τῇ ῥινί δέ προσθεῖς
ἀγκιστρον, σύρῃ πάντα τὰ νηχόμενα.

Τὸ αὐτὸ.

Ζηνογένους οἶκος κατεκαίετο. πολλὰ δ' ἐμόχθη
ἐκ θυρίδος ζιτῶν, αὐτὸν ὑπερχαλάσαι.
ἰχρία συμπλήξας, ὃκ' ἐφθάνεν. ὃ φέδ' ἐπιγνὺς,
πῶς ῥῖν' ἀντιμάχῃ κλίμακ' θεῖς, ἐφύγεν.

Αμμονίδου.

Ἀντιπάρων γυμνὴν εἴ τις πάρθοισιν ἐδείξειν,
ἐκτοθεν αὖτ' ἐπὶ τῶν ἡρακλέους ἐφύγον.

Λεκιλλίου.

Υἱὸς ἐσοπῆρον ἔχῃ Δημοθένης. εἰ δὲ ἀληθὲς
ἐβλεπεν, ὃκ' αὖτ' ὅπως ἠθέλεν αὐτὸν βλέπειν.

Αδνηλον.

Κερκίδος ὃ κ' ἡμῖς ὁ λογιστὴς, ὃ δὲ μέλει σοι.
καὶ δὲ ἀβασκέντως ῥῖνα ῥίπη χαλκῆς.

Αμμιανῶ.

Οὐ δαύεται τῇ χειρὶ Γρόκλος πῶς ῥῖν' ἀπομύσειν,
τῆς ῥινός τὸν ἔχῃ πῶς χεῖρα μικρότερην.

Λ ὤ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὅδε λέγει Ζεὺς πῶσον ἐὰν παρῇ· ὃ γὰρ ἀκνέει
τῆς ῥινός· πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

Γαλαδᾶ.

Ὅ πῶ γυναικί· πῶ ἀμορπον δυσυχῶν,
λύχνος ἀνάψας ἐσπέρας, σκότος βλέπει.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡγόρασας πλοχέμους, φῦκος, μέλι, κηρὸν, ὁ δόντας
τῆς αὐτῆς διαπάνης ὅφιν αὖν ἡγόρασας.

Ιβλιανθ, ἀντικίν=

σωρος.

Ὅφιν ἔχεις σφραγῖ πανομοῖον· ἢ ῥά σε Κίρκη
ὅτε πηνὴν μετέθηκε φύσιν, κυκεῶνα πιόντα.

Τὸ αὐτὸ.

Ἀμῆρος πολὺς ὅτε τεινὴν κατὰ δάσκιον ὅφιν.
τῷ σε καὶ ὄρεπαίνοισι, καὶ ὃ φαλίδεαι καρῆναι.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Οὐ λαλεῖς καὶ κατόπρον, ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλέγξω,
πῶ νοθοκαλλοσιῶν φύκει χρηομένην.
τῷτο καὶ ἡδυλῦρης ποτὲ Γίνδαρος αὐτὸς ἐλέγχων,
εἴπεν ἄριστον ὕδωρ, φύκος ἐχθρότατον.

Τραῖανθ βασιλέως.

Ἀντίον ἡελίου σῆσας ῥίνα, καὶ σῶμα χάσκων,
δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

Ἀθῆλον.

Ρήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἐτεθήπεα ρυγχελέφαντα,
χείλεσι ῥιπαίης φθόγγον ἰέντα φόνον.

Ἀθῆλον.

Τὴν φωνὴν ἐνοπὴν σε λέγειν ἐδίδασκεν ὄμηρος.
πῶ γλῶσσαν δ' ὅνδ' ἢ τίς σ' ἐδίδασκεν ἔχειν;

Αθήλον.

Ὡμοσα μυριάκισ ἐπιγράμματα μηκέτι ποιεῖν.

πολλῶν γὰρ μωρῶν ἐχθραν ἐπεσασάμην.

αἷ οὐ πόταν κητίδω τὸ παρλαρόνος τὸ πρόσωπον

Γανταγάθου, σέξαι πλὺ νόσον ὃ δαύμα.

Αδέσποτον.

Κήλην κηλήτου μὴ φαινομένου προτέβηκας

μή μοι πλὺ κήλην, αὐτὸν ἰδεῖν ἐθέλω.

Αθήλον.

Ερμούλου θυγάτηρ, μεγάλην παρέλεκο πιθήκῃ.

ἥ δ' ἔτεκεν πολλὰς ἐρμποπιθηκιάδας.

εἰ δ' ἐλένην ὃ Ζῶε, καὶ Κάτορα, καὶ Πολυδύκη

ἐκ Λήδης ἔτεκεν, κύκνον ἀμφιτάμενος,

ἐρμιόνη γε κόραξ παρελέξατο. ἥ δὲ τάλαινα,

φρικτῶν δαιμονίων ἐρμαγέλην ἔτεκεν.

Αδέσποτον.

Οὐδέ ποτ' εἰς πορθμεῖον ὀκηλήτης ἐμβαίνει,

μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.

τῆς κήλης δ' ἐπάνωθι τὰ φορτία πάντα τεθεικῶς,

καὶ τὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.

ὥς τε μάτην κρίτωνθε ἐνύδασι δόξαν ἐχοισιν,

εἰ καὶ κηλήτης ταῦτ' οἶν δυνάται.

Αθήλον.

Ὁ χρυπὸς Νίκων ὃ σφραίνεται εἴνου ἄριστα,

ὃ δαύχται δ' εἰ πέν οἶος ἀν' ἡ ταχέως.

ἐνρίσιν ὥραις γὰρ θεριναῖς, μύλῃς αἰσθάνετ' αὐτός.

Τὸ χρυπὸν ῥητῆρος ὁρῶ πλὺ ῥίνα μένιπτε.

αὐτὸς δ' ὃ μακρὰν φαίνεται εἶναι ἔτι.

L ii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

πλὴν ἤξει· μείνωμεν ὁμῶς· εἰ γὰρ πολὺ, πέντε
τῆς ῥινός σπιδίους ὀϊομαι ἔκ ἀπέχει·
αὐτὴ μὲν ὁρᾷς προπορεύεται· ἡν δ' ἐπὶ βυθῶν
ὑψηλὸν σῶμεν, καὶ ἄν' ἐσοφάμεθα.

ΕΙΣ ΔΥΣΩΔΕΙΣ. Ι 4

Αντιπάρου.

Οὐ προσέχω· καί τοι τίσι τίτιν δὲ· ἀλλὰ μετὰ ξυῖ,
πρὸς Διὸς εἰ με φιλεῖς Γάμριλε, μή με φίλει.

Νιχόρχου.

Εἰ με φιλεῖς, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς σὺ, φιλεῖς με·
εἰ δέ με μὴ μισεῖς φίλτατε, μή με φίλει.

Λουκίανῳ.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὁ ζόσμος ἐξορκιστὴρ,
ἐξέβαλ', ἔχ' ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐτε χίμαιρα τοῖτον ἐπνεῖ καὶ δὴν ἡκῶθ' ὁ μηρον,
ἔκ ἀγέλης ταύρων ὡς ὁ λόγος πυρίπτεος,
ἢ λῆμνος σύμπας, ἔχ' ὀρχυῶν τὰ περιὰ,
ἔδ' ὁ φιλοκτιήτου πρὸς ἀποσητόμενος,
ὥς τέ σε ταμψιφρεῖν ἵκεν Τελέσιλλα χιμαῖρας,
σηπεδόνδας, ταύρους, ὄρνεα, λιμνιάδας.

Αθηνῶν.

Οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ Δημοκρατίς, ἀλλὰ δὲ αὐτῆς
τῆς ὁσμῆσάμενους πνεῖν πεποιήκε βράχου.

Αθηνῶν.

Τὸ σῶμα, χῶπρωκὴς ταυρὸν Θεόδωρε' σὺ ὄζει,
ὥς τε διακνηῶναι τοῖς φισκῶϊς καλὸν ἦν.
ἢ γράψαι σε εἶδει ποῖον σῶμα, ποῖον ὀπρωκὸς·
γαῖα δὲ λαλοῦνός σε, καὶ μίμνα περδομένη.

ὃ δυνάμει γινῶναι πότερον, ἔχανεν Θεοδωρος,
ἢ βδέσ'· ἔχει γὰρ ἔχει πνῦμα καὶ τῷ, καὶ ἄνω.

Αδελφότητον.

Τίς σου Μεντορίδι προφανῶς ἔτω μετέθηκεν
πῶς πυρὴν, ἢ περὶ τὸ σὺ μ' ἐκείτο προτὸ;
βδεῖς γὰρ, καὶ ἀναπνεῖς. φθίγγη δ' ἐκ τῶν καταλείων.
θαῦμα μ' ἔχει, τὰ καὶ τῷ πῶς σου ἄνω γέγονεν.

ΕΙΣ ΔΟΛΙΟΥΣ. ΙΣ

Λουκιλλίου.

Εἴ με φιλεῖς, ἔργω με φίλῃ, καὶ μή μ' ἀδίκησιν,
ἄρχην τὸ βλάπτειν πῶς φιλίην θέμενος.

πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρείσσονα φημί
πῶς φανεράν ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίας.

φασὶ δὲ καὶ νέαν ἀλιπανέαν χερεῖας
τὰς ὑφάλους πέρας τῶν φανερῶν σπυλαδων.

Απολιναρίου.

Ἄν μὲν ἀπὸντα λέγῃς με κακῶς, ὅδ' ἐν ἀδικεῖς με.
ἂν δὲ παρόντα καλῶς, ἴσθι κακῶς με λέγων.

Τοῦ αὐτοῦ

Μέχρι τίνος Γολύκρπε κενῆς παρὰ τίτε βραπέζης
λήσεις, κερματίοις φασιδόμεν ἀγορίοις;
οὐ γὰρ ἐστὶν ἀγορήσε βλέπω πολὺν, ἀλλ' ὑποκέρμητις
ἡδὴ, καὶ ζήτεῖς πᾶσι φέρωσι πόδας.

πᾶσιν ἐπαγγέλλη, κόμισαι τὸν ἄργυρον, ἔρχε,
καὶ λάβε. κοῦδ' ὁ μὸς αὖ, ὅτι πίστιν ἔχεις.

κυζινόθεν σε φέρων ἄνεμος σαρμάθρηξι πέλασεν.
τὸρ σε τὸ λοιπὸν τέρμα μένη βίοντα.

Ι. ιιγ

ΤΟΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ
ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ. Αθήλον. 16
Τὸτο ὃ βυλάδην εἶχον πάλαι· ἀλλὰ τὸ βῆτα
ἔκ ἐπιγινώσκω· δέλτα γὰρ ἐγράβετο.

Αθήλον.

Βυλάδης ἀγαθὴν· τὸ βῆτα δὲ τὸτ' ἐπρίω γὰρ
εἰπέ πόσης τιμῆς· δέλτα γὰρ ἦν πρότερον.

ΕΙΣ ΔΩΡΑ. 17

Γαλαδᾶ, εἰς οἶνον φαιλότατον,
σαλόντα αὐτῷ.

Εἴτιν' ἔχεις Διόνυσον ἐν μεγάροισι τιθεῖσι,
ὃν κιαδὸν ἀρελῶν, θριδάκων φύλλοις σεφάνωσον.

Τὸ αὐτὸ, εἰς τινα πέμφαντα
αὐτῷ, ἰχάδασ.

Βρώματά μοι χοίρων συκίζομένων προέβηκας,
ξηρῶν, διφαιλέων, κυπρόθεν ἐρχομένων.
ἀλλ' ἐμὲ συκωθέντα μαθὼν, ἢ σφάξον ἐτοίμως,
ἢ σβέσον ἐκ δίφης νάματι τῷ κυπρίῳ.

Τὸ αὐτὸ.

Αντίπασσον ἐμοί τις οἶνον μακρόθυμον ἔδωκεν,
τῶν βαταζομένων ὄρμον ὁδοιπορίας,
ὃν τῆς βραδυτῆτος, οἶνον, πόνον, ὄκνον, ὄνειρον,
τῶν ἀναγκυμπλόντων ὑστάτιον, πρότερον.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν πῆραν, κῦν, αὐτὸς ἀποσφίγξας ἀποπέμψεις,
αὔρεν δ' παῖς, λυθᾶς φῦσαν ὑπνέμιον.

Τὸ αὐτὸ, εἰς τινα πέμφαντα
αὐτῷ, σιτυσίμα.

Ἀσπὸν τῶν ἀνέμων ἔλαβεν ποτὲ δῶρον ὁδυαδᾶ,
πόντον ἐπιπλῶν· χθῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.
ἀλλ' ἐμὸς

ἡν' ἐμὸς αἰὼλος ὄττις, ἔχων ἀνέμων πλεόν ἴσος,
 ὄρνειν ἐκπέμπει τῶν ἀνέμων γεμίσας.
 πνύματά μοι πτερόεντα φίλος, καὶ πνύματα πέμπεις.
 ὃ δαῖά μοι δὲ φαγεῖν θλιβομένους ἀνέμους.

Εἰς Εἰρῶντα. Ἀργενταρίῳ. 18

Ἀντιγόνην ἔστειρε Φιλόστρατος. ἦν δὲ παλαιστῆς
 ὁ τλήμων ἴρῃ πεντεπενιχρότερος.
 εὔρε δ' ὅτε κρυμὴν γλυκὺ φάρμακον ἀντία τῶν χῶν
 γύναι' ἐκοιμήθη ξεῖνε μετ' ἀντιγόνης.

Εἰς Ζωγράφου. Λεωνίδῳ. 19

Εἰκόνα Μνησδότη γράψας Διόδωρος, ἔθηκε.
 πλὴν τῷ Μνησδότη πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

Τὸ αὐτὸ.

Γράψας Δουκελίωνα Μενέστρατε, καὶ φαέθοντα,
 ζητεῖς τίς τῶν ἄξιός ἐστι τίνος.
 τοῖς ἰδίῳις αὐτὰς τιμήσομεν. ἄξιός ὄντως
 ὅτι πυρὸς φαέθων, Δουκελίων δ' ὕδατος
 Λυκιλλίῳ.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὐτυχὸς ἦν,
 ὃ δ' ἐπὶ τῶν τέκνων ὁδὸν ὁμοιον ἔχει.

Τὸ αὐτὸ.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπεις μόνον. ὃ δαῖά μοι δὲ
 φωνὴν συλῆσαι, χρώματι πειθομένην.

Εἰς Ἡγεμόνα. 20

Γαλλὰ δαΐς Δημόνικον ὕπαρχον.
 πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν. ὅμως δ' ὃ πάντα δαΐχεται
 ῥήμασιν ἐξεῖπεν ῥαύματα σῶν παθίων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἐν δ' ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν, καὶ ἄπιστον,
δαίρυα πῶς κλέπων εἴχου ἐτοιμότατα.
χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε πλὴν πόλιν ἡμῶν,
κλέπων, καὶ κλαίων δάκρυσι κερδαλέοις.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Εκ γῆς λωτοφάγων μέγας ὄρχαμος ἦλθε Λυκῶν,
χαλκίδος ἐκ γαίης ἀντιόχου μένος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Θηλυφανὲς παράδοξον ἐθαυμάσαμεν πάθος ἄλλο,
ἐκλαίει κλέπων, κλεπτομένους ἐλεῶν.
ὅς κλέπων, ἦ γιναι, καὶ ἀνδρῶν, ἀπεσύλα,
μηδὲν ἔχων κερθαρὸν, μὴ δὲ τὸ σῶμα ρύπου.

Αἰολον.

Ανθρακίων δέ κε μέγας φέρων, ἔσο καὶ σὺ πολίτης.
ἦν δὲ καὶ αὐτὸς ἀγῶν, αὐτὸς δὲ Τριπτόλεμος.
δεῖ δὲ καὶ ἡρακλείδην ὑφ' ἡγετῆρι δοθῆναι
ἢ κευλὸν κρέμβης, ἢ φακὸν, ἢ κοχλίας.
ταῦτ' ἔχε, καὶ λέγε σάουρον ἐρεχθεῖα, Κέκροπα, Κρόδρον,
ὃν κεν θέλῃς. ὅδε δὲ εἰς τὸν ἐπιστρέφεται.

ΕΙΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑ. 21

Λουκιλλίου.

Οὐκ ἔστι θυγατὸς μέζων βάρος. εἰ δὲ δοκῇ σοι
Εὐκτιμῶν εἶναι κῆρον, ἀκχεσον ἐμοῦ.
ἔστιν σοὶ κήλη, καὶ μοι θυγάτηρ. λάβε ταύτην,
καὶ δός μοι κήλασ' ἀντὶ μιᾶς ἐκέρων.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Τοῦ αὐτοῦ. 22

Πρὶν σ' ἀναλεῖψαθαι Δημόκρατε, χαῖρ' ἱερὸν φῶς,
εἰ πὲρ τάλαν. οὐτως οὐκ ὁπός ἔστι Δίων.

οὐ μόνον ἐξετύλωσιν ὀλυμπικόν, ἀλλὰ δι' αὐτὸ
εἰκότος ἥς εἶχεν, τὰ βλέφαρ' ἐξέβαλεν.

Τῷ αὐτῷ.

Τοῦ λιθίνου Διὸς ἐχθρὸς ὁ κλινικὸς ἦφατο Μάρκος.
καὶ λίθος ὢν, καὶ Σὺν, σήμερον ἐκφέρεται.

Τοῦ αὐτῷ.

Ερμολέην τὸν ἰατρὸν ὁ ἀστρολόγος Διόφαντος
εἶπε μόνους ζωῆς ἐννέα μῆνας εἶχεν.
καὶ κείνος γελάσας, τί μὲν ὁ Κρόνος ἐννέα μηνῶν
φασὶ λέγει, σὺ νόος, τὰ μὰ δὲ σάωτο μάσοι.
εἶπε καὶ ἐκτείνας, μόνον ἦφατο. καὶ Διόφαντος
ἄλλον ἀπελπίζων, αὐτὸς ἀπεσκήρισεν.

Τοῦ αὐτῷ.

Ἦν τιν' ἔχεις ἐχθρὸν Διονύσιε, μὴ κατάρσῃ
πῶϊ σιν τούτῳ, μὴ δὲ τὸν ἀμφικράτη,
μὴ δ' εἴ τις τυφλὸς ποιῇ, θεὸν, ἀλλὰ Σίμωνα.
καὶ γνώσῃ τί θεός, καὶ τί Σίμων δαίκεται.

Τοῦ αὐτῷ.

Εἰς αἶδος κατέπεμψε πάλαι ποτε δέσποτα Κάϊσαρ,
ὥς λόγος Εὐρύαδ' ἔχον μέγαν ἥρα κλέα.
καὶ δ' ἐμὲ Μινοφάνης ὁ κλινικὸς. ὥς τε λεγέσθω
κλινικὸς Εὐρύαδ' ὢν, μικέτι Μινοφάνης.

Σχάπανος.

Ἰηρὸς Καπίτων Χρύσῃν ἐνέχρισεν ὀρώντα
ὁ κτὰ μὲν μικρὸν πύργον ἀπὸ σαιδίων,
ἄνδρα δ' ἀπὸ σαιδίου. διὰ δ' ὠδεῖ καὶ δ' ὀρτυγὰ πηχῶν.
φθεῖρα δ' ἀπὸ πιθαμῶν καὶ δ' ὄδερμόμενον.
καὶ δ' ἀπὸ μὲν σαιδίου, πόλιν οὐ βλέπει. ἐκ δὲ διπλῆθρος,
καϊόμενον κατιδεῖν τὸν φάρον οὐ δαίκεται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ἰππον ἀρίστωτα μὴς δὲ μόλις βλέπει, ἀντὶ δὲ τῆς πρὶν
ἄρτυτος, ὃ δὲ μέγαν σπασθὸν ἰδεῖν δαύεται.
αὐτὸν δὲ προσεχρίσας αὐτὸν φθάσῃ, ὃ δ' ἐλέφαντα
ὃν ἔτι μήποτ' ἰδεῖν πλησίον ἐσκότα.

Νικητῆρα.

Οὐτ' ἐκλυσεν φείδων μ', ὃθ' ἤφατο. ἀλλὰ πυρέξας,
ἐμνήσθην αὐτῶς τῶνομα, καὶ πέθανον.

Τὸ αὐτῶς.

Ἰηβὸς πῶν γραῦν εἴτ' ἐκλυσεν, εἴτ' ἀπέπνιξεν,
ὃ δὲ γινώσκει. δαμόνιον τὸ τάχος.
ὃ φόρος ἦν κλυτῆρος ἐν ὄασι, καὶ τεφανοῦτο
ἢ σορός. οἳ δ' ἄλλοι τὸν τάρων ἠνέρεψαν.

Τὸ αὐτῶς.

Ορθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποχόμενος Διδώρον
Σωκλῆς, τετραπέδους τρεῖς ἐπέθηκε λίθους
τῶ κυρτῶ σιβαρῶς ἐπὶ πῶν ῥάχιν. ἀλλὰ πιεσθεῖς,
τέθνηκεν. γέγονεν δ' ὀρθότερος κατόνος.

Τὸ αὐτῶς.

Χειρουργῶν ἐσφάξεν ἀκισορίδην ἀγέλαος.
ζῶν τὸν, χλωδύνειν φησὶν ἐμελλε τάλας.

Τὸ αὐτῶς.

Πέντ' ἰηβὸς ἄλεις ἅμ' ἐκλυσε, πέντ' ἐκθῆρε.
πέντ' ἰδεν ἄρρωστους, πέντ' ἀνέχρισε πάλιν.
καὶ πᾶσιν μίαν νύξ' ἐν φάρμακον, εἰς σοροπηγὸς,
εἰς τάρους, εἰς αἰδῆς, εἰς κοπέρας γέγονεν.

Ἡδύα.

Ληϊς δαῖσα γόρην ὅτ' ἐκλυσεν, ὅτ' ἐθίγ' αὐτῶς.
ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθεν, καὶ χετ' ὀδισαγόρης.
τὸ τοῖον ἀκόνιτον ἐχει φύσιν; ὡς σοροπηγοί,
καὶ τὴν καὶ μήτρας βάλλετε, καὶ τεφανοῖς.

Νικτήρχου.

Ξεῖνε, τί μ' ἀν' παύσῃ; τί νύ σε ἐν χθονὶ τοῖς δ' ὕπν' ἑνύμβοις,
 ὅς γλυκερῷ φέγγεος Ζώπυρος ἐξέρησε;
 δῶμις, Ἀριστοτέλης, Δημήτριος, ἄρκεσίλαος,
 Σώστρατος, οἷ τ' ὀπίσω μέχρι παραιτονίου.
 κηρύκιον γὰρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλατὰ πέδιλα,
 ὥς ῥ' ἡμῆς κατάρχει τῆς θεραπευομένης.

Αδέσποτον.

Ἰηθός Κρατέας, καὶ Δάμων ἐνταφιαῆς,
 κοινὴν ἀνῆλθ' ἐντοσσωμοσίην.
 καί ῥ' ὁ μὲν, ὅς κλέπτεσκεν ἅπ' ἐνταφίων τελαμῶνας,
 εἰσεπίδ' ἐσμύειν πέμπε φίλῳ Κρατέα.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος Κρατέας εἰσενταφιάζειν,
 πέμπεν ὅλγος αὐτῷ τῆς θεραπευομένης.

Αδελον.

Οὐ μῆλη, τοιόδοντι δ' ἐνήλειφέν με Χαρίνος,
 σπόγγον ἔχων κενεὸν τῶν γναρικῶν πινάκων.
 πῶ μῆλην δ' ἔλκων, ἐξέσπασε τὸ βλέφαρόν μ' αὖ
 ῥιζόθεν, ἢ μῆλη δ' ἐνδον ἐμνηνέον ὄλη.
 ἀνὰ δὲ δὶς ἐγχείρη με, ποτὶ πάλιν ὅκ' ἐνοχλήσω
 ὀφθαλμὸς αὐτῷ. πῶς γὰρ, ὁ μὴ κ' ἔχων;

Λυκιλλίς.

Ερμογένη τὸν ἰαβὸν ἰδὼν Διοφάντος ἐν ὕπνοις,
 ὅκ' ἔτ' ἀνηγέρθη, καὶ περίαμμα φέρων.

Γαλλασά.

Βέλτερον ἤγεμόνος ληστοκτόνος ὅς κ' ἰσὶν ἐλθεῖν,
 ἢ τὸ χειρὸς γὰρ Γενναδίης παλάμας.
 ὅς μὲν γὰρ φονέας ὁσίως συγείων, κατὰτέμνει.
 ὅς δὲ λαβὼν μισθὸς, εἰς αἶδ' ἔδην κατάρχει.

78 ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Καλλιμήρου.

Φαρμακίῃσι ῥόδων λέπραν, καὶ χοιράδας αἶρει.
τᾶλλα δὲ πάντ' αἶρει καὶ δίχα φαρμακίων.

Αγαθίου.

Κεῖτο μὲν ἀλκιμένιος κεκμημένος ἐκ πυρετοῖο,
καὶ περὶ λονκηνίην βραχὺ λαρυγγιδίων.
νυαόμενος τε τὸ πλῆρὸν, ἅτε ξιφέεσιν ἀμυχθέν,
καὶ θαμάδυσκελάδοις ἀσθμασι πνευστῶν.
ἦλθε δὲ καλλιγνώτος ὁ κωῖος, ὁ πλατυλέχης,
τῆς παιγνίδος πληθόμενος σοφίης,
πᾶσαν ἔχων πρόγνωσιν ἐν ἀλγεσιν, ὅτι περιᾶν
ἄλλο προαγγέλλων, ἢ τὸ γενησόμενον.
ἀλκιμένους δ' ἐδόκουν ἀνάκλισιν, ἔκτε προσώπῳ
φράζετο, καὶ παλάμῃς φαῖνεν ἐπισταμένως.
καὶ τὸ περὶ χρισίμων φαέων ἐλογίζετο γράμμα,
πάντ' ἀναπεμπάζων ὅχ' ἐκείσι πτοκράτης.
καὶ τότε πλὴν πρόγνωσιν ὅς ἀλκιμένην ἀνεφώνει,
σεμνοπροσωπήσας, καὶ σοβαρευσάμενος.
εἶγε φάρυγξ βομβᾶσα, καὶ ἄγρια τύμματα πλουρῶ,
καὶ πυρετῶ λήξει πνῶμα δασυόμενον,
ὅκ' ἐτι τεθνήξει πλουρίτιδι. τὸτο γὰρ ἡμῖν
σύμβολον ἐσόμενης ὅθιν ἀπημοσώης.
θαύρα· ὃν νομικὸν δὲ κέλε· καὶ χρήματα σαρτῆ
αὐ διαθείς, βιότῃ λῆξε μεριμνοῦντος.
καί με ὃν ἱερὸν προῤῥήσιος εἵνεκεν ἐσθλῆς,
ἐν βριτάτῃ μοίρῃ κέλλιπε κληρονόμον.

Τὸ αὐτῶ.

Ἰντὴρ τίς ἐμοὶ ὃν ἐὸν φίλον ἔδν' ἐπέμψεν,
ὥς μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικῶ.

ὥς δὲ τὸ μῆνιν ἄειδε, καὶ ἄλγεα μυρί' ἔθηκεν
 ἐγνώ, καὶ τὸ φίτον τοῖς δ' ἀκόλυθον ἔπος,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἶδι προΐαψεν,
 ἃ κ' ἐτιμιν πέμπει πρὸς με μαθισόμενον.
 ἀλλὰ μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, σοὶ μὲν χάρις εἶπεν ἑταῖρε.
 αὐτὰρ ὁ πᾶς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δαύκται.
 καὶ τὸν ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς αἶδι προΐαψω,
 καὶ πρὸς τὸτ' ἔδην γραμματικῷ δέομαι.

Εἰς ἱπποῦς. 23

Λυκιλλίε.

Θεσσαλὸν ἵππον ἔχες ἐρασίφρατε, ἀλλὰ σαλευσαι
 ἢ δαύκτ' αὐτὸν ὅλης φάρμακος θεσσαλίνης.
 ὅντως δ' ἔριον ἵππον· ὃν εἰ φρύγος ἔτληκον ἅπαντες
 σαῶ δαναοῖς, σκαιὰς ἢ κ' ἀν' ἐσῆλθε πύλας.
 θ' ἢ σῆσας ἀνάστημα θεῶτινος, εἰ προσέχεις μοι,
 τὰς κριθὰς ποίει τοῖς τεκνίοις πρὶς ἄλκην.

Τῷ αὐτῷ.

Ἴππον ὑποχόμενός μοι ὀλύμπιος, ἤγαγεν ἔργον.
 ἧς ὀλιγοδρανέων ἵππος, ἀπεκρέματο.

Εἰς Κίθαριῶδες, καὶ Τραυ-

ρυδοῦς. Λεωνίδου. 24

Νυκτικὸράξ αἶδει θανατηφόρον· ἀλλ' ὅταν ἔσῃ
 Δημόφιλος, θνήσκει καὶ τὸς ὀ νυκτικὸράξ.

Τῷ αὐτῷ.

Σιμύλος ὁ φάλης, τῆς γείτονας ἔκτανε πάντας,
 νυκτὸς ὅλης φάλλων, πλὴν ἐνὸς ὠριζένους.
 κωρὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐθήκετο· τὸν κενὸν αὐτῷ
 ζῶν ἄντ' ἀκοῆς δῶκε περισσώτερην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αμμιανῶ.

Νικήτης ἄδων, τῶν ῥῥῶν ὅτιν ἀπόλων.

ἂν δὲ ἰαβρῶν, τῶν θεραπνομένων.

Λουκιλλίῃ.

Γέντ' ὁβολῶν πέπρακεν ἀπολλοφάνης ὁ φραγῶδης,

πέντε θεῶν σκυλῆν, ἥρακλέους ῥόπαλον,

τισιφόνης τὰ φόβητρα, Προσειδῶνος δὲ κρίαναν,

ὅπλον ἀθηναίης, δῶτέμιδος φαρέτρην.

πῖ δὲ θεοὶ, παρ Ζηνὶ κηθήμενοι ἐξεδύθησαν

εἰς βραχὺ σιταρίου κέρμα, κηθύναιριον.

Διοσκορίδῃ.

Γάλλον δῖοι παχόρης ὠρχήσατο. τῆς δὲ φιλόπλης

τιμενίδας ὀκτωμῶν πολλὰ δῖηλθον ἐγώ.

χῶ μὲν τιμιθεῖς, ἀπεπέμπετο. πῶ δὲ τάλαιναν

ὑρνηθῶ, κροτάλων εἰς φόφος ἐξέβαλεν.

εἰς πῦρ ἡρώων ἵτε πρήξεις. ἐν τῷ ἀμύσοις

κηθὺ κόρυδος κύνου φθέγγατ' αἰοιδοτέρων.

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ. 25

Λουκιλλίου.

Τὴν ἀναδυομένην ἀπὸ μητέρος ἄρτι θαλάσσης

Κύπριν ὅλην χρυσὴν ἐχθρὸς ἐκλεφεδίων.

κηθὺ χερὶ προσκτετῆσιν ὁλοσφύριον ἄδωνιν,

κηθὺ παρρηκὸς μικρὸν ἐρωτάριον.

αὐτοὶ τοίνυν ἐρέουσιν, ὅσοι ποτὲ φῶρδ' ἄριστοι,

ἔκ' ἐτί σοι χειρῶν εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸν θεὸν αὐτὸν ἐκλεφεν, δὲν ὀρκίζεσθαι ἐμελλεν

Εὐτυχίδης, εἰ πῶν, ὃ δ' αὖ μάλα δ' ὀμόσαι.

Τῷ αὐτῷ.

Τ' αὐτ'.

Τὸν πῆνδ' ἐρμῆν, τὸν θεῶν ὑπὲρ ἑταίρην,
τὸν ἄρχοντα ἀνακτα, τὸν βοηλάτην,
ἑσπέρῃ τῶνδ' ὑμνάσιων ἐπίσκοπον,
ὃ νυκτοκλήπης Αὐλὸς εἴπε βαπτάσας,
πολλοὶ μαθηταὶ κρείττονες διδασκάλων.

Τ' αὐτ'.

Τὸν τῶν κλεπτῶντων μινύτορα Φοῖβον ἐκλεψεν
Εὐτυχίδης, εἰπὼν, μὴ πάνι. πολλὰ δ' αἶψα
σὺγκρινον δὲ τέχνην τέχνην, καὶ χεῖρεσι χρησμούς,
καὶ μάντιν κλέπῃ, καὶ θεὸν Εὐτυχίδῃ.
τῶν δ' ἀχαλινώτων σωματῶν χάριν αὐτίκα παθεῖς,
τοῖς ὠνησαμένοις πάνθ' ὁ θέλεις με λέγε.

Τ' αὐτ'.

Βυκὼλε, πῶς ἀνέλιν πόρρω νέμε, μή σε Περικλῆς
ὃ κλέπῃς, αὐτὰς βροτοῖσιν ἐλεάσῃ.

Τ' αὐτ'.

Εἰ πόδας εἴχε Δίῳ, οἶσ' ἔρασε, ὅκ' ἐτ' αὖ ἐρμῆς
πῆνδ' ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ Δίῳ ἐκρίθη.

Τ' αὐτ'.

Τὴν γένεσιν λυποῦντα μαθὼν Κρόνον ἡλιδωρὸς,
νύκτωρ ἐκ νῆα χύσειον ἦρε Κρόνον,
τίς πρῶτος θεοποιὸς ἐλήλυθε, πείρασον εἰπὼν
δέσποτα, καὶ γνώσῃ τίς, τίνος ἔστι Κρόνος.
ὅς δ' ἄλλω καὶ ταύχει, ἔφ' ἑμὸν ἥπατι ταύχει.
ἄρῶν μοι τιμὴν πάντ' ἀνάτελλ' ὁ θέλεις.

Τ' αὐτ'.

Εκ τῶν ἑσπερίδων τῶν τῷ Ζεὶος ἦρε Μενίσκος
ὥς ὅτι πρὶν ἡρακλῆος χύσεια μῆλα ποίῃ.

M

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

καὶ τί τὸ ῥῶς ἐάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θεάμα,
ὥς ὃ πρὶν Ἡρακλῆος ζῶν κατακαύμενος.

Τὸ αὐτῶς.

Εἴσιδεν ἀντίοχος πῶς Λισιμάχης ποτὲ τύλην,
καὶ ἔτι πῶς τύλην εἴσιδε Λισίμαχος.

Αἰνιλον.

Χοῖρι μὲν, ἔκ τ' ἰδίον δέ με θυέτε· καί με καλεῖτε
χοιρίδιον, φανερώς εἰδότης ἔκ τ' ἰδίον.

Αἰνιλον.

Ἦδειμεν πολέμων ἀντώνιον ὄντα σε πάντῃ,
ἐξαπίνης φῖά σοι γράμματα πῶς ἔλιπεν;

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ. Αἰνιλλίου. 26

Τὸν δασυῖ ἐρμολόγῃ ζητεῖ πόθεν ἄρξεθ' ὁ κερὰς
κεῖρεν πῶς κεφαλὴν, ὅθ' ὅλον ὥς κεφαλὴν.

Τοῦ αὐτῶς.

Ἀρβ' ἄρβ' βροτολογεῖ, μισαφόνε, παῖτο κερᾶ,
τέμνων. ἔτ' ἔχεις ἔκ τ' ἔτι πῶς με τάμης.
αἰὲν ἤδη μεταβάς ἐπὶ τῆς μύσας, ἢ τὰ κέτῳθεν
τῶν γονάτων, ἔτ' ὅτε μένεμε, καὶ παρέχω.
νῦν μὲν τὸν μῆγ' ὁ ῥ' ὅπως γίμει· ἢν δ' ἐπιμείνης,
ὅφει καὶ γυπᾶν ἔθνεα, καὶ κοράκων.

Αἰνιλον.

Κουρὰς, καὶ ῥαφιδὰς, κατεναντίον ἦλθον ἀγῶνος.
καὶ τάχα νικῶσιν τὸν ξυρὸν αἰ ῥαφιδὰς.

ΕΙΣ ΚΥΒΕΥΤΗΝ. Παλλαδά. 27

Γάντων μισσοπόλων ἢ Καλλιόπῃ θεὸς ἔστιν.
σῆο δὲ Καλλιόπῃ, ταβλιόπῃ λέγεται.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.
ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΝ. 28

90

Λουκιλλίου.

Γὰνὶ φιλοσώλειγγι, καὶ ὕρεοφοῖτασι νύμραις,
καὶ σατύροις, ἱεραῖς τ' ἔνδον ἁμαθροῖσι,
σὺν κισί, καὶ λόγχοις τὰς πρὶν συφοῦντισι Μάρμοις,
μηδὲν ἑλὼν αὐτοῖς, τὴν κωῶν ἐκρέμασεν.

ΕΙΣ ΚΩΜΩΔΟΝ. Γαλλαδᾶ. 29
Γαύλω κωμωδῶ κατ' ὄναρ σὰς, εἶπε Μένανδρος,
ὃ δὲν ἐγὼ κατὰ σὺ, καὶ σὺ κακῶς με λέγεις.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ. 30

Νικέρχου.

Δυσκώρῳ δύσκωρος ἐκρίνετο. καὶ πολὺ μᾶλλον
ἢν ὁ κριτὴς τοῦτων τῶν δύο κωφότερος.
ὧν ὁ μὲν, ἀντέλεγεν τὸ ἐνέκλιον αὐτὸν ὀφείλειν
μηνῶν πένθ'. ὃ δ' ἐρηνικὸς ἀλληλεκέναι.
ὃ μβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς λέγει, ὅτι μάχεσθε;
μήτηρ ἐσθ' ὅ μιν; ἀμρότεροι ῥέφετε.

ΕΙΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ. 31

Λουκιλλίου

Οὐδὲν ἄρῃκεν ὅλως Διονύσιε λείψανον Αὐλῶ
Εὐτυχίδης δειπνῶν, ἦρε δὲ πάντ' ὀπίσω.
καὶ ναῦ Εὐτυχίδης μὲν ἔχει μέγα δειπνον ἐν οἴκῳ.
μὴ κληθεὶς δ' Αὐλὸς ξηροφαγεῖ καθίσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτω σοι πέψαι Διονύσιε ταῦτα γένοιτο
πάντα. νόμος δὲ χάριν, δὲός τι καὶ ὧδ' φαγεῖν.

Μ ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

μὰ γὰρ κέκλημαι· καὶ μοὶ παρέθηκετι τούτων
 γούσασθαι πρόπιος· καὶ μὲν ἔπειτ' ἔμερος·
 καὶ μὴ λεπτόν ἰδὼν με, δοκεῖς κατακείσθαι ἄρῳπον·
 εἴθ' ὕτω τηρεῖς, μή σε λαθῶντι φάγω.

Τὸ αὐτὸ.

Καὶ πρῶγεις ὅσα πέντε λύκοι Γάμε, καὶ τὰ περιώα
 καὶ τὰ σά, τῶν δὲ πέριξ, πάντα δίδως ὀπίσω.
 πλὴν μετὰ τὸ κορίνθ' τὸ πρὸς πόδας αὐρίου ἔρχε
 πρίσματα, καὶ ἀπόγον, καὶ σαρὸν αὐτοῦ ἔχων.

Τὸ αὐτὸ.

Ἦν Βραδύς Εὐτιχίδης σαρδιοχρόμος, αἷ' ἐπὶ δέπνον
 ἔπρεχεν, ὥς τε λέγειν, Εὐτυχίδης πέταται.

Αγαθίου χολα-

στικοῦ.

Οὐτὶς ἀγοιπήρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντας
 ὕμετέρους, ἵνα σοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ.
 καὶ ἰὸρ' αἰ βύβρωσιν ἔχῃς ἐρσιχθονος αὐτῷ,
 καὶ τάχα δαρδωῆς καὶ φίλον, ὃν καλέεις.
 αἷ' ὅ σείῃ μέλαθρά με δέξεται· καὶ ἰὸρ' ἔγωγε
 βήσομ' ὕψ' ὕμετέρῃ γαστρὶ λαφυροόμενος.
 εἰ δέ ποτ' ὄβ' τεὸν οἶκον ἐλεύσομαι, καὶ μὲν ἄνυσσιν
 λάρτιας σκυλλῆς χάσμασιν ἀντιάσας.
 αἷ' ἔσομαι πολύτλας τίς ἐγὼ πλεόν, εἴ σε περήσω,
 Κύκλωπος κρυερῷ μηδὲν ἐλαφρότερον.

Τὸ αὐτὸ.

Υἱὸς, καὶ γενετὴρ, δῆριν φιλόνηκον ἔθεντο,
 τίς πλεόν ἐκδ' ἀπανῶν, κληῖρον ἅπαντα φάσαι.
 καὶ μετὰ πῶν βρώσιν πῶν χρηματικὴν μάλα πᾶσαν,
 ὅσων ἀνιήλεις λοίπον ἐχούσι φαγεῖν.

Τὸ αὐτὸ.

Ὅρνεον ἡδίομεν κεκλημένοι ἄθλιον ἄνδρὸς,
 ἄλλων ὁρνίστων βρώματα γιγνόμενοι.
 καὶ τὸν μὲν Τιτυὸν κατὰ γῆς δύο γυῖα εἰδούσιν.
 ἡμᾶς δὲ ζῶντας, τέσσαρ' αἰγυπιοί.

Τὸ αὐτὸ.

Μηδεὶς μοι ταύτην ἐρασίσρατε πλὴν ἀπατάλην σε
 ποιήσῃ θεῶν, ἢ σὺ καταπατάλῃς.
 εἰδὼν ἐκπροπέλως σωμαχῶν καὶ χείρονα λιμῶ,
 οἷα φάροισιν ἐμῶν ἀντιδίκων τεκνία.

Εἰς λεπτοῦς, καὶ μικροῦς. 32

Λακκιλίου.

Τὴν μικρὴν παῖζ' ἔσαν ἐρώτιον, ἤρπασε κώνωψ.
 ἡ δὲ, τίφῃσιν; δῶ Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις.

Τὸ αὐτὸ.

Τῷ πατρὶ θυμῷ θεὸς Διονύσιε Μάρκος ὁ μικρὸς,
 πυρρῆνα εἴσας, αὐτὸν ἀπηγχόνισε.

Τὸ αὐτὸ.

Εν χαλάμῳ πῆξας ἀθέρα Σφρακνίκος ὁ λεπτός,
 καὶ τοιχὸς ἐκδήσας αὐτὸν, ἀπηγχόνισε.
 καὶ τί γὰρ ἔχ' ἔγωγε βρῖσεν βαρὺς, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν
 νινεμίας ἔσης, νεκρὸς ἄνω πέταται.

Τὸ αὐτὸ.

Γαῖος ἐκπνύσας τὸ πανύστατον ἐχθρὸς ὁ λεπτός,
 εἰς πλὴν ἐκκομιδὴν ἔδ' ἐν ἀΐῃ κεν ὄλως.
 καὶ πέρασ' εἰς αἰδὴν καταβάς οἷός περ ὅτ' ἐΐη.
 τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότερος πέταται.
 πλὴν δὲ κενὴν κλίνην οἱ φράτορ' ἦσαν ἐπ' ὤμων,
 ἐγγράφαντόν τ' ἄνω, Γαῖος ἐκφέρεται.

Μ ιγ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Τῶν ἐπικουρείων ἀρχῶν ποτὲ Μάρκος ὁ μικρὸς,
τῇ κεφαλῇ ῥήσας, εἰς τὸ μέσον διέβη.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς σάλπιγγ' ἐπύονσιν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπτὸς,
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς οὐθὺς ἀπῆλθε κέκτω.

Αμμιανῷ.

Τὸν μικρὸν Μάρκωνα θέρους κοιμώμενον ὄρων,
εἰς βώλην μικρῷ τῷ ποδὸς εἴλκυσε μῦς.
ἔς δ' ἐν τῇ βώλῃ φίλος τὸν μαῦ ἀποπνίξας,
Ζεὺς πάτερ εἶπεν, ἔχεις δούτερον ἥρακλέα.

Αἰνῶν.

Ἔσω μητρόπολις, πρῶτον πόλις. εἶτα λεγέσθω
μητρόπολις, μὴ ναῦ· ἡνίκα μὴ δὲ πόλις.

Λυκιλλίου.

Τὸν λεπτὸν φυσῶντα τὸ πῦρ πρόκλον, ἦρεν ὁ κέκνους,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἐνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.
ἀλλὰ μόλις νεφέλῃ προσενήξατο, καὶ δι' ἐκείνης
προσκατέβη βρωθεὶς μυρίαταῖς ἀρχαῖς.

Τῷ αὐτῷ.

Οὕτω κρυότατος πέλε Γαῖος, ὥστ' ἐκ κολύμβας
τῷ ποδὸς ἐκκεμέσας ἢ λίθον, ἢ μόλιβον.

Αμμιανῷ· οἷ δὲ, Νικηφόρου.

Εξαίρων ποτ' ἀχθῆσαν ὁ λεπτακινὸς Διοδωρος,
αὐτὸς ἐρύπησε τῷ ποδὶ πῶ βελόνην.

Λυκιλλίου.

Εξ ἀρχῶν ἐπίκουρος ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν,
εἶναι τὸτο δοκῶν ἄλκιμε λεπτότατον.
εἰ δὲ τὸτ' ἦν Διοφάντος, ἔγραψεν αὖ ἐκ Διοφάντου,
τὸ καὶ τῶν ἀρχῶν πάλυτι λεπτότερου.

ἢ τὰ μὲν αἰὲν ἔγραφε σωεσάναι ἐξ ἀρῶν ἀν,
ἐκ τούτου δ' αὐτὰς ἄλκιμε τὰς ἀρμούς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰππῶν μύρμηκι Μενέστρατος ὥς ἐλέφαντι,
δύσμορος ἐξαπίνης ὕππιος ἐξετάθη.
λακτιοεῖς δ' ὥς εἶχε τὸ καίριον, ὧ φθόνε φησὶν,
ὥτως ἱππῶν ὤλετο καὶ Φαέθων,

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν μέγαν ἐζήτοισι Εὐμήχιον· ὅς δ' ἐκθάουθε,
μικρῷ ὕπ' ὀξυβάρῳ τὰς χεῖρας ἐκτανύσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρβείς ἐξ αὐρῆς λεπίης, ἐποταῖο δ' αἰθρῆς
χαυρήμων, ἀχύρα πολλὸν ἐλαφρότερος.
καὶ τὰ χ' αὖ ἐρροίητο δὴ αἰθέρος, εἰ μὴ δ' ὀρέχνη
τὸς πόδας ἐμπλεχθεῖς, ὕππιος ἐκρέματο.
αὐτὸς δὴ νύκτας τε, καὶ ἡμέρας πέντε κρεμασθεῖς,
ἐκταῖος κατέβη νήματι τῆς δ' ὀρέχνης.

Τὸ αὐτοῦ.

Αἰγείρα φύλλῳ πεφορημένῳ ἐξ ἀνέμοιο,
πληγεῖς Χαυρήμων, ὕππιος ἐξετάθη.
καίται δὴ Τιτυῷ ἐναλίγκιος, ἢ Γαλιχέμῃ,
ἀπλώσας κατὰ γῆς σῶμα τὸ κεννάβινον.

Νικέρχου.

Τρεῖς λεπτοὶ πρῶν περὶ λεπτοσώους ἐμάχοντο,
τίς προκριθεῖς εἴη, λεπτεπιλεπότερος.
ὧν δ' ἄλλοι εἴς, ἔρμων, μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην,
καὶ διέδυ ῥαφίδος ῥῆμα λίνον κατέχων.
δημῶς δ' ἐκ τρώγλης βάλων, ὅς δ' ὀρέχνιον ἔστι.
ἢ δ' ὀρέχνη νήθυσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.

Μ ἱιγ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πρωί παβος δ' ἐβίησεν, ἐμὲ πεφανώσατ'· ἐγὼ γὰρ
εἰ βλέπομ', ἤπηνμαι· πνῦμα γάρ εἰμι μόνον·

Λουκιλίῳ.

Βυλόμινός ποθ' ὁ λεπθὸς ἀπαύξαται Διόφαντος,
ἦμα λαβῶν δ' ὀάχνης, αὐτὸν ἀπιγχοῖσεν.

Τῷ αὐτῷ.

Σῶμα φέρων σκιοῦ δὲ, αἰεὶ δέ τ' σὺ μπνοὺν αὐρῇ,
μήποτε θαρσύνῃς ἀρχιτινὸς τελάσαι.
μή τις ἐσω μυκητῆρος ἀναπνέων σε κομίσῃ,
ἄσματος ἡερίου πολλὸν ἐλαφρότερον.
ὅ σὺ μόρον τρομέεις· τότε γὰρ πάλιν ὅδ' ἐν ἀμείψας,
ἔσται ὡσαύτως φάσμα, ὅπερ τελέθης.

Τῷ αὐτῷ.

Μυρμικὸς περόντος ὕπὲρ νώτοιο καθισθεῖς
ἄδριστος· ῥήτωρ, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
ἵππασο, ὃν σὸν ἔχῃς ὥπλησσε Βελλερεφόντην,
φέρτατον ἡρώων, ἡμιθανῆ σκελετὸν.

Αἰηλα.

Ῥιπίζων ἐν ὕπνοις Διμήριος ὄρτεμιδῶραν
πλὴν λεπθὴν, ἐκ τῷ δώματος ἐξέβαλεν.

Ἄλλο.

Ἀρκυδάς ὅχ' ὅπως συμφαλίδες, ὡς ἐμὲ κίχλας
αἰνέκοντες, ξηροῖς ἡκχον ὀσάρισις,
ἄρπυιαι δ' ὀσάρισις ξηρὴ δὲ καὶ, ὡς ἐλεμὰ
λημῶνων ἐτύμως ἐρετε νυκτερίδους.

Ἄλλο.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀπὸ λαβῆς ἀρεταὶ στρατὸς, ἢ καὶ σμύγας,
ἢ μύγας, ἢ φυλλῶν ἱππιδόν, ἢ βαρράχων,
καὶ εἰ, καὶ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

93

γάρι, καὶ σὺ φοβῆ μὴ καὶ σέ τις ἐγκοταλέξῃ,
ὥς ἀντὶς τῶν ἄξιον ὄντα μάχης.
εἰ δ' ἄρετῆς ἀνδρῶν ἀρετὰς τραχὺς, ἀβέμας ἦτο
ῥωμαίοις ὕδεις πρὸς γεράνους πόλεμος.

ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΥΣ. 33

Λακκιλίς.

Τιμὸμαχον ὃν μακρὸν ὁ πεντήρχος ἐχώρει
οἶκος, ὅπερ γαίης πάντοτε κεκλιμένον.
ᾗναι δ' εἴ ποτ' ἐχρήζεν, εἴδῃ τὴς παῖδας ἀπ' ὀρθῶν
πῶ ὀροφὴν ῥῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

Αμμιανός.

Τῷ Στρατογικεῖ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
ἢ τούτοις ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Γαλλαδά.

Σιλβανός, δύο παῖδας ἐχων οἶνόν τε, καὶ ὕπνον,
ὅκ' ἐτι τὰς μῦσας, ὅδ' ἐφίλῃς φιλεῖ.
αἷ' ὅ μιν, ἐκ λεχέων νιν ἐὺ ῥοοὺς ὅς φρένα θέλῃ.
ἄλλος δ' ἐν θαλάμοις ῥεγρόμενον κατέχῃ.

Αθηνον.

Ἡ γράς ἡ βόα χυ, κυλίκων ἀποδός, ἐν ποτε κοῦσῳ
κεκλιμένη, Ζηνὶ τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
ἦν ὅλῳ διακταυμαρύνῳ πυρὸς, εἰς ἐκφύσσει
ἡελίος θροσερὰς πτόμαι ἐκ λιβάδος,
ἄβρόμιος, καὶ ἄρινος. ἐπεὶ δ' ὕπάλυξεν ἀνάγκη,
αὐτῇ μαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο.
ῥήϊον γὰρ θεμένην χερὶ κόσπινεν, αὐτὰρ πικρῶν
χοίνων ἡελίος πλείονας ἠυγάσατο.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αθηνον.

Πῶς φιλέεις ὦ μήτερ ἐμὴ πλέον ἡέος οἶνον;
 δὸς πινέην οἶνοιο, ἐπεὶ γάλα τοπρὶν ἐδῶκες.
 ὦ παῖ, σὴν μὲν δίδαν ἐμὸν γάλα τοπρὶν ἐπαυσεῖ.
 νῦν δ' ἴθι πῖνε ὕδωρ, καὶ σβέννυ πᾶν σέο δίδαν.

Αθηνον.

Δέρκεο πῶς διψῶν ἡδὲ χεῖρα μητέρι τείνει.
 ἡ δὲ γαῖη, ἅτε πᾶσα γαῖη κεκρατημένη οἴκῳ,
 ἐν λαγυῷ πίνουσα, τὸ δ' ἐννεπε λοξὸν ἰδύσα,
 ἐκ δὴ βρόχθου ἐμείο, τί σοι δῶ τέκνον ἐμοῖο;
 ξέσας γὰρ βιάκοντα μόνυς λάγανος τόδε χωρεῖ.
 μήτερ, μηδ' ἡδὲ χαλεπὸν τρόπον ἀντικρατῶσα,
 ἀμπέλου ἡδυτάτης τάδε δάκρυα δὸς μοι ἀφύσειν.

Εἰς ἀπιανὸν ἦγε μόνον πότνη.

Γράμμα περιανὸν ἔχεις τὸ προκείμενον. ἦν ἀρέλη τίς
 τῶν σοι, οἰκίον κτήσῃ ἀπλῶς ὄνομα.

ΕΙΣ ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ ΎΥΧΡΟΝ. 35

Νικέρχης.

Ἠτόρασας χαλκὴν μιλιάριον ἡλιόδωρε
 τὸ περὶ πᾶν θράκην ψυχρότερον βορέα,
 μὴ κέμνε, μὴ φύσα, μάτην τὸν κέπνον ἐγείρεις.
 εἰς τὸ θέρος χαλκὴν βαύκελιν Ἠτόρασας.

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ. 36

Λουκιλλίς.

Φαῖδρος πραγματικὸς, καὶ ζωγράφος ἦρισε Ρούφος,
 τίς θαῖον γράφει, καὶ τίς ὁμοιότερον.
 αἶψ' ἐν ὅσῳ Ρούφος εἰβὴν τὰ χρώματ' ἐμελλε,
 Φαῖδρος ἐγράφε, λαβὼν εἰκονικὴν ἀποχὴν.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ πόδας ἐκ κρατερὸς, καὶ τὰς χεῖρας ἐκ ὀλοκληρίας,
ὅτι αὐτὸν πᾶν κεφαλὴν εἶχε, τοιαῦτα γράρων.

ΕΙΣ ΟΚΝΗΡΟΥΣ. 37

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτὲ Μάρκος ὁ ἄρχος ἐκοντὶ,
θνήσκων ἐξελεύσιν, ὡμολόγησε φόνον.

Τῷ αὐτῷ.

Τῆς νυκτὸς προχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἄρχος,
ὅτι ἐπ' ἐκκοιμήθη μὴ πάλι πρὸς προχάσῃ.

Τοῦ αὐτῷ.

Οὕτως ἐκ ἄρχος Πανταίνετος, ὥς τε πυρέξας,
μηνέτ' ἀναστῆναι παντὸς ἐδέετο θεῷ.

καὶ νῦν ὅτι ἐθέλων μὲν ἐγείρεται, ἐν δ' ὀλιγαυτῷ,
κωφὰ θεῶν ἀδίκων ἔατα μεμρόμενος.

Τοῦ αὐτῷ.

Ἐκλήθην ἐχθὲς Δημήτριε σήμερον ἦλθον
δειπνέειν, μὴ μέμψῃ, κλίμακ' ἔχεις μετὰ λην.
ἐν ταύτῃ πεποίηκε πολλὰν χεῖρον, ὅτι αὐτὸν ἐσώθην
σήμερον, ὅτι ἀνέβην, κέρμον ὄνου κατέχων.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ. 38

Λυκιλλίου.

Εἰ ποίω γὰρ πατήρ σε δρυῶν τέτμικεν ἄριστον,
ἢ ποίου σε μύλου καὶ φατο λατομιῶν;
ἢ γὰρ ἄπ' δρυὸς ἐπὶ παλαιφάτου, ἢ ἄπ' πέτρης,
ὀρχηστῆς, Νιόβης ἔμπροσθεν ἄρχέτυπον.
ὥς τε μεθαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σὺ τί Λητοῖ
ἠρίσας, ὅτι γὰρ αὐτὸς αὐτομάτως λίθινος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Πάντα καθ' ἰσορίην ὀρχόμενος, ἐν τῷ μέγιστον
τῶν ἔργων παριδὼν, ἠνίασας μεγάλως.
πῶ μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχόμενος, ὡς λίθος ἔστη.
καὶ πάλιν ὡς Καπανδῆ, ἐξαπίνης ἐπεσθῆ.
αἷ' ἐπὶ τῆς Κανάκης ἀφύως, ὅτι καὶ εἶπος ἦν σοι,
καὶ ζῶν ἐξῆλθες, τὸτο παρ' ἰσορίην.

Γαλλασθεῖ.

Δάρνην, καὶ Νιόβην ὀρχίσαστο Μέμρισι δσι μὸς.
ὡς ξύλινος, Δάρνην. ὡς λίθινος, Νιόβην.

ΕΙΣ ΡΑΧΕΙΣ. Αἰέτωτον. 39

Τὸν παχυντὸν ἔγραψεν ὁ ζωγράφος. αἷ' ἀπόλοιτο,
εἰ δύο μισητὸς ἀνθ' ἐνός ὁ φέμεθα.

ΕΙΣ ΡΟΙΗΤΑΣ. Πολλίανθ. 40

Εἰ σὶ καὶ ἐν μέσῃσιν ἐριννύες, αἶσέ ποῖσσι
ποιητῶν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράρεις ἀκρίτως.
τοῖναί σε δέομαι γράρε πλείονα. μείζονα γάρ σοι
ἀνέσταται ταύτης ὃ δαύχμαι μανίην.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὴ χαίρω φλῶρε, γενσίμην δάκτυλος, ἢ πῶς,
εἰς τῶν σῶν τέτων τῶν κατατενομένων.
χαίρω νῆ ὃν κληρον, δὲν δὲ κληρήσας ἐν ἄβλοις,
ὡς περὶ χεῖρείας τῶ σιφάντ μερίδος.
τοιγὰρ θάρσσε φλῶρε, καὶ ἀνθυμος πάλι γίγνη.
ἔτῳ νικῆσαι καὶ δόλιχόν δαύχσαι.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸς κυκλίους τέττες, τὸς αὐτὰρ, ἐπειτα, λέγοντας,
μισῶ, λωποδύτας ἀγοροίων ἐπέων.

καὶ διὰ τὸ τ' ἐλέγοις προσέχω πλέον. ὃ δὲν ἔχω γὰρ

Γαρθενίῃ κλέπτειν, ἢ πάλι Καλλιμάχῃ.
 θηρὶ μὲν ὅσπρεντι γενοίμην, εἴ ποτε γράψω
 εἰκελος, ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνα.
 οἷ δ' ὅπως ἦν ὁ μῆρον ἀναιδῶς λωποδυτῶσιν,
 ὥς τε γράψην ἦδη, μῆνιν ἄρδῃ θεά.

Δακρυλίου.

Οὐτ' ἐπὶ Δακρυλίου υἱὸς ὅτε πάντ' ἐγενήθη,
 ὃ θ' ὅ κῆτα πρήσας τὸς ἐπὶ γῆς φάεθον,
 ἀνθρώπος ἐκτείνεν, ὅσας ποταμῶν ὁ ποιητής.
 καὶ χειρὸς ῥήσας ὤλεσεν ἐρμολένης.
 ὥστ' ἐξ αἰῶνος κῆκ' τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
 Δακρυλίου, φάεθον, ἐρμολένης, ποταμῶν.

Τὸ αὐτὸ.

Τέθνηκε Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος. οἱ κῆτ' ἔκταν
 φάεθ' ἔχων ὡς αἶς ἔρχεται Εὐτυχίδης.
 καὶ κητὰς αὐτῷ διετάξατο συγκατακαῦσαι
 δώδεκα, καὶ κίσας εἰκοσιπέντε νόμων.
 καὶ ὁ μὲν ὁ χάρων ἐπελήλυθε. πῦρ τίς ἀπέλθῃ
 λοιπὸν, εἰ καὶ γῆν Εὐτυχίδης κῆτέχει.

Τὸ αὐτὸ.

Ἀρχόμεθ' ἡλιοδωρε, ποιήματα παίρομεν ὅτε.
 ταῦτα πρὸς ἀμύλην ἡλιοδωρε θέλεις;
 αἶον ἴθ', ὥς κεν θάανον ὀλέθρου. καὶ γὰρ ἐμ' ὄφει
 μακροφλυαρητῶν ἡλιοδωρότερον.

Τὸ αὐτὸ.

Μηκέτι, μηκέτι Μάρκε τὸ παιδίον, αἶψ' ἐμὲ κοίτη,
 ἦν πολὺ τὸ παρὰ σὺ νεκρότερον τεκνίου.
 εἰς ἐμὲ νῦν ἐλέγους ποιεῖ πάλιν, εἰς ἐμὲ θρήνους
 δῆμιε, ἦν στήνῃ σφραζόμενον θανάτῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τῷ σὺ γὰρ πάχω νεκρῷ χάριν, οἷα πάθαιεν
οἱ κεταδείξαντες βιβλία, καὶ κελάμους.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐχ ὅτε κεκοιρανὸν ἐχαλκύνοντο μάχαιραν
ἄνθρωποι, διὰ τὰς ἐξαπίνης ἐνέδροας,
οἷον ἀκμήρυκτον Καλλίστρατε καὶ σὺ προελθὼν,
ποιεῖς μοι φονικῶν ἐξαμέβρων πόλεμον.
Θάλαττιον ταχέως ἀνακλητικόν· εἰς ἀνοχὰς ἄνδρ
καὶ Γρίαμος κλαύσας ἡμερίων ἐτυχευ.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐδὲνός ἐνθάδε νεῦ τεθνηκότος ὡ παροδῖτα,
Μάρκος ὁ ποιητὴς ὡ κοδόμεσε τάρων.
καὶ γράψας ἐπίγραμμα μονόστιχον, ὡδ' ἐχάραξε,
κλαύσατε δωδεκήμετ' Μάξιμον ἐξ ἐφύσου.
ὅδε γὰρ εἶδον ἐγώ τινα Μάξιμον· εἰς δ' ἐπίδειξιν
ποιητῆ κλαίειν τοῖς παριούσι λέγει.

Τῷ αὐτῷ.

Ποιητὴς πανάριστος ἀγνοῶς ἐστὶν ἐκείνος,
ὅς τις δεκνίξῃ τὰς ἀκροασαμένους.
ὣν δ' ἀναγινώσκῃ, καὶ νήστασ' οἰκεῖ πέρ' ἄμπελιν,
εἰς αὐτὸν ῥεπέτω πλὴν ἰδίην μανίνην.

Αῤῥατον.

Αἰῶ Διότιμον, ὃς ἐν πέτραισι κεῖσθαι,
γαργαρέων πασί' ἐν βῆτα, καὶ ἄλφα λέγων.

Αἰνιλον.

Μισῶ δὲ ποτα Κῆσαρ, ὅσοις νεὸς ὅδε ποτ' ὕδρις
ἤρεσκε καὶ εἴποι, μῆνιν ἄειδε θεῶ.
αἰὲν ἢ μὴ Γρίαμον τίς ἐχῇ χρόνον ἢ μιφάλακρος,
ἢ καὶ κυρτὸς ἄνθρωπος, ὅδε αὐτὸν ἄλφα γράφειν.

εἰ δ' ὄντως ὕψος τὸ ἐς ἔχον ὥσπερ Ζεὺς,
εἰς τὸς κληήτας ἔρχεται ἡ σοφία.

Λυκίαν.

Ροιητὴς ἐλθὼν εἰς ἰαθμια πρὸς τὸν ἀγῶνα,
ἀνρῶν ποιητὰς, εἶπε παρίσμι' ἔχειν.
μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς πύθια· καὶ πάλιν αὖρη,
εἰπεῖν ὃ δυνάχται, καὶ παραπύθι' ἔχω.

Αδελφοτον.

Ωμοβοεῖς μοι παραθεῖς τόμον ἡλιδώρε,
καὶ τρίᾳ μοι κεράσας ὡμοβοειότερα,
αὐτοὺ κατακλύζεις ἐπιγράμμασιν· εἰ δ' ἄσεβησας,
βεβρωῖκεν τινα βῆν τῶν ἀπὸ ῥίνα κρῖας.
βέλομαι ἄπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν· εἰ δ' ἐστὶ τὸ κῦμα,
ἐνθεν μακρὰν ἄρας εἰς τὸ φρεῖαρ με βάλε.

Αθηνον.

Τί' ὠφέλισας πῶ πόλιν σίχους γράρων,
χρυσὸν τοσοῦτον λαμβάνων βλασφημίας,
πωλῶν ἰάμβους ὡς ἔλαον ἔμπορος;
Μακεδονίου πρὸς τὸν εἰπόντι, εἰ μὴ πότνα
δίκη, χρυσὸν ἀπεσρέφετο.

Γαρθέρος ἀπατέρεια δίκη, πρέσβειρα πολλῶν,
ὃ τὸν ἐν ἀνσεβίῃ χρυσὸν ἀποσρέφεται,
οἷα καὶ αὐτὰ τάλαντα Διὸς, πᾶν χρυσα τελέσθι,
οἷσι τάλανταῖσι πάντα νόμον βιότου.
καὶ ῥοτε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα,
εἰ μὴ ὁ μηρείων ἐξελάθῃ χαρίτων.

Εἰς ΓΛΟΪΑ. Λουκιλί' 8. 41

Οἱ τοῖχοι Διόφαντε, τὰ κῦματα πάντα δέχονται,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ὡκεανὸς φέρεται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Δελφίνων δ' ἀγέλαι, καὶ νηρέος ἀγλαὰ τέκνα,
ἐν τῷ πλοῖον σὺ νηρόμενός βλέπεται.
οὐδ' ἀναμείνωμεν, τάχα πλοῖός καί τις ἐν ἡμῖν.
ὅδε γὰρ ἐστὶν ὕδωρ ὃ καὶ ἐστὶ τῷ πελάγῃ.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰς πέλαγος πλέομεν Διονύσιε, καὶ γεγέμισται
τὸ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.
ἐντλήται δ' ἀδρίαν τυρρηνικὸν ἰσρικὸς ἄλγων,
ὃ πλοῖον, πηγή δ' ὠκεανῷ ξυλίνῃ.
ἢ πλὴν Κᾶσσαρ, Διονύσιος ἄρχεται ἡδὴ,
ὃ καὶ ἐτιναυκληρεῖν, ὡς αὖ θαλασσοκράτειν.

Βιάνορος.

Τὸ σκῆφος ὃ βυθὸς εἴλε. πόθεν βυθός; ὃ γὰρ ἐπλώσειν.
ὃ δὲ νότος. πρὸ νότος δ' ὤλετο, καὶ πελάγους.
ἡδὴ γὰρ μιν ἄπασαν ἐπὶ ζυγὰ ρομφωθεῖσαν
ἡλεῖον πούκης τῇ λιπαρῇ νοτίδι.
πίνα δ' ὑπερβραθεῖσα πυρὸς φλογί, πῶς ἀλὶ πιστὴν
τυχομένην, γαῖη δέειξεν ἀπιστοτέρην.

Ἀντίπαρος θαλασσοκράτης.

Εἶχε φίλων λέμβον σωτήριχον. ὃν ἐν ἐκείνῳ
σωθῆν ὃ δὲ Ζεὺς αὐτὸς ἰσως δαύαται.
ὄνομα γὰρ μόνον ἦν σωτήριχος. οἱ δ' ἐπιβάντες,
ἐπλεον ἢ παρὰ γῆν, ἢ παρὰ φερσεφύην.

Λουκιλλίου.

Εκ ποίων ἐταμῶν Διονύσιε τὰ ξύλα ταῦτα
λατομιῶν; ποίων τὸ σκῆφος ὅτι μύλων;
εἰ γὰρ ἐγώ τι νοῶ, μολὶβν γένος, ὃ δουρὸς ἐστὶν,
ὃ δ' ἐλάτης. μικρὸν ῥιζοβολεῖ τὰ χεῖρω.
καὶ τυχὸν, ἐξαπίνης ἐσεται λίθος. εἴτα τὸ χεῖρον,
γράφ; μὲν ὡς Νιόβην δοῶμα σαπρὸν Μελέτων.

Εἰς

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 97
ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ. 42

Γαλαθαῖα.

Τέκνον ἀναιδείης ἀμαθέστατε, θρέμμα μορίης,
εἰπέ τί βρενθύῃ, μηδὲν ἐπισάμενος.
ὣν μὲν γραμματικῶς, ὃ πλατωνικῶς. αὖ δὲ Πλάτωνος
δούματα τίς ζητῇ, γραμματικὸς σὺ πάλιν.
ἔξ ἑτέρου φάνης ἐπὶ θάτερον. ὅτε δὲ τέχνην
οἶδα γραμματικὴν, ὅτε πλατωνικὸς εἶ.
πάντα μὲν οἶδα λέγεις. ἀτελὲς δ' ὡς πᾶσιν ὑπάρχεις.
γινόμενος πάντων, ὃ δὲν ἔχεις ἰδίον.

ΕΙΣ ΡΟΝΗΡΟΥΣ. 43

Αμμιανοῦ.

Εἴη σοι κατὰ γῆς κῆρυ κόνις οἰκτρὴ Νέαρχε,
ὄφρα σε ρηϊδίως ἐξερύσωσι καυῆς.

Τὸ αὐτὸ.

Θᾶπρον ποιήσει μέλι κύνθαρος, ἢ γὰρ αὖ κύνωψ,
ἢ σὺ τί ποιήσεις, σκορπίος ὧν ἀγαθόν.
ὅτε γὰρ αὐτὸς ἐκύντι ποιεῖς, ὅτ' ἄλλον ἀφίης,
ὥς ἀστὴρ κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μιτέρα τίς, πατέρ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν.
Γωλλιανὸς τὸς βρεῖς, πρῶτος ἀπ' Οἰδίοδος.

Τὸ αὐτὸ.

Οφέποθ' ἢ ποδαῖρα ῥὺν ἐαυτῆς ἄξιον ὄρεν.
ὃν ποδαῖραν πρὸ ἐπὶ τῶν ἄξιον ἦν ἐκέρν.

Τὸ αὐτὸ.

Ματαύρων ἀφελὼν δύο γράμματα Μάρκετὰ πρῶτα,
ἄξιος εἶ πολλῶν τῶν ὑποληπομένων.

N

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Θηρίον εἴ παρὰ γράμμα, καὶ ἄνθρωπος διὰ γράμμα,
ἀξίος εἴ πολλῶν, ὧν παρὰ γράμμα γράρη.

Καλλίε δῖον.

Αἰεὶ θηρίον ἦνθα Πολύκριτε· νῦν δὲ πεπωκώς,
ἐξαπίνης ἐγένεα λυσομανὲς τι κῆμόν.

αἰεὶ μοι δοκέεις κῆκός ἐμμεναι· δῖνος ἐλέχει
τὸν βόπον· ὅκ ἐγένεα νῦν κῆκός, αἰεὶ ἐφάνης.

Δημοδόκου.

Καὶ πόδε Δημοδόκου, χῆροι, κῆκοί· ὅχ μὲν, δὲ δ' ὅ,
πάντῃ, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέους δὲ χῆρος.

Τῷ αὐτῷ.

Καππαδόκην πότ' ἐχίδνα κῆκὴ δάκεν, αἰεὶ καὶ αὐτὴ
κῆτθανε, γαστραμένη αἵματος ἰοβόλου.

Τῷ αὐτῷ.

Καππαδόκαι, φαῦλοι μὲν αἰεὶ· ζώνης δὲ τυχόντῃς,
φαιλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκεν, φαιλότατοι.
ἦν δ' ἄρα δῖς, καὶ βῖς μεγάλης δρᾷξονται ἀπίνης,
δὴ τότε γίγνονται, φαιλεπιφαιλότατοι.
μὴ λίτομαι βασιλεῦ, μὴ τεβάρεις, ὅθρα μὴ αὐτὸς
κόσμος ὀλιθήσῃ κῆππαδοκίζόμενος.

Λακκιανῷ.

Εἰπέ μοι ἐρομένῳ Κυλλήνιε, πῶς κῆτέδωκε

Λολλιανῷ ψυχὴ δῶμα ῥο. Φερσεφόνης.

θαῦμα μένει σιγῶσα· τυχόν δέ τι καὶ σὲ διδάσκει
ἤθελε, φῶ, κείνου κῆνέκαι ἀντίσσαι.

Αδελφότητον.

Δαμαχόρην, καὶ λοιμὸν, ἰσόφρον τις ἀκούσας,
ἐσησ' ἀμροτέρων τὸν βόπον ἐκ κῆνόσιος.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 95

εἰς τὸ μέρος δὲ κεθείηκετ' ἀνελευθεῖν τὸ τάλαντον.

Δαμυγόρου λαιμὸν δ' ἄρρον ἐλαφρότερον.

Αντίοχος.

Ἰνυχὴν μὲν γράψαι, χαλεπὸν μορφήν δὲ χαράξαι,

ῥαδίον· αἷμα δὲ πῖ σὸι τῷ μπαλιν ἀμρότερα.

τῆς μὲν γὰρ Ἰνυχὸς τὸ διάστρονον ἐξωάγουσα

ἐν τοῖς φαινομένοις ἢ φύσις εἰργάσατο.

τὸν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν,

πῶς ἀντίς γράψῃ, μήδ' ἐσιδεῖν ἐθέλων;

Τῷ αὐτῷ.

Γαῖης ἐκ χαλατῶν μήδ' ἀνθεα· ἧς ἀπὸ μολπῶν

ἀνθρώπων δέλειται εἰρινυδὲς ἐβλάπησαν.

Εἰς ΓΟΡΔΗΝ. 44

Νικέτοχος.

Γορδὴ ἀποκτείνει πολλὰς ἀδελφίδας ὕδα.

γορδὴ καὶ σώζει φανλὸν ἰεῖτα μέλος.

ὁ κοῦν εἰ σώζει, καὶ ἀποκτείνει πάλι γορδὴ,

τοῖς βασιλεῦσιν ἴσιν γορδὴ ἐχει δαύχμιν.

Εἰς ΓΑΡΟΡΙΣΤΑΣ. 45

Αμμιανῷ.

Καὶν μέγας ἡρακλέους σιγῶν ἐλθὼς παρορίζων,

τῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μένει.

μεῖσι δ' ἴρω ὁ μῶτος, ἔχων ὁ βολῶ πλέον ὅδεν,

εἰς πῶν ὅτι ἐτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

Εἰς ΡΗΤΟΡΑΣ. 46

Λυκιλλίου.

Χοιρίδιον, καὶ βοῦν ἀπολώλεκε, καὶ μίαν αἶγα.

ὧν χάριν εἰληφας μιθάριον μενέκλεις.

N II

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἄτε δέ μοι κοινόντι πρὸς ὀθρυάδαν γένεσθαι,
 ὅτ' ἀπ' αὐτῶ κλέπας τῆς ἀπ' θερμοπυλῶν.
 ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἐχομεν κρίσιν· ὥστε τί ποιεῖ
 ἐνθάδε μοι Ξέρξης, καὶ λακεδαμόνιοι;
 πλὴν καὶ μὲν μνησθῆναι νόμου χάριν· ἢ μέγα κράξω,
 ἀλλὰ λέγει Μενεκλῆς, ἀλλὰ καὶ χοιρίδιον.

Τὸ αὐτὸ.

Οὐδέ χεῖται Μάρκον τὸν ῥήτορα νεκρὸν ὁ πλὺτων,
 εἰπὼν, ὁρκεῖται κέρβερος ὥςδε κύνων.
 εἰδ' ἐθέλεις πάντως, ἰεῖονι, καὶ Μελίτωνι
 τῷ μελοποιῆτῃ, καὶ Τιτυῷ μελέτῳ.
 ὅδ' ἐν γὰρ σε χεῖρον ἐχῶ καὶ κύνων, ἄχρισ ἀν' ἐλθὼν
 ὥςδε σοιοικίῃ ἢ Ρῆφος ὁ γραμματικὸς.

Κερεαλίου,

Οὐδ' ἔλγειν παράσημα, καὶ ἀπὶ καὶ ῥήματα πέντε,
 ἀν' ἡλως ἔστιν, καὶ φρονίμως μελετᾷ,
 ὅδ' ἐν εἰ καὶ κέρκαρε, καὶ εἰ κυναβεῖ, ὅτε σίῃ,
 καὶ κελεύει λέγεις, ἀνθὺς ὁ μῆρος ἔστι,
 νῦν ὑποκείμεθα δὲ τοῖς πράγμασι, καὶ φράσιν αὐτῶν
 εἶναι κοινότεραν, ὥστε νοεῖν ἀλέγεις.

Αδελφον.

Εἰ μὲν ἢ Σέξτε μελετᾷ, Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
 ῥήτωρ ἢν εἰ μὲν ὅδ' ῥήτωρ, εἰ μὲν ὅδ' εἰ μὲν.

Αββιανῶ.

Επὶ ἀσοιοικισμὸς φλάκῃ τῷ ῥήτορι δῶρον
 πέμψας, ἀντέλαβον πέντε διακοσίους.
 καὶ ναὺ μὲν φησὶν τούτους δαίμων ἄσπετος πέμψας.
 τὸ λοιπὸν δὲ μέγας, πρὸς κύπρον ἐρχόμενος.

Τὸ αὐτὸ.

Ῥήτωρ ἐξαπίνης ἀσιατικὸς· ὅδ' ἐν ἀπίστον.
 καὶ τὰ τ' ἐν θήβαις ναὺ γέγονεν ὁ τέρας.

Λουκιλλίου.

Μὴ δὲ λαλῶν πρῶτὸν ἐσολοίμισε φλάκκος ὁ ῥήτωρ.
καὶ μέλλον χαίνειν, αὐτοῦς ἐβαρβαρίσει,
καὶ τῇ χερὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζει διανύων.
καὶ γὰρ δ' αὖτ' ὁ ἰδὼν, ὃ σῶμα μὲν δέδετα.

Αμμιανῶ.

Ἀρχαδικὸν πῖλον κατ' ἐνύπνιον ὄρεται δὴ δῶρον
ἐρμείῃ ῥήτωρ θῆκεν ἀθιναγόρασ.
εἰ μὲν καὶ ῥήτωρ κατ' ἐνύπνιον, οἷοσιν ἐρμῇ.
εἰ δ' ὕπαρ, ὄρεται, θῆκεν ἀθιναγόρασ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ βύλει τὸν παῖδα διδάξαι ῥήτορα Γαῦλε,
ὥς ἔτοι πάντες γράμματα μὴ μαθέτω.

Τῷ αὐτῷ.

Ῥήτορα Μαῦρον ἰδὼν, ἀπεθαύμασα, τὸν βαρὺ χηλόν,
τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λανθοφόρον.

Τῷ αὐτῷ.

Αὐτὸν ὄρωσε Μεδῶν τὸν ῥήτορα. φῶν, τί τὸ θαῦμα.
σελάμενος σιγῆς; ὃ δὲν ὁμοιότερον.

Τῷ αὐτῷ.

Ῥήτορος ἄδ' εἰκὼν. ὃ δὲ ῥήτωρ, ῥήτορος εἰκὼν.
καὶ πῶς; ὃ λαλείει. ὃ δὲν ὁμοιότερον.

Τῷ αὐτῷ.

Πολλὰ δέ, καὶ σφίγ, καὶ ζῆς παρ' ἐκείνῃ δικαστῇ
ἀνδροδ. καὶ λέγε δὴ τὸν νόμον ἐνθα δέ μοι,
καὶ ταυτὶ, καὶ μῶν, καὶ τεπαραάκοντα, καὶ ἄλλα
σκεψάμενος. καὶ τότε νῆ Δία, καὶ μὰ Δία.
ῥήτωρ ὅτι Κρίτων, καὶ παιδεία πολλὰ διδάσκει.
προσθήσει δ' αὐτοῖς, γυφάθι, καὶ μὴν ἔτι.

N iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Νῆπιε, πῶς σε κέληθε δίκης ζυγός; ὅ νοεῖς δὲ
ἀνδράσιν ὅχδ' οἰοῖς ψῆρον ὀφειλομένην;
ῥήρη πιπύεις πυκινόφρονι, σῆ τε μένοις,
ποικίλον αὐδῆσαι μῦθον ἐπιταμένη;
ἑλπίζειν δ' ἐξέστι. θέμιν δ' ὅκ' οἶδ' ἀμείψαι
τῆς σῆς κλερματικῆς παύγνια φαντασίης.

Τῷ αὐτῷ.

Ῥήτορα πρὸς Διδάσκαρον ἀνὴρ δειλὸς ἀπελθὼν,
ἤρε' ἔμιν τοῖς ἀμφὶ δικαστολίης.
ἡ μετέρη θεράπεινα, φύγεν ποτέ. τήνδ' ἐτις ὕρῳν,
ἀγοστήν τ' εἶναι λάβριν ἐπιστάμενος,
ζῶξεν ἑὼ θεράποντι. τέκεν δ' ὕπρ' παῖδας ἐκείνῳ.
καὶ τίνι δαλῶν εἰσὶ δικαιοτέροι;
ὅς δ' ὅτε μερμήριξε, καὶ ἑδρανε βίβλον ἐκείνῳ,
εἶπεν ἐπιστρέψας κυρὸν ἐπισκευῶν,
σοὶ, ἡ τῷ ἐλόντι τὴν θεράπειναν. ἀνάγκη
δουλοῦν, κείνους, ὧν χάριν ἐξείρεται.
ῥήζεο δ' αὐμένεοντα δικαστόλον. αἶψα δ' ἀποίη
ψῆρον ὀρεοτέρεην, εἴ γε δίκαια λέγεις.

Τῷ αὐτῷ.

Θαυμάζειν μοι ἐπείσιν ὅπως βύτος ὀλιγοφροσύνης,
μήτε λόγον κοινόν, μήτε λογισμόν ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θᾶλλον ἔην λουκῆς κόρακος, πῆν' ἄγε χελῶνας
ἀρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα κερπαδόκην.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΜΕΤΕΙΟΟ
ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ. 47

Αδέσποτον.

Ἦθελον αὖν πλατύν, ὥς πλῆσιος ἦν ποτε Κροῖστος,
καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης ἀσίας.
ἂν ὅταν ἐμβλέψω Νικθγόρα τὸν σοροπηγόν,
καὶ γινῶ πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
καὶ τὴν περ πάλασ', καὶ τὰς κοτύλαις ὑποβρέξας,
τὴν ἀσίαν πωλῶ πρὸς μύρα, καὶ σεφάνους.

Νικθόρχα.

Οὐδέεις τὴν ἰδίην σαιεχῶς Χαρίδημε γυναικαῖ
αἰνεῖν ἐκ ψυχῆς τερπόμενος δύναιται.
ἔτις ἡρώσις ἔστι φιλόκνιστος, ἀμύβριος, χρώς,
καὶ ζητεῖ διόλου τὴν ξυνομωσάπατην.

Αδέσποτον.

Μὴ μύρα, μὴ σεφάνους λιθίνας σήλασι χαρίζου,
μὴ δὲ τὸ πῦρ φλέξης εἰς κενὸν ἢ δαπάνη.
ἔωντί μοι εἴτι θέλεις, χάρισαι, τέφρην δὲ μεθύσκηων,
πυλὸν ποιήσεις, καὶ χόθων ἴεται.

Λεωνίδα.

Μὴ πάλι μοι μετὰ δόρπον ὅτ' ἔκ' ἐτι γαστέρα πείθω,
ἔθαια, καὶ χοίρων ἄρτι τίθει τεμάχη.
ἔδ' ἔγωγε ἔργονόοισι μετὰ σάχῳ ὁμβρος ἀκαίρος
χρήσιμος, ἔν' αὐταῖς ἐν λιμένι ζέφυρος.

Αλκαίος.

Πίομαι ὦ ληνᾶε πολὺ πλεόν, ἢ πῖε Κύκλωφ,
νηδαῖ ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων.
πίομαι ὥς ὀφελόν γε καὶ ἔγκρονον ἐχθρῶν ἀράξας,
βρέγμα φιλιππέης ἐξέτιον κεραλῆς.
ὅς περ ἐταρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο,
γούσατ', ἐν ἀλφειῷ φάρμακ' ἡνάμενος.

N iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Εχθὲς ἐπὶ ξενίαν κληθεῖς, ὅτε καὶ ῥοδὸς ὕπνῳ μοί,
τύλη ἐπεκλήνθην Γοργόνος, ἢ Νιόβης.
ἢ ν' ὕδρ' ὕφηνεν ἀπέπρισε δ' ἢ πελενήσας,
ἐκ τῶν λατομιῶν ἤγαγεν εἰς τὰ πρόκλη.
ἐξ ἧς εἰ μὴ θάπῃον ἐπηγέρθην, Γρύλλος ἂν μοι
πῶ τύλην σήληκ, ἢ σορὸν ἤρξασατο.

Σφράπῳνος.

Καὶ πίνε, καὶ τέρπε Δημόκρατ' ὅς τ' ὀφείλει
πίο μεθ', ὅδ' αἰεὶ τέρψιος ἐξ ὀμέθα.
καὶ στεφάνοις κεφαλᾷς πυκνῶμεθα, καὶ μυρίσωμεν
αὐτὰς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρην ἐτέρως.
ναὺν ὃν ἐμοὶ πικρὸν μέθυ τοπλεόν ὁσεῖται μά.
νεκρὰ δὲ Δουχελίων αὐτὰ κῆτα κλυσάτω.

Αντιπάρου θεαα-

λονικέως.

Φύγεθ' ὅσοι λόκητος, ἢ λοφνίδατος, ἢ κῆμισήνας
ἄδετε, ποιητῶν φύλον ἀκνυθολόγων.
οἷτ' ἐπέων κῶμον λελιγυσμένον ἀσκήσαντ' ὅς,
κρήνης ἐξ ἱερᾶς πίνετε λίχον ὕδωρ.
σήμερον ὄρχιλόχοιο, καὶ ἄρσενος ἡμαρ ὁμήρῳ,
σπένδομεν. ὃ κρητὴρ ὅδ' ἐχέθ' ὕδροσπότας.

Τὸ αὐτὸ.

Ω ἐλικῶν βοιωτὲ, σὺ μὲν ποτε πολλάκις ὕδωρ
ἀνέπες ἐκ πιγέων ἐβλυσας ἢ σιόδω.
ναὺν δ' ἡμῖν ἐθ' ὃ κῆρος ὁμώνυμος, αὐσονα Βάκχον
οἶνοχοεῖ κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης.
βυλοῖμην δ' αὖν ἐγὼ γε πιεῖν παρὰ τῷδε κύπελλον
ἐν μόνον, ἢ παρὰ σοῦ χίλια πηλασίδους.

Απολλονίδης.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΙΟΙ

Απολλωνίδης.

Υπνώεις ὦ ἐτάρει· δὲ σκύφος αὐτὸ βοᾷ σε,
ἔρρει, μὴ τέρπῃ μοιριδίῃ μελέτῃ.
μὴ φείσῃ Διόδωρε· λάβρος δ' ὅβ' βάκχον ὀλισθῶν,
ἄχρ' ἐπὶ σφαλερῷ ζωροπότῃ γόνατος.
ἔσθ' ὅτ' ἔπιόμεθα πολὺς χρόνος· ἀλλὰ γ' ἐπείγῃ.
ἢ πολλὴ κροτάφων ἄπεται ἡμετέρων.

Αργενταρίδης.

Σφάλλομαι ἀκνήτῳ μεμεθυσμένος· ἀλλὰ τίς ἄρα
σώσει μ' ἐκ βρομίας γῆς σαλευόμενον;
ὥς ἄδικον θεὸν εὖρον· ὃ θ' ἔνικεν αὐτὸς ἐγώ σε
βάκχε φέρων, ὅτ' σὺ τῷ μπαλί παρφέρομαι.

Αντιπάρδης.

Οὐ μοι πλητῶν φοβερὰ δύσις, ὃ δὲ θαλάσσης
ὀρνύμενον συφελῶ κῦμα περὶ σλοπέλῳ,
ὃ δ' ὅταν ἀστράπῃ μέγας ὕρανος, ὥς κελὸν ἄνδρα
ταρβῶ, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπότας.

Ονέστου.

Μῦθ' οὐκ ἐνθεσίην φιλοπαίγμονος εὐρετο Βάκχος,
ὦ σικυῶν, ἐν σοὶ κῶμον ἄγων χαρίτων.
δὴ τὸρ ἐλεγχὼν ἔχει γλυκερώτατον, ἐν τε γέλωτι
κέντρον· χῶ μεθύων, ἅσδ' ἐσωφρόνισεν.

Φιλίππης.

Λάθριον ἐρπυσὴν σκολιδὸν πόδα κιαεὶ χορεύσας,
ἄχρ' ἅπλυν βρομί' ἐβοήσῃ παιδα χάριν.
δυσμεῖς δ' ἔχ' ἡμᾶς· ὀλέκεις δὲ σέ τίς τὸρ ἔλοιτο
κιαδὸν ἐπὶ κροτάφοις, μὴ κερᾶσας Βρόμιον;

Ονέστου.

Αὐτοθελής ἡδίστος αἶψ' ὅτος· ὃς δὲ κ' ἀνάγκη,
ὑβριστὴς οἶνω τ' ὄψι, καὶ οἶνοπότῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΓΑ

ἔν μὲν, ἔν γαίῃ προχέει κρύφα. ἔν δ' ὅ γαίῃ
πολλάκι πρὸς λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
πυλυμεθεῖς, χαίροιτε. καὶ ὅσον ἡδὺ ποθῆναι
μέλλον, ἐμοὶ πάσις ἄρκιον ἀνδρῶσι.

Αὐτομέδοντος κυζικηνῶ.

Ἀνθρώποι δέλις, ὅτ' ἐπίνομεν. ἢν δὲ γένηται
ὁ ἄρκος, ἐπ' αὐτῆς θῆρδος ἐγειρόμεθα.

Οὐ μοι μέλει γύρα
τῶ σαρκίῳ ἀνακτος,
οὐδ' αἰρεῖ με χρυσός,
οὐδὲ φθονῶ τυράννοισι,
ἐμοὶ μέλει μύροισι
καταβρέχειν ὑπὸ νῆν,
ἐμοὶ μέλει ῥόδωσι
κατασέρειν κέρηναι.
ἢ σήμερον μέλει μοι,
ἢ δ' αὖριον τίς οἶδε.
ἔν ἄργυρον τορῶσας
ἤραιοι μοι ποίησον,
ποτήριον δὲ κοῖλον
ὅσον δισκή, βάθιον.
ποίει δέ μοι κατ' αὐτῶ,
μήδ' ἄτρα, μήδ' ἀμάσσας,
μή συνδὲν ὠρίωκα,
ἀν' ἀμπελούς χλοῶσας,
καὶ βόρυσας γελῶντας
σιωτῶ καλῶ Λυαίῳ.

Γαλλασῶ.

Γιραλῶν μετὰ αἰεὶς ἀποσκώπτοι, λέγεται
εἰς τὸ κατόπρον ὄρεν λείψανον ἡλικίης.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΚΑΤ' ΙΟΣ

αἷ' ἐγὼ εἰ λυκὸς φορέω τρίχας, εἴτε μελαινὰς,
 ἢ ἄλγυνω, βιότου πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
 ἀνδράμοις δὲ μύροισι, καὶ οὐ πετάλοισι πεφάνοισι
 τῷ βρομίῳ παύῳ φροντίδας ὀρχαλέας.

Τ' αὐτῶ.

Δὸς πτεῖν, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσῃ μερίμνας
 αἰψά δ' ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.

Αἰθλον.

Γῖνε, καὶ οὐ φραίνῃ. τί τ' αὐρίον, ἢ τί τ' μέλλον,
 ὅδεῖς γινώσκει. μὴ βέχε, μὴ κοπία.
 ὡς δαύχσαι χάρισαι. μετάδ' οὐ φάγε. θνητὰ λογιζου.
 ἢ ζῆν τ' μὴ ζῆν ὅλως ἀπέχει.

πᾶς ὁ βίος τοῖός σε, ῥοπήν μόνον ἐν προλάβῃ τίς.
 ἐν δὲ θάμῃ, ἑτέρου πάντα, σὺ δ' ὅλως ἔχεις.

Αἰθίου χολαστηῶ.

Γαστέρα μὴ σεσάλακτο κέρων ἀώδ' Βάκχῳ
 οἶνοπίων. ἐμπης δ' ὅκ' ἀπέθνηκε δέπας.

αἷ' ἐτι διψῶν, ἰδίῃ κατεμέμερετο χερὶ,
 ὡς ἄπ' κρητῆρος μηδὲν ἀρυσσάμεν.

οἶδ' ἐνέοι, ῥέγχοισι, καὶ ὅθενος, ὅδ' ἀπ' ἀρῖο μῶ
 τὰς κύλικας γινῶναι τὰς ἐτι πινομένας.

πῖνε γέρον, καὶ ζῆθι. μάτην δ' ἄρα θεὸς Ὀμῖρος
 τείρεσθαι πολὺν ἐκ νεότητος ἔφη.

Μακεδονίου.

Ἦθελον ὅκ' χρυσόν τε, καὶ ἅπαντα μυρία γαῖης,
 ὅδ' ὅσα τὰς θήβας εἶπεν Ὀμῖρος ἔχεν,

αἷ' ἵνα μοι τροχέας κύλιξ βλύσῃ Λυαῖο,
 χεῖλος ἀενάῳ νόματι λοκομένου.

καὶ γεραῶν σωέπινε φίλων χορός. οἶδ' ἐπεὶ πολλοὶ
 ἀνέρες ἐργατῖναι, καὶ μὲν ἐφ' ἡμερίσιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔτος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος, αἰὲρ φίλος. ὃ δ' ἀγέζω
τῶν χρυσεῶν ὑπάτων, πλὴν φιάλῃν κατέχων.

Τὸ αὐτὸ.

Χανδοπόται βασιλῆος ἀεθλητῆρ' ἰάκχῃ,
ἔργα κυπελλομάχῃ σῆσομεν εἰλαπίνῃς,
ἰκέρει' ἀσένδοντ' ὁρ' αἰδέει' ὥρα λυαίου.

ἄλλοισιν μελέτω Τριπτολέμοιο γέρα,
ἦ χι βόδι, καὶ ἄροτρα, καὶ ἰσοβοά, καὶ ἐχέτη,
καὶ σάχυν, ἄρπα μένης ἰχνία φερσεφόνης.
εἴ ποτε δὲ σομάτεια βαλεῖν τινα βρωσὶν ἀνάγκη,
ἀσπερὶς οἶνοπόταις ἄρκιος ἢ Βρομίς.

Γαῦλον σιληντιαρίῃ.

Σπείσομεν οἶνοποτῆρ' ἐγερσιγέλωτι Λυαίῳ.
ὥσομεν ἀνδροφόνον φροντίδα ταῖς φιάλαις.
σιτοδόκῳ δ' ἄγραυλος ἀνὴρ βαρὺ μοχθος ἰάλλοι
γαυρί, μελαμπέπλῃ μιτέρῃ φερσεφόνης.
ταυροφόνων δ' ἄμειχρτα, καὶ αἰμαλέων κρέα δόρπων,
θηρσί, καὶ οἰωνοῖς λείφομεν ὠμοβόροις.
ὁσεῖα δ' αὖ νεπόδων ταμισί' ἡρόα, χεῖλεσι φωτῶν
εἰξάτω, οἷς αἰὲρ φιλότερος ἦελί' ἔστι.

ἦ μιν δ' ὀλβιόδωρον αἰὲρ μέθυ, καὶ βόσις ἔστω,
καὶ πότν' ἀμβροσίην δ' ἄλλος ἔχῃν ἐθέλοι.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Χθιζὼν ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο δῆϊος ἀνὴρ
ἱερὸς, δεπᾶν νείταρ ἀπ' ἀπάμενος.
εἴ περ ὕδωρ πίνῃν ἀνεμώλιος. ὃ δ' ἐδιδάχθη
ὅππῃ μένος μερόπων οἶνον ὁμηρος ἔφη.

Γαλλαστᾷ.

Γᾶσι θανεῖν μερόπεια ὁφείλεται. ὃ δ' ἐτίς δῆν
αὐρίον εἰ ζήσῃ θνητὸς ἐπιστάμενος.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 103

τὸτο σαφῶς ἀνθρώποι μαθῶν, οὐδ' ἔρανε σεαυτῶν,
 λήθην τὸ θανάτου τὸν βρόμιον κατέχων.
 τέρπει, καὶ σιήρτα, τὸν ἐφημέριον βίον ἔλκων.
 τὰλλα δὲ πάντα τύχῃ πράγματα δὸς διέπειν.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Ἀνέρθ', οἷσι μέμιλεν ἀπὸ μονοῦ ὄργια Βάκχου,
 ἐλπίσιν ἡμερίδων ρίψατε πλὴν πενίην.
 αὐτὰρ ἐμοί, κριτὴρ μὲν εἶσι δέ πᾶσι· ἄχι δὲ, ληνός.
 ἄχι, τίθες, λιπαρῆς ἐνδίων ἀνδρῶσιν.
 αὐτίκα δ' ἡμετέροιο πίων κριτὴρα Λυαίου,
 παῖσι καὶ νεαυτοῖς μαρναμένην ἐθέλω.
 ὃ προμέω δὲ θαλάσῃν ἀμείλιχον, ὃ δὲ κεραινὸς,
 πιστὸν ἀταρβήτου θάρσος ἔχων βρομίου.

Αἰαθίου χολαστικῆς.

Ἡμεῖς μὲν πατέοντες ἀπείρονα κερτὴν ἰάκχου,
 ἄμμιτα Βακχῇ πλὴν ῥυθμὸν ἀνεπλέκομεν.
 ἦ δὴ δ' ἀπώτερον οἶδμα κατέρρεεν· οἷα δὲ λέμβοι
 κιαυῖν βία γλυκερῶν νήχεθ' ὑπὲρ ῥοθίων.
 οἷσιν ὄρνυαί μιν, χέδριον ποτὶν ἦνομεν ἦ δὴ,
 θερμῶν νηϊάδων ὃ μάλα δαδόμενοι.
 ἦ δὲ καλὴ ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα ῥοδάνθη,
 μαρμαρυγῇ καλλοῦς νᾶμα κατηγαῖσεν.
 πάντων δ' ἐκδεδόνητο θαρσύνειν· ὃ δέ τις ἡμέων
 ἦεν, ὃς ὃ Βάκχῳ δάμνατο, καὶ Γαίῃ.
 τλήμονος δ'· ὃ μὲν, εἶρε παρὰ ποσσὶν ἄρθρον ἡμῖν.
 τῆσδ' ἄρ' ὃ π' ἐλπωρῇ μῦνον ἐπαζόμεθα.

Αἰθλον.

Οὐδὲν ἁμαρτήσας, γινόμεν παρὰ τῶν με τέκόντων.
 γιννηθεὶς δ' ὁ τάλας, ἔρχομαι εἰς αἰδὴν.

ΤΟΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὦ μίξις γενέων θανάτηφόρος, ὧ μοι ἀνάνης,
 ἢ με προσαλέσσει τῷ συγερῷ θανάτῳ.
 ὅδ' ἐν ἐὼν γενόμεν· πάλιν ἔαομαι ὡς πάρος ὅδ' ἐν.
 ὅδ' ἐν καὶ μηδ' ἐν τῶν μερόπων ὁ γένος.
 λοιπὸν μοι ὅ καὶ πᾶλλον ἀποστέλωσον ἑταῖρε,
 καὶ λυπῆς λάθην ὅν Βρόμιον παρέχε.

Αργενταρίε.

Ἀρχαίη σάει πενε, καὶ πηλικὴ μέγα φιλοῦσα,
 οὐλαε, πρηυέλως, οὔτο με, μακροφάρυξ,
 αἰὲν ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε, μυσταλάνωε,
 ἦλθες ὁ μὲν ὅπως ἔμην χεῖρά ποτε χρόνιος.
 αἰθ' ὁ δὲ καὶ ἄμικτος, ἀνύμρανός τε παρῆναι,
 ἄρθορος, ὡς καὶ ἤν, πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

Αθιλον.

Τάνταλος ὅδ' ἐν ἔρωε· τινάρο μένων γὰρ ὅπερθεν,
 καὶ ῥὸς ὅπερ κεφαλῆς αὐτὸν ἔφανε φυτῶν.
 καὶ διὰ τὸ τοῦ φοφῆς κεχημένος, ἦπ' ὅν ἐδίψα.
 εἰ δὲ καὶ ἔρωεν σὺ καὶ πεταινόμενα,
 καὶ βραβίλους, καὶ μῆλα, τί πηλίκον ἀνδράσι νεκροῖς
 δίψος ἂν ἢ χλωρῶν γίνεταί ἀκροδύων;
 ἡμεῖς δ' ἐσθίομεν κεκλημένοι ὅλμυρά πάντα,
 χέννια, καὶ τυρὸς, χηνὸς ἀλίστα λίπη.
 ὄρνια, καὶ μόχθια· μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὐτοῖς.
 πάχομεν ὅ καὶ αἶσαν Τάνταλε, πικρότερα.

Αδέσποτον.

Ἀνθρώποις ὀλίγος καὶ ὁ πᾶς χρόνος, ὃν ποτε δελοῖ
 ζῶμεν· καὶ ἢν πολὺν γῆρας ἅπασι μένη,
 τῆς δ' αἰμῆς καὶ μᾶλλον· ὅτ' οἶω χρόνος ὥριος ἡμῖν,
 πάντα χυδῖν ἔσω, φαιμὸς, ἔρως, ἀπρόσοις.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΚΑΤ' ΙΟ4

Χειμῶν τὸν τῶθεν. γήρως βάρος. ὅδ' δέ κ' μιν
σησεις. τοιαύτῳ ἐκδέχεται ὁρχιπέδι.

Αδελον.

Πῶς γενόμεν; πόθεν εἰμί; τίνος χάριν ἦλθον; ἀπελθεῖν
πῶς δούλωμαι. τί μαθεῖν, μηδὲν ἐπιστάμενος;
ὅδ' ἐν ἑὼν γενόμεν. πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος ἦα.

ὅδ' ἐν κῆρ, μηδὲν τῶν μερόπων γένος.

ἄνδρες μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἐντυεναῖμα.

τὸτο γάρ ἐστι κῆρ, ὅδ' ἐν φάρμακον ἀντίδοτον.

Νικέρχου.

Ερμαιοῖς ἡμῖν ἀπρὸ δίσκος ἐξ ἑσπέρου οἴνου
αἶρων, προσκόψας, πένθος ἔθηκε μέγα.

οἴνος κῆρ κένταυρον ἀπώλεσεν. ὡς ὄφελεν δὲ
χῆμας. νῦν δ' ἡμεῖς τὸτον ἀπώλεσάμεν.

Γαρμενίωνος.

Ὅστις ἔσω πυρὸς καταλαμβάνει ὅν ἀγοράζων,
κεῖνος ἀμαλθείας ἡ γαυὴ ὅτι κέρως.

Λυκίαν.

Τὸν τὸ δειπναρίον νόμον οἶδατε. σήμερον ὑμᾶς

Αὐτὸς καλῶ καὶ νῦν δόγμασι συμποσίου.

ὅ μελοποιὸς εἰρήνηται μένος, ὅτε παρέξεις,

ὅθ' ἔξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικῆ.

Αδελον.

ἦν σέρανος πῶχός, καὶ παῖς ἄμω νῦν δὲ προσκόψας,

πλοπῆ, καὶ γέννητ' αὐτὸ φιλοσέρανος,

τέσσερα τῷ πρώτῳ σερᾶνῳ καὶ γράμματα προθεῖς.

ἔστι δ' εἰς ὥρας ἱπποκρατιπιδίως.

ἡ δὲ πῶσπερ ἀπὸ τῆς διονυσιοπηνιανόδωρος,

ἐνδ' ἀγορανομίῳ, παντὶ μένει σέρανος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθλον.

Ὀκνύμορόν με λέγοισι δαήμονος ἀνέρος ἄσρων.
εἰ μὴ μὲν, ἀλλ' ὅ μοι τὸ Σέλανκε μέλει.
εἰς αἶδιν πάντεσσι κατὰ βασις· εἰ δὲ τάχιον
ἢ μετέρη, Μίνω θάσσον ἐποφόμεθα.
πίνωμεν· καὶ γὰρ δὴ ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἵππος
οἶνος, ἐπεὶ πεζοῖς ἀβραῖος εἰς αἶδιν.

Αθλον.

Γέντε θανῶν κείσῃ κατέχων πόδας· ὅ δὲ τὰ τερπνὰ
ζῶης, ὅ δ' αὐγὰς ὀφθαλμοῦ ἡελίου.
ὥστε λαβὼν Βάκχου ζῶρὰν δέπας, ἔλκε νενηθῶς
Κίρκιε, καλλιγυνὴ ἀρχὸς ἔχων ἄλοχον.
εἰ δέ σοι ἀθάνατος σοφίης νόος, ἴδι Κλεάνθης,
καὶ Ζήνων, αἶδιν ᾗ βανθῶ ὥς ἐμολον.

Αθλον.

Ἡ πῶχων χαρίεσσα πανοπλὶν ὄρτο λάγνος
αὐτῇ, καὶ ὄρουσερῶν ἐκ πετάλων σέφανος,
καὶ τὸ φθιμένοιο προάστον ἱερὸν ὄψεαι,
ἐγνεφάλου ψυχῆς φρεῖον ἀκρότατον,
πῖνε λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔοθι, καὶ περίκεισο
ἀνθεα· τοῖσσι γιγνόμεθ' ἐξαπίνης.

Αδέσποτον.

Ἐχθὲς μοι σωέπινε γυνή, περὶ ἧς λόγος ἔρρει,
ὅχ' ὑγίης, παῖδες, θραύσατε τὰς κύλικας.

Αθλον.

Ἐπ' ἀπρηκόντεσιν ἐπέρχονται λυγροβαντοῖς,
ἢ δὴ μοι βιότου, χιζόμεναι σελίδες.

Ξαβίπης σαιετῆς, ἀγγελοὶ ἡλικίης.

αὐτῇ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΙΟΣ

ἤν' ἐτι μοι ψαλμός τε αἶλος, κῶ μοι τε μέλλονται,
καὶ πῦρ ἀπλείω τυφείτ' ἐνὶ καρδίῃ.

Ἀδὴλον.

Δός μοι τῶν γαίης πέπονι μένον ἄδ' ἡνύπελλον,
ἄς γενόμην, καὶ ὅρ' ἔκτισο μ' ἀπορθίμενος.

Ἀδὴλον.

Βαίχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ, μήδ' ἐλάχιστον.
ἔστι γὰρ ἡ λύπης αἴτιος, ἢ μανίης.

χαίρει κερνάμενος ῥισὶ νύμφαις τέρβαντος αὐρῶς.
τῆμος καὶ θαλάμοις ὄψιν ἐτοιμότατος.

εἰ δὲ πολὺς πνύσειεν, ἀπὲρ παῖτα μὲν ἔρωτας.
βαπτίζετα δ' ὕπνω γείτονι τῷ θανάτῳ.

Εἰς τοῖς ἀμνηρύος. 48

Γαλααδῶ.

Μηδὲν ἄγαν τῶν ἐπὶ σοφῶν ὁ σοφώτατος εἶπεν.

ἀλλὰ σὺ μὴ πειθεῖς Γέαιε, τὸτ' ἔπαθες.

καὶ λόγιός περ ἐὼν, ἀλογώτατον ἔχου ὄνειδος,
ὥς ἐπιθυμήσας ὕβριος ἀνόδου.

ἔγω πῆγαςτος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην,
βυληθέντα μαθεῖν ἀστροθέτης κενόνας.

ἤν' ὁ μὲν, ἵππον ἔχων, καὶ θαρσαλέον αἰένος ἦβης,
Γέαιος ὅδε χέσεν αὐτονόον ἥτορ ἔχων.

Τὸ αὐτὸ.

Μηδεὶς ζητήσει μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι,
μήδ' ὄρχης μεγάλης κόμπον ὕπερφίαλον.

Γέαιος αὐρῶς ἐδείξε κατ' ἐνέχθη γὰρ ἐπαρθεῖς,
θνητῆς αὐτοχίης μηδὲν ἀναχόμενος.

ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιώτα μηδὲν ἐπιστάμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Γέαιον ὡς ἐνόησεν ὁ Βαύκελος ἄρτι θανόντα,
 χολαῖοντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
 Γέαιε, πῶς, τί παθὼν κατέβης δόμον εἰς αἶδω,
 γυμνός, ἀκνήδεος, χιήματι καινοτάφῳ;
 ὅνδε μέγ' ὀχθήσας, προσεφώνεε Γέαιος ἀνθρῶς,
 Βαύκελε, τὸ σπῆνος καὶ θάνατον παρέχει.

Τῷ αὐτῷ.

Οἱ δὲ Κάλχαντος τὸν Γέαιον ὤλεσαν ὄρκοις,
 τῶν μεγάλων ὑπᾶτων θῶκον ὑποχόμενοι.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν ἀμμαβιακὴν ἀπάτην ὅτε Γέαιος ἔγνω,
 τὸ ξενικὸν θανάτῳ ἐγγύθεν ἐρχόμενος,
 πλὴν δὲ τὴν γνώμην κατεμέμψατο, καὶ τὸ μάθημα,
 καὶ τὸς πειθόμενους ἀσρολόγοις, ἀλόγοις.

Εἰς Ὑβριστάς. 49

Τῷ αὐτῷ πάντα.

Ὑβρίζεις; τί τὸ θαῦμα. τί δὲ χερεῖς. ἀνὰ φέρωσι.
 τῶν τῶν ὕβριζόντων ἡ θρασυΐτης κόλασις.

Πολλὰ λαλεῖς ἀνθρώπε. χαμαὶ δὲ τιθῇ μετὰ μικρῶν.
 σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἐπὶ τὸν θάνατον.

Ἥλιος ἀνθρώποις αὐδῆς θεός. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
 ὕβριζεν φαίνων, ὅ δὲ τὸ φῶς ἐπόθει.

Οὐκ ἔμεινεν, πλὴν πενίην δὲ καὶ ὕβρισας. εἰ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς
 ἦν ἐπὶ τῆς πώχης, καὶ αὐτὸς ἔπαχεν ὕβριν.

Εἰ πένομαι, τί πάθω; τί με μισεῖς ὅτι ἀδικοῦμαι;
 πᾶσι μαρτύρῃς ἐστὶ τῆς τύχης, ὅτι ἀδίκημα ἔδραμον.

Αἰνίζεῖν μὲν ἄριστον· ὁ δὲ φόβος ἐκ θεοῦ ὄρχηται.

Ἄνθρωπος καθὼς εἰπὲν, ἀπὸ τοῦ ὕδατος μέλει.

Τῷ πρὸς ἀνὴν πωλοῦσιν τὸ κελλίον ἐχθὲς ἐδῶκε,

καὶ βοεῶν πύκνην σήμερον ὄρον ἔσω.

ὥς δ' ἔλεγον σύ τίς εἶ; πόθεν ἤλυθες ἢ μέτερον δῶ;

πυγμαλῆος κατ' ἐμὴν χεῖρα ἀνέχεν ἄνω.

ψῆφά δ' ἐγὼ κατέτεινα βοεῶν ἀγρίων ἀνδρα,

τὸν πρὸς ἀνὴν πύκνην ἐξαπίνης ὄρων.

Ἄνθρωπε πρὸς πύκτα πολυδούκιος, ἡ δὲ καὶ αὐτὴ

Κάστρος ἐκνέμα, καὶ Διδὸς ἐκείνη,

τὸν πύκτην ἀπόχευον ἐμὸν χόλον· ὃ δὴ δυνάμαι τὸν

πυκτῆν ἐκβάλλει μὲν ἐκ τοῦ περὶ τοῦ μένου.

Εἰς Φειδωλὸς. Ἀχιλλεῖος. 50

Οὐ γλήχωνι Κρίτων ὁ φιλάργυρος, ἀλλὰ διχάλλω
 αὐτὸν ἀποσφραίνει θλιβομένην σομάχῃ.

Ἀχιλλεῖος.

Γλαττὴν φασί σε πάντες· ἐγὼ δὲ σε φημὶ πένεσθαι.

ἤϊσιν γὰρ πλῆτες, μάρτυς ἀπολλοφάνες.

ὣν μετέχης αὐτῶν σύ, σὰ γίγνεται· ἂν δὲ φυλάτῃς.

κλήρον ὁμοῖς, ἂν γὰρ νῦν γίγνεται ἀλλότριά.

Ἀντιφάνους.

ψιφίξεις κακοδαίμον· ὁ δὲ χρόνος ὥς ἔκον, ὅτε

καὶ πολὺν τίμει γῆρας ἐπερχόμενον.

ἔπειτα πῶν, ὅτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάροισι ἀναδήσας,

ὃ μύρον, ὃ γλαφυρὸν γνῆσι μελισμῶτιον,

τεθνήξῃ, πλουτῶσαν ἀρεὴς μετὰ λην διαθήκην,

ἐκ πολλῶν ὀβολῶν· μῆνον ἐνεγκέμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Γωλιανῶ.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς ὅτεν ἔχεις, μάθε, πάντα δανειζέης.
ὅπως ὅτεν ἔχεις αὐτὸς ἴν' ἄλλος ἔχη.

Νικηφόρου.

Εχθρὸς ἀπαρχεῖται μέλλων Δείναρχος ὁ φεῖδων
Γλαῦκε, δὴ ἔξ χαλκῶς δύσμορος ἔκ' ἐθανεν.
ἔξ χαλκῶν ἦν τὸν ἰοινοῖον. αὐτὸς ἐδυσώνη,
αὐτὸν ζήτων ἄλλον ἴσως θάνατον.
τὸτο Φιλάρχου ἰσθμῆς ὄρος. ὅσ' ἀποθνήσκων
Γλαῦκε, δὴ ἔξ χαλκῶς δύσμορος ἔκ' ἐθανεν.

Τὸ αὐτῶ.

Δακρύει φεῖδων ὁ Φιλάρχουρος ὅτι θνήσκει,
αὐτὸς πέντε μνῶν πῶς σορὸν ἐπρίατο.
ταῦτ' αὐτῶ χαρίσαθε. καὶ ὡς ἴσως ἔστιν ἐν αὐτῶ,
τῶν πολλῶν τεκνίων ἐν τι προσεμβάλετε.

Λουκιλλίου.

Θνήσκων ἑρμολάτης ὁ Φιλάρχουρος, ἐν διαθήκῃ
αὐτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.
ψυφίζων δ' ἀνέκειτο πόσον δώσει διεγερθεὶς
ἰηρῶς μισθῶ, καὶ τίνος δαπάνῃ.
ὡς δ' αὖτε πλείω δραχμὴν μίαν ἦν διασωθῇ,
λιπτελεῖ θνήσκειν εἶπε, καὶ ἐξετάθη.
κεῖτο δ' ἔτι ὅτεν ἔχων ὀβολῶν πλέων. οἷον, τὰ κείνου
χρήματα κληρονόμοι ἤρπασαν ἀσπασίου.

Τὸ αὐτῶ.

Γεννηθὲν τὸ τέκνον, κατεπόντισεν Αὐλὸς ὁ κνυρὸς,
ψυφίζων αὐτῶ σωζομένου δαπάνῃ.

Τὸ αὐτῶ.

Εἰ τὸ μὲν, ἐκ δ' ἐδανειχθῆς ὁ δ' ἄρτι δίδως, δ' οὐ μέλλεις,
ὅτε ποτ' εἴ τῶ σὺ κύριος ἀργυρίου.

Γαλααδ᾽.

Ὡς τῆς ταχίστης ἀρπαγῆς τῆς τῆ βί᾽.
 ἀνὴρ δανειστὴς τῶν χρόνων γλυφῶν ῥήκας,
 τέθνηκεν αὐτὸς ἐν ῥοπῇ καὶ ῥῶ βραχέϊ,
 ἐν δακτύλοισι τὸς ῥήκας σφίγγων ἔτι.

Τῷ αὐτῷ.

Δακτυλικὴν ψῆφόν τις ἔχων περὶ τὰ δακτυλα χειρῶν,
 ψῆφον τῆ θανάτου πρῶτα βεν εἰς αἶδην.
 ἥ δ' ἡ ψῆφος ναὶ τῆ ψιφίζοντος ἐταίρη,
 ψυχῆς ἀρπαγῇ μιν ἐνθεν ἐλαυνομένης.

Τῷ αὐτῷ.

Πλῆτον μὲν πλῆτυντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος.
 ὦ τοῖς κληρονόμοις πλῆσι, σοὶ δὲ πένις.

Λυκιλίῃ.

Θρασύμαχε, πλῆτον πολὺν ὠλέσας ἐξ ἐπιβουλῆς,
 εἰς δ' ἐν δ' ἡμεῖς ἀθλῖος ἐξαπίνης,
 φεισάμενος, δανίσας, τοκίσας ῥήκον, ὕδρο ποτίσας,
 πολλάκι μὴ δὲ φαρῶν, ὥστε τι πλεῖον ἔχειν.
 αἶψ' εἰ μοι λογίσαιο ῥοπίνειν καὶ ῥοτε, καὶ ναὶ,
 ὅδ' ἐν ἐλαπῶνι ἔχεις, ὦν ῥοτ' ἐδοξας ἔχειν.

Αὐτομέδοντος.

Ἐχθρὸς δ' ἐπὶ πνήσας βράγειον πόδα, καὶ δεκχταῖον
 κενναβίνης κράμβης μῆλινον ἀσπάραγον,
 εἰπὲν, ῥον καλέσαντα φυλάσσομαι. ἔστ' ἰδὲ ὀξύς.
 καὶ φόβος ὅδ' οὐ χῶν, μή με πάλιν καλέσῃ.

Μακεδονίῃ ὑπάτης.

Φειδωλὸς τις ἀνὴρ ἀρόων θησαυρὸν ὀνειρώ,
 ἠθελ' ἀποθνήσκον πλῆσιον ὕπνον ἔχων.
 ὥς δ' ἰδὲ τὴν προτέρεην σκιδὸν μετὰ κέρδος ὀνειρῶ
 ἐξ ὕπνου πενίην, ἀντικεῖται πάλιν.

ο ἱῖ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Παλαδά.

Γάντ' ἄπαξ φώγουσιν ὅταν δὲ φέψῃ Σαλαμῖνος,
εἴκοσ' ὀρίσῃμεν δούτερον ἐρχόμενοι.

Λαμμιανῶ.

Ὡς κῆπον τεθυμῶς, δειπνον παρέθηκεν ἄπελλῆς,
οἶόμενος βόσκειν ἀντὶ φίλων πρόβατα.
ἦν γὰρ ἀνὴρ σέρις ἦν· τῆλ' ὅς· θρίδακ' ὅ· πράσα· βολβοί·
ὠκυνμον· ἡδύοσμον· πῆγανον· ἀσπάραγον.
δείσας δ' ἐκ τούτων μὴ καὶ χόρτον παραθῇ μοι,
δειπνήσας θερμὸς ἡμιβρεχεὶς ἐδυτον.

Λακκιλλίου.

Γοιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος ἔρμων,
ἐκ περιωδωίᾳς αὐτὸν ἀπηνυχόνισεν.

Εἰς εἰκόνα ἀνακασίου βασιλέως ἐν τῷ αὐρίπῳ.
Εἰ μὲν οὖν σοι βασιλεῦ κοσμοθόρε τήνδε σιδήρεα
ἀνθεσαν, ὡς χαλκῇ πολλὸν ἀτιμότερην,
ἀντὶ φόβου, κτείνεσθ' ὅλοῃς, λιμῶτε, καὶ ὀργῆς.
ὡς πάντα φθείρεις ἐκ φιλοχρημοσύνης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εγγύθι τῆς σκύλλης χαλεπὴν σήσαντο χάρυβδι,
ἄγριον ὠμῆσιν τῶτον ἀναστάσιον.
δείδιδι καὶ σὺ σκύλλα τεῶς φρεσὶ, μὴ σε καὶ αὐτῶν
βρώξῃ, χαλκεῖν δαίμονα κερματίσας.

Λακκιλλίου.

Εἰ μὲν γὰρ ἐλάρου τὰν ἀνὸν χρόνον, ἡ ἐκορώνης,
συγγνώμῃ, πλείουν πᾶντον ἀγχομένῳ.
εἰ δέ τις ἐπὶ βροτῶν, ὅς αὐτίκα γῆρας ἰάπῃ,
μὴ σὲ δ' ἀπερεσίῳν οἷσρος ἔλῃ κτεάνων.
μὴ σὺ μὲν ἀτλήτοισιν ἐν ἀλγεσὶ θυμὸν ὀλέσῃς,
χρήσωνται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀνέδην.

Τῷ αὐτῷ.

Μεῦ ἄσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ.
 καὶ τί ποιεῖς φησιν φίλτατε μὴ παρ' ἐμοί;
 ἦ δὲ δ' ὁ μὺς γελάσας, μισθὸν φίλε φησὶ φοβηθῆς.
 ὅχι τροφῆς παρὰ σοὶ χηρῶμεν, ἀλλὰ μονῆς.

Ἀθῆλα.

Ἀργυρέη λιμῷ τίς ὅτ' εἰλαπίνην με κηλέας,
 ἔκτανε, πειναλέος τὸς πίνακας προφέρων.
 ὁ χθίστας δ' ἄρ' ἔειπον ἐν ὄρνυροφωγέῃ λιμῷ,
 πῶ μοι χορτασίη ὁ τρακίνων πινάκων;
 ἐζήτω πινάκων πόθεν ὄνομα τὸτο κηλέω.
 καὶ παρὰ σοὶ κληθεῖς, αὔρον ὅθιν λέγεται.
 πένης τὸρ μεγάλης, μεγάλης πίνακας παρέθηκες,
 ὄργανα τὸ λιμῷ πειναλέους πίνακας.

Μὴ με κῆλει δίσκων ἐπιΐστρα λιμοφορήων,
 βροτὴν μοι φορέων πῶν κολοικωθιάδα.
 ὄρνυρέην ὕλην ὅτ' ὤρωμένην παραβάλλεις,
 λιμῷ κητιζὼν τὸς μελέους πίνακας.
 ζήτης νησιύοντας ὅτ' ὄργαλέην ἐπίδειξιν.
 καὶ τότε θαυμάσῃ, κῆρον ἄσημον ἔχων.

Πολλὰς μυριάδας φηρίζει ὄρτε μίδωρος.
 καὶ μισθὸν δαπανῶν, ζῆ βίον ἡμιόων.
 πολλάκις αἰ χρυσοῦ τι μαλφεία φόρτον ἔχουσαι,
 πολλὸν ὑπὲρ νώτου χόρτον ἐδόσι μόνον.

Εἰς Φθονερούς. Ἀσκιλλίου. ΣΙ

Μακροτέρῳ σαυρῷ σαυρῶμενον ἄλλον, ἑαυτῷ
 ὁ φθονερός Διοφῶν ἐγγὺς ἰδὼν ἐτάκη.

○ iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ. Τῷ αὐτῷ. 52

Εἶται μὲν κἀνικόν σε Μενέστρατε, κἄνυ πόδιτος,
κἄν ῥιγοῦν, ὅδ' εἰς ἀντιλέγῃ κἄθ' ὅλ'·
αἶν δ' ἐπ' ἀρὰρ παλῆς ἄρτους, κἄν κλᾶσ' ματ' ἀνάιδ' ὡς,
κἄν ῥ' ἄβ' ὄν' ἐχ'ω, κἄν σέ λέγουσι καὶ κ'.

Τοῦ αὐτῷ.

Γὰρ ὅς ἐστιν ἡ πῶλ' ὅς, κἄν ἀγρᾶμματος, οὐκ ἐτ' ἀλ' ἔθ'·
ὡς τοπρίν, οὐδ' αἶρ' φορτί' αἰσθαρίου.
αἶν δ' ἐφ' ἐπ' ὡν' αἰσθ'· κἄν ἐκ' ἐπ' ὡν' ἐπ' ὡν' αἰσθ'·
τῆς δ' ὡν' αἰσθ' ἐπ' ὡν' αἰσθ'·
ἐρ' ὡν' αἰσθ' ἐπ' ὡν' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·
μῆν' ἐπ' ὡν' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·

Αμμιανῷ.

Οὗτος ὁ τῆς δ' ὡν' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·
ἐπ' ὡν' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·
κἄν πῶλ' ὅς· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·
αἶν δ' ἐπ' ὡν' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·

Τῷ αὐτῷ.

Οἶε' ὅτι πῶλ' ὅς· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·
κἄν δ' ἐπ' ὡν' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·
μῆν' ἐπ' ὡν' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·
φθ' ἐπ' ὡν' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·

Τῷ αὐτῷ.

Ὦ γὰρ, κἄν μῶν ὡν' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·
κἄν θ' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·
κἄν σῶλ' ὡν' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·
ἐκ' ὡν' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·

Αντιπάρῳ.

Αἰ' ὡν' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·
β' ὡν' αἰσθ'· ἐπ' ὡν' αἰσθ'·

κἄν ὡν' αἰσθ'·

καὶ τὸ χυδῆν ῥυπώωντι πίνω πεπλαγμένον ἔαθος,

διπλάδιον κρυερῶν ἀντίπαλον νιράδων.

ἢ ἢ τι τοῖς ὤμοισι μιᾶνεται. ἢ τὸ ῥό μὲν του

οὐράνιος. σὺ δ' ἔφους οὐ ν' ἀποδίῃσι κύων.

ἢ ἢ μέθδδ, μέθδδ ὅπλα τὰ μὴ σέθεν. ἄλλο λεόντων,

ἄλλο γενειητῶν ἔργον ὄρωρε βράχων.

Γαλαδᾶ εἰς Θεμί στον τὸν φιλόσοφον,

γενόμενον ὑπαρχον κωνσταντί =

νου πόλιως, ἐπὶ οὐαλεν =

τιαγοῦ, καὶ οὐα =

λεντος.

Ἀντυγος ὑρανίης ὑπερήμενος, δδ πόθον ἤλθδδ

ἄντυγος ὀρυρεῖς, αἰχος ἀπειρέσιον.

ἢ ὁδᾶ ποτε κρείων. αὐθις δ', ἐγένε πολὺ χεῖρων.

δδρ ἀνάβηθι κέτω. ναῦ γὰρ ἄνω κατέβη.

Τοῦ αὐτῶ.

Εἰ τὸ βρέφην πώγωνα δοκεῖ σοφίαν περιποιεῖν,

καὶ βράχος εὐπώγων, εὐσταδὸς ἐστὶ γλάτων.

Τοῦ αὐτῶ.

Ἄλλον ὀρισοτέλην, Νικόστρατον, ἰσοπλάτωνα,

σκινδαλμοφράτην ἀπυτάτης σοφίης,

τοῖα περὶ ψυχῆς τίς ἀνῆρετο, πῶς θέμις εἰπεῖν

πλὴν ψυχὴν θνητὴν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;

σῶμα δὲ δεῖ καλεῖν, ἢ αἰσώματον; ἐν δὲ τοιτοῖς

τακτίον, ἢ λιπτόν; ἢ τὸ σῶμα μρότερον;

αὐτὰρ ὁ, τὰς βίβλους ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,

καὶ τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον ὀρισοτέλης.

καὶ παρὰ τῷ φαίδωνι πλατωνικὸν ὕψος ἐπιγνοῦς,

πᾶσαν ἐπισκήθη πᾶν τοθεν ἀρεκίην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἶτα περιελλών τ' ὀβριώνιον, εἶτα γενείου
 ἄκρα κατὰ ψυχῶν, πλὴν λύσιν ἐξέφερον.
 εἴπερ ὅλως ὄβρι ψυχῆ φύσις, ὅδ' ἔδ' ὀϊδα,
 ἢ θνητὴ πάντως ὄβρι, ἢ ἀθάνατος,
 σιγνοφυλῆς, ἢ αὐλός. ὅταν δ' ἄχέροντα περὶ σῆς,
 κείθι τ' νημερτὲς γνώσεαι ὡς ὁ Γλάτων.
 εἰ δ' ἐθέλῃς, τὸν ποῖδα Κλεόμβροτον ἀμβρακιώτην
 μιμῆς, καὶ τεγέων. σὸν δέμας ἐκχαλάσων
 καὶ κεν ἐπιγνοίης δι' ἅλα σώματος αὐτίκα σαυτὸν
 μοῦων ὅπερ ζήτεις, τὸ θ' ὑπολαβόμενος.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰ μοναχοί, τί τοσοῖδε; τοσοῖδε τε, πῶς πάλι μοῦων
 ὧ πληθὺς μοναχῶν, φουσαμένη μονάδα.

Τὸ αὐτὸ.

Τὸ πωγωνοφόρου κωμικῶς τὸ βακχοπροσαίτον,
 εἶδομιν ἐν δειπνῷ πλὴν μετὰ λην σοφίην.
 θέρμων μὲν τὸν πρῶτον ἀπέχετο, καὶ ῥαφανίδων,
 μὴ δ' εἶν δουλῶν γαστρί λέγων ὀρετήν.
 αὐτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βολβόν
 στυφνὴν, οὐ πινυτὸν ἦδη ἐκλεπτε νόον,
 ἢ πσεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἐβωγεν ἀγνῶς,
 καὶ δὲν ἔφη βολβόν πλὴν ὄρε πλὴν ἀδινεῖν.

ΕΙΣ ΧΩΛΟΥΣ. 53

Γαλαδῶ.

Χωλὸν ἔχῃς τὸν νῦν, ὡς τὸν πόδα. καὶ τὸν ἀγνῶς
 εἰκότα τῶν ἐν τῷ σὴ φύσις ἐκ τῶς ἔχῃς

Τῷ αὐτῷ.

Υἱὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα, καὶ αἶψα δὲ πῦρ ἀφροδίτης.
 ἢ καὶ ἀδίκως χαλκῷ, τὸν πόδα χολὸν ἔχεις.

Ἀδελφον.

Μισοῦ πῶχε θεῶ, μοῦν πλούτου δαμάτεια,
 ἢ τὸ καλῶς ἥσαι πάντοτ' ἐπισαμένη.
 εἰ δὲ καὶ ἀγορίαις ἐπιζόμενι ποσὶ χαίρεις,
 ὁ πορορεῖν οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεται.
 τέρπει καὶ πέρανός σε, καὶ αὐσονίῃ πόμα βάκχου.
 ταῦτα παρὰ πωχῶς γίγνεται οὐδέποτε.
 πῶν καὶ καὶ φάγεις πενίης τὸν χάλκεον οὐδόν.
 τέρπη δ' εἰς πλῆτε πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Ἀδελφον.

Λισιμελοῦς Βάκχου, καὶ λισιμελοῦς ἀφροδίτης,
 γεννᾶται θυγάτηρ λισιμελὴς ποδάγρα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷ δὲ τῷ τρίτῳ τμήματι ὅτι ἀρῖα ἔχοντι,
περιέχεται κεφάλαια τὰς εἰς

Αγαθὸς ἄνθρωπος.	1	Ιχθύς.	17
Αγωνιστής.	2	Κιθαρωδός.	18
Αδελφός.	3	Κωμικός,	19
Αλιεύς.	4	Μεθύσις.	20
Ανδρείος.	5	Μοιχός.	21
Ανδρὸς ἡ ἐπισήμης.	6	Ναυαγῆσαντας.	22
Αρχαῖος τινάς.	7	Νέος, καὶ νέος.	23
Αὐλιτὰς.	8	Ορνίς.	24
Βρέφη.	9	Ποιητής.	25
Γέροντας.	10	Ποιμένας.	26
Γεωργός.	11	Ρόλης.	27
Γυναικίς.	12	Πτωχός.	28
Δούλους.	13	Πονηρός.	29
Ἡρώς.	14	Ρήτορας.	30
Γαβρός.	15	Υἱός, καὶ θυγατέρα.	31
Ιξυτάς.	16	Φιλοσόφους.	32

III

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗ
ΜΑΤΟΣ· ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ
ΑΝΔΡΑΣ· Ι.

Εἰς Πλάτωνα.

Ὡφροσύνῃ προφέρων θνητῶν, ἦθε τε
δικαίῳ,

ἐνθάδ' ἐκείναι ἀνὴρ θεῖος ὄρισοκλῆης.
εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔχει
ἔπαινον,

ὅτος ἔχει πηλὸν, καὶ φθόρον ὃ φέρεται.

Ἀδελφοποιον.

Δακρίτιον μὲν, ἀνακτὸς ἀκρόν βιότοιο πρὸς ὄλβον
ἦγον ἐξ ἀρετῆς, καὶ κλέος ἀνθυπάτων.

ὥς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονὸς, ἀθάνατοι μὲν
αὐτὸν ἔχουσιν θεοί, σῶμα δὲ σῆκός ὃ δέ.

Ἰταλιανὸν αἰγυπίου.

Κλεινὸς ἰωάννης· θνητὸς λέγε· γαμβρὸς ἀνάκτορος.

θνητὸς ὁ μὲν· γενεῆς ἀνθος ἀναστάσιου.

θνητὸς καὶ κείν· βίον ἐνδίκος· ὃν ἔτι τῶτο

θνητὸν ἔφη· ὅρεται κρείωνες εἰσι μόρου.

Χρυσῶρου.

Οὗτος ἰωάννην κρείπτει τάρος· ὃς δ' ἐπιδάμουν
ἄστρον ἔην, ἣν δὴ παῖδός θ' ὄριπρεπέδ'.

ἔκτισαν ἠρακλῆος· ὅθεν καὶ μέρμερος ἦρως,
αἰεὶ τῶν ἀδίκων σκληρὸν ἐκοπτε μένος.

εἶχε δ' ἀπ' αὐσεβέων προγόνων ἐρικυδέα πάρην,

λυχνᾶδόν, ἣν φοίνιξ Κάδμος ἔδειμε πόλιν.

ἔνθεν λύχνος ἔην ἐλικώνιος, ὅν καὶ Κάδμος

στοιχείων δαναοῖς πρῶτος ἔδειξε τύπον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἰς ὃ πάντας δ' ἀνέλαμψε. καὶ ἰλλυριῶσι δὶκάζων,
μύσας καὶ καθαρήν ἐσφάνωσε δίκην.

Αἰέποτον.

Εἰ γένος αὖσεβέων ζώει μετὰ τέρμα βίοιο,
καί τ' αὖν κατὰ θυμὸν ἀνὰ σῶμα φῶς ἐκείνου,
ἀνδρέα, σὺ ζῶεις, ὃ κατθανόν. εἰς σε χώρος
ἄμβροτος ἀθανάτων ἀγίων ὃ πέδοντο καμόντα.

Καρφυλίδης.

Μὴ μέμνη παριὼν τὰ μνήματά μου παροδῖτα.
ὃ δὲν ἐχω θρήνων ἄξιον ὃ δὲ θανῶν.
τέκνων τέκνα λείποιται, μήν ἀπέλαυσαι γυναικὸς
συγγήρου, προῖοις πασιὼν ἔδωκε γάμος.
ἐξ ὧν πολλὰκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεοίμισα κόλποις,
ὃ δὲν οἱ μῶξας, ὃ νόσον ὃ θάνατον.
οἱ με κατὰ πείσαντ' ὃ ἀπὸ μόνον, ὃν γλυκὺ ὃ ὕπνον
κοιμᾶσθαι, χώρην πέμψαν ἐπ' αὖσεβέων.

Αἰέποτον.

Μὴ σὺ γε θνήσκεις ὡς, ὡς ἀθανάτος τι λογίζου.
ὃ δὲν πρὸ βίτου πιστὸν ἐφ' ἡμερίοις.
εἰ καὶ ὃνδε Κάσανδρον ἐχέει σορὸς ἢ δευθρόντα,
ἀνθρώπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τίς λίθος ὃν ἐδάκρυσε, σέθεν φθιμένοιο Κάσανδρος;
τίς πέφρος, ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγλαΐης;
εἰς σε νηλεὲς, καὶ βασανιστὴς ὤλεσε δάμων,
ἡλικίαν ὀλίγην ἐκποσιέξ' ἐτέων.
ὃς χήρην ἀλοχὸν θῆκεν, μογερούς τε τοιμᾶς
γηραλέως στυγερῶ πένθει τερμαμένους.

Θαλλοῦ.

Δία δ' αὖ φάιν' μίλητε τῆς βλαστῆς μετὰ γαίης.
Ἰταλὶς ὠκύν' ἄνδρους ἀμυγδαλὸν φερόντας.
πένθεα δ' ἐσφάλλον ἠλλάξας. λείψανον δ' αἶ, αἶ,
ἔθροισεν ἐν βαίῃ καὶ ἄπιδι κλυθόμενα.
Φῶν, πᾶσι φρεσὶ λαίνα. πόθεν πάλιν, ἢ ποτε τοίους
ἀσέρας αὐχέσεις ἐλάσσει λαμπομένους.

Καλλιμάχου.

Τῆδε Σάων δ' Δίκωνος ἀκύνθιος ἱερὸν ὕπνον
κειμᾶται. θνήσκην μὴ λείβε τὸς ἀγαθούς.

Μελεάγρου.

Γαμμήτορ γῆ, χάρις. σὺ γὰρ πάρος ἔβαρυνες σέ
Αἰσιγένην, καὶ τὴν νῦν ἐπέχουσιν ἀβαρήν.

Ηγησίππου.

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδ' ἐξία φασὶ κέλευθον
ἔρμην τῆς ἀγαθῆς δὲ Γαλαμάνθω ἀγειν.
καὶ δ' αἰσύνους Χαιρεστράτῃ ἐκ ἀδάκρυτος
πᾶσι ἠγησίλειο δῶμ' αἶδ'ος κατέβη.

Αγαθὸς χολαστικὸς ἐπὶ Θεοδότῳ τῷ γαμβρῷ, ἐπ'
ἔχθρα τετελευτηκότι τῆς ἰδίας γαμετῆς.

Ναὶ μὰ τὸν ἐν γαίῃ πύματον δρόμον, ὅτε μ' αἰοίτις
ἔστυγεν, ὅτ' αὐτὸς Θεόδοτος ἀνενίησεν.

ἔχθρος ἐκὼν γενόμενος. ἀλλὰ φθόγος, ἡέτις ἀπὸ
ἡμέας δὲ τῶν ἡγετῶν ἀμπακίην.

νῦν δ' ἐπὶ μινῶν καὶ θάρην κρηπίδα μολόντ' ὅς,
ἀμρότεροι λαοκῆν ψῆρον. ἐδέξαμεθα.

Γαῦλος σιλεντιαρίου.

Πρὸς, ἐλευθερίην ἐπιγόμενος, ἡδὺς ἰδέσθαι,
ἐν βιότῳ προλιπὼν ἡγάγηροκόμον,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τύμβον ἔχει Θεόδωρος ἐπ' ἐλπίδι κρείωνι μοίρῃς,
ὄλβιος ἐν καμάτοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.

Λεωνίδῃ.

Εὐθλὸς ἄριστοκράτης ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς ἀχέροντα,
εἴτ' ὀλιγοχρονίης ἀφ' ἀμένος κεφαλῆς,
παίδων τίς μνήσεται, καὶ ἐδνώσεται γυναικί;
εἰ καί μιν δάμνει δυσβίотος πένιη,
ζῶν συλώσεται; καὶ κὼν δ' ἄστυλος ἰδέσθαι
οἶκος. ὃ δ' αὖ λῶσ' ἄνέρος ἐχαρείων,
αὐκίων φαίνοιτο, καὶ ἐν πολυκαίῳ ὄγκῳ
ἐν σῇ αὐγάζων δαλὸν ἐπεχάριον.

ἥ δ' εἰ ἄριστοκράτης τὸ κρήγυνον ἀμείνων
ἀνθρώπων ἡ χθαίρεν πλὴν ἀλιτοφροσύνῃν.

Σωφρονίου πατριάρχῃ ἱεροσολύ-

μων εἰς τὸν τάρον ἰωάννη

πάππα ἀλεξαν

δρεΐας.

Τύμβε, τίς, ἢ πόθεν; ἦν ἢ τί; πᾶς τίνος; ἔργα, καὶ ὄλβον;
νεκρὸς, δ' ἐνδον ἔχεις, ἐννεπτε καθόμενον.

ὅτος ἰωάννης, κύριος γένος, ὃς ἐτύχθη
αὐγενέος Στεφάνου. ἦν δὲ νομιστὴς φαρίης.

κτήματα μὲν πολυόλβος ὄλων πλέον, ὧν φέρε κύπρος,
ἐκ πατέρος πατέρων, ἐξ ὁσίωντε πόνων.

ἔργα δὲ θέσκελα πάντα λέγειν, ἅπερ ἐν χθονὶ ταῦξεν,
ὃ δ' ἐμὲ ὅτι νόσ, ὃ δετέρων σομάτων.

πάντα γὰρ ἄνδρα παρήλθε φαινοτάταις δ' ὁρετῇσι,
δύξαντα κρατεῖν ταῖς δ' ὁρεταῖς ἐτέρων.

τῷ, καὶ ἑλλείπει πάντα, τῷ περ πόλις ἔλλαχεν αὐτῇ,
εἰσὶ φιλοφροσύνῃς κόσμος ἀρεϊότατος.

Τὸ αὐτὸ

Τῷ αὐτῷ εἰς

τὸν αὐτόν.

Ἀρχὸς ἰωάννης φαρὶς δρετῶν ἱερῶν,
 ἐνθάδε ναῦ μετὰ τέρμα φίλῃ παρὰ πατρίδι κεῖται.
 θνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἀφθιτον ἔχεν.
 ἀθανάτους πρήξας τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους.

Σιμωνίδου.

Τῶν αὐτῶν τις ἕκστος ἀπολυμένων ἀνιάται.

Νικόδικον δὲ φίλοι, καὶ πόλις ἡδε κλέει.

Ἀθιλον.

Τῷτό τι ἡμετέρης μνημῆτον ἐσθλὴ Σαβῖνε
 ἀλῖθος ἀμικρά, τῆς μεγάλης φιλίας.
 αἰεὶ ζητήσωσε. σὺ δ' εἰ θέμις ἐν φθιμένοισι,
 τῆς λήθης. ἐπ' ἐμοὶ μή τι πίης πόματος.

Ἀθιλον.

Ενθάδε τύμβος ἔχει θεοειδέας ἀνέρας ἐσθλούς.

θεῖον ἰωάννην, τὸν πάνυ θαυδόσιον.

ὧν δρετὴ πολυόλβος ὅς ἔρανον ἀντιγὰς ἦλθεν,
 καὶ φῶς μετόχους δέειξεν ἀκηρασίου.

Εἰς Νικόλαον πατριάρχην

ἀρετῶν ἀνδρείας.

Ὅς βασιλεῖς ἐδάμασσε, καὶ ἡννορέην κατέπαυσεν

ἀντιπάλων, πατέρων εἵνεκεν ἀννομίας,

οὗτος ὅς σ' ἀμικρῶ κατὰκτάται σήματι τῷδε,

δὲ χερσὶ χριστοῦ Νικόλεως γεραίως.

ὧν δρετὴ πολυόλβος ἐπέπτατο πείρατα κόσμου,

καὶ ψυχὴ μακρόρων ἀμφιπολεῖ θαλάμους.

τοῖν γὰρ βιοπλὴν ποθέεσκεν ἐὼν ἐπὶ γαίης,

σῶμα καλὸν πύσας κυδαλίμοις καμάτοις.

P

ΤΩΝ ΕΙΣΕΓΓΑ

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Στήλην ὀνομίης, καὶ σωφροσύνης ἀνάθημα,
εἰκόνα Νικόλεω σῆσατο Γρηγόριος.
ὅδε θανὼν, κλέος ἐσλὸν ἀπόλεσας ὅτε χθόνα πάσαν,
ἀλλ' ἐτι σῆς ψυχῆς ἀλλὰ πάντα μένει.
ὥς ἐλαχέστ', ἐμαβέστε φύσιν μῆτιν πανάριστε.
τῷ ῥα καὶ ὅτε μηχανῶν νῆσον ἐβης πυθεία.

Καλλιμάχου.

Ἦν δὲ Τίμαρχον ἐν αἰῶδος, ὅρρα πύθια
ἢ τί περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἐσεται,
διζέσθαι φυλῆς πολεμικῆς, ἡμέα παρὸς
Γαυσανίη, δῆψ δ' αὐτὸν ἐν αὐσεβείων.

Εἰς ἀγωνιστάς. 1

Σιμωνίδου.

Εἶπον τίς, τίνος ἐαὶ, τίνος παρὶδος, τί δὲ νικῆς.
Κάσμιλος, Εὐαγόρου, πύθια, πύξ ῥόδιος.

Τῷ αὐτῷ.

Μίλωνος ῥοδῶναλμα καλὸν καλὸν, ὅς ποτε πίσῃ
ἐπ' αὐτῷ νικῆσας, ὅτε νόνατ' ὅτε ἐπείσεν.

Φιλίππου.

Τὸν ἐκ σιγῆς εἰ κλύεις Δαμόστρατον,
πίττω λαβόντα πῶ κατ' ἰσθμὸν ἐξ αἰῆς,
τῶτον δέδροκτος. ὅ κατ' ἀνυρον πάλιν
ψάμμος πεσόντος νῶτον ὅτε σφράχισεν.
ἢ δ' αὖ πρόσωπον θηρόθυμον, ὥς ἐτι
σώζῃ παλαιὰν τὰν ὑπὲρ νίκης ἔριν.
λέγει δ' ὁ χαλκὸς, ἀβάσις με λυσάτω.
χῶς ἐμπνοὸς ναῦ ἐβδόμον κονίσομαι.

Καλλιμάχου.

Σαῦτομος ἦν ὁ ξείνος ὃ καὶ τάρως· ὃ μακρὰ λέξω.
Θῆρις, ὄρισταῖς, κρῆς, ὅτ' ἐμοὶ δολεχόν.

Εἰς Ἀδελφοῦς. 3

Αγαθίου χολαστικῆς.

Ληΐτος, καὶ Παῦλος, ἀδελφεῶ ἄμω ἐόντε,
ξωὴν μὲν βιότῃ συζυγίην ἐχέτην.
ξωὴ δὲ καὶ μοίρης λαχέτην λῖνα, καὶ παρὰ θῖνα
βοσπορίην, ξωὴν ἀμπεβέλοντο κόνιν.
ὅδ' ἰδὲ ἀλλήλοισιν ζώην ἀπάνευθε δαυδάτην,
ἐμὰ ξωὴν ἐχέτην καὶ παρὰ φερσεφόνην.
χαίρετον ὡς γλυκερῶ, καὶ ὁ μόρρονε· σήματι δ' ὕμνων
ὠρελεν ἰδοῦσθαι βωμὸς ὁμοφροσύνας.

Τὸ αὐτὸ.

εἰς δὲ ἄδελφός ἐπέχετ' ἄρος· ἐν τὸν ἐπέχον
ἦμαρ καὶ γενεῆς οἱ δύο, καὶ θανάτου.

Εἰς Ἀλίας. 4

Σαπφῆς.

Τῷ χρηστῷ Πελάγωνι πατὴρ ἀνέβηκε Μενίσκος,
κῦρτον, καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζώϊας.

Ιαλιανοῦ αἰγυπίας.

Μύρδων τέρμα βίσιος λαχών, ἀν' ὅστος ἦλθεν
εἰς αἶδην, νεκρῶν πορθμίδος ὅχατέων.
ἦν τὸν ἐχέ ζώων βιοδώτορα μάρτυρα μόχθων,
ἄγρας εἰναλίας πολλάκι βριθομένην,
τὴν δὲ καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σαύρομον, αὔτε τελευτῶν
ὄρετο, συλλήεσθ' ὁλκῆδι κακομένη.

P ὅ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔταπισθ' ἀνακτι πέλεσχερος, οἶκον ἀέξον
Μύρδονι, καὶ σύμπλοκον ὄβιον, ὄβι θάνατον.

Απολλωνίδου.

Ιχθυοβιρητήρα Μενέστρατον ὤλεσεν ἄρη,
δύνακος ἐξ ἀμίνης ἐκ φριχὸς ἐλκομένη.
εἶδαρ ὅτ' ἀγκίστρον φόνιον πλάνον ἀμριχανῶσα,
ὅξείην ἐρυθρὴ φυκὶς ἐφριξε πάγην.
ἀγνυμένη δ' ὑποδαύτα κατέκτανεν ἄλματι λάβρῳ,
ἐνρὸς ὀλιθυρῶν δυσάμενη φαρύγγων.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ. Σ

Ανακρέοντος.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμέκριτος, ὅρδ' ἐσάμα.
ἄρης δ' ἐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀμὰ κτηνῶν.

Αντιπάρου.

Ορνι Διδὸς κρονίδαο διακτορε, ταῦ χάριν ἔσας
γοργὸς ὑπὲρ μεγάλα τύμβον ἔριζομένους;
ἀγγέλλω μερόπεσιν, ὅθ' ὕνεκεν ὄσον ἄριστος
οἰωνῶν γενόμεν, ῥάσων ὅδ' ἠϊθέων.

δειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφ' ἐδρήσοισι πέλσαι.
ἄμμεθ' δ', ἀρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

Ανακρέοντος.

Αβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην ἀγάθωνα,
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἠδ' ἐβόησε πόλις.
οὔτινα τὸρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος ἄρης,
ἠνάρισε συγερῆς ἐν σροφάλιγγι μάχης.

Μενάνδρου εἰς ἐπὶ κερρον, καὶ Θεμιστοκλέα.
Χαῖρε νεοκλείδα, δίδυμον γένος. ὦν ὁ μὲν ὑμῶν,
παρσίδα δουλοσύνῃς ῥύσασθ', ὅδ' ἀφροσύνῃς.

Γερμανικοῦ εἰς Θεμισοκλέα.

Ἀντὶ τάρου λιτοῖο, θές ἑλλάδα. θές δ' ἐπὶ ταύτῃ
 δ' ἄρα τα, βαρβαρικῆς σύμβολα ναυθορίας.
 καὶ τὺ μὲν κρητῖδ' ἐκ περίγραφε περσικὸν ἄρη,
 καὶ Ξέρξην. τῆτοις θάπτε Θεμισοκλέα.
 εἴλα δ' ἄ σαλαμῖς ἐπικείσεται, ἔργα λέγουσα
 τὰ μά. τί με σμικροῖς ὦν μέγαν ἐντίθετε;
 τοῦ αὐτοῦ.

Τῆτο Θεμισοκλῆ κενὸν ἡρίον εἶσατο μάχης
 λαός, ὅτ' ἐκ μῆδων παρῖδ' αὖ ρυσάμενος,
 ὁ θνητὸν ὑπέδω χθόνα, καὶ λίθον ἤθελεν ἔως
 ὁρσόνος. αἰδ' ὄρεται, μεῖον ἔχουσι γέρας.
 Αλφειῷ μιτυληναῖς εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ ρεῖά μιν, καὶ πόντον ὑπὲρ τὺ μβοιο χάραξε,
 καὶ μέσον ἄμφοτέρων μάρτυρα λιτοῖδ' ἔδωκε,
 ἀεναῶν τὲ βαθυὴ ποταμῶν ῥόον. οἳ ποτε ρεῖθροις
 Ξέρξ' ἐκ μυριόναυον ἔχ' ὑπέμειναν ἄρη.
 ἔγγραφε καὶ σαλαμῖνα, Θεμισοκλέας ἵνα σῆμα
 κηρύσῃ μάχης δῆμος ἀποφθιμῆν.

Διοδώρου εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ μέλει μάχῃντι τὸ πηλίκον ὄνομα τὺ μβω,
 μὴ δὲ Θεμισοκλέας ἔργα σε λανθανέτω.
 τεκμαίρε σαλαμῖνι, καὶ ὀλκῆσι τὸν φιλόπαρ' ἔδωκε.
 γνώσῃ δ' ἐκ τῶν μελόντων κερκοπῆς.

Διοτίμης.

Οὐδὲ λέων ὥς θεινὸς ἐν ἔρεσιν, ὥς δὲ Μίλωνος
 ἔδωκε Κρινάγ' ὅρ' ἐκ σακέων πατάγῃ.
 εἰ δὲ χέλυς μὲν ὀλίγον, μὴ μέμρεο. μικρὸς δὲ χῶρος,
 ἐν ᾧ ἄνδρας πολέμας τλήμονας οἷδε φέρειν.

P iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Διοσκουρίδου.

Τῷ τιτάνῃ Ορασύβηλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους,
ἐπὶ πρὸς ὀρεῖων τραύματα δεξάμενος,
δεικνὺς πρόδια πάντα τὸν ἄμικρента δ' ὁ πρέσβυς
παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῆς Ταύνιχος εἶπε τιθεὶς,
δῖοι κλαῖέθωσαν. ἐγὼ δέ σε τέκνον, ἄδ' αὖ κρυς
θάψω, τὸν κτὲρ μὲν, κτὲρ λακεδαίμονιον.

Ερυκίου.

Ανὶκ' ἀπὸ πολέμου βέβαντα σε δέξατο μήτηρ,
πάντα τὸν ὀπλιστὴν κόσμον ὀλωλεκότα,
κῶτά τοι φονίαν Δαμάτριάς αὐτίκ' εὐλόχων
εἶπε δ' ἀπλατέων ὠσαμένα λαχόνων,
κῆτθανε, μήδ' ἐχέτω σπάρτα λόγον. οὐ γὰρ ἐκείνα
ἤμ' ἔπλεον, εἰ δ' αὖτε τὸ μὲν ἐθρεφε γάλα.

Δαμαγῆτου.

Ὡδ' ὅπερ ἄμβρακίᾳς ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ' αἰεράς,
τιθνάμεν, ἢ φάγειν εἴλετ' ὄριστα γόρας,
ἦρ' ὁ Θανόπου. μὴ θαῦμα ἔχει δωρικὸς ἀνὴρ,
παρίδος, ὃ ζῶας ὀλλυμένας ἀγέγας.

Απολλωνίδου.

Αἴλιος αὐσονίης στρατὸς πρόμος, ὃ χρυσεόισι
σέμμασι σωρυσσας αὐχένος ὀλοφόρου,
νῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὠλίθανε, τέρματ' ἄρυκτον,
εἶδεν ὄρισεῖν ἐμφανὲς εἰς ἰδίην.
πῆξε δ' ὅτ' ἀσπλάγχοισιν ἐδὴ ξίφος. εἶπε τε θνήσκων,
αὐτὸς ἐκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος αὐχὸς ἔχοι.

Φιλίππου εἰς τὸν αὐτὸν.

Αἴλιος ὁ θρασύχρ' ἄρτους πρόμος, ὃ φέδιώσας
αὐχένα χρυσοδέτοις ἐκ πολέμου σφάτοις,

πρὶν μὲν νῦν κενόχρηστος, ἔδραμε θυμῷ
 ὅς περ προτέρων ἔργων ἄρσενά μαρτυρίην.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλάγχθοις πλατὺ φάσγανον, ἐν μόνον εἰπὼν,
 ἄνδρ' ἄρ' ἡς κτείνει, δειλοτέρους δὲ νόσος.

Μνησάλην.

Οἷ δ' ἐπὶ πάντων πολὺ δακρυῶν ἐπ' αὐτῷ χένι δεσμὸν ἔχουσιν
 ῥυόμενοι, δνοφερὰν ἀμπεβέλοντο κόνιν.
 ἄργυραι δ' ὅδε τὰς αἶνον μέγαν ἀμείψαντες αὐτῶν
 τέσδ' ἐσίδων, θνάσκουσιν τλάττω ὑπὲρ πατρίδος.

Γετουλλίου.

Ω κρόνε, παντοίων θνητῶν πανεπίσκοπε δαΐμον,
 ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενεῶν παθίων.
 ὥς ἱερὰν σῶζ' ἐν πειρώμενοι ἐλλάδα χώρην,
 βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκουσιν ἐν δαπέδοις.

Ἀντιφάρου.

Γαῦρ ἐπὶ προβολῇσιν ἁλὸς παρὰ κῦμα κηλίδας
 ἄγχιον αἰ περσῶν κείμεθα μυριάδες,
 ἔργον ἀλεξάνδροιο μακροδόξου, οἷ ποτ' ἀνακτι
 Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφεισπόμεθα.

Ἀλκαίου.

Ἀκλαυτοὶ, καὶ ἄθροιστοῖσι πόρε τῷ δ' ἐπὶ τύμβῳ,
 ἡμαθίης φρεσὶ κείμεθα μυριάδες.
 ἡμαθίῃ μέγα πῆμα. καὶ δὲ θρασὺ κείνο Φιλίππου
 πνῦμα, θεῶν ἐλάρων ὥχετ' ἐλαφρότερον.

Εἰς τὰς ἐν θερμοπύλαις θανόντας.

Μυριάσιν ποτὲ τῆδε φρεσὶ σίαις ἐμάχοντο
 ἐκ πελοποννήσου χιλιάδες τέταρες.

Εἰς τὰς αὐτὰς.

Ὡς εἴν', ἄγγελον λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε
 κείμεθα, τοῖς κείνων πρὸς νόμοις νομίμοις

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸς αὐτοὺς.

Αἰμῶς ἔσηκῶν ἐπὶ ξυροῦ ἑλλάδα πάσαν,
ταῖς ἡμῶν ψυχαῖς κείμεθα ρυσάμενοι.

Εἰς τὸς αὐτοὺς.

Λοβεσθαι κλέος οἶδ' ἐφίλη περὶ πατρίδι θέντῳ,
κυάνεον θανάτου ἀμφοβέλοντο νέφος.
ὃ δὲ τεθναῖσι θανόντῳ ἐπεὶ σφ' ὄρετ' ἐκθύπερθεν
κυνδάλου σ' ἀνάγει δώματος ἐξ αἰῶνα.

Εἰς τὸς αὐτοὺς.

Εἰ ἢ κελεύς θνήσκῃν ὀρετῆς μέρος ὅθι μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τὸ τ' ἀπένει με τύχη.
ἑλλάδι γὰρ ἀπύδοντῳ ἐλευθερίην περιθεῖναι,
κείμεθ' ἀγυράντῳ χρώμενοι ἀλογίῃ.

Σιμωνίδου.

Χαίρετ' ὄρισθ' πολέμου, μέγα κῦδος ἔχοντῳ,
κοῦροι ἀθηναίων ἐξοχοῖ ἐκποσαῖν,
οἵ ποτε κελλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσασθ' ἤβην,
πλείστοις ἑλλήνων ἀντία μαρνάμενοι.

Αἰχύλου.

Κυανέη κεῖ τούσδε μενέχιδας ὤλεσεν ἀνδράσ
μοῖρα, πολυῤῥήνον πατρίδα ρυσμένους.
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος. οἵ ποτε γυῖσι
τλήμονθ' ὀσαάαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

Αδέωτον.

Γαῖδ' ἀθηναίων, περσῶν στρατὸν ἐξολεσάντῳ,
ἤρκεσαν ὄρταλέην πατρίδι δουλοσαῖν.

Σιμωνίδου.

Οἶδ' ἐκ παρ' ἄρ' ὀρ' μέδοντί ποτ' ἀγλαὴν ὤλεσαν ἤβην,
μαρνάμενοι μῆδων τοξοφόρων προμάχοις,
αἰχμηταῖ

αἰχμητὰ περὶ οἷ τε, καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν.

κέλλιζον δ' ἄρετ' ἡ μὴ μ' ἐλίπον φθίμενοι.

Γλάτωνος.

Οἷ δ' ἐποτ' αἰγαιο βαρύβρομον εἶδμα λιπόντες,

ἐκ βατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.

χαῖρε κλυτὰ ποτε παρὶς ἐρέβια, χαῖρετ' Ἀθῆναι

γείτονες αὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

Αἰθλον.

Εὐβοίης γένος ἐσμεν ἐρετρικόν· ἄχι δὲ σύσων

κείμεθα· φῶν γαῖης ὅσον ἀφ' ἡμετέρης.

Δαμαχίου.

Ω λακεδαιμόνιοι, τὸν δ' ἡνὶ ὅμιλῳ

Γύλλιν ὑπὲρ θυρέας ἔτος ἐχει φθίμενον,

ἄνδρα, ὃς δ' ὀρέων φρεῖς ἔκτανε· καὶ πρὶν εἶπε,

τεθναίνην, σπάρτας ἄξια μισάμενος.

Τύμνῳ.

Τὸν παραβάντα νόμους Δαμαχίον ἔκτανε μίχτηρ

ἁ λακεδαιμόνι' αἰ, τὸν λακεδαιμόνιον.

Θηκὸν δ' ὅν προβολὰς θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὁ δ' ὄντα

ὁ ξυλὸν ἐπιβρύχου σ' οἶα λάκκῳ γυναι,

ἔρρε κενὸν σκυλλάκῳ μα, κενὸν μερίς, ἔρρε ποθ' ἔδαν,

ἔρρε, τὸν, ὃ σπάρτας ἄξιον ἐρέφομεν.

Διοσκουρίδου.

Εἰς δ' ἡνὶ πένθος λόγος Δημῶνι πρὸς ἡνὶ

παῖδας, ὑπὸ σῆλη πάντας ἔθαπτε μισθ.

δαρνα δ' ἡνὶ ἔρριξ' ἐπὶ πένθεσιν, ἀλλὰ τὸ εἶπε

μοῦνον, ἰὼ σπάρτας, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

Φαένου.

Οὐκ ἔτλας ὦ ρισε Λεωνίδα αὐτὶς ἰκέσθαι

ἀνρώταν, χαλεπῶ σπερχόμενος πολέμῳ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὅμ' ἐπὶ θερμότητασι τὸ περσικὸν ἔθνος ἀμυῶν,
ἐδμάθης, πατέρων ἀλόμιμος νόμιμα.

Δαμασκήτου.

Ὀλεο δ' ἡ πατέρων παρὰ ληΐδα καὶ σὺ μαχητῶν,
δριμυῶν ἐπ' αἰτωλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,
πρωθήβας· χαλεπὸν γὰρ ἀχαιῶν ἄνδρα νοῶσα
ἄλκιμον, εἰς πολὺν ὅστις ἐμείνε φίλα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴης ἐν προμάχοις χαιρωνίδῃ, ὧ δ' ἀγοράσας,
ἢ μόρον, ἢ νίκην Ζεὺς πολεμιοδίδου,
ἢ νίκην τοι περὶ τάδρον ἀχαιῶν τῇ ῥοτε νυκτὶ
δυσμενέεσθ' θρασέος δῆριν ἔθεντο πόνη.
ναὶ μὲν ὅμ' ἄρετ' ἴσ' διακριδὸν ἄλ' αἰεὶ,
θερμὸν ἀνὰ ξείνῃν αἶμα χέαντα νόνιν.

Λεωνίδου.

Τὴν ὀλίγην βῶλον, καὶ τὸ ὀλιγύριον ὧν νερ
σῆμα ποτίφθεξε τλάμονος ἀλκιμένους.
εἰ καὶ πᾶν κέρυπται ὑπ' ὀξείης παλιούρης,
καὶ βᾶτ' ἦν ποτ' ἐγὼ δῆτος ἀλκιμένος.

Ανύτης.

Λύδιον ἔδασ' εἰχει τὸ δ' ἀμειψόμενα παῖδα φιλίππου,
πολλὰ σιδηρεῖς χερσὶ θιρόντα μάχης.
ἔδ' ἐμὲν ἀγινόμενα νόσος δόμον ἤγαγε νυκτός,
ὅμ' ὅλετ' ἀμρ' ἐτάρων χῶν κυκλόεσσαν ἵταν.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐχὶ θεμισυκλέους μάχης τάρος, ὅμ' ἀνὰ κέχασμα
ἐλλήνων φθονεῖς σῆμα κρηνοβοπίης.

Αθηνῶν.

Ἡ μαθίην δ' ὅς πρῶτος ἄρεα βῆσα φίλιππος,
αἰχμὴν κείμαι βῶλον ἐφειλάμιμος,

ῥέξας οἱ ἔγω βασιλῆα τοπρίν· εἰ δέ τις αὐχέῃ
μῆζον ἐμῷ, καὶ τὸ θ' αἵματος ἡμετέρου.

Γαρμενίωνος.

Τύμβον ἀγεξάνδροιο μακκιδόνος ἦν τις αἰείδη,
ἡπείρους κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρως.

Αἰθιον.

Οἱ δ' αἶδαν σέρξαντες ἐνὺπνιον, ὅχ' ὥπερ ἄλλοι
παλιν, αἷψ' ὄρετ' ἀντ' ὄρετ' ἔλαβον.

Πολυστράτου.

Τὸν μέγαν ἀκροκόρινθον ἀχαιῖδ' ἔλλαδες ἄστρον,
καὶ διπλὴν ἰσθμοῦ σάωρον ἡϊόνα,
λαύκιος ἐσφρέλιξα· δορυπλοῖντα δὲ νεκρῶν
ὅσ' αὖ σωρευθεῖς εἴς ἐπέχει σκόπελος.
τὸς δὲ δόμον Γριάμοιο πυρὶ πρήσαντας ἀχαιῆς,
ἀκλαύστους κτερέων νόσφισαν ἀνείδαι.

Γρησάνδρου.

Ἀνδρὶ μὲν ἱππάμων ὄνομ' ἦν· ἱππῶ δὲ, πόδ' ἀργός.
καὶ καὶ ἰθὺραγρος, καὶ θεράποντι, βάβης.
θεαλαδὸς, ἐκ κρήτης, μάχης γένος, αἵματος ἰγός.
ὦλετο δ' ἐν προμάχοις, ὅξ' αὖ ἄρη σιωάγων.

Αἰθιον.

Οἱ πρὸς ῥωμαίους δεινὸν σῆσαντες ἄρ' αἶμα,
κείνται, ὄρισι γῆς σύμβολα δ' ἐκνύμενοι.
ὅ γάρ τις μετὰ νῶτα τυπεὶς θάνειν, αἷψ' ἅμα πάντες
ὦλοντο κρυφίῳ, καὶ δολερῷ θανάτῳ.

Σιμωνίδου.

Θηρῶν μὲν κέρτιστος ἐγὼ, θηατῶν δ' ἐν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷ δὲ τάρῳ λαῖνῳ ἐμβεβαώς.

Αἰθιον.

Ἀλλ' εἰ μὴ θυμὸν γε λείων ἐμὸν ὡς ὄνομ' εἶχεν,
ὅ κ' αἶν' ἐγὼ τύμβῳ τῷ δ' ἐπέθηκε πόδας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθηνων.

Τῶν δὲ δι' ἀνθρώπων ὁρετὰν, ὃ χι' ἔμετο καὶ πτόθ
αἰθέρα δαομένης αὐρυχόρσ τεγέης.
οἱ βύλοντο πόλιν μετ' ἐλευθερίᾳ τεθαλίξαν
πασὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

Βάανου.

Φωκίῃ δὲ παρ' πέτρῃ δέρκου τάρον· εἰ μὴ δ' ἐκείνων
τῶν ποτὲ μηδοφόνων μνημέα φηηκοσίων.
οἱ σπάρτας ἅπ' ὥς πηλὸν πέσον ἀμβλαύοντες
ἄρεα καὶ μῆδων, καὶ λακεδαιμονίων.
ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμείο βόσρυχον, εἰκόνα θήρης,
ἐννεπε τὸ ταχὺ μνάμα Λεωνίδεω.

Γαῖτε.

Διὰ δὲ φηηκοσίων τάδε φάσσανα θούριος ἄρης
ἐσπασεν ὁργείων, καὶ λακεδαιμονίων
ἐνθα μάχην ἐτλημεν ἀναγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλον
πίπτοντες· θυρέα δ' ἦσαν αἰθλα δορός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ δὲ φηηκοσίοι σπάρτα παρ' ἱ, τοῖς σικκρίθμοις
ἵνα χίδαις θυρέαν ἀμφιμαχευάμενοι,
αὐχένος ὃ σρε' φαντὸς· ὅπα ποδὸς ἵχνια πρῶτον
ἄρμόσασιν, ταῦτα καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' ὁ θρυάδα φόνω κεκλυμμένον ὄπλον
καρπύσει, θυρέα Ζῶ λακεδαιμονίων.
εἰ δέ τις ὁργείων ἐφυγεν μόρον, ἦν ἅπ' ἀδράστου,
σπάρτα δ' ὃ θανεῖν, ἀμὰ φυγεῖν θάνατος.

Χαιρήμονος.

Τοῖς ὁργείοις χ' ἡμῖν ἴσαι χέρες, ἴσα δὲ ταύχῃ
συμβέλομεν· θυρέα δ' ἦσαν αἰθλα δορός.
ἄμρω δ' ἀπροφάσιτα τὸν οἰκθδε νόσον ἀφέντες,
οἰωνοῖς θανάτῳ λείπομεν ἀγγελίαν.

Σιμωνίδης.

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν, ὃς τε τυμβος.
οἱ θάνον, αὖμιλον ῥυθμένοι τέρεαν.
κείχμηται πρὸ πόλιος· ἵνα σφίσι μὴ κηθέληται
ἐλλὰς ἀποφθιμένοις, κέρτος ἐλευθερίᾳς.

Ανύτης.

Ἰνὰ μακρὸν φθιμένον Μενεδαίου εἶσατο Δᾶμις,
ἵππῳ ἐπεὶ ἔρνον τὸς δὲ διαφονδὸς ἄρης
τύφει· μέλαν δὲ οἱ ἄμα ταλαυρίνῃ διαχρῶς
ξείῳ, ἐπεὶ δ' ἄρχαλέαν βῶλον ἐδυνσεφόνῳ.

Σιμωνίδης.

Δίρφοιος ἐδμήθημεν ὑπὸ πῦρ· σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν αὐρύπῃ δημοσίᾳ κείχεται,
ὅκ' ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπολέσαμεν νεότητα,
ῥηχέην πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐκλέας αἶα κέκλυθε Λεωνίδα· οἱ μετὰ σείῳ
τῇ δ' ἔθχον, σπάρτας αὐρυχόρῃ βασιλῶν.
παίστων δὴ ῥέων τε, κῆρ' ὠκυπόδων θένος ἵππων,
μυθείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πόλεμον.

Νικητόδωρος.

Ταῦ πάτερ, ὁ θρυάδα τίνα φέρτερον ἔδρακεθ' ἄλλον,
ὃς μόνος ἐκ θυρέας ὅκ' ἐθέλησε μολεῖν
παρ' ἰδ' ἐπὶ σπάρταν, διὰ δὲ ξίφος ἤλασε πλυνῶν,
δύλα κῆτα γράψας σκῦλα κῆτ' ἵνα χιδῶν;

Θεοδώριδος.

Τόλμα, κῆρ' εἰς αἰῶνα, κῆρ' ὅς ἔβανδον ἄνδρα κομίζεις,
ὃς κῆρ' Σωσάνδρου παῖδ' ἐπέβασε πυρᾶς
δωρόθεον· φθίᾳ γὰρ ἐλευθερον ἡμαρ ἰάλλων,
ἐρράαθη σηκῶν μεανόθι, κῆρ' χιμάρας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ
ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΟΥΚ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ. 6

Διοσκορίδου.

Εμπορίης λήξαντα φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἄρόρου
γυόμενον, ξείνῳ μέμρις ἐκρυφε τάρῳ.
ἐνθα δραμῶν νείλοιο πολὺς ῥόος, ὕδατι λάβρω
τὰνδρός πλὴν ὀλίγην βῶλον ἀπιμρίασεν.
καὶ ζῶς μὲν ἔρυνε πικρὴν ἄλα· ναῦ δὲ κελυφθεὶς
κύμασι, ναυηγὸν χέτλιος ἔχε τάρων.

Αἰνιον.

Οὐδ' μὰ ῥον, ὅδ' Ἀλύκωνα παρήσομεν, ὅπῃ ποδαλγῆς
κῆτθανε· θαυμάζω τὸ το μάλιστα δ' ἐγὼ,
πλὴν ὅπως αἰδοιο μακρὴν ὁδὸν, ὅτ' πρὶν ὁ ποταμὸς
ἐμπορίοις βαδίσας, ἔδραμε νυκτὶ μιᾷ.

Αἰνιον.

Ὅν πολυσένακτον ἀνθρώπων βίον
ζέλωτι κεράσας νικηθεὶς Φιλισίων,
ἐνταῦθα κῆμαι λείψανον πάντος βίου,
πολλάκις ἀποθανὼν, ὥς δ' ὅδ' ἐδέκω ποτε.

Αδέσποτον.

Αὐτῷ, καὶ τεκέεαι, γαλακί τε τύμβον ἔδειμεν
ἀνδροτίων· ὅπῃ δ' ὅδε νόος εἰμι τάφος.
ἔγω καὶ μέναιμι πολὺν χρόνον· εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ,
δεξαίμην ἐν ἐμῇ τῆς προτέρους, προτέρους.

Αἰνιον.

Οὐνομά μοι· τί δὲ τὸ το; παρὶς δέ μοι· ὅτ' τί δὲ τὸ το;
κλεινοῦ δ' εἰμι γένους· εἰ γὰρ ἀφαιροτάτου;
ἦσας ἐν δόξῳ ἐλίπον βίον· εἰ γὰρ ἀδόξως;
κῆμαι δ' ἐνθάδε ναῦ· τίς, τίνι ταῦτα λέγεις;

Αδελον.

Θάψεν ὁ με κτείναν χρυπὸν φόνον· εἰ δέ με τύμβῳ
δωρεῖται, τοῖς ἀντιτύχοι χάριτος.

Αδελον.

Ζωὴν συλῆσας, δωρὴ τάρων· ἀλλὰ με κρύπτῃς,
ὃ θάπτῃς· τοῖου καυῶς ὄναμα τάρου.

Αδελον.

Κῆν με κτακρύπτῃς ὥς ὃ δένδς ἀνδρὸς ὀρώντος,
ὃμμα δίκης κταθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

Αδελον.

Εκτανύ· εἴτ' αὖ με θάπτῃς ἀτάσθαλε χερσὶν ἐκείναις,
αἷς με διεχρήσω, μή σε λάθοι νέμεσις.

Αδελον.

Εἴ με νέκω κτατέθαπτες ἰδὼν οἰκτεῖρμονι θυμῷ,
εἴ χερσ' ἀν' ἐκ μακρόρων μισθὸν ἐπ' ὠσεβίῃ.
καὶ δ' ὅτε δὴ τύμβῳ με κτακρύπτῃς ὀφονύσας,
τῶν αὐτῶν μετέχοις, ὧν περ ἐμοὶ παρέχεις.

Αδελον.

Χερσὶ κτακτείναν, τάρων ἐκτισσας· ὃ χί' να θάψῃς,
ἀλλ' ἵνα με κρύψῃς· ταῦτ' δὲ καὶ σὺ πάθοις.

Σιμωνίδου.

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες, ὁμοίων ἀντιτύχοιεν
Ζῶν ξένι· οἷδ' ὃ πρὶν θέντες, ὄναντο βίου.

Ιουλιανῶ.

Οὐ ποτ' ἐμὲ κρύψῃς ὃ πρὶν πυθμένα νεῖατον αἵης,
ῥαυον, ὅσον κρύψαι πάνσκοπον ὃμμα δίκης.
ἔντ' ὀφόνου τάρων ἄμμι χαρίζαι· ἀλλὰ καὶ αὐτῶς,
ἴσων ἀντιτύχοις ὃ ρανόθεν χαρίτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Απολλωνίου.

Ἐφθάνει ἡλιόδωρος· ἐφέσπετο δ' ἄδ' ὅσον ὦρε
ὑπερον ἀνδρὶ φίλῳ Διοχένεια δάμαρ.
ἄμφω δ' ὡς ὑμέναιον ἐπὶ πλακὶ τυμβεύονται,
ξυὼν ἀγαλλόμενοι καὶ τάρων, ὡς θαλάμον·

Σαραπίωνος.

Τὺ τ' ὅστιν φῶς πολυεργέος· ἦ ῥά τις ἦσθα
ἐμπορος, ἦ τυφλὸς κύματος ἰχθυόλος.
ἄγγελον θνητοῖσιν ὅτι σπῆδόν τ' ὅς δ' ἄλλος
ἐλπίδας, εἰς τοῖν ἐλπίδα λυόμεθα.

Νοασίδος.

Καὶ κεκυρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν
ῥῆμ' ἐπεὶ μοι, ῥίνθων εἴμ' ὁ συρρηκόσιος,
μουσάων ὀλίγη τις ἀνδραγίς· ἀγὰ κελεύκων
ἐκ φραγκῶν, ἰδίον κιστὸν ἐδρεψάμεθα.

Μελεάχρου.

Νᾶσος ἐμὰ θρέπειρα τύρος, πάρα δέ με τεκνοῖ
ἄτθις, ἐν αἰουρίοις ναυομένα γαδάροις.
ἀνκράτew δ' ἐβλάσαν ὁ σὺν μέσσαις Μελεάχρος,
πρῶτα μὲν ἱππέαις σωβόχασας χάρισιν.
εἰ δὲ σύρος, τί τ' θαῦμα; μίαν ξένη παρὶ δακτύλον
ναύομεν, ἐν θνατῆς πάντας ἐτίκτε χάρις.
πουλυετῆς δ' ἐχάραξα τάς ἐν δέλτοις πρό τ' ὑμβου.
τῆρας γὰρ γείτον καὶ γυῖβεν αἰδέω.
ἀγὰ με τὸν λάλιον, καὶ πρεσβύτην, σὺ προσειπὼν
χαίρειν, εἰς τῆρας καὶ τὸς ἰκαιοὺς λάλον.

Διοτίμης.

Ἐλπίδ' ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαί, ὅτ' ἂν ᾤδε
λέσβον ὁ λισιμελής ἀμφεκέλυψ' αἰδῆς,
ὅς ποτε

ὅς ποτε καὶ βασιλῆϊ σῶνέ δραμε, καὶ μετ' ἑρώτων.

χαίρετε καὶ φέταται δαίμονες ἀθανάτων.
αὐτοὶ δ' ἀφθελκτοί, καὶ ἀπὸνθέδω, οἷς ἐνέποιον
κεῖθ' ἐπεὶ ἔδ' ἱρὸς οἷδ' ἀχέρων.

Λεωνίδου.

Τί σοι χατῶ μεθ' ἅσιν Πεισίστρατε, χῆρον ὀρώντ' ὄν,
γλυπὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀσπράχαλον;
ἢ ῥά γε μὴν ὅτι χῆρος; εἰ οἶκε γάρ· ἢ ῥ' ὅτι παύματα
ἦν δ' αἷτις; ἢ λίγην δ' ὦ γὰρ πλειστυβόλος.
ἢ τὰ μὲν, ἢ δὲ σῶνέ γγυς, ἐν ἀκρήτῳ δὲ κατέσβης
χῆρ'· ναὶ δωκέω τῷδε προσηγίσαμιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μνήμης εὐβόλοιο σάφρονος ὧ παριόντ' ὄν,
πίνωμεν κοινὸς πᾶσι λιμὴν αἰΐδης.

Αλεξάνδρου.

Ἀνθρῶπ', ἢ Κροίσου λούατος τάφρον, ἀλλὰ τὸν ἀνδρὸς
χερνήτεω· μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱερὸς.

Καλλιμάχου.

Κύζικον ἢ ἐλθὼς ὀλίγος πόνος ἱππακὸν ὠρεῖν,
καὶ Διδυμὴν· ἀφραγὴς ὅτι γὰρ ἠγενεή.
καὶ σφιν ἀνιηρὸν κῶν ἐρεῖς ἔπος· ἔμπα δὲ λέξου
τῶν, ὅτι τὸν κείνων ἔχον ἔχω Κριτίαν.

Τῶ αὐτοῦ.

Ἡρ' ὅπ' σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται; εἰ τὸν ὀρίμμα
τῶ κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὅπ' ἐμοί.
ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρβη; πολὺ σκότος· αἶ δ' ἀνδοί, τί;
ἰαυδὸς· ὅ δὲ πλῆτων; μῦθος· ἀπωλόμεθα.
ἔτος ἐμὸς λόγος ὅμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἠδ' αὖ
βύλης, πελλαῖς βύς μέγας εἰς αἰΐδην.

9

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ Τ

Δαμαγήτη.

Ἐρὸς ζηνὸς ξενίῃ γυνάμειβα, παρὶ Χαρίνῳ
ἄγγελον θύβην ὧ νερέ τ' αἰολίδα,
μῆνιν, καὶ Γολαῖκον ὀλωλότε. καὶ τόδε φαίης,
ὥς ὃ τὸν δόλιον κλαῖόμεν ἄμμι μόνον,
καί περ ὕπθ' ἑρηνικῶν φθιμένοι χερὸς, ἀλλὰ τὸ κείνο
γῆρας, ἐν δ' ὀραλήη κείμενον ὀρφανίη.

Λεωνίδου.

Τίς δαίμων δ' ὀρεῖται ἐπ' ἡρώ; ἢ ῥα σιναίμους
ὅτι Δικαιοτέλους; ὅτι Δικαιοτέλους.
ἢ χὼ τὸ τ' ἐλάλησε πανύστατον. ἢ τόδ' ἀληθές
κείνος ὃ δ' ὅτιν ἀνὴρ; κείνος ὃ δ' ὅτιν ἀνὴρ.

Αδέσποτον.

Ἀχίτοκον σάτυρον αἰΐδας λάχε. σιδονία δὲ
κρύψεμόνις. πάρα δ' ἐσπαύχισε τύρος.

Γλάτωνος εἰς τινὰ λεγόμενον ἄσπερα.

Ἀσπερας εἰσαθήρει ἄσπ' ἑμός. εἴθε γενοίμην
ἕρηνός, ὥς πολλοῖς ὀμμασιν εἰς σὲ βλέπω.
ἄσπ' πρὶν μὲν ἐλαμπέει ἐνὶ ζωοῖσιν. ἐφ' ὅς.
ναῦ δὲ θανῶν, λάμπης ἑσπερος ἐν φθιμένοισι.

Αδέσποτον. οἶδ' ἔτι,

Νέρωνος.

Ἐμὲ θανόντος, γὰρ μιχθήτω πυρί.
ὃ δὲν μέλει μοι. τὰ μὰ τὸν καλῶς ἔχει.

Αθηνον.

Γάντα χάρων ἄπλησε, τί τὸν νέον ἤρπασας αὐτῶς
ἄπ' ἅλλον. ὃ σὸς ἐν κεί θάνε γηραλέος;

Γαλλασᾶ.

Οὐκ ἀπεδήμησας τιμῆς χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς.
καὶ χυλὸς περ ἐὼν, ἔδραμ' εἰς αἰΐδην,

Γένοιε μοιράων βροχαιώτερε· ἐκ προκοπῆς γὰρ
ἥς εἴχες κατὰ νοῦν, ἐξ ἐκότης βίοντα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γένιος ὁ τέθνηκεν ἐπὶ γρόμηνος παρὰ μοίρης,
αὐτὸς πῶ μοῖραν πρῆλαβεν εἰς αἴδην.

Αἰνῶν.

Γαῖα φίλη, τὸν πρέσβυν ἀμείψιχον ἐνθεο κόλποις
πολλῶν μνησάμενι τῶν ἐπὶ σοὶ καμάτων.
καὶ γὰρ αἰὲν πρέμνον σοὶ ἀνέστηξεν ἐλάσης.

πολλὰ καὶ καὶ βρομίου κλημάσιν ἠγλάισεν,
καὶ δὴ ἤδη ἐπλησε, καὶ ὕδατος αὐλάχης ἔληεν
θῆκε μὲν ἀλάχων, θῆκε δ' ὁπωροφόρον.

ἀνθ' ὧν σὺ πρηνὴς κατὰ κροτάφου πολιῶιο
καῖσο, καὶ εἰαρινὰς ἀνθοκόμει βοτάνας.

Αἰετοῦ.

Γῶλιππα, τλήθι πένθος, ὀνύσσον δάκρυ.

πολλὰ θανόντας εἶδον ἤεις μητέρου,

καὶ ὅς τοι ἔσθ' ὅσον, καὶ τὸν βίον,

ὃ μητέρων σέβοντας ἠδύσιν θέαν.

τί περὶ ἀνὰ θρινεῖς; τί δὲ μάτην ὀδυρεαι;

εἰς κοινὸν αἴδην πάντες ἡξοῖσι βροτοί.

Αἰετοῦ.

Ψύλλος ὁ τὰς ποθενὰς ἐπιμιαθίδας αἰὲν ἐτάραζε

πέμπτων δὲ τὰ νέων ἡδέα συμπόσια,

ἔτος ὁ θηράων ἀπαλόφρονος, ἐνθαύδε καίται,

ἀέχρον ἀπ' ἀνθρώπων μισθὸν ἐνεχόμενος.

καὶ ἀλίσθεις ἐπὶ τύμβον ὁδοιπόρε μήτε σὺ βέλλε,

μήτ' ἄλλον πέσης· σῆμα λέλοιπε νέκυσ.

φείσαι δ' ὅτι κέρδος ἐπῆνεσεν, καὶ ὅτι κοινὰς

θρέψας, μοιχαλὴν ὅκ' ἐδίδαξε νέος.

ε ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Θιαυτήν.

Χείμαυτος οἰνωθέντα ῥὴν ἀνταγόρεω μέγαν οἶκον,
ἐκ νυκτῶν ἔλαθε πῦρ ὕπονειμάμενον.
ἄρδῶνόντα δ' ἄρϊβμόν ἐλεύθεροι ἄμμιγα δ' ἄλοις,
τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαϊῆς ἐτυχον.
ἢ κ' εἶχον διελεῖν προσκηδέες ὅσ' αἶα χωρίς.
ξυνὴ δ' ἦν κ' ἔλπις, ξυνὰ δὲ τὰ κτέρεα.
ὅς μιν τύμβος ἀνέστη· ἀτὰρ ῥὴν ἔκτισαν ἐκείνων,
οἶδε καὶ ἐν τέρρῃ ρηϊδίως αἰΐδης.

Ἀθῆλα.

Τὴν σορόν, ἣν ἐσορᾷς, ζῶν Μάξιμος αὐτὸς ἐαυτῷ
θῆκεν, ὅπως νάη, παυσάμενος βίοντα.
σώτε γυναικὶ κτληποδίῃ ταῦξεν ῥ' αἶσῃμα,
ὥς ἵνα πῶν σορῶν, κ' ἐν φθιμένοισιν ἐχῇ.

Νηλεὺς ὦ δαῖμον, τί δέ μοι ῥ' αἶε φέγγος ἐδείξατο
εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μιναιθάδια;
ἢ ἵνα λυπήσῃς δι' ἐμὴν βίοντοιο τελευτῶν,
μητέρα δειλαίνῃ δάκρυσι, καὶ σοναχᾷς;
ἢ μ' ἐτεκ' ἡματι τῷδε, καὶ ἡ πολὺ μείζονα παρ' ὅς
φροντίδα παιδείης ἥνυσεν ἡμετέρης.
ὅς μιν ῥ' αὖ τυτθόν τε, καὶ ὄρφανόν ἐν μεγάροισι
κ' ἄλλιπεν· ἢ δ' ἐπ' ἐμοὶ πάντα σ' ἔτλη κ' ἐμάτης.
ἢ μὲν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἄντων ἡγεμονίῶν
ἐμπρεπέμεν μύθοις ἀμφὶ δίκησπολίδας.
ἀλλὰ με δ' γενῶν ὕπεδέξατο κ' ἄριον ἄνθος
ἡλικίῃ ἐρατῇ, δ' ἰάμον, δ' δαΐδαο,
δ' χ' ὕμέναιον ἄεισε περικλυτὸν, δ' τέκος εἶδεν
δυαπότμυ γενεῆς ἀείφανον ἡμετέρης,

τῆς πλυθρηνότητος. λυπεῖ δέ με καὶ τεθνεῶτα
μηδὲς Γωλίπης πένθος ἀεξόμενον,
φρόντωνος χοεραῖς ἐπὶ φροντίσιν. ἢ τέκε παῖδα
ὠκύνμορον, κενεὸν χάσμα φίλης πατρίδος.

Σιμωνίδου.

Πολλὰ φαγῶν, καὶ πολλὰ πιών, καὶ πολλὰ καὶ ἐπὶ πῶν
ἀνθρώπους, κείμαι Τιμοκρέων ῥόδιος.

Αἰνιλον.

Βασιὰ φαγῶν, καὶ βασιὰ πιών, καὶ πάλαι νοήσας,
ὁ γὰρ μὲν, αἶψά θανόν, ἔρρετε πάντες ὁμοῦ.

Διοδώρου.

Βάκχω, καὶ μύσησι μεμνηότα τὸν Διοκρίδης
κεκροπιδὲν, ὅπ' ἐμοῖς ἔεινε Μένανδρον ἔχω.
ἐν πυρὶ τῷ ὀλίγῳ ὃς ἔχει κόνιν. εἰ δὲ Μένανδρον
δίζηαι, δῆεις ἐν δίδος, ἢ μακρόρων.

Φιλίππου.

Νόνιον ἄνδρα σῆμα βροτῶ παντλημόνος ἄθρει,
σπαρτὸν ἀλιρραγέων ψυχόμενον σκοπέλων.
τῇ μὲν, ἐριμοκόμης κείται, καὶ χῆρος ὀδόντων
κόρση. τῇ δὲ, χερῶν πενταφυεῖς ὄνυχες,
πλουράτε σαρκολιπῇ. ταρσοὶ δ' ἐτέρωθεν ἄμοιροι
νύρων, καὶ κώλων ἐκλυτος ἁρμονίη.
ἦτος ὁ πουλυμερὲς, εἰς ἣν ποτε. φῶ μακθριστοί,
ὅσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον.

Αἰνιλον.

Μυρίος ἦν ὁ νῦν πεπρωμένος χρόνος, ἄχρι πρὸς ἡμῶν
ἦλθε, χ' ὥλοισι μύριος εἰς αἶδην.
τίς μοῖρα ζωῆς ὑπλείπεται; ἢ ὅσον ὅσον
στημὴ, καὶ στημῆς εἴτι χαμηλότερον;

εἰ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

μικρὴ σου βωὴ τεθλιμμένη· ὅδ' ἔδ' αὖτ' ἴδ' αὖτ'
ἦδ' αὖτ', ἀλλ' ἔχθρ' ὅσον τέρη θανάτῳ.
χειμέριον ἔω' ἢ παλαιοῦ· νεῖο δ' ἔς ὄρμον,
ὥς καὶ ὡς φείδων ὁ Κρίτης εἰς αἰδῶν.

Γαῦλον.

Δαμόχαρις μοίρης τυμάτην ὑπεδύσατο γαῖαν·
φῶς, τὸ καλὸν μύσης βάρβιτον ἠρεμέει.
ᾤλετο γραμματικῆς ἱερῆ βάσις· ἀμφιρύτῃ κῶς,
καὶ πάλι πένθος ἔχῃς, ὅσον ἐφ' ἵπποκράτει.

Κριναγόρου.

Ωδύσῃν ὄλβοιο φιλόφρατε, πῦ σοι ἔκνενα
σηήπρα, καὶ αἰ βασιλέων ἄρθονοι αὐτοχρία,
αἴσιν ἐπηώρησας αἰβίον, ἢ ἐπὶ νείλῳ
κεῖσαι ὁσὺ δαίμοις ὦν περίοπος ὄροις.
ὁ δὲ νεῖος καμάτους τῶν σὺς διεμοιρήσαντο.
σὺς δὲ νέκυσ, φαφαρῇ κείσεται ὁ δ' ὄρα κείνη.

Λεωνίδου.

Ἀρκεῖ μοι γαῖης μικρὴ κόνις· ἢ δὲ περιωή,
ἄλλον ἐπιθλίβοι, πλῆσια κεκλιμένον.
πῆλη, τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος· οἷ μὲ θανόντος
γνώσονται, ἀλλ' ἔνδρ' ὅτι καλλιτέλεις.

Αολλίου.

Γαῖα ταραντίνων, ἔχε μέλιχος ἀνέρος ἐσθλῶ
τόνδε νέκυσ· φῶσαι δαίμονες ἀμερίων.
ἢ τὸν ἔω' ὅν θήβηθεν αὐτῷ μνιος, εἴ τι πρόαιον
ἦνυσεν, ἀμὰ τὴν βῶλον ὑπὸ μίσσαςτο.
ὁ ρα νικῶ δ' ἐπὶ παιδὶ λιπὼν βίον, αὖτις ἔθνηεν
ὁφθαλμῶν· κείνῳ μὴ βαρὺς ἔστω τάφος.

Κριναγόρου,

Δεῖλαισι, τί κενῶσιν ἀλώμεθα θαρσύναντες
 ἐλπίσιν, ἀτρεῖς ἀσθόμενοι βίοντος;
 ἦν ὅδε καὶ μύθοισι, καὶ ἦθεσι πάντα Σέλανκος
 ἄρτιος, ἀνὴρ βῆς βαλὼν ἐπαυρόμενος,
 ὅσπερ τοῖς ἐν ἱβήρσι· πόσον δὲ χατλήθεσι λείσβου,
 κείται ἀμερῆτων ξείνος ἐπ' ἀγυαλῶν.

Διοδώρου.

Ἰφθίμω πόδες π' ἀνδρὶ φίλῃ πόλις ἦνεσ' ἀχαιῶ
 γράμμα παρ' εὐδρόου νέμασιν ἀσχεγίης.
 κλαῦσε δέ μιν Νίκηαι· πατήρ δ' ἐπὶ οἱ Διομήδης
 λαΐνον ὑψιφραῖ ῥόνδ' ἀνέτενε τάρσῳ
 δύσμορος, ἀάζων ὁλοὴν χερσὶν· ἦ γὰρ ἐὼν καὶ
 ἡγεῖσθαι τῶν ταῦτα κατοιχομένων.

Θεοδώριδου.

Οὕτω δὲ πύλιον ἦν ἀγένορος ἀκρίτε μοῖρα,
 πρῶτον ἐξ ἡβης ἔθρισας ἀολεῶν,
 ἡρᾶς ἐπιδούσας βίου καύσας; ὦ πόποι, ἀνὴρ
 οἷος ἀμειβήτω κείται ἔλωρ ἀΐδης.

Λεωνίδα.

Ἡρίον, ὅσον νυκτὶ κατὰ φθιμένοιο καλὺππεις
 ὁσέον, οἷον γὰρ ἀμρέχανες κεφαλὴν,
 πολλὰς καὶ ξανθὰς δρεσκομένην χαρίτεσσιν,
 πολλὸν δὲ μνήμη πᾶσιν ὄρισοκράτους.
 ἦ δὲ δρεσκοκράτης καὶ μέλιχα δημολογῆσαι
 σρεβλὴν ἔκ ὀφρυῶν ὀδὸς ἐφελκόμενος.
 ἦ δὲ καὶ βάκχοιο παρὰ κρητῆρος ἀδερὶν
 ἰθαῦκε κοινὴν ἀνύλικα λαλίστην.
 ἦ δὲ καὶ ξείνοισι, καὶ ἐνδημοῖσι προσηνέα
 ἐρδῆν· γὰρ ἔρατὰ, τοῖον ἔχεις φθίμενον.

ε iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Πέρσου.

Μαντιάδης ὡς εἶνε καὶ Εὐστρατος, ὃς δὲ ἄχελαιος.
 δυσμαίην κραναὴν κείμεθ' ἐνὶ ξυλόχῳ,
 ἄγλαυλοι, γενεῇθεν ὀρειτύποι· οἳ δ' ἐπὶ τὺμβῳ
 μνηυτὰ τέχνης, δ' ὕροτό μοι πελέκης.

Αντιπάρῃ.

Εἶπον ἀνειρομένῳ, τίς, καὶ τίνας ἐαί, Φίλαυλος;
 Εὐκρτίδω· ποδαπὸς δ' αὖχε' ἔμεν; θριασαύς.
 ἔζησας δὲ, τίνα σέργων βίον; ὃν δ' ὀρόρου,
 ὃ δὲ ὃν ἐκ νηῶν, ὃν δὲ σοφοῖς ἔταρον.
 γήραϊ δ' ἡνέσσω βίον ἑλλιπὲς· ἡλυθον ἄδαν
 αὐτοθελεῖ, κείνων γασάμενος κυλίῃων.
 ἢ πρέσβυς; καὶ κέρτα· λάβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρᾶ,
 σύμφωνον πινυτῷ χόντα λόγῳ βίοτον.

Λεωνίδου.

Τίς ποτ' ἄρ' εἶ; τίνας ἄρα παρὰ τρίβον ὅσ' εἶ ταῦτα
 τλήμῳ ἐν ἡμιπαεὶ λάρνακι γυμνὰ μένει;
 μνημα δὲ, καὶ τάρος, αἰὲν ἁμαξιδόντος ὀδύτῳ,
 ἄξονι, καὶ βοχιῇ λιτὰ παραξέεται.
 ἦ δ' ἡ σου καὶ πλυνρὰ παραβίβουσιν ἁμαξαί
 χέτλιε σοί δ' ὅδεῖς, ὃ δ' ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ.

Θεοδωρίδου.

Πέρσος ἐγὼ τοπᾶλαι γυρῇ, καὶ ἄβριπτος ἐπιβλής,
 πλὴν ἡρακλείτου ἐνδον ἔχων κεφαλὴν.
 αἰὼν μ' ἐποίησε χροκθλαῖς ἴσον· ἐν γὰρ ἁμάξῃ
 παμφόρῳ αἰζήων εἰνοδίῃ τέταμαι.
 ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι καὶ ἄστυλός περ ἔσσε,
 θεῖον ὑλακτιπλὴν δῆμου ἔχουσα καύα.

Λεωνίδου.

Λεωνίδου.

Ἦδη μὲν τέττιπι καὶ ὑπὲρ κικλιν μένον ὄσπαι,
 ἁρμονίης ὧν νερ πλάξτ' ἐπὶ κικλιμένη.
 Ἦδη καὶ κωλῆν δὲ ὑπεκσορᾷ αὐγαζονται
 ἡμετέρης. τί πλέον γὰρ ἐπιεννύμεθα;
 ἦ γὰρ τὰν ἔτα πρηνὴν ὁδὸν ἐτμήσαντο
 ἄνθρωποι, καὶ τ' ἐμῆς νεισόμενοι κεφαλῆς.
 αἶψά πρὸς ἐγγάων, αἰδωνέος, ἐρμεία τε,
 καὶ νυκτὸς, ταύτης ἐκρὸς ἐτ' ἀρπαγίτῃ.

Διοσκορίδου.

Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβου πολὺα κρίνα, καὶ τὰ σωκῆθη
 τύμπαν' ἐπὶ σῆλῃ ρήσεται ἀναξιμένους.
 καὶ περιδινήσασθε μακρῆς ἀνελίζματα χαίτης,
 σφυμονίην ἄρετοι θυάδου ἀμφὶ πόλιν.
 ἢ γλυκερά πνύσαντες ἐφ' ὑμετέροισιν ἀδάπαις,
 πολλάκι πρὸς μαλακῆς τῆς δ' ἐχόρου σε νόμους.

Λεωνίδου.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, ὄνομα κείνῃ
 δηλῶσα. Κρήθων δ', ἐν χθονίοις ποδῖά.
 ὁ πρὶν καὶ Γύγῃ παριστῆναι ὄλβον, ὅτο πρὶν
 βουπάμμων, ὁ πρὶν πλῆσιος αἰπολίοις,
 ὁ πρὶν, τί πλείω μυθῶμ'; ἐπὶ πᾶσι μακροτέρως,
 φῶν, ὅτος γαίης ὄσαν ἔχει μόριον.

Καλλιμάχου.

Δαίμονα τίς δ' αὖ οἶδε τὸν αὐρίον; ἢ νὶ καὶ καὶ σὲ
 χαρμίων ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἡμετέροις,
 τῇ ἐτέρῃ κλαύσαντες ἐθάπτομεν ὅδ' ἐν κείνῃ
 εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιηρότερον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Θεοφάνους.

Ἡρίον ὅκ' ἐπὶ παρὶ, πολυκλαύτου δ' ἐπὶ παιδός
 Λῦσις ἔχων, κενεὴν τήν δ' ἀνέχωσε κόνιν,
 ὕψμα τερχύσας· ἐπεὶ ὅχ' ὅτ' ἔρα τοκῆων
 ἦλυθε δυσήνου λείψανα Μαντιθείου.

Αντιπάρου.

Κυλλήνην ὄρος ἀρκέδων ἀκρότης.
 αὐτὴ σῆμ' ἐπὶ κρήτ' ἀπολλοδώρῳ.
 πίπτεν μιν ἰόντα νυκτὸς ὥρη,
 ἔκτενεν δ' ἰοθέν πεσών κεραινόος.
 τλήν δ' αἰγανέης τὲ, καὶ βερούης,
 σικηθεὶς δ' ὁδρομάς, καὶ θούρης.

ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΤΙΝΑΣ. 7

Εἰς Κανδαύλην.

Λαβίου.

Κανδαύλ' ὅδε σῆμα· δίκη δ' ἐμὸν οἶτον ἰδῆσαι,
 ὃ δὲν ἀλιζαίνειν πλὴν παράμοιτιν ἔφη.
 ἤθελε γὰρ διαδοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι μὴ δὲ φανῆναι,
 αἷμα δ' ὅτ' ἔχεν, ἢ ὅτ' ἐπιστάμενον.
 ἦν ἄρα Κανδαύλην παθεῖν κακόν· ὃ γὰρ αἶν' ἔτλη
 δεῖξαι πλὴν ἰδίην ὁμμάσιν ἀμφοτέρω.

Εἰς σαρδανά-

παλον.

Εὐεῖδ' ὅς ὅτι θνητὸς ἔφυς, ὅν θυμὸν ἄεξε,

περπόμενος θαλίῃσι· θανόντι σοι, ὅστις ὄνησις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ἀποδός εἰμι, νῖνυ μεγάλης βασιλευσῆας·
 πᾶν ἔχω, ὅ αὖ ἐφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
 τέρπν' ἐδάην. τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὀλβία κείνα, λείψῃαι.
 ἥδε σοφὴ βιότοιο παραινέσις ἀνθρώποισι.

Εἰς Νιόβην.

Ὁ τυμβὸς ὅτος, ἐνδον ἔκ' ἔχει νεκρὸν.
 ὁ νεκρὸς ὅτος, ἐκὸς ἔκ' ἔχει τάρον,
 αἷμα δ' αὖτ' αὐτὸς νεκρὸς ἔπ' ἔχει τάρος.

Εἰς πῦλ' αὐτήν.

Αντιπάρῃ.

Μῦθ' ἂν σωτέκνοις νεκροσύλῃ δέξομε πορθμῶ
 τὰν λάλον· ἄρκει σοι φόρτος ὁ τανταλίδος.
 πληρώσει γαστήρ μία σὸν σκῆρος· εἰσὶ δὲ κῦρες,
 καὶ κῦρας, φοῖβ' ἔσθ' ἑλκ' ἄρτεμιδος.

Εἰς τὸ αὐτὸ Λιω-

νίδου.

Γέρος ἔτ' ἐν σιπύλῃ Νιόβη, θρήνοισιν αἰάζει,
 ἐπὶ δὲ δὴς ὠδίνων μυρῶμένη θάνατον.
 ἀΐξει δ' ἔσθ' αἰῶνι γόον· τί δ' ἀλκίονα μῦθον
 φθείρετο, τὸν ζῶντος ἄρπαγα, καὶ τεκνέων;

Εἰς Ἡρώ, καὶ Λέανδρον.

Αντιπάρῃ.

Οὗτος ὁ λεάνδροιο διάπλοος, ὅτος ὁ πόντης
 πορθμῶς, ὃ μὴ μούνῃ τῷ φιλέοντι βαρύν.
 ταῦθ' ἤρως τὰ πάροιθεν ἐπαύλεια· τὰτο τὸ πύργῳ
 λείψανον· ὃ προδότης ὧδ' ἐπέκειτο λείχρος.
 κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὃ δ' ἔχει τάρος, εἰσέτι καὶ νῦν
 κείνῃ τῷ φθονεῖν μεμφομένους ἀνέμῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μελεάγρου εἰς Δάρνιν.

Οὐκ ἔθ' ὁμοῦ χιμάροισιν ἔχειν βίον, ὅκ' ἔτι νῆεν
ὁ βραχόπους ἐθέλω Γανὶ ὀρέων κορυφᾷς.
τί γλυκύ μου; τί ποθενδὸν ἐν ἔρεσιν; ὦλετο Δάρνις,
Δάρνις, δὲς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίη.
ἄστυ ῥ' δ' οἰκῆσω. θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρη
σελλέσθω. τὰ πάροιθ' ὅκ' ἔτι Γανὶ φίλα.

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Ενθάδ' ἀπὸ ῥῆξας ψυχὴν βαρυδαίμονα, κεῖμαι.
ἔνομα δ' ὅτ' πούσεσθε. κτηνοὶ δὲ, κτηνῶς ἀπόλοιθε.
Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Τὴν ἐπ' ἐμῷ σῆλην παραμείβεο, μήτ' ἐμὲ χαίρειν
εἰπὼν, μήθ' ὅς τις, μή τίγος ἐξετάσας.
ἢ μὴ, πῶ, ἀνύεις, τελέσας ὁδόν. ἦν δὲ παρέλθης
σιγῇ, μή δ' οὕτως ἦν ἀνύεις τελέσας.

Πτολεμαίου εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ πόθεν εἰ μὴ μάθης, μή δ' ἔνομα. πλὴν ὅτι θνήσκῃ
τῆς παρ' ἐμὴν σῆλην ἐρχομένους ἐθέλω.

Καλλιμάχου εἰς τὸν αὐτόν.

Τίμων, ὅτ' ἔτ' ἐσὶ, τί τοι φάος, ἢ σκοτός ἐχθρόν;
ῥ' σκοτός. ὅ μ' ἐὼν γὰρ πλείονος εἶν' αἶδῃ.

Ηγησίππου εἰς τὸν αὐτόν.

Οἷμαι πάντῃ περὶ τὸν τάρον εἰσὶν ἄχθῃναι,
καὶ σκολόπῃ. βλάψῃς τῆς πόδας ἦν προσίης.
τίμων μισάνθρωπος ἐνοικεῖ. ἀλλὰ πάρελθε.
οἱ μῶζ' εἰπάς πολλά. πάρελθε μόνον.

Αντιπάρῃ σιδωνίου εἰς τὸν βα=

σιλέα Πτολεμαῖον.

Μυρία τοι πτολεμαῖε πατήρ, ἐπὶ μυρία μάτηρ
τειρομένα, θαλιρὺς ἠκίστατο πλοχόμευς.

πολλὰ τιθινιτῆρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμῆσας,
 ἀνδρομάχοις δνοφεράν κρατὶς ὕπερθε κόνιν.
 ἃ μεγάλα δ' αἰγυπὶος ἐάνῳ δάφατο χαίταν,
 καὶ πλατὺς ἀνρώπας ἐσυνάχισε δόμος.
 καὶ δ' αὐτὰ διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα σελάνα,
 ἄσπρα, καὶ ὕρανίᾳ ἀβραπιτὺς ἐλίπεν.
 ὦλεο γὰρ διὰ λοιμὸν ὅλας θοινύτορα χέρσου,
 πρὶν πατέρων νεαρᾶ σκῆπτρον εἶν παλάμα.
 ὦ δέ σε νύξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο· δὴ γὰρ ἀνακτᾶς
 τοῖς, ὅ κ' αἰτῆς, ζεῖ δ' ὅς Ὀλυμπον ἄγει.

Ομήρου.

Χαλκῇ παρθένος εἰμί· Μίδᾳ δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
 οὗτ' ἀν' ὕδωρ τε γὰρ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεβήλη.
 ἠέ λῖός τ' ἀνίων λάμπει, λαμπρά τε σελήνη,
 αὐτὸς τῇδε μένυσσα πολυκλαύσῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 ἀγγελεῖω παριῦσι, Μίδᾳ δ' ὅτι τῇδε τεβᾶπαι.

Αἰθλον.

Τριχέην κατ' ἐμῷ φαραρῇ κόνι, ῥά μιν ἐλίῃσις
 πάντοθεν, ἢ σκολιῆς ἀγρία κῶλα βάτου.
 ὥς ἐπ' ἐμοὶ μὴδ' ὄρνις ἐν εἵαρι κῆφον ἐρείδοι
 ἵχνος· ἐρημάζω δ' ἥσυχα κεκλιμένος.
 ἦ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὃ μὴδ' ἀσπίσι φιληθεῖς
 Τίμων, ὅ δ' αἰδῇ γνήσιός εἰμι νέκυσ.

Μὴ χαίρην εἴπης με κενὸν κῆρα, αἰὶά παρελθε.
 ἴσον ἐμοὶ χεῖρεν ὄψι, ἢ μὴ σε γελᾶν.

Καὶ νέκυσ ὦν Τίμων, ἄχριος· σὺ δ' εἰνὲ πυλωρῇ
 Πλάτωνος τάρβει Κέρβερε, μή σε δάκη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Οστις με φίδοισι μέσας τάρχυνε θανόντα,
 λυγρὰ παθὼν τύμβου μὴ δ' ὀλίγαο τύχοι.
 πάντες ἐπεὶ Τίμωνανέκην καλέουσιν ὀδῖται,
 καὶ μῦθος ἄμμι μόνος ἄμμορος ἡσυχίης.

Ιυλιανῷ.

Ιυλιανὸς μετὰ τίηριν' ἀγάρροον ἐνθάδε κεῖται,
 ἁμφοτέρων βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερότ' ἀχμητής.

Γαιτυλίου.

Γαῖδων μηδείης ὕτος τάρως, ὅς οἱ πυρίπνης
 ζῆλος τῶν γλαυκῆς θυμ' ἐποίησε γάμων.
 οἷς αἰεὶ πέμπει μελίσματα σισυφίς αἶα,
 μηδὲς ἀμειλίκτη θυμὸν ἱλασκομένη.

Θεοδώρου τῷ ἀνθε εἰς μίμον.

Νηλεὺς αἰδὴς ἐπὶ σοῖδ' ἐρέλασε θανόντι
 τίτυρε, καὶ νεκρῶν θῆκε σε μιμολόγον.

Γαύλου.

Σιγῆς χρυσόμαλε τὸ χάλκεον· ὅν ἐτι δ' ἤμιν
 εἰκόνας δ' ἤρ' ἡρόων ἐκτελέεις μερόπων,
 σῶμασιν ἀφθογγοῖσι· τεῖ δ' ὄλβισι σιωπῇ
 οὐκ οὐ γὰρ τελέθει, τῇ, πρὶν ἐθελόμειθα.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ. 8

Αἰνιόν.

Ορφαὶ μὲν κινάρα πλείων γέρας εἴλετο θνητῶν,
 νέστωρ δὲ γλώκῃς ἡδυλόγου σοφίῃ.
 τεκτοσύνῃ δ' ἐπέων, πολυτῶρ θεὸς ὁμηρος.
 Τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, ὅς τάρως ὅσιν ὅδε.

Αἰετοπότην.

Ελλὰς μὲν, θῆβαις προτέρως πρῶκρινεν ἐν αὐλοῖς.
 θῆβαι δὲ, Γρόνομον, παῖδα τὸν οἰνιάδην.

Αρχίου.

Ἀΐωρ ἡ θήρειον ἱμασόμενος δέμας αὔραις
τλάμον ἄορταθεὶς ἐκ λαοίᾳ πίτυος,
αἰωρῇ. φοῖβῳ γὰρ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔστη,
πρῶνα κελαινῆτιν ναιετάων σάτυρε.
σὺ δὲ βοᾷν αὐλοῖο μελίβρομον, ὃ κ' ἔτι νῦμφαι
ὥς πάρος ἐν φρυγίοις ἔρασι παυσόμεθα.

Εἰς Βρεφὴ. Προσφίππου. 9

Τὸν βρετὴ παύζοντα περὶ φρέαρ' ἀσύνανκτα,
εἰδῶλον μορφᾶς κωρὸν ἐπεσπᾶσκατο.
ἐκ δ' ὕδατος τὸν παῖδα διάβροχον ἤρπασε μήτηρ,
σκεπτομένα ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει.
νῦμφας δ' ὃ κ' ἐμῆγεν ὁ νήπιος, αἰετὶ πὶ γένων
ματρὸς κοιμηθεὶς, τὸν βαθαῖο ὕπνον ἔχει.

Λυκίαν.

Γαῖδα' με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
νηλεῆς αἰΐδης ἤρπασε Καλλίμαχον.
αἰγὰ' με μὴ κλαίοις. καὶ γὰρ βιότοιο μετέχον
παύρου, καὶ παύρων τῶν βιότοιο κτηνῶν.

Αἰθιον.

Αἰθ' ἀλιτάναντε, καὶ ἄρ' ὅπε, τί πτε τοῖς το
κέλλαιχρον ζωᾶς νήπιον ὠρφαίνισας;
ἔσαι μὲν ὅ γε παῖς ἐνὶ δώμασι φερσεφονεῖας
παύγιον. αἰετὶ οἱ κολυγρὰ λέλοιπε πάθῃ.

Μακεδονί.

Γαῖα, καὶ εἰ λείβῃ, σὺ μὲν, τέκν' ἡδὲ, καλυπτεῖς,
χαίρετον. ἀμφοτέραις ἡνύσα τὸ σάδιον.
εἰ μὴ δὲ μὴ νοέων πόθιν νείαομαι. ὃ δὲ γὰρ ὕμεις
ἡ τίνος, ἡ τίς ἐὼν, οἶδα πόθεν μετέβην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αγαθίη.

Μβάλε, μὴ δ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα.
 ὃ τὸρ ἂν ὠδίνων ἐξεφάνη πρόφασις.
 νυῖ δ' ἦ μὲν τριτάλαινα γαυὴ τίηται, καὶ θηταί.
 γαστρί δ' ἐδυσκόλῳ, νεκρὸν ἔνεστ' τέκος.
 φραγὴ δ' ἀμφιλύκη δρόμον ὠνυσεν, ἐξ ὅτε μίμνη
 τὸ βρέφος, ἀπρήκτοις ἐλπίσι τιμνόμενον.
 αἴρη σοι τελέθει γαστήρ τέκος ἀντί, κοινίης.
 αὐτὴ γάρ σε φέρει, καὶ χθονὸς ὃ χατέης.

Αντιπαύρου.

Τὸν μικρὸν Κλεόδημον ἔτι ζῶντα γέλακτι,
 ἵχνος ὑπὲρ τοίχων νηὶς ἐρεϊσάμενον,
 ὃ θρηῖξ ἐτύμως βορέης βάλεν εἰς ἀλὸς οἶδμα.
 κῦμα δ' ἀπ' ψυχὴν ἐσβεσε νηπιᾶχ.
 ὀνοῖ, ἀνοικτεῖρμων τίς ἐφυσθεὸς, ἢ Μελικέρτειω
 ἥλικος, ὃν αἰδὼν μικρὸν ἀπηλάσας.

Διοδώρου.

Κλίμακος ἐξ ὀλίγης, ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρῳ
 καὶ πτεσεν, ἐκ δ' ἐξήκη καέριον ἀσπράγαλον,
 δινηθεὶς προχέρινος. ἐπεὶ δ' ἴδε θεῖον ἀνακτα
 ἀνρόμενον, παιδνὰς αὐτίκ' ἔτεινε χέρας.
 οἷμα σὺ νηπιᾶχου δ' μωὸς κόνι, μὴ ποτε βρίθαι
 ὅσα, τὰ διετὰς φειδομένη κόρακος.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ. Αδ' ἄσποτον. ΙΟ

Ἐξηκοντῆτος Διονύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
 ταρσά, μὴ γήμας. αἶθε δὲ μὴ δ' ὁ πατήρ.
 Ἐπὶ τῷ ἑαυτὸν θάψαντι πρὸ τελευτῆς.

Γυράτ, καὶ πινίη τετυμένος, ὃ δ' ὀρέγοντος
 ὃ δ' ἐνὸς ἀνθρώπου δυσυχίης ἔρανον,

τοῖς ῥομεροῖς

τῶς βομερῶς κώλοισιν ὑπὸ λυθον ἡρέμα τύμβον.

ἄρον οἷζυρον τέρμα μάλις βιότου.

ἡλλάχθη δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκρῶν νόμος. ὃ γὰρ ἔθνησκον
πρῶτον, ἐπεὶ τ' ἐτάρην, ἀλλὰ ταφεῖς, ἔθανον.

Λεωνίδου.

Ἡ γῆς Νικῶ, Μελίτης τάφον ἐπεφάνωσε
παρθενικῆς. αἰῶνι, τῶ δ' ὀσίως κέκρικας;

Αδέσποτον.

Εὐφραινὶς ἢ πύβωτος ἀνθρώποις,
ὄνταυθα γῆρα τῷ μακρῷ νεκροῖ μῆμα.
μὴ μ' ὧς μάταιε νοῦτα πλὴν ἀκραν κέμπων,
χλαῦν τε ποιεῖς, καὶ γέλωτα, καὶ λέχην.
ὃ γὰρ μάχην Ζῆν', ὃ, μά' τὸς κέτω κούρους,
ὃ κ' ἦν ὄν' ἀνδρῶν μάχλος, ὃ δὲ δὴ μῶδης.

Πολυκράτης δὲ, πλὴν γονὴν ἀθηνᾶος,
λόγιον τί παιπαλῆμα, καὶ κέκ' ἡ γλῶσσα,
ἔγραψεν οἷ' ἔγραψεν. αὐτὴ δ' ὃ κ' οἶδα.

Αντιφίλου.

Νεκροδόκον κλιντῆρα φίλων ὃ πρέσβυς αἰείρων
ἐνδοθεν, ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐφημέριον,
σφάλματός ἐξ ὀλίγοιο πεσῶν, θάνεν. ἦν γὰρ ἐτοῖμος
εἰς αἰῶνα. ἐκείλ' ὃ ἡ πολὺν πρόφασιν.
ὃν δ' ἄλλοις ἐφόρ' νεκροσύλον, αὐτὸς ἐφ' αὐτῷ
ἀσκήντην ὃ γέρων ἀχθοφορῶν ἔλαθεν.

Αδέσποτον.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, ῥιάδας δύο, μέτρον ἔθηκεν
ἢ μετέρης βιοτῆς μάντιδος ἀθέριοι.
ἔρκομαι τούτοις. ὃ γὰρ χρόνος, ἄνθος ἀρίστον
ἡλικίης. ἔθανεν γὰρ ῥιγέρων πύλιος.

R

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΓΤΑ
ΕΙΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ. ΙΙ

Αθηνον.

Οὐτω πᾶς ἀπόλωλε γεωπόνε, βῶλος δόδοις.
ἦ δὲ καὶ τύμβος νωτοβατῶσι βόες.
αἰνὶς δ' ἐννεκύνεαι. τί ᾗ πλεον; ἢ πόσος ἔτος
πυρὸς, ὃν ἐκ τέφρης, καὶ χθονὸς ἀρπάσετε;
ἢ καὶ αἰεὶ ζήσεσθε. καὶ ὁ μέσος ἄλλος ἀρόσθαι,
τοίης ἀρξάμενός πασι κακοπαροίης.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. ΙΖ

Λεωνίδου.

Τίς, τίνας αἴσα γυναι, παρίην ὑπὸ κίονα κείσαι;
Γρηξῶ, Καλλιτέλους. καὶ ποδκλή; σαμίνη.
τίς δέ σε καὶ κτερεΐξει; Θεόκριτος, ᾧ με γονῆες
ἐξέδωσαν. θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; ἐκ τοκετῶ.
αἴσα πόσων ἐτέων; δύο, κείκοσιν. ἢ ῥά γ' ἄτεκνος;
ἔκ, αἰεὶ ῥιετῇ Καλλιτέλῃν ἐλίπον.
ζῶῃ σοι κείνός γε, καὶ ὅτε βαβὺ γῆρας ἵκοιτο.
καὶ σοὶ ξεῖνε πόροι πάντα τύχη τὰ καλά.

Διοσκορίδου οἱ δὲ Νικέρχου.

Τὴν γοεραῖς πνύσασαν ἐν ὠδίνεαι Λαμίσκην
ὑστατα, Νικερέτης παῖδα, καὶ Εὐπόλιδος,
σὺν βρέφεσιν διδυμοῖς, σαμίνην γένος αἰ παρὰ νεύω
κρύπτοισιν λιβύης ἥδονες εἰκοσέτιν.
αἰεὶ κόραι τῇ παιδί λεχαῖα δῶρα φέρουσαι,
θερμαὶ κατὰ ψυχρῶ δάφνυα χεῖτε τάρα.

Τῶ αὐτῶ οἱ δὲ Εὐσταθίου θασίου.

Ἀρχέλεώ με δάμαρτα Πολυξείνην θεοδέκτη
παῖδα, καὶ αἰνοπαθῶς ἐννεπε Δημαρέτης.

ἄλλον ἐπ' ὠδίσιν, καὶ μητέρα· παῖδά τε δαίμων
ἔφθασεν, ὃ δ' αὐτῶν εἰκοσιν ἡελίων.

ὁ κτωκαίδεκέτις δ' αὐτὴ θάνον, ἄρτι τεκῆσα,
ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, πάντ' ὀλιγοχρόνιος.

Εἰς πῶν πέραν κωνσαντινὸς πό-
λεως δάμαλιν.

Ἰσαχίης ὅτε εἰμι' βοῶς τύπος, ὃ δ' ἄπ' ἐμῆς
κλῆζεται ἀντὶ τῶν βοασθῶντων πέλαγος.

κείνην γὰρ τοπαροῖθε βαρὺς χόλος ἤλασεν ἡρῆς
ὅτε φάρων, ἡ δὲ δ' ἐγὼ κεκοπίς εἰμι νέκυσ.
ἀνέτις ἦν δὲ Χάρμιτος· ἐπλυν δ' ὅτ' ἐπλυνεν ἐκείνος
τῇδε, φιλιππίων ἀντίπαλος σκευῶν.

βοῖδ' ἰδὼν δ' ἤκυσον ἐγὼ πότε, ναῦ δὲ Χάρμιτος
ἀνέτις· ἡ πείροις τέρομαι ἀμροτέραις.

Μελεάγρου.

Οὐ γάρ μιν, ἀλλ' αἰδὼν ἐπινυμῖδ' ἰδὼν Κλεαρίστῃ
δέξατο, παρθενίης ἁμματα λυομένη.

ἄρτι γὰρ ἐσπερίοιο νύμφης ἐπὶ δίκλίσιν ἦσαν
λωτοί, καὶ θαλάμων ἐπαταγῶντο θύραι.

ἡ δ' ὅν δ' ὀλοσυγμὸν ἀνέκραγον· ἐν δ' ὕμναιος
σιγαβείς, γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.

αἰδ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδάδ' ὅχου παρὰ πᾶσι
παῦμαι, καὶ φθιμένα νέρθεν ἐφαίνον ὀδόν.

Φιλίππου.

Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις νικιππίδος, ἡ δ' ὅς ἐπ' ἡχῇ
λῶς, καὶ γαμικοῖς ὕμνοις ἔχαιρε κρότος.

θρήνος δ' εἰς ὕμναιον ἐκώμασεν· ἡ δὲ τάλαινα,
ὅτ' ἔπειτα πάντα γυνή, καὶ νέκυσ ἐβλέπετο.

δακρυόεις αἰδὼν, τί πόσιν νύμφης διέλυσας,
αὐτὸς ἐφ' ἄρπαγίμοις τερπόμενος κέχρισιν;

R ὤ

εἰς Λαϊδα.

καὶ αἱ ἀλλοτρίαι ἐν χροῖνι κερταμέναι.

Αδέσποτον.

Ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα, καὶ ἡ δ' ἄα Κύπριδος ἔργα
 Παρφοίλα, καὶ θὸς τῶς γλυκερῶς ἔμυσας.
 ἔσβειν δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, καὶ μετ' αἰοιδᾶς
 φαλμὸς, καὶ κυλίκων ἀλαμυραὶ προπόσεις.
 ἄδῃ δυσκίνητε, τί πῶν ἐπέρασον ἑταίρην
 ἦρπασας; ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἐμὴν φρένα;

Φιλόδημον.

Εὐθάδε τῆς ὕπερῃς μαλακὸν ῥέος, ἐνθάδε κεῖται
 Τρυγόνιον, σαβακῶν ἀνθεμὰ σαλμακίδων.
 ἢ καλύβη, καὶ δοῦμος ἐνέπρεπεν. ἢ φιλοπαύγων
 σωμαλὴν μήτηρ, ἣν ἐφίλησε Θέων.
 ἢ μοῦν σέρξασα τὰ Κύπριδος ἀμρὶ γυναικῶν
 ὄρχια, καὶ φίλτρων Λαῖδος ἀφαιμένη,
 φῦε κατὰ σήλης ἱερὴ κόνη τῇ φιλοβάκῃ καὶ
 μὴ βάτον, ἀλλ' ἀπαλὰς λουκοῦν καλῆς.

Θυῖλλον.

Ἡ κροτάλοισι ὄρχηστρὶς δαίσιον, ἢ περὶ πούκας,
 καὶ κυβέλη πλοκάμους ῥίψαι ἐπισταμένη,
 ἢ λωτῶν κερρόντι φορουμένη ἢ ῥὶς ἐφεξῆς
 εἰδὴ ἄκρῃ του χειλοποιεῖν κύλικας,
 ἐνθάδ' ὅτ' ἢ πτελέας ἀναπαύεται, ὅτ' ἢ τ' ἔρωτι,
 ὅτ' ἢ τι πάννυχιδων τερπομένη καμάτοις.
 καὶ μοι, καὶ μανίαι, μέγα χαίρετε. κούθεται ἄδῃ,
 ἢ τὸ πρὶν σεφάνων ἀνθεσι κρυπτομένη.

Αδέσποτον.

Εἴκοσι Καλλιφάτεια, καὶ ἐννέα τέκνα τεκῶσα,
 ὅδε νῶς, ὅδε μίης ἐδοξακόμην θάνατον,
 ἀλλ' ἔχον, καὶ πέντε διηνυσάμην ἑαυτὴς,
 σκήπτωνι βομερὰν ὅτ' ἐπιθεῖσα χέρα.

R iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αδ' ἐγὼ ἢ περίβωτος, ὅτ' ἢ πλῆκ' τῇδε τίθ' αἰμαί,
μοῦ' ἐνὶ ζώναν ἀνέρι λυσάμεν.

Διοσκορίδης εἰς τὰς κελυμβίδας.

Οὐδ' μὰ πόδε φθιμένων σέβας ὄρκιον, αἶδε Λυκὸμβέω,
αἶ λάχομεν συγερὴν κληδόν' αὖ θυγατέρ' αὖ,
ὅτ' ἐτι παρθενίην ἢ χαλῶμεν, οὐτε τοκῆας,
ἢ τε πάρον, νήσωτ' αἰπυτάτην ἱερῶν,
αἶ καὶ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιζηλὸν ὄνειδος,
φῆμιν τε συγερὴν ἐφλυσεν ὄρχιλος.

Αδ' ἄσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Αρχίλοχον μὰ θεὸς, καὶ δαίμονας, ὅτ' ἐν ἀγῶνι
εἶδομεν, ὅτ' ἤρως ἐν μεγάλῳ τε μένῃ.
εἰδ' ἡμὲν μάχαιο, καὶ ἀτάσθαλοι, ὅτ' αὖ ἐκείνος
ἤθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

Αδ' ἡλον εἰς τὸ αὐτό.

Δεξιτερὴν αἶδ' αὖ θεῶν χεῖρα, καὶ τὰ κελαινὰ
ὄμνυμεν ἀρρήτου δέμνια φέρσερόνης,
παρθένοι ὡς ἐτυμον, καὶ ὅτ' ἢ χθονὶ πολλὰ δ' ὅτ' αὖ
αἶχρὰ καθ' ἡμετέρης ἐφλυσεν παρθενίης
ὄρχιλος. ἐπέων δὲ καλὴν φάτιν, ὅτ' ἐπὶ καλῶ
ἔργα, γαυκικέον δ' ἐπ' ἔραπεν εἰς πόλεμον.
περίδ' αὖ, τί κόρησιν ἐρυβρισηῖρας ἰάμβους
ἔβρατε, ὅτ' ἡσίοφωτι χαρίζομεναι;

Αντιπάρου.

Τὰν μὲν αἶε πολὺ μύθον, αἶε λόλος ὡς ξένη κῆρα
φάσει. τὰν δὲ μέβας σῶτροπον, αἶδε κύλιξ.
τὰν κῆραν δὲ, τὰν καὶ τὰ δ' εἰρία, πῶν φιλοεργόν.
ἀνδρ' αὖ δ' αὖ μίτρος, πῶν πολιοκρόταρον.
τοῖανδε σκληρὸς ὅτ' ἐκρυφε βιπιδία τὸ μῦθος,
τὰν τι μελάχραντον νυμριδίαν ἄλοχον.

αἰὲν ὦ νερ, καὶ χάρε· καὶ οἱ χομένοισιν ὄψαν
τὰν αὐτὰν μύθων αὖθις ὄπαζε χάριν.

Αλκαίη εἰς γαυαῖα, ἥ τις ἐκλεῖτο Φιδίς.
Δί' ἤμηναι κατὰ θυμὸν ὅτου χάριν ἀπαροδίτις
διασέει Φῖ μοῦνον γράμμα λέλογχε λίθος,
λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον· ἦ ῥα γαυαῖη
τῇ χθονὶ καυθόμενα χιλιάς ἦν ὄνομα;
τὸτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφόμενος εἰς ἐν ὄριθμος.
ἦ ῥα καὶ, εἰς ὄρθαν ἀβραπὸν ὅν ἐμολεν,
ἦ δ' οἱ κ' ὄν ναίουσα τὸ δ' ἡρίον, ἐπλετο Φιδίς.
ναῦ σφιγγὸς κρήφους οἰδίης ἐφρασάμην·
αἰνεῖς, ὅν διασῶο καμὼν ἀνιγματούποις,
φρέγγος μὲν ξαντοῖς, ἀξιώτοις δ' ἔρεβος.

Λεωνίδου.

Αὐτὰ Τιμόκλῃ, αὐτὰ Φιλῶ, αὐτὰ ὄριτῶ,
αὐτὰ Τιμικθῶ, παῖδ' ὄριτοδίκῃ,
πᾶσαι ὑπ' ὠδίνος πεπονυμέναι· αἶς ἐπὶ τὸτο
σάμα πατὴρ σάσας, κατθαν' ὄριτοδίκος.

Αλκαίη χολαστικὴ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ
κειμένη ἐν βυζαντίῳ.

ὦ ξένε, τί κλαῖεις; διὰ σὸν μόρον· οἶθ' ἄ τίς εἰμι;
ὅ μ' ἀπ' ὧν ἐμπίης, οἴητ' ὄν ὅ τ' ἔλεος.
εἰσὶ δὲ τίς; Περίκληα· γαυαῖ' ἴνους; ἀνδρὸς ὄριτον
ρήτορος, ἐξ ἀσίης, ὄνομα Μεμνονίου.
πῶς δέ σε βοσπορίη κατέχρη νότις; εἶρεο μοῖραν,
ἦ μοι τῆλε πάρις ξείνον ἐδωκε τάρων.
παῖδ' ἀλίπδ'· τοιέπρον· ὅς ἐν μεγάροισιν ἀγύων,
ἐκδέχεται μαζῶν ἡ μετέρων παρόνα.
αἶθε καλῶς ζῶσι· ναὶ ναὶ φίλος, αἶ χεο κείνῳ.
ὄφρα μοι ἡβήσας, δάκρυ φίλον σαλάοι.

R iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μελεάγρου.

Δάκρυά σοι κῆρ' ἐρέθην ὑπὸ χθονὸς ἡλιοδώρα
 δωρῶμαι, σπυργὰς λείψανον εἰς αἶδην,
 δάκρυα δυσδάκρυτα· πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ,
 πῶνδ' ὠ μνάμα πόθων, μνάμα φιλοφροσύνῃ·
 οἴκῳ δ' ἰδὼ, οἴκῳ δ' ὀφείλῃ σε κῆρ' ἐν φθιμένοις Μελεάγρου
 αἰάξω, κενεῶν εἰς ἀχέροντα χάριν·
 αἶ, αἶ, πῶ ῥ' ποθεινὸν ἐμοὶ θαλός; ἄρ' πασεν ἄδασ;
 ἄρ' πασεν ἄκ' μῆλον δ' ἄνθος ἐφυρε κόνις.
 αἶμα σε γοῶνμαι γὰρ πάντοτε, τὰν πανόδυρτον
 ὥρ' ἐμασσοῖς κόλποις μάτερ' ἐναγκάσσει.

Τύμνῳ.

Μὴ σοι τὸτο Φιλαινὶ, λῖν' ἀποκαίριον ἔστω,
 εἰ μὴ πρὸς νείλῳ γῆς μορίης ἐτυχες.
 αἶμα σ' ἐλευθερίης ὅδ' ἐχει τάφος· ἐστὶ δὲ ἴση
 πάντοθεν εἰς αἶδην ἐρχομένοισιν ὁδός.

Σαπρούς.

Τιμάδος ἄδ' ἐκόνις· τὰν, δὴ πρὸ γάμοιο θανῶσαν,
 δέξατο φερσεφόνας κυάνεος θαλάμος.
 αἶς κῆρ' ἀποφθιμένῳ, πᾶσαι νεοθηγεί' χαλκῷ
 ἄλικον, ἑμερτῶν κραιπρὸς ἔθεντο κόμαν.

Καλλιμάχου.

Τιμονόη, τίς δ' ἐαί; μὰ δαίμονας, ὅσ' ἂν ἐπέγνω,
 εἰ μὴ Τιμοθέῳ πατρὸς ἐπὶ ὄνομα
 πῆλη, κῆρ' μίθυμνα τετὴ πόλις· ἢ μέγα φημί
 χῆρον ἀνιάσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

Ιωάννου ποιητῆ τῷ

βαρβουκίου.

Εἰς πόσιν ἀθρήσασα παρ' ἐχάτης λῖνα μοίρης,
 ἦνεσα κῆρ' χθονίους, ἦνεσα κῆρ' ζυγίους.

τ' ἴς μίς,

τῆς μὲν, ὅτι ζῶν λίπν ἀνέρα. τῆς δ' ὅτι τοῖον.

ἀλλὰ πατὴρ μίμνοι πασὶν ἐφ' ἡμετέροις.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Τὸτο σαοφροσύας ἀντάξιον εὔρεο Νοστῶ,
δακρυάσοι γαμέτας σπείσε καταφθιμένα.

Κύρου ποιητῆ.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδ' ὅς, μαῖνς χρόνος, ὅς προία δ' ἄλλα
ἔβρεχεν. ἀλλ' αἰδὸς πικρὸν ἐπέμψε βέλος.

θλυτέρην δ' ἤρπαξε ῥόδων κηλύκεσιν ὁμοῖν,
πάντ' ἄπραγμα μένην ἔργα τὰ Πηνελόπης.

Ἰσλιανῶ ἀργυπίδ.

Αὐτὸν Θεοδότην ὁ ζωγράφος. αἶθε δὲ τέχνης
ἡμβροτε, καὶ λήθην δῶκεν ὀδυρομένοις.

Λεοντίου χολαστῆ.

Σῆμα Ῥόδης. τυρίη δὲ γυνὴ πέλεν. ἀντὶ δὲ πάρης,
ἵκετο τήνδε πόλιν, κηδομένη τεκέων.

αὐτὴ ἀειμνήσιοι λέχος κόσμισε Γεμέλλας,
ὅς πάρος εὐνομίης ἰδμονα θῆκε πόλιν.

ῥῆϋς μὲν μόρον εὔρεν. ὀφελλε δὲ μυρία κύκλα
ζῶειν. τῶν ἀγαθῶν ὅδε χόμεθα κόρον.

Αἰαθίς εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Εὐγενίαν.

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγαίῃ, καὶ αἰοιδῶ,
τὴν πολυκυδίστου μνάμονα θεομοσυνάσ,
εὐγενίαν, κρύπτει χθονίη κόνις. αἶδ' ἐπὶ τὴν μὲν
κείραντο πλοκάμους, μοῦσα, θέμις, Γαφίη.

Ἰσλιανῶ ἀργυπίου.

Οὐδὲ μὰν, Καλὴ. ῥρεσὶ δὲ πλέον, ἢ ἐπὶ προσώπῳ
κῆτθανε. φῶν, χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.

καὶ τὸν ἦν Γαφίη πανομοίῃος. ἀλλὰ σωσύνῳ
μουσῶν. τοῖς δ' ἑτέροις, Γαλλὰς ἐρυμνοτάτη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τις λίθος ἔκ ἐξήσεν, ὅτ' ἐξήρπασεν ἐκείνην
αὐρυβίης αἰδῆς ἀνδρός ἀπ' ἀρχαλίδων,

Τὸ αὐτὸ πῶτα -

σικόν.

Σοὶ σορόν ἀλάττωα Ροδῶι, καὶ τύμβον ἐγείρει,
ῥύσιά τε ψυχῆς δῶρα πένησιν ἐμέ,
ὅντ' ἀεργεσίης γλυκερὸς πόσις· ὅπῃ θανῶσα
ὠκύμορος, κείνῃ δῶκας ἐλευθερίην.

Παλλὰδα.

Ψύλλα πρεσβυγενὴς τοῖς κληρονόμοις φθονέσασα,
αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.
ἄλλομένη δὲ τάχος, κατέβη δόμον εἰς αἰδῶα,
ταῖς δαπάναις τὸ ζῆν σύμμετρον ὑραμένη.
πάντα φαγῶσα βίον, σιωπῶλετο ταῖς δαπάναισιν.
ἦλτο δ' εἰς αἰδῶν ὡς ἀπεκερμάτισεν.

Εὐτολμία.

Υἱὸς ὠκύμορος θάνατον πενθῶσα Μενίππῃ,
κωκυτῶ μεγάλῳ πνέσματι σωξέε' ἔχεν.
ὃ δ' ἔχεν παλίνροσον ἀναπνέσασα τοῦσαι,
ἀν' ἅμα καὶ θρήνον παύσατο, καὶ βιότου.

Ἀδείποτον.

Υστατον ἐθρήνησε τὸν ὠκύμορον Κλεαρίστῃ
παῖδα, καὶ ἀμφὶ τάρῳ πικρὸν ἐπαυσε βίον.
κωκύσασα τὸν ὄλον ἐχάνθανε μηρὸς ἀνίη,
ἔκ' ἐπὶ τρέφει πνέσματος ἔχει ῥόνους.
θηλύτεραι τί τοσῶτον ἐμερήσαδε τάλαιναι
θρήνον, ἵνα κλαύσῃ τ' ἄλρι καὶ εἰς αἰδῶ;

Παλλὰδα.

Ἡρπασέ τις νύμφην· καὶ τὸν γάμον ἥρπασε δαίμων,
ψυχῶν συλήσας τερπομένων ἀγέλην.

εἰς γάμος, εἰκόσι πέντε τάρους ἐπλησε θανόντων.
 πάνδημος δὲ νεκρῶν εἰς γέγονεν θάλαμος.
 νύμφη Γενθεσίλεια πολύσυνε, νύμφη, πενθαῦ.
 ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλῆσιος ἐν θανάτοις.

Αἰμιλία γῶ.

Ἐλκε τάλαν παρὰ μηρὸς, ὃν ὅκτι μάζον ἀμέλεις.
 ἔλυσον ὕψατιον νῆμα κερταφθιμένης.
 ἦ δὴ τὸρ ξιφείασι λιπόπνοος. ἀμὰ τὰ μηρὸς
 φίλτρα, καὶ εἰν αἰδῇ παιδοκομεῖν ἔμαθον.

Αἰμιλία γῶ.

Υψάτιον φώκαια κλυτὴ πόλι τὸτο Θεανῶ
 εἶπεν ὅς ἀπύρετον νύκτα κερταφθιμένη,
 εἴ μοι ἐγὼ δύσηνος, ἀπέλλιχε πόιον ὁ μάνε,
 πόιον ἐπ' ὠκείῃ νηὶ περὶς πέλαρος;
 αὐτὰρ ἐμῶν χεδόθεν μόρος ἵσταται. ὥς ὄφελόν γε
 χεῖρὶ φίλην πῶς σὴν χεῖρα βαλῶσα, θανεῖν.

Αἰμιλία γῶ.

Τί πτε μάτην γούωντες, ἐμῶν παραμύμνετε τύμβῳ;
 ὅδ' ἐγὼ θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοισι.
 ἦ γε γούων, καὶ πᾶν πόσις. καὶ πᾶδες ἐμείο
 χαίρετε, καὶ μνήμην σώλειτ' ἀμαζονίης.

Αἰμιλία γῶ.

Ἀλκίσις γνῆ εἰ μί. θάνον δ' ὅκτι ἀνέρος ἐσθλῶ
 Ζήνωνος. ὅν, μῆνον ἐκὶ σέρνοισι ἐδεδέχμην,
 ὃν φῶς, γλυκερῶν τετέκνων, πρὸ κριν' ἐμὸν ἦτορ.
 ἦνομα Καλλικράτεια, βροτοῖς πάντεσσιν ἀγαθή.

Αἰμιλία γῶ.

Εὐχέσθω τίς ἐπειτα γαυὴ ῥήνον, εἴ πε Πολυξῶ,
 γαστὴρ ὅκτι προῖα γαυὴν ῥήνον μένη τέκνων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μαίης δ' ἐν παλάμῃσι χύθῃ νέκυσ· οἳ δ' ἐπὶ γαῖαν
ὠλισθον, κοίλων ἄρσενος ἐκ λαγόνων,
μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος· εἰς ἄρα δαίμων
τῆς μὲν, ἅπ' ζωὴν εἴλετο, τοῖς δ' ἔπορευ·

Ἀσκληπιάδου·

Ἀρχεῖν αἶσαν ἐχὼ πλὺ ἐκ κολοφῶνος ἑταίραν,
ἄς κ' ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἐζέτ' ἔρως.
ἦν νέον ἠβήσασαν ἀπὸ δρόφοντος ἑρᾶται,
πρωτοβόλοι διαῖς ἦλθετε πυρκαϊῆς.

Ἀθῆλον·

Μὴ δὲ καταχθονίοις μετὰ δαίμονος ἁμμορος εἴης
ἢ μετέρων δώρων, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν
ἁμμία, ἔνεκ' Νικόμαχος, θυγάτηρ τε Διώνη,
τύμβον, κ' ὅσ' ἤλην, σὴν ἐθέμεθα χάριν.

Ἀθῆλον·

Μὴ με θοῶς κύνῃσι παρέρχει τύμβον ὀδῖτα,
σοῖσιν ἀποιμήτοις ποσσὶ κελευθοπόρε·
διρκομένος δ' ἐρέεινε, τίς εἴ, πόθεν, ἁρμονίαν γὰρ
γνώσεται· ἥς γενεὴ λάμπεται ἐν μερόποις.
πάντα γὰρ ὅσα βροτοῖσι φέρη κλέος, ἦν ἐνιδέσθαι,
ἀνενίην ἐρατὴν, ἠδ' εὖ, σωφροσύνην.
τοῖς τύμβον ἄθρησον· ὅς οὐρανίαν γὰρ ἀταρπύνης
ψυχὴν παπῶναι, σὼμ' ἀποδυσάμενι.

Ἀθῆλον·

Νικόπολιν μαρναῶνος ἐθήκετο τῇ δ' ἐνὶ πέτρῃ
ὁ μβρίσας δακρύοις λάρνακα μαρμαρέην·
οὐδ' οὐδ' ἐν πλεόν ἔχε· τί γὰρ πλεόν ἀνέρι κήδους
μοῦν' ὑπὲρ γαίης, οἰχομένης ἀγόχου;

Ερυκίου.

Ατθίς ἐγὼ κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις· ἐκ δὲ μ' Ἀθηνῶν
 λυγρὸς ἄρης ἱταλῶν πρὶν ποτ' ἐληΐσατο,
 καὶ θέτο ῥωμαίων πολὶ ἡτίδα· ναῦ δὲ θανύσης,
 ὅσα νησαίη κύζικος ἠμφίεσεν.
 χαίροις ἢ θρέψασα, καὶ ἢ μετέπρητα λαχοῦσα
 χθῶν με· καὶ ἢ κόλποις ὕστατα δεξαμένη.

Αγαθίου.

Ναὶ λίτομαι παροδῖτα, φίλῳ κατ' ἄλεξον ἀκοίτῃ
 αὐτ' αἶν' ἐμὴν λαύαν παρὶ δα θεααλίην,
 καὶ θανέ σῃ παράκοιτις· ἐχει δέ μιν ἐν χθονὶ τύμβος,
 αἶ, αἶ, βοασορίης ἐγγύθεν ἡϊόνος.
 εἰμ' ἄ μοι αὐτῷ τὰν χε κενήριον ἐγγύθι σείο,
 ὅφρ' ἀναμνησκῇ τῆς ποτε κεριδίης.

Αθιλον.

Ορᾶς πρόσωπον καυίης τῆς σώφρονος;
 εἰ καὶ τέθνηκε, ταῖς δρεταῖς γνωρίζεται.
 ψυχῆς ἢ καὶ ἄλλος μάλλον, ἢ τὸ σῶματος.

Αδέσποτον.

Τῇ δέ ποτ' ἀκτερέϊσον ἐδέξατο γαῖα χανύσα
 Λαοδίκην, δηϊῶν ὕβριν ἀλοομένην.
 σῆμα δ' ἀμαλδαύαντος ἀνωῖστοιο χρόνοιο,
 Μάξιμος ἐκδηλον θῆκ' ἀσίης ὕπατος.
 καὶ κέρης χάλκειον ἐπεὶ τύπον ἐφράσατ' ἄλλη
 κείμενον ἀκλειῶς, τῷ δ' ἐπέθηκε κύκλῳ.

Κριναγόρα.

Υμνίδα πλὴν Εὐάνδρα ἐράσμιον, αἰὲν ἄθυρμα
 οἰκογενὲς, κέρην ἀμύλον ἐναέτιν,
 ἦρπασατ' ὧ ἄλλης αἰδῇ τί, πρόωρον ἐφίεις
 μοῖραν, πλὴν πάντας σοῖό ποτ' ἐσομένην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αντιπάρου.

Οὐχὶ βαθυζώνων ἱππαρχία, ἔργα γαλακίων,
τῶν δὲ κραιπνῶν ἐλόμεν ῥωμαλέον βιότον.
ἔδ' ἐμοὶ ἀμπεχόναι περονήτιδες, ἢ βαθύπεπλος
εὐμαρὶς, ἢ λιπόων εὐαδε κεκρυφάλος,
ἔδ' αὖ δὲ σκίπωνι σινέμπορος, ἄτε σινωπιδός
δίπλαξ, καὶ κοῖτασ' βλήμα χαμαιλεχέος.
ἄμμι δὲ μαιναλίσκ' κρέων βίος ἦν ἀταλάντης
ῥαυον, ὅσον σοφία κρέων ὀριδορμίας.

Καλλιμάχου.

Κρηβίδα τὸν πολὺ μυθον, ἐπισαμένην καλὰ παίζειν,
δίχονται σαμίων πολλὰ κίθυρατέρβη,
ἠδὲ σινωπιδόν, αἰὲν ἄλκον. ἢ δ' ἀποβρίζει
ἐνθάδε, τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

Αἰνίου.

Εὐνήθης Τρύφωνος, ἢ κ' ἐπ' ἀγαθὰς ἐλοχούθῃ
κληδόνσιν. ἢ γὰρ ἀνὴρ ὦλετο δαιμονίῃ
ἄρτιπλος. τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἐν βρέφος ἄδην,
σὺν κείνῃ. δεχθὲν δ' ἔχ' ὑπερῆρεν ἔω.

Αντιπάρου.

Ἦτο σε χθονίαν ἀρετὴ μιάς ἐξ ἀκέρτοις
κωκυτὰ θεμέναν ἵχνοσ' ἐπ' ἠϊόνι,
οἵ χόμενον βρέφος ἄρτι νέω φορέεσαν ἀγασῶ,
ἠκτέραν θαλερὰ δωρίδες εἰν ἄϊδα,
πυθόμεναι τέ οἱ ἦρα. σὺ δὲ ξάνυσσ' ἀρετὰς,
δάκρυσιν ἐξείπες φῶς ἀνιάρων ἔπος,
διπλόν' ὡδίνασα φίλον τέκνον. ἄλλο μὲν ἀνδρὶ
ἄρρονι καλλιπτόμαν, ἄλλο δ' αἶψα φθιμένοις.

Ηρακλείδης.

Ληϊόνις, ὅρτί σ' ἐκείνος ἐπὶ σάλασ δὲ μετόπῳ
σώονται φύλλων ἡμιθανεῖς σέρωνοι.
ἤγάμμα διακρίναντες ὁδοιπόρε, πέσον ἴδωμεν.
λυγρὰ περισέλλειν ὅσ' ἐκ φατίτινος.
ξέν', ὅδε τιμίας εἰμι· πάρα κνίδος. Εὐφρονος ἦλθον
ὅς λέχος· ὠδίνων ἔκ' ἄμορος γενόμεαν.
Διατὰ δ' ὁ μὲν τί κτεσσα, τὸ μετ' ἀλίπον ἀνδρὶ ποδηγόν
γῆρας· ὃν δ' ἀπάρχω, μνημόσωνον πόσιος.

Θεοδώριδης.

Εὐρύσορον περὶ σῆμα τὸ φαινάρετ' ἰσχυρὰ
κέρσαντο ξανθὰς θαναλίδες ποικίλμας,
πρωτοτόκον, καὶ ἄποτμον αὐτοζόμεναι περὶ νύμφην.
λαρίαν δὲ φίλην ἦκεχε, καὶ τοκέας

Εἰς Δοῦλου. Διοσκόριδης. 13

Δῆλος ἐγὼ· ναὶ δῆλος· ἐλευθερίῳ δέ με τύμβῳ
δέσποτα Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθαν τροφέα.
εὐαίων', ἄσιν ἡ τείνοισ' βίον· ἡν δ' ὕπ' ἡρώς
πρὸς με μόλης, σὸς ἐγὼ δέσποτα κῆν αἰῶνα.

Αδέσποτον.

Σοὶ καὶ ναὶ ὕπ' ἡν ναὶ δέσποτα πῖσος ὕπαρχω,
ὡς πάρος, ἀντίοις ἔκ' ἐπιληθόμενος.
ὅς με τὸν ἐκ νύσ' ἔξ' ἐπ' ἀσφαλὲς ἦγαγε ἵχνος,
καὶ ναὶ ὅρκῳ σῆτ' ἡ δ' ὕπ' ἐκ' ἐλὺβη.
Μάνην ἀγγείλας πέρσιν γένος αὐδ' ἐμὲ ρέξας,
ἔξ' ἐκ' ἐν χρεὶ δ' ἡμῶς ἐτοιμοτέρως.

Δαμασκίης.

Ζωσίμη, ἡ πρὶν ἐῷσα· μόγῳ τῷ σώματι δῆλη,
καὶ τῷ σώματι ναὶ ὄρεν ἐλευθερίην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Διοσκορίδου.

Εὐφράτην μὴ καὶ φιλῶν με, μὴ δὲ μίηνης
 πῦρ ἐπ' ἐμοί. πέρσης εἰ μὴ, καὶ ἐν πατέρων
 πέρσης αὐθιγενῆς. καὶ δέσποτα. πῦρ δὲ μίηναι,
 ἢ μὴν τὸ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου.
 αἰὲς περιτείλασθαι με, δίδου χθονί. μὴ δ' ἐπὶ νεκρῷ
 λουφάει χεῖς. σέβομαι δέσποτα καὶ πταμῆς.

Απολλωνίου.

Ἠλλάχθι θανάτοιο τεὸς μόρος. ἀντὶ δὲ σέο
 δέσποτα, δοῦλος ἐγὼ συγγόν ἐπισητάρον,
 ἥνικα σὺ δακρυτὰ κατὰ χθονὸς ἠρία τῶν χον,
 ὥς αὖ ἀπρῆθι μένεις καὶ δέμας κτερίσω.
 ἀμφὶ δὲ μ' ὥλισθε ξανῇ κόνισι. ὃ βαρὺς ἡμῖν
 ἐς αἰῶνος. ζήσω γὰρ σὸν ὑπὸ ἡέλιον.

Αθηνῶν.

Μάκχης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε. καὶ δὲ τεθνηῶς,
 ἴσον δαρείω τῷ μεγάλῳ δαύεται.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ. εἰς Λαέρτην. 14

Αδελφόν.

Ψῆχει καὶ πέρην ὁ πολὺς χρόνος, ὃ δὲ σιδήρου
 φείδεται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ
 ὥς καὶ Λαέρταο γὰρ ἠρίον. σ' ἔχον ἀκτῶς
 βαλὼν ἄπ' ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.
 ὄνομα μὴν ἥρωος αἰεὶ νέον. ὃ γὰρ αἰσίδας
 ἀμβλαύειν αἰῶν καὶ ἐθέλει, δαύεται.

Βιάνορος εἰς Ετεοκλέα, καὶ

Πολυδείκην.

Οἱ δὲ ποδὸς παίδων, θήβη τάφος. αἰὲς πάντων
 τύμβος, ἐπὶ ζώντων ἀθάναται δοράτων

καίνοισι

κείνους ἔτ' αἰδῆς ἐδαμάλατο· κῆν ἀχέροντι
μάρνανται· κείνων χῶτάρος ἀντίπαλος.
κῶ πυρὶ πῦρ ἤλεξεν ἐκαντίον· ὦ ἐλεγενοὶ
παῖδ' ὅς, ἀκοιμήτων ἀφάμενοι δοράτων.

ΑΝΤΙΦΙΛΗ Εἰς Πρωτεσίλαον.

Θεααλὲ Πρωτεσίλαε, σὲ μὲν πολὺς ἄσεται αἰὼν,
φροῖα ὀφειλομένον πῶματος ὀρεξάμενον.
σῶμα δέ τοι πτελέησι σωηρεφὲς ἀμφοικομῶσι
νύμφαι ἀπεχθόμενης ἰλίου ἀντιπέραν.
δένδρεα δυσμίμητα, κῶ ἦν ποτε τείχος ἴδωσι
φῶϊον, αὐαλέαν φυλλοχοῦντι κόμην.
ἕως ἐν ἡρώεσσι ῥ' ἦν χόλος, ἔμμερος ἀκμὴν
ἐχθρόν, ἐν ἀφύχοις σώζεται ἀκρέμοσιν.

Εἰς ἀχιλλέα.

Τύμβος ἀχιλλῆος ρηξήνορος, ὃν ποτ' ἀχαιοὶ
δωμῆσαν, φῶων δέσμα κῶ ἐστομένων.
ἀχιλλῶ δὲ νέον κεν, ἵνα σοναχῇσι θαλάσσης
μυδαίνυτο παῖς τῆς αἰλίσσ' ὀέτιδος.

Εἰς ἀχιλλέα, κῶ Γάβροκλον.

Ἄνδρε δύω φιλότῃτι, κῶ ἐν τῷ χερσὶν ὀρίτω,
χαίρετον· αἰκιδῆ, κῶ σὺ μενοιτιάδῃ.

Εἰς αἴαντα. Ασκληπιάδῃ.

Ἀδ' ἐγὼ ἀτλάμων ὄρετ' ἀπαρα' τῷδε κῶθημαι
Αἴαντος τύμβω, κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, ἔνεκ' ἀχαιῶν
ἀδολόφρων ἀπάτα, κρεῖσσον ἐμῷ κῶκρηται.

ΑΝΤΙΠΑΨΕ Εἰς τὸ αὐτό.

Σῆμα παρ' αἰάντειον ἐπὶ ῥοιπῆσιν αἰκταῖς
θυμοβαρὴς ὄρετ' ἀμύρομαι ἐζομένα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀπλόκμος, πινόεα, διὰ κρίσιν. ὅπῃ πελασγῶν
 ἔκ δρετὰ νικῶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.
 τούχεα δ' αὖ λέξεν ἀχιλλεύος, ἄρσενος ἀκμᾶς.
 ἔσκολιῶν μύθων ἄμμες ἐφίεμεθα.

Αρχὶς εἰς τὸ αὐτό.

Μῆνος ἐναυρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀπιδά τείνασθ
 νηισί, βαρυσὶ βῶων ἀέν ἐμηνασ ἀρη.
 ἔδ' ἔσε χερμαδίων ὥσε κτύπος, ἔ νέφος ἰῶν,
 ἔ πῦρ, ἔ δοράτων, ἔ ξιφῶν πάταγος,
 ἀλλ' αὐτὸς προβλής τε, καὶ ἐμπεδος ὥς τις ἐρίπνη
 ἰδρυθεὶς ἐτλης ἀάλαπα δυσμενέων.
 εἰ δ' ἔσε μὴ τούχεα νιν ἀχιλλεύος ὥπλισεν ἑλλὰς,
 ἄξιον ἀντ' δρετᾶς ὅπλα πορθῆσα γέρας,
 μοιράων βυλῆσι τάδ' ἤμπακεν, ὥς αὖ ὑπ' ἐχθρῶν
 μὴ τινος, ἀλλὰ τεῇ πότμον ἔλῃς παλάμη.

Εἰς τὸ αὐτό.

ἀδέσποτον.

Σῆμα γὰρ Αἴαντος τελαμωνίου, δὲν κτάνε μοῖρα,
 αὐτὸς χρῆσαμένη καὶ χερὶ, καὶ ξίφεϊ.
 ἔδ' ἔρ' ἐν θνητοῖσι δωρήσατο καὶ μεμαῖχα
 εὐρέμεναι κλωθὰ τῷ δ' ἔτερον φονέα.

Λεοντίς εἰς τὸ αὐτό.

Κεῖται ἐν βροίῃ τελαμώνιος, ὅτι νιν δ' ἐμης
 ἀντιβίων ὁ πάσας αὐχὸς ἐϋθανάτη.
 γούης τὸν χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνέρα γλήμης
 ἔχ' οὐρῶν, παλάμη θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνῳ.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸν αὐτόν.

Αἴας ἐν βροίῃ μετὰ μυρίων αὐχὸς ἀέθλων
 μέμρεται, ἔκ ἐχθροῖς κείμενος, ἀλλὰ φίλοις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν, ἔκτορι δ' Αἴας
ζωστῆρ' ἀμροτέρων ἢ χάρις, εἰς θάνατος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πικρὴν ἀμύλοισι ἔκτωρ χάριν, ἠδὲ φέρασσις
Αἴας, ἐκ πολέμου μνήμ' ἔπορον φιλίας.
ἔκτωρ γὰρ ζωστῆρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκεν.
πλὴν δὲ χάριν δῶρων, πείρασαν ἐν θανάτῳ.
τὸ ξίφος εἴλ' Αἴαντα μεμνηνότε· καὶ πάλι ζωστῆρ,
ἔλκυσε πριαμίδην· δίδρυα συρόμενον.
ὣτως ἔξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα τέμπεται δῶρα,
ἐν χάριτος προφάτει μοῖραν ἔχοντα μόρου.

Αντιπάρῃ εἰς Πρίαμον.

Ἡρώς Πρίαμον βαίδος τάρος, ὅχ' ὅτι τοῖς
ἄξιός, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα.
Αἰηράτῃ γραμματικῇ, εἰς τὸν αὐτόν.
Εκτωρ, ὁ μιν εἰρήσιν αἰεὶ βεβημένε βίβλοισι,
θροδόμῃ τείχευς ἔρκος ἐρυμνότερον,
ἐν σοὶ μακρονίδης ἀνεπαύσατο· σὺ δὲ θανόντος
ἔκτορ, ἐσιγήθη καὶ σελὶς ἱλιάδος.

Αδελφώτον εἰς ἔκτορα.

Μὴ μετάρῳ σύγκρινε τὸν ἔκτορα, μὴδ' ἐπὶ τύμβῳ
μέγρε τὸν πάσης ἐλλάδος ἀντίπαλον.
ἱλιάς, αὐτὸς ὁ μῆρος ἐμοὶ τάρος, ἐλλὰς, ἀχαιοὶ
φονῶντες· τῷ τοῖς πᾶσιν ἐχωννύμεθα.
εἰδ' ὅλιν ἄθρεῖς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, ὅκ' ἐμὴν αἴχλος,
ἐλλήνων ἐχθράς χερσὶν ἐχωννύμεθα.

Αρχίῃ εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ γενέταν τὰ νέρθε, καὶ ἔνομα, καὶ χθόνα φώνει
τάλα, καὶ ποίᾳ κηρὶ δαμείς ἔθανεν.

S 4

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

γεννήτωρ, Πριάμος γὰρ Ἰλίον ἔκτομα δ' ἔκτορα.
ὦ ξείν', ὕπὲρ πάρος δ' ὤλετο μαρναίμενος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἴ τινα πώποτ' ἀκουσας ἑκαλίου φίλον υἱόν,
καὶ κρατερὸν δυνάμει, καὶ θαρσαλέον πολεμίζον,
ἔκτορα τὸν Πριάμοιο νόσ' μῆνον γεννῆσθαι.
ὃν ποτε μαρναίμενον Διομήδης ἔκτανεν ἀνὴρ,
αἶψα πρὸ πρύων, δαναοῖσι μάχης προφέροντα.
ὃν καὶ τῇδε θανόντα, ταῖρος ὅδε ἀμυκηλύπης.

Εἰς Ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα.

Ἐκτορι μὲν προίη συζυγῆσθαι, ὃ δ' ἔτι χεῖρας
ἀντήρεν δαναῶν πασὶν ἐπερχομένοις.
πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ στυγνῶλετο. παρὶ δ' ὅς ἄρα
ἀνδράτιν, ὃ πάρος ἀνδρὸς ἀγαλλόμεθα.

Παρμενίωνος εἰς τὸν αὐτὸν.

Φθίβει Ἀλέξανδρον, τρυφῆς τῆς αἰτίας, εἰπερ ἀληθῆς
Φοῖβος ἀνικῆτων ἄπεται ὃ δ' ἄρ' ἔστι.

Γεμίνου.

Χεῖρ με Πολυκλείτου θασίου κέμιν. εἰ μὴ δ' ἐκείνος
Σαλμωνίδα, βρονταῖς δ' ἰδὸς ἀντεμάνην.
ὅς με καὶ εἴν' αἰδῆ πορθεῖ πάλι, καί με κεραυνοῖς
βάλλει, μισῶν με καὶ λαλέοντα τύπον.
ἵχε Ζεὺς πρηνῆρα. μέθδ' ὅλον. εἰ μὴ γὰρ ἄπνης
ὁ σκοπὸς. ἀψύχοις εἰκόσι μὴ πολέμῳ.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Θεοσεβίδας. ΙΣ

Εἴδεν ἀκιστορίη πρὶά πένθεα. κείρατο χαίτην
πρῶτον ἐφ' ἵπποκράτη, καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῷ.
καὶ ναὶ Ἀβλαβίου νοερῷ περὶ σήματι κείται,
κῆδος μένη μετὰ κείνον ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι.

Ἀθῆλον.

Θεωπλὺς ἱπποκράτης, κῆρος γένος, ἐνθάδε κείται,
 Φοίβη ἀπὸ ρίζης ἀθηνάτου γεγαώς,
 πλείστα πρόπαια νόσων νόσας ὅπλοισι ὑγιείης,
 δόξαν ἑλὼν πολλὴν ὅ τυχῇ, ἀγὰ τέχνης.

Ἀθῆλον.

Γαυσανίαν ἱερὸν ἐπώνυμον, ἀχιτέω ἦδον,
 γένδ' ἀσκληπιάδην πατρὸς ἑσταφει κόνις.
 δὲς πλείστους κρυεραῖσι μεχραινομένους ὑπὸ νόσοις
 φῶτας, ἀπέτρεφεν Περσερόνας θαλάμων.

Εἰς Ἰεεῦτας. Ἀντιπάρησιδωνίη. 16

Ὁ πρὶν ἐνὶ κῆρ' ἦρα, κῆρ' ἀρπάζειραν ἐρύκων.
 σπέρματος ὑφιπετῇ βισονίαν γέρανον,
 ῥινοῦ χερμαῖρος ἐὺπροφακῶλα τιταίων,
 ἀχιμένης πᾶντων εἶργον ἄπωθε νέρος.
 καέμε τίς ὀτήτεια παρὰ σφυρὰ διφὰς ἐχιδναί
 σαρκί' ὦν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνείσα χέλον,
 ἡεῖλου χήρωσεν. ἰδ' ὥς τὰ κῆρ' ἀθέρα λούων,
 ῥωποσὶν ὅκ' ἐδάην πῆμα κυλινδόμενον.

Ἰσιδώρα.

Ἰξῶ, κῆρ' ἐχλάμοισιν ἀπ' ἡέρος αὐτὸν ἐρερβεν
 αὐμῆλος, λιτῆς, ἀγ' ἐν ἐλευθερίῃ.
 ὅποτε δ' ὀθνεῖν ἐκυσεν χεῖρα γαστρός ἐκνητί
 τῆτο φυρὺν κείνῳ, τῆτ' ἐρερ' αὐφροσώων.
 ῥίς δὲ ῥιηκοσὸν ἦσας ἔτος, ἐνθάδ' ἰαυῇ,
 παισὶ λιπὼν ἰξὸν, κῆρ' πτερὰ, κῆρ' ἐχλάμους.

Μυασάλκου.

Ἀμπαύται κῆρ' τῇδε θοδὸν πτερὸν ἱερὸς ὄρνις
 τῶσδ' ὑπὲρ ἀδείας ἐζόμενος πλατάνου.

S iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὦλενο γὰρ Γοίμανδρος ὁ μάλλιος· ὃ δὲ τι νείτῃα
ἰξὸν ἐπ' ἀργυρῇ χουάμενος κθαάμῃ.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ. Αἰηλον. 17

Κύματα, κούρη χυς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἐσυραν
δελφίνα, ξείνοισ κοινὸν ὄρα μα τύχης.
ὅμ' ἐπὶ μὲν γαίης, ἔλεω ῥ' ὅπος· οἱ γὰρ ἰδόντες,
αὐθὺς με πρὸς τύμβον ἔπεφον αὖ σεβέες.
καὶ δὲ τεκῆσα θαλάπῃ, διώλεσε· τίς παρὰ πόντῳ
πίσις, ὃς ἔδ' ἰδίης φείσατο σωροφίης;

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ, 18

Λιοντίῃ χολαστικῇ.

Ορφέος οἱ χομένῃ, τάχα τίς ποτε λείπετο μῦσα.
σὺ δὲ Γλάτων φθιμένῃ, παύσατο καὶ κιθάρη.
ἦν γὰρ ἔτι προστέρων μελέων ὀλίγη τίς ἀπορήωξ,
ἐν σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ, καὶ παλάμαις.
Ἰταλιανῶ ἀπ' ὑπάρχων ἀγρυπία.
Ἡ γλυκερὸν μέλ' αἶσα, καὶ ἄλκιμον, ἥ θρόον αὐδῆς
μῦνι θηλυτέροις σῆθεσι ῥιξαμένη,
κείται σιγαλέῃ· ῥ' ὅσον ἔαθνε νήματα μοίρης,
ὥς λιγυρὰ κλείσσει χεῖλεα Καλλιόπης.

Τῇ αὐτῇ.

Οὗτι φύσις θήληα, καὶ ὃ πολιοῖο κερήνου
ἀδραχίη, φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην.
ἐμὰ μολίς ξανοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
φῶν, φῶν, Καλλιόπη, σὴν κατέλυσας ὅπα.

Αἰαθίῃ χολαστικῇ.

Φῶν, Φῶν, πῶν δεκτὴν ἐλικωνίδα, πῶν λυραοιδὸν
ῥώμης, καὶ φαρίης, ἥ δὲ κέκλυθε κόνις.

ὦλετο φoρμίγγων τερετίσματα· λῆξαν αἰοῖσαι
 ὥς περ ἰωάννα πάντα σιωλλύμενα.
 καὶ τάχα θεσμὸν ἔθηκεν ἐπ' αἴσιον ἀνέειπε μῦθον
 τύμβον ἰωάννης ἀνθ' ἐλικῶνος ἔχειν.

Εἰς Κύν Ηγούσ· Ἀθῆλον. 19

Ἀδ' εἴ τοι δ' ὀχί' ἔν' ἐπερίκλειες ἀλιθίνα' γὰρ
 ἔσκηθ' ἑσέλα, μῦθ' αἶμα κωηγεσίῃσιν.
 πάντα δ' εἴ τοι περὶ σῆμα τετυγχαται, ἵπποι, ἄκοντες,
 αἰ κῶες, αἰ σάλικες δ' ἰκτύ' ὑπὲρ σαλίκων.
 αἰ, αἰ, λαῖνα πάντα· περιφροχάσσι δ' ἐθῆρες.
 αὐτὸς δ' εἰ κοσέτης νήρετον ὕπνον ἔχης,
 Ἀγαθίου.

Τὸν κρατερόν πανοπῆα, τὸν ἀγρυπῆρα λεόντων,
 τὸν λασιόεργον κέντορα πορδαλίων,
 τύμβος ἔχει· γλαφυρῆς γὰρ ἀπ' ἑλθονός ἐκτανε δεινός
 σκορπίος, ὅτι σῆμα ταρσὸν ὀρεαλιβάτην.
 ἀεγανέη δ' ἐτάλαινα, σίγῃ σάτε παρ' ἑλθονὶ κείται,
 αἰ, αἰ, θαρσαλέων πάνγνια δορκηλίδων.

Ἀθῆλον.

Εἴ' ἔχει κόρων ὀβολὸν πενίης λιμηρὸν δ' ὀρίων
 ὄργανον, ὃ πῆν' αἶς ἠκροβόλιζε χῆν' αἶς,
 ἦ καὶ παρατείχων δολιὴν ὀδὸν· οἷος ἐκείνος
 ψεύσασθαι λοξοῖς ὀμμασι φερβομένον.
 καὶ δ' ὁ μῦθος, εἰν' αἰ' ἔσθ'· ὃ δ' οἱ βέλος, ὀρφανὸν ἦχ' αἶς,
 καὶ χερὸς· ἦ δ' ἄγρη, τύμβον ὕπερ πέτεται.

Εἰς Μεθύσοι· Ἀθῆλον. 20

Μορτάδα πῶς ἱερεῖς με Διωνύσῃ παρὰ ληνόις
 ἄρθονον ἀκρήτη σπασαμένην κύλικος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐκλήθει φθιμένην βαίη κόνις· αἶψά πίθος μοι
σύμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἐπιστάφρος.

Αντιπάρῃ σιδωνίῃ.

Τῆς πολιῆς πόδε σῆμα μαρωνίδος· ἥς ἐπὶ τύμβῳ,
γλυπτὴν ἐκ πέφνης αὐτὸς ὄρῃς κύλικε.

ὣ δὲ φιλάκητος, καὶ αἰὲς ἀάλος, ὅκ ἐπὶ τέκνοις
μύρεται, ὅτε κέων ἀκτεάνῳ πατέρι,
ὃν δὲ τόδ' αἰάξει καὶ ὑπ' ἡρίον, ὅτι τὸ Βάκχῳ
ἄρμενον, οὐ Βάκχῳ πληρὸς ἐπιστάφρῳ.

Αργενταρίῃ.

Ἡ βρόμιον σέρεσσα πολὺ πλέον, ἢ τροφὸς ἱνώ,
ἢ ἀάλος ἀμπελίην γρῆυς ὄρισμαίχῃ,
ἡνίκα πτωίερὴν ὑπέδν χθόνα, πᾶν δ' ἐμαράνθη
πνούμα, πάρος κυλίκων πλείστον ἐπαυρομένη,
εἶπε τάδε Μίνωϊ πάλαι, φέρε κέλπιν ἐλαφρὴν.

οἶσω κυάνεον τῷ ξ' ἀχέροντος ὕδωρ.

καὶ πὶ παρθενίην τὸρ ἀπώλεσα· τὸτο δ' ἔλεξε
φαιδὸς, ἵν' αὐγάῃ καὶ φθιμένοισι πίθον.

Αντιπάρῃ.

Οὐκ οἶδ' εἰ Διόνυσον ὀνόασμαι, ἢ Διὸς ἱόμβρον
μέμφομ'. ὀλιγοὶ δ' εἰς πόδας ἀμφοτέροι·
ἀγρόθει τὸρ κατιόντα πλῆξενον ἐκπτεδαίως,
τύμβος ἐχέ, γλίχρων ἐξεριπόντα λόφων.
κεῖται δ' αἰολίδος σμύρνης ἐκεί· αἶψα τις ὄρφνης
δαιμαῖνοι μεθύων ἀποκτὴν ὑετίν.

Λεωνίδου.

Μαρωνίς ἢ φίλοις, ἢ πίθων αποδός,
ἐνταῦθα κεῖται γρῆυς, ἥς ὑπὲρ τάρου,
γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν ἀπικὴ κύλιξ.
σένει δὲ καὶ γῆς νέρθεν ὅχ' ὑπὲρ τέκνων,

ὅκ ἀνδρός,

ἢ κ' αἰθροὺς ἢς λελοίπεν ἀνδρῆς βίου,
 ἐν δ' ἀντὶ πάντων, οὐδέ χ' ἢ κύλιξ κενή.

Διοσκορίδης.

Τὴν τίτθιν ἱέρων σελινίδα, πλὴν ὅτε πίνου
 ζωρὸν ὑπ' ὀδεμῆς θλιβομένην κύλικος,
 ἔρρων ἄγος ἔθηκεν, ἵν' ἢ φιλάφροτος ἐκείνη
 καὶ φθιμένη, ληνῶν γέγονα τύμβον ἔχει.

Αἰθλον.

Τὴν ἱλαρὰν φωνὴν, καὶ τίμιον ὦ παρῶντος,
 τῷ χρῆσ' αἰρεῖν εἶπατε Πραξιτέλει.
 ἦν δ' ὦ νῆρ μουσῶν ἱκανὴ μερίς, ἡ δὲ παρ' οἴῳ
 κρήνους, ὧ χαίροις ἀνδρῶν Πραξιτέλεις.

Εἰς μοιχοῦς. Αἰαθὶς χολαστικῶ. 21
 Οὐχ ὅσίοις λεχέανιν ἐτέρπετο λάθριος ἀνὴρ,
 λέκτρον ὑπὸ κλέπτων ἀμοιβῆς ἀρόχου.
 ἐξαπίνης δὲ δόμων ὀροφὴ πέσε. τοὺς δὲ κακέρους
 ἔσκεπεν, ἀμύλοις εἰσέτι μισγομένους.
 ξανὴ δ' ἀμφοτέρους κατέχει παρὶς. εἴν' ἐνὶ δ' ἀμφοῖν
 κεῖνται, σύζυγός τις ὅτι παυόμενοι.

Εἰς ναυαγῆσαντας. 22

Ανακρέοντος.

Καὶ σὲ κληνορίδῃ πόθος ὤλεσε πατρίδος αἰῆς,
 θαρσύναντα νότον λαίλαπι χειμερίῃ.
 ὦρ' ἰάρ σε πέδισεν ἀνέγγυος. ὕψος δὲ πλὴν σὴν
 κύματ' ἀμφ' ἵμερ πλὴν ἐκλυσεν ἡλικίην.

Λεωνίδα.

Εἴη ποντοπόρῳ πλὸς οὐρίου. ἦν δ' ἄρ' αἴτης
 ὥς ἐμὲ, τοῖς αἰδέω προαπελάσῃ λιμέσι,

μετ' ἐμὲ ἴδω μὴ λαῖτμα κακοῦ ἔχον, ἀλλ' ὅς ᾔλλματ,
ὅστις ἂν ἤμετέρῳ πείσματ' ἔλυσε τάρα.

Ναυηγῷ τάρως ἐμί, ὃ δ' ἀντίον δὴ γεωργῷ,
ὥς ἀλὶ, καὶ γαλῆ ξυῶδες ὕπερ' αἶθ' ης.

Ναυηγὸς τάρως εἰ μὴ Διοκλέος· οἳ δ' ἀνάγονται,
φῶν ῥά μιν, ἅ π' ἔμῃ πείσματα λυσάμενοι.

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἁλὸς τί με θάπτετε; πολλὸν ἄνθρωπον
 ᾤσται ναυηγῆ τλήμονα, τύμβον ἔδει.
 Φρίσω κύματος ἤχον, ἐμὸν μῆρον ὀψα' καὶ ἔτας,
 χαίρετε, Νικήτην οἵ τινες οἰκτερετε.

Ναυηγόν με δ'έδορκας· δν' ἡ κτείνεσσα βάλαπ' ἡα,
 συμνώται πυμάτ' φάρος ἡδέαστο.
 ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοισ' μ' ἀπέδυσε,
 ῥυθον ἄγος ῥυθ' κέρδιος ἀράμενος.
 πῆνόν κεν ἐνδύσαστο, καὶ εἰν αἰῖδαο φέροιτο,
 καὶ μιν ἱδοι Μίνως τοῦ μόν' ἔχοντα φάρος.

Πλωτῆρος, σώζοιθε καὶ εἰν ἄλ', καὶ κατὰ χάριν.
Ἰσε δὲ ναυηγῶ σῆμα παρέρχόμενοι.

Τοῦς δὲ ποτ' ἐκ παύρας ἀκροθίνια Φοῖβω ἄγοντας,
ἐν πέλαγος, μίαν νύξ, ἐν σκάφος ἐκτέρισεν.

Ωφελε μὴδ' ἐγένοντο θαυ' νέεσθ. ὃ γὰρ αἰὲν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδ' Σώπολιν ἐσένομεν.

ἦσαν δ' ὅ μιν αἰνέειν παύεται νέκυς. ἀντί δ' ἐκείνῃ,
ἦνομα, καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

Τὸ αὐτὸ.

Ναῖϊος ἦν ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, αἰὲν ἐπὶ πόντῳ
ναῦν ἄμχ, καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολυμένην,
ἔμπορος αἰγίνην δ' ἔπλεε. χῶ μιν, ἐν ὑγρῇ
νεκρὸς. ἐγὼ δ' ἄλλως ὁμοματύμβος ἔχων,
κηρύττω πανάληθρόν ἐπος ἔδε, φῶν ἐθαλάπῃ
συμμίσσειν, ἐρίφῳ ναυτιλεδνομένων.

Λεωνίδα.

Εὐρυ μετρήεα, καὶ αἰπήεα καταιγίς,
καὶ νύξ, καὶ δνοφερῆς κύματα πάνδυσίης
ἔβλαψ' ὠρίωνος. ἀπώλιστα δὲ βίσιο
κέλλαχρος, λιβυκὴ μέγα θέων πελάγους.
ἔγ' ὠ μιν πόντῳ δινάμενος, ἰχθύσι κύρμα
οἰχίμαι. φύσῃς δ' ἔστος ἐπεσιλίστος.

Γεταλλίου.

Ἀπελοπόννησος, καὶ δύσπλοος, ὥλεσε κρήτα,
καὶ μαλέου τυφλά καμπόμενα σπινάδα.
δάμιδος ἀσπιδάμαντα κυδώνιον. αἰὲν ὅ μιν, ἥδ' ἦ
ἐπλησεν θηρῶν νηδυάσ' εἰναλίων.
ῥὺν φύσαν δέ με τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο. τί θαῦμα,
ἤρπες ὅπου φύσαι, καὶ Διὸς ὄψι τάρος.

Ἀδέπτοτον.

Γαῦσαι νηὶς ἐρετμά, καὶ ἐμβολατῶν ἐπὶ τύμβῳ,
αἰὲν ἐπὶ ψυχῇ ζῶντων ἀποδιδῶν.
ναυαγοῖο ῥ' μνήμα. τί τῆς ἐπὶ κύμασι λώβης
αὐθις ἀναμνήσαι ῥ' κατὰ γῆς ἐθέλεις;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Ισιδώρου ἀγεῶτου, ἀπὸ ναυηγῶ
πρὸς γεητόνον.

Τὸ χῶμα, τυμβὸς ὄν· ἀλλὰ τὸ βθε
ἐπὶ χθὺς ἔτος, πλὴν ὕννιν τ' ἀνάπασον·
κινεῖς ποδῶν γάρ· ὅς δὲ τοιαύτην κόνιν,
μὴ σπέρμα πυρῶν, ἀλλὰ χθὺς δάκρυα·

Ἀντιπάρου.

Οὐδέ τέρης ὅλος εἰ μὴ θανῶν νεκρῶν, ἀλλὰ θάλαττα,
καὶ χθὺν, πλὴν ἀπ' ἐμοῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσθιν·
σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φέρον ἰχθυῶν· ὁ δὲ δ' αὐτὴ
βεβραται ψυχῇ τῇδε παρ' ἡϊόνι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀνθέα ἦν ναυηγὸν ἐπὶ σῶμα πηνειοῖο
νυκτὸς ὕπὲρ βαλῆς νηεῖα· μένον σάνιδος,
μοιωὶς ἐκ θάμνοιο θορῶν λυγρὸς, ἄσποτον ἄνδρα
ἔκτανεν· ὧ γαῖης κύματα πικρότερα·

Στατυλλίου φλάμ-
κου.

Αἰάλαπα καὶ μανίην, ὅλοῃς προφυγόντα θαλάττης,
ναυηγὸν λιβυκάς κείμενον ἐν φαιμάθοις,
οὐχ ἔχθρ' ἡϊόνων, πυμάτω βεβαρυμένον ὕπνῳ,
νυμνὸν, ἀπὸ συγερῆς ὥς κέ με ναυθορίης,
ἔκτανε λυγρὸς ἔχθρ'· τί μάλ' ἔστιν πρὸς κύματ' ἐμὸ χθεῖ,
πλὴν ἐπὶ γῆς φούγων μοῖραν ὀφειλομένην;

Ισιδώρου.

Οὐ χεῖμα νικῶρημον, ὅκ' ἄθρων δύσις
ἄλός λιβύνης κύματος κέ τέ κλυσεν,
ἀλλ' ἐν γαλήνῃ φῶν τάλας ἀννέμῳ
πλοῦ πεδινθεῖς, ἐφρυγῇ δίφης ὕπνῳ.

καὶ τὰ τ' ἀήτεων ἔργων· ἅ, πόσον κακὸν
ναύταισιν, ἢ πνέοντός, ἢ μεμνηκότός;

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ.

Γραιεῖα ἔν πρέσβιαι, ἔν ἀλιθούτου ἀπ' οὐ μύμβης
ζῶντα, ἔν ἀγκύροισι, καὶ μετέοντα λίνοις,
ἐκ δεινῆς ἤ χεῖρα νότου κατέδυσε βάλαπτα.
ἔβρασε δ' εἰς κροκέλην πρῶτον ἡϊόνα,
χεῖρας ἀπ' βρωθέντα· τίς δ' νόον ἰχθύσιν εἶποι
ἔμμεναι; οἱ μὲν αὖ αἶς ὀλέκοντο, φάρον;

Λεωνίδα ταραντίνῃ.

Θῆριν ἔν φηγέροντα, ἔν ἀνέρων ἀπ' οὐ κούρων
ζῶντα, ἔν ἀβύχῃς πλείονα νηξάμενον,
ἰχθύσι ληϊστῆρα, σακηνέα, χιραμοδύπην,
ἢ χί' πολυσκέλην πλώτορα ναυτιλίης,
ἔμπτῃς ἔτ' ὄρνιθ' ὅς αὖ πῶλεσεν, ἔτε κατὰ γῆρας
ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκτέδας,
αἷμα ἔθανεν καλύβη χοινίτιδι, λύχνος ὅποια
τῷ μακρῷ σβεσθεῖς ἐν χρόνῳ αὐτομάτος.
σῆμα δὲ τῷ δ' ἔπαυτο ἐρήμοσαν, ἔδ' ὁ μόλεκρος,
αἷμα σαρκεγατίνης ἰχθυόδων θίασος.

Αθηνῶν.

Τὸν μέγαν ἀκροκόρινθον, ἀχαϊκὸν ἐλλάδος ἄστρον,
καὶ διπλὴν ἰσθμὸν σαιῶδρομον ἡϊόνα,
λαόνιος ἐσφρέλιξα· δορυπτοίητα δὲ νεκρῶν
ὅππῃ σωρευθεῖς, εἶς ἐπέχει σκόπελος.
τὰς δὲ δόμον Γριάμοιο πυρὶ πρήσαντας ἀχαιῶς,
ἀκλαύστους κτερέων νόσφισαν ἀνενάδαι.

Αδδαίου μιτυληναίου.

Ὁ γριπὸς Διοτίμος, ὁ κύμασιν ὀλκεία πιστὴν,
κὴν χθονὶ πῶ αὐτῷ οἶκον ἔχων πενίης,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νήγρετον ὑπνώσας, ὃν ἀμείλιχον ἔκτο πρὸς αἶδην,
αὐτερέτης ἰδίην νηὶ κομιζόμενος.
ὣν τὸρ ἔχε ζωῆς παραμύθιον, ἔχεν δὲ πρέσβυς
καὶ φθίμενος, τύματον πυρκαϊῆς ὄφελος.

Αργενταρίῳ.

Δύσμορος ἐκύρθη πόντῳ νέκυς, ὃν παρα' αἶμα
ἐκλαυσεν μήτηρ μυρία Λισιδίη,
φύσιν αὐγάζουσα κενὸν τάρον. αἰμαί με δαίμων
ἄπνοον ἀεθύαις θῆκεν ὁ μοῖρ' ὀδρῖον,
πνυταγόρην. ἔχον δὲ κατ' αἰγάνην ἄλα πότμον,
πρὺ μν᾽ ἤκας σέλλων ἐκ βορέαο κέλως.
αἶψ' ὅδ' ὥς ναύτην ἔλιπον δρόμον. αἶψ' ἀπὸ νηὸς,
ἄλλην παρ' φθιμένοισι εἰσενέβην ἄκρον.

Εὐρύσκη μεσηνίου.

Ἡμῖα καὶ βιότοιο, καὶ αἰῶδος ἦγαγεν εἴσω
ναῦς ἱεροκλεΐδην, κοινὰ λαχῶσα τέλη.
ἔφρεν ἰχθυβολαῦντα, κατέφλεγε τεθνηῶτα
σύμπλοος εἰς ἄγρην, σύμπλοος εἰς αἶδην.
ὀλβιος ὁ γριπὸς, ἰδίη καὶ πόντον ἐπέπλει
νηὶ, καὶ ἐξ ἰδίης ἔδραμιν εἰς αἶδην.

Φιλίππῳ.

Ἡπεύρω. μ' ἀποδῶσα νέκυα φηχέια θάλαππα,
σύρξ καὶ τέφρης λοιπὸν ἔτι σκύβαλον.
αἶψ' αἶδην ναυηγὸς ἐγὼ μόνος, ὅδ' ἐπὶ χέρσιν
εἰρήνην ἔξω φρικτέλης σσιλάδος.
ὣ' τύμβανε κρατῶσα καὶ ὕδατος, ἢ παραδούσα
γαίῃ, ὃν κείνης μηκέτι κλέπτε νέκυα.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡῶνι τῶδε σῆμα βροτῶ παντλήμονος ἄθρει,
σπαρτὸν ἀλιρραγέων ἐκ χύμενον σμοπέλων.

τῇ μὲν, ἐρημοκόμῃς κείται, καὶ χῆρος ὁ δόντων
κόρσιν. τῇ δὲ, χερῶν πενταφυεὶς ὄνυχας,
πλευρά τε σαρκολιπῇ. ταρσοὶ δ' ἐτέρωθεν ἄμοιροι
βούρων, καὶ κώλων, ἐκλυτος ἄρμονίη.
ἔτος ὁ πάλυ μερῆς, εἰς ἣν ποτε. φῶς, μακρυσοί,
ἴωσι ἀπ' ὠδίνων ἢ ἰδὼν ἡέλιον.

Βιάνορος.

Ἰχθύσι, καὶ ποταμῶ, Κλητῶνι μὲν ἐχθρὸς ὁ μίλος
ᾧ σεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννορόνος.
ἀλλ' ἀδίκημιν ἐθαφεν. ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθι,
πάν δέ μας ὅς κορυφῇν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισεν.
κείται δ' ἐν χυδᾷ τε αἰ. διαβροχος. αἰδομένη δὲ
τῇ, καὶ θῆ. ὅν ἐῖς ὄρμον ἐλαθερίης.

Ηρακλείδου σινωπέως.

Ἀλλά, καὶ πολὺ νῦμα, καὶ ἀντολαὶ ὀρεκτούροιο,
καὶ σκότος, αἰγᾶς τ' οἶδμα καὶ δὴν πελάγους,
ταῦθ' ἅμα πάντα κύνησεν ἐμὴν νέα. ἵχθας δὲ κλαθεῖς
ἰσὺς, ὁ μὲν φόρτῳ καὶ μέ. καὶ λυ. βυθῶ.
ναυηγὸν κλαίετε παρ' ἀγχιλοῖσι γονῆς
Τηισι μέγῃ, κωφὸν πησάμενοι λίθακα.

Ερυκίῳ.

Οὐχ ὅδε δειλαίᾳ σατύρῳ τάρως, ὅδ' ὕπ' ταύτῃ
ᾧ λόγος ὕναται πυρκαϊῇ σατύρος,
ἀλλ' εἴπε τινα πόντον ἀκνέτε πικρὸν ἐκείνον,
ὅν πέλας ἀγρονόμος κλυζόμενον μυκθῆς,
κείνῳ δινῆεντι, καὶ ἀρυνέτῳ ἐτι κείμαι
ὑδατι μαινομένῳ, μεμρόμενος βορέην.

Θεαιτήτης.

Ναυτίλοι ὡ πλώοντες, ὁ κυρηνάος ὀρίσων
πάντας ὕπ' ἐξενίᾳ λίσσεται ὕμμε Διὸς,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἰπεῖν παρὶ Μένωνι, παρ' ἱκερίαις ὅτι πέφαις
κεῖται, ἐν αἰγῶνι θυμὸν ἀφείς πελάγη.

Ασκληπιάδου.

Ὡ παρ' ἐμὸν πείχων κενὸν ἠρίον εἶπον ὁδῖτα,
εἰς χίον αὐτ' αἶν' ἱκὴ παρὶ μελισσαγόρῃ,
ὥς ἐμὲ μὲν, καὶ νῆα, καὶ ἐμπορίην, καὶ κῶς αὔρος
ᾤλεσεν. Εὐρίπυς δ' αὖτ' ἀλέγῃ ὄνομα.

Πέρσου.

Εὐρου χειμέριαί σε καταγῖδ' ἐξεκύλισαν
φιλλὶ πολυκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ' ἠϊόνι,
θῖνιρ ἡς λέσβοιο παρὰ σφυρόν. ἀγίλιπος δὲ
πέτρου ἀλιβρέκτῳ κείσαι ὑπ' ἀρόποδι.

Νικαινέτου.

ἠρίον εἰ μὴ Βίτῳτος ὁδοιπόρε. εἰ δὲ τορῶνῃ
λείπων, εἰς αὐτῷ ἐρχεαι ἀμφίπολιν,
εἰπεῖν Νικηγόρῃ, παύδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ,
στυμονίης ἐρίφῳ ᾤλεσε πανδυσίη.

Λεωνίδου.

Ἀρχαῖος ὦ θινὸς ἐπεσηλωμένον ἀχθος,
εἴποις ὄντιν' ἔχῃς, ἢ τίνος, ἢ ποδαπὸν,
φίντων, ἔρμιον ἢ βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
ᾤλεσεν, ὄρητούρου καὶ λαπι χρησάμενον.

Τῷ αὐτῷ.

Γάρμης ὁ καλλιγνώτου ἐπάκτιος, δ' ἐκαλαμυτῆς
ἀκρος, καὶ κίχλης, καὶ σκέρου ἰχθυβολαῖς,
καὶ λάβρυ πέρης δειλεῶν παγος, ὅσα τε κοίλας
σῆρα γὰρ, πέφασ' ἐμβυθίους νέμεται,
ἄχρης ἐκ πρώτης, ὅτ' ἰχθὺς περὶ ἡσσαν
δακνάζων, ὁλοὴν ἐξ ἀλός ἀράμενος.

ἔφθιτ'.

ἔφθιτ' ὀλισθηρὴ γὰρ ὑπ' ἐκ χειρὸς αἰΐξασα,
 ὥχεται ἐπὶ σκινὸν παλλομένη φάρυγα.
 χῶμα, μηρίνων, καὶ δοῦκος, ἀγκίσρων τε
 ἐγγύς, ἀπ' προῖκ' ἤ κε κυλινδόμενος,
 νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια. τὸ δὲ θανόντος
 Γρίπωνος, χριπὰς τοῦτον ἔχωσε τάφον.

Φλάκκου.

Ἐβρου χειμερίοις ἀταλὸς χρυμοῖσι πιδιθεῖς
 κῆρος ὀλισθηροῖς ποσσὶν ἔθραυσε πάγον.
 τὸ παρὰ στρομένοιο, περιρραγὲς αὐχέν' ἐκοίτε
 θηγαλέον ποταμῷ βισονίοιο ῥυφός.
 καὶ τὸ κῆρ, ἥρπαδι δίναις μέρος. ἡ δὲ τεκῆσα,
 λειφθεὶς ὑπερθε τάρχε μοῦων ἐθνε κῆρα.
 μυρομένη δὲ τάλαινα, τέκος, τέκος, εἶπε, τὸ μὲν, σου
 πυρκαϊή, τὸ δέ, σου πικρὸν ἔβαλεν ὕδωρ.

Αδέαστον.

Γράντα τίς ὀρήσαιο φυγεῖν πλοῖον, ὁ πότε καὶ σὺ
 Θάλλενδ' ἐν λιβυκῷ τύμβον ἔδωκε λάχει,
 ἡνίκα σοι κεκμηὸς ἐπέπαιτο φορτίδι νηὶ
 ἔλον ἀνηρίθμων κείνο νέφος γεράνων.

Λεωνίδου.

Ναυηγὸς γλαυκὸιο φυγῶν ῥίπτος ἀπειλᾶς,
 ἀνθρὺς φθιώτην εὖ φύγεν ἀνόλυκον.
 πηνεῖς παρὰ χῶμα γὰρ ὤλετο. φῶς τάλαν, ὅς τις
 νηρείδων νύμφας ἔχδ' ἀπιστοτέρως.

Ιουλιανῷ.

Χαῖρέ μοι ὦ ναυηγέ. καὶ εἰς αἶδαο περήσας,
 μέμρεο μὴ πόντου κῦμασιν, ἀλλ' ἀνέμοις.
 κείνοι μὲν σ' ἐδάμασαν. ἀλὸς δέ σε μέλιχον ὕδωρ,
 εὖ χθόνα, καὶ πατέρων ἐξεκύλισε τάφους.

Τ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Πλώης, ναυηγὸν με λαβὼν· καὶ σήματι χῶσας,
 πλῶε, μελλόντων ἄκρα φυλασσόμενος.
 αἰεὶ δ' αὖ πλοῖ' ἡν μεθέποις φίλος· ἦν δέ τι ῥέξῃ
 ἄλλο τύχη, τοίων ἀντιτάσσεις χαρίτων.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐτὶ σε πόντος ὄλεσε, καὶ δ' πνύοντ' ὅσ' αἵται,
 ὧς ἀκόρητος ἔρως ποιτάδος ἐμπορίης.
 εἴη μοι γαίης ὀλίγος βίος· ἐκ δὲ θαλάπῃς,
 ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

Τῷ αὐτῷ.

Χθὼν σε τέκεν· πόντος δὲ διώλεσε· δέκτο δὲ θῶκος
 πλουτήος· κείθεν δ' ὕραν ὃν εἰσανέβης.
 ὅχως ναυηγὸς δὲ βυθῷ θάνῃς, ὧς ἵνα πάντων
 κλήροις ἀθανάτων Γάμφιλε κόσμον ἄγης.

Τῷ αὐτῷ.

Υπατίου τάρος εἰμί· νέκτω δ' ὅφρημι καλυπτήν,
 ῥαυ ῥαυος ἐὼν αὐσονίων προμάχῃ.
 γαῖα δ' ἄρ' αἰδομένη λιτῷ μέγαν ἀνέρα χῶσαι
 σήματι, τῷ πόντῳ μᾶλλον ἔδωκεν ἔχειν.

Αντιφίλῃ.

Ἦδη πᾶς πάρις πελάσας χεδὸν, αὐρίον εἶπον,
 ἢ μακρὴ κατ' ἐμῷ δυσπλοῖ' ἡ κοπάσει.
 ὅπῃ χεῖλος ἐμυσε· καὶ ἦν ἴσος ἄλδι πόντος,
 καὶ με κατέβρυχεν κείνο ῥ' κῆρον ἔπος.
 πάντα λόγον περὺ λαξο ῥ' αὐρίον· ὅ δ' ἐτὰ μικρὰ
 λήθει πῶ γλώπῃς ἀντίπαλον νέμεσιν.

Απολλωνίδῃ.

Ἦν ἄρα μιλήτης φοιβήτον ὄρμον ἵκησθε,
 λείξατε Διογένην πένθιμον ἄγγελίην,

ταῖς ὁτι οἱ ναυηγός, ὑπὸ χθονὶ κλύεται ἄνδρες

Δίφριλος, αἰγὰς κῦμα πίων πελάγους.

Αντιπάρου.

Γάσσα θάλασσα, θάλασσα τί κυκλάδης, ἢ σενὸν ἔλλης

κῦμα, καὶ ὁ ξείας ἤλεα' μεμρόμεθα;

ἄλλως πῶς μ' ἐχρυσιν· ἐπεὶ τί με τὸν προφυγόντα

κεῖνα, σκερφαδὲς ἀμφεκέλυφε λιμὴν.

νόστιμον αὐτῶν ἰν' ὁρῶντις· ὡς τάγε τόντα,

πόντος· ὅ τυμβεύθεις οἶδεν ὀρίσασθ' ὀρις.

Φακέλλου.

Φῶνθα θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλου ἐχέτη,

ἐπὶ τοῖς δὲ μακρῆς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς.

ἢ πείρω ἰδρὲν ἐστὶ μακρὸς βίος· εἰν ἀλὶ δ' ἄπως

ἀμάρης εἰς πολλὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλὴν.

Λεωνίδου.

Οὐδ' εἴ μοι κλώσσα κῆτα σπρέσει γαλήνῃ

κῦματα, καὶ μαλακὴν φρεσὶ φέροι ζέφυρος,

νηοβάτην ὁφθαδε· δέδοικε γὰρ ἔς πάρος ἔτλην

κινδυνὸν, ἀνέμοις ἀντικορυσάμενος.

Τῶ αὐτοῦ.

Ἀβρομος ἐκ τυμβου λυέ πείσματ' ἀνανηγῶ.

χῆμῶν ὅλλυμένων· ἄλλος ἐνηοπόρει.

Αδελφον.

Ἐμπρίης λήξαντα φιλόκριτον ἄρτι δ' ὀρόφου

Γαυόμενον, ξείνῃ μέμφεις ἐκρύψε τάφω

ἐνθα δραμῶν νείλοιο πλὺς ῥόος ὕδατι λάβρω,

τάνδρ' ὅς πῶς ὀλίγην βῶλον ἀπὸ μείρισε.

καὶ ζῶς μὲν ἔφηνε πικρὴν ἄλ' αἶν' ἀν' ἐκλυφθεῖς

κῦμασι, ναυηγὸν χέτλιος ἔχε τάφον.

Τ ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ηρακλείδου.

Απιχ' ἄπιχε χεῖρας ὦ γεωπόνε.
μήδ' ἀμρίταμνε τὰν ἐν ἡρίῳ κόνιν.
αὐτὰ κέκλυται βῶλος· ἐκκεκλυμένδ' αὖ
δ' ὅτοι κομάρως ἀναθαλήσεται σάχυν.

Γλαύκου.

Οὐ κόνις, ὅδ' ὀλίγον πέρας βάρος, ἀλλ' ἐρασίππευ
ἦν ἐσορᾷς, αὐτὴ πᾶσα θάλασσα τάρος.
ᾧλετο γὰρ σὺν νηί· τὰ δ' ὅσσα ποῦ ποτ' ἐκείνου
πύθεται, αἰθόαις γνωστὰ μόναις ἐνέπην.

Αντιπάρου.

Δύσμορε Νικῆνορ, πολὺν μεμορημένε ποῖτ' αἶψα,
κεῖσαι δὴ ξείνῃ γυμνὸς ἐπ' ἡϊόνι,
ἢ σὺ γε πρὸς πέτρῃσι· τὰ δ' ὀλβία κεῖνα μέλαθρες
φροῦδάτε, καὶ πάσης ἐλπίς ὀλωλε τύρου.
οὐδ' ἔτι σε κτεάνων ἐρρύσατο· φῶν' ἐλεηνέ.
ᾧλεο μοχθήσας ἰχθύσι, καὶ πελάγει.

Θεοκρίτου.

Ἀνθρῶπε, ζῶης περιφείδου, μὴ δὲ παρ' ὥρην
ναυτίλος ἴσθι, ὥς ὃ πολὺς ἀνδρῶν βίος.

Θεοδωρίδου.

Κληῖδ' οὐκ ἔστι πόντου σε, καὶ ἐχάτιαλ' ἀλαμῖνος
Τίμαρχ', ὅβριχ' ὅς τ' ᾧλεσε λίψ' ἀνέμος.

Ονέστου.

Θαῦμα κηρύσσω Τιμοκλῆος, εἰς ἄλλα πικρὴν
πάντῃ σκεπτομένην ποῦ ποτ' ἄρ' ἔστι νέκυς.
αἰ, αἰ, πόντ' ἡδὴ φάρον ἰχθύος ἢ δὲ περιανὴ
πέρας ἐγὼ, τὸ μάλιστα γράμμα τυπωθὲν ἔχω.

Αθλον

Ναυτίλε, μὴ πύθου τίνας ἐνθάδε τύμβος ὅδ' εἰμί,
ἀλλ' αὖτος πόντου τύχανε χρυστέρου.

Διοδώρ.

Ἐρροῖς ἰονγίοιο πολυπλοῖντε θάλαππα
νηλεῆς, αἶδεω πορθμὲ κελαινοτάτου,
ἢ τράους κατέδεξο. τίς ἀντεὰ κῆμμορε λέξαι
αἶσυλα, δυστήνων αἶσαν ὁπιζόμενος,
ἄλγεα, καὶ λαβέων ὅσον ὠκυμόροισιν ἑταῖροις,
νηίτε σὺν πάσῃ, βρύξας ἄλιρρόβιη.

Αργενταρίς.

Οὗτος ὁ Καλλαίχρη κενεὸς τάρος, δὲν βαθὺ χάμμα
ἔσφηλεν λιβυκῶν ἀνδρομέοντα πόρων.
συρμὸς ὅτ' ὠρίωνος ἀνεσώρησε θαλάπης
βένθος, ὑπὸ συγερῆς οἰδματὰ πανδυσίης.
καὶ τὴν κλῦν, δαίσαντο κυκώμενον εἰν ἀλὶ θῆρδ.
κωφὸν δὲ σῆλη γράμμα λήλοχε τόδε.

Ξενοκρίτης.

Χαῖταί σου σάζουσιν ἐθ' ἄλμυρά δὺς μορε κῆρη
ναυητοῦ φθιμένης, εἰν ἀλὶ Λισιδίῃ.
ἢ πὺρ ὀρινομένου πόντου, δείσασα θαλάπης
ὑβριν, ὑπὲρ κοίλου δούρατος ἐξέπεσθ.
καὶ σὸν κωφονεῖ τάρος ὀνομα, καὶ χθόνα ταρσόν.
ὅσας δὲ ψυχρῶ κλύζετ' ἐπ' αἰγιαλῶ,
πικρὸν δροισμάχῳ γενέτη κακόν. ὅς σε κομίζων
ὅτ' γάμον, ὅτε κόρην ἤγαγεν, ὅτε νέκυν.

Ζανῶ.

Χυχράν σου κεφαλαῖς ἐπαμήσομαι αἰγιαλίτιν
θῖνα κατὰ κρυερῶ χανάμενος νέκυνος.

T iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

οὐ γάρ σον μήτηρ ἐπιτύμβια κωκύνουσα,
οἶδεν ἀγεξάντη σὸν μόρον εἰνάλιον,
ἀλλ' ὅς ἐρῃ μαῖοί τε, καὶ ἄγενοι πλατὰ μῶνες
δέξονται γαῖης, γείτονες ἡτόνος,
ὥστ' ἐχέμεν φαιμάκον μόριον βραχύ· πάλυ δὲ δακρυ
ξέν', ἐπεὶ εἰς ὁλοὴν ἔδραμες ἐμπορίην.

Αλκαίῳ.

Στυγνὸς ἐπ' ὀρετάρῳ ναύταις πλῆθος· ἐκ δὲ βαρεῖης
λαίλαπος, ἀπασίῳ πικρὸν ἔταξε μόρον,
ὅς περ χεῖς παρὰ τύμβον ὁδοιπόροι· σῶμα δὲ πόντες
ἔκρυψ', αἰγῶν ῥαινόμενον πελάγει.
ἡ γ' θεῶν δακρυρὸς ἀπασ' μόρος· ἐν δὲ θαλάτῃ,
πλεῖστα παλυκλαύτη κήδεα ναυτιλίας.

Λεωνίδῳ.

Ἠχῆϊα θάλαττα, τί ῥον Τιμαίρεως ἦτο
πλώοντ' ἢ πολλῇ νηὶ Τελεταγόρην,
ἄγρια χημήνασα κατὰ πρηνώταο πόντι;
σὺ φόρτῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχοναμένη;
χῶ μὲν περ καὶ νῆξιν, ἢ ἰχθυόροισι λαρίδεσσιν
τεθρήνητ' ἄπνους εὐρεῖ ἐν αἰγιαλῷ.
τιμάρης δὲ κενὸν τέκνον κελαιμένον ἀθρῶν
τύμβον, δακρυεῖ παῖδα Τελεταγόρην.

Αθηνόδωρῳ.

Ἐν πόντι Σώλαμις ὁ κρῆς θάνεν ὧ φίλε Νηρῶν;
δί' κτυα, καὶ ῥ' σὸν ἦν κείνο σαυήθης ὕδωρ.
ἰχθυοβολαὶ ὁ περὶ αὐτὸς ἐν ἀνδράτιν; ἀλλὰ θάλαττα,
οὐτὶ διακρίνει χεῖματος ἢ δ' αἰεὶς

Ἀντιπάτρῳ.

Δῶμις ὁ νικηθεὶς ἐλαχὺ σφέρος ἐκ ποτε πόντι
ἰονίῃ ποτὶ γαῖαν αὐτοῦ Πέλοπος,

φορτίδα μὲν, καὶ πάντα νεῶς ἐπιβήτορα λαὸν
 κύματι, καὶ συρμῇ πλῆρομένους ἀνέμων,
 ἄσκηθεις ἐσάωσε· καὶ θιέμενης δ' ἐπὶ πέτραις
 ἀγκύρης, ψυχρῶν κέτθανεν ἐκ νιφάδων,
 ἡ μύσας δ' ὁ πρέσβυς· ἴδ' ὧς λιμένα γλυκεῖα ἄλλοις
 δ' ἄς ξένε, τὸν λήθης αὐτὸς ἐδυ λιμένα.

Γαγκρατίη.

ὦλεσεν ἀγλαΐα διὰ κύματος ἄγριος θάλασσα
 λίψ' ἐπιηρείδην ὕασι δνομέναις,
 αὐτῇ οἱ σαῶνι, καὶ ἀνδράσιν· ὃ π' ἔδε σῆμα
 δακρύσας κενεὸν παῖδι πατήρ ἐκθμεν.

Λεωνίδου,

Αἰεὶ ληϊσταί, καὶ ἀλιθόροι, ὅ δ' ἐδὲ δίκαιοι
 κηῖτες· τίς κητῶν οἶδε δικαιοσύνῃ;
 ὧς καὶ ἐμὲ πλώοντα σαῶν ἐκ ἀπίονι φόρτῳ
 κηταίης ὥσαν Τιμόλυτον καὶ ἄλως.
 δέλαιον· κητῶν κητὶ ἀλίζοις λακρίδων
 κηκλαυμαι· τύμβῳ δ' ἔχ' ὑπὸ Τιμόλυτος.

Τ' αὐτῶς.

Κῆν γῆ, κῆν πόντῳ κηκρῦμμεθα· τὸ το περιανδρὸν
 ἐκ μοιρέων Θάρσους Χαρμίδης ἠνύσατο.
 ἡ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἐνοχον βάρος εἰς ἄλλα διαύων,
 ἰόνιον θ' ὕγρον κῆμα κατερχόμενος,
 πῶ μὲν, ἔσωσ'· αὐτὸς δ' ἐμετὰ τροπος ἐκ βυθῶν ἔρρων,
 ἡ δ' ἔτι, καὶ νῆαίς χεῖρας ὀρεγνύμενος,
 ἐβρώθην· τοῖόν μοι ἐπ' ἄγριον ὅς με γὰρ κῆτος
 ἦλθεν· ἀπέβρυξεν δ' ἄχρι ἐπ' ὀμφαλίου.
 χῆμισυ μὲν ναῦται ψυχρὸν βάρος ἐξ ἄλως ἡμῶν
 ἦραν θ', ἡμισυ δ' ἐπρίστις ἀπεκλάσατο.

Τ' ἰιγ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἦόνι δ' ἐκ ταύτῃ κῆκ' ἀείψανα Θάρσυος ὦ' νερ
ἐκρυψαν. πάτρην δ' ὕ' πάλιν ἰκόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Τεῖρε χῆρα θάλασσα, τί μ' ἔκ' οἷζ' ὑρὰ παθόντα,
πλὸς ἅπ' ἑλπίδος ἐπυσσας ἠϊόνος;
ὥς σὺ μὴ δ' αἰΐδω κῆκ' ἐπιειμένως ἀχλὺν,
Φιλλοδαῖ ἄμφι μέγας ἄσπον ἐγειτόνεον.

ΑΣΚΛΗΠΙΔΟΥ.

Οκτώμην πῆχεις ἄπεχε τῆρε χῆρα θάλασσα,
κῆ' κύμαινε. βόα θ' ἡλίκ' εἰ σοὶ δαΐαμις.
ἦν δὲ τὸν Εὐμάρειω κῆ' θέλεις τάρον, ἄλλο μὲν ὕδιν
κρήνην. ὠρῆσ' δ' ὅσ' εἰς, κῆ' ἀποδίην.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Σῶμα μὲν ἀμοδὰπὴ καὶ θῆ' κόνις. ἐν δὲ σε πόντῳ
κλείθεν δὲ, οὐ ξείνῳ κῆ' ἐκίχεν θανάτου,
πλερόμενον. γλυκερὸν δὲ μελίφρονος οἴκῳ δὲ νόστου
ἤμβροτ' εἰς. οὐ δ' ἴκεν χῆρον δὲ ἄμφιρύτην.

Τῷ αὐτῷ.

Φῆ ποτε Τίμαρχος παῖδ' ἐπεὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἦν ἰκ' ἄμφ' ἱμερτῶν ἐπνεεν ἡλικίην,
ὦ Τίμνηορίδην, παῖδ' εὖ φίλῳ οὐ ποτε λήσῃ,
ἔτ' ὄρετ' ἰὼν ποθέων, οὔτε σκοφροσώην.

ΑΝΤΙΠΑΪΡ.

Καὶ νέκω ἄπρηντος ἀνιήσει με θάλασσα
Λῦσιν ἐριμαίῃ κρυπτὸν ὕπ' ἀσιλάδι,
στρινὲς αἰὲ φωνᾶσα παρ' οὐατι, κῆ' παρὰ κωφῶν
σῆμα. τί μ' ὦ' νῆρωποι τῇδε παρῳκίσατε;
ἢ πνοιῆς χήρωσε τὸν ἔκ' ἐτι φορτίδι νηὶ
ἐμπορον, αἰὲ δ' ἀλγὺς ναυτίλον εἰρεσίης,

ΘΗΚΕ ΜΙΝ

θησάμενη ναυηγόν. ὃ δ' ἐκ πόντοιο ματαύων
ζωὴν, ἐκ πόντος καὶ μόρον εἰλκυσάμην.

Αρχίῃ.

Οὐδὲ νέμυς ναυηγὸς ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἐλαθεῖς
κύμασιν, ἀγρύπνων λήσομαι ἠϊόνων.
ἢ γὰρ ἀλιρρήκτοισ ποτὶ χοιράσιν ἀχόθι πόντου
δυσμενέος, ξείνων χερσὶν ἔκυσσά τάρη.
αἰεὶ δὲ βρομέοντα καὶ ὀνεκύνειαι θαλάπης
ὃ τλήμων ἀῖω δ' ὅπον ἐπερχόμενον.
μόχθων δ' ὅ δ' αἰδῆς με κατάνασεν. ἠνίκα μοῦνος
οὐδὲ θαλῶν λείη κέκλιμαι ἡσυχήη.

Αντιπάρῃ.

Ναυαγὸς τάρως εἰμί. σὺ δὲ πλέε. καὶ γὰρ ὅθ' ἡμεῖς
ὠλλύμεθ', αἰ λοιπαὶ νῆες ἐποντοπόρον.

Ισιδώρα.

Εκ γαυμορίης ἐτεοκλέα πόντιος ἐλπίς
εἰλκυσεν, ὀθνείης ἔμπορον ἐρασίης.
νῶτα δὲ τυρσηνῆς ἐπάτουν ἄλός. ὧν ἅμα νηὶ
πρηνιχθεῖς, κείνης ὕδασιν ἐρετέδω,
ἔθρονον ἐκβρίσαντος ἀήματος. ὃ κ' ἄρ' ἄλωος
ὧ ὕψος ἐπιπνέει καὶ εἰς ὀβόνας ἄνεμος.

Θεοφάνης.

Οὐ προῖδ' ὦν Θεότιμ' ἐκκῆν δύσιν ὑετίοιο
δρεκτέρου, κρυερῆς ἠΨαο ναυτιλίας.
ἢ σε δὲ ἀγλαίοιο πολυκλήϊδι θέοντα
νηὶ, σαυοῖς ἐτάρσις ἤγαγεν εἰς αἰδῆν.
αἰ, αἰ, δρεῖσο δίκη δὲ, καὶ αὖ πολὺς, οἷς ἐτέκοντο,
μύρονται, κινεὶ δὲ σῆμα περιχόμενοι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ
ΕΙΣ ΝΕΟΥΣ, ΚΑΙ ΝΕΑΣ. 23

Καλλιμάχου.

Δώδεκ' ἐτὴν παῖδα πατήρ ἀπέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε, πῶ πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

Αδέσποτον.

Αἰθρῆς μὲν σύλησεν ἐμῆς νεότητος ὁ πῶρην.
κρύψε δὲ παππῶ μνήματι τῷδε λίθος.
ὁ αὖτομαρουφίνος γενόμεν, πάς αἰθερίσιο,
μηδὲ δ' ἐξ ἀγαθῆς. ἀλλὰ μάτην γενόμεν.
ὅτε γὰρ ἄκρον μῦθους τε, καὶ ἥβης ἄνθος ἐλάσσας,
φῶν, σοφὸς εἰς αἰδίν, καὶ νέος εἰς ἔρεβος.
κῶκε καὶ σὺ βλέπων τάδε γράμματα μακρὸν ὀδῶτα.
δὴ γὰρ ἔφους ζῶων, ἢ παῖς, ἢ πατήρ.

Αγαθὴ χολα-

στικοῦ.

Θεομοὶ μὲν μεμέληντο σωήθεις ἀγαθονίκῳ.
μοῖρα δὲ δειμάνην ὅδε δάεικε νόμους.
ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, σοφῶν ἡμέρσε θεμίτων,
ἔγω τῆς νομίμης ἐμπλεον ἡλικίης.
οἱ κ' ἄδ' ὑπὲρ τυμβοιο κατεσπάρχησαν ἑταῖροι
κείμενον, ὃ θιάσου νόσμον ὀδυρόμενοι.
ἡ δὲ νόμην τίλλουσα, γόῳ πληκτίζετο μήτηρ,
αἶ, αἶ, τὸν λαγόνων μόχθον ἐπισαμένη.
ἐμπης ὀλβίος ἔτος, ὃς ὦν νεότητι μαρναθεῖς,
ἐκφυγε πῶν βιότου θαλόν ἀνιτροσώων.
Γαύλου σιλεκταρίου.

Ωριος εἶχέ σε πᾶσας, αἰώριος εἶλέ σε τύμβος,
 ὠθαλέων χαρίτων ἄνθος ἀνασσαίη.

σοὶ γενέτης, σοὶ πικρὰ πόσις κῆτα δάκρυα λείβει,
 σοὶ τάχα καὶ πορθμῶς δακρυ χεῖρ νεκύων.

ἔ γὰρ ὅλον λυγέβαντα διήνυσας ἄχι σαιωνίου,
 αἴη' ἐκκαδέκτιν φῶς κατέχῃ σε τάρος.

Ερπτοσθένους εἰς

τὸ αὐτό.

Φῶς, φῶς, ἀμετρήτων χαρίτων ἔαρ ἡδὺ μαραίνει
 ἀμφὶ σοὶ ὠμοφάγων χεῖμα τὸ νερερίων.

καὶ σὲ μὲν ἤρπασε τύμβος, ἀπ' ἡελιώτιδος ἀγλῆς
 πέμπτον ἐφ' ἐνδεχέτω πικρὸν ἄχουσιν ἔτος.

σὸν δὲ πόσιν, γενέτην τε, καὶ καὶς ἀλάσεν ἀνίαις.
 οἷς πλέον ἡελίου λάμπες ἀνασσαίη.

Αγαπίου χολα=

σικου.

Εὐστάθιε, γλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον. ἀμὰ σε κηρὸν
 δέρομαι. ἔδ' ἐπὶ σοὶ κείνο τὸ λαρόν ἔπος

ἔξεται ἐν σωματέασι. τέη δ' ἀνάνθεμος ἦβη,
 αἶ, αἶ, μαφιδίην καὶ χθονὸς ὅτι κόνις.

πέμπου, καὶ δεχέτοῦ γὰρ ἐπιφάσας ἐνιαυτῶ,
 τετράκις ἐξέ μύθους ἔδρακον ἡελίους.

ἔδ' ἐπὶ πάππου θρόνος ἤρκεσεν, ἔ γενετῆρος
 ὄλβος. πᾶς δὲ τέην εἰκόνα δερκόμενος,

πῶς ἄδικον μοῖραν κῆτα μέμρεται, ἔνεκα τοῖν
 ἄ, μέγα νηλεὲς ἔσβεσεν ἀγλαΐην.

Ιουλιανὸς ἀπ' ὑπάρχων

ἀγυπίου.

Αἰρίος ὅτι χάρων; πλέον ἢ πῖος. ἤρπασεν ἡδὺ
 πᾶν νέον; ἀμὰ καὶ τοῖς πολιταῖσιν ἴσον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τερπωλῆς ἀπέπαυσεν; ἀπευφρίξε δὲ μόχθων.
ἢ κ' ἐνόησε γάμους; ἢ δὲ γάμων ὀδυρόμενος.

Ραῦλου σιλιντιαρίῃ, ἐπὶ τῇ
ἰδίᾳ θυγατρὶ.

Λέκτρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια παρθένε κῆρυ,
ἐσῦρεσαν παλάμαις πένθαλέαις γενέται.
καὶ σὺ μὲν ἀμπλακίᾳ βιότου, καὶ μόχθον ἐλευθῆς
ἐκφυγῶς. οἱ δὲ γάων πικρὸν ἐχέουσι νέφος.
δωδεκέτιν γὰρ ἄρουρα μακροδονική σε καλύπτει,
καλλέειν ὀπλοτέρην, ἢ θεοὶ γηραλέην.

Εὐτολμίου.

Παρθενικὴν ἐλένην μετ' ἀδελφεὸν ἄρτι θανόντα,
Διγαλὴ μήτηρ κόψατο διπλασίως.
μνηστῆρες δ' ἐγόησαν ἴσον γόον. ἦν γὰρ ἐκείνη
θρηνεῖν πῶς μὴ πῶς μηδενὸς, ὥς ἰδίην.

Διογένους ἐπισκόπου
ἀμισοῦ.

Σοὶ τῷδε Διόγενες θαλερῆς μνημῆϊον ἤβης
πόντῳ ἐν ἀξείνῳ θήκετο φρυξ γενέτης.
φῶς, πάρος ἐκείνου ἄγον. ἄγειν δέ σε ναῦμα θεοῖο
παρὸς ἀδελφεῷ πένθος ὀφειλόμενον.
ὅς σε περιτείλας ἱερῇ παλάμῃ τε, καὶ ἀλγῇ,
γείτονα τῆς μακρόρων θῆκε χοροσασίης.

Κριναγόρου.

Ἡρνήσαντο καὶ ἄλλαι ἐὼν πάρος οὐδ' ἔμα νῆσοι
ἀκλές. δὲ δ' ἀνδρῶν ἦλθον ὁ μῶνυ μίην.
κληθείητε καὶ ἄμμις ἐρωτῆσθαι. ἢ νέμισις τοι
ἔξει δὴ ταύτην κλῆσιν ἀμφαμέναις.
παῖδ' ἰδὲ, σὺν τῷ μὲν δίης ὑπεθήκετε βῶλε,
ἦνομα, καὶ μορφὴν αὐτὸς ἔδωκεν ἔρωτος.

ὦ χθὼν σηματούεα, καὶ ἡ παρά θινὶ θάλασσᾳ,
 παιδί σου μὲν, κέφι κείσο, σὺ δ' ἡσυχίῃ.

Σαμίου.

Υστατα δ' ἡ τὰ δ' εἴπε φίλᾳν ποτὶ μάτερ' αἰορῶ
 δακρυόεα, δέρις χερσὶν ἐφαπτομένα.
 αὖθι μένοισ παρὰ πατρί· τέκοις δ' ἐπὶ λῶνι μοῖρα
 ἄλλαν, σὺ πολὺ γῆρας κέδομένην.

Λεωνίδου.

Ἡ παῖς ὅχρετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῃ ἡ δ' ἐνιαυτῷ
 εἰς αἰδὴν πολὺς ἡλικίης προτέρη,
 Διελαίη, ποθέουσα ἄν εἰκοσάμηνον ἀδελφὸν
 νήπιον, ἄσπργε γυνάμενον θανάτου.

Τῷ αὐτῷ.

Αἶ, αἶ, λυγρὰ παθοῦσα Περίπερῃ, ὥς ἐν ἐτοίμῳ
 Ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ δεινότατα.

Σιμωνίδου.

Αἶ, αἶ, νοῦσε βαρεῖα, τί δ' ἡ ψυχῇσι μετάρῃς
 ἀνθρώπων, ἐρατὴ παρ νεόπτι μένειν;
 ἢ καὶ τί μαρχὸν γλυκερῆς αἰῶνος ἀμερσας
 ἡἴθεον, πρὶν ἰδεῖν κεριδίαν ἄλοχον.

Καλλιμάχου.

Ἡῶσι Μελάνιππον ἐθάπτομεν· ἡελίῳ δὲ
 δουμένον, Βασιλῶ κέτθανε παρθενικῇ,
 αὐτοχερί· ζῶειν δ' ἄδελφὸν ἐν πυρὶ θέσσα,
 ὅκ' ἐτλη· δίδυμον δ' οἶκος ἐσείδε κέκον,
 πατρὸς δ' ἄριστόποιον· κέττηρσε δὲ κυρήνη
 πᾶσα ἄν' αὐτέκνων χῆρον ἰδῆσα δόμον.

Βιάνορος.

Θεογόνος ἔκλειον ἐμῆς γάμον· αἶψ' ἐπὶ παιδὸς
 ἐλπίσι, κουφότερας ἔεινον εἰς ὀδύνας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ἦν δὲ με καὶ παῖδός φθονεῖ τις ἐνόσφισε μοῖρα·
φαῖ, βρέφος ἐφάνθη καὶ σὲ τοῦ λειπόμενον.
Φερσεφόνη, πόδε παρὸς ἐπὶ θρήνοισιν, ἄκυσον.
Θεὸς βρέφος δὲ κόλπος μηρὸς ἀποιομένης.

Φαρμενίωνος.

Γαρθениκῆς τάφος εἰ μὲ λένης· πένθος δ' ἐπ' ἀδελφεῖ
προφθιμένῃ, διπλὸν μῆρὸς ἐχὼ δάκρυα.
μνηστῆρσι δ' ἐλίπον κόπῃ ἄλγεα· τὴν γὰρ ἐτ' ἔγωγε
ἔδενός, ἢ πάντων ἐλπίς ἐκλαυσεν ἴσως.

Ἀντιπάρκῃ θεάαλο-

νικέως.

Ἀὔσονίη μελίβουαν ἔχει κόνις· ἄχι δὲ ῥώμης
κεῖμαι, παρθενικὴ τῆδε παραφάμαθ'·
ἦ δὲ με θρεφάμενι βομπήϊη, ἀντὶ θυγατρὸς
κλαυσάμενι, τύμβῳ θῆκεν ἐλευθερίῳ,
πῦρ ἕτερον ἀσπιδόεσσα· πόδ' ἐφθασεν· ἔδ' ἐκτ' ὠχὴν
ἢ μετέρην ἢ φεν λαμπάδα φερσεφόνη.

Ἀθιλον.

Αἰ, αἰ, τὸ τοῦ κῆρσον, ὅταν κλαίωσι θανόντα
νυμφίον, ἢ νύμφην· ἡνίκῃ δ' ἀμφοτέρως,
ἄνπολιν, ὡς ἀγαθὴν τε γλυκέριον, ὧν ὕμναιον
ἔσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεσὼν θάλαμος,
ἢ καλῶς πόδε κῆδος ἰσχυρότερον· ὡς ὁ μῦθος, ἔδ' ἔδ'·
Νικίᾳ· σὺ δ' ἐκλαυσάσθ' Εὐδίκη θυγατέρα.

Θεοδωρίδου.

Θούδοτε, κηδεμόνθ' ἔμεγα δάκρυον εἰς σὲ θανόντα
κώκυσα, μέλεον πυρσὸν ἀναφάμενοι,
δηνόλινε, ποισάωρε· σὺ δ' ἀντὶ γάμου τέ, καὶ ἥβης,
καλλιπὲς ἡδύση· μῆρὶ γούτ', καὶ ὠχὴν.

Ραῦλου σιλεντιαρίου.

Εἴ κῆρ' ἐπὶ ξείνοισ' σε Λεόντιε γαῖα καλύπτει,
εἴ κῆρ' ἐρικλαύτων τῆλ' ἔθανός γονέων,
πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτῶν
δάκρυα, δυσλήτῳ πένθει δαπνομένων.
πᾶσι γὰρ ἡθάλίην περιλημένος, οἷά τε πάντων
ξυῶς ἐὼν κούρος, ξυῶς ἐὼν ἔταρος.
αἶ, αἶ, λουγαλή, κῆρ' ἀμείλιχος ἔπλεο μοῖρα,
μὴ δὲ τεῆς ἡβης δύσμορε φεσχάμενη.

Αθηναν.

Ἐπ' ἄμε δὲς λυκαβαντασ' ἐχυσαν ἀφῆρπασε δάμων,
ἦν μόωνιν Διδύμῳ πατρὶ θάλασσα τέκιν.
ὦ μοῖραι, τί τοσῶτον ἀπινέδω, ὅδ' ἐπὶ πατρὸς
ἠγάγετ', ὅδ' ἐρατῆς ἔργα τέκνοσπορίης;
οἱ μὲν γὰρ τοκέες με, γαμήλιον εἰς ὑμέναιον
μέλλον ἄγειν. συγερῶ δ' εἰς ἀχέροντος ἔβιν.
ὦ καὶ θεοὶ, λίτομαι, μηδὲς τε γόος, πατέρος τε,
παύσατε, τιμωμένων εἶνεκ' ἐμῶν φθιμένης.

Διοδώρου.

Ἡμιτελὴ θάλαμόν τε, κῆρ' ἐγγύθι νυμφικῆς λέκτρα
κῆρ' ἐλιπῶν, ὁλοὴν οἶμον ἔβης αἶδ' αἶ
θῶνιον ἀσπακίην τε μὲν ἡκῆχες. ἦ σε μάστιγι
οἰκτρὰ τὸν ἡβήτῳ κώκυεν ἡϊθέον,
ἔπ' ἀρχου κλαύουσα κῆρ' ἄν μόνον, εἴη σοι ποίῃ
μῦνον ἐπεὶ βίβον πλησασ, κῆρ' ἐπὶ σῦρα.

Ανύτης.

Γαρθένον ἀντιβίην κατοδύρομαι. ἦς ἐπὶ πολλοὶ
νυμφεῖοι ἰέμενοι, πατρὸς ἵκοντο δόμον,
καλλους, κῆρ' ἐπινυτῆτος ἀγακλέος. ὦ καὶ ἐπὶ πάντων
ἐλπίδας ἔλομένη μοῖρ' ἐκνύλια προσώ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μυασάληκου.

Αἰ, αἰ, παρθενίᾳς ὁλοόφρονος, αἶς ἀποφαιδράν
ἔκλασας ἀλικίην ἡμερόεα Κλεῖ.
καὶ δὲ σ' ἀμυξάμεναι περὶ δάκρυον αἶδ' ἐπὶ τύμβῳ
λαῶς σειρήνων ἔταμψ' εἰδάλι μοι.

Αἰηλα.

Ἀντί τοι ὀλέχεος θαλάμου, σεμνῶν θ' ὕμενάων,
μάτηρ σῆσε τάρῳ τῷ δ' ἐπὶ μαρμαρίναν,
παρθενίχην, μέτρον τε τεόν, καὶ χέλλος ἔχουσάν,
Θερσίποτι φθεγκτὰ δ' ἔπλεο, καὶ φθιμένα.

Ω, χόμειθ' ὦ μίλητε φίλη πατρί, τῶν ἀθεμίτων
πῶν ἀνόμον γαλατῶν ὕβριν ἀναινόμεναι,
παρθενικήν τ' ἰαυαὶ πολιήτιδ' ὦν ὁ βιαστὸς
κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔρεφεν ἄρης.
ὃ δὲ μένναμεν αἶμα π' δυαεβέες, ὃ δ' ὕμενάες
νυμφίον, αἴη δ' ἴδην κηδεμόν' ὠράμεθα.

Ἀντιπάρο.

Οὐ νῦν ῥοδόπα τε, καὶ ἄ γενέτηρα βοῖσχε,
ὃ δ' ὕπ' δυσμενέων δόρατι κεκλίμεθα,
αἴη αὐταὶ πάρας δ' ὅτ' ἐφλεγεν ἄστυ κορίνθε.
γοργὸς ἄρης, αἶδ' ἄν ἄλκιμον εἰλόμεθα.
ἔκτανε γὰρ μάτηρ με διασφακτῆρι σιδάρῳ,
ὃ δ' ἰδί' οὐ φειδῶ δύσμορος ἔχε βίη.
αἶψ' ἐδ' ἔναυ χένιον δ' ἔρξ' βρόχον· ἦν γὰρ ἀμείνων
δ' ἄλλοσ' ὥσ' ἄμμιν πότμος ἐλσιν ἑρῖος.

Εἰς ὀρνις. Ἀρχίου εἰς κίαν. 24

Ἀπάρους ἀντίφθογον ἀπκλάξασα νομαῖσι
πλλακί καὶ δρυτόμοις κίαν, καὶ ἰχθυόλοισ,
πολλακί

πολλὰ κ' ἰδὴ κρέεσσαν πολύθροον, οἷά τις ἄχ' αὖ
 κέρτομον ἀντρωδῶς χέλεσιν ἁρμονίαν,
 καὶ εἰς γὰρ ἀγλαῖος, ἀναύδης τε πεισῶσα,
 κείμαι, μιμητὰν ἱάλον ἀνθηαμένα.

Αἰαδί' ὅχολαστηῖ, εἰς πέρδιχ.

Οὐκ ἔτι τὸ τλήμον σκοπέλων μετανέσθρια πέρδιξ
 πλεῖρος λεπτάλεοις οἶκος ἔχ' σε λύγοις,
 αὐδ' ὅτ' μαρμαρυγῇ θαλερώτιδος ἤριγενείης,
 ἄκρα παρὰ θυάεις θαλπομένων πτερύγων.
 σὴν κεραλὴν αἰλουρος ἀπέθρισε. τὰλλα δὲ πάντα
 ἤρπασε. καὶ φθονερὴν ἔκ' ἐκόρησε γένυν.
 καὶ δέ σε μὴ κέρη κρύποι κόνις, ἀλλὰ βαρεῖα,
 μήποτε σὸν κείνῃ λείφανον ἐξερύσῃ.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Οἰκογενὴς αἰλουρος ἐμὴν πέρδιχ' ἀνελῶσα,
 ζῶειν ἢ μετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις.
 εἰ σε φίλῃ πέρδιξ φθιμένην ἀγέραςον ἐάσω,
 ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτενέω πλὴν σέθεν ἀντιβίην.
 φυχὴ δ' ὅρ' σέο μᾶλλον ὀρίνεται εἰσόκε ῥέξω,
 ὅα' ἐπ' Ἀχιλλῆος Πύρρος ἔρεξε τάρφω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δαμοχάριδος γραμματικῶ.

Ἀνδροβόρων ὁμοτέχνε καυῶν αἰλουρε, καὶ κίση,
 τῶν ἀκταμονίδων ἐαὶ μία σκυλάκων.
 κτήτορος ἀγαθίοιο τεοῦ πέρδιχ' φαγοῦσα,
 λυπεῖς, ὥς αὐτὴν κτήτορα δασαμένη.
 καὶ σὺ μὲν ἐν πέρδιξιν ἔχεις νόον. οἱ δὲ μύες νῦν
 ὀρχοῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης.

Εἰς τέπιχα Μελεάγρου.

Ἀχίλεις τέπιξ ὀροσεραῖς σαχόνεαι μεθυαθεῖς,
 ἀφρονόμον μέλπεις μοῦσαν ἐρημογάλον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄκρα δ' ἐφ' ἐζόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις
αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας,
διγὰ φίλος, φθέγγου τὶ νέον, δένδρωδεσι νύμφαις
παλίνιον, ἀντὶ δὲ Πανὶ κρέκων κέλαδον.
ἔφραφυγὼν τὸν ἔρωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρύσσω,
ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλοτάνω.

Νικίῃς εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔτι δ' ἂν τανύρυλλον ὑπὸ πλάτῃ κλωνὸς ἐλιχθεῖς,
τέρφομαι, ἀπὸ ραδινῶν φθόγγον εἰς πτερύγων.
χθίρα γὰρ εἰς ὄρεϊν παίδος πέσον. ὅς με λαθραῖως
μάρψεν, ἐπὶ χλοερῶν ἐζόμενον πετάλων.

Αρχίῃς εἰς τὸ αὐτό.

Γρὶν μὲν ἐπὶ χλοερῶν ἐριθιλέος ἔρνεσι πάλῃ
ἤμενος, ἢ σκιερᾷ ἀπροκόμῃ πίτυος,
ἐκρεμῶν αὐτάρσοιο δι' ἱξύος ἀχέτα μοι πᾶν
τέπειθ οἰονόμοις, τέρπνότερον χέλυος.
ναὺ δέ σε μυρμάκεσσιν ὑπ' εἰνοδίοισι δαμέντα,
αἰῶδος ἀπροΐδης ἀμυρεχέλυφε μυχός.
εἰ δ' ἄλλως, συγγνωσόν. ἐπεὶ καὶ κοῖρανός ὕμνων
μακρονίδας, γρίδοις ἰχθυόλων ἔθανεν.

Ανύπτις, οἶδ' Ἀεωνίδου. εἰς ἀκρίδα.

Ακρίδι τᾷ κατ' ἄρσραν ἀνδρόνι, καὶ δρυοκοίτῃ
τέπειθ, ξανθὸν τύμβον ἔταξε Μυρῶ,
παρθένιον σάεσσα κόρα δακρυ. δύσά γὰρ αὐτᾶς
παίγνι' ὁ δουπειθὴς ὤχετ' ἔχων αἰῶδας.

Μνησάλκῃς εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔτι δ' ἂν πτερύγεαι λιγυφθόγοισιν αἰεσίς
ἀκρί, κατ' ὠχέρας αὐλακὰς ἐζόμενα.
ὅδε μέ κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψῃς,
ξουθᾶν ἐκ πτερύγων ἡδὺ κρέμασσα μέλος.

Μελεάγρου εἰς τὸ αὐτό.

Ἀκρίς ἐμῶν ἀπχτηλὰ πόθων, παραμύσιον ὕπνου,
 ἀκρίς θρηναῖν, μήτ' αἰζυπτερυγε,
 αὐτοφύες μίμημα λύρας, κρένε μοι τὶ ποθγυόν,
 ἐκφύουσα γέλασ' ποσσὶ λάλως πτέρυσσας.

ὣς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης,
 ἀκρί μιτωσχεμένη φθόγον ἐρωτοπλάνον.

Δῶρα δέ σοι, γήτειον ἀνθαλὸς ὀρθρινὰ δώσω,
 καὶ δροσεράς σῶμασι χιζομένας φεκάδας.

Ἀνύτης εἰς ἀλέκτορα.

Οὐκ ἔτι μὲν ὡς τοπάρος πυκινᾶς πτερύγεσιν ἐρέων,
 ὄρσεις ἐξ ἀνῆς, ὀρθριος ἐχρόμενος.

ἢ γὰρ σ' ὑπνώοντα σέβης λαθρηδὸν ἐπελθὼν
 ἐκτείνειν λαίμῳ ῥίμρα καθεῖς ὄνυχας.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐκ ἔτι λίγξά σε κατ' ἀρνιὸν ἀλιδος οἶκον
 αἶψα μελιζομένην ὄφεται ἡέλιος.

ἢ δὴ τὸρ λειμώνας ἐπὶ κλυμένῃ πεπέπασαι,
 καὶ δροσερά χρυσεῖα αἶθερ περσεφόνδας.

Ἀθηνῶν.

Αὐτὰρ σοι παρ' ἄλωνι δυηπαθεῖς ἐργάτα μῦρμηξ,
 ἡρίον ἐκ βώλῃ διφάδος ἐκτισάμην,
 ὄφρα σε καὶ φείμενον διῆς σαχυφόρος αὐλαξ
 θέλῃ, ὄφρα δὲ κείμενον ἐν θαλάμῃ.

Ἀδέσποτον.

Ἀρτιγενῶν σε χελιδὼν ὅσαν μητέρα τέκνων,
 ἄρτι σε θάλπυσαν παῖδας ὕπ' πτέρυγι,
 αἶψας ἐντοσθεν οὐρανόμοιο καλιῆς,
 νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφης.

V 4

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καί σε κινυρομένην ὁ πότ' ἄθροος ἦλθε δαίρων,
ἤριπεν ἐχάρ' ἔλαβρον ἐπ' αἶμα πυρός.
καὶ θάενεν ἡλιτοεργός· ἴδ' ὧς ἤφαιστος ἀμύντορ,
ταῖν ἀπ' ἐριχθονί' οὐ παιδὸς ἔσωσε γονάν.

Φαένου.

Δαμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ λινυράν ὅχθ' μῦσαν ἐνίειν,
ἀκρίδ' ἀπὸ πτερύγων, ὃν βαθαῖν ὕπνον ἄγων.
Δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ ὃν ἐοικότα τύμβον ὀδύσσεια
ἐγγύθεν ὠρωπῶ χεῖν ἀποφθιμένα.

Λεωνίδου.

Εἴ κ' ἄν μικρὸς ἴδ' εἴν κ' ἄν π' ὕδρεος ὦ παροδῖτα,
λαῶσ' ὁ τυμβίης ἀμμῖν ἐπικρέματαί,
αἰνοίης' ὦ νῆρω πεφιλαινίδα. τίς γὰρ αἰοιδὸν
ἀκρίδα, τίς οὔσαν τοπρὶν ἀκρυβοβάτιν,
διπλῶς ὅτε λυκῆβαντας ἐφίλατο· καί με θανῶσαν
κῆτθετ', ἐφυπνιδίων χιραμένην λαλάων.
καί μ' ὅτε φθιμένην ἀπανήνατο. τῆτο δ' ἐφ' ἡμῖν
τοῦ λίγον ὠρθωσεν σῆμα πολυζοφίης.

Τύμνεω.

Οργεον ὦ χάρισιν μεμελημένον, ὦ παρόμοισα
ἀλκυόσιν ὃν σὸν φθόγον ἰσωσάμενον,
ἤρπάζης φιλέλαε· σὰ δ' ἦθεα, καὶ ὃν ἡδύ
πνῶμα, σιωπηρὰ νυκτὸς ἔχουσιν ὀδοί.

Γαμφίλῳ.

Οὐκ ἔτι δ' ἡ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν
ἦδεῖαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχάν,
αἰγὰ σε γαρύοντα κῆττήναρεν ἢ χέτα τέτιξ,
παιδὸς ἀπ' ἡϊθέ' οὐ χερὶ μεταπτάμενον.

Σιμμίου.

Οὐκ ἔτ' ἀν' ὕλην δρυὸς ἄσμιον ἀγρότα πέριξε,
 ἢ χύσας ἐνείς γῆραι ἀπ' σύματος,
 θηράων ἀγρίους σωομήλικας ἐν νόμῳ ὕλης.
 ὦχεο δὲ πυμάταν εἰς ἀχέροντος ὁδόν.

Μελεάγρου.

Τὸν ταχύποιον ἔτι παῖδα σκυρπαθῆντα τεκνύσας
 ἄρτι μ' ἀπ' ἐργῶν ὑαπέντα λατῶν,
 ἐν κόλποις ἐργουσα διέβρεν ἄγλυκερόχως
 Φάριον, εἰαρινόις ἀνθεσι βροσκόμενον.
 ὕδρ' ἔμε μιν ῥόδ', ἔτ' εἶχε πόθος· θνήσκω δ' ὕπ' ἰσθίνης
 ἀπλῆστος, πολλῇ δαυτὶ παχυνόμενος.
 καί μου πρὸς κλισίαις κρύψαι νέκην, ὥς ἐν ὀνείροις
 αἰὲν ὄραν, καὶ τὴν γαίονθεντα τάφον.

Μνησαλκῆ.

Αἰθῆς ξένη ἦν δὲ ποδινέ μου ἐννεπε τύμβον,
 τῶς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθρεφε γόνυ.
 πολλὰς γὰρ νέεαιν ἰσόδρομον ἄνυσε μάκρος.
 ὄρνις ὅπως δολιχὰν ἐκπονέουσα προῖβον.

Εἰς Γοίητας. 25

Αλικαῖς μεληνίς. Εἰς Ὀμηρον.

Ἡρώων ἦν αἰοιδὸν ἦν ἐνὶ παῖδ' Ὀμηρον
 ἦκεχον, ἐκ μουσέων γρίφον ὑφηνάμενοι
 νέκταρι δ' εἰνάλιναι νηρηΐδ' ἐχρίσαντο,
 καὶ νέκην ἀκταίῃ θῆκεν ὕπ' αἰλαῖς,
 ὅππ' ἑτέιν κύνεινε, καὶ ἔγχε, καὶ μόθον ἄλλων
 Ἡρώων, ἰθακῆ τ' ἐργματα λῆρτιάδων.
 ὁ λβίσι νῆσος ποντώϊος, ὅππ' ἐκένανθε
 βαίη, μουσαῶν ἀτέρα, καὶ χαρίτων.

V iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΑΝΤΙΠΑΡΕΣΙΔΩΝΙΣ ΕΙΣ

ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Τὰν μερόπων πειθῶ, τὸ μέγα σῶμα, τὰν ἴσα μύσας
 φθεγξαμέναν κεφαλάν ὧς ἔνε μακρονίδεω,
 ἅδ' ἔλαχον νασίτις ἱὲ σπιλάς. ὃ γὰρ ἐν ἄλλῃ
 ἱερὸν, αἷ' ἐνέ μοι πνῦμα θανῶν ἔλιπεν.
 ὧ νῦμα κρονίδεο τὸ παγκρατὲς, ὧ καὶ ὀλυμπον,
 καὶ τὰν Αἴαντος ναῦμαχον εἶπε βίαν,
 καὶ τὸν ἀχιλλεύρις φαρσαλίσιν ἔκτορα πύλοισι
 ὅσ' αἰδαρδανικῶ δρουπτόμενον πεδίῳ,
 εἰδ' ὀλίγα κρύπτω τὸν ταλίων, ἴθ' ὅτι καὶ θῆ
 καὶ Θετίδος γαμέταν ἀβραχὺβωλος ἱκος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ενθάδε κῆν ἱεράν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
 ἀνδρῶν ἡρώων ποσμήτορα θέον Ὀμηρον.

Γαῦλε σιλεντιχρίου εἰς

τὸν αὐτόν.

Ενθάδε περὶ δὼν τὸ σοφὸν σῶμα θέον Ὀμηρον,
 κληνὸς ἐπ' ἀχιλλεὺς τύμβος ἀχισκοπέλῳ.
 εἰδ' ὀλίγη γεγάα τόνον χάδεν ἀνέρα νῆσος,
 μὴ τόδε θαμβήσῃς ὧς ἔνε δερκομέγος.
 καὶ γὰρ ἀμυτάνυσα κρησιννήτη ποτὲ δῆλος,
 μηρὸς ἀπ' ὠδίνων δέξατο λιτοῖδην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπ' ῥασιῆρος Ὀμηρον
 σῆσοιτε φλογέαις ἐν Διὸς ἀπροπαῖς,
 ὅ κ' εἴμ', ὅδ' ἔσομαι σαλαμίνιος, ὅδ' ὁ μέλητος
 Δημαγόρε. μὴ ταῦτ' ὁμμησιν ἑλλὰς ἴδοι.
 ἄλλον ποιηκὼν βασανίζετε. τὰ μὰ δέ, μῦσαι,
 καὶ χίος, ἑλλήνων πασιὼν αἰείσει ἔπη.

ΑΝΤΙΠΑΪΟΥ Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἡρώων κέρυκ' ὄρετ' αἶμα, μακρόρων δὲ προφήταν,
ἑλλάνων βιοτὰ δαύτερον αἰέλιον,
μυσῶν φέγγος ὁμιρον, ἀκήρατον σῶμα κόσμου
παντός, ἀλιρροβία ξείνε κέκλυθε κένυς.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ενθάδε θεῖος ὁμηρος, ὃς ἑλλάδα πάσαν αἴσῃ,
θήβης ἐκγεγαῶς τῆς ἐκτονταπύλου.

ΑΝΤΙΠΑΪΟΥ Εἰς

Ὀρφέα.

Οὐκ ἔτι θελγομένον Ὀρφεὺς δρυῖος, ὃν ἔτι πέτρας
αἶψις, ὅθιρῶν αὐτονόμους ἀγέλας.
οὐκ ἔτι κοιμάσθης ἀνέμων βρόμον, ὃν χι' χαλάσαν,
ὃν νιφετῶν συρμῆς, ὃν παταγῶσαν ἄλα.
ἔλεο γάρ· σὲ δὲ πολλὰ κρητύνοντο θύγατρος
μναμοσύνῃς· μάτηρ δ' ἐξοχα καλλιόπη.
τί' φθιμένοισι σοναχῶμεν ἐφ' ἡσίν, ἀνίκα ἀγαλλεῖν
τῶν παίδων αἰΐδην ὃν θεοῖς δαύομαι;

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὀρφέα θρηικίῃσι παρὰ προμολῆσιν ὀλύμπου
τύμβος ἔχει, μῦθους ἡέα καλλιόπης.
ὃν δρυῖος ὃν ἀπίθησαν· ὅτ' ὡς σανάμ' ἔσπετο πέτρῃ
ἄλυστος, θηρῶν θ' ὀλονόμων ἀγέλη.
ὃς ποτε κρητύνοντος μυστηρίδος ὄρετο βάνχης,
καὶ σίχον ἡρώων ζυγὸν ἔταξε ποδί.
ὃς κρητύνοντος βαρὺ κλυμένοιο νύμφα,
καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔβλεψε λυρή.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Καλλιόπης Ὀρφέα, καὶ οἰάχοιο θανόντα,
ἑκλυσαν ξανθὰ μυρία βίαν ἰδὼς.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

στητὺς δ' ἡμᾶξαντο βραχίονας ἄμφι μέλαινα
 δαυόμεναι ποσὶν θρηϊκίον πλόκμον.
 καὶ δ' αὐτὰ συναχθῆντι σὺν αὐφ' ὀρμηγῇ λυκείῳ
 ἔρρηξαν μοῦσαι δάκρυα περὶ δόρυ,
 μυρόμεναι τὸν αἰοιδόν· ἐπωδύραντο δὲ πέτρας,
 καὶ δρυὶ δ' ἄς ἐρατὴ τοπρὶν ἔβηλε λυρῇ.

Εἰς ἡσιόδον.

Ἑλλάδος ὑρυχόρου σέδαγον, καὶ κόσμον αἰοιδῆς
 ἀσκραῖον γενεῇν ἡσιόδον κατέχω.

Αναθηματικὸν εἰς αὐτόν.

Ἠσιόδος μῦσαις ἐλικωνίσι τῇ δ' ἀνέθηκε
 ὕμνῳ νικήσας ἐν χαλκίδι θεῖον ὄμηρον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀσκη μὲν παρὶς πολυλήϊος· ἀμὰ θανόντος,
 ὅσ' αὖ πληεῖ πῶν γῆ μινυῶν κατέχει
 ἡσιόδου· τὸ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ὄψιν,
 ἀνδρῶν κρινομένων, ἐν βασάνῳ σοφίης.

Ἀλκαίου εἰς αὐτόν.

Ἀοκρίδος ἐν νέμει σκιερῷ νέκω ἡσιόδοιο
 νύμφαι κρινιάδων λῆσαν ἀπ' σφετέρων,
 καὶ τάρων ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένεσσι αἰγῶν
 ἔρραν, ξανθῷ μίξ' ἄμενοι μέλιτι.
 τοῖν γὰρ καὶ γῆραι ἀπέπνευεν ἐνέα μουσῶν
 ὁ πρέσβυς, καθαρῶν γασσάμενος λιβάδων.

Εἰς ὄρχιλοχον ἱυλιανοῦ ἀπὸ
 ὑπάρχων αἰγυπτίᾳ.

Κέρβερε, θεμαλέην ὑλακὴν νεκύεσιν ἰάλλων,
 ἥδη φρικτλέον δείδιδι καὶ σὺ νέκω.
 ὄρχιλος τέθνηκε· φυλάατο θυμὸν ἰάμβων
 θοιμαῖ, πικροχόλῳ τικτόμενον σῆματος.

σῖαθα

πῖσθ' αὖ βοῆς κείνοιο μέγα θένος. αὖτε λυγρὸ μβειῶ
νηὺς μία σοι, διαυγὲς ἦγαγε θυγατέρας.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ναῦ πλέον ἢ τοπάρουθε πύλας κρατεροῖο βερέθρα
ὀμμασιν ὠγρῦπνοις, ξίαντ' ἐφύλασσε κύον.

εἰ δὲ φέγγος ἔλιπον ἀγνοῦσθ' ἔσσαι ἄμβων
ἄγχιον δ' ὀχιλόχου φθέγμα λυγρὸ μβιάδ' οὖ,
πῶς δ' αὖ ἐν προλίποι σκοτίων πυλίωνας ἐναύλων
νεκρὸς ἅπας, φούγων τάρβος, ἐπιβολίης;

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Σῆμα τ' δ' ὀχιλόχου παραπόντιον. ὅς ποτε πικρὴν
μοῦσαν ἐχιδνάειν πρῶτος ἔβαλε χόλῳ,
ἀεμάξας ἐλικῶνα τὸν ἡμερον. οἶδ' αὖ λυγρὸ μβης
μυρόμενος ξίαντ' ἄμματα θυγατέρων.
ἡρέμα δ' ἡ παραμείπον ἐδοιπόρε, μὴ ποτε τὰδε
κινήσας τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομένους.

Εἰς ἱππῶνάκτα Λεωνίδου.

Ἀρεῖμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπαυόμενον.

ἄρτι δὲ ἱππῶνάκτος ὃ καὶ τοκέων ἐο βαυξάσας,
ἄρτι κεκοίμῃται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.

ἀλλὰ προμηθήσαθε. τὰ δὲ πετυρομένα κείνῳ
ρήματα, τιμαίνειν οἶδ' αὖ εἶν' αἰδῆ.

Ἀλκαίς εἰς αὐτὸν.

Οὐδ' ἄνθων ὁ πρέσβυς, ἐπ' ἐνιτέροφ' ἐτύμβῳ
βόρῳ ἀπ' οἰνάνθης ἡμερον, ἀλλὰ βάτον,

καὶ πνιγέαναν ἄχερδον, ἀπύρουσαν ὀδυνῶν
χείλεα, καὶ δ' ἴφει κερφαλέον φάρυγγα.

ἀλλὰ τίς ἱππῶνάκτος ἐπὶ πῆν' παρὰ σῆμα νέηται,
ὃ χέσθω κνώσας ἀμεινόντα νέκω.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιπάρῃ εἰς Γίνδαρον.

Περίθῃ σάλπιγγα, τὸν ἀρχέων βαρυῦμένων
χαλκιδανὴν κατέχει Γίνδαρον ἄδελφόν.
ὃ μέλος εἰσαΐων, φθέγγεται ὡς ἀπὸ μυσῶν
ἐν Κάδμυ θαλάμοις σμήνος ἀπεπλάστατο.

Λεωνίδα εἰς τὸν αὐτόν.

ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀσπίς
Γίνδαρος, εὐφώνων περὶ δῶν πρόπολος.

Αντιπάρῃ εἰς Αἰχύλον.

Ὀβριχιδὸν φώνημα, καὶ ὁ φρυόεσσαν αἰοιδῆν,
πυρρώσας σιβαρῆ πρῶτος ἐν ἀνέπῃ
αἰχύλος Εὐφορίωνος, ἐλαυσινίης ἐκὼς αἰῆς
κεῖται, κυδαίνων σήματι ταιναρίην.

Ιωνος εἰς Εὐριπίδην.

Χαῖρε μελαμπέλοισ Εὐριπίδῃ ἐν γυάλοισιν
περίας, τὸν αἰὲν νυκτὸς ἔχων θάλαμον.
ἰδοὺ δ' ὅτ' ἔχθονός ὢν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται,
ἴσον ὁ μηρείαις ἀνέμοις χάρισιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ δακρυόεις Εὐριπίδῃ εἴλέ σε πότμος,
καί σε λυκορραΐσαι δειπνον ἔθεντο καὶ ὄψ,
τὸν σκηνῇ μελίσσημι ἀνδρόνα, κόσμον ἀθηνῶν,
τὸν σοφίῃ βραχὺν μισέμενον χάριτα,
αἰετὸς ἐμολύβη πελαῖον ὑπὲρ ἰόν, ὡς ἂν ὁ λαΐρις
περίδων, καὶ ἄλλος ἀλχοῖ περὶ δῶν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μνάμα καὶ ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδῃ. ὅς τ' ἐκ δ' ἴχθ
γῆ μακεδών. ἢ γὰρ δέξατο τέρμα βίης.
παρὶς δ' ἑλλὰδος ἑλλὰς, ἀθῆναι. πλεῖστα δὲ μύσας
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

Εἰς τὸν αὐτὸν

Οὐδὲν μνήμα ῥῶδ' ἐς Εὐριπίδην, ἀλλὰ σὺ τῷδε.
τῇ σῇ ἡρώδῃ μνήμα ῥῶδ' ἀμύχεται.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἀπασ' ἀχαιῖς μνήμα σὸν γ' Εὐριπίδην.
ἥκοιαν ἄρῳγος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος.

Σιμωνίδην εἰς Σοφοκλῆν.

Εοβέδης γηραὶ Σοφὸκλεος, ἀνθος αἰοιδῶν,
οἶνωτ' ἢ βάνχῃ βότρω ἐρεπτόμενος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἡρέμ' ὑπὲρ τυμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα κινεῖ
ἐρπύλοισι, χλοερὺς ἐκ προχέων πλοκῶμης.
καὶ πέταλον πάντη θάλλοι ῥόδον· ἢ τε φιλορῶς
ἀμπελος, ὕψ' ἀπὲρ ἱεὺς κλήματα χοναμένη,
εἵνεκεν αὐμαθίης πινυτ' ῥορονος· ἢν ὁ μελίχρως
ἥσκησεν μυσῶν ἀμμιγα, καὶ χαρίτων.

Ερμίου εἰς τὸν αὐτὸν.

Αἰεὶ τοι λιπαρῶ ἐπὶ σήματι δ' ἴε Σοφὸκλεις,
σηκνίης μαλακῆς κιαδὸς ἄλοιτο πόδας.
αἰεὶ τοι βῆταισι περιστάζοιτο μελίαις
τυμβος, ὕμνῳ λειβόμενος μέλιτι.
ὥσ' ἂν τοι ρεῖη μὲν αἰέναντος ἀτθίδι δέλτῳ
κηρὸς, ὕπ' σφαίροις δ' αἰὲν ἔχοις πλοκῶμης.

Διοσκορίδην εἰς τὸν αὐτὸν.

Τυμβος ὃ δ' ἐς ὧν ἄνθρωπε Σοφοκλέος, δὲ παρὰ μυσῶν
ἱρὴν παρθενίην ἱερὸς ὦν, ἔλαχεν.

ὃς μετ' ὧν ἐκ φλοιῶντος ἐτι κρίβον πατέοντα
πρίνινον, δὲ χρύσειον χῆμα μεθ' ἡμέρας,
καὶ λεπὴν ἐκέλευσεν ἀλκρηίδα. τὸ δὲ, θανόντος,
αὐθετον ὀρχηστὴν τῇ δ' ἀνέπαυσαν πόδα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ὄλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχε παῖσιν· ἢ δ' ἐνὶ χερσὶ
 κῦρῖμος ἐκ ποίης ἢ δὲ διδασκαλίας;
 εἴτε σὸν ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, ἢ κ' ἀν' ἀμάρτοισι,
 εἴτε καὶ ἡλέκτραν ἀμρότεροι γὰρ ἄκρον.

Ἀντιπάρου θεαλονικέως,
 εἰς ἀημᾶνα.

Ἀνέρα μὴ πέτρῃ τεκμαίρεο· λίθος δ' οὐ μὲν
 ὀφθῆναι· μεγάλου δ' ὁ σέα φῶτος ἔχει.
 εἰδῆσαι ἀημᾶνα, λῦρης ἐλατῆρα λακαίνης
 ἐξοχόν, ὃν μουσῶν ἐννέ' ὄρθιδος ἔχει.
 κῆται δ' ἡ πέροις διδυμαῖς ἔρις, εἴθ' ὅ γε λυδός,
 εἴτε λάκων· πλάτ' παρὶ δὲ ὕμνο πόλων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Λεω-
 νίδου.

Τὸν χαρίεντ' ἀημᾶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὕμεναιών
 κύκνον, τὸν μουσῶν ἀξία μελ' ἀμείνον,
 τύμβος ἔχει σπάρτας, μεγάλων χάριν· εἴθ' ὅ γε λυδός,
 ἄχθος ἀπ' ῥήϊας, οἷχεται εἰς αἶδην.

Ἀντιπάρου σιδωνίου,
 εἰς ἀνακρέοντα.

Θάλλοι τε βράκορ μβος ἀνὰ κρεον ἀμφὶ σέ κ' ἰαυός,
 ἀβράτε λειμώνων πρφυρέων πέταλα.
 πηγαὶ δ' ὄρνιθ' ἀνὰ θλίβοιντο γάλακτος.
 αὐτὸς δ' ἀπ' ἡνὶ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ.
 ὄφρα κ' εἴποι ἀποδὴν τε, καὶ ὁ σέα τέρψιν ἄρῃται,
 εἰ δ' ἡ τις φθιμένοισι χρίμπεται ἀφροσύνη.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὡς τὸ φίλον σέρξας φίλε βαίρβιτον, ὦ σὺν αἰοιδῶ,
 πάντα διαπλώσας, καὶ σὺν ἔρωτι, βίον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Σιμωνίδου.

Ἡμερὶ πανθέλκτειρα μεθυρόφει μῆτερὸ πώρης
 ἔλῃς, ἢ σκολιὸν πλέγμα φύσεις ἔλικος,
 τῆς ἢ βήσας ἀνακρεῖοντος ἐπ' ἄκρη
 σῆλη, καὶ λεπτῷ χῶματι τῷδε τάρου.
 ὥς ὁ φιλάκρητος τε, καὶ οἶνοβαρὺς φιλόκωμος,
 παννύχιος κῆροι πῶ φιλόπαιδα χέλου.
 μὴν χθονὶ πεπῆως, κεφαλῇς ἐφ' ἑτέρθει φέροιτο,
 ἀγλαὸν ὠραῖον βόρῳ ἀπ' ἀκρεμόνων.
 καὶ μιν αἰεὶ τέγγοι νοτὲρῇ δροσός. ἢ ὁ γεραῖος
 λαρότερον μαλακῶν ἐπνεεν ἐν σωματῶν.

Τὸ αὐτὸ εἰς αὐτὸν.

Οὗτος ἀνακρεῖοντα τὸν ἀφθιτον εἵνεκεν μουσῶν
 ὑπνοπόλον πάρης τύμβος ἐδεκτατέω.
 ὅς χαρίτων πνείοντα μέλι, πνείοντα δ' ἐρώτων,
 τὸν γλυκῶς δὲ παίδων ἱμερον ἡρμόσατο.
 μοῦνος δ' εἰν' ἀχέροντι βαρύνεται, ἢ χ' ὅτι λείπων
 ἠέλιον, λήθης ἐνθάδ' ἐκνρσε δόμῳ,
 αἶψ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἡγήοισι μεγαῖα,
 καὶ τὸν σμερδίῳ θρήνη λέλοιπε πόθον.
 μολπῆς δ' ἢ λήθῃ μελιτερπέος. αἶψ' ἔτ' ἐκείνα
 βάρβιτον, ἢ δὲ θανῶν ἀνάσεν εἰν αἰῶδι.

Αντιτάρου εἰς

αὐτὸν.

Ξεῖνε, τάρου παρὰ λίτῃ ἀνακρεῖοντος ἀμείβων,
 εἴ τι τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
 σπείσον ἐμῇ ἀποδιδῆ σπείσον γάμος, ὄφρα κεν οἶνω
 ὁ σῆμα γηθῶσι τὰ μὰ νοτιζόμενα.
 ὥς ὁ Διωνύσου μεμελημένος ἔασι κῶμος,
 ὥς ὁ φιλακρῆτα σώροφος ἀρμονίης,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μη δὲ καταθίμενος, βάκχου δίχα τῶτον ὑπόσω
τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸν
αὐτὸν.

Εἷς ἐν μακρότερον ἀνάγκειν ἀνδρῶν,
μήτ' ἐρχτῶν κώμων ἀνδρά, μήτε κύρης.
ἔγχα δὲ δερμομένισιν ἐν ὀμμασιν ἕλον αἰήδοις
αἰθούων λιπαρῆς ἀνθος ὑπερθε νόμης,
ἢ ἐπὶ δὲ σὺρυπύλῃν τετραμμένος, ἢ ἐπὶ Μερίσῃν,
ἢ κίονα θρηκὸς σμερδίω πλόκμον,
ἢ δὲ μέθυ βλύζων, ἀμφὶ βροχος εἴματα βάκχῳ
ἀκρίτον θλίβων νέκταρ ἀπὸ σκαλίκων.
ῥινοῖς τὸν, μέλαισι, Διονύσω, καὶ ἔρωτι,
πρέσβυ κατεπεῖσθαι πᾶς ὁ τοῦ βίωτος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὡξένε, τὸν δὲ τᾶρον τὸν ἀνακρεόντος ἀμείβων,
σπεῖσόν μοι παριῶν· εἰ μὴ τὸν οἶνοπότης.

Ἀντιπάφου σιδωνίου εἰς
τὸν αὐτὸν.

Εὐδεις ἐν φθιμένοις ἀνάγκειν ἐσθλὰ ποιήσας.
εὐδεις δ' ἡ γλυκερὴ νυκτιλάλος κιθάρα,
εὐδεις καὶ σμερδῆς, τὸ πόθων ἔαρ· ὃ σὺ μελίσδων,
βάρβιτ' ἀνεκρῆς, νέκταρ ἐναρμόνιον.
ἢ ἰθέων γὰρ ἔρωτος ἔρως σκοπός· εἰς σέ δὲ μῦνον
πῆξατε, καὶ σκολιάς εἶχεν ἐκβολίᾳς.

Τῷ αὐτῷ, εἰς αὐτὸν.

Τύμβος ἀνακρεόντος, ὁ τίτος ἐνθάδε κύκνος
εὐδεις, χῆ παιδῶν ζωροτάτη μανίη.
οἱ μὲν οἱ λυρὸν μελίζεται ἀμφὶ βαθυλάῳ
ἥμερα, καὶ κίαν λανκὸς ὀδῶδε λίθος.

ΤΟ ΤΡΙΓΟΝ. 160

ἔδ' αἰδῆς σοι ἔρωτας ἀπέσβεσεν. ἐν δ' ἄχέροντος
ὦν ὅλος, ὠδίνεις κύνιδι θερμότερη.

Ἰχθυανθ' ἀπ' ὑπάρχων αἰγυπία,
εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλὰ κ' ἐμὲ γὰρ ἄλγος, καὶ ἐκ τύμβης δὲ βοήσω,
πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμβριβάληθε κόνιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλὰ πινὼν τέθνηκας ἀνάντεον, ὅμα' ἔφυθ' ἡσθ'·
καὶ σὺ δέ, μὴ πίνων, ἴξεαι εἰς αἰδῆν.

Εἰς Καλλιμάχον.

Ἀσπλῆ.

Ω μάχθ' ἀμβροσίῃσι σωέσσε, φίλτατε μύσσαι,
χαῖρε καὶ εἰν αἰδέω δώμασι Καλλιμάχε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ω μέγα Βαπτιάδα σοφὸν περίπυσον ὄνταρ,
ἦρ' ἐτεόν, κερᾶων ἔδ' ἐλέφαντος ἔφους.

τοῖα γὰρ ἀμμιν ἐφηνας, ἅτ' ἔπαρος ἀνέροισιν,
ἀμψί τε ἀθανάτας, ἀμψί τε ἡμιθέας.

αὐτέ μιν ἐκ λιβύης ἀναείρας εἰς ἐλικῶνα,
ἦγαγες ἐν μύσσαις περὶ δέσσι φέρων.

αἱ δέ, οἱ εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων
αἷτια, καὶ μακρόρων, εἶρον ἀμειβομένοι.

Καλλιμάχε εἰς τὸν ἑαυτοῦ
πατέρα.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχε με
ἴσθι κυρηναῖον παῖδά τέ, καὶ γενέτην.

εἰδείης δ' ἄμω κεν ὁμῶς, ποτε παρ' ἰδὸς ὅπλων
ἦρξεν, ὃ δ' ἠέισεν κείνον βασιλευσίν.

ὦ νέμεσις, μῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὁμματι παῖδας,
ἀχρὶ βίῃ πολλοῖς ἔκ' ἀπέθεντο φίλους.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αντιπάθους εἰς Ἰβυκόν.

Ἰβυκε, ληΐσαι σε κατέκτανον ἐκ ποτε νήσου
 βάντδ' ἐρημαῖον ἄσπερον ἠϊόνα,
 πόλλ' ἐπιβωσάμενον γεράων νέφος· αἵ τοι ἵκοντο
 μάρτυρες, ἄλγιστον ὀλυμμένῳ θάνατον.
 ὅδ' ἐμὰ τὴν ἰάχισσας, ἐπεὶ ποινῆτις ἐριννὺς
 τῶνδε διὰ κλαγγὴν τίσατο σείο φόνον,
 σισυφίην κατὰ γαῖαν· ἰὼ φιλοκερδέα φῦλα
 ληΐσων, τί θεῶν ὅ περόβηθε χόλον;
 ὅδ' ἰδὼ ὁ προπαρόιθε κενῶν αἰγιοθός αἰοιδόν,
 ὅμμα μελαμπέπων ἐκφυγεν ὠμηνίδων.

Γινυτὰ εἰς Σαπφώ.

Ὅτ' αὖ καὶ καὶ κωφὸν ἔχει τάρος ὄνομα Σαπφῆς·
 αἱ δὲ σοφαὶ κείνης ῥήσιδ' ἀθανάτοι.

Τιλλίῳ λαυρέα, εἰς τὴν
 αὐτήν.

Λιόλικόν παρὰ τύμβον ἰὼν ξένη, μὴ με θανῆσαι
 τὰν μιτυλινάειν ἔννεπ' αἰοιδότολον.
 τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἐκφυγόν χέρδ' ἔργα δὲ φωτῶν,
 ὅτ' ταχινὴν ἔρρη τοιάδ' ἐλθεδόντα.
 οὐδ' ἐμὲ μετὰ τῶν αἰτήσης χάριν, ὧν ἄρ' ἐκφύγει
 δαίμονος, ἄνθος ἐμὴ θῆκε παρ' ὀννεάδι,
 γνῶσκει ὡς αἰδῶ σκότος ἐκφυγον· ὅδ' ἐτίς ἐστι
 τῆς λυρικῆς Σαπφῆς νῶντος ἡέλιος.

Εἰς Ἡρίναν Ασκλη-
 πιάδου.

Ὁ γλυκὺς Ἡρίνης ὅτος πόνος, ὅχι πολὺς μὲν
 ὥσ' ἂν παρθενικῆς ὀννεακαίδεκέτης,
 αἷμα γέροντων πολλῶν δαυατώτερος· εἰ δ' αἰδέσθαι μοι
 μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλῖνον ἔχ' ὄνομα;
 Ἀδίσσεται

Αδέσποτον εἰς αὐτήν.

Ἄρτι λοχνομένην σε μελιασοτόκων ἑαυτῶνων,
 ἄρτι δὲ κυκνέω φθεγγομένην σόματι,
 ἤλασεν εἰς ἀχέροντα διὰ πλατὺν κῦμα κημόντων
 μοῖρα, λινολώσου δεσπότης ἤλασέ τας.
 σὸς δ' ἐπέων ἥριννα κελὸς πόνος, ὅς σε γεγωνεῖ
 φθίψαι, ἔχειν δὲ χοροὺς ἀμμιγα περίσιν.

Λεωνίδου εἰς

αὐτήν.

Γαρθεινικήν νεοιδῶν ἐν ὕμνο πόλοισι μέλισσαν
 ἥρινναν, μυσῶν ἀνθεα δρεπτομένην,
 ἔδης εἰς ὕμέναιον ἀνῆρ πασεν· ἦ ῥα τόδ' ἐμφρων
 εἶπ' ἐτύμως ἀπᾶς, βλάσφημος ἑαυτῷ δὲ.

Αντιπάρου εἰς

αὐτήν.

Γαυροεπὴς ἥριννα, καὶ ὃ πλὴν μυθος ἀοιδᾶς
 αἰετῶν ἔλαχον μύσας τὸ τοῦ βασιδὸν ἔπος.
 τοιγάρτοι μνήμης ὅκ' ἡμβροτεν, ὃ δὲ μελαίνης
 νυκτὸς ὅτ' σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι.
 κείδ' ἀνακρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν ἀοιδῶν
 μυριάδας, λήθη ξεῖνε μακρανόμεθα.
 λωϊτερος κύκνος μικρὸς θρόος, ἢ ἐκολοιῶν
 κρωγμός· ἐν εἰαρινᾶς κισθνάμενος νεφέλαις.

Εἰς ἀνώνυμοις. Ποιητᾶς. 26

Μελεάγρου.

Ἀβέμας ὃ ξένε βαῖνε· παρ' ἀσεβέσιν τὸν ὃ πρέσβυς
 αὐτῷ, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
 ἀκράτεω Μελεάγρος, ὃ τὸν γλυκύδακρυ ἔρωτα,
 καὶ μύσας, ἰλαραῖς συστολίσας χάρισιν.

X

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὃν θεόπαις ἠνδρώσε τύρος, χαδάρων δ' ἱερὴ χθών.
 κῶς δ' ἔρατ' ἡμερόπων, πρέσβαν ἐγροπόφῃ.
 οἷ' εἰ μὲν σύρος ἐσὶ, σαλάμ. εἰ δ' οὖν σύγε Φοίνιξ,
 νάειος. εἰ δ' ἑλλην, χαῖρε. ὅ δ' αὖτ' ὁφράτον.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Γίτανέ, τί σοι σιβιών, τί δὲ καὶ σὺς εὐαδε δέρμα;
 καὶ τίς ἐὼν, πάλαι σύμβολον ἐσὶ τίνος;
 οὐτάρ ἐρωτ' ἐπέπωσε. τί τὸν νεκύνει πάροικος,
 ἥμερος αἰάζειν ὁ θρασὺς ὑκέμαθεν;
 ὅδε μὲν ὅδ' αὐτὸν ταχύ ποσσιν κρόνον. ἔμπαλι τὸν δὴ
 κείνος μὲν γιγέρων, σοὶ δὲ τέθνηκε μέλη.
 οἷ' ἄρα, ναὶ δοκέω τὸν, ὃ γῆς ὑπερθε, σοφιστὴς
 ἐσὶ. σὺ δ' ὅ, πῆρόφῃς ῥαυομα τῶδε λόγος.
 ἀελίῳ δ' ὁμῶς ἔχεις γέρας ἐς τε γέλωτα,
 καὶ πονδῶν, καὶ πῦ μέτρον ἐρωτογράφον.
 ναὶ μὲν δὴ Μελέαγρον ὁμώνυμον Οἶνός γε
 σύμβολα σημαίνει ταῦτα συοκτασίης.
 χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν, ἐπεὶ καὶ μῦσαν ἐρωτι,
 καὶ χάριτας, σοφίαν εἰς μίαν ἡρμόσαο.

Γαύλου σιλεν—

τιαρίου.

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο σιγὴν.
 φῶ, ὃ καλὸν μῦσος βάρβιτον ἡρεμέει.
 ὤλετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις. ἀμυριύτη κῶς,
 καὶ πάλι πένθος. ἔχεις, οἷον ἐφ' ἱπποκράτης.

Αναδίου.

Μηδὲν ἀπαγγείλας δὲ ἀντιόχειαν ὁδῶτα,
 μὴ πάλιν οἱ μῶς ἡ χάματα χεταλίης.
 οἷ' ἔκεν ἐξαπίνης αὐτὸς ὄργιος ἔλλιπε μῦσαν,
 θεομῶν τ' αὐσονίων ἐλπίδα μαφιδίην,

ἔβδ' ὁ μακτον, δέ κ' ἄν τε λαχὼν ἔτος. ὅτ' ὁλ' ἡνίκα
 ἡμείρθη κενεὴν ἄσταχυσ ἡλικίη.
 καὶ ἄν μὲν, κατέχευ' ἡθόνιος τάρος. ἀντὶ δ' ἔκείνῃ,
 οὐδ' ὅμα, καὶ γραφίδων χρώματα θερμόμεθα.

Ἀδελφον.

Κάτθανε μὲν Θεόδωρος. αἰοῖδο πόλιν δὲ παλαιῶν
 πληθὺς οἰχομένην, καὶ θάνειν ἀρεκέως.
 πᾶσα γὰρ ἐμπνέοντι σμικρῇ. πᾶσα δ' ὅτ' ἐσβῇ
 σβεννυμένη. κρύβθῃ δ' εἰν ἐνὶ πάντα τάρῳ.

Λεωνίδου.

Πολλὸν ἄπ' ἰταλίας κέμαι χθονὸς, ἔκτε τάραντος
 πάσης. τετο δέ μοι πικρότερον θανάτου.
 τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος. ἀμὰ με μοῦσαι
 ἔσερξαν. λυγρῶν δ' ἄντι μελιχρὸν ἔχω.
 οὐνομα δ' ἔκ' ἡμυσε Λεωνίδου. αὐτὰ με δῶρα
 κηρύσσει μουσέων πάντα εἰς ἡλίου.

Εἰς Μουσαῖον.

Εὐμόλπε φίλον ἦδ' ἔχει τὸ φαληρικὸν ὕδωρ
 Μουσαῖον, φθίμενον σὺ μ' ὕπ' τῷδε τάρῳ.

Εἰς Λίνον.

Ἦδε Λίνον θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
 μῦθους ὕβριος ἦδ' ἐν σφάει.

Εἰς Ὀρφέα.

Ὀρήϊος χρυσολύρην τῇ δ' Ὀρφέα μῦσαι ἔθαψαν,
 ὅν κ' ἔτανεν ὑψιμέδων ζεὺς φοιδέντι βέλῃ.

Εἰς Ἀρχιλόχον.

χον.

Ἀρχιλόχου πόδε σῆμα. ἄν, ὅτ' ἀναώντας ἰάμβους
 ἤγαγε μακρινὴ μῦσα χαρίζομένη.

κ η

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ἱππῶνακτα.

Πξένε, φῶγε ὃν χαλαζετῆ τάρων,
ὃν φρικτὸν ἱππῶνακτος· ὅτε χά τε φρα
ἱαμβιάζει βουπάλρον δὲ σύγος,
μήπως ἐρείρης σφῆκς ὃν κοιμώμενον.
ὅς δ' ἐν ἄλῃ ναῦ κεκοίμηκεν χόλον,
σχεζοῦσι μέγροις ὀρθὰ τόξουσας ἔπη.

Θεοκρίτης εἰς ὃν

αὐτόν.

Ο μουσοποιὸς ἐνθάδ' ἱππῶναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρὸς, μήποτ' ἔρχον τῷ τάφῳ.
εἰ δ' ἐστὶ κηρύκος τε, καὶ παρὰ χηρῶ
θαρσέων, κηρύζου· κῆν θέλῃς, ἀπόβριξον.

Αντιπάφρου, εἰς Στῆ-

σίχορον.

Στσίχορον ζαπληθὲς ἀμέριτον σῶμα μέσης.
ἐκτέρισεν κητάνδρ' αἰθαλδὲν δῶπεδον.
οὗ κητὰ Πυθαγόρειω φισικῶν φατίν, ἀπρὶν ὁ μῆρ
ψυχὰ, ἐν σέρνοις δαύτερον ὠκίσσαςτο.

Εἰς ἱβυκον.

Γῆγιον ἱταλίνης τεναγώδεος ἄκρον αἰείδω,
αἰεὶ θρινακίῃ γανομένης ὕδατος,
ὅ' αὖ κητ' ὃν φιλέοντα λύρην, φιλέοντα δὲ παῖδας
ἱβυκον, ἀφύλλῳ θῆκεν ὑπὸ πτελέῃ,
τῇ δὲ τε πολλὰ παθόντα, πολὺ δ' ὑπὸ σήματι κιαθῶ
χάνατο, καὶ λονκῇ φυταλίην κηλάμῃ.

Εἰς Σοφοκλήν.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλφαντα Σοφοκλέα παῖδα Σοφίλῳ
ὃν ῥαγικῆς μέσης ἀστέρα κεκρόπιον,

πολλὰ κίς ἐν θυμῷ μοι, καὶ ἐν σκενῇσι τεθιγῶς
βλαστὸς ἀχαρκείης κιαδὸς ἔρεψε μόμην,
τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· αἰὶδ' ὁ περιανδρῶς
αἰῶν, ἀθανάτοισι δ' ἐρκεται ἐν σελίσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν

Εὐθαδ' ἐγὼ Σοφοκλῆς συγερὸν δόμον αἴδος ἦλθον,
κῆρυμμορος· εἰ δέ τι σαρκώσ' σελίνοιο γελάσῃων,
ὥς μὲν ἐγὼν· ἑτέροι δ' ἄλλως· πάντες δέ τε πάντως.

Εἰς Εὐριπίδην.

Τὴν Εὐριπίδην, μήτ' ἔρχο, μήτ' ἐπιβάλλω,
δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον αἰδοθέτα.
λεῖν μὲν γὰρ ἰδεῖν, καὶ ἐπὶ ῥοθός· εἰ δέ τις αὐτῶν
εἰσβαῖνοι, χαλεπὴν χυτέρην σκόλοπος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Αἰμακτίς σε κέκυθε τάρψ κόνις· αἰμα' πυρωθεῖς
Ζανὶ κεραινέω, πᾶσαν ἀπημφίασας.
ῥίς γὰρ ἀπαστράψας Εὐριπίδην ἐκ Διδῶς αἰθῆρ,
ἦγνισε τὰν θνητὰν σήματος ἰσορίην.

Εἰς Αἰχύλον.

Αἰχύλον ἦδε λέγει ταφίη λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι
τὸν μέγαν, οἰκείης τῇ ἀπὸ κερροπίης,
λαγχέ γέλασσι μελοῖο παρ' ὕδατα· τίς φθόνος ἄστων
θησείδας ἀγαθῶν ἐγκοτος αἰὲν ἔχει;

Εἰς Σαπφώ.

Οὐνομά μιν Σαπφώ· πᾶσαν δ' ὑπέρειχον αἰοιδῶν
θηλειῶν, ἀνδρῶν ὅσον ὁ μαιονίδας.

Αλκαίῳ.

Πᾶσα σοὶ οἰχομένῳ Πυλάδην κωκυέται ἑλλάς,
ἀπληκτον χαίταν ἐν χροῖ' κρηραμένα.

X iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὸς δ' αὖτ' ἄτ' μῆτοιο κῆμας ἀπεθήκετο δ' ἄρν' ἀφ' ἑ
 Φοῖβος, ἔδ' ὅν τι μῶν ἢ θέμις, ὕμνο πόλον.
 μῦσαι δ' ἐκλαύσαντο. ῥόδον δ' ἔστησιν ἀκούων
 ἄσωπός, χοερῶν ἤχον ἀπ' ὑσμίνων.
 ἔλκεεν δὲ μέλαθρα δ' ἰωύσοιο χορείης,
 αὐτὲ σιδηρεῖν σῖμον ἔβης ἀΐδω.

Ἰσλιανού.

Μνήμα σὸν ὦ Θεόδωρε παναρεκεῖς, ὃ δ' ἐπὶ τὴν μῆνιν
 ἀμ' ἐν βιβλιακῶν μυριάδι σελίδων,
 αἵσιν ἀνεζώρησας ἀπ' ἀλλυμένων ἀπ' ἀλγῶν,
 ἀρπάξας νοερῶν μόχθον ἀοιδῶν πόλων.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐτὶ φύσις θήλεια, καὶ ὃ πλῖστον κερήνουν
 ἀδρανίη, φωνῆς σῆς κατέλυσε βῖν.
 ἀμὰ μόλις ξανθοῖσι νόμοις ἔξασα τελευτῆς,
 φῶ, φῶ, Καλλιόπῃ σὴν κατέλυσεν ὅπα.

Διονυσίου.

Γρώτος. ἀμὰ πρηνός, ὅσοι πόλιν ἠλυσίσοι
 ναύομεν, εἰς λήθης πικρὸν ἔδ' ὅς πέλαγος,
 θρεψάμενος σοφίην ὀλίγον χρόνον. ἀμφὶ δὲ τὴν μῆνιν
 σείο, καὶ ἀκλαυτα γλαυκῶς ἔθεντο ῥόδον
 φαινόκριτ'. ὃ δ' ἐν ὁμοίον ἐπ' ἀπομένοισιν ἀοιδῶς
 φθέγγεται. ἀνθρώπους ἀχρὶ φέρωσι πόδες.

Τῷ αὐτῷ.

Οὔτε κενὸν γένος εἴλ' ἀνριπίδη, ὃ δὲ γυναικὸς
 οἶσρος, πρὸν σκοτίης κῦπριδος ἀμύβριον,
 ἀμ' ἀΐδης καὶ γῆρας ὑπέκβαλε. τῇ δ' ὀρεθούσῃ
 κῆσαι ἐταιρεῖν τίμιος δόχελεω.
 σὸν δ' ὃ τῶτον ἐγὼ τίθεμαι τάρον. ἀμὰ τὰ βάκχου
 ἤματ' αὖ, καὶ σκηνὰς ἐμβαλε πρηνέμεναι.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.
ΕΙΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ. 17

164

Διοτίμου οἱ δὲ Λεωνίδου.

Αὐτόμαχοι δηλαδὲ ποτὶ τ' αὐλῖον αἰ βόδ' ἦλθον,
ἐξ ὄρεος πολλῇ νιρόμεναι χιόνι.
αἶ, αἶ, θηρίμαχος δὲ παρὰ δρυὶ ὃν μακρὸν αὖδαι
ὑπνον· ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐρανίου.

Ερυκίη εἰς τὸν αὐτὸν.

Οὐκ ἔτι συρίγγων νόμιον μέλος ἀχόθι ταύτας
ἄρμόζῃ βλωθρᾷ θηρίμαχε πλατάνῃ.
ὅ δ' ἐσεν ἐκ κερμάτων κερααὶ βόδ' αὖ μέλισμα
δέξονται, σκιερὰ παρ δρυὶ κεκλιμένα.
ᾤλισε γὰρ πρηνὴρ σε κεράνιος· αἰ δ' ἐπὶ μάνδραν
ὅτ' ἐβόδ' νιφετῷ ἀπερχόμεναι κατέβαν.

Καλλιμάχου.

Ἀσ ακίδην τὸν κρῖτα τὸν αἰ πόλον, ἦρπασεν ὕμῃ
ἐξ ὄρεος· καὶ ναῦ ἱερὸς Ἀσ ακίδης,
οἶκετ' δικταίῃσιν ὑπὸ δρυὶν· ὅκ' ἔτι δάρνιν
ποιμένεθ', Ἀσ ακίδην δ' αἰὲν αἰεσόμεθα.

Λεωνίδου.

Ποιμένες, οἱ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε,
αἶγας καὶ μάλους ἐμβατέοντες οἷς,
κρηταγόρη πρὸς γῆς ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσνή
τίνοιτε, χθονίης εἵνεκα φερσεφόνης.
βληχάσαν τ' ὄρεός μοι· ἐπ' ἄξέσσιο δὲ ποιμὴν
πέτρης συρίζοι πρηνέα βοσκομένηας.
εἴαρι δὲ πρῶτ' αἰμῶνιόν ἀνθος ἀμέρσας
χωρίτης, σέφετω τύμβον ἐμὸν σελάνῳ.
καί τις ἀπ' ἀέρνοιο καταχαίνοιτο γάλακτος,
οἷός α' μολγαῖον μαστὸν ἀναχόμενος,

X iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κηπίδ' ὕγραίνων ἐπιτύμβιον· εἰσὶ θανόντων,
εἰσὶν ἀμοιβᾶται, καὶ ν' φθιμένοις χάριτ' ἔσθ'.

Μυρίνου.

Θύρσις δ' κωμήτης, ὃ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομαίνων,

Θύρσις δ' συρίζων πανδὸς ἴσον δόνακι,
ἐνδῖος, οἶνοπότης, σκιεράν ὑπὲρ πλῦ πῖται αὖδει.

Φρυγῆ δ' αὖτ' ἑλὼν ποίμνιαν βάκτρον ἔρωσ·
ἄ, νύμφαι, νύμφαι· διεγείρατε τὸν λυκοθαρσῆ
βοσκὸν, μὴ θηρῶν κῦρμα γένηθ' ὃ ἔρωσ.

ΕΙΣ ΡΟΛΕΙΣ· 28

Ἀδέποτον.

Ἀπάρτος ἀνδριμυτός, καὶ ἀνέμβατος ὠλακεδᾶμος,
καπνὸν ἐπ' αὐρώτῃ δέρεται ὠλένιον,
ἄσκητος· οἶωνοὶ δὲ κατὰ χθονὸς οἰκίαν θέντ' ἔσθ',
μύρονται· μῆλων δ' ἔκ' αἰῶσι λύκοι.

ΕΙΣ ΓΤΩΧΟΥΣ, Καλλιμάχ· 29

Εἶχον ἀπ' σμικρῶν, ὀλίγον βίον, ὅτε τι δεινὸν
ῥέζων, ὅτ' ἀδινῶν ὅδενα γὰρ φίλη,
μῖκυλος· εἴ τι πονηρὸν ἐτήνεσα, μήτε σὺ κῦρην
γίγνεις, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἳ μ' ἔχετε.

ΕΙΣ ΡΟΝΗΡΟΥΣ· 30

Κριναγόρου.

Τὴν δ' ὑπὲρ δὲσβωλον θλίβει χθόνα φωτὸς ἀγίτρον,
ὃ δὲ μισσητῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς,
τέρνα τε πλεῖα δόλοιο· καὶ ἔκ' ἀνδρῶν ὁ δόντων
πρίονα, καὶ κώλων δ' ἕλιον οἰοπέδην,

ἄτην χα, καὶ

ἄποίχα, καὶ κόρησιν ἀνιδίκα, ἡμιπύρωτος
 λείψαν', ἐτι χλωρῆς ἔμπλεα πνευδόνος.
 χθὼν ὧ δυνύμεναι, κακοσκήνους ἐπὶ τέφρης
 κινδύους μὴ κνήβη κέκλισο, μήδ' ὀλίγη.

Εἰς Ῥητοράς. 31

Λεοντίῳ χολαστικῷ.

Χειρὶ δ' αὖτ' ἔδωκε σῆμα, τὸν ἔπρεπεν ἀτθὶς ἄρσεν,
 εἰκόνα ῥητήρων τῆς προτέρης δεικνύσας,
 ῥηιδίως πείθοντα δεικνύσας. αἰνὰ δεικνύων,
 ὅποτε τῆς ὁρθῆς ὅσον ἐπράτετο.

Τῷ αὐτῷ.

Πέτρου ὁρᾶς ῥητήρος αἰετλόωσαν ὁπωπὴν,
 ἐξόχου εἰν ἀγαράς, ἐξόχου ἐν φιλή.
 ἐν δὲ διωνύσου θινύμενος, ὥλετο μένος,
 ὑφ' ὅθεν ἐκ τέλει σὺν πλεόνει πεσὼν,
 βαδὼν ἐπιζήσας, ὅσον ἤρκεσε. τὸτον ἔγωγε
 ἀχρὶον ὅ καλέω, τὸν δὲ φύσθ' θάνατον.

Ιουλιανῷ ἀπὸ ὑπάρχων
 ἀγρυπνίου.

Ἡ φύσις ὠδίνασα πολλὰ χρόνον, ἀνέρ' ἔτι κτεν
 ἀξίον εἰς ὄρεπλιν τῶν προτέρων ἐτέων,
 τὸν κρατερὸν σοφίην τε, καὶ δάμα, τὸν καὶ ἀνιγροῖς
 κινήσαντα γόῳ δάκρυον ἀντιπάλαις.
 εἰ δὲ νέος τέθυκεν, ὑπέρτερα νήματα μοῖρης
 μέμφο, βουλομένης κόσμον ἀκοσμον ἔχειν.

Τῷ αὐτῷ.

Ὁ φθίγμα κρατερόιο, τί σοι πλεόν, εἴγε καὶ αὐδῆς
 ἔπλεο, καὶ σιγῆς ἀτίον ἀντιπάλαις;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ζώντος μὲν γὰρ ἅπαντες ἐφώνεον. ἐκ δὲ τελευταίης
ὁ μετέρης, ἰδίην αὖθις ἐδήσαν ὅπα.
ὅστις γὰρ μετὰ σέο μόρον τέτληκε τανύσαι
ὥτα λόγοις. κρατερῶ δ' ἐν τέλος, ἡ δὲ λόγοις.

Αθήλα.

Ενθάδε πλὴν ἱερὴν κεφαλὴν σορὸς ἡ δὲ κέκλυθεν
ἀετίου χρηστῷ ῥήτορος ἀνπρεπέος.
ἦλθεν δ' εἰς αἰδοῦ δέμας, ψυχὴ δ' οὐδ' ὄλυμπον.
ἀθάνατον ποιεῖ δ' ὁ λόγος, ὅτε θεός.

Αντιπαρὲς ῥητῆρος ἐγὼ τάρως. ἡλίκῃ δ' ἔπει
ἔργα πανελλήνων, πύθεο μαρτυρίης.
κεῖται δ' ἀμφήρις, ἀθηνόθεν, εἴτ' ἀπ' νείλου
ἦν γένος. ἡ πείρων δ' ἄξιος ἀμροτέρων.
ἅπα καὶ δ' ἄλλως ἐνὸς ἀέματος ὥς λόγος ὅπῃ.
κλήρω δ' ἡ μὲν, αἰ Γαλαῖδος, ἡ δὲ, Διός.

ΕΙΣ ΥΙΟΥΣ, ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ. 32

Διοτίμῃ.

Τί πλέον εἰς ὧδ' ἵνα πονεῖν; τί δὲ τέκνα τεκέσθαι;
μὴ τέκνοι, εἰ μέλλοι παίδος ὄραν θάνατον.
ἡ γὰρ γὰρ σῆμα βιάνορι χόλατο μήτηρ.
ἔπρεπε δ' ἐκ παίδος μιτέρα τῷδε τυχεῖν.

Αδέσποτον.

Υἱὸς πατὴρ τῷδε σῆμα. τὸ δ' ἐμπαλιν ἦν τὸ δίκαιον.
ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὁ ξύτερος.

Λιωνίδῃ.

Τὰν σάλαν ἐχάραξε βιάνωρ ὅκ' ἐπὶ μαρτί,
ὅδ' ἐπὶ τῷ γενέτα, τύμβον ὀφειδόμενον,
παρθενικῇ δ' ἐπὶ παιδί. κατέστιν δ' ὅχ' ὑμεναῖω,
ὅκ' αἰδοῦ νύμφαν δωδεκέτιν κατὰ γων.

Φιλίππου.

Λατύνῃς δ' ὀρχιτέλης ἀγαθάνορι παιδὶ θανόντι
 χερσὶν ὀϊζυράϊς ἤρμολόγησε τάρων,
 αἶ, αἶ, πέφρον ἐκείνον, ὃν ἔκ ἐκόλαφε σίδηρος,
 αἷ' ἐτάμνη πυκινοῖς δάκρυσι τεγγόμενος.
 φῶ, σῆλη, φθιμένῳ κέρη μένε, κείνος ἴν' εἴπῃ
 ὄντως παρ' αὖτις χεῖρ ἐπέθηκε λίθον.

Σιμωνίδου.

Εὐθάδε Πυθώναντα, κῆσι γνήτην τε κεκάνθει
 γὰρ, ἐρατῆς ὕβρις πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
 μνήμα δ' ἀπ' φθιμένοισι πατὴρ μέγ' ἄριστον ἔθηκεν
 ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

Αθηνον.

Αἰ, αἶ, δρισηράτῃα, σὺ μὲν βαθείᾳ εἰς ἀχέροντα
 οἴχεαι, ὠράου κεκλιμένα πρὸ γάμῃ.
 ματρὶ δὲ δάκρυα σὰ κῆτα λείπεται. αἶς ἐπὶ τύμβῳ
 πολλὰ κε κεκλιμένας, κωκυεῖ ἐκ κεφαλᾶς.

Απολλωνίδου.

Καὶ τίς, ὅς ἔκ' ἔτλη κῆκὸν ἔχατον ὕψι κλαύσας;
 αἷ' ὃ προσεδίππου πάντας ἔθαψε δόμος,
 τέσσαρας, ὅς αἶ' ἔδοσ' αἰὲρ ἰθὺμον ἤρπασεν ἡμάρ,
 πῶ πολλὴν παίδων ἐλπίδα κήραμένου.
 πατρὸς δ' ὄμματα λυγρὰ κῆτο μβρηθέντα γόοισιν,
 ὤλετο· κοινή που νύξ' ἴα πάντας ἔχει.

Λεωνίδα.

Αδελ' ἀντίκλεις, δειλή δ' ἐγὼ ἢ πρὸς ἐν ἡβῃς
 ἀκμῇ, κῆς μοῦνον παῖδα πυρῳαμένη,
 ἔκτω καὶ δέ κ' ἐπὶ σὺν ἀπώλεο τέκνον. ἐγὼ δὲ,
 ὀρφάλιον κλαῖω γῆρας ὀδυρομένη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

βαίνον εἰς αἶδος σκιερὸν δόμον· ὅτε μοι ἦώς
ἦδ' εἴ, ὅτ' ἀκτὶς ὠκείος ἠελίου.
αἶ, δαίλ' ἀντί κλῆς, μεμορημένε, πένθος εἴης
ἱητήρ, ζῶν δ' ἔγε νομισάμενος.

Αντιπάρῃ.

Τοῦτό τοι ὄρτε μίδωρε τῶ ἐπὶ σῆματι μήτηρ
ἴαχε, δωδεκέτησόν γοάσσαι μόρον.
ὦλετ' ἐμᾶς ὠδίνος ὁ πᾶς πόνος, εἰς πόνον, εἰς πῦρ.
ὦλετο παμμένεος γεινάμενος κῆματος.
ὦλετ' ἀπουθῆς μοι τέρψις σέθεν· ὅς γὰρ ἄκχεμπλον,
ὅς ὦν ἀνόσητον χῶρον ἔβης ἐτέρων.
ὅδ' ὅς ἐφειβείην ἐλθὼν τέκος· ἀντί δ' ἐσείο,
σαῖλα, καὶ κωφά λείπεται ἄμμι κόνις.

Αἰθλον.

Οἱ κρότατον μάτηρ σε Χαρίξενε δῶρον ὅς εἴδαν
ὀκτωκαιδέκην ἐσέλισε χλαμύδι.
ἦ γὰρ δὴ καὶ πέρος ἀνέπνευ, ἀνίη' ἀπ' οἴκων,
ἄλκιος οἱ μωγεῖσόν νέκυν ἀχθοφόρου.
πένθος δ' ὅχ' ὑμέναιον ἀνωρύοντο γυναικῶν,
αἶ, αἶ, τὰς μακτῶν φουδομέναις χάριτας,
καὶ κενεῶς ὠδίνας· ἰὼ καὶ παρθένε μοῖρα,
σπειρογόναις σπράγαν ἐπῆυσας εἰς ἀνέμους.

Ανύτης.

Αἰδοῖα δὴ τάδε παρὶ φίλῃ περὶ χεῖρε βαλῆσαι
εἴπ' ἐρατὴ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα,
ὦ πάτερ, ὅτοι ἐτ' εἰμί· μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα κελύπτει
ἦδη ἀποφθιμένης νυῶνος θάνατος.

Τῆς αὐτῆς.

Πολλάκι τῶ δ' ὀλοφύδναι κόρας ἐπὶ σάματι κλεινᾷ
μάτηρ ὠκύνμορον παῖδ' ἐβόησε, φίλαν

ψυχὰν ἀγκυλεύσα Φιλαινίδος, αἰὲρ γάρ μοιο
 χλωρόν ὑπὲρ ποταμῷ χαῖμ' ἀχέροντος ἔβα.
 Γέρου.

Ωλεο δ' αἰὲρ γάρ μοιο Φιλαινίδιον, ὃ δέ σε μήτηρ
 πυθιάς ὠραίους ἤγαγεν ὅθ' θαλάμους
 τυμρίδ'. αἴψ' ἐλεεινὰ κατὰ δούψασα παρείας,
 τεωαρεκαίδε κέτιν τῷ δ' ἐκάλυψε τάφῳ.

Εἰς Φιλοσοφούς. 33

Εἰς Σωκράτην. Ἀντιπάρῃ.

Ἡ, χθαμαλήν ὑπέδυσ' ὅς ποτε κόνιν· εἰς σέ τις ἀθρῶν
 Σώκρατ' ἐλλήνων, μέμψεται ἀκρισίην.
 νηλέος, οἱ γὰρ ἄριστον ἀπώλεσαν, ὃ δὲν ἐν ἑσέει
 δόντ' ἐβ'· τοιοῦτοι πολλὰ κ' ἐκροπιδά.

Εἰς Πλάτωνα.

Γαῖα κ' ἐν κόλποις κρύπτει ῥοδὸν σῶμα Πλάτωνος,
 ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἐχ' μακρόων,
 ἣν δ' ὀρίσωνος· ῥ' ἴν, τις καὶ πολλοὶ νείων
 τιμὰς ἀνὴρ ἀγαθός, θεῖον ἰδόντα βίον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἶετ', τί πτε βέβηκας ὑπὲρ τάρων; ἢ τίνος εἶπ' ἔ
 ἀπρόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις.
 ψυχὴς εἰ μὴ Πλάτωνος ἀποπταμένης ὅθ' Ὀλυμπον
 ἑκὼν· σῶμα δὲ γῆ γηγενές, ἀτθὶς ἐχει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ πῶς εἰ μὴ Φοῖβος ἀν' ἑλλάδα φῦσε Πλάτωνα,
 ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἠνέστατο;
 καὶ γὰρ ὁ τ' ἐπε γελῶς, ἀσκληπιδὸς ὅστιν ἰητὴρ
 σώματος, ὥς ψυχὴς ἀθανάτοιο Πλάτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς ἀσκληπιὸν, ἡ δὲ Πλάτωνα.
τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα σάη.
δαισάμενος δὲ γάμον, πόλιν ἔλυθεν. ἦν παθ' ἑαυτῷ
ἔκτισε, καὶ δαπέδῳ Ζηνὸς ἐκιδρύσατο.

Εἰς Δημόκριτον.

τον.

Ἦν ἄρα Δημοκρίτοιο γέλως ῥόδε, καὶ τάχα λέξει,
ὅμ' ἔλεγον γελῶν, πάντα πέλοισι γέλως;
καὶ ἴδ' ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα, καὶ στήθα βιβλῶν
τοσαυτίων, καί μαινέριθε τάρσοιο γέλως.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Καὶ τίς ἔφ' ἔφυ σοφὸς ἦδε; τίς ἔρχον ἔρεξε τοσούτον,
θαυὸν ὃ παντοδαῆς μῆνυσε Δημοκρίτος;
ὅς θάνατον παρεόντα, ποί' ἤματα δώμασιν ἔχει.
καὶ θερμοῖς ἄρτων ἀσάμασιν ἐξένισεν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰ καὶ ἀμειδίτων νεκρῶν ὅτ' ἄσπετον ἀνάσσει
φερσεφόνη, ψυχὴν δέχνυσο Δημοκρίτου,
αὐμένεως γελῶσαν. ἐπεὶ καὶ σέιο τεκῆσαν
ἀχνυμένην ἐπὶ σοί, μοῦνος ἐκχέμε γέλως.

Εἰς Διογένη τὸν

καῦον.

Τὸν κινῶ Διογένην νεκροῦ δέξο με πρῶμα,
γυμνώσαντα βίῃ παντὸς ἐπισκαλίον.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰ πὲρ κύων, τίτος ἀνδρὸς ἐφιστῶς σῆμα φυλάσσει;
τὸς κινῶς. οἷμα τίς ἦν ὅτος ἀνὴρ ὁ κύων;
Διογένης. γένος εἰπέ; σινωπῆς. ὅς πίθον ᾤκει;
καὶ μάλα. ναῦ δὲ θανῶν, ἀσέρας οἶκον ἔχει.

Αντιπάρου εἰς τὸν

αὐτόν.

Διογένης ῥῶτε σῆμα σοφῆ καὶ οὐδ' ὅς ποτε θυμῷ

ἄρσενι, γυμνήτην ἐξεπὸνέβριτον.

ἦ μία τίς πῆρα, μία διπλοῖς, εἰς ἃ μ' ἐφοῖτα

σκήπων, αὐτάρ κ' ὅπλα σαοφροσύνης.

οἷα τάρ' ἐκ' ἐκ' ἴτ' ἄρρονδ' ὥς ὁ σινωπὶς

ἐχθαίρει φαῦλον πάντα καὶ εἰν αἰδῆ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Βάντρον, καὶ πῆρην, καὶ διπλὸν εἶμα σοφῶς

Διογένης, βιότα φόρτος ὁ κρυφύτατος.

Ὡς ἀπ' τοῦ Διογένης.

Γάντα φέρω πρὸς μῆν'· λέλοιπα γὰρ ὅδ' ὑπὲρ γῆς.

οἷα κύνον σαῖνοις κέρβερε τὸν με καύχ.

Ὡς ἀπ' τοῦ αὐτοῦ.

Αἰδῶς ὅς νεκρὸν ἐκεχρμένε δάκρυσι πάντων,

ὅς· βαθυὸν πρὸς μύεις τὰτ' ἀχέροντος ὕδωρ.

εἰ καί σοι βέβριθεν ὕπ' ἐδῶλοισι καὶ μόντων

ὀλκῶς, μὴ προλίπης Διογένη με καύχ.

ὄλπην καὶ σκήπων φέρω, καὶ διπλὸν εἶμα,

καὶ πῆρην, καὶ σοὶ ναυτιλίας ὁβολόν.

καὶ ζωὸς τάδε μοῦσιν, ἃ καὶ νέκυσ ἦδε κομίζω,

εἶχον· ὕπ' ἡελίῳ δ' ὅτι λέλοιπα φάγ.

Διοκρίαν κυζικηνῶ εἰς Εὐρατόθεν.

Γρηυτέρων γῆρας σε, καὶ ὅς κατὰ νῆσος ἀμαυρῆ

ἐσβεσεν· οὐκ ἔστι δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,

ἄκρα μιν γυμνήσας Εὐρατόθενδ'· ὅδ' ἐκρυπνῆ

μαίνας ἐπ' ἀπύτων ἐκ' ἐδεκτο τάρων,

ἀλλὰ ὅς· φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεχέλυται

παρ' ῥῶτε πρωτῆος κράσπεδον ἀγίαλῶ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΑΝΤΙΠΑΘΩΝ ΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΑ

ΣΟΦΩΝ.

Επὶ σοφῶν Κλειόβυλε, σὲ μὲν τεκνώσατο λίνδος.

ἄμρ' δὲ σισυφία χθὼν Περίανδρον ἔχει

Γιῆακόν, ἄμιτυλῆνα. Βίαντα δὲ, δῖα πριήνη.

μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρισμα δίκης.

ἅπασα Χίλωνα. Σόλωνα δὲ μικροπὶς αἶα.

πάντας δ' οἷζ' ἄλσ' σωφροσύνας φύλακας.

Εἰς Θαλῆν.

Τόνδε Θαλῆν μίλητος ἱὸς θρέψας ἀνέδειξεν

ἀγρολόγων πάντων πρεσβύτατον σοφίῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἠρ' ὀλίγον τ' σῆμα, τ' δὲ κλέος, ἤρανό μιν κέδον

τὸ πλυφροντίσου τῶδε Θαλίτος ἔρη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γυμνικὸν αὖ πρ' ἀγῶνα θεώμενον ἤλειε ζῶν,

τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἤρπασας ἐκ πατρίδος.

αἰνέω ὅππῃ μιν ἐγγυὺς ἀπήγαγε, ἢ γὰρ ὁ πρέσβυς,

ἢ κ' ἐθ' ὄραν ἀπ' ἧς ἀερέας ἠδ' αἰῶνα.

Εἰς Γιῆακόν.

Ξείνος ἀταρνείτης τίς ἀνείρετο Γιῆακὸν ὅττω,

τὸν μιτυληναῖον παῖδα τὸν ὑρραδίην.

ἄλλὰ γέρον, διοῖός με κελεύει γάμος, ἢ μίαν μὲν δὴ

νύμφην, καὶ πλὴν, καὶ γενεῇ κατ' ἐμὴν.

ἦ δ' ἐτέρη, προβέβηκε. τί λῶϊον; εἴδ' ἄγε μοι σὺ

βύλασον ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.

αἶπεν, ὅδ' ἐσκήπωνα, γεροντικὸν ὅπλον ἀείρας,

ἠνὶ δὲ κείνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.

οἷδ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θαῶς βέμβικας ἔχοντες,

ἔσρεφον αὐρήν παῖδάς, ὅν' ἰδίοισιν.

μεένων

κεῖνων ἐρχομένη μετ' ἵχνια. χῶλον, ἐπέση
 πλησίον. οἷδ' ἔλεγον, πῶς κατὰ σάυρον ἔλα.
 ταῦτ' αἰῶν ὁ ξείνος, ἐφείσατο μείζονος οἴκου
 δρᾶσθαι, παίδων κληιδόνι σωθέμενος.
 πῶς δ' ὀλίγην ὥς κείνος δὲ οἶκον ἐπήγετο νύμφην,
 οὕτω καὶ σὺ γ' ἰὼν πῶς κατὰ σάυρον ἔλα.

Εἰς βίαντα.

Κλεινοῖς ἐν διαπέδοισι πρηνὲς φάτα καλύπτει
 ἥδε βίαντα πέρον, μόσμον ἰώσι μέγαν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τῇδε βίαντα κέκλυθα, τὸν ἀρέμας ἤγαγεν ἑρμῆς
 εἰς αἶδην, πολὺν γῆρας νιφόμενον.
 εἶπε γὰρ εἶπε δ' ἵκνιν ἐτέρω τινός. εἶτ' ἀποκλινθεῖς,
 παῖδός δὲ ἀγαλίσδας μακρὸν ἐτήνεν ὕπνον.

Εἰς Ἀνάχαρσιν.

Ες σκυθίην ἀνάχαρσις ὅτ' ἤλυθε πολλὰ μογήσας,
 πάντας ἐπειθε βίην ἥθεσιν ἑλλαδικοῖς.
 τὸν δ' εἶτι μῦθον ἀκραντον ἐνὶ σομάτεσσιν ἔχοντα,
 πῆνός δὲ ἀθανάτους ἤρπασεν ὦκα δόναξ.

Πλάτωνος εἰς Δίωνα τὸν
 συρακῶσιον.

Δᾶκρυα μὲν ἐκέβητε, καὶ ἰλιάδῃσι γυναιξὶ
 μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γεινομέναις.
 σοὶ δὲ Δίῳν ῥέξαντι καλὸν ἐπινίκιον ἔργον,
 δαίμονος εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
 κείσαι δ' αὐρυχόρῳ ἐνὶ παρτίδι τίμιος ἀσπίς,
 ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίῳν.

Εἰς Θεόφρασον.

Οὐκ ἄρα τὸτο μάταιον ἔπος μερόπων τίν' ἐλέχθη,
 ῥήγνυθαι σοφίης ῥέον ἀνιέμενον.

Υ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

δὴ τὸν καὶ Θεόρρατος ἔως ἐπὶ νόμῳ, ἄπληρος
ἦν δέμας· εἴτ' ἀνεβείς, κέτθανε πηρομελής.

Εἰς Ἡρακλείδην.

Ἡθελὼς ἀνθρώποισι λιπεῖν φάτιν Ἡρακλείδῃ,
ὥς ῥα θανῶν, ἐγένετο ζωὸς ἅπασιν δράκων.
αἰεὶ δὲ διελύοθης σεσοφισμένε· δὴ τὸν ὁ μὲν θῆρ,
ἦε δράκων, σὺ δὲ, θῆρ ὃ σοφὸς ὢν, ἐάλως.

Εἰς Πυθαγόραν.

Οὐ μόνος ἐμφύχων ἄπεχθες χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.
τίς τὸν, ὃς ἐμφύχων ἦφατο Πυθαγόρῃ;
αἰεὶ ὅταν ἐψοῖται, καὶ ὁ πῆνθῃ, καὶ ἀλίσθῃ,
δὴ τότε καὶ φυχὴν μὴ ἔχον, ἐδίδομεν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Αἶ, αἶ, πυθαγόρης τί ῥῶτον κυάμους ἐσεβάσθῃ;
καὶ θάνε δῆτα φυτοῖς ἀμμιγα τοῖς ἰδίοις.
χωρίαν ἦν κυάμων· ἵνα μὴ τῶτους δὲ πατήσῃ,
ἐξ ἀκραχντίνων, κέτθαν' ἐπὶ ῥιόδω.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν.

Καὶ σὺ ποτ' ἐμπεδοκλῆς, διερῇ φλογὶ σῶμα κεθῆρας,
πῦρ ἀπὸ κρητῆρων ἐκπιθὲς ἀθανάτων.
ὅκ' ἐρέω δ' ὅτι σαυτὸν ἐκὼν βάλλεις εἰς ῥόον αἵτης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων, ἐμπεσθὲς ὅκ' ἐθέλων.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ναὶ μὴν ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος, ὥς ποτ' ἀμάξης
ἐκπεσε, καὶ μηρὸν κλάνατο δεξιτερόν.
εἰ δὲ πυρὸς κρητῆρας ἐσίλατο, καὶ πῖε τὸ ζῆν.
πῶς αὖ ἐτ' ἐν μεγάροις δαίμνυτο τῷδε τάρος;

Εἰς Επίχαρμον.

Εἴ τι παραλλάσσει φαέθων μέγας ἥλιος ἄσρων,
καὶ πόντος, ποταμῶν μείζον' ἔχει δαῖμα, μιν,

Φαμί τοῦτον ἐγὼ σοφίᾳ προέχειν ἐπίχαρμον,
ὃν παῖς ἐπεφάνωσ' ἄδε συρακοσίων.

Εἰς Φιλόλαον.

Τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν.
εἴ τ' ἔρ' κ' ἂν μὴ δ' ἄς, ἀλλὰ δοκίμ' αὐτὸν χεῖς.
ἔτι κ' ἂν φιλόλαον ἀνείλε κρότων ποτὲ πάθον,
ὥς μιν ἐδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Εἰς Ηράκλειτον.

Πολλὰ κ' ἡράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτὲ τὸ ζῆν
ᾧ δὲ διαντλήσας, δῦσ' ἄμωρος εἴτ' ἐθανεν.
σῶμα γὰρ ἄρ' ἀδύνατον κ' ἐκ νόσου ὕδασι, φέγγος
ἔσβεισεν ἐκ βλεφάρων, κ' σκότον ἠγάγετο.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ηράκλειτος ἐγὼ. τί με ᾧ κ' ἔτι ἔλκετ' ἄμουσοι;
ἢ χ' ὑμῖν ἐπόνοω, τοῖς δὲ μ' ἐπιταμένοις.
εἴς ἐμοὶ ἄνθρωπος, τρισμῦριοι δὲ δ' ἀνδρείθμοι,
ἔδ' εἰς ταῦτ' αὐτὸν κ' παρὰ φερσεφόρῃ.

Εἰς Ζήνωνα τὸν
ἐλεάτην.

Ἡθελες ᾧ ζήνων κελόν, ἡθελες ἄνδρα τύραννον
κτείναι, ἐλκυσάσθαι δουλοσυνῆς ἐλέαν.
ἀλλ' ἐδάμνη δ' ἡ γὰρ σε λαβὼν ὁ τύραννος, ἐν ὅλῳ
κόφει. τί τὸ τοῦ λέγω; σῶμα γὰρ, ἢ χ' ἰδὲ σέ.

Εἰς Πρωταγόραν.

Καὶ σὲ πρωταγόρη, φάτιν ἐκλυον, ὥς ἄρ' ἀθηνῶν
ἐκ ποτ' ἰῶν, κ' θ' ὅδ' ὃν πρέσβυς ἐὼν ἐθανε.
εἴλετο γὰρ σε φυγεῖν κέρκοπος πόλις. ἀλλὰ σὺ μὲν πρὶν
παλαῶδες ἄστυ φύγεις. πηχτέα δ' ἔκ' ἐρυγεις.

Υ ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς Κράτητα, ὁμοῖο πῶτον τῷ

εἰς Σαρδανάπαλον.

Τόαν' ἔχω, δ' αὖ' ἔμαθον, καὶ ἐφράντισα, καὶ μετὰ μυσῶν
σέ μιν ἐδάην· τὰ ἢ πολλὰ, καὶ ὀλβία, τύμβος ἔμαρψεν.

Ἰταλὸν εἰς Πύρρωνά σκεπτι-

κόν, ὁμοῖο βαῖον,

Κάτθανε δ' ὡς Πύρρων; ἐπέχω· πυμάτην μετὰ μοῖραν
φῆς ἐπέχιν; ἐπέχω· σκέψιν ἔπαυσε τάρος.

Εἰς Επίκτητον ἰσόψιφον.

Λεωνίδε.

Δύλος ἐπίκτητος γενόμεν καὶ σῶμ' ἀνάνηρος.

καὶ πενίην ἱeros· καὶ φίλος ἀθανάτοισ.

εἰς Δημοκρίτον.

Πλῦτων δέξο μάκρ' Δημοκρίτον· ὥς κεν ἀνείνων

αἰὲν ἀμειδίτων, καὶ γελάοντα λάχοις.

Τὸ αὐτὸ.

Δῖδω λυπηρὲ δεικνόνε· τὸτ' ἀχέροντος

ὑδωρὸς πλώεις πορθμίδι κυανέη,

δέξαι μ' εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυδέα

βάρει ἀπρῶθι μένων, ὅν καὶ Διογένην.

ὅλη μοι καὶ πῆρα ἐφ' ὀλβία· καὶ ὅ παλαιὸν

ἔσος, χ' ὠφθιμένους ναυσιλέων ὀβολός.

πάνθ' ὅσα κὴν ζωῆς ἐπεπάμμιθα, ταῦτα παρ' ἔσθην

ἔρχομ' ἔχων· λείπον δ' ἔσθ' ἐν ὑπ' ἡλίῳ.

Καλλιμάχε.

Εἰπέ τις ἡράκλειτε τιὸν μόρον· δὲ δέ με δάκρυ

ἤγαγεν· ἐμνήσθην δ' ὁσάνεις ἀμρότεροι

ἢ ἑλίον ἐν λέχῃ κατεδύσαμεν· ἀλλὰ σὺ μὲν πρ

ξεῖν' ἀλικερνησὼν τερά' παλαια ποδῆ.

αἶ δ' ἐτεαὶ ζώουσιν ἀνδρόνδε· ἥσιν ὁ πάντων
ἄρπακτὴς αἶδης, ὅκ' ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

Γλάτωνος.

Ναῦ' ὅτε μινδὺν ἄλεις ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι κελεύεις,
ὥπαι· κῆρ' πάντῃ πᾶσι περιβλέπεται.
θυμὲ, τί μινύεις κισὶν ὁσεὶν; εἴτ' ἀνιήσεις
ὑπερον· ὅχ' ὅτ' ὦ φᾶδρον ἀπώλεσάμην;

Ενθάδε γοργί' αἰκωικῶ κεραλὴ κετάκειμαι,
ὅκ' ἐτι χρεμπόμενῃ, ὅτ' ἀρμυαομένη.

Εἴπασ' ἥλιε χαῖρε Κλεόμβροτος ὦμβρακιώπης,
ἤλατ' ἀφ' ὕψηλ' ὅτ' ἔχεις εἰς αἶδην,
ἄξιον ὅδ' ἐν ἰδὼν θανάτου κεκόν, ὡς ἀ Γλάτωνος
ἐν τ' περὶ ψυχῆς γράμ' ἀναλεξάμενος.

Σπυσίππου.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κετέχει τὸδε γαῖα Γλάτωνος.
ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακρόρων.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ τετάρτῳ τμήματι, ἐπιγράμματα εἰς θεῶν
ἀγάλματα ἔχοντι, καὶ ἀνδρῶν σῆλας, καὶ ζώων μορ-
φὰς, καὶ ἔτι εἰς ῥάβδους, περιέχεται κεφάλαια τὰδε.

Εἰς εἰκοτὰς.

Ἀνδρῶν ἀγαθῶν.	I	Λίθους.	18
Ἀθλητῶν.	2	Λουβρά.	19
Βαμχῶν.	3	Ναούς.	20
Βασιλέων.	4	Νίκης.	21
Γυναικῶν.	5	Ξενοδοχείας.	22
Ζωγράφων.	6	Οἴκους.	23
Ζώων.	7	Οπλά.	24
Ἡρώων.	8	Ορχηστρίδων.	25
Ἡρωίδων.	9	Πηγὰς.	26
Ἡχοῦς.	10	Ροιητῶν.	27
Θαλάσσης.	11	Ρόλης.	28
Θεῶν.	12	Ροταμῶς.	29
Γαγῶν.	13	Ροάπια.	30
Καιροῦ.	14	Ρήτορων.	31
Κήπους.	15	Σελή.	32
Κιθαρωδῶν.	16	Φιλοσόφων.	33
Κτόνας.	17	Ωρολόγια.	34

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ

ΑΓΑΘΩΝ. Ι

Εἰς εἰκόνα Γαβριήλου ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ.
Λεοντίῳ χολαστικοῦ.

Αἱ φαέθων γραφίδεσιν ἔχει τύπον,
ἀλλὰ χαράσσει
ἢ ἑλίου τέχνη, κρυπτομένων φαέων.
καὶ σὲ σοφὲ πολίταρχε γράρει Γα-
βριήλιε τέχνη,
ἐκὸς σῶν ἄρετῶν· ἐκὸς ὅλων καμάτων,
Θεαυτῆτον.

Τῦτον ἰσχυρόν νομικῆς φάος, εἴην ἰδῆσαι
ῥώμῃ καὶ βερόν· πάντα φύσις δυνάται.

Εἰς εἰκόνα Καλλινίῃ καὶ βικτω-
ρίῳ· Λεοντίῳ χολαστικῷ.

Κάλλει μὲν νικῆς κραδίης ὅσον, ὅσον ὁ πωτῆς.
τῆς γὰρ ἐπὶ νυμῆος ἀξία πάντα φέρεις.
αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι κατὰ νύκτων βασιλῆα,
πᾶσαν ὑπὸ πείρῃς ἔασι μελιχίην.

Εἰς εἰκόνα ἄρχοντος, ἐν σμύρνῃ.

Θεοδωρίτῃ γραμματικῷ.

Εἰ φιλαδελφεῖς ξενήϊα ταῦτα φιλίπτω,
φράζεο πῶς μνήμων ἢ πόλις ἀνομῆς.

Αδελφότητον.

Μνήμονες οἱ καὶ πόλεις πολέων ἀνερμίστων,
Γαλμάτων ἰσχυρίων πᾶσαν ἀρσάμενοι.

Υ ἱιῖ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν περγάμῳ

δοθεῖσαν ἐπὶ πρεσβείᾳ πρι

τιμῇ Αραβίου.

Τὰς μὲν ὑπὲρ μύθων τε, καὶ αὐτοχάλοιο μελίαντες

εἰκόνας, ἱλήκοις δὴρὰν ὀφειλόμενος.

νῦν δ' ὑπὲρ ἰδρωμάτων τε, καὶ αὐτοχόιο μερίμνης,

τῇ δέ σε τῇ γραφίδι σῆσάμεν ἡρακλέων.

εἰδ' ὀλίγον ἢ γέρας, μὴ μέμρεο, τοῖσδε γὰρ ἡμεῖς

αἰεὶ τὰς ἀγαθὰς ἀνδράσας ἀμειβομένθα.

Εἰς σῆλην Λεοντίου χολαστικῆς τῆ μινωταύρου.

Γέρων ὁρᾷ χρυσεόισιν ἐν εἵμασιν· αἰδὲ παρ' αὐτῶν

δοχαλ, ἀμοιβάων μάρτυρές εἰσι πόγων,

ἀντολίης πρώτῃ, καὶ διχθαδίου μετὰ τὴνδε

κόλχου πορφυρέης, καὶ πάλιν ἀντολίης.

Εἰς εἰκόνα Σαυεσίου χολαστικῆς ἐπὶ νίκη μάχης

ἀνατεθεῖσαν ἐν βηρυτῶ· ἰωάννου ποιητῆς

τῆ βαρβουχέλλου.

Οὐχὶ παρ' αὐρώτῃ μόνον ἀνέροβ εἰσὶ μαχηταί,

ὅδε παρ' ἱλλιαῶν μνάμονές εἰσι δίκης.

ὥς ἀπ' τὰς σπάρτας, ὥς αὐτὰς αἶσιν ἀθάνατος,

Σαυέσιον νίκη, καὶ θέμις ἡγάσαστο.

Εἰς εἰκόνα Λογγίνου ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ.

Αραβίου χολαστικῆς.

Νεῖλος, περσῖς, ἱβηρ, σόλυμοι, δύσις, δόρμενις, ἰνδοί,

καὶ κόλχοι, σκοπέλων ἐγγύθι καυκασίων,

καὶ πεδία ζῶντα πλουσιτέρων ἀγαρηνῶν,

Λογγίνου ταχινῶν μάρτυρές εἰσι πόγων.

ὥς δὲ ταχὺς βασιλῆϊ διάκτορος ἦεν ὁ δαῶν,

καὶ ταχὺς εἰρήνην ὥπασε κυθομένην.

Εἰς εἰκόνα

Εἰς εἰκόνα Κρίσπου·Κριναγόρου.

Γείτονός εἰς βίαν αὐτὸν μῦνον τύχαι ἐπρεπον εἶναι

Κρίσπε, βαθυπλῆτου σῆς·ἐνεκεν κραδίης,
ἀλλὰ καὶ πάντων πάσαι·τί γὰρ ἀνδρὶ τοσῶδε

ἀρκέσει εἰς ἐτάρων μυρίων εὐφροσυνῆς;
νῦν δ' ἐπεὶ καὶ τῶν κρείων ἐπὶ μείζον' ἀέξει

Καῖσαρ·τίς κείνου χωρὶς ἄρηε τύχης;

Εἰς εἰκόνα ἀνατιθεῖσαν ἐν τοῖς Γλακιδίου ὑπὸ τῷ νεῷ
σηρινίου·Αἰαβίου χολαστῆ.

Θωμᾶν παμβασίλῃος ἀμεμρέα κηδεμονῆς,

ἀνθεσαν οἱ τὸ νέον τάγμα μετερχόμενοι,

θιασισίης ἀγχιτασσωρίδος, ὅφρα καὶ αὐτῇ

εἰκότι χώρον ἔχη γείτονα κοιρανίης.

αὐτὸς γὰρ ζαθέοιο θρόνου σὺψωσε μελᾶθρου,

πλῆτον ἀεξήσας·ἀλλὰ μετ' αὐσεβίης

ἄγνωμον τὸ πόνημα·τί γὰρ γραφὶς οἶδεν ὁ πάλαι,

εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνηστὶν ὀφειλομένην;

Εἰς εἰκόνα Θεοδοσίου ἄρχοντος

ἐν σμύρνῃ.

Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Θεοδοσίον, ἀσίδως ἀρχόν,

εἰκότι μαρμαρέῃ στήσαμεν ἀνθύπατον,

ὅσων ἐξ σμύρναν ἔλθρε, καὶ ἦρχεν ὅς φάος αὐθις,

ἔργοις θαυμασίοις πλὸν ἀφδομένην.

Εἰς εἰκόνα Δαμοχάριδος

ἐν σμύρνῃ.

Δαμόχαρι κλυτὸν κτητι, δίκῃσπόλε, σοὶ πόδε κῦδος,

ὅππῃτε πῶς σμύρναν μετὰ λoίγια πῆματα σεισμῷ.

ἑαυμένως πνέων, αὐθις πόλιν ἐξετέλεσας.

πάσα φύσις βασίλεια, τεὸν κράτος αἰὲν αἰεῖδῃ,

ὅσων ἐξ δνοσμένῳ σῆχας ὤλεσας, ὅσων ἐξ φέγγος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀνδράσι σωφρονέουσι καὶ μετὰ δῆριν ἀνῆλθοι,
ἰ πολύτης δ' ἐκέλευσας δμόγνια πῆματα χάρις.

Εἰς εἰκόνα Θεόδωρον

ἄρχοντος.

Τῆτιός Θεόδωρον ἐμέλλομεν εἰς ἐν ἰόντῳ,
χρυσείας γραφίδας ἀειμνήσοις γεραίρειν,
εἰ μὴ χρυσὸν ἐφουγε καὶ ἐν γραφίδας ἐόντα.

Εἰς πλὴν ἀνατολικὴν πύλην θαλασσονίκης.

Ἡ νορέης δ' ἐπὶ τῆρα ὑπερφία βαβυλῶνος,
καὶ σέλας ἀντιάνοιο δίκης βασιλείον ὑπαρχον,
ξεῖνε νόῳ σκίρτησον, ἰδὼν ἐφ' ὑπερθε πύλων.
ἐννομίας ποτὶ χῶρον ἄριστον ἐβλον δόσεις.
βάρβαρον ὃ προμείεις, ὃ κ' ἄρρενας ἄρρενοκυΐτας.
ὃ πλάλαιων, σὺ δὲ τείχος, εἶχες βασιλείον ἀγαλμα.

Αθηνά.

Νικῆταν δ' οὐρίτολμον, ἀναξ, στρατός, ἀστὰ, δῆμος,
πῆσαν ὑπὲρ μεσάων μηδοφόνων καμάτων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν μέγαν ἐν κλέμοις, τὸν ἄρομον ἡγεμονῆα
Νικῆταν, δρετῶν εἵνεκεν, οἱ πράσινοι.

Πρόκλος ἐγὼ Πάυλος βυζάντιος, δὲν περὶ δῶμα
πλεθρόντα δίκης, βασιλῆος ἤρπασεν αὐλή,
ὅφρ' εἴην σῶμα πιστὸν ἐριθενέος βασιλῆος.
ἀγγέλλῃ δ' ὅδε χαλκός, ὅσον γέρας ὅτιν ἀέθλων.
καὶ τὰ μὲν, εἵκελα πάντα καὶ ἡεῖ, καὶ γενετῆρι.
ἐν δ' ὑπάτων ῥάβδοις, πᾶς νίκησε τοῖμα.

Απλωνίδης.

Θαύμασε τὸν Κινύρην ὃ πάλα χρόνος, ὃ φρύγας ἄμρω.
σὸν δὲ Λέων ἡμεῖς καὶ ἄλλος ἀσδόμεθα.

περὶ φρίδι περιβώτε, μακροτάτη δ' αὖ ἄρα νήσῳ,
καὶ ῥόδος, ἣ τὰς λάμπεται ἡλίῳ.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰ τοιόσδε Λέων λάχεν ἀντίος Ἡρακλῆϊ,
ἢ κ' ἦν ἀγνίδω τότο τ' ὀδωδέκτον.

Εἰς πλὴν ἀνατολικὴν πύλιν θαλασσονίκης.
Μορφὰς δ' ὁ γράψας, ἤθελον καὶ τοὺς ῥόπους.
ἀνεσείρασε δέ μιν πλὴν ὄρεξιν ἢ τέχνη.
καὶ δὲ μ' ἀνέξενδρον ἀλλαν φίλος.

Μητροδώρου.

Αὐτὸν ἰωάννην δ' ἔγερων ὅτ' ἐδέξατο θεσμός,
εἶπεν ἀνηβήσας, αὖθις ἔχω σε Σόλων,

Εἰς ἀγωνιστῶν εἰκονᾶς. 2

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα Θυώνιχόν, ἢ χ' ἵνα λούσῃς,
ὡς καλὸς ἐν τῇδ' ἀνὰ μάτος ἀγλαΐα,
ἀλλ' ἵνα σοι τὸν ἀέθλον, ὃν ἐξεπόνησε μάθοντι
ὦ γὰρ θεέ, τὰς αὐτὰς ἰαλὸς εἶσι μανίᾳς.
ἔτος δ' μὴ κλίνας καμάρῳ πόδα, πάντα δ' ἀγῶνι
ἀλικεῖ νικῆσας, ὁπλότερον, πρότερον.

Φιλίππου.

Ἰσως με λούσων ξεῖνε ταυροτάτορα,
καὶ σερρόγγον ὡς ἄτλαντα δαύτερον,
θαμβεῖς, ἀπιστῶν εἰ βρόττος ἢ φύσις.
ἀλλ' ἴθι μ' ἤρᾶν λαδινῆα πάμμαχον,
ὃν σμύρνα, καὶ δοῦς περγάμου κατέσφιν,
δελφοί, κόρινθος, ἦλιν, ἄργος, ἄκτιον.
λοιπῶν δ' ἀέθλων ἦν ἐρυνήσης κράτος,
καὶ πλὴν λίβυααν ἐξαριθμῆσεις κόνιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς Θρομέα. Ἀθῆλον.

Λάδ' αὖ τ' ἰσάδιον ἐθ' ἤλατο, εἴτε διέπῃ,
δαμόνιον τ' ἰσάχος, ὅδ' ὀφράσαι δαυατῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Οἷος ἔης φάτων τὸν ὑπὲρ μὲν ἔμπνοε Λάδ' αὖ,
θυμὸν ἐπ' ἀκροτάτῳ πνύματι θεῖς ὄνυχ' αὖ,
τοῖον ἐχάλευσε Μύρων ἐπὶ παντὶ χαράξας
σώματι, πιακίου προσδοκίῃ σφάνη.
πλήρης ἐλπίδος ἐστὶν ἄκροισ δ' ἐπὶ χεῖλεσιν ἄσθμα
ἔμπρην, κοίλων ἐνδοθεν ἐκ λαγόνων.
πιδῆσαι τάχα χαλκὸς ἐπὶ σέρος. ὅδ' ὀφθέξει
ἁβάτις. ὦ τέχνη, πνύματος ὠκυτέρ' αὖ.

Αλκαίου.

Οἷον ὁρῆς ὦ ξεῖνε τ' ἰσάκεον εἰκόνι λῆμμα
Κλητομάχῃ, τοῖαν ἑλλὰς ἐσείδε βίαν.
ἄρτι παρ' αὖ μαχρέντα χερῶν ἀπελύετο πυγμαῖς
ἐντεα, καὶ γοργῶ μάρνατο παγκρατίῳ.
τ' ἰρίτον ὅκ' ἐκόνιαν ἐπ' ὠμίδ' αὖ. ὅμ' αὖ παλαίσας,
ἀπῶς τὸς ἰριανὸς ἰσμοθέν εἴλε πόρους.
μῦθος δ' ἐλλάνων τ' ὅδ' ἔχει γέρας. ἐπ' ἀπυλοὶ δὲ
θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἐσέρεθ' ἔρμοκράτης.

Τρωΐλου γραμματικῶς.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε, τίνας χάριν, ἢ τίτι λέξον.
ἀντὶ παλαισμοσικῆς θῆκε Λύρωνι πόλις.

Ταύτην Εὐσεβίῳ Βυζαντιάς εἰκὼν ῥώμῃ
πρὸς διααῖς ἐτέραις εἵνεκεν ἰπποσικῆς.
ὅδ' ὅτ' ἀμφήριστον ἑλὼν ἐσέφατο νίκη,
ὅμ' αὖ πολὺ κρατέων ποσὶ, καὶ ἡγορέη.

παυεκεν ἀντιβίων ἔριν ἔσβεσεν. ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
δήμῳ τῷ προτέρῳ παῦσε διχοτασίην.

Εἰς εἰκονὰς βακχῶν. 3

Εἰς βάκχην ἐν βυζαντίῳ.

Γαῦλα σιλεντιαρίῳ.

Ἐκφρονα τῷ βάκχῳ, ὃς ἤνυσεν, ἀλλ' ἢ τέχνη
θήκετο, καὶ μαγίην ἐκτέμειξε λίθῳ.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἰχετε τῷ βάκχῳ, μὴ λαϊνὴν περ ἔσση,
ἔδῳν ὅπερ θεμένην, ἢ δὲν ὅπερ προφύγῃ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Αἰθαίῳ

χολαστῷ.

Οὐτῷ ἐπισαμένῳ τὰ χαλκὸν βάλα χερσὶ τινάξας,
βάκχῳ αἰδομένῳ ἐπὶ λαοτύπος.

Ὅτῳ γὰρ προνέουκεν. εἴποι δὲ τὸ βοῶσθαι,
ἔξτε καὶ παταγῶ, μηδενὸς ἰσαμένῳ.

Σιμωνίδῳ.

Τίς ἄδεις; βάκχα. τίς δέ μιν ξείσι; Σκόπας.

τίς δ' ἐξέμινε, βάκχος, ἢ Σκόπας; Σκόπας.

Γλαῦκῳ ἀθηναίῳ.

Ἀ βάκχα παρὶά μιν, ἐκφυγῶσι δ' ὄλυντας
τὸν λίθον. ἀνθρώποι δ' ὡς βρομιαζόμενοι.

ὦ Σκόπα, ἀθεοποῖς ἐμήσατο, μήσατο τέχνα
θαῦμα χιμαροφόνον, θαῖδα μαινομένην.

Γλαύκῳ.

Ἡ βάκχη κρονίδην σάτυρον θέτο. εἰς δὲ χορείαν
θρῶσκει μαινόμενος, ὡς βρομιαζόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ
ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ
ΕΙΣ ΝΕΡΩΝΟΣ. 4

Κριναζόρου.

Αντολῖαι, δύσιβ, κόσμη μέβα, καὶ τὰ Νέρωνος
ἔργα, δι' ἀμφοτέρων ἴκετο τῆς περάτων.
ἥλιος ὁρμενίην ἀνιῶν ὑπὸ χερσὶ δαμῆσαν
κεῖν, γερμανίην δ' εἶχε κερτερχόμενος.
διαδὼν αἰδέσθω πλέμη κράτος. οἶδεν δράξης,
καὶ ῥῆνος, δύλοισ ἐθνεσι πινόμενοι.

Εἰς σῆλην Ιουστινιανού βασιλεύς
ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ.

Ταῦτά σοι ὦ βασιλεῦ μνησκῶνε, δῶρα κομίζε
σῆς ῥώμης γενέτης, καὶ πάϊς Εὐστάθιος,
πῶλον ὑπὲρ νίκης, νίκην σφανηφόρον ἄλλην,
καὶ σὲ μετ' ἐνέμῳ πῶλῳ ἐφεζόμενον,
ἦτος ἰουστιανὲ τεὸν κράτος. ἐν χθονὶ δ' αἰεὶ
δεσμὸς ἔχοι μῆδων, καὶ σκυθῶν προμάχους.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Πῶλον ὁ μὲν, καὶ ἀνακτα, καὶ ὀλυμμένην βαβυλῶνα,
χαλκὸς ἀπὸ σκύλων ἐπλασεν αἰσυρίων.
ἔστ' ἰουστιανός. δὲν ἀντολίης ζυγὸν ἔλκων,
ᾗσεν ἰουλιανὸς μάρτυρα μνηδοφόνον.

Εἰς σῆλην τὸ αὐτὸ
ἐν τῷ λιμένι.

Τῦτο παρ' ἀγιαλοῖσιν ἐγὼ Θεόδωρος ὑπαρχος,
ᾗσα φαγνὸν ἀγαλμα ἰουστίνῳ βασιλεῖ,
ἔφρα καὶ ἐν λιμένεσσιν ἐὼν πετάσσει γαλήνην.

Εἰς εἴσοδον τῆς ἱερείας.

Τῶτον ἰουστινιανὸς ἀγακλέα δείματο χῶρον,
ἔδωκε, καὶ γαῖη, καὶ ἄλλος ἐπικρεμάσας.

Ἀθῆλον.

Κοῖρανοι, ὑμετέρην ὄρε πῶ, καὶ ἔργα,
αὐδήσει χροῖνος αἰὲν, ἕως πόλος ἀπέραιτο ἔλκη.

Εἰς τὴν Θεοδοσίου

βασιλείας.

Εὐθροῦς ἀντολήθε φασφόρος ἥλιος ἄλλος,
Θεοδόσιε θνητοῖσι πόλιν μέσον ἡπίοθι με,
ὠκεανὸν παρὰ πρῶτον ἔχων μετ' ἀπείρονα γαῖαν,
πάντοθεν ἀγλήης κεκορυθμένος ἀγλαὸν ἵππον,
φινιδίως μεράθυ με καὶ ἐαυμένον κατερύκων.

Καλλιᾶδης σφαπτοῦς βυζαντίου, τὸ περιβόη-

τον τὸ βυζαντος ἀγαλμα, κατὰ πῶ

καλουμένην βασιλικὴν ἀνέστη

κεν ἐπιγράψας οὕτω.

Τὸν κρατερὸν βυζαντα, καὶ ἰμερτὴν Φιδάλειαν,
εἰν ἐνὶ κοσμήσας ἀνθετο Καλλιᾶδης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἰ μερτὴ Φιδάλεια δάμαρ βυζαντος ἐτύχθην.

εἰ μὴ δὲ βουπάλως δῶρον ἀεθλοσώμης.

Εἰς εἰκόνα Γεωσίου

στράτου.

Τρεῖς μετυρηνήσαντα, τοσαυτὰν ἐξεδίωξε

δῆμος ἐρεχθιδῶν, καὶ τρεῖς ἐπιγάγετο,

τὸν μέγαν ἐν βουλῇ Γεωσίστρατον, ὃς τὸν Ὀμηρον

ἠέροισα, πορράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον.

ἢ μετέρος, τὸν ἐκείνος ὁ χρύσεος ἦν κληῖς,

εἰπερ Ἀθηναῖοι σμύρναν ἀπφκίσαντες.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς εἰκόνα Βερενίκης· Ασκληπιά-

δα· οἱ δὲ, Ποσειδίππου.

Κύπριδος ἄδ' εἰκὼν· φέρ' ἰδόμεθα μὴ Βερενίκης.

Δισαΐω ποτέραν φῆτις ὁμοιοτέραν.

Γεμίνου.

Οὗτος ὁ κεκοπιδάισι βαρὺς λίθος, ἄρεϊ κείμαε

ξεῖνε, φιλιππίης σύμβολον ἠνορέης,

ὑβρίζων μαρμαῶνα, καὶ ἀρχιᾶλ' ἀλαμίνος

ἔργα, μακεδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα.

ὁ μνηνεῶν νέκυας Δημόθενδε· αὐτὰρ ἔγνωε,

καὶ ζωῶς ἔσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρὺς.

Ζήνωνι πηολίᾳρχος ἰουλιανὸς βασιλεῦς.

Ζήνωνος παράκοιτιν ἰουλιανὸς ὀφειάδην.

Οἶκον ἀνάξελικῶνος ἀνηβήσαντα νοήσας,

κυδαλίμοις καὶ μάτοισιν ἰουλιανὸς πηολίᾳρχος,

περικῶν προπαροῖθε δόμων, παρχύσεος ἔστι.

Κῦδος ἰουλιανὸς πανασίδιμον, δ' ἀμετὰ κῶμον

περίδων, χρυσέην σῆσιν ἀναστασίην.

Εἰς εἰκόνα ἰουστινιανῶν βασιλέως.

Ἄλλον ὑπὲρ νίκης ἐκαρηφόρον ἐνδοθι σέσων,

ὁ θρασὺς ἀνστήσει μῆδος ἀνὰ κτιτύπον.

Ἄλλον ἀκείρε κόμας ἀβάρων σφαῖρας ἐκτοθεν ἵστρος,

κείρας ἐκ κεφαλῆς βόστροχον αὐταλίας.

Ἄλλον ὑπὲρ ἀννομίας ἐριθιλέος ἐνθάδε τέτον

ἐξ ὑπάτης μίθης σῆσεν ἀναστα πόλιν,

ἑμπεδος· ἀπὸ μένοις βυζαντίας ἀμμορεῖ ῥώμα,

θεῖον ἰουστινιανὸν καὶ ῥτος ἀμειψαμένα.

Ἀδελφον

Αθῆλον.

Οὗτος δ' κοσμήσας ὑπ' αὐτῶν θρόνον, δὴν φησὶ παρχον
καὶ πατέρα βασιλῆος ἐδὴν καλέσαντο μέγιστοι,
χρυσέος ἐσκεν Ἀνθελιανός· τὸ δ' ἔργον,
τῆς βαλῆς ἥς αὐτὸς ἐκὼν κατέσπασεν ἀνέσας.

Αθῆλον εἰς ἄρχοντα.

Μέξον μελιχίῃ βαλὼν φόβον, ὅπῃ καὶ αὐτὴ
βομβήσας μέλιναν, κορύσσεται ὁ ξεῖτ' ἐν βῶ.
ὅ γὰρ ἄτερ μάστιγος ἰθαῖται ἴππας ἀγῆνωρ,
ὅ δ' ἐκ συῶν ἀγέλη ἐπιτίθεται ἀνδρὶ νομῆϊ,
πρὶν καὶ ἐριθύνῃσι καλὸς ἄλλοτερος ἦχον ἀκῦσῃ.

Αντιτάξ.

Ζηνί, καὶ ἀπὸ πολλῶν, καὶ ἄρει, τέκνον ἀνάκτων
ἐκέλευεν ἀνιτάνῃ μητέρος ἀντοκίῃ.
πάντα τοι ἐκ μοιρέων βασιλῆϊα, πάντα τέλεια
ἦλθεν· ἐποίησιν δ' ἔργον αἰδοπόλων.
ῥα σκιῇ πρὸν βασιλῆιον, ἄρης δόρυ, καλλοσιώην δέ,
φθίβος ἔχει· παρὰ σοὶ δ' ἀθρόα πάντα κότυ.

Σωεσίς φιλοσόφου.

Οἱ φῆς τανδ' αὐτῶν, Κάτωρ, ἐλένη, Πολυδάμης.

Εἰς οἶκον Σοφίας.

Ἀνθελίων δ' ἐπείσιναν ἱβλιανὸς κλιῖχος
ὡς σοφίης μετὴν ἀνθετο πλὴν σοφίην.

Εἰς Ἰουστιανὸν σῆλιν.

Ἰουστίνον κατὰ χρέος τὸν δεσπότην.
ἱβλιανὸς ὑπαρχος ὡς ἀνεργέτην.

Εἰς Εἰκονὰς Γυναικῶν. 5

Ραῦλα σιλεντιαρίδ.

Ὀμματα μὲν κῆρης μόλις ἢ γραφίς, ὅτε δ' ἐλάττην,
ὅτε σέλας χροῖς ἄκρον ἀπέπλάσαστο.

Z

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἴ τις μαρμαρυγὴν δαύχται φαιθοντίδ᾽ αὖ γράφαι,
μαρμαρυγὴν γράφῃ καὶ Θεοδωριάδος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βάσκεινος ἡ γραφὴς ἐστὶ καὶ εἰσορῶσι μεγάροισιν
χρυσέα κεκρυφάλοισι βόσρυχα κρυφάμενη.

εἰδ' ὑπάτης κεφαλῆς ὑπάτην χάριν εἰκότι καύθοις,
ἔδ' ἐπὶ τῷ λοιπῷ κέλλει πίστιν ἔχεις.

πᾶσα γραφὴς μορφῇσι χαρίζεται. ἀλλὰ σὺ μοῦνα
τῆς Θεοδωριάδος κλέφας ἀπ' ἀγλαΐας.

Σαυτοῖς φιλοσόφον εἰς εἰκόνα τῆς

αὐτῆς ἀδελφῆς.

Τῆς χρυσῆς εἰκὼν ἡ Κύπριδος, ἡ Σφρατονίκης.

Αἰαθὶς χολαστικῆς.

Μαχλὰς ἐγὼ γενόμην βυζαντίδος ἐνδοθὶ ῥώμης,
ὠνιπλὴν φίλιν πᾶσι χαρίζομένη.

εἰ μὴ δὲ κελλιρὸν πλυδαέδαλος. ἦν ὑπ' ἔρωτος
οἰσθηθεὶς Θωμάς, τῇ δ' ἔθετο γρατῖδι,
δεικνύς ὅσον ἔχει πόθεν ἐν φρεσίν. ἴσα δ' αὖτῳ
κηρῶ πηρομένῳ, τί κεταίει κρεδίη.

Ανακρέοντος.

Ἡ ἦν θύρον ἐχούσ', ἐλικωνιάς. ἡ δὲ παρ' αὐτῶν,
Ξανθίππη. Γλαυκὴ δ' ἡ χερδὸν ἐρχομένη.

ἐξ ὄρεος χωρῶσι. Διωνύσω δὲ φέροισι
κλωδόν, καὶ σαφυλὴν πίονα, καὶ χίμαρον.

Αἰηλον.

Θαῦμ' ἔρετας μορφῶν ὁ πίν᾽ ἔχει, οὔτε τὸ γαῦρον
τῶνδε. τὸ δ' ὠραῖον τῆς ἀγανοβλεφάρου,

σαῖνοι κέν σ' ἐσι δῶσα, καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα,
δέσποιναν μελᾶθρων οἰομένη προφῆν.

Ηρίννης.

Εξ ἀπαλῶν χειρῶν τάδε γράμματα λῶσε Γρομινθαῦ
 ἐντὶ, καὶ ἀνθρώποι πῶς ὁ μαλὸς σοφίαν.
 ταύταν γὰρ ἐτύμως τὰν παρθένον ὅς τις ἔγραψεν,
 αἶψ' αὐτὴν πρὶ ἐθικῇ ἢς ἀγαθαρχίς ὅλα.

Εἰς Ζωγράφους. 6

καὶ ἀγαλματούργους, καὶ
 ἀπλῶς εἰκόνας.

Εἰς εἰκόνα Ἀπελλοῦ.

Αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν εἰκόνι γράψεν ἄριστος ἀπελλῆς.

Κωμικῶς χολαστικοῦ ἐν
 ἀναζάρβῳ.

Νωθεὸς ἐγὼ τελέθεσκον ἀπ' ἱξύος ὅτε πόδας ἄκρας,
 τῆς πρὶν ἐνεργείης πυρὸν ἀτεμβόμενος,
 ζῶης, καὶ θανάτοιο μεταίχμιον, αἶδι γείτων,
 μοῦνον ἀναπνείων. τᾶλλα δὲ πάντα, νέκυσ.
 ἀμὰ σοφός με Φιλίππος, δὲ τὸ γραφίδεαι δοκούεις,
 ζώησεν κρυερὴν νοῦσον ἀκεανάμενος.
 αὖθις δ' ἀντωνῖνος, ἅπερ πάρος ἐν χθονὶ βαίνω,
 καὶ παρὶ πεζύῳ, καὶ ὅλος αἰσθάνομαι.

Εἰς ἀγαλμα Φιλίππου.

Ἡ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ ἕρανοῦ εἰκόνα δειξέων
 Φειδία, ἡ σύζ' ἔβησεν τὸν θεὸν ὁφόμενος.

Εἰς τὸν ἐν ῥόδῳ Κολοσσόν. Σιμωνίδου.

Τὸν ἐν ῥόδῳ Κολοσσὸν ὁκτάκτις δέκῃ
 Λάχης ἐποίησεν πηχέων ὁ λίνδιος.

Ἀδανότου.

Ἀῖσαν Τιμομάχῃ πλέον, ἢ πατρὸς ἤρπασε τέχνη
 πῶς φύσιν ὁ γράψας εἶδε σε μαινόμενον.

Z ij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

καὶ σκελευθήσῃ χεῖρ ἀνέρι. καὶ τὰ κερατὰ
δακρυα, τὸς λυπῆς πάντας ἐμίξε πόνους.

Αἰμιλιανῶ.

Τέχνας εἵνεκε σοῖο, καὶ ἁλίθους ἄδῃ βρυαῖσι,
Γραξίτελθῃ. λῦσον, καὶ πάλι κωμάσεται.
καὶ δ' ἡμῖν ὃ γῆρας ἐτ' ἀδρανές. καὶ ὃ πεδιντῆρ
σειληνοῖς κώμων, βάσκεινός ὄψι λίθος.

Σιμωνίδῃ.

Γφίων ῥοδ' ἔγραφε κορινθίος. ὃν ἐνὶ μῶμος
χερσίν. ἐπεὶ δόξας ἔργα, πλὴν προφέρει.

Αἰνιλον.

Οὐκ ἀδαῆς ἔγραφε Κίμων τάδε, παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος. ὃν ὃ δ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

Αἰέσποτον.

Ατέχνα ῥον ἔλεγχον ἀπώλεσεν. ὃ δὲ ῥον αὐτὰ
μανῦσαι δυνάται, τῷ πόρε τὰν κεφαλάν.

Αἰνιλον.

Μικρῶ κατέχον ῥον βόρῃαι τοῖς δακτύλοις,
ὑπεραπατηθεὶς τῇ θεᾷ τῶν χρωμάτων.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΖΩΩΝ. 7

Εἰς τὸν Μύρωνος βῆν.

Βοῖδίον εἰμι Μύρωνος. ἐπὶ σῆλην δ' ἀνάκειμαι.
βυκόλε, κενθήσας εἰς ἀγέλην. μ' ἀπάγε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τί πτε Μύρων με τὸ βοῖδιον ἔνταυθοι παρα' βωμοῖς
ἴδρυσας; ὃν ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;

Ανακρέοντος εἰς τὸ αὐτό.

Βυκόλε, τὰν ἀγέλην πόρῳ νέμε, μή τὸ Μύρωνος
βοῖδιον ὥς ἐμπνοῶ βοισί σαιεξελάσης.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Βοῖδιον ὃ χαλκοῖς τετυπωμένον, αἰγὺν ἢ γήρω

Χαλκωθέν, σφετέρῃ φάσατο χειρὶ Μύρων.

Εὐνὺν εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ δὲ ῥάσ' χαλκεῖον ὅλον βοῖ τῷ δ' ἐπίκηται

ἔκτοθεν, ἢ φυγὴν ἐνδον ὃ χαλκὸς ἔχει.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸς εἰρεῖ τὰ χατὰ τὸ Μύρων. ὃν ἔπλασα ταύταν

τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' ἀνεπλάσαμην.

Λεωνίδην εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔπλασέν με Μύρων. ἐφάσατο βοσκομέναν δέ,

ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνα.

Αντιπάρῃ σιδονίᾳ εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μή με ποτὶ τῷ Μύρων πόδας ἤρμοσε πέρας,

ἄλλαις ἀννεμόμαν βοῖσιν ὃ μὲν δάμαλιν.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Μόχε, τί μοι λυγρόνεσι προσέρχεται; τί πτε δὲ μυκᾷ.

ἄτεχνα μύθοις ὃν ἐνέθηκε γάλα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν δάμαλιν βυφορβὴν παρέρχο. μή δ' ἀπάνανθε

συρίσδης. μαζῶ πόρτιν ὑπεκδέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀμολίβος κατέχει με, καὶ ἀλίθος. εἴνεκε δ' αὖν σῶ

πλάσα Μύρων λωρὴν, καὶ θρίον ἐδρεπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀδάμαλιν δοκέω μυκήσεται. ἢν δὲ βραδύῃ,

χαλκὸς ὃ μὴ νοέων αἴτιος, ὃ χὶ Μύρων.

Αντιπάρῃ.

Ἀδάμαλιν δοκέω μυκήσεται. ἢ ῥ' ὃ Γρομινθῶ

ὃ χὶ μόνος. πλάσῃς ἔμπροα καὶ σὺ Μύρων.

Z iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθήνα.

Βῦν ἰδίαν ποτὶ βοιοὶ Μύρων μιχθεῖσαν ἐρύνα.
 ὄρε μόλις δ' αὐτῷ τὸς βόας ἐξέλασας.

Α βῦς ἀτίκτουσ', ἀπ' ἡσέρος ἐπλάσε τὰν βῦν,
 ὡδὲ Μύρονος χεῖρ, ὅπλασεν, ὡς ἔτεκεν.

Καὶ χαλκῇ περ ἐοῦσα, λάλησεν αὖ ἡ κεραιὴ βῦς.
 εἰ οἱ σπλάγχνα Μύρων ἐνδον ἐτεχνάσατο.

Αντιπάρῃ εἰς τὸ αὐτό.

Γηκὸν μοι τίς ἄροτρον ἐπ' αὐχένι, καὶ ζυγὰ θέσω.
 εἴνεκεν τὸν τέχνης σεῖο Μύρων, ὁρόσω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δημητρίῳ τῷ βιβιωῖ.

Ἦν μ' ἐσίδῃ μόχος, μυκήσεται ἢν δέγε ταῦρος,
 βήσεται ἢν δὲ νομόν, εἰς ἀγέλην ἐλάσει.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Ὡδὲ Μύρων μ' ἐσησε τὸ βοίδιον. οἱ δὲ νομῆδς,
 βάλλασί με λίθοις, ὡς ἀπληρόμενον.

Εἰς τὸ αὐτὸ Μάρκῳ ὁργενταρίῳ.

Βυκόλον ἢν ἐσίδῃς τὸν ἐμὸν ξένε, τῷ τ' ἔπος αὐτῷ
 εἶπν, ὅθ' ὁ πλάσῃς ὡδὲ μ' ἐδήσε Μύρων.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν βῦν τὰν δ' οὐ Μύρων ξεῖν ἐπλάσεν. ἢν ὄδὲ μόχος
 ὡς ζῶσαν σάινει μιτέρα δευρόμενος.

Εἰς τὸ αὐτὸ Διοφίδῳ.

Ταῦρε μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεται. ἔστι τὸν ἄπνους.
 ὡς σ' ὁ βυπλάσας ἐξαπάτησε Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σεῖο Μύρων δαμάλει, παρακείθεται μόχος ἀγαθὸς,
 καὶ γάλα πιπύων χαλκὸν ἐσωθεν ἔχειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φῶς, ὃ Μύρων πλάσας, ὃν ἐφθασας. ἀγὰρ σε χαλκὸς
πρὶν ψυχὴν βαλέειν, ἐφθασε πηνύμενος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαλκείν τῦπῃς δάμαλιν, μέγα σ' ἤπαρε τέχνῃ.
Βυκόλε, πῶ ψυχὴν σ' προσέθηκε Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Γουλιανοῦ ἀπ'

ὑπάρχων.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, τάχα τὸτο βοήσας,
ἢ φύσις ἄπνοός ὄν, ἢ ἔμπνοος ἐπλετο τέχνῃ.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Βυκόλε, ποῖ προέειν με βιάζεαι; ἵχθεο νύσων.
σ' γάρ μοι τέχνῃ καὶ ῥόδ' ἐδωκεν ἔχειν.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ἡ χαλκὸν ζώωσε Μύρων σοφὸς, ἢ τάχα πόρτιν
χάλκῳσι, ζῶαν ἐξ ἀγέλας ἐρύσας.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Γλάσσε Μύρων, σέο πόρτιν ὁδοιπόρος ἦλθεν ἐλάσων.
χαλκῷ δὲ ψάυσας, φῶρ κενεὸς ἐξεφάνη.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Εἰσορόων με λέων, χαίνει σῶμα. χερσὶ δ' αἶρει
χειπόνος ζύγλιν, ἀχρονόμος κοραιὴν.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Τλῆθι Μύρων. τέχνῃ σε βιάζεται ἄπνοον ἔργον.
ἐκ φύσεως τέχνην. σ' γὰρ φύσιν αὔρετο τέχνῃ.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Εν βοῖ τ' ἔδ', ἐμάχοντο φύσις, καὶ πότνια τέχνα.
ἀμφοτέραις δὲ Μύρων, ἴσον ὅπαρε ζέρας.

Περκομένοις μὲν γὰρ, φύσις καὶ ἄτος ἤρπασε τέχνα.
αὐτὰρ ἐφαπτομένοις, ἢ φύσις ἀπὸ φύσις.

Z iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ἡ παρὰ καὶ σὲ μύωπα Μύρων, ὅτι κέντρον ἐρεῖδει
 πλῆρ' αἰετῶν χαλκόν τοις ἀντιτύποις βοῶς.
 ὃ νέμεσις δὲ μύωπι· τί γὰρ ῥῶσον, εἴ γε καὶ αὐτὸς
 ὁφθαλμὸς νομέων ἡπερόπασε Μύρων;

Εἰς τὸ αὐτὸ· Γεμῖν.

Ἡ βάσις ἡ κατέχουσα τὸ βοῖδιον, ἡ πεπέδηται,
 ἡν ἀρεθῇ ταύτης, φούξεται εἰς ἀγέλην.
 μυκᾶται γὰρ ὁ χαλκός· ἰδ' ὡς ἐμπνοαὶ ὁ τεχνίτης
 θήκετο· καὶ ζεύξης ἄλλον, ἴσως ἄρ' οὔσαι.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Χάλκειος ἦ· ἐπὶ σοὶ δὲ γυνήμος εἴληκεν ἄροτρον,
 καὶ ζυγὸς δὲσμι φέρων φουδομένα δαμαλῆς.
 αἶμα Μύρων τέχνη πανυπέροχος, ὅς σε δι' ἔργων
 ἐμπνοον, ὡς τινα βοῶν ἐργάτιν εἰργάσατο.

Φιλίππου μακεδόνος

εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀπαιρὲ μου τένοντος ὡ γεωπόνε,
 λέπιδνα, καὶ σίδερον αὐλακερῶτα.
 χαλκὸν γὰρ αἰμῶν ὃν ἐσάρκωσε Μύρων·
 τέχνη δ' ἐξέπότησεν ὅφιν ἐμπνοον,
 ὡς πολλάκις με καὶ πρυμνεῖσθαι θέλειν.
 εἰς ἔργα δ' ὃν εἶχε προσδύσας βάσει.

Τὸ αὐτὸ εἰς ἵππον.

Ἰδ' ὡς ὁ πῶλος χαλκοδαδάλῳ τέχνη,
 κορωνιῶν ἐσηκε· δορυμὸν γὰρ βλέπων,
 ὡ φαυλινίζει· καὶ διηνε μωμέναις
 κορυφῇς ἐθείρας ὅρ' ὃν κεν ὄνθ' ὁρόμον,
 δοκέω χαλινὸς εἶτις ἡνιοτρόφος
 ἐναρμόσει γένῳ, καὶ πικνύρῃσιν,

ἡ σὺς

ὃ σὸς πόνος Λύσιππε καὶ παρ' ἐλπίδας
τάχ' ἐκδοραμεῖται. τῇ τέχνῃ γὰρ ἐμπνέει.

Ἀθλον.

Τὸ μπρασιῶν Φύλακος μακρὰν ἀπὸ τῆς φύλαξαι.
τοῖος δ' οὐκ ὄν ὁρᾷς ὡς παρ' ἐμ' ἐρχόμενε,
σύκινος. ἄρ' ἴνη πεπνημένος, ἢ δ' ἀπὸ μίλτου,
αἷμα δ' ἀπὸ ποιμενικῆς αὐτομαθὺς ξοῖδος.
ἔρρεος. γέλασον. μετὰ δ' οὐκ εἰς περὶ λᾶξ
σίνασαι, μὴ καὶ σαρδόνιον γελάσης.

Εἰς εἰκονὰς ἀρχαίων,
καὶ ἡρωῶν τινῶν. 8

Εἰς Προμηθεῖα. Ἰουλιανῶ.

Τέχνης πυρσὸν ὅπασα φερέσβιον. ἐκ δ' ἄρα τέχνης,
καὶ πυρὸς, ἀμύκτου πῆματος ὅτιν' ἐχω.
ἢ μερίπων ἀχαρίζον ἀείρενος, εἴγε Προμηθεῖα
ἀντ' οὐεργείης ταῦθ' ὕπὸ χαλκοτύπων.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸν αὐτὸν.

Χαλκὸν μὲν καλέσκειν ἀτειρέα βίβλος ὁμήρου.
ἀμάρμιν δ' ἀλάσης δειξέειν ἐλεγχομένην
δαῦρ' ἰδε γὰρ σινάχοντα Προμηθεῖα. δαῦρ' ἰδε χαλκῶ
πειρομένου, σπλάγχνων ἐκ μυχαίων ὁδῶν.
ἢ ῥακλῶς, νεμέσησον. ἐπεὶ μετὰ σείο φαρέτρην,
ἰαπετιονίδης ἄλλος ἄπαυσον ἐχει.

Γάλλου εἰς Τάνταλον.

Οὗτος δ' πρὶν μακρῶς σαιέσιος, ἔτος ὀνηδαῖ
πολλάκι νικταρέου πλησάμενος πόματος,
γὰρ λιβάδος θνητῆς ἰμείρεται. ἢ ρθονεῖρ δὲ
κρᾶσις, αἰὲν χεῖλος ὅτι ταπεινότερη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πῖνε λέγει τὸ ῥαῦμα. καὶ ὄργια μάθανε σιγῆς.

οἱ γλῶσσι προπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

Εἰς ἀγαλμα Ἡρακλέους νηπίου ὄν-

τος ἔτι, καὶ ταῖς χερσὶ θλίβον

τοὺς δρακόντας δύο.

Θλίβε δρακοντεῖους περιμήκειας ὄβριμε χεῖρας

Ἡρακλῆος, δακνέτων ἀχιβαθεῖς φάρυγγας.

ἔξέτι νηπιάχοιο, χόλον ζηλήμονος ἥρης

ἄμπαυσον. μοχθεῖν γινώθι καὶ ἐκ βρέφους.

ὃ γάρ σοι κρητὴρ χαλκὴλάτος, ὃ δὲ λέβητος,

ὡς ὁδὸς εἰς αὐλὴν ζηνὸς ἑπαθλον ἔφυ.

Εἰς τῆς δώδεκα ἄλλας τῶ Ἡρακλέους.

Δέρκεο μυριόμοχθε τεὸς Ἡρακλῆος ἀγῶνας.

ὃς τλαῖς, ἀθανάτων οἶκον ὀλυμπῶν ἔβης.

κηρύοντιν. κλυτὰ μῆλα. μέγαν πόνον αὐγείας.

πώλης. ἱππολύτην. πουλυχέρηνον ὄφιν.

κέπρον θωυκτῆρα. χάς καὶ αἰὶ. θῆρα νεμείης.

οἰωνός. ταῦρον. μαιναλίνην ἔλαρον.

ναῦ δὲ καὶ τ' ἄλλα πόλινος ἀπρῶτοιο βεβηκώς

περγαμῆς, μεγάλης Ἰύεο τηλεφίδας.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀθῆλον.

Πρῶτα μὲν, ἐν νεμείῃ βριαρόν κατέπεφνε λέοντα.

δύτερον, ἐν λέρῃ πολυάχενον ὤλεσεν ὕδριν.

τὸ τρίτον αὐτὸ ἐπὶ τοῖς, ἐρυμάνθιον ἔκτανε κέπρον.

χρυσόκερον δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤρπασε τέταρτον.

πέμπτον δ' ὄρνιθα συμρηλίδας ἐξεδίωξεν.

ἕκτον, ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.

ἑβδόμον, αὐγείῃ πολλὴν κόπρον ἐξεκθήρεν.

ὄγδοον, ἐκ κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.

ἐννατον, ἐκ θρήνης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππον.

Γιρυσὸν δ' ἐκείνον βόας ἤγαγεν ἐξ ἐρυθραίας.
 κέρβερον ἐν δ' ἐκείνον κύν' ἀνήγαγεν ἐξ αἰθῶρας.
 δωδ' ἐκείνον δ' ἐκόμισεν ὅθ' ἐλλάδα χρύσεια μῆλα.
 τὸ βίσκαυ δ' ἐκείνον, τοῖον λυγρὸν ἔχιν ἄεθλον.
 μοῦνον χι' πεντήκοντα ξωλεῖξατο κῦρας
 Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

ὦλεσα τὸν νεμέαν θῆρ' ἄπλετον, ὦλεσα δ' ὕδρην,
 καὶ ταῦρον καὶ πρὸν δ' ἀμφετίναξα γέναι.
 ζῶσθ' ἑλκύνω, πῶλ' Διομήδεος εἶλον.
 χρύσεια μῆλα κλάσας, Γιρυσὸν ἔλαβον.
 αὐγέαν ἐδάην· κεμᾶς δ' οὐ γένε· ἔκτανον ὄρνις.
 κέρβερον ἠγαρόμην· αὐτὸς δ' ἄλυμπον ἔχω.
 Εἰς τὸν αὐτὸν φονεύσαντα τὸν ἐν νε-
 μέᾳ λέοντα. Ἀρχίου.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχιμα λέοντος
 πῆναυτε λιγνόμεοι γαρόται νεμέης.
 ἢ τὸν ὕφ' ἡρακλῆος ἀρίστελοιο δέδουπεν,
 αὐχέτα θιροφάνοις ἀγρόμενος παλάμαις,
 ποίμνας ἐξελάσας· πάλιν μυκηθμὸν ἀκούει
 ἡχώ, ἐρημαίης ὀνκέτ' ἔρα νόπης.
 καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν θωρήσαιο ῥινῶ,
 ἥρης πρηνέων μισονόστον χόλον.

Εἰς τὸ αὐτό, Δα-
 μαγῆτου.

Εκ νεμέης δ' ἁλῶν· ἀτὰρ δ' ξένος, ἀγρόθεν ἄμα.
 πολλὸν δ' ἄμα, θηρῶν μείζον, ὃ δ' ἡμιθέων.
 ἔρχονται δ' ὅθ' ἀγῶνα κταντὶν ὄμμα βαλόντες
 λοξὸν ὕπερ ζωᾶς, καὶ βιοτᾶς σφετέρης.
 ζῶ πάτερ, αὐτὸς τὸν ἀπ' ἄρχος ἀνέρα νικῶν.
 ἐμβατὸς ὡς αὐτὸι καὶ νεμέᾳ τελέθου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ πῶς ἔλαφον.

Τί πρῶτον; τί δ' ἔπειτα φρεσίν; τί δὲ λοῖσιθιον ὄνομα;
θαυμάσω τέχνης ἀνέρος, ἢ δ' ἔλαφου.

ὣν δ' ἔπειτα, ἰξυί' θηρὸς ἐπεμβεβασὺς, γόνυ βρίθῃ,
αὐτὸς πτόρθων παλάμῃσι δραξάμενος κεράων.

ἢ δ' ὅτ' ἡ χάσματι πολλὰ, καὶ αἶψα φασιδώσας,
γλῶσση σημάει, θλιβομένην κραδίην.

ἢ ῥα κλέβει γήθησον. ὅλη κεμὰς ἢ δὲ τέθειλεν.
ἢ κέρασιν μύνοις, αἶμα τέχνη χρυσέη.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν

Αὐτῶν.

Χαλκὸν ἀποιμῶζοντα τίς ἐπλάσει; τίς δ' ὅτ' ἡ τέχνη;
καὶ πόνον ἐκ μορφῆς, καὶ θράσος εἰργάσατο;

ἢ μυχὸν τὸ πλάσμα. καὶ οἰκτείρω μοχέοντα,
καὶ φρίττω κρατερὸν τὸν θρασυὺν ἡρακλέην.

αὐτῶν γὰρ ἔχῃ πεπνημένον ἐκ παλαμάων.
ἰδνωθεὶς δὲ, δοκεῖ καὶ στυγὰν ἶέναι.

Εἰς τὸν αὐτὸν μεθύοντα.

Οὗτος ὁ ναῦ ὕπνῳ βεβαρημένος, ἢ δὲ κυπέλλῳ,
κενταύρου νήρων οἶνοβαρεῖς ὄλεσεν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὗτος ὁ πανδαμάτωρ, ὁ παρ' ἀνδράσι δωδεκέθελος
μελτόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἠγορέης,
οἶνοβαρὴς μετὰ δαῖτα, μεθυσφαλὲς ἵχνος εἰλάσει,
νικηθεὶς ἀπαλῶ λισιμελεῖ βρομίῳ.

Εἰς ἕτερον ἀγῶνα τὸ αὐτό.

Χαίτην, καὶ ῥόπαλον, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῆ
θυμὸν ὀρώων, βλοσυρὸν τὰνδρὸς ἐπισκιάειον,
ἥντι δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκόνι. κῆν μὲν ἐφάρης,
ἡρακλέης. εἰ δ' ὅτ' ἡ λισιμάχοιο πίναξ.

Εἰς ἕτερον ἀγαλμα τὸ αὐτὸ.

Οἶω Θεοδόμασ πρὶν ὑπὸν τεεν Ἡρακλῆϊ,
τοῖον ὁ τεχνίτης τὸν Διὸς εἰργάσατο,
βοῶν δ' ὅτ' ἔπν' ἔλκοντα, καὶ ἀντανύοντα κορυμνῶν.
ὡς δ' αὖ πῶς ὁλοὺν γράφε βοοσφαγίην.
καὶ τάχα Θεοδόμαντι γοήμονα χεῖλεσι φωνῆν
ἤρμασεν· ἥ δ' αἶων φείδεταί Ἡρακλῆος.

Εἰς εἰκόνα ἑτέραν
τὸ αὐτὸ.

Οἶον καὶ κρονίδης ἔσπερ' ἔσε τῇ ῥισελήνῳ
νυκτὶ, καὶ ἀνρυθλὲ εἶδεν ἀεθλοφόρον,
μῆν πυρὸς εἰς ἑλυμπον, ἐκώμασας ὡ βαρὺ μοχθεῖ.
ἀγκείδῃ, τοῖον εἰκόνα σου βλέπομεν.
ἀλκμήνης δ' ὡδ' ἴδασ' ἔχει λίθος· αἰδὲ μεγαυχεῖς
θῆβαι, ναῦ μύθων εἰσὶν ἀπισυτέραι.

Εἰς ἀγαλμα τὸ αὐτὸ.

Γεμῖν.

Ἡρακλῆς, πῶ σοι πῆδρος μέγας, ἦτε νέμρος
χλαῖνα, καὶ ἡ ῥέων ἐμπλεος ἰοδόκη;
πῶ σοβαρὸν μίμημα; τίς ἔπλασεν ὧδε κατ' ἡφ;
Λύσιππος· χαλκῷ δ' ἐγκέτεμιξ' ὀδυνῶν.
ἀχθὴ γυμνωθεὶς ὅπλων σέο; τίς δὲ σ' ἐπέρσεν;
ὁ πέρσης· ὄντως εἰς βαρὺς ἄθλος, ἔρως.

Εἰς τὸ αὐτὸ· Φιλίππου.

Ἡρὴ τὸ τ' ἄρα λοιπὸν ἐβύλετο πᾶσιν ἐπ' ἄθλοισι
ὅπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασυὺν Ἡρακλῆα,
πῶ χλαῖνωμα λέοντος, ὃ, τ' αὐροῖζητος ἐπ' ὤμοις
ἰὸς, καὶ βαρὺ πρὸς ὅς ος ὁ θηρολέπης;
πάντα σ' ἐρώσ' ἀπέδυσε· καὶ ἔξενον, εἰ Δία κύνων
ποιήσας, ὅπλων νοσφίσας Ἡρακλῆα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ἀνδριάντα Θησέως, καὶ τῷ
μαραθωνίου ταύρου.

Θαῦμα τέχνης ταύρου τε, καὶ ἀνέρος. ὦν δ' μὲν, ἀλλήθιν
θῆρα βίη βρίθει, γῆα τιταινόμενος.
ἕνα δ' αὖ χενίος γνάμπων, παλάμῃσιν ἔμαρφε
λαῖν μυκτῆρας. δεξιτερῇ δ' ἠέρας.
ἀσπραγάλος δ' ἐλέλιξε. καὶ αὖ χένα θῆρ ὑπὸ χερσὶν
δαμνάμενος κρατερᾷς, ὠκλασεν εἰς ὀπίσω.
ἔστι δ' οἷσαθαι τέχνης ὑπὸ τῷ δ' ἐνὶ χαλκῷ,
θῆρα μὲν ἐμπνέειν, ἀνδρα δ' ἰδρωτὶ ῥέειν.

Εἰς ἀνδριάντα Κα-
πανεώς.

Εἰ τοῖος θήβης Καπανθεὶς ἐπεμήνατο πύργοις
ἄμμασιν ἠερίην κλίμακα μισάμενος,
εἶλεν ἀν' αὐτὴν βίη, καὶ ὑπὲρ μόρον. αἶδετο γὰρ ῥα
καὶ σκηπτοῦ Κρονίδου τοῖον ἐλεῖν πρόμαχον.

Γεμίνου εἰς ἀγαλμα
σαλμωνέως.

Χείρμι πολυκλείτου θασίη ἔχμεν. εἰ μὴ δ' ἐκείνος
σαλμωνθεὶς, βρονταῖς δ' εἰς ἀντεμάνην,
ὅς με καὶ εἰν αἶδῃ πρθεῖ πάλι, καὶ με κεραυνοῖς
βάλλει, μισῶν μὲν καὶ λαλέοντα τύπον
ἔχε ζῶν πρηνῆρα. μέθδ' ἥλον, εἰ μὴ γὰρ ἄπνους
ὁ σκοπός. ἀφύχοις εἰκόσι μὴ πολέμει.

Εἰς Ἰκθρον χαλκοῦ ἐν λουτρῷ
ἰστάμενον. Ἰαλιανῷ.

Ἰκθρε, κηρὸς μὲν σέ διώλεσε. ναῦ δέ σε κηρῷ
ἠγάγεν εἰς μορφὴν αὖθις ὁ χαλκοτύπος.
αἰετὸς μὴ πέραν πάλλε κατ' ἠέρα, μὴ τὸ λοεστῶν
ἠερόθεν πίπῃ, ἰκθρίον τελέσης.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἰσθρε, χαλκὸς ἐὼν, μιμνήσκου, μὴ δέσῃ τέχνῃ,
μὴ δ' ἀπόρῃ πτερύγων ζῦγος ἐπωμάδιον.
εἰ γὰρ ζῶς ἐὼν πέσῃ ἐν πελάγεσσι θαλάσσης,
πῶς ἐθέλεις πῆναι χαλκὸν εἶδος ἔχων;

Εἰς Ἰππόλυτον διαλεγόμενον τῇ

ῥοφῷ τῆς Φαίδρας. Ἀγα-

θίου χολαστικοῦ.

Ἰππόλυτος τῆς γριὸς ἐπ' ἔατι νηλεῆς μῦθον
φθεγγεται. αἰὶν ἡμεῖς, δ' δαυόμεθα κλύειν.
θαυὸν δ' ἐκ βλεφάροιο μεμνηνός θη νοῆσαι,
ὅπῃ παρεγγυάχῃ μὴκέτ' ἀθέσμα λέγειν.

Εἰς εἰκόνα Τιλέφου τετραμένον.

Φιλοστράτου.

Οὗτος δ' αὖθρανίᾳ πρόμος ἄχετος, ἔτος δ' τοπρὶν
Τήλεφος αἰμάξας φρικτὸν ἄρη δαναῶν,
μυσθὸν ὅτε πῆθοντα φόνῳ ἐκέρασε Κῶνιον,
ἔτος δ' οὐ πηλικὸν δ' ἄρατος ἀντίπαλος,
ναῦ δ' ὅλῳν μισθῷ κούρων βάρος, οἷα λιτόπνης
τίκεται, ἐμψύχῳ σαρκὶ σωελεόμενος.
ἔκ κ' ἐκ τήρομένοιο περιπῶνοντος ἀχαιοῖ,
φύρδην αὖθρανίᾳ νῆνται ἀπ' ἡτόνος.

Εἰς εἰκόνα Φιλοκλήτου.

Γλαῦκου.

Καὶ τὸν ἀπὸ προχῆνος ἰδὼν πλυώδαιον ἦρω,
πῶς δὲ φιλοκλήτην ἔγραφε Γαργάσιος.
ἐν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐκκληνόςι κωφὸν ὑποικεῖ
δάκρυ, καὶ δ' ὀφύχων ἐνὸς ἐνεστὶ πόνος.
ζωογράφων ὡς ἄντ' ἐσὶ σὺ μὲν σοφός. αἰὶν ἀναπαῦσαι
ἄνδρα πόνων ἥδ' ἢ τὸν πλὺμοχθον ἔειπ'.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εχθρὸς ὕπὲρ δαναῶν πλάσις ἐμὸς ἄλλος ὁ δυνάσας,
ὃς μ' ἐμνήσε κενῆς, ὕλομένης τε νόσος.
ὣκ ἤρκει πέρι, βῦχος, λύθρον, ἔλκος, ἀνίη,
αἰγὰ καὶ ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἰηλίου ἄγρυπίου.

Οἶδα φιλοκτῆτην ὁρώων, ὅτι πᾶσι φαίνει
ἄλλος ἐὼν καὶ τοῖς τηλόθι δερκομένοις
ἄγρια μὲν νομώσαν ἔχει φίλῃ. δῶρ' ἴδε νόσος
χάτην, βῆχαλέοις χῶμασιν αὐταλέην.
δέρμα κτεσκελινὸς δὲ φέρει, καὶ ῥιπνὴν ἰδέσθαι,
καὶ τάχα κερφαλέον χερσὶν ἐφαπτομέναις.
δάκρυα δὲ ξηροῖσιν ὕπ' βλεφάροισι παλόντα
ἵσταται, ἀγρύπνη σῆμα δουπαθείης.

Εἰς Γύρρον μέλλοντα σφάξαι τῷ Πολυξέ-
νῃ. Κοσμά μηχανικῷ.

Γύρρος ἐγὼ παύσω δὲ παρὸς χάριν. ἡ δὲ κωῶπις,
παλλάδα κικλήσκει, γνῶν ἔχουσα Πάριν.

Εἰς Χείρονα τὸν ἱππικόνταυρον.

Ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ' ἵππος. ἀνέδραμε δ' ἱππόθεν ἀνὴρ.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἀθιλα.

Ἀνὴρ νόσφι ποδῶν. κεφαλῆς δ' ἄτερ. αἰόλος ἵππος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἴππος ἐράγεται ἀνδρα. ἀνὴρ δ' ἀποπέρεται ἵππῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν. Εὐδόδω.

Ἴππος ἔην ἀκρόρηνος. ἀνὴρ δ' ἀτέλεστος ἔκειτο.

ὄνχε φύσις πάξουσα, θῶ' ἐνεκέντρισε ἵππῳ.

Εἰς κωαίγειρον. Κορνιλίῳ.

Οὔσε μάκρ' Κωαίγειρε τὸν ὥς κωαίγειρον ἔγραφε
φᾶσις, ἐπεὶ βριαραῖς αἰθετο σὺν παλάμαις,
αἰγὰ σοφὸς τίς

αἰνὰ σοφὸς τις ἔην ὁ ζωγράφος· ὅσ' αὖτε χειρῶν
νόσφισε, τῶν χειρῶν ὅσ' αὖτε ἀθάνατον.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Παῦλος σιλεντιαρί'.

Ἰησοφοῦνος μὲν χεῖρας ὑπὲρ γαμψοῦ κορυμβῶ
ναὸς ἀπρηνυμένης ἐξέταμον κοπίδος,

ἀνίκα πρὸ Κωνσταντίνου φερε φορτὶς ἐκείνη,
ὥς περ' ἀπ' ὀνείδος εἴχετο σὰς παλάμας.

αἰνὰ καὶ ὡς, ἀπρίξ δόρυ νήϊον ἀμριδαῖνσαι,
ἀπνοον ὠμάρταν τάρβος ἀχαιμενίοις.

καὶ τὰς μὲν, τις ἀνὴρ ἔλε βάρβαρος· ἀδέγε χειρῶν
νίκα, μοφοπίοις μίμνε παρ' ὀνείδαταις.

Εἰς τὴν ἑλὴν Ἀλεξάνδρου τὸ μακε-
δότος. Προσφίππου.

Αὐσίππε πᾶσα σικυώνιε, θαρσαλέη χεῖρ,
δαῖτε τεχνίτα, πῦρ τοῖο χαλκὸς ὄρη.

ἐν κατ' ἀλεξάνδρου μορφᾷς χέου· ὅκ' ἐτι μεμπτοῖ
πέρσαι· συγγνώμη βοισιλέοντα φυγεῖν.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Ἀρχελαῖος· οἶδε, Ἀσκληπιάδης.

Τόλμην ἀλεξάνδρου, καὶ ὅταν ἀπεμάξατο μορφᾷν

Αὐσίππου, τίν' ὁ δὲ χαλκὸς ἔχει δαύχμιν;
αὐδάσονται δ' εἰσὶν ὁ χάλκεος, ὅς Δι' ἀλάων.

γὰρ ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι. Ζῶν, σὺ δ' ὄλυμπν ἔχει.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Ἀθηνον.

Αὐτὸν ἀλέξανδρον τεκμαίρεο· ὦδε τὰ κείνη

ὄμματα, καὶ ζῶν θάρσος ὁ χαλκὸς ἔχει.

ὅς μόνος ἦν ἐφορῶσιν ἀπ' αἰθέρος αἰ Διὸς αὐγᾷ.

πᾶσαν Γελλαίῳ γῆν ὑπέταξε θρόνῳ.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Ἀθηνον.

Τῷτον ἀλέξανδρον μεγαλήτορος ἦα Φιλίππου

δέρκειαι, ὅρτι δόχοντον, ὄλυμπιάς ὃν ποτε μήτηρ

ΑΛ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καρτερόθυμον ἔτιπτεν· ἀπ' ὠδίνων δ' ἔμιν ἄρης
ἔργα μόθων ἐδίδασκε· τύχη δ' ἐκέλευσεν ἀνάγειν.

Αθήνα.

Μὰ ῥ' ὦν βουβαίαν ἥρακλέα παῖδ' ἀγρόται,
ἔκ' ἐτι κερδαλέοις ἐμβατὰ ταῦτα λύκοις.
Φῶρές τε πείχην κλοπίνην ὁδὸν ὀρνύσονται,
εἰ καὶ κωμήτας ἀκριτος ὕπνος ἔχει.
ἦ γάρ μ' ἴδρυται Διονύσιος ἔκ' ἄτερ αὐχῆς.
χαίρω τῷ δ' ἀγαθὸν σύμμαχον ἥρακλέα.

Μὴ βέλῃς ὅτι πῆξον ὁδοιπόρε, καὶ νεοθηεῖς
ἰὺς θυμώσας, πρόσθε πρῶν ἐθέμην,
μὴ δ' ὅτι βασάζω ῥόπαλον χερὶ, μὴ δ' ὅτι δέρμα
ἄμρ' ὦμοις χαροπῷ τῷτο λέοντος ἔχω.
πηνυμένῃν ὅ' πάντα ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κακουργούς.
καὶ σώζην ἀγαθὸς ἐξ ἀχέων δαίνυμαι.

Εἰς ῥ' ὦν Οδυσεῖα. Αθήλον.

Αἰεὶ λαερτιάδῃ πόντος βαρύνει νόνα χαῖμα
ἔκλυσε, καὶ δέλτων ῥ' ὦν τύπον ἠφάνισεν.
τί πλέον; εἰν ἐπέεσσιν ὁ μῆρσιος γὰρ ἐκείνῃ
εἰκὼν ἀρθάρτοις ἐγγράρεται σελίσιν.

Εἰς ῥ' ὦν μινώταυρον. Αθήλον.

Ὁ παῖς ὁ ταῦρος, ὁ κατὰ μινδὲν ἐντελής,
ὁ τῆς τεκνύσης τῆ παύους κατήγορος,
ὁ μιξόθηρ ἄνθρωπος, ἡ διπλὴ φύσις,
ὁ ταυρόκρανος, ἡ πλάνη τῶν σωμάτων,
ὅς ἔτε βῆς πέφυκεν, ὅτ' ἀνὴρ ὀλῶς.

Εἰς Ορέστην. Αθήλον.

Τίς ῥ' ὦν θρήϊχ' τόνδε μονοκνήπιδά Λυκῆρον
χάλκεον ἠδωνῶν ταχόν ἀνεπλάσατο;

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 186

ἔκχι κινδὸν παρὰ πρέμνον ἰδ' ὡς ἀγέρω χα μέμνηώς,
βριθῶ ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτακιν χάλυβα.
μανύει μορφαὶ τὸ πάλαι θράσος. ἄδ' ἀγέρωχος
λύαα, καὶ ὃν χαλκῷ κέητο τὸ πικρὸν ἔχει.

Εἰς Ἰφιδένειαν. Ἀθῆλον.

Μαίνεται Ἰφιδένεια. πάλιν δὲ ἔμιν εἶδος ὀρέσθου,
ὅς γλυκερὴν ἀνάγκη μνήσιν ὀμαιομοσῶν.
τῆς δὲ, χολωομένης, καὶ ἀδελφὸν εἰσοροῶσης,
οἴκτῳ, καὶ μανίῃ βλέμμεχ σιωπῇ ἀγέται.

Καλλιμάχου εἰς Ηετίωνα.

Ἡρώς Ηετίωνος ἐπὶ παθμόν ἀμφοπολίτῳ
ἰδρυμα μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
λοῖδ' ὄριν, καὶ μοῦν ἔχων ξίφος. ἀνδρὶ δὲ ἰππῇ
θυμωθεὶς, πεζὸν καὶ με παρῳήσατο.

Εἰς Ἡρωίδα Σ. 9

Εἰς ἀγαλμα Νιόβης.

Εκ ζωῆς με θεοὶ τᾶν λίθον. ἐκ δὲ λίθοιο,
ζῶν Πραξιτέλης ἐμπαλιν εἰργάσατο.

Ιουλιανου αἰγυπίου εἰς
τὸ αὐτό.

Δυστήν Νιόβης ὀράσας παναλιθεῖα μορφὴν,
ὥς ἐτι μυρομένης πότμον ἑὼν τεκνίων.
εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν ὅκ' ἔλαχε, μὴ ὅδε τέχνη
μέμρεο. θηλυτέρην εἴκασε λαϊνέην.

Αντιπάτρως εἰς τὸ αὐτό.

Τανταλὶς ἄδ' ἐποχ' ἄδ', δὲ ἐπ' αὐτὴν τεκνῶσα
γατρὶ μῆ, τοίβῳ θυμα, καὶ δ' ὀτέμιδι.
μοῦρα γὰρ πρὸς πεμψε κῆρας φόνον, ἄρσεσι δ' ἄρσιν.
διασοὶ γὰρ διασῶς ἔκτανον ἐβδομάδῃ.

ΛΛ ὦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὸς ῥῶδ' ἀγέλας μάθρ' ἄρος, ἄρος οὐ πᾶσι,
 ὃ δ' ἐφ' ἐνὶ τλάμων λείπεται γηροκόμῳ.
 μάθρ' δ' ὕψ' ὑπὸ παῖσιν, ὅπερ θέμις, ἀν' ὕψ' μαρξὸς
 παῖδ' ὅς τις ἀγνῆς πάντ' ὅς ἀγοντο τάρως.
 τάντα λει, καὶ δὲ σε γλῶσσα διώλεσε, καὶ σέο κῆραν.
 χά, μὲν, ἐπεβῶθη, σοὶ δ' ἐπὶ, δεῖμα λίθος.

Θεοδώριδου εἰς τὸ
 αὐτό.

Στάθι πέλας. δάκρυσον ἰδῶν ξένε μυρία πένθη
 τὰς ἀθυρογλώσσας τανταλίδος Νιόβας.
 αὖς ἐπὶ γὰρ ἔρωσε θυωδὲ καὶ παιδα λοχεῖν
 ἄρτι, τὰ μὲν φοίβου ῥῆα, τὰ δ' ἄρτε μιδος.
 αὐτὸς, λίθῳ, καὶ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα,
 πεβῆται. σενάχει δ' ὕψι παγὴς σίπυλος.
 θνατοῖς ἐν γλῶσσῃ, δολίαν νόσος. ἀά χαλινος
 ἀφροσύνη, τί κτει πολλάκι δυσυχίαν.

Αντιπάρου εἰς τὸ αὐτό.

Τί πτε γαῖνι πρὸς ὄλυμπον ἀναιδέα χεῖρα νέον καὶ,
 ἐνθεον ἐξ ἀθέου κρατὸς ἀφείσα κόμαν,
 λατὺς παπῆάνουσα πολὺν χόλον, ὦ πολύτεκνε;
 νῦν σέ γε τὰν πικρὰν, καὶ φιλάβουλον ἔριν.
 αὐτὸς, γὰρ παίδων σπαίρει πέλας. αὐτὸς, λιπόπνους
 κέκλιται. αὐτὸς, βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται.
 καὶ μόχθων ὕψ' ὅδε σοι τέλος, ἀνὰ καὶ ἄρσιν
 ἔσρωται τέκνων ἐσμὸς ἀποφθιμένων.
 ὦ βαρὺ δακρύσασσα γενέθλιον, ἀπνοος αὐτὰ
 πέτρος ἔσθ' Νιόβα, καὶ ἴδι τείρομένα.

Μελεάρχου εἰς τὸ αὐτό.

Τανταλὶ παῖ Νιόβα, κλύ' ἐμὰν φάτιν, ἄγγελον ἄτας,
 δέξαι σῶν ἀχέων οἰκτροτάταν λαλιάν.

αὐτὲ μοῖμας ἀνὰ δέσμον· ἰὼ βαρυπενθέσι Φοίβου
 γήναμένα ῥέοις ὄρσενόπαιδα γόνον.
 ὅσοι παῖδες ἐτ' εἰσὶν· ἀτὰρ τί ῥοῖ' ἄλλό τι λύαω;
 αἶ, αἶ, πλημυρεῖ παρθινικαῖσι φόνος.
 ἃ μὲν, πῶρ μαρὸς περὶ γοῶντων· ἃ δ' ἐνὶ κόλποις
 κέκλιται· ἃ δ' ἐπὶ γᾶς· ἃ δ' ἐπιμαστίδιος.
 ἅλλα δ' ἀντωπὸν θαμβεῖ βέλος· ἃ δ' ἐπ' οἴσσι
 πῶας· τὰς δ' ἐμπνοῶν ὁ μὲν ἐτι φῶς ὄραα.
 ἃ δὲ, λάλον σέρξασα πάλαι σῶμα, νυκτὶ πρὸ θάμβους
 μάτηρ, σαρκοπαγὴς οἷα πέπηγε λίθος.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν ῥώμῃ.

Αἰθλον.

Τέχνη Τιμομάχου σπρῆν, καὶ ἥλον ἐδήξε
 Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἐλκομένων.
 τῇ, μὲν πῶρ σπένδονσεν ἐπὶ ξίφος· ἥ δ' ἀνὰ νύκτι,
 σῶζεν, καὶ κτείνειν βουλομένη τέκεα.
 Ἀντιφίλου βυζαντίου εἰς τὸ αὐτό.
 Τὰν ὁλοᾶν Μηδείαν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχου χεῖρ,
 ἔάλω, καὶ τέκνοις ἀντιμεθελκομένην,
 μυρίον ἄρατο μόχθον, ἵν' ἡθεαδία χαράξῃ.
 ὣν τὸ μὲν, εἰς ὄργαν νύκτι, ῥοῖ' εἰς ἔλεον.
 ἃ μὲν δ' ἐπλήρωσεν· ὄρα τύπον· ἐν πῶρ ἀπειλᾷ,
 δάκρυον· ἐν δ' ἐλέω, θυμὸς ἀναστρέφεται.
 ὅρκει δ' ἃ μέλλησις ἔφασσοφός· ἃ μὲν δὲ τέκνων,
 ἐπρέπε Μηδείη, καὶ χερὶ Τιμομάχου.

Εἰς τὸ αὐτό· Φιλίππου.

Τίς σου κολχίς ἄθεσμε σπένδονσεν εἰκότι θυμὸν,
 τίς καὶ ἐν εἰδώλῳ βάρβαρον εἰργάσατο;
 αἰεὶ πῶρ διψᾷς βρεφέων φόνον· ἢ τίς ἰήσων
 δαύτερος, ἢ γλαυκῆ; τίς πάλι σοι πρόφρασις;

ΑΑ ιη

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔρρε καὶ ἐν κηρῷ παιδοκτόνε·σων γὰρ ἀμέλῳ
 ἥλων εἰς ἀθέλεις, καὶ γραρὶς ἀσθάνεται.

Αδίσποτον εἰς τὸ
 αὐτό.

Δαῦρ' ἰδε παιδολετήραν ἐν εἰκόνι· δαῦρ' ἰδ' ἀλαμα
 κολχίδα Τιμομάχῃ χειρὶ τυπωσάμενυ.
 Φάσσανον ἐν παλάμῃ· θυμὸς μέγας· ἄχριον ὄμμα.
 Παισὶν ἐπ' οἰκτίσσις, δάφνι κατερχόμενον.
 Πάντα δ' ὁμῶς σιμείχουεν· ἀμικτά τε εἰς ἐν ἀγείραν,
 αἵματι μὴ χῶται φεσάμενος παλάμαν.

Ιουλιανοῦ ἀγρυπνίῃ εἰς
 τὸ αὐτό.

Τιμόμαχος Μυθῆσαν ὅτ' ἔγραφεν, εἰκόνι μορφᾶς
 ἀψύχου, ψυχὰς θήκετο διχθαδίας.
 Ἰάλον γὰρ λεχέων, τεκνέων θ' ἅμα φίλτρα σιμείψας,
 δεῖξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομέναν.

Αδελον εἰς τὸ αὐτό.

Δαῦρ' ἰδε καὶ θάμβησον ὑπ' ὀρρύσι κείμενον οἰκτον,
 καὶ θυμὸν βλεπάρων, καὶ πυρθέσαν ἵταν,
 καὶ μητρός παλάμην, ἀγόχοιό τε πικρὰ παύσης,
 ὁρμῇ φειδομένη· πρὸς φόνον ἐλκομένην.
 Ξωγράφος αὖ δ' ἐκρυψε φόνου τέλος, ὅκ' ἐθελήσας
 θάμβος ἀπαμβλαῦναι πένθει δειρνομένων.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

Κολχίδα πῶς ἐπὶ παισὶν ἀγαστρα βραυλὶ χιλιδῶν;
 πῶς ἔτλης τεκνέων μάαν ἔχειν ἰδίῳ;
 ἥς ἔτι καυθὸς ὕραιμος ἐπαγοῖα πρὸς φόνιον πῦρ,
 καὶ πολὺς γενύων ἀρρὸς ἀπὸ σταλάει.
 ὄρτιβριχὴς δὲ σίδηρος ἐρ' αἵματι· φῶγε πανόλη
 μητέρα, καὶ κηρῷ τέκνοφονοῦσαν ἔτι.

Εἰς ἀγαλμα τῆς αὐτῆς.

Μαῖνῃ καὶ λίθος ὄσα· καὶ ἐκ κερδίνης σέο θυμὸς
ὀμματὰ κοιλῆνας, ὅς χόλον νύ πρέπειεν.
ἔμπης ὅδ' ἐβάπτισ σέ κ' ἐθέξεται· εὐχ' ἄρα θυμῷ
πιδῆσεις, τεκνέων εἵνεκ' αἰνομένη.
ὦ, τίς ὁ τεχνίτης τὸ δ' ἐγ' ἐπλασεν, ἢ τίς ὁ γλυπτής,
ὅς λίθον εἰς μανίνην ἤγαγεν αὐτεχνίη.

Ἀντιπάρου μακεδόνος
εἰς τὸ αὐτό.

Μινδεῖνς τύπος οὗτος· ἰδ' ὡς τὸ μῆν, εἰς χόλον αἶρει
ὀμμα, τὸ δ' εἰς παίδων ἐκλασε συμπαθίην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἶκτον ὁ μῦ, καὶ λύσαν ἐτήτυμον ἐνθεὸς ἀνὴρ
μαρμάρῳ ἐκτέμειξε· βιαζομένην δ' ὑπὸ τέχνης
λαϊνέην Μήδαν ὅλως ἐμνησεν ἀνίης.

Ἀραβίου χολαστικοῦ εἰς Ἀταλάνην
την, καὶ Ἰππομένην.

Ἐδνα γάμων ἐρρίπτει, ἢ ἀμβολίην ταχυτήτος,
τὸτο γέρας κέρη χύσειον ἱππομένης.
ἄμρω μῆλον ἀνυαεν, ἐπεὶ καὶ παρθένον ὀρμῆς
εἶργεν, καὶ ζυγίης σύμβολον ἦν Παφίης.

Εἰς ἀγαλμα Ἀριάδνης.

Οὐ βροτὸς ὁ γλυπτὰς· οἶαν δέ σε βάκχος ἐραστὴς
εἶδεν, ὑπὲρ πέρας ἔξισε κεκλιμέναν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνοι, λαϊνέας μὴ φαύετε τὰς ἀριάδνας,
μὴ καὶ ἀναθρώσκη Θησέα διζομένην.

Ἀντιφίλῃ εἰς ἀνδρομέδαν.

Αἰθιοπῶν ἁβῶλος· ὁ δὲ πέρας τὰ πέδιλα,
Περσὸς· ἅδ' ἐλὶ λίθῳ πρόσδετος, ἀνδρομέδα.

ΑΛ iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

αἰ. προτομά, Γοργὸς λιθοδερκίος. ἄβλον ἔρωτος,
κῆτος. Κασιόπας, αἰ. αἶλος οὐτεκνίη.
χαμὶ, ἀπ' σκοπέλοιο χαλᾷ πόδας ἡθάδι νάρκη
νωθρόν. ὁ δὲ μναστῆρ, νυμφοκομῆτ' ἡ γέρας.

Εἰς πλὴν αὐτὴν Αραβίου

χολαστικῶ.

Κηφθὸς ἀνδρομέδην, ἡ ζωγράφος ἀνθετο πέποις.
κῆρ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἡ κρίσις ἀμρίβωλος.
κῆτος δὲ σπιλάδαριν ἐπὶ γναμπῆσι χαράχθη,
ἡ ἀπ' Νηρῆος γείτονος ἐξανέδν.
ἐγγων ταῦτα. σοφὸς τις ἀνὴρ κῆμε. δεινὸς ἀγνῶς
ταύξατο κῆρ βλεφάρων, κῆρ πρᾶπίδων ἀπάτην.

Εἰς εἰκόνα ἐλένης

τῆ αὐτῆς.

Αργεῖος ἐλένης ἐρώς τύπος. ἢν ποτε βῆπας
ἦρπασε, τὸν ξένιον Ζῆνα παρωσάμενος.

Εἰς σῆλην πολυξένης.

Γωμιανῶ.

Αδὲ πλυκλείτοιο Πολυξένης. ἢ δὲ τις ἄλλα
χεῖρ ἔβηεν τῆτου δαιμονίου πίνακος.
ἦρας ἔργον, ἀδελφόν. ἰδ' ὡς πέπλοιο ῥαγέντος,
τὰν αἰδῶ γυμνὰν σώφρονι κρύπτει πέπλῳ.
αἶνεται αἰτλάμων φυχᾶς ὕπερ. ἐν βλεφάροις δὲ
παρβενιχῆς, ὁ φρυγῶν κείται ὅλος πόλεμος.

Εἰς εἰκόνα Διδῶς. Αδὲ-

αποτον.

Αρχέτυπν Διδῶς ἐρικυδέος ὧ ξένη λούαεις,
εἰκόνα θεαπεσίῳ κῆλλει λαμπρμένην.
τοίη κῆρ γενόμην. ἀμ' ὅν ὅσον ἀκύνεις,
αἰχρόν, ἐπ' αὐφῆμοις δούξαν ἐνεγκομένη.

ἢ δὲ τῶ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὴ ἐπὶ τῷ συγέω βάκχου φίλῃ τὴν θιασώταν
τὴν τεόν. ἔρχο Γάν. ξυμὰ λέγωμεν ἐπὶ.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ. II

Φιλίππου μακεδόνοιο.

Εἰς ἑλλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄρρονι κόλμα.
τούς δὲ ῥόους καὶ μάτους πάντα ἔλυσε χρόνος.
αἰετὰ δὲ δικαίᾳ δειπείρῳσε θάλασσαν,
καὶ βυθὸν εἰς χέρσου χῆμα μετεπλάσατο.
λαὰ βαθυσήρυγα καὶ τέρριζωσε πέλωρον,
χερσὶ γιγαντείαις δ' ἔπαυσε νέρθευ ὕδωρ.
ἦν δ' αἰεὶ πλώειν διδουμένη δ' ἐπὶ ναύταις
ἄτατος, εἰς πεζὺς ὠμολόγησε μένειν.

Εἰς σκύλλαν χαλ=

κῆν.

Εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν, ἐμνήνε δ' ἔργον ἀνακτος
ἔμμεναι ἡραίου διαδαλέοιο τέχνης,
αὐτῶν τὶς σκύλλαν οἶσατο πλοῦθε λούων
ἔσμεν ἐν πόντου γαῖαν ἀμφεμένην.
ῥυόν ἐπιδείει, ῥυόν κότον ἀντία φάνει,
οἶον ἀπὸ πελάγους συγκλονέσσει νέεσσι.

Εἰς τὴν χελιδώνιον

κῆπον.

Χάλκεος αἰετὸς ἄφρησον ὅσον θράσος ἦνυσε κῆπον
ὁ πλάτας, ἐμπνοῶν θῆρα τυπωσάμενος,
χαέτας αὐχενίς, περρικότα, θηκὴν ὀδόντα
βρυχόντα, γλῆναις φρικτὴν ἰέντα σέλας,
ἄφρω χεῖλα πάντα δεδωμένα. ἦν ἐπὶ θάμβος,
εἰ λογάδα στρατιὴν ὤλειεν ἡμιθέων.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 190
ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΘΕΩΝ,
ΚΑΙ ΘΕΑΙΝΩΝ. 12

Εἰς πῶ ἐν ἀθήναις ἔνοπλον ἀθηνᾶν.

Ἰνλιανθ' ἀπ' οὐ πάρχων.

Τίπτε Τριτογένεια κορύσσει ἀπ' ἰμέων;

εἴξε Προσθεδών, φείδεο κειροπίης.

Εἰς ἀγαλμὰ φάεσσι, ἀθηνᾶς,

καὶ ἑρεχθέως.

Ἡ τέχνη σῶν ἀνέρεν, ἀ μὴ φύσις. εἶπεν ὁ πλάστης,

μητερ νόφρι ῥάκων, νυμφίε νόφρι ῥάμων.

Εἰς σῆλιν ἄρεος κενόσμημέ

νην ἐν θράκη.

Εἰσδὲ θεῖος ἦτος ἐπὶ χθονὶ κέκλιται ἄρης,

ἔπτε θρηϊνὴς ἐπιβήσεται ἔθνεα γότθων.

Εἰς ἀγαλμα ἄρροδίτης,

καὶ ἄρεος.

Ἀρεχ, καὶ παφίην ὁ ζωγράφος ὅτε μέσον οἴκου

ἀμφοτεροπλάνην γέγραπεν ἀμροτέρους.

Ἐκ θυρίδος δὲ μολῶν φαέθων, πολυπάμματος αἴγλη,

ἔστι ἀμυχάνων ἀμροτέρους σκοπέων.

Ἡέλιος βαρύνειν ἔως τίνος; ἔδ' ἐπὶ κηρῷ

ἦθιλεν ἀφύχου ῥον χόλον ἐξελάσαι.

Εἰς ἀγαλμα ὀρτέμιδος. Διοτίμης.

Ὡς πρέπῃ ἄρτεμὶς εἰμ'. εἰδ' ἄρτεμιν αὐρὸς ὁ χαλκὸς

μανύῃ Σηνός, καὶ χέτερον θύρατρα,

τενμαίρου ῥ' θράτος τᾶς παρθένης. ἢ ῥά κεν εἴποις,

πᾶσα χθών, ὀλίγον τᾶδε κεινχέσιον.

Εἰς ἀπόλλωνα. Αντιπάρε.

Βούπαις ὡ' πολλῶν ῥ' ὅδε χάλκεον ἔργον ὄνκτα,

ἀγλαΐης Λητοῖ, καὶ Διὸς μαρτυρίῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἔθ' ὅτι τῆσδε μάτην Ζεὺς ἤρατο, χῶτι κατ' ἀνδρῶν,
ὀμματα, καὶ κεφαλὴν ἀγλαὸς ὁ κρονίδης,
ἔθ' ἤρην μεσηρὼν ἐχάατο χαλκὸν ὀνατᾶς,
ὃν μετ' ἐλειβύης τῶν ἀπεπλάσατο.

Εἰς ἀγαλμα ἀφροδίτης τῆς
ἐν κνίδῳ.

Τίς λίθον ἐψύχωσε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν εἰσείδεν;
ἵμερον ἐν πέτρῃ τίς ῥῶσον ἐργάσατο;
πραξιτέλους χειρῶν ὅδε' που πόνος. ἢ τάχ' ὄλυμπος
χηραίνει, Γαρίης δὲ κνίδον ἐρχομένης.

Πλάτωνος εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ παρὶν κυθέρρα, δι' οἰδματος δὲ κνίδον ἤλθε,
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα πλὺν ἰδίην.
πάντῃ δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
φθέγγετο, πῶς γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
πραξιτέλης ἔκ εἶδεν, ἀλλ' ἢ μή τίς μιν εἶδεν, οἷός τινος
ἔξεσ' οἶαν ἄρης ἦθελε, πλὺν Γαρίην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀκύπρις, τὰν Κύπριν ἐνὶ κνίδῳ εἶπεν ἰδύσκα,
φῶ, φῶ, πῶς γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;

Εἰς τὸ αὐτό Πλάτ=

τωνος.

Οὔτέ σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, ἔθ' ὁσίδαρως,
οἷός τινος ἔστις, ὥς ποτε κρινομένη.

Λουκιανῷ εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν Γαρίην γυμνὴν ἔδεις ἰδεν. εἶδέ τις εἶδεν,
ἔτος ὁ πλὺν γυμνὴν σιτάμενος Γαρίην.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκε τῆς περιχαλᾶς ἀγαλμα
Κύπρι, τῆς μορφῆς φέρτερον ἔδεν ἔχων.

Εὐνήν εἰς τὸ αὐτό.

Παλλὰς, καὶ κρονίδαο σιωπῶνέτις, εἶπον ἰδῆσαι
πλὴν Κνιδίην, ἀδίκως τὸν Φρύγα με μφόμεθα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γυμνὴν εἶδε Πάρις με, καὶ ἀγχίσης, καὶ ἄδωνις.
τὸς βεῖς οἶδα μόνυς. Πραξιτέλης δέ, πόθεν;

Εἰς τὸ αὐτό, καὶ εἰς πλὴν ἐν
Ἀθήναις Ἀθηνᾶν.

Ἀφρογενὲς Γαφίης ζάθεον περιδέρκειο κῆλλος.

καὶ λέξεις, ἀνὼ τὸν Φρύγα τῆς κρίσεως.

ἄτθίδα δερκόμενος πάλι Παλλάδα, τὸτο βοήσεις,
ὡς βέτης ὁ Γάρις τήνδε παρέβόχασεν.

Ερμωδῶρ εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν κνιδίαν Κυθέρην ἰδὼν ξένη, τὸρ' κεν εἶποις,
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε, καὶ ἀθανάτων.

τὰν δ' ἐνὶ κέκροπίδαις δορυθαρσέα Παλλάδα λύων,
αὐδάσεις, ὄντως βυκδὸλος ἦν ὁ Γάρις

Εἰς πλὴν αὐτὴν Ἀφροδίτην ὠπλισμένην.

Λεωνίδα.

Ἄρεος ἔντια ταῦτα, τίνος χάριν ὦ Κυθέρεια

ἐνδίδυσαι, μενεδὸν τὸτο φέρουσα βάρος;

αὐτὸν ἄρη γυμνὴ τὸρ' ὠπλίσας. εἶδε λείπειται

καὶ θεὸς, ἀνθρώποις ὅπλα μάτην ἐπαίεις.

Ἀλεξάνδρου αὐτῶν εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὰ πρὸς τὰν Κύπριν ἀπικριβώσατο Παλλὰς,

τὰς ἐπ' Ἀλεξάνδρου λαβομένα κρίσιος.

Εἰς πλὴν ἐν σπάρτην ὄπλον Ἀφροδίτην.

Ἰσλιανθ' ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπία.

Αἰεὶ μὲν Κυθέρην φέρειν δεδαίκε φαρέτην;

τῶρατε, καὶ δολιχῆς ἔργον ἐκβολίης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αἰδομένη δ' ἄρα θεσμὰ μενεπολέμοιο Λυκούργου,
 φίλῳ φέρει σάφρην τάχιστα ἀνέμελχαις.
 ὅμεις δ' ἐν θαλάμοισι λικωνίδεσσι, ὅπλα Κυβέρης
 ἀζόμεναι, παῖδας τίκτετε θαρσαλέας.

Εἰς τὴν αὐτήν. Ἀδελφοί.

Γαλλὰς τὰν Κυβέριαν ἐνοπλον ἔειπεν ἰδῶσα,
 Κύπρι, θέλεις ὅπως ὅς κ' εἰσὶν ἐρχόμεθα;
 ἢ δ' ἄπαλὸν ηλασσάσα, τί μοι σάκος ἀντίον ἄρξῃ;
 εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;

Εἰς τὴν ἐν κινίδῳ. Ἀν-

τιπάρου σιδωνίου.

Φάσκει τὰν ἰδὼν Κύπριν ἀνὰ κραναὴν κινίδον ἀφρώ,
 ἄδ' ἐπεὶ φλέξει καὶ θεὸς αἴσα λίθον.
 τὸν δ' ἐνὶ θεοπιάδαις γλυκερὸν ἔμερον, ἔχ' ὅτι πέτρον,
 αἶψ' ὅτι κινὴν πυρρῶν πύρ' ἀδάμαντι βαλεῖ.
 τοῖς Πραξιτέλεις κέ με δαίμονας, ἄλλον ἐπ' ἄλλας
 γὰρ ἵνα μὴ διαῶ πάντα θέροιο πυρί.

Τὴν αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν ἀνέρχο-

μένην ἀπ' θαλάσσης.

Τὰν ἀναδυομένην ἀπ' ματέρος ἄρτι θαλάσσης
 Κύπριν ἀπελλεῖου μόχθον ὄρα χαρίδος,
 ὡς χερὶ συμμάρφασσα διάβροχον ὕδατι χαίταν,
 ἐκθλίβει νοτερῶν ἄρρον ἀπ' πλοκάμων.
 αὐτὰ νῦν ἐρέουσιν, ἀθηναῖε τε, καὶ ἦρι,
 ἢ ἐτι σοι μορραῖς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Ἀρχὴ εἰς τὴν αὐτήν.

Αὐτὰν ἐκ πόντοιο τισινητιῆρος ἀπελλῆς
 τὰν Κύπριν γυμνὰν εἶδε λοχουμένην.
 καὶ τοίαν ἐτύπωσε διάβροχον ὕδατος ἀφρῶ,
 θλίβουσιν θαλεραῖς χερσὶν ἐτι πλόκμον.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 192

Δημοκρίτης εἰς τὴν αὐτὴν.

Κύπρις ὅτε σαλεύουσα κόμας ἁλιμυρέος ἄφρου,
 γυμνὴ προφυρέου κύματος ἐξάνεδυ.

ἔτω περὶ λαγχὰ παρήϊα χερσὶν ἐλῆσα
 βόρυχον, αἰγῶν ἐξεπίζεν ἄλλα,
 σέρνα μόνον φαίνουσα. τὰ κῆ θέμις. εἰ δὲ τοιήδε
 κείνη, συγχέτω θυμὸς ἐναλίε.

Ἰβλιανθ' ἀπ' ὑπάρχων εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἀρτι θαλασσῆς παφίη πρὸ κυφε λοχείης
 μαῖαν, ἀπελλᾶν οὐραμένη παλάμην.
 ἀγὰ τάχος γραφίδων ἀπ' ἁλῆος, μῆσε δινήν
 ἄφρὸς ἀπ' ἁλῶν, θλιβομένων πλοχέμων.
 εἰ τοίη ποτὲ Κύπρις ἐγυμνώθη διὰ μῆλον,
 τὴν φρίν ἀδίκως Παλλάς ἐληίσατο.

Εἰς τὴν αὐτὴν Λεωνίδης

ταραντίν.

Τὰν ἐμφύθσαν ματῶς ἐκ κόλπων ἔτι,
 ἄφρῳ τε μορμύρουσαν ὠλεχῇ Κύπριν,
 εἰδὼς ἀπελλῆς κῆλλος ἱμερότατον,
 ἔγραπτον, ἀγ' ἐμψυχὸν ἐξεμάξατο.
 οὐ μὲν πρὸ ἁκρῆς χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,
 οὐδ' ὁ μμάταν γαλινὸς ἐκλάμπει πόδας,
 καὶ ματῶς ἀκμῆς ἄγγελος κυδωνιῆ.
 αὐτὰ δ' ἀθάνα, καὶ Διὸς σταννέτις,
 φάσασιν, ὦ Ζῆν, λήπομεθα τῇ κρίσει.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐν κινίδω. Εὐνύς.

Γρόθι μὲν ἰδαίοισιν ἐν ἔρεσιν αὐτῶς ὁ βῆτας
 δέρεξο τὰν κῆλλος πρῶτ' ἀπενεγκμέναν.
 πραξιτέλης. κινιδίσις δὲ πανώπνεσαν ἐθικεν,
 μάρτυρα τῆς τέχνης ἦρον ἔχων Γάριδος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς τὸ ἐν σπάρτῃ. Ἀντιπάρου.

Καὶ λίθος ὧς Γαρίη θωρήξατο· ἢ τάχα μᾶλλον
εἶδε λίθον Γαρίη· καὶ ὥμοσεν, ἤθελόν εἶναι.

Εἰς τὸ ἐν σπάρτῃ.

Ἀντιπάρου.

Καὶ Κύπρις σπάρτας, ὅ κ' ἄπειν οἶάτ' ἐν ἄλλοις
ἴδουται, μαλακὰς ἐσθλαμένα σολίδας,
αἷμα' ἑσπὰ κρᾶτος καὶ ἐχει κόραι ἀντὶ κελεύπρας.
ἀντὶ δὲ χρυσείων ἀκρεμόνων, καὶ μακρῶν.
οὐ γὰρ χητὰν χέων εἶναι δίχα τὰν παράκοιτιν
θρακὸς ἐνααλίου, καὶ λακεδαίμονίαν.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτὸ.

Κύπρι φιλομειδῆς, θαλαμηπόλε, τίς σε μελιχρὴν
δαίμονα τοῖς πολέμων ἐσφάινωσεν ὅπλοις;
σοὶ παιᾶν φίλος ἦν καὶ ὁ χρυσοκόμης ὕμναιος,
καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἡδυμελεὶς χάριτ' ἔσθ.
ὅτε τί δὲ ταῦτ' ἐνέδυσ' ἀνδροκτόνα; μὴ θρασυῶν ἄρ' ἔστι
συνήσας' αὐχεῖς; Κύπρις ὅσον δαύεται.

Εἰς ἀγαλμα Διονύσου πλησίον
ἀθηνᾶς ἐσῶς.

Εἰπέ τί σοι ξανδὸν, καὶ παλλάδι· τῇ, γὰρ ἄκοντ' ἔσθ,
καὶ πόλεμοι· παρὰ σοὶ δ' οὐκ ἔστιν εἰλαπίναι.
μὴ προπετῶς ὧς ξεῖνε, θεῶν πέρι, τοῖα μετ' ἄλλα.
ἴσθι δ' ὅσοις ἵκελος δαίμονι τῇ δὲ πέλω.
καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος· οἷδεν ἅπας μοι
ἡὺς δμηθεὶς ἰνδὸς ἀπ' ὠκεανῶ.
καὶ μερόπων δὲ φυὴν ἐγεγέραιεν· ἡμῶν, ἐλάμην.
αὐτὰρ ἐγὼ, γλυκεροῖς βόβρυσιν ἡμερίδος.
καὶ μὴν ὅτ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδίνεσθ' ὕπνῳ.
αὔσα δ' ἐγὼ μηρὸν παρ' ἴον, ἡδὲ, κέρην.

Εἰς ἕτερον

Εἰς ἕτερον ἀγῶνα τὸ αὐτὸ.

Ἀντιπάρη σιδωνίᾳ.

Ἀνσονίῳ Γείσωνι σάμασις Διόνυσος
ἴδου μαι, μετάρων φρυγὸς ἐπ' αὐτὸν χεῖρ.
ἔειπεν ὦ Διόνυσ' ἐσέβης δόμον, ἐπρεπεν ἄμφω,
καὶ μέγαρον βάκχῳ, καὶ βρόμιος μετάρῳ.

Εἰς ἀγῶνα Διονύσῃ, καὶ Ἡρακλῆϊ.
Ἀμρότεροι θήβηθε, καὶ ἄμρότεροι πλεμισαί,
ἦν Ζηνός, θύρῳ δηνός, ὅδ' ῥοπάλῳ.
ἄμροῖν δὲ σῆλαι σαυτέρμονθς, εἰ κέλα δ' ὄπλα.
νεβρὸς, λειοντῆ· κύμβαλα δὲ, πλατάνῃ.
ἦρ' ἄμροτέροις χαλεπὴ θεός, οἷδ' ἄπ' ῥαίης
ἦλθον δὲ ἀθανάτης, ἐκ πυρὸς ἄμρότεροι.

Εἰς ἀγῶνα ἔρμῃ. Ξενοκράτης.

Ἐρμῆς ὦ κὺς ἐγὼ κικλήσκομαι, ἀλλὰ παλαίρῃ
μὴ κολοβὸν χειρῶν ἴστατε, μὴ δ' ἀποδα.
ἦ πῶς ὦ κὺς ἐγὼ, πῶς δ' ὀρθία χίρονο μῆσω,
δὲ βάσιν ἄμροτέρων ὀρφανὸς ἰσάμενος;

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἐρμῆϊ ξυλίνῳ τίς ἐπινύχτο, καὶ ξύλον ἦεν.
εἴτα' μιν αἶρας, χαμάδις βάλε, τὸ δ' ἄπ, χυσοῖς
ἔρρανσεν καταγέγντος. ὕβρις πόρε πηλὴν κέρδος.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ. Νικίῳ.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος κυλλήνιον αἰπὺ λεοσχῶς,
τῇ δ' ἔστη ἔρατ' οὐμνασίῃ μεδέων
ἔρμῆς, ὦ ἐπὶ, παῖδ' ὅθ' ἀμάρατον, ἦ δ' ὕακινθον
πλησύνει, καὶ θαλερὸς θῆκεν ἰὼν στεφάνος.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ.

Φρυγὸς ἐπὶ σμήνεαί, περιστάτ' εἵνεκα μίμνω
ἐνθάδε, μαιναλίαν κλιτῶν ἀπ' προλιπών,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πλώτα μελισσῶν δεδοικημένος. αἶψ' ἀγέλασε
χεῖρα, καὶ ἀγροτέρου κοῦφον ὄρεγμα πρόσ.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ. Λεωνίδου.

Τῶν αἰγῶν ὁ νομὸς Μόριχος ὃν ἐπίσκοπον ἑρμῶν
ἔτασ' ἀπολίων ἀνδοκίμον φύλακας.

αἶψά μοι αἶτ' ἀν' ὄρη χλωρᾶς νεκορεσμέναι ὕλας,
τὸν ἄρπαντῆρος μῆτι μέλεαθε λύκου.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ. Νικανέτου.

Αὐτὸν δ' ἀράκινόν με, καὶ ἐν ποτὶ γῆτον ἑρμῶν,
ἔπλασεν ἀφίδος κύκλος ἐλαιομένος.

πηλὸς ἐφυράθην. ὃ φάντομαι. αἶψ' ἐφίλησα
ὦ ξένε, δ' ἀρακίων δύσμορον ἐργασίην.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ. Αἰδέαστον.

ὦ λῶτε, μὴ νόμιζε τῶν πολλῶν ἓνα
ἑρμῶν θεωρεῖν. εἰ μὴ γὰρ τέχνα Σκόπα.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ ἐν κήπῳ.

Φιλίππου.

Κράμβης ἄψωμαι κυλλήνιε, μὴ παροδίτα.

τίς φθόνος ἐκ λαχάνων; ὃ φθόνος, αἶψ' ἀνόμος
αἰδοφίων ἀπέχειν κλοπίμους χέρας. ὃ παραδόξ' ὃ,
μὴ κλέπειν ἑρμῆς καινὸν ἔθηκε νόμον.

Εἰς ἑρμαφρόδιτον ἐν λουτρῷ

ἱστάμενον.

Ανδράσιν ἑρμῆς εἰμι. γυναιξὶ δὲ Κύπρις δρωμαι.

ἀμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολά μοι τοιέων.
παυεκεν, ὃ κ' ἀλόγως με τὸν ἑρμαφρόδιτον ἔθεντο
ἀνδρογαῶνις λεητοῖς, παῖδά τ' ἀμφίβολον.

Εἰς ἀγαλμα ἑρωτος.

Χάλκειον τίς ἑρωτα μετήγαγεν ἐκ πυρὸς εἰς πῦρ,
τήξανον ἄρμόζον τῇ κολαῶσει κόλασιν.

Εἰς ἀγαλμα τὸ αὐτὸ δεδεμένου.

Σατύρου.

Τὸν πέρθεντα τίς ᾤδε; τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῦρ
 ὤχμασεν; αἰθομένης ἢ φάτο τίς φαρέτρης;
 καὶ τὰς ὠκυβάλους περιηγάς ἐσφηνώσε
 χεῖρας, ὃ π' σιβαρῶ κίονι δισάμενος;
 ψυχρὰ τὰ δ' ἀνθρώποις παραμύθια, μή ποτ' ἐκείνη
 ὅτος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἐδῆσε φρένα;

Αἰκαίου εἰς τὸν αὐτὸν.

Τίς σε τὸν ἄχθσίως ἠγρουμένον ᾤδε πεδήσας
 θάκτο; τίς πλέγδην σὰς ἐνέδῃσε χεῖρας;
 καὶ πινάρων ὅφιν τεκτῆνάτο; πῶ θοὰ ῥέεα,
 νήπιε, πῶ πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;
 ἢ ῥὰ μάτην ἐπόνῃσε λιθοξόος, ὃς σε τὸν οἶστρο
 κυμῆν' ἀντα θεὸς, τῇ δ' ἐνέδῃσε πάγῃ.

Αντιπαύρου εἰς τὸν αὐτὸν.

Τίς δ' ἰωῶς παλάμας πρὸς κίονα δῆσεν ἀφύμτοις
 ἄμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον εἴλε δόλῳ;
 νήπιε, μὴ δὴ δάκρυ κατὰ γλυκεροῖο προσώπου
 βάλλε, σὺ γὰρ τέρπῃ δάκρυσιν ἠϊθέων.

Μαικίου εἰς τὸν αὐτὸν.

Κλαῖε δυσενφύμτως σφιγθεὶς χεῖρας ἄκριτε δαῖμον,
 κλαῖε μάλα, σάξων ψυχότακῃ δάκρυα,
 πωφροσώας ὑβριτὰς, φρενοκλόπε, ληστὰ λογιμῶ,
 πᾶνδ' ἔχας πῦρ, βραῦ μ' ἀόρατον ἔρω.
 θνατοῖς μὲν λύσις ὅτι γούων ὁ σὸς ἄκριτε δεσμός.
 ὦ σφιγθεὶς, κωφῶς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις.
 ἢν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐνέφλεγετο ἐν φρεσὶ πυρσὸν,
 ἄβρογ' αὖθ' ὃ π' σῶν σβεννύμενον δακρύων.

ΒΒ ἡ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Κριναγόρου εἰς Ἰὸν αὐτόν.

Καὶ κλαῖε, καὶ σέναζε, συσφίγγων χερσὶν
τένοντας. ὦ πίβουλε, τοῖά τοι πρέπει.
ἔκ' ἐθ' ὀλύσων. μὴ' λεινὸν ὑπόβλεπε.
αὐτὸς γὰρ ἄλλων, ἐκ κοῦν ὁμμάτων, δάκρυ
ἐθλίψας. ἐν δὲ πικρὰ καρδίᾳ βέλη
πήξας, ἀρύκτων ἰὸν ἐπεξας πόθων
ἔρωσ. τὰ θνητῶν δ' ἐστὶ σοι γέλωσ ἄχνη.
πέπνηθας, οἳ ἔρεξας. ἐθλὸν ἢ δίμη.

Μόχου εἰς ἔρωτα

δοξιοῦντα.

Λαμπάδα θεῖς, καὶ χέεα, βοηλάτην εἴλετο ῥάβδον
ἕλος ἔρωσ. πήρην δ' εἶχε κερταμαδίην.
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων,
ἔσπευεν διῆς αὐλακῆ πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διὶ, πλῆσον δόρυρσ,
μή σε Ἰὸν οὐρώπης βῶν ὑπ' ἄροτρα βάλω.

Εἰς ἔρωτα ἐσφαινωμένον.

Μαριανῆς χολαστικῆς.

Πῶ σοι ῥέον ἐκείνο παλίντονον, οἷτ' ἀπ' σείο
πηγνύμενοι μεσάτην ὅτε καρδίην δόνακός;
πῶ πέρα; πῶ λαμπὰς πολυώδαιος; ὅτε τί δὲ ῥιανὰ
σέμματα χερσὶν ἔχεις, κρατὶ δ' ἐπ' ἄλλο φέρεις;
ἔκ' ἀπ' Πανδύμου ξένη Κύπριδος, ἔκ' ἀπ' γαίης
εἰ μὴ, καὶ ὑλαίης ἐκτονος ἀνδροσαΐης.
ὅμ' ἐγὼ ὅτε καθαρήν μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπλω
ἀμαβίης. ψυχὴν δ' ἔρανὸν εἰσανάγω.
ἐκ δ' ὀρετῶν, σφαίνους πισύρων πλέκω. ὧν ἂφ' ἐκείνης
τῆςδε φέρων, πρῶτῃ τῷ σοφίης σέρομαι.

Αδελον.

Μὴ με τὸν ἐκ λιβάνοιο λέγε ξένε, τὸν φιλοκώμῳ
 ζερόμενον νυχίοις ἡθέων δάροισ.
 Βαῖδς ἐγὼ, νύμφης ἀπὸ γείτονος ἀγραιώτης,
 μῦθον ἐπὶ βυῶν ἔργα φυτοσκηρῆς.
 ἔνθεν ἀπ' αὐτῆς με φίλης ἐσεφάν ἀλωῆς,
 τέσσαρδ' ἰδράων ἐκ πισύρων σέβανοι.

Εἰς τὸν Πραξιτέλους ἔρωτα. Ιουλιανῷ
 ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπίου.

Κλίνας αὐχέας γαῦρον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις,
 χερσὶ με λιγυρίαις ἐπλάσε Πραξιτέλης.
 αὐτὸν γὰρ τὸν ἔρωτα τὸν ἐνδοθὶ κλυθόμενόν με,
 χαλκῶσας, Φρυγῇ δῶκε γέρας Φιλῆς.
 ἥδε μιν αὐτοῖς ἔρωτι προσήγαγε. καὶ γὰρ ἐρώντας
 δῶρον ἔρωτι φέρειν αὐτὸν ἔρωτα θέμις.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Σίμωνίδου.

Πραξιτέλης, δὲν ἐπάχε, δινκρίβωσεν ἔρωτα,
 ἐξ ἰδίας ἑλκῶν δὲ χέτυ τὸν κραδίης,
 Φρυγῇ μισθὸν ἐμείο διδῶς ἐμέ. φίλτρα δὲ τίκτω,
 ὅκ' ἐτι τοξούων, ἀμ' ἀτενιζόμενος.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Τυλλίου γεμίνου.

Ἀντί μ' ἔρωτος ἔρωτα, βροτῶ θεὸν ὥπασε Φρυγῇ
 Πραξιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν αἰρόμενος.
 ἥ δ' ὅκ' ἡρνήθη τὸν τέκτονα. δεῖσε γὰρ οἱ φρήν,
 μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σύμμαχα ῥέε λάβη.
 ταρβεῖ δ' ὅκ' ἐτι πού τὸν Κύπριδος, ἀμὰ τὸν ἐκ σῶ
 Πραξιτέλδ' ἔχνην μητέρ' ἐπισαμένη.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Λεωνίδου.

Θεοῖς δὲ τὸν ἔρωτα μόνον βεδν' ἐκκυθερεῖς
 ἄζοντ', ὅχ' ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,

BB iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἄνδρ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω θεόν. ὃν περὶ Φρυγίᾳ
 διριθόμενος, σφετέρῳ λυχνόν ἔδωκε πόθων.

Εἰς ἔρωτα γυμνόν. Παλλαδά.

Γυμνὸς ἔρως, διαπύτο γελᾷ, καὶ μέλι χὸς ἔστιν.

ὃ γὰρ ἔχει ῥέον, καὶ πυρόεντα βέλη.

ὃ δὲ μάτην παλάμαις κατέχει διελθίνα, καὶ ἄνθος.

τῇ μὲν γὰρ, γαῖαν, τῇ δὲ, θάλασσαν ἔχει.

Εἰς ἔρωτα καθάδοντα ἐπιπεροπα-

σω. Γαβριηλὶ ὃ ὑπάρχει.

Οὗ δὲ κατανύσσων, ὃ δ' ἄπνοος, ὃ δ' ἐπὶ δατῇ,

νόσφι πυρεσσάρτου δῆγματός ἐστιν ἔρως.

Εἰς ἔρωτα ἄνδρ'.

Οὗτος ὃ ἔρωτα φουσάν ἵνα λυχνόν ἀνάγῃς,

δῶρ' ἅπ' ἐμὰς ψυχὰς ἄφρον. ὅλος φλέγομαι.

Εἰς ἔρωτα ἐν ἄλλοις κοιμώμενον. ἄρ' ἐστι

δὲ ὃ π' ὑδάτων. Πλάτωνος.

Ἄλλος δ' ὡς ἰκνόμεθα βαθυσκήιον, ἄρομεν ἐνδον.

προφυρέοις μῆλοισιν ἐοικότα, παῖδα Κυβέρης.

ὃ δ' ἔχεν ἰοδόμον φαρέττην, ὃ καμπύλα ῥέεα,

ἄνδρ' ἅπ' ἐμὰς, δένδρεων ὑπ' ἀνπετάλοισι κρέμαντο.

αὐτὸς δ' ἐν καλύπτῃ ῥόδων πεπεδημένος ὕπνω,

αὐτὸν μειδιῶν. ἔσθ' αὖ δ' ἐφύπερθε μέλαινα,

κηροχύτοις ἐν ῥο λαγαροῖς ἐπὶ χεῖλεσι βᾶνον.

Στατυλίῳ φλάκῃς εἰς ἔρωτα κοιμώμενον.

Εὐδεις ἀρρύνεις ἐπαύων θνητοῖσι μερίμνας,

αὐτὸς ἀτρήεις, αὖ, τέκος ἀρρογενὲς,

ὃ πάνην πυρόεσσαν ἐπλημένους, ὃ δ' ἀρρύνει

ἐκ κέρως φάλλων ἀντιφύοιο βέλος.

ἄλλοι θαρσεύσσαν. ἐγὼ δ' ἀγέρω χε δεδοικῶ,

μή μοι καὶ κνώων, πικρὸν ὄνηρον ἴδης.

Εἰς τὸ αὐτὸ, ἀνθρῆς.

Ἀρπάζομαι πυρόεσσαν ἔρως ἐκ σέο πάνκην.

συλήσω δ' ὧμων ἀμφικρεμῇ φαρέρην,
εἴ γ' ἐτύμως σὺ δαίς πυρός ἐγγονε· καὶ σέο φῶτες
πρός βαῖον, ῥέων ἀνομίην ἄγομεν.

αἶμα καὶ ὥς σε δέδοικε δολοπλόκε μή τινα κούθης
εἰς ἐμὲ, κῆν ὕπνω πικρὸν ὄνειρον ἴδης.

Μελεάγρου δὲ, Σφράττωνος· Εἰς ἔρωτα.

Εἰ καὶ σοὶ πῆρυγός ταχινὰ περὶ νῶτα τέτανται,
καὶ σκυθικῶν ῥέων ἀκροβολεῖς ἀκίδες,
ραῖξομ' ἔρως ὑπὲρ γὰρ σε· τί γὰρ πλέον; ἢ δὲ γὰρ αὐτὸς
σὺν ἐφυγεν ῥώμαν πανδαμάτωρ αἰῶας.

Σενόβου εἰς ἀγάλματα ἑρώτων.

Σκυλοχαρεῖς ἴδ' ἔρωτας, ἴδ' ὥς βριαροῖσιν ἐπ' ὧμοις
ὄπλα φέρουσι θεῶν νήπι ἀγαλλόμενα,
τύμπανα, καὶ θύρσον βρομίου· Ζηνὸς δὲ κεραυνὸν,
ἀσπίδ' ἐνναλίην, καὶ νόρῳ ἠὲ νόμον
φοῖβος δ' αὐτόξον φαρέρην, αἶψα δὲ ποίαιναν.
καὶ θεναρῶν χερῶν ἥρακλέους ῥόπαλον.
τί πλέον ἀνθρώποισιν, ἔρως ὅτε καὶ πόλον εἴλε,
τάχιστα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐληΐσατο;

Εἰς τὸ αὐτὸ· Φιλίππου.

Συλήσαντες ὄλυμπον ἴδ' ὥς ὄπλοισιν ἔρωτες
κοσμοῦν τ' ἀθανάτων στυλα φρυαζόμενοι.
φοῖβος ῥέα φέρουσι, Διὸς δὲ κεραυνὸν, ἄρμος
ὄπλον, καὶ καλέην, ἥρακλέους ῥόπαλον,
εἰναλίην τε θεῶν βιβελὲς δόρυ, θύρσα τε βάκχου,
πῆναι πέδιλ' ἑρμοῦ λαμπάδα δ' ὀρέμιδος.
ἢ καὶ ἄχθος θνητοῖς εἴκην βελέεσσιν ἑρώτων,
δαίμονας οἷς ὄπλων κόσμον ἐδωκεν ἔχην;

BB iiij

Τ Ω Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Τ Α

Εἰς ἀγαλμα Ἡρασ· Παρμενίωνος.

Ὀργεῖος Πολύκλητος, ὃ καὶ μόνος ὁμμασιν ἦρην
ἀθρήσας, καὶ ὅσιν εἶδε τυπωσάμενος,
θνητοῖς κέλλος εἶδειεν ὅσον θέμις· αἰδ' ὅτ' κόλοις
ἄγνωστοι μορφῆ, Ζηνὶ φυλασσόμεθα.

Εἰς ἀγαλμα Ἡρασ θηλα-

ζύσης Ἡρακλέα.

Αὐτὸν μηρυγὴν τεχνήσατο· τοῦνεκ' μαζόν
εἰς νόθον ὃ πλάσῃς ὃ προσέθηκε γάλα.

Εἰς ἀγαλμα Καλλιόπης.

Καλλιόπῃ καὶ ἐγὼ· Κύρῳ δ' ἑμὸν ὅπασα μαζόν,
ὃς ῥέει θεῖον ὁμιρον, ὅθεν πίε νήδυμος ὀρφνός.

Εἰς εἰκόνα τῆς αὐτῆς· Ἰωάννου ποιητῆ
τῆ βαρβουκίου.

Ἦθελε Μελπομένην ὃ ζωγράφος εἰκόνη γράφαι.

αἷ' ἀπλησμένης, ἔγραφε Καλλιόπην.

Εἰς εἰκόνα Πολυμνίας· Τῆ αὐτῆς.

Σέο μὲν εἰκὼν ἦδε Πολυμνία, καὶ σὺ δὲ μύσῃς.

ἐν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροις ὅλωμα, καὶ τύπος εἶς.

Εἰς εἰκόνα μουσῶν· Ἀντιπάρου.

Τρίζυγος αἱ μῦσαι τᾶς δ' ἔταμεν· ἅμ' α, λωτῆς.

ἅδ' ἔφ' ἔρει παλάμαις βάρβιτον· ἅδ' ἔχει χέλιον.

ἅμ' ἔχει δ' ὀρισηλῆος ἔχει χέλιον· ἅδ' ἀγέλαδα

βάρβιτον· ἅμ' ἔχει χαλὰ δ' ὕμνοπόλους· ὀδονακῆς.

αἷ' ἅμ' ἔχει κρᾶνταιρα γόνου πέλει· ἅδ' ἔχει μελωδὸς

χρῶματος· ἅδ' ἔχει σοφᾶς οὐρέτις ἁρμονίας.

Εἰς πᾶν ἀθηναίων νέμεσιν.

Θεαιτήτου χολαστικῆς.

Χιονέην με λίθον παλιναιξέος ἐκ περιωπῆς

λαοτύπος τμήξας πέτρος μοῖσαι αἰεῖσι

μῦθος

ἔκθοος ἐποντο πόρυσεν, ὅπως ἀνδρείκελα ταύξῃ,
τῆς κατ' ἀθιναίων σύμβολα καμμονίης.
ὥς δὲ δαΐζομένοις μαρσίων ἀντέκτυπε πέρσαις,
καὶ νέεσσι ὑδροπόροις χάμασιν ἀμαλέοις,
ἔξεσαν ἀδρόσκιον δριτύνον ἀθῆναι,
δαίμον' ὑπερβιάλοισι ἀντίπαλον μερόπων.
ἀντιταλανταύω τὰς ἐλπίδας· εἰ μὴ δὲ κρήναι
νίκη ῥεχθείδαις· ἀστυρέοις νέμεσις.

Γαρμενίωνος εἰς τὸ αὐτό.

Μήδοις ἐπιθεῖσα τροπαφόρος λίθος εἶναι,
ἡλλάχθην μορφὴν κάριον εἰς νέμεσιν.
ἐνδίκος ἰδρυθεῖσα θεὰ, ῥαμνύντος ἐπ' ὄχθαις,
νίκης, καὶ σοφίης, ἀττίδι μαρτύριον.

Εἰς τὴν νημέσιος.

Ἡ νέμεσις προλέγῃ τῷ πῆχεϊ, τῷ τε χαλινῷ,
μήτ' ἀμετροῦν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλιναι λέγειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ νέμεσις πῆχυν κατέχω· τίνοσ' ὀνειχέ λέξεις;
πᾶσι παραγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

Εἰς ἀγαλμα Γανὸς συρίζον.

Πλάτωνος.

Σιγάτω λάσιον θρουάδων λέπας, οἷτ' ἀπὸ πέτρας
κροαιὸι, καὶ βληχὰ πολυμιγῆς τοκέδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσσεται ἀνκελάδω Γανῷ,
ὑγρὸν εἰς ζυγῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων.
αἰδὲ, πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐσήσαντο
ὑδριάδων νύμφαι, νύμφαι ἀμαθρουάδων.

Αραβίου χολαστικῷ εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τάχα συρίζοντος ἐκάρτ' ἀνὰ Γανὸς ἀκρόν.
πνύμα τὸν ὁ πλάτης ἐκτέμισε τύπῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αἷ' ὁρώων φάγνυσαν ἀμήχανος ἄσπετον ἦ χῶ,
πικτίδος ἠρνύβη φθόγον ἀνωφελέα.

Ἀλκαίη εἰς τὸ αὐτό.

Ἐμπναι Πάν λαοῖσιν ὀρεβάτα χεῖλεσι μοῦσαν,
ἔμπναι, ποιμενίῳ τερπόμενος δόνακι,
ἀνελάδῳ σύριγγι χέων μέλος. ἐκ δὲ σιωπῆς
κλάζει κρητιθαίων ῥήματος ἁρμονίην.
ἀμφὶ σοὶ ῥυθμοῖο κρητὰ κρότον ἐνθεον ἵχνος
ῥηαέδῳ νύμφαις ταῖσδε μεθυδριάσιν.

Εἰς ἀγαλμα Πανὸς ἱστάμενον

ἐπὶ ὀληῶν ὕδατος ἀφο

ρητὶ ῥέοντος.

Γᾶν' αἶμα ἦν δυσέρωτα, κρητὰ ἐξ ὕδατων φύγεν ἦ χῶ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾶδε κρητὰ χλοερῶο ῥιφεῖς λειμῶνος ὀδίτα,
ἀμπαυσον μογεροῦ μαλθακῆ γῆα μόθῳ,
ἦ χί σε κρητὰ ζεύροιο τινάσσομένη πίτυς αὔραις
θέλξει, τεπλήγων εἰσαῖοντα μέλος,
χῶ ποιμὴν ἐν ὄρειαι μεσαμβρινὸν ἀγχόθι παῖδας
συρίσδων λασί' αὖ θάμνω ὑπὸ πλατάνῃ,
καύματ' ὀπωρινῶο φυγῶν κινῶς. ἄλμα δ' ἀμείψεις
αὔριον. αὖ τὸ δέ σοι Γαγὶ λέγοντι πίθου.

Ἀνύτης εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖν', ὑπὸ τῶν πέτρων τεβνύμενα γῆ' ἀνάπαυσον.
ἀδύτοισι ἐν χλωροῖς πνῦμα θροεῖ πετάλοισι.
πίδακ' ἔκ παῖδας ψυχρὸν πίε. δὴ γὰρ ὀδίταις
ἀμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τῶτο φίλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εξ αὐτῶ Διὸς ὄψιν ὁ φίλτατος ἐκχυτοῦς ἔτος.
μαρτυρίην δὲ φέρει πῶς ἐπάνω νεφέλην.

Ἑρμείαν τὸν ἀνάκτα τέκεν νεφεληγερέτα Ζεύς.

αὐτὰρ ὃν Ἑρμείας, Γᾶνα τὸν αἰγυλάτην.

Εἰς ἕτερον Γᾶνα· Λιωνίδου.

Μὴ σύγ' ἐπ' οἰονόμοιο περίπλεον ἰλὺς ᾧδε,

τὸτο χαρὰδράμης θερμὸν ὄδιτα πίης.

ἀλλὰ μολὼν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμακλήβοτον ἄκρην,

κεῖσε γέ παρ' κείνα ποιμένι' αἰ πίτυϊ,

ἀνρήσεις μελαρρίζον ἐν κρήνῃ διὰ πέτρης

νάμα, βορείαις ψυχρότερον νιφάδος.

Εἰς ἕτερον Γᾶνα· Ανύτης.

Τίπτε κατ' οἰόβατον Γᾶν ἀγρότα δάσκιον ὕλαν

ἤμενος, ἀδυβόα τῷδε κρέκεις δόνακι;

ἄφρα' μοι ἐρσηέντα κατ' ἔρεα ταῦτα νέμονται

πόρτιθ, ἡνυκόμων δρεπόμεναι σαχύν.

Εἰς ἕτερον Γᾶνα· Ερυκίου.

Εὖ σοχα θηροβολεῖτε κωαυγέται, οἳ ποτὶ ταύταν

Γανὸς ὀρειβάτεω νειυόμενοι σκυποῖς,

οἷτε λίνοις βαίνοιτε πεποιθόθ, οἷτε σιδάρῳ,

οἷτε καὶ ἐξ αὐτᾶ λαθροβόλῳ δόνακι.

καὶ μέ τις ὑμείων ἐπιβωσάτω· οἷδά ποτ' ἄγρην

κοσμεῖν, καὶ λόγαν, καὶ λίνα, καὶ καλάμους.

Εἰς ἕτερον Γᾶνα.

Σιμωνίδῃ.

Τὸν φραγόποιον ἐμὲ Γᾶνα, τὸν δ' ἄρκυδα, τὸν κατὰ μῆδων,

τὸν μετ' ἀθηναίων, σήσατο Μιλτιάδης.

Θεαιτήτου εἰς τὸν αὐτὸν.

Υλοβάτας, φιλόδενδρος, ὀρεγαύλου πόσις ἄχως,

πάνσκοπος, συνεράς· μαλοφύλαξ ἀγέλας,

πάν' ὁ δασυκνάμων, ὁ πλύσπορος, ὃς μετανάσας

ἔδραμον ἀχματῶν δὲ δαῖν' ἀνυρίων,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μιλτιάδῃς Σήσαντος δ' μάσπιδά περσοδιώκτην,
Ἰταμαί, ἀκλήτου ξείνια σύμμαχίης.
ἄλλοις ἀκροπόλιν δὲ δ' Μηδοφόρος δὲ δέδασαι
ξυῶς. ἐμὴν μαράθων, καὶ μαραθωνομάχοις.

Φιλοδήμῃς εἰς ἕτερον ἄγαλμα Πανός.
Τριαυῶς ἀθανάτους χωρεῖ λίθος. ἀ κεφαλαὶ γὰρ
μανυῖει θανάως Πᾶνα τὸν ἀγρόκερων.
Σέρνα δὲ, καὶ νηδύς, ἡρακλέα. λοιπὰ δὲ μινῶν,
καὶ κνήμης, ἐρμῆς δ' περὶ πύς ἔλαχεν.
Θύειν δ' ὀνήσῃ ξένη μιν κέτι. τὸ γὰρ ἐνός σοι
θύματος οἱ τριαυῶς δαίμονος ἀπὸ μεθα.

Απλωνίῃς σμυρναίου εἰς ἕτερον
ἄγαλμα Πανός.

Ἀγροτέρων θεός ἐμὲ τί μοι χρυσεῖς δεπᾶσαι
σπένδετε; πῶς δ' ἰταλῷ χεῖτε μέθυ βρομίου;
καὶ γυρὰς ταύρων πέτρῃ προσδέετε τένοντας;
φείσαδ' ὅς τοι τοῖς θύμασι τερπόμεθα.
πάν ὃ παρωρείτης, αὐτὸς ἔφυλος, δ' ὀνεοθαίνης
εἰ μὴ, καὶ ἐρχθονίῃς γλαυκοπότης κύλικος.

Λεωνίδῃς, οἶδ' ὅτι, Περίτῃ εἰς
ἄγαλμα Πρίηπῃς.

Αὐτὸς ἐφ' αἵμασι αἰῶσι τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον
ἔστησεν λαχάνων Δινομένης φύλακῃς.
αἷ' ὥς ἐντέταμαι φῶρ' ἐμβλεπε. τὸ το δ' ἔρωτᾷς,
τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα; τῶν ὀλίγων.

Τύμνῃ εἰς τὸν αὐτόν.

Πάντα πρίηπιζῶ. καὶ ἡ κρόνος, ὃ διακρίνω
ὃ δ' ἐνα φῶρ' ὅτ' αἰσθε παρα' πρασιᾶς.
ἔπρεπε μὴ λαχάνων ἐνεκὲν τάδε, καὶ κολοκωντῶν
φῆσει τίς με λέγῃν. ἔπρεπεν αἰμα λέγω.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 199

Λακκιανὸς εἰς ἕτερον. Πρίηπον.

Εἰς τὸ κενὸν με τέθηκε νόμος χάριν ὧδε Πρίηπον
 Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματαίδων φύλακας.
 καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθείῳ, δὲ δ' αὖν ἐπέλθῃ,
 ὅθεν ἔχοι κλέψαι, πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

Απολλωνίδης εἰς

ἕτερον.

Ἀνθετ' ἀναξαγόρης με τὸν ὕμνῳ πρὶ παλὶ Πρίηπον,
 ἐν χθονὶ δ' ἄμροτέρῳ γοῶντι κεκλιμένον.
 ταῦξέ δ' ἐφυρόμηνος. χαρίτων δέ μοι ἄγχοθι κελῆσθαι
 ἀθρήσας, δίζον μινέτι πῶς ἐπίσον.

Εἰς ἕτερον φιλίππου.

Ωραῖας γ' ἐσορῶ τὰς ἰχάδας, εἴγε λαβεῖν μοι
 συγχωρεῖς ὀλίγας; θίγγανέ μινδε μίᾶς.
 ὁ γίγλος ὡς ὁ πρίηπος ἐρεῖς, ἐτι κενὸς ἦξεῖς.
 ναὶ λίτομαι δόσ μοι. καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.
 χηρεῖς ἔρλεγε μοι παρ' ἐμῶ τινός; ἐστὶ νόμος πρ,
 δὲ, λάβε. καὶ θεὸς ὦν δόρυρίσ' σὺ γλίχῃ;
 ἄλλο τι χημα φιλῶ. πῶς ἔρδε; τὰ μὰ θετέθων
 σύγκ' δὲς ἀνθύμως ἰχάδα πλὴν ὀπίσω.

Αργενταρίῳ εἰς τὸ αὐτό.

Ωριμος οἶδα καὶ αὐτὸς ὁδοιπόρε. μινέτ' ἐπαίνῃ
 ἰχάδα, μήδ' ἐσόρα τὸν πέλας ἀκρέμονα.
 καὶ λίην ὁ Πρίηπος ἐφίταμαι ὅξυ δειδορηνῶς,
 καὶ φυλακὴν σύκων ἦν ἐπέοικεν ἔχων.
 ἦν δὲ μόνον σὺ θίγῃς τῆς ἰχάδος, ἰχάδα δώσης.
 ὡς ἰσότης πάντων δὲ δίκαιοτάτη.

Ερυκίῳ εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡς βαρὺ πᾶτο Πρίηπε, καὶ ἀντετυλωμένον ὄπλον,
 πᾶν ἀπ' ἐββώνων ἀθρόον ἐκκέχυκας,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἰς γὰρ μὲν ὃν ἀνέτοιμον· ἔχει δὲ σε δι' ἀγαθῶν
ὡς γὰρ θεὸς, καὶ ἀπαργᾶς θυμὸν ἅπαντα πόροις.

ἀλλὰ καὶ ταπρήναι τὸν ἐξωδηκὸν Φαλλόν
τόνδε, καὶ ἀνθηρῇ κρύβον ὑπὸ χλαμύδι.
ὃ γὰρ ἐρημαῖον ναίεις ὄρος, ἀλλὰ παρ' ἑλλης
ἡδύνα, πλὴν ἱερὴν λάμψανον ἀμφιπλεῖς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀντισίου.

Ἀγροφύλαξ ἔστηκ' ἀλκυονίδας ἐν δροῦραις,
φρίκωνος καλύβην, καὶ φυτὰ ῥυθόμενος,
τὰ το λέγων παρ' ἐκείνων, ἐπὶ τὴν γελᾶσθαι ἐσιδὼν με
τὸ σκούρως, χῶρει πλὴν κατὰ σάτυρον δόν.
ἢν δὲ παρεμβάης ὅς α' μὴ θέμις, ὅτι σ' ὀνήσει
ἢ λάχνη· φυτὰν πάντας ἐπιστάμεθα.

Εἰς ἀγαλμα σατύρου ἐν κρήνῃ ἐστὼς, καὶ
εἰς ἔρωτα καθεύδοντα. Γλάτωνος.

Τὸν βρομῶν σάτυρον τεχνάσατο δαδάλεια χεῖρ,
μοαῖν θεασαίως πνῦμα βαλοῦσα λίθῳ.
εἰ μὴ δὲ ταῖς νύμφαισιν ὁ μέστος· ἀντὶ δὲ τὸ πρὶν
πρὸ πυρέου μέθους, λαρόν ὕδωρ προχέω.
αὐκίλον δ' ἴθωι φέρων πόδα, μὴ τάχα κῆρον
κινήσης ἀπαλῶ κώματι θελγόμενον.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Εἰ μὴ μὲν ἀνερᾶσι φίλος θεράπων Διονύσου.
λείβω δ' ὄρυγέων ὕδατα κατὰ δῶν.
θέλω δ' ἡρεμέοντα νέον περὶ κώματι πᾶσα,

Εἰς εἰκὼνα σατύρου πρὸς τῇ ἀκοῇ τὸν αὐτὸν ἔχον-
τος, καὶ ὡς περ ἀκρωμένον. Ἀγαθὸς χολαστικῶς.
Αὐτομάτως σατυρίσκει, δόναξ τέος ἢ χον ἰάλλει.
ἢ τί παρακλίνας, ὅς α' ἀγὼς καλᾶμω;

ὅς δὲ γελῶν, σίγησεν. ἴσως δ' αὖν φθέγγατο μῦθον.

αἷ' ὅπ' τερπωλῆς εἶχετο λιθεδόνι.

ἔσθ' κηρὸς ἔρυκεν. ἐκὼν δ' ἠσπάζετο σιγῇ,

θυμὸν ὅλον προέφασ' πικτίδος ἀχολίῃ.

Εἰς ἕτερον σάτυρον. Λεοντίῃ

χολαστικῷ.

Τὸν σάτυρον Διόνυσος ἰδὼν ῥσον ἄλλος ἔχοντα,

καί μιν ἐποικτεῖρας, θήκετο λαΐνεον.

αἷ' ὅδ' ὥς ἀπέλιξε βαρυτλήτων ὀδυνάων.

εἰσέτι τὸρ μογέει καὶ λίθος ὦν ὁ τάλας.

Εἰς ἕτερον σάτυρον.

Ἡ σάτυρος ῥον χαλκὸν ὑπέδραμεν, ἢ διὰ τέχνης

χαλκὸς ἀναγκασθεὶς, ἀμπεχύνθη σάτυρῳ.

Εἰς εἰκόνα σάτυρος ἀπὸ φιφίδος ἐν

ἀντιοχείᾳ, Νεῖλῳ χολαστικῷ.

Γάντθ' μὲν σάτυροι φιλονέκτο μοι. εἰπέ δὲ καὶ σὺ,

τί πρὸς ἕκαστον ὄρων ῥόνδε γέλωτα χεῖς;

θάμβος ἔχων, γελῶ, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλης,

συμπερὲς, γενόμεν' ἐξαπίνης σάτυρος.

Γλάτωνος εἰς ἕτερον σάτυρον.

Τὸν σάτυρον Διοδωρος ἐκοίμισεν, ὅν' ἐκρύπτεν.

ἢν νύξῃς, ἐγερθεὶς ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

Ανύτης.

Κύπριδος ὅτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ,

αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὄραν πέλαγος,

ἔφρα φίλον ναύταισι τελεῖ πλόον. ἀμφὶ δὲ πόντος

δρμαίνῃ, λιπαρὸν διεκόμενος ξόανον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τί πῃε μόθων ἄτλητος ἐναλίσις ἀέλοχας

Κύπρι; τίς ὁ φάσας συγὰ κῆθάφι μάταν;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔντεά σοι γὰρ ἔρωτ' ἐφίμεροι, αἵ τε καὶ αὐτὰν
τέρψεις, καὶ κρατῶν θηλυμανεῖς ὀτοβοί.
δ' ἔρατα δ' αἰμαρῆντα, μέθ' ἑριτανί' δι' αἶ
ταῦτα· σὺ δ' αὖ χαίταν εἰς ὑμέναιον ἴθι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δερκόμενος ξόανον καλὸν ᾧδε, τὰν ἄρροδίταν
ὣ' νθρωφ' ἰλάσκειν, πλατίον ἐζόμενος.
αἶψ' δὲ γλυκέρην Διονυσίᾳ· ἅμ' ἀνέθηκε
πορφυρέας ἀπαλὸν κύμα παρ' ἡϊόνοιο.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐλθοιμεν ᾗτ' ἱερὸν· ἰδοίμεθα τὰς ἄρροδίτας
τὸ βρέτας, ὡς χρυσῷ διαδάλεον τελέθει.
εἰσάγ' μιν Πολίαρχης, ἐπαυρομένα μάλα πολλήν
κτῆσιν ἀπ' οἰκείῃ σώματος ἀγλαΐᾳ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Στῶμεν ἀλιγρᾶντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντη,
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίας.
ἠφάναν τ' ἀγέροισι κατὰ σκιον· ἅς ἄπο, νῆμα
ξυθαὶ ἀφύωνται χεῖλεσιν ἀλκυόνος.

Εἰς ἔρωτα.

Ο πᾶνός τ' ὃν πᾶνόν· ἰδὼν, ἀγνοῖ κεραυνόν,
δεικνύς ὡς κείων πυρ πυρός θ' ἔστιν ἔρως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γ' ἔταν' πᾶνόν ἔρωτα τὸν ἀντίον ἔπασ' ἔρωτι
ἀνέμεσις, ᾧ καὶ ᾧ καὶ ἀμωμομένα,
ὡς κε πάθῃ τὰ κ' ἔρεξεν· ὃ ἢ θρασύς, ὃ πρὶν ἀταρβής,
δακρύει, πικρῶν γαστράμενος βελέων.
θ' δὲ βαθυὸς ἰδὼν πόλιν ἀπέπυσεν· ἅ, μέγα θαῦμα,
φλέει τίς πυρὶ πῦρ; ἢ κατ' ἔρωτος ἔρως.

Εἰς τὸν

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 101

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Κἀγὼ Κύπριδος αἶμα, κασιγνήτῳ δέ με μήτηρ
ἦνεσε ξείνα φέρειν ἀντία, καὶ πτέρυσσας.

Εἰς Ἄρτεμιν.

Ἀρτεμι, πῶ σοι ῥέξα, παρ' αὐχενίητε φαρέβη,
πῶ δὲ λυκαρσείων ἐνδοχομῖς ὄρβυλίδων,
πόρπητε χρυσοῖο τετυγμένη, ἢ δὲ πρὸς ἄκρην
ἰγυῖν, φοίνιξ πέπλος ἐλιδόμενος;
κεῖνα μὲν εἰς ἄγρην ὀπλίξομαι. ὅς δὲ θυηλὰς
εἴ μ' αὐτὰς, ἱρῶν ἀντομένη θυέων.

Εἰς πλὴν αὐτήν.

Ἀρτεμις, ἢ Γόργαιο φύλαξ, κτεάνων τε, καὶ ἀγρῶ,
ῥέξω μὲν κλωπὰς βάλλε, σάω δὲ φίλους.
καί σοι ἐπιρρέξει Γόργος χιμάροιο νομάης
αἶμα, καὶ ἰωραίης ἄρνός ἐπὶ προθύροις.

Αὐτῆς εἰς Ἑρμῆν.

Ερμᾶς τῆς δ' ἔσχατ' παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα
ἐν θιόδοις, πολιὰς ἐγγύθεν αἰένος,
ἄνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο.
ψυχρὸν δ' αὐκράει κράνα ὑποῖάχει.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Περὶν Ἑρμείη με παρασείχοντ' ὅς ἐχθραν
ἄνθρωποι λίθινον σωρόν. ὃ δ' ἀντ' ὀλίγης
ἢ μεγάλην αὐτῆς ἐγγων χάριν. ἀλλ' ὅτι λοιπὰ
αἰγὸς ἐπὶ κρήνην ἐπὶ ἀλέω σάδ' ἰα.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Οδοῖτα, μὴ πρόσερπε πρὸς τὰ κλήματα,
μήδ' αὖ τὰ μῆλα, μήδ' ὅπη τὰ μέσσιλα.
τηνίδ' πρὸς πλὴν χῶϊνον ἐξαμείβεο,
ὥς μήτι θράξῃς τῶνδε, μήδ' ἀπ' θρίσσης.

CC

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἂ σ' αὖ πόνω φυτουργὸς ἐκπται μίδων,
ὃς κ' ἐμὲ θῆκεν. ἦν δέ μιν παρακλῦς,
γνώσῃ τὴν ἐρμῆν, ὥς κ' ἐκὼς ἀμείβομαι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ὁ χθιρὸν τὴν χῶρον ἔχω, κ' ἐρημον ὁδῶτα.
ἔκ ἐγὼ, ὃ πάσας δ' αἰτίας δ' ἔχελος.
ἔτ' ὁ δ' ὀρειοχαρὴς ὡρμαῖς, ἔδ' ἀκρολοφίτας.
τ' πλὴν δ' ἀβραπιτοῖς ὡνερ ἀρεσκόμενος.
δ' ἔχελος δ' ὡς αὐτὸς ἐρημοφίλας, κ' ἀρείτων
ὡ παριῶν, τοῖον καὶ μετὰ παρρησίατο.

Εἰς Διόνυσον.

Εκ πυρὸς ὡ Διόνυσε τοδ' αὐτερον. ἦνί κ' χαλκῷ
ἐξεφάνης, γενεὴν αὖρε Μύρων ἐτέρην.

Εἰς πᾶσι.

Κρημνοβάταν δίκερων, νυμφῶν ἡγήτορα Πᾶσι
ἀζόμεθ', ὃς πέρινον τὸνδε κέκασθε δόμον,
ἕλαον ἐμμεναι ἀμμιν, ὅσοι λίβα τήνδε μολόντες,
ἀενάα πόματος δίδαν ἀπώσάμεθα.

Μαικίς εἰς τὴν αὐτὴν.

Εὐπέτχλον γλαυκὴν ἀναδινδράδα τάνδε παρ' ἀφαις
ἰδραυθεῖς λοφίαις Πᾶσι ὅδ' ἐπισκοπέω.
εἰ δέ σε πρηνύροντος ἔχῃ πόθος ὡ παροδῶτα
βοήρου, ἔτ' ὀθονέω γαστρί χαριζομένῳ.
ἦν δέ χερὶ φαύσης κλοπῇ μόνον, αὐτίκ' ἐδέξῃ
ἀζαλέην βακχίαν τήνδε κρηβαρίην.

Αθιλον.

Ὁ τραγόπους, ὃ τὴν ἀσκὸν ἐπιρμένος, αἶτε γελῶσαι
νύμμαι Πραξιτέλης, ἦτε κ' ἡ Δανάη,
ἀνδρῆνα πάντα, κ' ἀφαι, σοφὰ χέρσθ. αὐτὸς ὁμῶμος
φθέρζεται, ἀφρητος Ζῶ πάτερ ἢ σοφίη.

Εἰς πᾶνα.

Δικταίωνης τοῖόν με καὶ ἱερὸν ἔμπτρον ὁ κῆρς,
 χαλκεον ἔθηκεν Πᾶνα τὸν αἰγούρουχα.
 δέρμα δ' ἔχω διπλοῦν τε, λαγωβόλον· ἐκ δέ γε πέβρα.
 σπῆλυγος, τείνω βλέμμα διπλοῦν πρὸς ὄρος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Γέρης ἐκ παρίης με, πόλιν κατὰ Παλλάδος ἄκρης,
 σῆσαν ἀθηναῖοι Γᾶνα προπαιφόρον.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἦν λαχάνων σ' ὁ Γρίητος ἴδω χερδὸν ἰχνία θέντα,
 αὐτῇ θυμῶσω φῶρ σε ποτὶ πρασιῇ.
 αἰχρὸν ἔχεν τὸ τ' ἔργον ἐρεῖς θεόν; οἶδα καὶ αὐτὸς
 αἰχρὸν· ἀφιδρυμένη δ' ἴδ' ὅτι τὸ δὲ χάριν.

Λεωνίδα εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἔθηκε Γρίητος,
 ἴθυτενὲς μυρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον.
 εἶσατο τὸν πισόν με Θεόκριτος· αἶψ' ἀππηλῷ
 φῶρ ἴθι, μὴ κλαύσης, πλὴν φλέβα δεξιόμενος.

Εἰς νέμεσιν.

Καί με λίθον πέρσαι δαῦρ' ἤγαγον, ὄφρα πρόπαιον
 σῆσωνται νίκης· εἰ μὴ δὲ ναῦ νέμεσις.
 ἀμφοτέροις δ' ἔθηκε καὶ ἑλλήνεσι πρόπαιον
 νίκης, καὶ πέρσαις τὸ πλέμου νέμεσις.

Ἀθῆλον.

Ἰσιδι κερπυρίῳ, ταχυμήτορι, μυριομόρφῳ,
 λαϊνέῳ ταλάρῳ, μογερῶν ἀπάνουθεν ἄρόφῳ,
 αὐτόματοι στείχοισιν ἐὼν πρὸς μητέρα κερποί.

Εἰς ἀγαλμα νυμφῶν.

φῶν.

Ταῖς νύμφαις τὸ δ' ἀγαλμα· μέλοι δ' αὐταῖσιν ὁ χώρος.
 καὶ μέλοι, ὡς κρήναις ἀρθίτα ῥεῖθρα ῥεοί.

CC ij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸν μῶμον.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν παναπενθέα, καὶ τρισάλαστον
μῶμον, ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο;
ὥς ὁ γέρων ἐπὶ γᾶς βεβλημένος οἷά τις ἔμπνυε,
ἀμπαυεὶ λυπάσθῃ βαρυνόμενος.
μανύς δ᾽ ἴσσιχος ὁλέθριος. ὄγμος ὁ δόντων,
πριομένων ἐπὶ ταῖς τῶν πέλας οὐτι χιῖδας.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν παναπενθέα, καὶ τρισάλαστον
μῶμον, ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο,
καὶ τὸ κατισταλὴν κείνου βάρος; ἢ μὲν, ἐρείδῃ
φίλον γηραιῶ χερὶ βαλὼν κρόταφον.
ἢ δὲ, σισιρὸς βάκτρον ἀπὸ σιρὶ ζεταὶ ὅς τ᾽ αἶν,
κωφὰ πρὸς ἄφυχον πέτρον ἀπεχθόμενος.

Αἰθιον.

Τάκεο δυσάνων ὀνύχων ἀπὸ παμφάγε μῶμι.
τάκεο σὺ πρίων ἰοβόλους γένους.
νοῦρά σε μανύς τετανυσμένα καὶ φλέβας ἄρθρων,
καὶ κενεὰ σαρκῶν φυχολιπὴς δαυμάτις,
καὶ ῥικνοῖς φρίσσασα, περὶ κροτάφοισι ἐθειρα.

ὣς τε, τίς ἔμφυχον ἀνδροαγινὶν ἀνυσεν τέχνα,
ὅδε τὸν δῆκτα σείο λιπῶν σώματι.

Γέρον.

Κἄμὲ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἦν ἐπιβῶση,
οὐ καίρως τ᾽ ἔξῃ μὴ μεγάλων δὲ γλίχῃ.
ὥς ὅτε δημογέρων δαυάται θεὸς ἀνδρὶ πένητι
δωρεῖσθαι, τῶν κύριός ἐμι τυχόν.

Λεωνίδας.

Υλοφόρον τὸ δ' ἀγαλμα ὁδοιπόρε Μικελίωνος.
ἐρμῆς δ' ἀνὴρ ἰδὲ τὸν κρήνηον ὑλοφόρον,

ὧς ἐξ ὀϊζυρῆς ἠπίσταντο δώροδοι κῆσαι
ἐργασίης. αἶν δ' ὦ' ἰαθός, ἐς' ἰαθός.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΙΑΤΡΩΝ. Ι3

Εἰς εἰκόνα Ἱπποκράτους.

Σαυσιίου χολαστικῷ.

Ὅπποθεν ὁ σῆσας; βυζάντιος. ὁ αὐτομα δὴ τίς;
Εὐσέβιος. σὺ δέ, τίς; κώϊος Ἱπποκράτης.
τὸ, δ' ἐνεκεν γέγραπέν σε; λόγων χάριν. ἢ πόλις αὐτῷ
τῶν δὲ ἐμὲ γραφίδων ἀντιδεδωκε γέρας.
καὶ τί μὴ αὐτὸς ἐὼν τύπῃ ἔγραπεν; ὅππῃ γεαίρων
ἢ μέας ἀνθ' αὐτῶ, κρέονα δόξαν ἔχει.
Μάγνου ἱατροῦ εἰς εἰκόνα.

Γαλινῷ.

Ἦν χρόνος ἠνίκ᾽ ἰαῖα βροτῶς διὰ σείο Γαλλινῆ,
δέκνυτο μὲν θνητῶς, ἔφερε δ' ἀθανάτους.
χάρουν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτου ἀχέροντος,
σῇ παιμονίῃ χειρὶ βιαζόμενα.

Αδέσποτον εἰς Σώσανδρον
Ἱπποκράτην.

Ἰντὴρ μερόπων Ἱπποκράτδ. ἀλλὰ καὶ Ἱππων
Σώσανδρε, κυφίης ἴσος ἀκροορίης,
ἢ τέχνην μετὰ μίσην, ἢ ὁ αὐτομα. μὴ δὲ κηλείῳ
ἄτερος ἐκ τέχνης, ἢ ἕτερος κρατεῖ.

Λεοντίου χολαστικῷ εἰς εἰκόνα
Ἰαμβλίχου ἱατροῦ.

Ὁ γλυκὺς ἐν πάντεσσιν Ἰαμβλίχος, δὲ ποτὶ γῆρας
ἤλυθεν, ἀγνὸς ἐὼν κυπριδίων δάρων,
ἔργα δ' ἀκροορίης ἐπέπων, σοφίην τε διδάσκων,
κέρδειαν ὅδ' ὁσίοις χεῖρας ὑπεσῆρεσιν.

CC iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς εἰκόνα Γραξαγόρου ἱατρῷ.

Κριναγόρου.

Αὐτὸς σοι φοῖβοιο παῖς λαθικιδέα τέχνης
ἰδμοσαῶν, πανάμην χεῖρα λιπηνάμενος
πρηξαγόρη, σέρνοις ἐνεμάτο. τοιγὰρ, ἀνία
ὄρνυται δολιχῶν ὁππόσαι ἐκ πυρετῶν.
καὶ ὁπόσα τριβέντος ἐπὶ χροὸς ἄρκια θείναι
φάρμακῃ, πρηΐης δῖα παρ' ἡπίονης.
θνητοῖσιν δ' εἰ τοῖσι ἐπάρκεον ἱητῆρσιν,
ὅκ' αὖ ἐπρὸ μούθῃ νεκροβαρὴς ἄκχτος.

Εἰς ἱπποκράτην.

Ἡ τέχνη φωνὴν ἱπποκράτῃ ἔγραφε παῖαν,
ὡς σὺ τῆς κείνου μάρτυς ἀκεστορίης.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Οὗτος ἀκεστορίης κρυφίως ὥτ' ἐκελευθους
παίῳ μερόπων κώϊος ἱπποκράτης.

Εἰς ὀρειβάσιον ἱατρῷ.

Ἡτῆρ μέγας ὅτος Ἰηλιανῷ βασιλῆος
ἄξιος ἀσεβίης δῖος ὀρειβάσιος.
εἶχε γὰρ οἷα μέλινα σοφὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλα
ἰηρῶν προτέρων ἀνθεα δροφάμενος.

Εἰς τὸν καιρὸν. Ι 4

Εἰς ἀγαλμα τῷ καιρῷ. Προσδίδ' ἵππῳ.

Τίς; πόθεν ὁ πλάσας; σικυώνιος. ὄνομα δὲ τίς;
Λύσιππος. σὺ δέ, τίς; καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.
τίπτε δ' ἐπ' ἄφα βέβηκας; ἀεὶ φοχάω. τί δέ ταρσὺς
πάν' ἔχεις διδυεῖς; ἱππὰ μ' ὕπνινέμιος.
χειρὶ δέ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; ἀνδράτι δαῖγμα,
ὡς ἀκμῆς πάσης ὁ ξυτερός τελεῖω.

ἢ δὲ κόμη, τί κατ' ὄψιν; ὑπαντιάσαντι λαβέσθαι.
 νῆ Δία τὰ ξόπιθεν, πρὸς τί φαλακρὰ πέλει;
 ἔν τῳ ἄπαξ πῆνόςσι παραθρέξαντά με παλιν,
 ὅστις ἐθ' ἱμέρων δροῖεται ἐξόπιθεν.
 τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπασεν εἵνεκεν ὕμέων
 ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

Εἰς κῆρυς. ἰς

Εἰς κῆρυν παράλιον. Γαύ-
 λη σιλεντιαρίς.

Πόντος ὑποκλύζῃ χθονὸς ἔδραν. ἄπλωτα δὲ χέρσου
 νῶτα θαλασσίοις ἄλσεσι τηλεβάει.
 ὥς σοφὸς ὅς τις ἐμίξε βυθὸν χθονὶ, φύκια κήποις,
 νηϊάδων προχοαῖς, χάρματα νηρεΐδων.
 Εἰς τὸ αὐτὸ τὰ αὐτὰ.

Ενθάδ' ἐριδμάνοισι τίνος πλέον ἐπλετο χῶρος
 νύμφαι, νηϊάδες, νηριδες, ἄδρυάδες.
 ταῖσδε θεμισαῖε μεσάτη χάρις. ὅδ' ἐδικάζειν
 οἶδεν, ἐπεὶ ξυὴν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει.
 Αἰαθίου χολαστικὸς εἰς τὸ αὐτὸ.
 Εἴξον ἐμοὶ δάρνης ἱερὸν κλέτασ, ἐκτοθι πόντου
 κείμενον, ἀγραύλας κέλλος ἐρημοσαῖας.
 ἀνθάδε τῶν νύμφαι δένδριτιδες, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
 νηρεΐδες, ξυὴν θέντο σκυηλοσίην.
 ἀμρ' ἐμὲ γὰρ μέρναντο. δίκησε δὲ κυανοχαίτης.
 καὶ με παρ' ἀμφοτέραις μέανον ἔθηκεν ὄρον.
 Εἰς κῆρυ, ἔρωτα προσα-
 γοραζόμενον.

Οὐ μέγας ὅδ' ἔρως, ἀλλ' οὐ χάρις. ὥς καὶ ἐγώ τοι
 ὅ μέγας ἐν κήποις, ἀλλὰ γέ μιν χαρίτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς κῆπρον παραθαλάσσιον, ἐν ᾧ ἦν

καὶ λουτρόν ἐν ἀντιοχείᾳ.

Τὰς δὲ μοι λυαίς χάριτας ξένη· ποντομέδων γὰρ

γείτονος ἐκ πόντου πῶς μίαν εἰργάσατο.

πῶς δ' ἐτέρην, ἐτέλεσε φυτῶν ὀκθρὸς ἁλώη.

πῶς δ' ὑπληρομένην, τὸτο τὸ λουτρόν ἔχει.

Εἰς Κιθαριδοῦς. 16

Εἰς ἀγαλμα Εὐνομίου τῷ κιθαριστοῦ

ἑσῶτος ἐν δελφοῖς.

Εὐνομον ὦ πολλόν σὺ μὲν οἶσθ' ἀπὸ πῶς ποτ' ἐνέκωσ

σπάρτιν ὁ λοκρὸς ἐγὼ· ποντομένοις δ' ἐρέω.

αἰόλον ἐκ κιθάρας νόμον ἔκρενον· ἐν δὲ μεσούσῃ

ᾧ δ' ἔμοι, χορδᾶν πλᾶκτρον ἀπεκρέμασεν.

καὶ μοι φθόγγον ἐτοίμονό πανίης καὶ ρὸς ἀλήτης

εἰς ἀκοᾶς ῥυθμόν τῷ ἡκεῖς ἦν ἔμεινεν.

καί τις ἀπ' αὐτομάτῃ κιθάρας ἐπὶ πῆχυν ἀναστᾶς

τέτλιξ, ἐπλήρου τῷ ἡκεῖς ἀρμονίης.

σῶρα γὰρ ἐξετίνακον· ὅθ' ἐβδόματας δὲ μελοῖμαν

χορδᾶς, τὰν τέτῳ γῆραι ἐκίχάμεθα.

πρὸς γὰρ ἐμὴν μελίταν ὁ μεναμβρινὸς ἔρεσιν ᾧ δ' ἔσ

τῆνο τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθιρμόσατο.

καὶ μὲν ὅκτι φθέγγοιτο σὺν ἀφύχοις πόκι ναυραῖς,

τῷ μεταβαλλομένῳ συμμιτέπιπτε θρόῳ.

ᾧ αὖτις συμφώνων πῶς ἐγὼ χάριν· ὅς δὲ τυπωθεῖς

χάλκειος, ἀμετέρας ἔζεθ' ὑπὲρ κιθάρας.

Βιάνορος εἰς εἰκόνα δαίονος τῷ

κιθαρωδῷ.

Ἔησιν Γερίανδρος δαίονος εἰκόνα ταύτην,

καὶ τὸν ἀπολυμένῳ σάωδρομα νηξάμενον

εἰνάλιον

εἴτ' αἰὼν δ' ἐλπίνα· λέγει δ' ὁ π' ὄρν' ὅτι μῦθος,
κτεινό μεθ' ἐνθρώποις, ἰχθύσι σωζόμεθα.

Παύλου σιλεντιαρίου εἰς εἰκόνα κίθα
ριστρίδος ἐν βυζαντίῳ.

Σὺν μὲν κέλλος εἰδείξε μόλις γραφίς· αἶθε δὲ τούχην
ἔθινε καὶ λιγυρῶν ἡδὺ μέλος σωμαίων,
ὥς κεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι, καὶ ἕασιν, ἐκ τε προσώπου,
ἐκ τε λυροκτυπίης, ἴσον ἐθελγόμεθα.

Εἰς εἰκόνα Μαρίας τῆς κίθα
ριστρίδος. Τῷ αὐτῷ.

Πληκτρον ἔχει φόρμιγγος· ἔχει καὶ πληκτρον ἔρωτος.
κρῖναι δ' ἀμροτέροις καὶ φρένα, καὶ κινδάρη.
τλήμονος, οἷσιν ἀναμπὸν ἔχει νόον· ὥδ' ἐπινύσσει,
ἄλλος ὅδ' ἀρχίσσης, ἄλλος ἄδωνος ὅδε.
ὡ δ' ἐθέλης ὥς εἶνε καὶ ἀμριβόητον ἀκῆσαι
θαῦμα, καὶ πάρεν, ἐκ φαρίης, Μαρίας.

Εἰς Κίονα Σ. 17

Εἰς τὸν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ τετρα-
πλευρον κίονα.

Κίονα τετραπλευρον, αἰὲν χθονὶ κείμενον ἄχθος,
μῦθος ἀναστῆσαι Θεοδοσίος βασιλεὺς
τολμήσας, Πρόκλῳ ἐπεκέλευτο· καὶ ῥῆσος ἐστὶ
κίων, ἡελίοις ἐν ῥακονταδύο.

Εἰς τὰς ἐν μέμφει πυραμίδας.

Θααν ἐπ' ὑλὺμπῳ, καὶ πῆλιον ὕψι τεθέντα,
φαιδὸς ἰσορίης ῥῆσις ἀνεπλάτατο.
πυραμίδες δ' ἐτι νῦν, νειλωίδες, ἄκρα μέτωπα,
κυρῶσι χρυσέοις ἀστράσι πηϊάδων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ. ΙΒ

Εἰς λίθον ἀκοίτωνον.

Ὁρᾷς τὸ κεφάλος ὄνον ἔχον τῆς λίθου
ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν ἀνταξίαις;
Εἰς κρύσταλλον ἐνὸς ὕδαρ ἔχου=
σαν· Κλαυδία νῦν.

Χιονεὴ κρύσταλλος ὑπ' ἀνέρος ἀσκηθεῖσα,
δέϊξεν ἀκηρασίῳ παναίολον εἰκόνα κόσμου,
ἔρποντον ἀρχὴς ἔχοντα βαρύνετον ἐνδοθι πόντον.
Εἰς τὸ αὐτὸ. τὸ αὐτὸ.

Εἰ τ' αἰετοὶ κρύσταλλοι, λίθῳ πετυχεσμένον ὕδαρ,
τίς πῆξεν; βορέης· ἢ τίς ἔλυσεν; νότος.
Εἰς κρύσταλλον γεγλυμμένην.

Διοδώρου.

Ζυγίσιος ἢ χροῖν τε, καὶ ἡ χάρις. ἐν δέ με μικρῇ
κρύσταλλῳ, τὸ κελὸν δαίδαλλον ὁρσινόη
γράφει τὸ τ' ἔπορεν Σατυρήϊος. εἰ μὴ δ' ἀνάλαις
εἰκῶν, καὶ μεγάλης λείπεται ἔδ' ὀλίγον.

Εἰς ἕτερον. Πολέμωνος

Βασιλέως.

Επὶ βῶν σφριγίδα βραχὺς λίθος εἶχεν ἱάσις,
ὥς μίαν, ὥς πάσας ἐμπνοα δερκομένας.
καὶ τὰ χαλὰν ἀπέριε τὰ βοῖδια. ναῦ δ' ἐκέκλετο
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βυκόλιον.

Ὁμοιον Γλάτωνος.

Εἰκόνα πέντε βῶν μικρῇ λίθος εἶχεν ἱάσις,
ὥς ἡδὴ πάσας ἐμπνοα βοσκομένας.
καὶ τὰ χαλὰν ἀπέριε τὰ βοῖδια. ναῦ δ' ἐκρατεῖτο
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βυκόλιον.

Ομοιον εἰς δακτύλιον. Αρχίε.

Τὰς βῆς, καὶ τὸν ἱάσσιν ἰδὼν περὶ χερί, δοκίσεις
τὰς μὲν, ἀναπνεῖν, τὸν δὲ, χλοηκομέειν.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύσῳ.

Γλάτωνος νεωτέρου.

Λίθος εἰς ἀμεθύσους. ἐγὼ δ' ὅποτ' αὖ Διόνυσος.

ἢ πιθέτω νῆρην, ἢ μαθέτω μεθύειν.

Ασκληπιάδου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μὴ μέθῃ τὸ γλυῖμα σοφῆς χερσός. ἐν δ' ἀμεθύσῳ

γεγλυμμαι. τέχνης δ' ἢ λίθος ἀγορῆς,

αἷμα Κλεοπάτρης ἱερὸν κτέαρ. ἐν γὰρ ἀνάσσει

χερὶ, θεὸν νῆρην καὶ μεθύουσιν ἔδει.

Εἰς ἔρωτα γεγλυμμένον ἐν καυ-

κίῳ. Οἶνομάου.

Εν κυάθῳ τὸν ἔρωτα. τίνος χάριν; ὅρκε τὸν οἶνω

ἀεθεῖναι κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαγε.

Εἰς τὸν ἐν μεγάροις κιθάρῃ

τὴν λίθον.

Τὸν μελίθον μέμνησο τὸν ἠχῆντα παρέρπων,

νισαίνῃ. ὅτε γὰρ τύρσιν ἐτειχοδόμει

ἀγχοῦτος, ὅτε Φοῖβος ἐπωμχδὸν ἦρε δομαῖον

λαῶν, λυκωρεῖν ἐνθήμενος κιθάρην.

ἔνθεν ἐγὼ λυραοιδός. ὑποκράσας δέ με λεπτῇ

χερμάδι, τὸ νόμπ' μαρτυρίην νόμισαι.

Γλάτωνος.

Εἰς λίθος, ἄρμ', ἐλατήρ, ἱπποῖ, ζυγὸν, ἡνία, μάστιξ.

Τὸ αὐτό.

Ασπραγίς, ὑάκινθος. ἀπόλλων δ' ἄρ' ἐν αὐτῇ,

καὶ δάρτη. πτέρου μᾶλλον ὁ λιτοῖ δ' αὖ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΟΝ· ΙΘ

Ἦν το πάρος φιλέεσκες ἄρδς, σκοπιάζε Κυθήρην,
 ἐνθάδε λουομένην νάμασι φαιδροτάτοις.
 δέρκεο νιχομένην· μὴ δείδιθι· ὃ γὰρ Ἀθήνην
 παρθένον εἰσοράσῃ, οἷά τε Τηρεσίᾳς.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ χάριτες λήσαντο· ἀμφιφάμεναι δὲ λοετροῦν,
 δῶκαν ἑὼν ῥεθέων ὕδασιν ἀγλαΐην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἦ τοῖον κυθέρειαν ὕδωρ τέκνεν, ἢ Κυθέρῃς
 τοῖον ἔταυξεν ὕδωρ, ὃν χροᾶ λυσαμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τῶν χαρίτων ῥοὴ λουτροῦν ἀθύρματα· καὶ ἰδὲ κείνας
 μύνας ἔσω παῖσδεν τοῖς χάριτας δέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὕτως δὴ χαρίτων λουτροῦν ῥοὴ· ὃ δὲ γὰρ ἄλλους
 πλείους χωρῆσαι τὸ τοῦ ῥιῶν διαύχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μικρὰ μὲν ἔργα τάδ' ἔστιν· ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπὴν,
 ὥς ῥόδον ἐν κήποις, ὥς ἴον ἐν ταλάροις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εν μικρῷ μεγάλῃ λουτροῦ χάρις· ἐν δ' ἐλαχίστῳ
 νάματι λουομένοις, ἡδύς ἐπεστὶν ἔρως.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς δένδρον βραχύφυλλον, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπὴν,
 ὕψος λουτροῦ τάδε σμικρὰ μὲν, ἐμὰ φίλα.

Εἰς τὸ λουτροῦν Μαρίας.

Τῆς Μαρίης τὸ λοετροῦν ἰδὼν ὑπεδάκρυε μῶμος,
 εἰπὼν, ὥς Μαρίην, καὶ σὲ παρέρχομεθα.

Εἰς λυγρὸν μικρὸν παρακείμενον τῷ τῷ

Ζυξίπτου. Λεοντίη χολαστικῇ.

Μὴ νειμέσα Ζυξίπτε παραντέλλοντι λοιστῷ.

καὶ μεγαλήν παρ' ἁμαξάν ἐρωτύλος ἡδὺ φαίνει.

Εἰς ἕτερον ἐν σμύρῃ.

Ενθάδε λυσαμένων χαρίτων πρὲς θεῶν τε καὶ

βασιδ' ἔρως ἔκλεψε, καὶ ὧς χετο. τὰς δ' ἔλιπ' αὐτῷ,

γυμνάς αἰδομένας θυρέων ἔκτοσθε φανῆναι.

Εἰς βαλανεῖον φυλῶν.

Τὸν πταμόν βαλανεῖον τίς ἐτείχισε; τίς βαλανεῖον

πλὴν κρήνην φανδῶς τήνδε μετωνόμασεν;

αἰόλος ἱπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν

ὧς μετοικησας, ἤγαγε τὸς ἀνέμους.

πρὸς τί' δὲ καὶ σανίδος δύο τοῖς πρὶν αἰδ' ὑπὸ κενταύ;

ὅς διὰ πλὴν θέρμην, τῆς χιόνος δ' ἔνεκε.

Φρίξ, καὶ Νάρκης ἔτος ἔπος. αἰετὶς ἐπίγραψον,

τῷ μεσορὶ λῦσαι. πνέει γὰρ ἔσω βορέας.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ.

Λωρὸν ἐρεπτομένους, προτέρων ὅς φάντατο μῦθος.

πίστιν ἀληθείης τῷ τοῦ λυγρὸν ἔχει.

εἰ γὰρ ἄπαξ καθαροῖσιν λοεῖται ὕδασι νῆρ,

ὅς πρὸς πάσῃν, ὅς ἐθέλει γενέσθαι.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ ἔχον ἀφροδίτην

λοομένην. Αἰαθίη χολαστικῇ.

Ναῦ ἔγγων Κυθέρεια πόθεν νίκησας ἀγῶνα,

πλὴν πρὶν ἀλεξάνδρου φῆρον ὕφαρπαμένη.

ἐνθάδε γὰρ τέγγουσα τεὸν δέμας, ὅς ῥ' ἔλεγε αἰ

ἡρην, ἵνα χίους χάρμασι λυσαμένην.

νίκησεν ὁ λοιστῶν. εἰσὶ δὲ τῷ τοῦ βοῶσιν

Παλλάς, ἐπικλήθην ὕδασι, ὅς Γαρίη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ἕτερον δίδυμον, ἐν ᾧ λούονται γυναικὲς,
καὶ ἄνδρες. Γαῦλα σιλευτάρη.

Ἀχι μὲν ἐλπίς ἔρωτος. εἰλεῖν δ' ἔκ' ἐστι γυναικὲς.
εἶρε πυλὶς Παρίην πλὴν μεγάλην, ὀλίγη.
οἷον ἔμπης, γλυκὺ τὸ τοῦ προβλήτοιο τὸν ἔκ' ἔργοις,
ἐλπίς ἀνθρώπων δὲ μελιχρότερη.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Οὐκ οὐκ θηλυτέραις ὅτι πόθος, ἔστι δὲ πάσαις,
δῶρ' ἴτε φαιδρότεραις ταυξόμεναι χάριτος.
ἢ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρπει πόσιν. ἢ δ' ἔτι κῆρυ,
ὁρῶντες πλείους ἔδνα πρεῖν λεχέων.
ἢ δὲ φέρουσα πόρην ἀπ' σώματος, ἐσμὸν ἔρατων
ἔξει ἐπὶ προθύροις, ἐνθάδε λουσαμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἴτε σε κουριδίης ἀγόχου γλυκὺς ἴμερος ἴχθ,
λούεο, φαιδρότερος τῇ δὲ φανησόμενος.
εἴτε σε μισθοφόρους ἐπὶ μαχλάδας οἷστος ὀρίνης,
λήψη, κῆρ δώσεις, ἐνθάδε λουσαμένη.

Κύρου ποιητὴ εἰς ἕτερον.

Κύπρις σὺν χαρίτεσι, καὶ ἡγεῖ χρυσοβελέμνῳ,
ἐνθάδε λουσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

Εἰς ἕτερον παρὰ κείμενον τῷ δημοσίῳ
ἐν βυζαντίῳ. Λιοντίῳ χολαστικῷ.

Δεῖμαρ' με ξανθὸ παρὰ προθύροις λοετροῦ
αὐτὸς ἀνὴρ, ὄρετῆς ὁ ἄνθρωπος, ἔκ' ἐρίδος.
κείνο μέλοι πλεόνεσθαι. ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε, φίλοις τε,
ἐνταῦθα προχάσ, καὶ μύρα, καὶ χάριτας.

Μακεδονίῳ ὑπάτου εἰς ἕτερον ἐν λυκίῳ.

Πιστότατος μερόπων τίς εἶσι πυλασώρδ' ἐμῷ,
κρίνων λουομένων καιρὸν ἐσηλωτής;

μήτινα νηϊάδων τίς ἐμοῖς ἐπὶ χεύμασι γυμνὴν,
ἢ μετὰ κελλικοῦμων Κύπριν ἴδῃ χαρίτων,
ἢ ἐθέλων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φάνεσθαι διαρχέϊς.

τίς γὰρ ὁ μηρείοις ἀντιφέροιτο λόγοις;

Μαριαννοῦ χολαστικοῦ εἰς ἕτερον

ὀνομαζόμενον ἔρωτα.

Μιτὲρὰ Κύπριν ἐλουσεν ἔρως ποτὲ τῷδε λοετρωῖ,

αὐτὸς ὑπερβλέψας λαμπράδι κελὸν ὕδωρ.

ἔδρωσ' ἀμβροσίῳ χυθεῖς χροὸς, ἀμμινα λυκοῖς

ὑδάσι, φῶν, πνοιῆς ὄσον ἀνῆλθεν ἔαρ.

ἄνθεν αἰεὶ ῥοδῶεσσαν ἀναζέουσιν αὐτὴν,

ὥς ἐτι τῆς χρυσοῦς λουομένης Παρίης.

Εἰς τὸ αὐτὸ, τὸ αὐτὸ.

Τὰς δ' ὕπρ' τὰς πλατάνους, ἀπαλῶ πεπεδημένος ὕπνω

αἶδεν ἔρως, νύμφαις λαμπάδα παρθέμενος.

νύμφαι δ' ὠμῆλῃσι, τί μέλλομεν, αἶθε δὲ τούτῳ

σβέσσαμεν εἶπον ὁμῶς, πῦρ κενεῖς μερόπων.

λαμπάδα δ' ὥς ἔφλεξε καὶ ὕδατα, θερμὸν ἐκείθεν

νύμφαι ἔρωτίδ' ὁ λοετοχοῦσιν ὕδωρ.

Ἰωάννης γραμματικὸς εἰς ἕτερον ἔχον Πίνδαρον.

Αἰθεῖ σε Πίνδαρε μάλλον ἐμοῖς ἐκθέτῃ ρεέθροις.

καί κεν ἄριστον ὕδωρ τῷ μὲν ἔρηθα μόνον.

Δαμοχάριδος γραμματικὸς εἰς ἕτερον.

Ἥρῃ, καὶ Παρίῃ, καὶ Γαλλάδι τὸ τοῦ λοετρῶν,

ὥς ποτε τὸ χρυσοῦν ἤρεσε μῆλον ἔχον.

καὶ τὰ χατῆς μορφῆς κρίσις ἔαται ὑπὸ Παρίς αὐταῖς,

εἰκὼν δ' ὀρυγρέοις νόμασι δεικνυμένη.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ωμοσαν αἰεὶ χαῖριτ' ὅς φεραυγέα κοίραν' αἴγλης

ἐνθάδε ναιετάειν, ἢ παρὰ τῇ Παρίῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὸτο ἰδὼν τὸ λοεβρόν ὁ πάνσοφος εἶπεν ὁμηρος,
νῆπενθές, ἀχολόν τε, καὶ κῶν ἐπὶ λήθδς ἀπάντων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ προῖς ὀρχομένῃ χάριτδς τὸ λοεβρόν ἐταυξαν.
τῶν κτ χωρῆσαι τέταρτα ὃ δαύται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εὐθάδς λυσσάμενι δέμας ἀμβροτον αὐτίκς Κύπρις,
δείξεν ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἀέθλιον ἤρπασε μῆλον,

Εἰς τὸ αὐτό.

Κύπρις, ἔρωσ, χάριτδς, νύμραι, Διόνυσος, ἀπόλλω,
ῶμοσαν ἀμύλοισ ἐνθάδς ναιετάειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀθάνατοι λύονται, ἀνοιγομένῃ βαλανεῖς.
πέμπηδ', ἡμίθεοι. μετέπειτα δέ, ἡματα πάντα.

Εἰς ἕτερον λοβρόν μικρόν.

Μὴ νεμέσα βασιῶσι. χάρις βασιῶσιν ὁπιδεῖ.
βαῖδς καὶ Γαρίης ἐπετο κῆρος ἔρωσ.

Λεοντί' ὃ χολαστικὸ εἰς τὰ θερμά
τὰ βασιλική.

Θερμά τὰδ' ἀρεκέως βασιλῆα. τήνδς ἰδὼν αὐτοῖς
οἱ πρὶν ἀγλαάμενοι, θῆκ' ἐπωνυμίην.

ὃ ἰδὼν ὃ π' βροτέῳ πυρὶ θάλλεται ἀγλαὸν ὕδωρ,
αὐτομάτῃ δέ λιβάς τίκτεται αἰθομένη,

ὃ δέ ρόν ψυχρὸν πρὶδούεται ἀμφὶ λοεβρόν,
ἀμύλοισ πρὶς, τοῖον ὕπικφέρεται.

Εἰς τὰ θερμά τὰ ἀγαμεμνόνζα ἐν
σμύρνη. Αἰαθί' ὃ χολαστικὸ.

Χῶρος ἐγὼ δαυκάς μεμελημένος. ἐνθα μολόντδς,
τῆς πρδαλειρείης ἐξελαθόντο τέκνης.

ὅλκας ἰδὼν

ἔλκεα γὰρ μετὰ δῆριν, ἐμοῖς ἀκέσαντο ρέεθροις,
βαρβαρικῆς λόγχης ἰὼν ἀπώσάμενοι.
ἄνθεν ἀεξήθη ὀροφιφόρος· ἀντὶ δὲ τιμῆς,
πῶ ἀγαμεμνονέην ἄντρον ἐπωνυμίην.
Εἰς ἕτερα θερμά.

Ἀδελφ.

Χθὼν μυχάτων γυάλων κοιλώμασιν ἀέναν πῦρ
αὐτ' αὖν ἔχῃ, φλοξὶν δὲ περιζείη κυφίησιν
ἄτμος ἀνω βάνων εἰς αἰθέρα θερμὸς, ἐνερθεν
θλιβόμενος, πυριθαλπίς ἐρούγεται ἰκμάσιν ὕδωρ.

Ἀδελφον.

Χρήμασι τοῖς ἀγάνθως ἐδείματο τῇδε λοεθρῷ
δῆμος ὁ τῆς τελέης, θαῦμα καὶ ἐνομέτοις.

Εἰς λουτρον ἐν πραι-
νέτω.

Οὐ βαλανεῖον ἦν προπάρσιθε τὸ ναῦ βαλανεῖον,
ἀλλ' ὅπως σκυβάλων, χῶρος ἀπκρῖσιος.
ναῦ δὲ τὰ τερπνὰ τὰ πᾶσι βοώμενα, καὶ χαρίεντα,
ἀλλὰ ἡ προφέρῃ· καὶ τὸρ ἀλεξάνορος
νιχθέων ἱερὰ, σοφίης ἐρικυδέος ἀστὴρ,
τῶν ξέμιν οἰκείοις χρήμασι, καὶ δαπάναις.

Εἰς ναοῦς. 20

Εἰς ναὸν τῷ Διὶς κτιζέντα παρὰ
κεκροπιδῶν.

Αὐτὸς Ζηνὸς ὁ δ' οἶκος ἐπάξιος· ὃ δ' ἐγ' ὄλυμπος
μίμφεται ὑρανόθεν Ζῆνα κατερχόμενον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κεκροπίδα Διὶ τὸν δ' ἔθεσαν δόμον, ὥς ἀπ' ὄλυμπου
νηαύμενος πρὶ γῆν, ἄλλον ὄλυμπον ἔχῃ.

DD

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθηνον.

Ἰρὰ θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται. ὅδ' ἐκ θαρμῶν
 χρεῖω, τῆς δ' αὖτις ἤφατο ὅδ' ἐν ἄγος.
 ὅς τις δ' ἔλοδ' ἤτορ, ἀπόστ' ἔχ'· ὅποτε γὰρ σὺν
 ψυχὴν ἐκνίψ' σῶμα μαινόμενον.

Αθηνον.

Τίς πρὶν ἂν ἄλ' ἔμποιο μετὰ γὰρ παρθενεῶνα,
 ἔν πάρος ὕρανίοις ἐμβεβαῶτα δόμοις,
 ὅς πόλιν ἀνδροκλοιο δοῶν βασίλῃαν ἰώνων,
 τὰν δορὶ, καὶ μούσαις αἰτυτάταν ἔφισον;
 ἢ ῥὰ σὺ φιλαμένα τιτυοκρῆν μέζον ὀλύμπω
 τὰν τροφόν, ἔνταυθα ἔν σὸν ἔθελ' ἄλ' αἶμα.

ΕΙΣ ΝΙΚΗΝ. Παλλαδά. 21

Νίκαί πάρεσ' μιν αἰγελῶσαι παρθένοι,
 νίκης φέρουσαι τῇ φιλοχρήσῃ πόλει.
 ἔρχεσθ' ἡμᾶς οἱ φιλοῦντες τὴν πόλιν,
 πρέποντα νίκαις ἐντυποῦντες χήματα.
 Εἰς ἀγκλμα νίκης ἄπτερον ἐν ῥώμῃ, ἥς
 τὰ πέραν κεραινῶν κατεφλέχθη.

Πομπήϊα.

Ῥώμη παμβασίλεια, τεδὸν κλέος ὅποτε δόλῃται.
 νίκη γὰρ σε φυγεῖν ἄπτερος ὅ δ' αὖτις.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ. 22

Σωφρονίᾳ παρίάρχου.

Ὁ πρὶν ἀλωόμενος, καὶ ἀνέστον ἵχνος ἐλαύνων,
 εἴτ' ἂν ὁδοίπρις, εἴτ' ἂν ναυτιλίας,
 ἐνθάδε ναῦ προσίων σῆσον ξένον σέο πόδα,
 ναιετάειν ἐθέλων, οἶκον ἐτοῖμον ἔχων.

εἰ δὲ με κῆρτίς ἐτανξεν ἀνακρινέεις πολίτης,
Εὐλόγιος, Φαρίης, δὲ χιερὰ ἀγαθός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄσος ἐμοί, κῆρ ξείνος, αἰεὶ φίλος. ὃ γὰρ ἐρουνάει
τίς; πόθεν; ἢ ἐ τίνων; ἐστὶ φιλοξενίης.

Εἰς οἶκους. 22

Εἰς οἶκον ἐν κιβύρα. Μακεδονίῃ ὑπ᾿ αὐτῶν.

Εὐσεβίῃ τὸ μέλαθρον ἀπὸ πρώτοις θεμέθλου
ἄχρι κῆρ ὑφ' ἡλῶς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους.

ὃ γὰρ ἀπ' ἀγοροῦν κτεάνων ληΐσφι χαλκῷ
ἄλβον ἀολλίζων, τᾶς εἰς μακροδόνιος.

ὃ δὲ λιπερνήτης κενεῷ, κῆρ ἀκερδέϊ μόχθῳ
κλαῦσε, δικαιοτάτου μισθῷ ἀτεμβόμενος.

ὥς δὲ πόνων ἄμπαυμα φυλάσσεται ἀνδρὶ δικαίῳ,
ὥς δὲ κῆρ ἀντεβέων ἔργα μένοι μερόπων.

Εἰς οἶκον κείμενον μέσον τῆς Ζεύξιππος,
κῆρ τῆς ἱππικῆς. Λιοντίῃ.

Εν μὲν τῇ Ζεύξιππον ἔχω πέλας, ἡ δὲ λαιπρόν
ἐκ δ' ἐτέρης, ἱππων χώρον ἀεθλοφόρων.

τὴν ῥὰ θεισάμενος, κῆρ τῷ δ' ἐνὶ χρῶτα λοέασθαι,
δᾶρο κῆρ ἄμπανσον δαυτὶ παρ' ἡμετέρῃ.

καὶ κε πάλιν σαρδίσις ποτὶ δαίμον ὥριος ἔλθοις,
ἐγγύθεν ἐγγύς ἰὼν γείτονος ἐκ θανάτου.

Γαύλου σιλεντιαρίῃ εἰς οἶκον

ὑφ' ἡλῶν ἐν βυζαντίῳ.

Τριαυθὲν εἰσορόω πολυτερπέα νῶτα θαλάπης,
πάντοθεν ἡματίῳ φέγγει βυλλόμενος.

εἰς ἐμὲ γὰρ κροῖόπεπλος ὅταν περικίδναται ἡὼς
τερπομένη, σείχειν πρὸς δούσιν ὃ κ' ἐθέλῃ,

DD ἡ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς οἶκον ἐπίπεδον. Ἰταλὶαν ἅπ'
ὑπάρχων ἀγυπῖα.

Ὡρὴ ἀναψύχῳ θέρεος, καὶ χεῖματι θάλπῳ,
τῆλιπὲς ὥρῶν ἐξ ἐμὲθεν παρέχων.

Εἰς οἶκον ἐν ὕψι κείμενον ἐν βυζαν-
τίῳ. Ἀγαθὴν χολαστικῇ.

Τῆς δρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάρουθεν ἐθνεσσιν
ἐννεπὶν ἀσκραῖος δῶμα ῥοδὲ προλέγων.

κλίμακας γὰρ ταναῶν περὶ ὧν κενεφιοῖσι τὰρσῶ.

ἰδρωῖτι πλαδαρὴν ἀμρεδίνην ἀκόμην.

ὑψοῖσι δ' εἰσενόησα θαλασσίαν περιωπὴν,
καὶ τάχα τῆς δρετῆς πισύτατος θάλαμος.

Εἰς ἀφύλακτον οἶκον παθασί. Ἰταλὶαν ἅπ'
ὑπάρχων ἀγυπῖα.

Κερδαλέως δίζεσθε δόμους λιγυροῦς ἄλλης.

τοῖσδε γὰρ ὅτι φύλαξ ἐμπεδος, ἡ πενίη.

Εἰς τὸν ῥίκλινον τῆς
μαγναύρας.

Ὁρᾶλέως τολύπυσαν ῥοδὲ δόμον βασιλῆος,

ἀέχμην ὀλβοδότῃραν ἀπὸ σταυροῖο λαχόντῃς,

αὐτὸς ἀναξ ἡρακλῆς, σὺν Κωνσταντίνῳ ἡγεῖ.

Εἰς οἶκον τὸν ἐπιλεγόμενον χαλκῇ
ἐν τῷ παλατίῳ.

Οἶκος ἀνακασίῳ τυραννοφόνῳ βασιλῆος

μῆνος ὑπερτέλλῳ πανυπεύροχος ἄεσι γαῖης,

θαῦμα φέρων πάντεσσιν. ἐπεὶ κοσμήτορος ἔργων

ὑψος ὁ μῦ, μῆκος τε, καὶ ἄπλετον αἶρος ἰδόντῃς,

ἀσκεπὲς ἐφράσαντο πελώριον ἔργον ἑῶσαι.

ἐν γὰρ πολυμήτοιο λαχὼν πρεσβήϊα τέχνης

αἰθέριος κλυτὸς, ἐμὴν τεχνήσατο μορφὴν

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 211

ἄχραντα βασιλῆϊ φέρων προτάγρια μόχθων·
 ἔνθεν ἀπειρέσιον μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνων,
 αὐσονίων νύκησά βοῶμένα θαύματα γαῖης.
 ἔξον ἄρειοτέροισι χάρις καὶ πετωλίδος αὐλῆς.
 εἰ καὶ χαλκείων ὀρόφων ἀμαρύνματα πέμπεις,
 κρύφον ἀμεφύτων μετάρων σεινύμενον αὐλαῖς,
 πέργαμε, φαίδρον ἄγαλμα τεὸν ῥαφίνιον ἄλσος.
 μὴ δὲ τανυπλόροισιν ἄρηρότα κυζῖνε πέτραις,
 ἀδριακῆ βασιλῆος ὠμεμφέα νηὸν αἰέσης.
 ὅ μοι πυραμίδων ἰκέλη κρίσις, ὅ δὲ κολοσσῶ,
 ὅ δὲ φάρυ· μεγάλην μῆνους δ' ὕπερ ἑδραμον αἰγλήν.
 αὐτὸς ἐμὸς σκῆπτρῶς ἰσαυροφόνον μετὰ νύκην,
 χρυσοφαῖς μ' ἐτέλειεν ἐδέθλιον ἠριγενεῖς,
 πάντη τετραπόρων ἀνέμων πέπετασμένον αὐραῖς·

Εἰς τὰ παλάτια σοφιστῶν.

Ἰακρινῶ χολαστῆ.

Ὅπποθι τεμνομένης χθονὸς ἀνδρὶ χα πόντον ἀνοίξει
 πλαγκτὸς ἀλκίλυστων προθμὸς ἐπ' ἡγύνων,
 χρύσεια συλλέκτρῳ τὰ δ' ἀνάκτορα θῆκεν ἀνάκτῃ
 τῇ πολυμυδίῃ θεῖος ἀναξ Σοφίῃ.
 ἔξιον ὡρῶμῃ μεγαλοκρατὲς ἀντία σείῃ
 κέλλος ἀπ' οὐρώπης δέρεαι εἰς ἀσίην.

Εἰς τὸ μέγα πραιτώριον κέλλος

πιαθέν. Γαυλὸς σιλεν

τιαρίου.

Κόσμον ἱστῆνος βασιλῆος ῥυπόωντα καθήρσας,
 καὶ τὰ μέγιστα δίκης ἠγάγσεν τεμένη.
 τοῖς δὲ πόνοις Δομνῖνε, κατὰ φέανύκτα διώκεις
 ἐκ θέμιδος μετάρων, ἐκ βιοτῆς μερόπων.

DD iij

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Θεότητε χολαστικῇ εἰς τὸ αὐτὸ.
 Ως ἀγαθὸν κῆρ πάς ἐπὶ γῆραϊ· ραιδρύτερος ἰδὲ
 Δομνῖνος θαλάμῃς μητρὸς ἐταῦξέ δ' ἴκῃς.
 λαμπρὸν ἐγὼ διαὶ παιδός· ὁ πάς δ' ἐμὲ φαίνῃ.
 κύβητα δ' ἀμύλοισι ἀντιχαρίζομεθα.
 Εἰς πλὴν βασιλικὴν τῶν πεδυνφίων,
 ἐν βυζαντίῳ· ἀδέσποτον.
 Χῶρος ἐγὼ θεομοῖσιν ἀνειμένος· ἐνθαδὲ πυγῇ
 ἄρθονος αὐσονίων ἐκκίχυντε νομίμων,
 ἢ πάσι τέταται μὲν ἀέναντος· ἡθέσις δὲ
 ἐνθαδ' ἀχειρομένοις, πάντα δίδωσι ῥῶον.
 Εἰς βῆμα τῶ σοριστοῦ Κρατεροῦ.
 Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων ἀγυπτίου.
 Δένδρον ἐγὼ μακχριστὸν, ἐπεὶ ποτὲ μενόμεν ὕλη
 ἰσάμενον, λιγυρὸς ἐρεθόμην ἀγέμοις,
 ὀρνίθων ἐπιβαθρον ἐσθρουν· ἀμὰ σιδῆρῳ
 ἐτμήθην, κλήρῳ κρείωνος αὐτυχίης.
 ἀντὶ τοῦ ὀρνίθων, κρατεροῦ κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις
 ἄρδομαι, ἀμύθοις χαύμασι τηλεθῶν.
 Εἰς οἶκον ἀγαθίου χολαστικῇ ἐν βυζαντίῳ,
 Ταῦξέ με πολλὰ κῆμὼν Μουσόνιος οἶκον ἀγνῆν
 τηλίον, ῥοκτώοις ἀσμάσι βαλλόμενον.
 ἔμπης ὅκ' ἀπέλειπεν ἀρεγγέα δώματα μοίρης,
 ἀμὰ με κηλεύει· ἐν χθονὶ ναιετάει.
 καὶ ῥ' ὅκ' αἰὲν, εἰς ὀλίγην κῆται κόριν· ἡ δὲ περιανῇ
 τέρψις, ἐπὶ ξείνοισι ἀνδράσιν ἐκκίχουμαι.
 Εἰς θύρας· Σιμωνίδῃ.
 Κίμων ἐγραφε πλὴν θύραν πλὴν δεξιάν.
 πλὴν δ' ἐξιόντων δεξιάν, Διονύσιος.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 212

Εἰς πῶ Μαξιμίονοι οἰκίαν. Κύριον

ἀπὸ ὑπάτων.

Δείματα Μαξιμίονος νεοπηγῆος ἐνδοθὶ ῥώμης,
αὐτὰς ἡγόνεαι θεμελίαι κερτερά πῆξας.
ἀγλαΐη δὲ μοι ἀμφὶς ἀπρεσίῃ τετάνυσται
τῇ, καὶ τῇ καὶ ὁ πιασεν ἔχω πόλιν. ἀλλὰ καὶ ἀντὶν
πάνθ' ὁρῶ γαίης βιβωμῆδος ἀγλαὰ ἔργα.
ἡμετέροις δ' ὕπενερθεν ἐρισθενέας θεμέθλοισ
πόντος ἀλὸς προχῆσι κυλίνδεται εἰς ἄλλα δῖαν,
τόσον ἐπιφύων, ὅποσον χθονὸς ἄκρα δῖναι.
πλάκῃ δ' ἐξέμεθεν τίς, ἐδὼν μέγα θυμὸν ἰάνθη
βαιὼν ὑπερκύψας, ἐπεὶ εἰσιδὼν ἄλλοθεν ἄλλα,
δένδρεα, δώματα, νῆας, ἄλλα, πόλιν, ἡέρα, γαῖαν.

Ἀδέσποτον.

Φαιδρὸν ἰκστνιανὸς ἀναξέ με χῶρον ἐγείρει,
ἡελίῳ παρέχων θάμβος ἀνερχομένῳ.
ὅπτε γὰρ τοιοῦτον ἐπὶ χθονὸς ἔδρακε κέλλος,
ὕψοθεν ὕραν ἰνὸν οἶμον ἐπερχόμενος.

Ἀγαθία.

Χῶρος ἐγὼ τοπρὶν μὲν ἔην συγερῶτος ἰδέσθαι,
πυλοδύμοις τοίχοις ἀμφιμεριζόμενος.
ἐνθάδε ξείνων τε, καὶ ἐνδοπίων, καὶ ἀγροίκων
νηδὺς ἐπερδούπη λώματα χαυομένη.
ἀλλὰ πατήρ με πόλιν ἀναλλάξας ἀγαθίασ,
θῆκεν ὀρίζηλον, πρὶν ἀτιμώτατον.

Εἰς Ὀφλᾶ. 24

Εἰς ἀπιδά ἐχουσιν τὸ Χριστοῦ πῶ νῆναν.
Ὡ πόσον ἀνέστη ὁ ζωγράφος, ὅπῃ χαράσσει
κοίραν ἐρήνης ἀπιδιτιμώμενον.

DD iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιπάρη εἰς κράνος.

Ἡ κόρυς ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰ μὴ δ' ὀρᾶσθαι,
καὶ τερπνὴ φίλοις, καὶ φόβος ἀντιπάλαις.
ἔκ δ' ἔφυλα μένεις. Πείσων μ' ἔχθ'· ἔπειπε δ' ἄλλαις
ὅτε κόρυς χαίταις, ὅτε κόμη κόρυθι.

Εἰς Ὀρχιστρίδας. 15

Εἰς εἰκόνα Ὀρχιστρίδος.

Λεοντίῃ χολαστικῇ.

Μυσάων δὲ καὶ τῶν χαρίτων Καραμάλλε τέταρτη,
τερπωλὴ μέρωτων ἄσπερος ἀγλαΐη,
ἡ μματᾶ σοι, καὶ ταρσά, πρὸνέμα, καὶ σοφὰ χειρῶν
δακτυλά, καὶ μυσῶν κρεβάτονα, καὶ χαρίτων.

Εἰς εἰκόνα ἑτέρας Ὀρχιστρίδος ἰσαμένης
ἐν τῷ σωθενίῳ. Τῇ αὐτῇ.

Εἰ μὴ μὲν ἑλλαδίῃ βυζαντιάς· ἐνθάδε δ' ἔστιν,
ἡ χι χοροσασίην εἰαρε δῆμος αἰεὶ,
ἔκ ποθι πορθμῷ γὰρ μερίζεται· ἀμφοτέραι δὲ
ἀντυγὰς, Ὀρχιστρίδας ἦνεσαν ἡμέτερας.

Εἰς εἰκόνα Ὀρχιστρίδος διαχρύσου
ἐν βυζαντίῳ. Τῇ αὐτῇ.

Οὐτὶς ἐπ' ἀνθῶσιν χρυσὸν βάλεν· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
ἀμφεχύθη κρονίδης, ὡς το πάρος Δανάη.
σώματι δ' ἔκ ἐπέλασεν, ἐπεὶ νόον ἔλαβεν αἰδῶς,
μήτινι μουσάων μίσσεται ἢ ἐθέλων.

Εἰς τὴν αὐτὴν τῇ αὐτῇ.

Θῆλυς ἐν Ὀρχιστρίδας κρατεῖ φύσις· εἴξατε κῆροι.
μῦσα, καὶ ἑλλαδίῃ, τῶτον ἔθεντο νόμον.
ἡ μὲν, ὅτι πρώτη κινῆσις αὔρετο ῥυθμῶς.
ἡ δ' ὅτι τῶς τέχνης ἦλθεν ὅς ἀκρότατον.

Εἰς τὴν

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 213

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ἐκτορα μὲν τις αἶσιν νέον μέλος· ἑλλαδίη δὲ
ἑσπέρη χαλκῶν, πρὸς μέλος ἠντῖσιν.
ἦν δὲ πόθος, καὶ δαίμα παρ' ὀρχηθμοῖσιν ἐννύς.
ἄρσενι γὰρ ῥώμῃ θῆλαι ἐμίξε χάριν.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Ὅμως ἔχεις λιβάνη, χαρίτων δέμας, ἥθια πειθῶς
παρθένε, καὶ Γαρίης κιστὸν ὑπ' ἐκ λαγόνων.
αὐτὰρ ἐν ὀρχηθμοῖσιν, ἔρως ἄτε κῆφος ἀθύρει,
καλλεῖ, καὶ τέχνη πάντας ἐφελκομένη.

Εἰς Ξενοφώντος σμυρναίου.

Αὐτὸν ὄραν ἰόβακχον ἐδόξαμεν, ἠνίκ᾽ ἀληοῖς
ὁ πρῆσβυς νεαρῆς ἦρχε χορομανίης,
καὶ Κάδμη τὰ πάριβα χοροῦματα, καὶ τὸν ἄρ' ὕλη
ᾠγγελον, αὐτῶν ἰχνηλάτην θιάσων,
καὶ πῶς αὐτῶν ἐν αἵματι παιδὸς ἀγαυῶν
λυσαδά· φῶς, θεῆς ἀνδρὸς ὕπκρισίνης.

Εἰς τὴν Πυλαίαν ὀρχησοῦ.

Ἀντίπαρῶν.

Αὐτὸν βακχῶν πῶς ἐνέδω θεὸν, ἠνίκ᾽ βάκχας
ἐκ θηβῶν ἰταλὴν ἦγαγε πρὸς θυμέλην
ἄνθρωποις Πυλαίης· τερπνὸν δέος, οἷα χορῶν
δαίμονος ἀκρήτου· πᾶσαν ἐπλησε πόλιν.
θῆβαι γιγνώσκουσι τὸν ἐκ πυρός· ὕρῳ δὲ
ἔτος ὁ παμφώνοις χερσὶ λοχνοόμενος.

Εἰς Γηγάς. 26

Εἰς πηγὴν ἐν τῷ ὀλύμπῳ ὄρει· Ἀδελφότητος.
Ταῖς πρῶτης νύμφαις ὑπείκομεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
κρίνομεν ὅς ἡμεῖων χαίρετε πυθιάδες.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι μετὰ πύθια, καὶ μετὰ πρῶταν,
ἢ μετέραις νύμφαις εἴξατε νηϊάδῃ.

Εἰς καμάριναν ἐν σικελίᾳ.

Γαροιμιῶδῃ.

Μὴ κίνη καμάριναν· ἀκίνητος γὰρ ἁμείνων.
μήποτε κινήσας πλὴν μείονα, μείζονα θεῆς.

Αδέσποτον.

Ἀέναν, καθάρην τε παρερχομένοισιν ὁδίσαις,
πιγνὴν ἀναβλύζῃ γήτονέουσα νάπη.
πάντη δ' αὖ πλατάνοισι, καὶ ἡμεροθαλέσι δάρναις,
ἔσεμμαι, σκιερῇ φυχομένη κλισίῃ.
ᾧ οὐκ ἐμὴ με θέρουσ παραμείβεο, δίφαν ἀγαλκῶν.
ἄμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ πόνον ἥσυχίῃ.

Ανύπης.

Φριξοκόματ' ἔδε Γρανί, καὶ αὐλιάσιν θέτο νύμφαις
δῶρον ὅπ' ὀσιοπίας Οὐδότης οἰονόμος.
ἔπειτα χ' ὅτ' ἀζαλέῃς θέρεος μέγα κεν μιν ὠτὰ
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

Νικίου.

Ἰζον ὅτ' ἀγέραιοισιν ἐπεὶ καμῶν ἐνθάδ' ὁδίστα,
καὶ πῖε θάλασσον ἰὼν πίδακος ἁμετέρας.
μινᾶσαι δὲ κρᾶνάν, καὶ ἀπὸ προθεν· ἂν ἐπὶ γίλλῳ
σιμὸς ἀποφθιμένῳ παιδὶ παριδρύνεται.

Αδηνον.

Ωκεανοῦ θυγάτηρ, καὶ παῖς εἰ μὴ νύχαια
κρήνη· πλεβόαι γάρ με καὶ ὧν ὀνόμασαν.
νύμφαις μὲν προχέω λουβόν, θνητοῖσι δ' ὕμνῳ.
θῆκε δὲ με Γ' ἑρμῆας ἰδὲ ἐνναλίου.

Ἐνθεν ἀγέξανδρος μακιδῶν πίνε ἀγλαὸν ὕδωρ,
 μητρὸς δ' εἶπε γάλακτι πανεῖκελα ραῦματα πιγῆς.
 ἢ καὶ ὀλυμπιάδος πόρεν ὀνομα μῆτερος ἐσθλῆς.

Εἰς Προίητας. 27

Εἰς εἰκόνα ὁμήρου.

Ἰὶέ μέλιτος ὁμιρε. σὺ γὰρ κλέος ἐλλάδι πάση,
 καὶ κολοφῶνι πάφῃ, θῆκες ὅς αἶψ' ἰδον.
 καὶ τάςδ' ἀντιθέω φυχῇ γεννήσας κῆρας,
 διαῶς ἐκ σῆθέων γραψάμενος σελίδα.
 ὁ μὲν δ' ἤ μιν νόστον ὀδυαῖας πλύπλεκτον.
 ἦ δὲ τὸν ἰλιακὸν δαρδανίων πόλεμον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς ποθ' ὅτ' ἐν τροίης πόλεμον σελίδασι χαράξας,
 ἢ τίς ὁ πλὺν δολιχὴν Ἀδρτιάδαο πλάνην;
 ὅτ' ὄνομα ἄρισκω σαρῆς, ὅτ' πόλιν ὕρανε Ζεῦ,
 μήποτε σῶν ἐπέων δόξαν ὁμιρος ἔχῃ;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὅποιός τ' ἐν ὁμιρον ἀναγραφώμεθα πάφης,
 κείνον, ἐφ' ᾧ πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις.
 ἢ τὸ μὲν ἔστιν ἀγνώστον ὅτ' ἀθανάτοισι ἴσως ἦρας,
 ταῖς μύσαις ἐλιπεν παρτίδα, καὶ γενεήν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐχὶ πέδον σμύρνης ἐλοχάσατο θεῖον ὁμιρον,
 ὅτ' κολοφῶνι φαρερῆς ἄστρον ἰονίης,
 ὅτ' ἰός, ὅτ' ἀγυῖες εὐπορος, ὅτ' Κύπρος ἀγνή,
 ὅτ' νῆσος κραναὴ Ἀδρτιάδαο πάφῃ,
 ὅτ' ἄργος δαναοῖο, κνκλωπεῖ τε μυκίνη,
 ὅτ' ὅτ' κερκίτων ἄστ' παλαμογόνων,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ὃ τὸν ἔφιν χθονὸς ἔργον· ἀπ' ἀθέρος ἀμὰ ἐμύσσει
πέμφαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα πρῶτα φέρη.

Εἰς τὴν αὐτὴν· Ἀντι-

πάφον.

Οἱ μὲν σὺν κολοφῶνα τιθνήτηραν ὁμηρε
οἶδ' ἐκ, καλὴν σμύρναν, οἷδ' ἐνέποισι χίον.
οἷδ' ἴον, οἷδ' ἐβόασαν εὐκλαρον σαλαμίνα.
οἷδ' ἐνὺ, τῶν λαπιθῶν μητέρα θεαγαλίην.
ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν ἀκίεον· εἷδ' ἐμὲ φοῖβος,
χρῆ λῆξαι πινυτᾶς ἀνδρῶν χαλκὸν τοσσάδ',
πάρβασσι τελέθει μέγας ὕρανός· ἐκ δὲ τεκνύσῃς
οὐ θνατᾶς, μαρὸς δ' ἐπλεο Καλλιόπας.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἐπ' ἀῖμα ἔριδ' αἰνέουσι πόλεις διὰ ῥίζαν ὁμήρου,
κῦμη, σμύρνα, χίος, κολοφῶν, πύλος, ἄργος, αἰθῆραι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἐπ' ἀ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίζαν ὁμήρου,
σμύρνα, χίος, κολοφῶν, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, αἰθῆραι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Χίος ἔφιν; ὅφιν μὲν τι δαί, σμυρναῖος; ἀπανδῶ.

κῦμη δ', ἡ κολοφῶν, παρὶς ὁμηρε σέθεν;
ὅδε τέρεν· σαλαμίς δὲ τῇ πόλιν; ὅδ' ἀπ' ταύτης
ἐξέφιν· αὐτὸς λῆξον ὅπῃ γέγονας.
ὅκ ἐρέω· τίνος ἡ ῥά; πέπεισ' ὅτι τὰ ῥεῖα ἐπὶ τῶν,
ἐξωτὰς ἄλλας ἀμικὰ πεχόμενας.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Εἰς αἰῶνας ὁμηρε, καὶ ἐξ αἰῶνος αἰεῖδ' ἡ,
ὕρανός μ' ὅστις δόξαν ἀφράμειος.
μῆνιν μὲν τὸν ἀσπασ ἀχιλλέος· αὐτὰρ ἀχαιῶν
σρομβηδὸν νηῶν σύγχισιν ἐν πελάγῃ,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ Ν. 215

τηρδ' μινόν τε πλάνησιν ὀδυαέα ποικιλόβουλον,
τῆ, λέχος ἀσπασίως εἰσιδὲ Γῆνελόπη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ θεὸς ἔην ὁμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω.
εἰδ' αὖ μὴ θεὸς ἔστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εὖρε φύσις μόλις εὖρε, τεκῆσα δ' ἐπαύσατο μόχθων.
εἰς ἓνα μοῦνον ὁμηρον ὄλην βέψασα μενοινῆν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς πρὸ ὁμηρείης μεγάλης ὁ πότ' ἔην ἀπανθής;
τίς χθών; τίς δὲ θάλαππα μάχην ἐκ οἴδεν ἀχαιῶν;
δῆμος ὁ κίμμερίων πανδερκέος ἄμμορος αἴγλης
ἠελίου, βροίης ὄνομ' ἐκλυεν. ἐκλυεν ἄλλασ,
ἔρανδον αὐρύττηνον ἔχων ἐπικείμενον ὤμοις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Διεξιὼν ὁμηρε πλὴν κεκαυμένην,
φθονεῖν ἀρῆκας τὰς ἀπορθήτας πόλεις.

Αντιπρόθε εἰς εἰκόνα Γίνδαρε.

Νεβρείων ὁ πόσον σάλητιγέ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
τόνον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σείο χέλυσ.

ἔδ' ἐμάτην ἀπαλὸς ξυθὸς περὶ χεῖλεσιν ἐσμός
ἔπλασε κηρόδετον Γίνδαρε σείο μέλι.

μάρτυς ὁ μαινάλιος κερόεις θεὸς ὕμνον αἰείσας
τὴν σείο, κῆνονομίων λησάμενος δονάκων,

Εἰς τὸν αὐτόν. Κύρος ἀπ' ὑπάτων.

Γίνδαρον ἰμερόεντα παρ' ὕδασι Κύρος ἐγείρει,
δαυκεφ φορμίζων, εἶπεν ἄριστον ὕδωρ.

Λεωνίδου ταραντίνε εἰς ἀνακρέοντα.

Γρεῖσβαι ἀνακρέοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἶνε,
θαύο δινωτὲ σρεπλὸν ὕπερθε λίθου,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὥς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δειδομένην
 ἄχρ' ἢ ἀσφαλέων ἔλκεται ἀμπεχόναν.
 διαγών δ' ὄρβυλίδων, τὰν μὲν μίαν, οἷα μιν πλῆξ
 ὤλεσεν. ἐν δ' ἐτέρᾳ, ῥικνὸν ἄραρε πόδα.
 μέλπη δ' ἠὲ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἠὲ Μεγίσταν,
 αἰωρῶν παλάμα τὰν δυσέρωτα χέλιον.
 εἰς πᾶτερ Διόνυσε, φύλασέ μιν· ὃ γὰρ εἴοικεν
 ἐν βάκχου πίπιν βακχικὸν θέραπα.

Λεωνίδου.

Ἰ δ' ὥς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης ἀνακρέων
 ὑπεσκέλισται, καὶ τὸ λῶπ' ἔλκεται
 εἰς ἄχρ' ἢ γῶν. τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν,
 ὅμως φυλάσσει· θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
 μελίσσεται δὲ τὰν χέλιον διακρέων,
 ἦτοι Βάθυλον, ἠὲ καλὸν Μεγίσταν.
 φύλασσε βάκχε ὃν γέροντα, μὴ πέσῃ.

Εὐγένους.

Τὸν τοῖς μελιχοῖς ἰμέροισι σαύροπον
 λυαῖος, ἀνακρέοντα τῆϊον κύκνον,
 εἰσφίλας ὑγρῇ νέεταρος μελιθόνη.
 λοξὸν γὰρ αὐτὸ βλέμμα, καὶ περὶ σφυροῖς
 ῥιφθεῖσα λώπ' οὐ πέζα, καὶ μονοζυγὲς
 μέθην ἐλέγχει σάνδαλον· χέλιος δ' ὅμως
 ὃν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀθροῖζεται.
 ἀπῶτα τήρει ὃν γεραίον ἄνιε.

Αἰετοτοῦ. Εἰς τὸν αὐτόν.

Τῆϊον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόντισον ἔρωτων
 πρέσβην, ἴσον κῆροισι, ἴσον ἀδόντα κόραις.
 ὅμμα δέ μιν βρομίῳ βεβαρημένον, ἠδ' ἀπὸ κῶμων
 τερπνὰ φιλαγρύπνων σήματα παννυχίδων.

Εἰς εἰκόνα Σαπφῆς· Δημοχάριδος.

Αὐτῇ σοὶ πλάσσει φύσις παρέδωκε τυπῶσαι

πῶς μιτυλῆναίην ζωγράφει περίδῃ.

Πηγάζει τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι· τὸτο δ' ἐκάρῳ

δηλοῖ φαντασίην ἐμπετον ἀντοχίης.

αὐτομάτως δ' ὁμαλή τε, καὶ ὁ περίεργα κολῶσα

σάρεξ, ὅπως ἐκκυμένην πῶς ἀφέλαιαν ἔχει.

ἄμμιγα δ' ἐξ ἱλαροῖο, καὶ ἐκ νοτεροῖο προσώπῳ

μῦσαν ἀπαγγέλλει Κύπριδι μιγνυμένην.

Εἰς εἰκόνα γραμματικῆς Ζηνο-

βίου γραμματικῆς.

Αὐτῇ γραμματικὴν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράφει.

Βίτορα δὲ γράφει, τὴν σκοπὴν εἶπεν ἔχω.

Εἰς εἰκόνα ἡσιόδου· Ασκληπιάδου.

Αὐτὰ ποιμαίνοντα μεσημβρινὰ μῆλ' ἄσπε μῦσαι,

ἔδρακον ἐν κρηναῖς ἔρεσιν ἡσιόδου.

καὶ σοὶ καλλιπέτῃλον ἐρυαμέναι περὶ πάσαι,

ῥέξαν δάφνης ἱερὸν ἀκρέμονα.

δῶκεν δὲ κρήνης ἐλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ.

τὸ πᾶν ὅτε πῶς προάθεν ἐκοφεν ὄνυξ.

ὅτε σὺ κορεσάμενος μακρόρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς,

καὶ γένος δ' ὀχλῶν ἐγραψες ἡθέων.

Ὡς ἀπ' τῆς βίβλου λυκόφροτος.

Αθηνᾶ.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμποις λαβυρίνθοις

ρηϊδίως προμύλοις δὲ φάος, αἶνετύχοις.

τοῖς γὰρ πριαμῖς Κανάνδοι φοίβασε μύθους,

ἄγγελος ὅς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοβόχους.

εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ὅτε χέρας· ἦν δὲ

νῆυσ ἔφους μουσέων χερσὶ βάρος φορέεις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς Ὀππιανόν.

Ὀππιανὸς σελίδαν ἀλίπλα φῦλα σιναΐας,
θήκετο πασινέοις ὄφον ἀπειρέσιον.

Ἀθιλον.

Καλλιόπη βασίλεια Γεώργιον εἶπεν ἰδῶσα,
ἔτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, ἢ κρονίδης.

Ἀθιλον.

Ἐλθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν ἦρης,
λεσβίδας ἄβρα πρῶν βήματα ἐρεσέμεναι
ἐνθα χορὸν κελὸν σήσαο, ὕμνιν δ' ἀπάρξῃ
Σαπφῶ χρυσεῖν χερσὶν ἐχουσα λύρην,
ἔλβια ὀρχισμῷ πολυμηθέος, ἢ γλυκῶ ὕμνον,
εἰσαΐην αὐτῆς δόξετε καλλιόπης.

Εἰς Γοαεῖς. 18

Εἰς Ἡράκλειαν πῶ πόντον. Ἀδέσποτον.

Εἰ πόλιν Ἡρακλῆος ὁμώνυμον οἶδα καὶ ἄλλην,
ἴθι με πῶ πόντε μηδὲν ἀτιμότερην.

Εἰς μῶλον ἐν σμύρνητι θαλάτῃ ἐπι-
κείμενον, ἐν ᾧ καὶ ὕδρεϊον.

Ἀδέσποτον.

Τίς βυθὸν ἠπείρωσε; τίς ἐν ῥαβίοισιν ἔταυξεν
ἀκτῶν ἀμφιρύτην λάεσι μαρμαρέοις;
τίς δ' ἐνὶ κύμασι τῷ ξέπρον, πλωτῆρας ἀφύαεν
αὐτῶν ἐκ νηῶν χερσὶν ἄρυσμένους;
ἔτοις ποικιλόμητις ἀνὴρ βενέτιος ἀμύμων,
κτίσμασι νικῆσας Θησέα, καὶ Γέλοπα.

Εἰς φάρον ἐν τῇ αὐτῇ.

Τίς ῥῶσον ἔργον ἔταυξε; τίς ἢ πόλις; ἢ τὸ μέρας τί;
ἀμβρόσιος, μυλασά, τὸν φάρον, ἀνθύπατος.

Εἰς φάρον

Εἰς φάρον ἀλεξανδρείας. Ἀδέσποτον.

Γύρρος ἐγὼ ναύτησιν ἀλωμένοιςιν δόνητων
εἰ μὴ, Γοσφδάωνος ἀπενθέα τυρσὸν ἀνὰ πῶν.
καί με πεσεῖν μέλλοντα βαρυδύποισιν ἀήταις,
ᾤσεν ἑοῖς καὶ μάτοισ Αμμεώνιος, δ' βασιλῆος
ὄψι πατέρ. κείνῳ δὲ μετ' ἄγρια κύματα ναῦται,
χεῖρας ἀερτάζουσιν, ἅτε κλυτὰ ἐννοσιγαῖω.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐν σμύρνῃ.

Μηκέτι δημῶνόντ' εἰς ἀμεμφέανυκτος ὁμίχλην,
εἰς ἐμὲ θαρσαλέως πλώετε πρτοπόροι.
πᾶσιν ἀλωμένοις τηλαυγέα δαλὸν ἀνὰ πῶν,
τῶν ἀσκληπιαδῶν μνημοσύνην καὶ μάτῳ.

Εν αἰῶ. Ἀδέσποτον.

Γᾶσα μὲν ἀξιόχῳ πόλιν οὐχεται. ἄλλο γὰρ ἄλλης
πῆμα παρασείχων, ὥς θεὸς ἠκέσατο.
ἔξοχα δὲ, κρηναὶ ῥόον ὕδατος ὥπασεν αἰῶν,
πλῶν περὶ αὐτὸν σκληρὰ μέτωπα τεμῶν.
μηκέτι φάρετε πάντ' εἰς ἀπροθέοντ' εἰς δότ' αἶ.
πλημμύρῳ ψυχροῖς ὕδασι ἀξιόχῳ.

Εἰς πλὴν Εὐγενί' ἐν πύλιν ἐν βυζαντίῳ.

Οὗτος ἱεραγὸς λαοαγόα τέχῃα πῆξας,
ᾤσεν ῥόπαιον, εἴης σύμβολον ἀγρυπνίης,
σφάζειν ἀντιβίβης ἐχθρὸς ἀπάνουθε μενοιῶν,
ἢ προπαροῖθε μοτεῖν τῆς πόλεως πλέμης.

Εἰς πλὴν ἀφίδα ἐν τῇ βασιλικῇ, ἐν βυζαντίῳ.

Τετραπύροις ἀφίσι πόλιν Θεόδωρος ἐρείρας,
ἀξιόσ' ὄψι πόλιν καὶ τέρατον ἠνιοχάειν.

Εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἀφίδας.

Ἐπρεπέ σοι Θεόδωρε τύχης ἀνκίονα νηὸν
ἔργη κοσμήσαι θαύματι τρακτίῳ,

ΕΕ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

δωράτε κυδνέντα πρέιν χρυσάπιδι ῥώμη,
ἥ σ' ὕπατον τᾶν ξέν, κῆ προσιέπαρχον ὄρε.

Εἰς πλὺ μόφου ἐστάν.

Μόφου τήν δ' ἐσορῆς κληνὴν πόλιν, ἣν ποτε μάντις
δείματο, τῷ πταμῶ κέλλος ὑπερμεμάσας.

Αθιλον.

Τήν κῆ πέρην ὁ πλὺς χρόνος. αἰ δ' ὄρετᾶν
ἀσκληπιόδοτε ὁ κλέος, ἀθάνατον.
θα, κῆ οἶα πόρεν γέρα πατρίδι. τοῖς ἐπὶ πᾶσι,
κῆ ῥοδὲ μεβείδω κοῖλον ἔρσμα θόλυ.

Εἰς πλὺ πύλιν Ξυλοκρίκου

ἐν βυζαντίῳ.

Θουδόσιος ῥοδὲ τείχος ἀναξ, κῆ ὕπαρχος ἐώας
Κωνσταντῖνος, ἔτανξαν ἐν ἡμασιν ἐξήκοντα.

Εἰς πλὺ πύλιν τῶ ριγίε ἐν βυζαντίῳ.

ἡμασιν ἐξήκοντα φιλοσηπῆρ βασιλῆϊ
Κωνσταντῖνος ὕπαρχος ἐδείματο τείχεϊ τείχος.

Εἰς πλὺ πύλιν τῶ ἄργε.

Τήνδε πύλιν λαίωιν ἐϋξέσοις ὄρεῖαν
ἀμρότερον κόσμον τε πᾶρ, κῆ θάμβος ὀδίταις
τᾶν ξε Κλέης, Κλεάδης ἀρανῆς πόσις ἀπατερείης,
λερναίων ἀδύτων περιώσιος ὄρεοφάντης,
τερπόμενος δώροισιν ἀγαθενέων βασιλῆων.

Εἰς σωτήρια, ἐν σμύρνη. Αἰαβίε χολαστιῶ.

Γᾶν ὁ βροτῶν σπατάλημα, κῆ ἡ πλύολβος ἐδωδῆ,
ἐνθάδε κρινομένη, πλὺ πρὶν ὄλεσε χάριν.

οἱ γὰρ φάσιανοί τε, κῆ ἰχθυόε, αἶθ' ὕπερ ἰγδιν

φίψιδε, ἥ τε ῥοτὴ βρώματος ἐξαπάτη,

γίγνεται ἐνθάδε κόπρος. ἀπαιάνει δ' ἄρα ρασηρ
ὁ πόσος πειναλέη δέξατο λαυκενίη.

ὅψ' ἔδ' ἠγνώσκει τίς, ὅτ' ἄρ' ὄνα μῆτιν αἶρων,
χρυσὸν τοσαυτοῦ πλὺν κόνιν ἐπρίατο.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Τί' στυγέεις κεφαλὴν κεκρωμένος; ὅτ' τί' δ' ἐπικρά
οἰμῶεις, μελέων πάχυν βαρυνομένων;
ὅτ' τί' δ' ἰατὴρα σείο ῥαπίσμασιν ἀμφιπατάκεις,
ἐκθαίξαι δοκέων μάτακος ἐργασίην;
μόχλων τοσαυτῶν ἔσοι χρέος, εἰ παρὰ δαυτὶ
μὴ τὸ ἀναγκάει πρὸς παρεξέταθης.
αἷ' ἐπὶ κτὸ σβῆδος φρονέεις μέγα, καὶ σῶμα τέρας
βρώμασιν, αὐτὸ χεῖν κεῖνα λογιζόμενος.
ἐνθάδε δ' ἀχάεις. μὲν δ' ἀγχιτήματα λαμβάνῃ
ἢ ἰατὴρ τίγ' πρὸς ἀντιπαύμεν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς

τὸ αὐτὸ.

Εὖ γε μάχεσθ' τλήθῃ με γεωπόνε, σοὶ βίος αἰεὶ
μῖμνεν, καὶ σκεπτόμενος ἄλγεα, καὶ πενίης.
λατὰ δέ σοι καὶ δεῖπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι καθάδης,
ὅδατος ἐμπλήσας λαμβὼν ἀμετροτόπην.
ἐμπίης δ' ὀρεσίπτος ἐαί. καὶ ἐνθάδε βαλὼν καθέσθεις,
αὐτίκα ἰατὴρα σὴν θῆκας ἐλαφροτάτην.
ὅτ' ἐκταφύχεις ἱερὴν ῥάχιν. ὅτ' ἐπὶ μὲν
τύπεις, αὐτομάτως φόρτον ἀπώσάμενος.
τλήμονος, οἱ πλουτοῦσι, καὶ οἱ κείνοισι σωδόντες,
οἷς πλέον ὄρεται μῖς οὐκ εἰς εἰλαπίνην.

Αντιπαύει.

Τίς ῥ' ἔδε μοι ὀφθαλμὸς ἅπαν δωμήσατο κύπλω
λαῖνον ἀνυρίης χῶμα Σεμιράμιος;
ἢ ποῖοι χθονὸς ἦν ἀνυφώσαντο γίγαντες
κείμενον ἐπὶ ἀπόρων ἀχόθι πληθύνων;

ΕΕ ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔκλινες, ἀστυφέλκτον, ἀθωός ἱσον ἐρίπνα
φυρῆθ' ἐν γαίης σὺρυπέδαιο βάρος.

Εἰς σωτήρια ἐν σμύρνη.

Εἰ φραφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύνελον ὁδούσης,
ἔπειτα μοι τινὰ χῶρον ὀρεῖσθαι τῆδε νοήσεις,
θέσμελον ὅσον ἔταξεν ἀγακλειὸς ἰωάννης,
κυσταίων βασιλείαν ὅλης χθονός· ἐκ ῥοβίων γὰρ
τερπωλὴν ἀμύρῃον ἐν ἄσπιδ' ἔθηκεν ὁ μήρ.

Μακκιδονίῃ.

Τμώλῳ ὑπ' ἡνέμεντι ῥοὴν παρὰ γείτονος ἔρμα
σαρδαλέη λυδῶν ἐξοχὸς εἰμι πόλιν.
μάρτυς ἐγὼ πρῶτη γένομην Διός· ἔγ' ἔλεγχον
λαβρίον ἧα ῥέης ἤθελον ἡμετέρης.
αὐτὴ καὶ βρομίῳ γένομην τροφός· ἐν δὲ κεραιῶν
ἔδρακον σὺρυτέρῳ φωτὶ φαεινόμενον.
πρώταις δ' ἡμετέρεσιν ἐκδράσιν οἶνὰς ὁπώρα
ἔθατος ἐκ βορύων ξανθὸν ἀμελξε γένος.
πάντα με νοσήσαντο· πλὺς δέ με πλάκεις αἰῶν
ἄσπετον ὀλβίοις αὔρε μεγαρομένην.

Εν τῷ πορφυρῷ κίονι εἰς τὸ φιλαδέλφιον.

Εὐνὸς κίον βασιλεῖ Μουσῆλιος, ἔργα βοῶσι
δημόσια· ἀνεαρήν σπράγματ' ἀπὸ πίπιν ἔχει.
μυσσεῖον ῥώμῃ δ' ἐχαρίσματο, καὶ βασιλῆος
εἰκόνα θεαπεσίην, ἐν τῷ ἔγραφε δόμων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τιμὴν μυσσοπόλοισι, πόλεως χάριν, ἐλπίδα κυρῶν,
ὅπλα δὲ ταῖς ἀρεταῖς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ταῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἐκὼν Μουσῆλιος ἔργα,
πιστῶν καθαρώς ὡς θεὸς ἔστι λόγος.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 219

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ. Σιμωνίδης. 29

Ὡς ἴτε Διμήτρος πρὸς ἀνάκτορον, ὧς ἴτε Μύσαι.

μή δ' ὕδατος προχοῆς δαίδτε χειμερίους.

τοῖον Ξενοκλῆς γὰρ δαίνδιος ἀσφαλὲς ὑμῖν

ξάνμα διὰ πλατέος τῆς δ' ἔβαλεν ποταμῷ.

Εἰς ἀλφειὸν, καὶ ἄρ' ἐθουσάν.

Ἀλφειὸς, ἄρ' ἐν ὕδαρ. ἄρ' ἐθυσίον ἔστι τὸ θῆλυ.

καὶ πρὶν αὖρεν ἔρωσ, κίρνα μένων ὕδατων.

Εἰς στυμόνα. Τυλλίου γεμίνου.

Εἰ μὴ μὲν ἐν ποταμοῖς, πελάγει δ' ἴσα μέτρα διώκω

στυμῶν, ἢ μαθίης τὸ γλυκερὸν πέλαγος.

βένθος δ' αὖ, καὶ ἄρουρα δι' ὕδατος. ἢ γὰρ ἐνείρω

ὁμπνιακῶν χαρίτων ἡδύτερον πέβολον.

ἔστι καὶ ἡ μαθίης γόνιμος βυθός. ἄμμι δὲ νεῖλε,

κρείων ἐο' ὀφείρων τὸν σάχαυ, ὅχ' ὀφείρων.

Ἀγαθίου χολαστὴς εἰς γέφυραν

τῆς σαγγαρίου.

Καὶ σὺ μεθ' ἐσπερίην ὑψαύχενα, καὶ μετὰ μήδων

ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην

σαγγάριε, κρατερῇσι ῥοαῖς αἰετοῖσι πεδιθεῖς,

αὐτὸς δ' ἐδωλῶθης κοιρανικῇ παλάμῃ.

ὅ πρὶν δὲ σκαφείανιν ἀνέμβατος, ὅ πρὶν ἀτειρῆς,

κεῖσαι λαϊνὴν σφίγκ' ὅς αὖλυκτοπέδῃ.

ΕΙΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ. 30

Κωμητᾶ χαρτουλαρίου.

Εἰ πὲρ νομῶ, τί νος εἰσὶ φυτῶν εἴχ' ὅς; αἶ μὲν ἐλάαι,

Γαλλάδος. αἶ δὲ πέριξ ἡ μερίδ' ὅς; βρομίου.

καὶ τί νος οἱ σάχ' ὅς; Δημήτερος. ἀνθεα ποίων

εἰσὶ θεῶν; ἡρης, καὶ ῥοδείης Γαφίης.

ΕΕ ιγ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πάν φίλε, πηκτίδα μίμνε τοῖς ἐπὶ χείλεσι σύρων.
ἢ χὼ γὰρ δῆεις τοῖσδ' ἐνὶ θηλοπέδοις.

Αραβίᾳ χολαστικῷ.

Υδασι, καὶ κητοῖσι, καὶ ἄλσεσι, καὶ Διονύσῳ,
καὶ πόντου πλήθω γείτονος ἀφροσύῃ.
τιρπνὰ δέ μοι γαῖης τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἄλλοθεν ἄλλος,
καὶ χριπὸς ὁρέγῃ δῶρα, καὶ ἀφρονόμος.
τῷ δ' ἐνὶ μοῖ μίμνοντασ, ἢ ὀρνίθων τίς ἀείδων,
ἢ γλυκὺ προθμῶν φθέρμα παρηγορίει.

Εἰς ἕτερον προάπτον ὀνομαζόμενον ἔρωτα
ἐν Ἀμασειᾷ. Μαριανῷ χολαστικῷ.

Ἡ κελὸν ἄλσος ἔρωτος, ὅπου κελαὶ δένδρεα ταῦτα
πρὸς ἐπιπνείων ἀμφιδονεῖ ζέφυρος.
ἢ χι καὶ ἔρῃς ἀμαρύσσεται ἀνθεσι λειμῶν
πουλαὺ ἰοσεφάνων κόσμον ἀνείς κελύκων.
καὶ γλυκερῆς κρίσιος ἐπεμβαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
μαστὸς ἀναθλίβει χούματα νηϊάδος,
ὅπποθι δένδρηντα γέρων παρανήχεται ἴρις
χωρὸν ἀμαθροῦσιν ἐνδῖον ἀβροκόμων.
καὶ λιπαρῆς εὐβοΐᾳ ἀν' ὀργάδα κερπὸς ἐλαῖης
θάλλει, ἐρισταφύλων πάντοθι θηλοπέδων.
αἱ δὲ περίε λαλαγῶσιν ἀηδόνες. δὲ δὲ, μελίζῃ
ἀντρωδὸν τέπιδ φθέρματος ἁρμονίαν.
ὅμηδ' ἄκλῆϊσιν ὅπως ξένε μή με παρέλθῃς
τόνδε δόμον. λιτῆς δ' ἀντίασον ξενίης.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Δαῦρ' ἴθι βαῖον ὁδὸν πεσὼν ὑπὸ δάσκιον ἄλσος,
ἀμπαυσον κεμάτῃ γῆα πολυπλανέας,
χωρὸν ὅπου πλατάνων αὐτόρρυτον δὲ μέσον ὕδωρ
κελλαὶ πολυκροῶν ἐκπορεύει σωμαίων.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 220

ὁ πόθι πορφυρέης ὑπὲρ αὔλακος εἶαρι θάλλῃ
 ὕγρον ἴον, ῥοδὲν κιννάμενον κέλυκι.
 ἦν δὲ πῶς δροσεροῖο πέδον λειμῶνος ἔρεψεν.
 ἔκχυτον αὐχάτης κισὸς ἔπλεξε κόμην.
 ἐνθάδ᾽ καὶ ποταμὸς λαστήν παραμείβεται ὄχθιν,
 πέζαν ὑποξυῶν αὐτορύτοιο νάπης.
 ἦτος ἔρως· τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν ὄνομα χώρῳ
 πάντοθεν ἱμερτῶν πληθομένῳ χαρίτων;

Εἰς εἰκόνα Σρητορῶν. 31

Εἰς εἰκόνα Πτολεμαίου ἐν ἀντιοχείᾳ.

Ἀδέσποτον.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε; λόγοι· τίνος εἶ; Πτολεμαίου.
 πόις; τῷ κηρύ· τῷ χάριν; ἀντ' ὁρετῆς.
 τῆς ποδαπῆς; πάσης· τῆς δὲ τίνος; δὲ δικολέκτας.
 καὶ ξύλον ὀρεῖ; ναί· χρυσὸν ὕδρεται.

Ἀραβίς χολαστικῆ.

Εἰκόνα λογγίνῳ χρυσὴν πόλιν εἶχεν ὁ πάλας,
 εἰ μὴ πότνα δίκη χρυσὸν ἀπεσρέφετο.

Θωμᾶ χολαστικῆ.

Ρητορικῆς φιλέω· βρεῖς ἀσέρας, ὄνομα μοῦσος
 πάντων ῥητήρων εἶσιν ὁρεότεροι.
 σείο πότνος φιλέω· Δημόθεν δὲ· εἰ μὴ δὲ λίην
 καὶ φιλαρισείδης, καὶ φιλοθεκιδίδης.

Μιχαηλίου γραμμα-

τικῆ.

Ἡ πόλις ἀγαθίαν τὴν ῥήτορα, τὴν στασιδὸν,
 διζυγὸς ἀντίης ῥυθμὸν ἀγαλαμίνῃ,
 ὡς μήτηρ ἐτέλειεν ἐρ' ἡγεῖ, καὶ πόρε τήνδε
 εἰκόνα, καὶ σοφῆς μάρτυρα, καὶ σοφίης.

ΕΕ iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μεμνόνιον δὲ τοκήα, καὶ σὶ γνηρὴν τε σὺ αὐτῷ
ἔστησεν, γενεῆς σύμβολα σεμνοτάτης.

Γαλααδᾶ.

Κωφὸν ἀναυδὸν ὀρώων ἦν Γέαιον, εἰ λίθος ὄψι
δῆλινε μαντάου, τίς, τίνας ὄψι λίθος.

Εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφύες,
Τίς σε ἦν ὃ λαλέοντα τύπῳ ῥητῆρος ἔγραφε;
σιγᾶς; ὃ λαλέεις; ὃ δὲν ὁμοιότερον.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Εἰκόνες ἀνθρώποισι φίλον γέρας· ἀλλὰ Μαρίνω
ὑβρις, ἐλεγχόμενης εἰδὸς ἀπρεπίης.

Εἰς ἀγαλλμα δῶσι δὲ τὸ ῥήτορος.

Ναῖκος δῶσι δὲ τὸ ῥήτορος εἰδὸς ἀπρεπίης.
τὸ, πρὶν ὁμιρεῖς εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.

Φασὶ γὰρ πᾶσαι, σμύρνη τέκε θεῖον ὁμιρον,
ὃ καὶ δῶσι δὲ τὸ ῥήτορα γειναμένη.

Αθηνῶν.

Εἰκὼν Καλλίου τὸ ῥήτορος· οἶδ' ἀπὸ τῶ
ἐρχόμενοι, ἐρμῇ σπένδτε τῷ λογίῳ.

Αθηνῶν.

Φύρμος με, φύρμον· πυρφόρος, ἦν πυρφόρος.
ὃ παῖς ὁ ῥήτωρ, ἦν πατέρα ἦν ῥήτορα.

ΕΙΣ ΣΚΕΥΗ. 32

Εἰς κωνωπιῶνα· Παύλου
σιλεντιαρίου.

Οὐ βριαρὸν τίνα θῆρα, καὶ ὃ τίνα πόντιον ἰχθυῶ,
ὃ πῆρὸν ἀγρῶν πλέγμασιν ἡμετέροις,
ἀλλὰ βροτῶς ἐθέλοντας· ἀλεξιήτερα δὲ τέχνη
ἀνέρα μυῶν κέντρον ἀλυσόμενον,

ἐκ θαλίσσης

ἐκ θαλῆς ἀβρῶτα μεσημβριόοντα φυλάσσει,
 ὃ δὲν ἀφαιροτέρη τέχεος ἀσούχου.
 ὕπνου δ' ἀστυφέλικτον ἄνω χάριν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 δμῶσσι, μισοδόβου ῥύομαι ἀτμινίης.
 Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Καλλιγάμοις λέκτροις περικίδναμαι· εἰ μὴ δὲ κεδνῆς
 δίκτυον ὁ φοίβης, ἀλλ' ἀπαλῆς Γαφίης.
 ἀνέρα δ' ὕπνῳ ὄντα, μίτῳ πλῦσι πηλὴν πῶ,
 ζωοφόρων ἀνέμων ὃ δὲν ἀτεμβόμενον.

Αἰθλον.

Γλῶσσοι μὲ σκοπὸς ἔστι, περισφίγγει πέτεηνων
 ἔθνη, καὶ ταχινὸς ἐνδοθεν ὀρταλίχους.
 αὐτὰρ ἐγὼ σάειν ἐπιτέρπωμαι, ὃ δὲ πηλὴν πῶ
 ἐνδοθεν, ἀλλ' εἰργω μᾶλλον ἐπὶ γομένους.
 ὃ δὲ μὲ τίς λήσσει, καὶ εἰ βραχὺς ἐπὶ κώνωψ,
 ἢ μετέρης διαδύς πλέγμα λινωτάσις.
 ὀρνέου σου σώζω· μερόπειαι δὲ λένερα φυλάσσω.
 ἢ ῥά, τίς ἡμείων ἔστι δικαιότερος;

Τὸ αὐτὸ εἰς τὰ βλάν.

Εξόμενος καὶ τῆδε παρ' ἀνάλιγγι φραπέζῃ,
 παίγνια κινήσεις τέρπνῳ βολοκτυπίης.
 μήτε δὲ νικήσας μεγαλίζω, μήτ' ἀπλειφθεὶς,
 ἄχνησο, πλὴν ὀλίγην μεμρόμενος βολίδα.
 καὶ γὰρ ἐπὶ σμικροῖσι νόος διαφαίνεται ἀνδρός.
 καὶ κύβος ἀγγέλλει βίνθος ἐχέφροσυνής.
 Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Γαίγνια μὲν τὰδε πάντα· τύχης δ' ἐτερόροπος ὁρμή,
 ταῖς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσιν.
 καὶ βροτέου βιότου σφαλερὸν μίμημα νοήσεις,
 πᾶσι μὲν ὑπερβάλλων, γὰρ δ' ἀπλειπόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀνέομεν δὴ κείνον, δὲ ἐν βιότῳ τε, κὺβῳ τε,
 χάρματι, καὶ λύπῃ μέτρον ἐφειρόμεν.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Τοῖς μὲν πρηνόμοις, τάδ' ἐπαύνια. τοῖς δ' ἀκολάστοις,
 λύπῃ, καὶ ἀμπακίῃ, καὶ πόνοσ' αὐτόματος.

οἷα σὺ μὴ λείψῃς τίθει μάχον ὕστατος ἔρων.

μήδ' ἀναρροίβῃς ῥινοβόλῳ πατάγῳ.

δεῖ γὰρ μήτε πνεῖν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παίζειν
 ἐν αὐτῇ. καὶ ῥῶ δ' ἴαθι νέμειν τὸ πρέπον.

Εἰς φιλίην ἐχουσιν κινουμένους ἰχθυῖας.

Ἰταλῶν ἀπὸ ὑπάρχων.

Οὐτὼ βάκχον ἐδεκτο. Θέτις. νῦν μῦθος ὁ μήρου.

ὅψ' ἐμὸν, οἷα δὲ πῖστιν ἐπιτυμῖς.

Εἰς ὄρχοντινὸν πέλεκα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦν μὲν ἀγροκίης, πέλεκα βλέφαροις δοκίμῃς.

ἢν δὲ σαφρονέης, ἀργυρὸς εἰμι μόνον.

Εἰς κέλευθον οἰκίῃς.

Ἦν κλείσῃς μ', ἀνέωγα. καὶ ἦν οἷα, κλείσῃς με.

τοῖος ἐὼν, πρὶν σὸν δόμον ὁ δαύμα.

Εἰς μινσάριον ἐχόν τὰ δώδεκα.

ζώδια, καὶ ἑτέρα.

Αργύρεος πόλος ὅτος, ὅπῃ φαέθοντα σελήνη.

δέρεται, ἀντιτύπων τιμπαμένη φαέων.

ἀπανεὶ δὲ ἐκτέρθε, καὶ ἀντιθέοντ' ἀγῆται.

ἀνδρομέης γενεῇς πᾶσαν ἄρουσι τύχην.

Μεσομήδου.

Τὰν ὕελον ἐκόμιζε νόστος ἐργάτας ἀνὴρ.

ὅς δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον, ὥς σίδηρον ἀσθενῆ.

ἢ δ' ὕελος οἷα κηρὸς ἐξεχέτο παμφάροις.

Φλοξίν ἐκ πυρου μέναισι· θαῦμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοῖς
ἄλκον ἐκ πυρὸς ρέοντα, καὶ τὸν ἐργάτην
τρέμοντα, μὴ πεσὼν διαρραγῇ.

ὅς δ' ἐπιπύχων αἰμάς χειλέων ἔθηκε βῶλον.

Εἰς δίσκον· Ἀσκληπιάδου.

Ἡφαιστός μ' ἐτέλειε καμῶν χρόνῳ· ἀμὰ κυθείρη
ἀνδρὸς ἐὺ θαλάμων εἴλετο λαβριδίως.

ἀχίση δ' ἔπρε κρυφίης μνημῆϊον αὐτῆς.

καὶ μ' Ἀσκληπιάδης εὖρε παρ' αἰνεάδαις.

Ἀθῆλον.

Ἡ γρὰρ ἴς, ὄρνυρ ἤ μιν ὅτ' ἐκ πυρὸς ἦλθον, ἐτύχθην.

σαῖσι δ' ἐκ χρυσέῃ γίνομαι ἐν παλάμαις.

ὧδ' ἐσοὶ ὦ χαρίεσσα Λεόντιον, αὖ μιν ἀθιγῇ

τέχνης, αὖ δ' εἰδούς ἄκρα δέδωκε Κύπρις.

Σαμμίου.

Πρόσθε μὲν ἀγρὰυλοιο διὰ τοῖς ἰξάλεσσι αἰγῶς

δοιῶ ἐπὶ χλωροῖς ἐπεφύμην πετάλοις.

ναῦ δ' ἐμὲ Νικομάχῳ κεραιοξόος ἦρμωσε τέκτων

ἐντανύσας ἑλικὸς κρατερὰ νῆρα βόος.

Εἰς μινσώριον ἔχον ἀφροδίτην, καὶ ἔρωτάς.

Τέσσαρες εἰσιν ἔρωτες· ὁ μὲν, σέρος ἀμρικυλύπῃ

μηρὸς ἐκείνης· ὁ δ' ἐκ χείλος ἔχει ποτὶ πίδακι μαζῶ.

ὅς δ' ἐδύω παῖζοι παρ' ἰχθεσιν· εἴμα δ' ἐκρύπῃ

μηρῷ γείτονα χῶρον ὅλης γυμνῆς ἀφροδίτης.

Ἀδέσποτον.

Βάκχῳ, καὶ νύμφαις μέσος ἵσταμαι· ἐν δ' ἐκυπέλλοις

αἰεὶ τὸνδε χέω τὸν παραλειπόμενον.

Ἀδέσποτον.

Χαλκοτύπῳ τὸν ἔρωτα μεταλλάξας, ἐποίησε

τήσανον· ὅς κ' ἀπόγῳς, ὅπῃ καὶ αὐτὸ φλέγῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Φιλίππου.

Αδριανῷο κύτους λαίμῳς τοπάλαι μελίγηρῳ
 ἀνίκ' ἐγασροφόρου βασιχιακῆς χάριτας.
 νῦν κλαθεῖς, κείμαι νιοθηλέϊ κερτερὸν ἔρκος
 κλήματι, πρὸς ῥυφερὴν τεινομένην κελύβην.
 αἰεὶ τι βρομίῳ λατρεύομεν. ἡγεράδον τὸν
 φρουρῶμεν πιστῶς, ἡνέον ἐκρέφομεν.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ. 33

Εἰς ἀνδριάντα πυθαγόρου. Ιουλιανῷ ἀπ' ὑπάρχων.
 Οὐκ ἔν ἀγαπήσαντα φύσιν πλύμητιν ὀρίθμῳ
 ἤθελεν ὁ πλάτης Πυθαγόρην τελέσαι,
 αἰμὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτῶρονι. καὶ τάχα φωνῇ
 ἐνθεν ἀπρὸς πῆλαι καὶ τὸν ἔχων ὁ πάσαι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸν Πυθαγόρην ὁ ζωγράφος. ὃν μεταφωνή
 εἶδεν αὐτὸν, εἶγε λαλεῖν ἤθελε Πυθαγόρης.

Εἰς εἰκόνα Σωκράτους. Ιωάννου
 ποιητῆ τοῦ βαρβουκέλλου.

Ὡς σοφὸς ὁ γράψας, ζωὴν ἔκ' ἐμβαλε κηρῷ,
 Σωκράτους φυλὰς τὸ χαριζόμενος.
 Σωγράδε, τὰν μορφὰν ἀπμάξας, αἰδ' ἐν κηρῷ
 καὶ φυλὰν ἐδάς σωκρατικὴν βαλέειν.

Εἰς εἰκόνα Πλάτωνος.

Τὸν νοῦν διδάσκων ἀθερεμβρατεῖν Πλάτων,
 τὸς πῶν ὑπὲρ νοῦν ἐξεργάζεται λόγους.

Εἰς εἰκόνα Ὀρίστούλου.

Οὗτος Ὀρίστούλης, μετῶν χθόνα, καὶ πόλον ἄσρων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νῦν, καὶ Ὀρίστούλους φυλὰς, τύπος ἀμφοτέρων εἶς.

Εἰς εἰκόνα Γλυτάρχη. Αἰα-
θὶς χολαστικῷ.

Σεῖο πολυκλήντα τύπν σήσαντο χερωνῶν
Γλυτάρχε, κρατερῶν ἕβδ αὐσονίων.
ὅπῃ παραλλήλοισι βίοις ἑλληνας ὄριζους
ῥώμης ἐπὶ πλέμοις ἤρμους ἐνναέταις.
ἐμὰ τεῦ βιότοιο παράλληλον βίον ἄλλον,
ὅδε σὺ γὰρ γράφαις. ὅτ' ὁμοιον ἔχεις.
Εἰς εἰκόνα Αἰσώπου.

Τῷ αὐτῷ.

Εὖγε ποιῶν Λύσιππε γέρον σικυῶνιε πλάτα,
δείκελον Αἰσώπῃ σήσαο τῷ σαμίῳ
ἐπὶ σοφῶν ἐμπροσθεν ἐπεὶ κείνοι μὴ ἀνάγκην
ἐμβαλον, ὅτ' ἐβώ φθέρμασι τοῖς σφετέροις.
ὅς δέ, σοφοῖς μύθοις, καὶ πλάσμασι καίρια λέξας,
παύων, ἐν αὐτῇ πείθει ἐχερρονέειν.
φανερὸν δ' ἦ ῥηχέα παραινέσις. ἡ σαμίῳ δέ,
τὸ γλυκὺ τῷ μύθῳ καλὸν ἐχέει δέλεαρ.

Εἰς Διογένη. Αντιφίλῃ βυζαντίου.

Ἡ πῆρι, καὶ χαλκῷ, καὶ ὕδατι πιπιθεῖσα
μάζα, καὶ ἡ πρὸ πδῶν ῥάβδος ἐρειδομένη,
καὶ δέ παρ' ἐκ κεράμοιο, σοφῶ καὶ μέγαν βίοιο
ἀρκία. κὴν τύτοις ἦν τι περιωότερον.
κοίλαις γὰρ πόμα χερσὶν ἰδὼν ὀρύοντα βοώτην,
εἶπε, τί καὶ σὲ μάτην ὄτρακον ἢ χθοφόρον;

Εἰς τὸν αὐτὸν τῷ αὐτῷ.

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὅτ' ἔχρονου. ἐμὰ σὸν ἔτι
κῦδος ὅτ' αἰὼν Διόγενος καθελεῖ.
μοῦνος γὰρ βιοτῆς αὐταρκεία δόξαν ἐδέξατο
θνητοῖς, καὶ ζῶντος οἶμον ἐλαφροτάτην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΩΡΟΛΟΓΙΑ. 34

Εἰς πῦν βάσιν τῶ ὠρολογίου τῶ εἰς πῦν

ἀΐδα πῦν εἰς πῦν βασιλικήν.

Δῶρον ἰκστίνιοιο τυραννοφόνου βασιλῆος,
καὶ Σοφίης ἀγόχου, φέγγος ἐλευθερίας,
ὥράων σκοπίαζε σοφὸν σημάντορα χαλκὸν,
αὐτῆς ἐκ μονάδος, μέχρι δυωδεκάδος.
ὄντινα συληθέντα, δίκης θρόνον ἡνιοχάων,
ἄφρεν Ἰηλιανὸς χερσὶν ἀδωροδόχοις.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Ὁρατὸν ἅ χωράσσει σοφὰ λίθος, ἅ διὰ τυτθοῦ
γνώμονος ἀελίῳ παντὶ μερισδομένα.

Εἰς ἕτερον δι' ὕδατος.

Γαῦλα σιλεντιαρίη.

Ενθάδε μισύλλοισι δρόμον φαέθοντίδος ἀγλῆς
ἀνέροσ, ὥράων ἀμφὶ δυωδεκάδι.

ὕδασι δ' ἡελίοιο ταλαντάδοισι κελούθους,
ὅς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Κῆπος ἔην ὅδε χώρος. ἀπ' σκιερῶν δὲ πετήλων
νυκτοφανῆς τελέθων, ἔσκεπεν ἡέλιον.

καὶ δὲ ποικιλιγλήντα, καὶ αὐτίον ἄφρε τελέααι

Σέργιος αὐτόπης μυστοπόλος φιάδος,
ἐνθα λίθος σαρῆς ὕτος, ἀγδίνητον ἀνάγκην
ἐπ' αἰκῆς ὠγγέλλει ἀντυγας ὑρανίης.

Ἀθῆλον.

Μηχανικὴ φαέθοντα βιάζεται ἀρμονικοῖσι
γνώμοσιν, ἀγρᾶειν τὴν δρόμον ἡελίου.

ῥαῖος δ' ἀμφιέπει λίθος ἀντυγας ἡριγενείης,
ὠρονόμῳ σοφίῃ, καὶ σκιοῦντι τύπῳ.

σεργίου δ' ἄρχιερός ἐπ' ἀνίησιν ἐφ' ἐτμαῖς,
πῶτο σιωπῆρά θ' ἔργον ἐπιχθονίων.

Ἀδύλον.

Σῆμα δ' ὠδὸς χέμοιρον ἀρεγγέος ἡελίοιο
ῥιανάκας ἀγλάω φεγγόμενον σῶματι,
αὐτ' ἀν' ἄλγος μένοιο ποτὶ πόντον ὕδατος ἀήρ
αὐλὸν ἀπ' ἐπὶ λή πνῦμα διωλύγειον,
θῆκεν ἀθηνάιος δῆμῳ χάριν, ὥς αὖ ἐλαργὴς
εἴη κῆν φθονεραῖς ἡέλιος νεφέλαις.

Ἀδύλον.

Μὴ νεμέσα· βαῖοισι χάρις, βαῖοισιν ὁ πηδεῖ.
βαῖος καὶ παρὶς, ἔπειτο κῆρος ἔρως.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ πέμπτῳ τμήματι περιέχεται ἑκφρασις Χρὶ
στοδώρου ποιητῆς θηβαίου κοπίτου, τῶν ἀγαλμάτων τῶν
εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον, καὶ ἐπιγράμμενον τῷ Ζού-
ξιππου. Ἐτι δὲ καὶ τὰ ἐπιγράμματα τῶν ἐν τῷ ἰκτοῦ
θρόνῳ κωνσταντινῆ πόλεως ἡνίοχων.

Εἰς

ΕΙΣ ΔΗΙΦΟΒΟΝ.

Ἡΐροβος μὲν πρῶτος ἐν γλυπῇ
ἐπὶ βωμῷ,

ἔτατο τολμῆς, κεκορυθμένος,
ἔβριμος ἥρως,
ταῖος ἔων, οἷός περ ἐπ' ὄρνυ μὲν
Μενελάω

περβομένων ἦν τισιν ἔων προπάρσιθε μελᾶθρων.
ἔτατο δὲ προβιβῶντι πανέινελος. αὖ δ' ἐπὶ νόσμῳ
δοῦχιος ἦν· μανίῃ δὲ κεκυφῶτα πῶτα σαιέλιων,
δορὶ μὲνός ξυλάγειρεν· ἔλιασε δὲ φέγγος ὀπωπῆς,
οἷά τε δυσμενέων μερόπων πεφυλαγμένος ὄρμην.
λαῖν' μὲν, σάκος οὐρὴν προΐχετο· δειτερῇ δὲ,
φάσγανον ὑψὸς ἄειριν· ἔμελλε δὲ μακρομένη χεῖρ
ἀνέρος ἀντιβίῃ κατὰ χροὸς ἄορ ἐλάειν.
αἴψ' ἔχαικον ἔθικε φύσις πειθίμονα λύαη.

Εἰς Αἰχίνην ῥήτορα.

Κεκοπίδης δ' ἦστραπτε νοήμονος ἀνθεα πειθῆς
Αἰχίνης· λασίης δὲ σαιείρει κύκλα παρείης,
οἷα πολυβοχάλοισιν ἀεθλάνων ἀγορῇσι.
σύνετο πρὸ πυκινῇσι μελιθόσιν· αἴχι δ' ἐκείνῃ.

Εἰς Δαϊστέλην.

Ἦεν Δαϊστέλης, σοφίης πρόμος· ἰσάμενος δὲ,
χεῖρε περιπλέδην σαιεργαθεν· ὅ δ' αἰ χαικῶ
ἀφθόγγῳ φρένας· εἴχεν ἀεργέας, αἴψ' ἐτι βελὴν
σκειπόμενα μὲν ἔϊκτο· σαιιστάμενα δὲ παρείαι,
ἀνέρος ἀμφιέλιασαν ἐμαντάνοντο μενοινῇ.
καὶ βοχάλαί σήμαινον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί.

FF

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς Δημοσθένην.

Καὶ παλαιῶν διμηνόρος ἔπρεπε σάλπιγγι,
ρήρης ἀνκελάδοιο, πατήρ σοφός, ὃ πρὶν ἀθῆνας
πειθοῦς θελξινόοιο νοήμονα πυρσὺν ἀνάψας.
ἂν ἤν ἡρεμέων διεφάνετο. πυκνὰ δὲ βουλῇν
ἔσώφρα. πυκινὴν γὰρ εἶδετο μῆτιν ἐλίαν,
οἷα κατ' αὐτόπων τεθωμένος ἡμαθιῶν.
ἢ τάχα κεν κότεων, προχαλὴν ἐφθέγγετο φωνήν,
ἄπνοον αὐδέντα τιθεῖς τύπν. ἀνὰ ἑτέχνη
χαλκείης ἐπέδυσεν ὑπὸ σφρηγίδι σιωπῆς.

Εἰς Εὐριπίδην.

Ἰσατο δ' αὐρίποιο φερώνυμος. ὥς δὲ δοκούω,
λαῖφρ' ὑπὸ κραδίην βραχικῆς ὠμίλει μέσσαις,
ἔργα σαφροσυῆς διανύμενος. ἦν γὰρ ἰδέσθαι,
οἷά τε πα θυμέλῃσιν ἐν ἀτθίσι θύρσῃ τινάσσων.

Εἰς Γαλαῖφρατον.

Δάρνη καὶ πολυμήδῃ Γαλαῖφρατος ἔπρεπε μάντις.
σεφόμενος. δόκεεν δὲ χεῖρ μαντώδῃ φωνήν.

Εἰς Ἡσίοδον.

Ἡσίοδος δ' ἀσκραῖος, ὁρμαῖσιν εἶδετο μέσσαις
φθεγγόμενος. χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λυαῖν,
ἐνθεὸν ἱμεύων ἀνάγκην μέλος. ἐγγύθι δ' αὐτῷ,

Εἰς Πολύειδον μάντιν.

Μαντιπόλος πάλιν ἄλλος ἦν φοιβητῇ δάρνη
ποσμηθεὶς Πολύειδος. ἀπ' σωμαίων δὲ τινάξεα
ἤθελε μὲν κελεύειν θεοπρόπν. ἀνὰ ἑτέχνη,
δυσμῶ ἀφωνήτῳ κατερήτυεν. ὃ δὲ σὺ μολεῖς

Εἰς Σιμωνίδην.

Εὐκασσ' ἀβρόν ἔρωτα Σιμωνίδην, ἀνὰ ἑτέχνης
ἱμεύρης. ἱερὴν δὲ λύρην ἢ χερσὶν ὀρέαυς.

ὦρελιν ὁ πλάσας σε Σιμωνίδην, ὦφελε χαλκῷ
συγκράσαι μέλος ἡδύ. σὲ δ' αὖ καὶ χαλκὸς ἀναυδῆς
αἰδομένος, ῥυθμοῖσι λύρης ἀνέχεε μόλπην.

Εἰς ἀναξιμένην.

Ἦν μὲν ἀναξιμένης νοερὸς σοφός. ἐν δὲ μενοινῇ,
δαμονίης ἐλέλιξε νεύματα ποικίλα βυλῆς.

Εἰς Κάλχαντα.

Θεορρίδης δ' ἄρα μάντις ἐϋστοχὸς ἵστατο Κάλχαντα,
διὰ τε θεορίζων. ἐδόκει δέ τε θέσφατα κούθειν,
ἢ τραπὺν οἰκτείρων ἐλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῷ
δαιμάνων βασιλῆα πλυχρυσοιο μυκῆνης.

Εἰς Πύρρον, τὸν καὶ Νεοπόλεμον.

Δέρκεό μοι σκῦμνον πολιπόρθιον ἀεκιδαίων
Πύρρον ἀχιλλείδην, ὅσον ἤθελε χερσὶν ἐλίσσειν
τάχιστα χαλκῆνεντα. τὰ μὴ δὲ ὥπασε τέχνη.
γυμνὸν γάρ μιν ἔταυξεν. ὃ δ' ὕψος φάνετο λάνων,
οἷα περ ἠνεμόεσσαν ὄβελιον ὀμμα τιτάνων.

Εἰς Ἀμυμώνην.

Ἦτο δ' Ἀμυμῶνι ῥοδοδάκτυλος. εἰσοπίσω μὲν,
βόσφυχον ἀκρήδεμνον ἥϊς σαιέεργεν ἐθείρης.
γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον. ἀνατέλλουσα δ' ὀπωπᾶς,
εἰνάλιον σκοπίαζε μελαχράτην παρακοίτην.

Εἰς Προσιδῶνα.

Ἐγγύθι δ' αὐρὺ πρὸς ἐφάνετο κυανοχαίτης,
γυμνὸς ἑὼν. πλόκμον δὲ κερθόμενον εἶχεν ἐθείρης.
καὶ διερὸν δελφῖνα προῖχετο, χερσὶ νομίζων
δῶρα πλυζήλοιο γάμων μνηστήρια κῆρης.

Εἰς Σαπφώ.

Γιερικὴ δὲ μέλινα λιγύθροος ἔζετο Σαπφώ
λεσβιάς ἡρεμέουσα. μέλος δ' ἔνυμνον ὑφάνειν
σιγαλαῖς δοκέεισκειν ἀναφάμενι φρένα μύσσει.

FF ἡ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς ἀπόλλωνα.

Φοῖβος δ' εἰσήκει ῥιπιδιόλαος. ἦν δ' ἄρα χαλκῆς
εἰσοπίσω σφίγξας ἄδελτον πλόκον. αἰὲν ἔνι χαλκῷ,
γυμνὸς ἔην, ὅτι πᾶσιν ἀνειρομένοισιν ἀπόλλων
γυμνώσαι διδάσκεν ἀληθέα δῖνεα μοίρης,
ἢ ὅτι πᾶσιν ὁ μῶς ἀναρᾶνεται. ἠέλιος γὰρ
φοῖβος ἀναξ. κῆθαρὴν δὲ φέρει πλεσκόπῳ ἀγλήν.

Εἰς ἀφροδίτην.

Αἴχι δὲ Κύπρις ἔλαμπεν. ἔλειβε δὲ νώροπι χαλκῷ
ἀγλαΐης ῥαθάμιγγας. ἀπὸ σέρνοιο δὲ γυμνὴ
φαίνετο μὲν, ῥᾶρος δὲ σωήταγεν ἄντυγι μηρῶν,
χρυσείῃ πλοκῇ μῖδας ὕψος ῥίγξας αἰχλὺπρη.

Εἰς κλεινιάδην.

Κλεινιάδην δὲ τέθηπα, περισίλβοντα νοήσας
ἀγλαΐῃ. χαλκῷ γὰρ ἀνέπλεκε κῆλλεος αὐγὴν,
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐν ἀτθίδι μιτέρῳ μύθῳ
ἀνδράσι κεκοτίδησι πλὺφρονά μῆτιν ἀγείρων.

Εἰς χρύσιν.

Χρῦσις δ' αὖ ἱερὰ πέλσας ἴσατο, δεξιτερῇ ἰδὺ,
φιηπῆρον ἀναχόμενος φοιβήϊον. ἐν δὲ κερήνῳ,
σέμμα φέρων. μετέθει δὲ κεκτομένος ἔπρεπε μορφῇ
οἷά περ ἡρώων ἱερὸν γένος. ὥς δοκέω δὲ,
ἀρρείδην ἱκέταυε. βαθυὸς δὲ οἱ ἦν θες πώγων.
κῆτανάης ἀπλᾶτος ἐσύρετο βόρυς ἀεθείρης.

Εἰς ἱήλιον καίσαρα.

Καῖσαρ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν ἱήλιος, ὅς ποτε ῥώμῃ
ἀντιβίων ἐσεφεν ἀμερήτοισι βοείαις,
αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἦεν αἰέρωι.

ἡ ξίτερῃ δὲ, μεραυνὸν ἀγάλλετο χειρὶ κομίζων,
οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν αὐσονίοισιν ἀκύνων.

Εἰς Πλάτωνα.

Εἰσήκη δὲ Πλάτων θεοείκελος, ὃ πρὶν ἀθήνας
δείξας κρυπλὰ κέλευθα θεοκράντων ὄρετάων.

Εἰς ἀφροδίτην.

Ἀλλην δ' αὖ πατέρειαν ἰδὼν χρυσῇν ἀφροδίτην,
χυμὴν παμφανώσαν· ἐπὶ σέρνων δὲ θεάνης,
αὐχένος ἐξ ὕπατοιο χυθεὶς ἐλελίζετο κενός.

Εἰς ἔρμαφρόδιτον.

Ἰππτο δ' ἔρμαφρόδιτος ἐπήρατος, ὅθ' ὅλος ἀνὴρ,
ἔτε γαυή· μικρὸν γὰρ ἔην βρέτας· ἢ τάχα κῆρον
Κύπριδος ἀνέκλποιο, καὶ ἔρμαωνος ἐνίφεις.
μαζὺς μὲν σφριγόντας ἐδείκνυνεν οἷά τε κῆρη·
χῆμα δὲ πᾶσιν ἐρανε φυτοσπόρον ἄρσεως αἰδέως,
ξωῆς ἀγλαΐης κενερασμένα σήματα φαῖνον.

Εἰς ἡρίνναν.

Γαρβενικὴ δ' ἡρίννα λιγύθροος ἔζετο κῆρη,
ἢ μίτον ἀμφαφώσα πολύπλοκον, αἶψ' ἐνὶ σιγῇ
περικῆς ῥαθάμιγγας ἀπταλάσσα μελίανης.

Εἰς Τέρπανδρον.

Μῆτε λίπης Τέρπανδρον ἐϋθροον· ἢ τάχα φαίης
ἐμπνοον, ἢ κ' ἀρθογον ἰδεῖν βρέτας· ὥς γὰρ οἶω,
κινυμένας πρᾶπίδων ἀνέπλεκε μύστιδα μολπῇν,
ὥς ποτε δινήεντος ἐπ' ἀνρώταο ῥοάων,
μυσιπόλῳ φόρμιγγι κατεπρήσων αἰείδων,
ἀγχεμάχων κακότητας ἀμυκλαίων ναετήρων.

Εἰς Γερίκλην.

Ἠλασάμην δ' ὀρώων σε Γερίκλην, ὅπῃ καὶ αὐτῷ
χαλκῷ ἀναυδήτῳ δημηγόρον ἦθος ἀνάπεις,

FF iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ὥς ἐτι κεκοπίδῃσι θεμιστῶν πολήταις,
 ὃ μῦθον ἐνταῦν πελοπήγον, ἰστάμενος δέ.

Εἰς Πυθαγόραν.

Ἐπρίπε Πυθαγόρης σάμιος σοφός. αἰὲν ὁ λυμπεῖ
 ἐνδίαειν ἐδόκανε, φύσις δ' ἐβιάζετο χαλκῆ,
 πλημμύρων νοεῖσι μεληδύσιν. ὥς τῶρ οἶω,
 ὕραν ὃν ἀχράντοισιν ἐμέριε μοῶν ὁπωπᾶς.

Εἰς Σπσίχορον.

Σπσίχορον δ' ἐνόησα λιγυῖαν. ὃν πτε γὰρ
 σικελίῃ μῶν, ἔφερβε. λυρῆς δ' ἐδίδαξεν ἀπόλλων
 ἁρμονίην, ἐτι μὴδ' ἐκασπαίχνοισιν ἐόντα.
 τῶ, γὰρ τι κτομένοιο, καὶ δὲ φάος ἄρτι μολόντος,
 ἐκποθεν ἱερόφοιτος ἐπὶ σωματέων ἀνδῶν
 λάτρη ἐφειρομένη, λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολπήν.

Εἰς Δημόκριτον.

Χαῖρέ μοι ἀβδῆρων Δημόκριτε, κῦδος δ' οὐρῆς,
 ὅπῃ σὺ καλλιπῆκοιο φυῆς ἐφράταο θεσμῶν,
 λεπτὰ διακρίνων πλυτῆμονος ὄργια μύσης.
 αἰεὶ δὲ σφαλερὰς ἐγέλασ βιότοιο κελύθους,
 οὐ εἰδὼς, ὅτι πάντα γέρων παραμείβεται αἰών.

Εἰς Ἡρακλῆν.

Ἡρακλῆς δ' ἀνίσχλον ἐδείκνυε κύκλον ὑπὲρ,
 μῆλα λεοντοφόνῳ παλάμῃ χύσας κομίζων,
 γαῖης ὀλβία δῶρα λιβύτιδος. ἐγγύθι δ' αὐτῶ.

Εἰς Αὔρην.

Γαλλᾶδος δ' ὀρήτερα παρίτατο παρθένος Αὔρη,
 φᾶρος ἐπιστάλας κατωμαδόν. ὃ τῶρ ἐθείρας
 κρηδέμνῳ σαιέειν. ἐὰς δ' ἀνιτάνετο χεῖρας,
 οἷά τε κικλήσκουσα Διὸς γλαυκώτιδα κῆρην
 δ' ὀκνηδὴς τεγῆς ὑπὸ δ' ἑρᾶδας. ἔλαβι γαῖης

Εἰς Αἰνείαν.

Τρωϊάδος βλάστημα σκιεσσάλον, ἰλαθι λάμπων
 Αἰνεία, φάων βουληφόρε· σάῃς γὰρ ὁ πωπαῖς
 ἀγλαΐης πνεύουσα σοφὴ περιλείβεται αἰδῶς,
 θέσμελον ἀγγέλλουσα γένος χρυσῆς ἀφροδίτης.

Εἰς Κρέουσαν.

Ηγεσάμην δὲ Κρέουσαν ἰδὼν πενθήμονι κόσμῳ,
 σύγγαμον Αἰνείαο κατὰ σκίον· ἀμφὶ γὰρ αὐτᾶς
 ἀμφοτέραις κρήδεμνον ἐφελκύσασα παρειᾶς,
 πάντα πέριξ ἐκάλυψε ποδινεῖ· ἴχρ' ὅα πέπλῳ,
 οἷά τε μυρομένη· τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα νύμφης,
 ἄρει' δουρί κηπτον ἐμυνταύοντο τιθήνην,
 ἔλιον δ' ὀρεῖσιν ἐλμένον ἀσπίδιώταις.

Εἰς ἔλινον.

Οὐθ' ἔλενος κοτέων ἀπεπαύετο· παρὶ δὲ νηλῆς
 φάνετο, δινάων ἔτι πρὸ χόλον· ἦν μὲν αἰείρων
 δεξιτερῇ φιάλῃν ἐπιλοῖβιον· ὥς δοκέω δὲ,
 ἔσθ' ἂν μὲν δ' ὀρεῖσιν μαντάνετο· καὶ δὲ τιθήνης,
 ἀθανάτοισι ἡρώτο πανύστατα σήματα φαίνειν.

Εἰς ἀνδρομάχην.

Ἀνδρομάχῃ δ' ἔστηκε ῥοδόσφυρος ἡετιῶν,
 ὅτι γόνυ σαλεύουσα πολύσποννον· ὥς γὰρ οἶω,
 ὅτ' ἐπὶ πολέμῳ κορυθαίολος ἦριπεν ἔκτωρ,
 ὅδ' ἐφ' ἐρεσσι κέων ὑπερήνορθε ὕδ' ἀχαιῶν,
 δαρδανίην ξύμπασαν ἐληΐσαντο τιθήνην.

Εἰς μενέλαον.

Ἦν δ' ἐσιδεῖν Μενέλαον δαΐφρον· ἀν' ἐπὶ νίκη
 κηθόσωνον· χεδόθεν γὰρ ἐθάλπετο χάσματι πολλῷ,
 πληρόμενος ῥοδόπτηχαν ὁμόφρονα ταυδαρεώνην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς ἑλένην.

Ἡρασαμένη δ' ἑλένης ἔρατον τύπον, ὅτι καὶ αὐτῇ
χαλκῷ κόσμον ἔδωκε πανίμερον· ἀλλὰ ἴη γὰρ
ἔπειθε θερμὸν ἔρωτα καὶ ἀφύχων ἐν τέχνῃ.

Εἰς ὀδυσσεύα.

Πυκναῖς δὲ πραπίδεσιν ἀγέλλετο δῖος ὀδυσσεύς·
ὃ γὰρ ἦν ἀπάνευθε πολυτρεπέσσι μενοινῆς,
ὡς ἔτι κόσμον ἔρανε σοφῆς φρενός· ἦν δ' ἐν θυμῷ
καὶ χαλῶν· βροῖην γὰρ ἐγύθει πᾶσαν ὀλέσασθαι
ἥσι δολοφροσύνῃσι· σὺ δ' ἔκτορος ἐννεπε μήτερ,

Εἰς ἐκφβην.

Τίς σε πλυτλήμων ἐκφβὴ πόσα δάμνα λείβειν
ἀθανάτων ἐδίδασκεν, ἀρωνήτω ἐν κόσμῳ;
ὃ δέ σε χαλκὸς ἔπαυσεν οἷζύος, ὃ δέ σε τέχνη
ἄπνοος οἰκτεῖρασα δυσάλεος ἐχέθε λυαῖς.
ὡς ἔτι δακρυχέεσσα, παρίστασαι· ὡς δὲ δοκούω,
ὃ κ' ἔτι δυσήνου μόρον ἔκτορος, ὃ δὲ ταλαίης
ἀνδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεαι, ὡς πρὸς αὐτῇ
παρίστα σὴν· ῥᾶρος γὰρ ἐπικρεμῆς ἀμρὶ προσώπῳ,
πήματα μὲν δείκνυσιν· ἀπαγγέλλουσι δὲ πέπλοι,
πένθος ὑπεβρύχιον, κεχαλασμένοι ἀχρὶ πεδίλων.
ἀλλ' ἴη γὰρ πυμάτω δέδεσαι φρένα· καὶ δὲ παρηΐς,
δάμνα μὲν ταλαίης· ὃ δὲ δάκρυον ἔσβεσε τέχνη,
ἄπλετον ἀγγέλλουσα δυσάλεος ἀνχμὸν ἀνίης.

Εἰς Κασάνδραν.

Κασάνδρην δ' ἀνῆσα θεοπρόπν· ὡς ἐν σιγῇ
μιμρομένη γενετῆρα, σοφῆς ἀνεπίμπατο λυαῖς,
οἷά τε θεασίξασα πανύστατα πήματα πάρος.

Εἰς

Εἰς Πύρρον.

Πύρρος δ' ἄλλος ἦν πολὺ πόρβιος, ὃν ἐπὶ χαίτης
ἰπποκόμον φυλάσσαν ἔχων, ὃν ἔχας ἐλίσσων,
αὐτὰρ ἄρα θυμὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχνοον εἶχεν ὑπὸ νήν.
δελιτερὴν δ' ἀνέτεινεν ἦν ἐπιμάρτυρα νίκης,
λοξὰ Πολυξείην βαρυδάκρυον ὁμμάσι λούσων

Εἰς Πολυξείην.

Εἰ πὲρ Πολυξείη θυσάνοισι, τίς τοι ἀνάγκη
χαλκῷ ἐν ἀφθόγγῳ κεκρυμμένα δάκρυα λείβειν.
πῶς δὲ τεῷ κηδόμενον ἐπειρύσασα προσώπῳ,
ἴστασαι αἰδομένη καὶ ἀλγίττιος, τίς ἐνὶ θυμῷ
πένθος ἔχεις. μή, δὴ σε τιδὲν πολὺ ἐθρὸν ὀλέσασθαι
ληϊδα Πύρρος ἔχει φθιώτιος; ὃ δέ σε μορφῇ
ῥύσασθαι, τοξάσασθαι Νεοπτόλεμοιο μενοινῆν,
ἢ ποτε θυράσασθαι τεῷ γενετῆρα φονῆος,
εἰς λίνον αὐτὰ κέλαιον ἀελπεῖς ἦεν ὁ λῆξον.
καὶ μὰ τὸν ἐν χαλκῷ νοερὸν τύπον. εἴνυ' σε τοῖνυν
ἴδοιτο Πύρρος ἀναξ. ταχά κεν ξυμῶνα λείβων
ἦντο, παρῶν προλιπὼν μνημῆτα μοίρης.

Εἰς Αἴαντα τὸν λοκρόν.

Ἰδασάμην δ' Αἴαντα, τὸν ὀβριμόθυμος ὀϊλόα
λοκρίδος ἐσπέρμινε πελώριος ἔρκος ἀφ' ἧρης.
φαίνεται μὲν νεότητι κεκρυμμένος. ὃ δὲ τὸρ ἦεν
ἀνθεὶ λαχνηέντι γενεάδος ἄλφα χαράξας.
θυμὸν δ' εἶχεν ἅπαν σιβαρὸν δέμας. ἠγορέη δὲ
βεβριθῶς, ἐλέλιξε μαχήμενος οἶστρον ἐνυῖς.

Εἰς Γάριν.

Αἰδομένη μὲν εἴοικεν ὁ βυκόλος. εἶχε δ' ὀπωπὴν
παλαιομένην ἐτέρωσε δισίμερος. αἶδετο γάρ πτε
οἰγόνη βαρυδάκρυον ἰδεῖν κερυνίδα νύμφην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς Οἰνώνην.

Οἰνῶνι δὲ χόλῳ φρένας ἔζειν. ἔζειε πικρὰ
 ζήλῳ θυμὸν ἔδουσα. Γάριν δ' ἐκέλευε λαθῆσα
 ὁμματι μαυνομένη. κρυφίην δ' ἤγχιεν ἀπειλήν,
 δεξιτερῇ βαρύτερον ἀναινομένη παρακοίτην.

Εἰς Μίλωνα.

Ἡ δὲ παλαισμοσῶν διδασκόμενος ὁ βριμος ἀνὴρ.
 εἰ δὲ φίλων ἦκουε, πελώριος. εἴτε φιλάμμων,
 εἴτε Μίλων σικελῆς ἔρυμα χθονὸς, οἷδεν ἀπόλλων.
 ὃ γὰρ ἐγὼ δεδάκηθ' διακρίναι, καὶ αἶσαι
 ὁλωμα θαρσαλέῃ. κλυτὸν ἀνέρος. ἀλλὰ καὶ ἐμπης,
 ἐπνεεν ἠνορέην. λάσιος δὲ οἱ εἴλετο πῶγων,
 καὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλητῆρα παρῆα,
 καὶ κεφαλῆς ἔφρισαν ἐθειράδδω. ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς
 μυῶνδ' μελέεσσιν ἀνοιδάγοντο ταθέντδ'ω
 ῥηχαλεοί. δοιοὶ δὲ σαιισαμένων παλαμάων
 αὐρέδ' ἐσφικῶντο βραχιόνδ' ἠὺτε πέτραι,
 καὶ ταχὺς ἀγκυέντι τέγων ἐπανίστατο νώτῳ,
 αὐχένος ἀγνῶμ' ποιο περὶ πλατῶν αὐλὸν ἀνέρπων.

Εἰς Δάρητα.

Αὐαλέῳ δὲ Δάρης ἐζώννυτο χεῖρας ἰμάντι,
 πυγμαχίης κήρυκα φέρων χόλον. ἠνορέης δὲ
 ἐπνεε θερμὸν αἷμα πολυστρέπῳσιν ὀπωπαῖς.

Εἰς ἔντελλον.

Εντελλος δὲ Δάρητος ἐναντίον ὁμμα τιτάνων,
 γυοῦρους μύρμηκος ἐμάτετο χερσὶν ἐλίανων.
 πυγμαχίης δ' ὠδινε φόνος διφῶσαν ἀπειλήν.

Εἰς Χαρίδημον.

Δέρκεο μοι Χαρίδημον, ὃς ἀθιδὸς ἠγεμοναίων,
 κερκασίδην στρατὸν εἶχεν ἔης πειθήμογα βουλῆς.

Εἰς Μελάμποδα.

Ἦνεν ἰδὼν ἀγάσασο Μελάμποδα. μαντιπόλον μὲν
 ἱερὸν εἶδος ἔφαινε. εἴοικε δὲ θεσπίδος ὁ μῦθος
 σιγῆλοῖς σωματέασι θεοπρόπον ἄσματος αἶνεν.

Εἰς Γάνθου.

Γάνθοος ἦν τῶν βυληφόρος. ἀνέτι δὲ γνήν
 ἔπω μῆτιν ἔπαυσε κατ' ἀργείων στρατιῶν.

Εἰς Θυμοίτην.

Δημογέρων δὲ νόημα πολὺ πλοκὸν εἶχε Θυμοίτης,
 ὁ μῦθός τις πελάγειν ἐλμένος. ἦ γὰρ ἔφη
 σκεπτομένῳ τινὸς μῆτιν ἔτι τῶν αἰνῶν ὑφαίνεν.

Εἰς Λάμπωνα.

Λάμπων δ' ἄχνη μὲν ἐκαλίσχιστος ἦεν ἰδέσθαι.
 ὁ γὰρ ἔτι φρεσὶν εἶχε κυλινδομένοιο κυδοιμῷ,
 τερομένοισι βῶλαι τεκτεῖν παίονα βυλὴν.

Εἰς Κλύτιον.

Εἰσήκει Κλύτιος μὲν ἀμήχανος. εἶχε δὲ δοῖας
 χεῖρας ὁμοπλεκέας, κυφίης κήρυκος ἀνίης.

Εἰς Ἰσοκράτην τὸν

ρήτορα.

Χαῖρε φάος ῥήτης ἰσοκρατὸς, ὅππῃ σὺ χαλκῷ
 νόσμον ἄγης. δοκέεις γὰρ ἐπίφρονα μήδεα φαίνεν,
 εἰ καὶ ἀφωνήτω σε πόνῳ χαλκούσατο τέχνη.

Εἰς Ἀμφιά-

ραον.

Ἔστι δ' Ἀμφιάριος ἔχων περιλαμπέα χεῖρας
 σέμνατι δαφνάῳ. κυφίην δ' ἐλέλινεν ἀνίην,
 θεωρίων ὅτι πᾶσι λυρόκτιτος ἀνδράσι θήβη,
 ἀνδράσιν ἀργείοισιν ὑπόδροπον ἤμαρ ὀλέων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς Ἀργεόν.

Ἀργαῖος ἐστὶν κτεῖνος, ὃν τινα φασὶ
μαντιπόλου γενετῆρα θεοφραδέος Πολυίδου.
ὁ πετάλω δὲ κόμῳ ἐστεμμένος ἐπρεπε δ' Ἀφνῆ.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Εἶδον Ἀκχερεκόμην ἔκθετον θεόν. εἶδον Ἀσίδης
κοῖραν, ἅτμήτοισι κέκασμένον ἄνθεσι χαίτην.
εἶχε γὰρ Ἀμφοτέροισι κόμης με μερισμένον ὥμοις
βόσρυν χον αὐτοέλικτον. ἔλιασε δὲ μάντιν ὁ πωπῆν,
οἷά τε μαντοσάμῃ μεροπῆϊα πῆματα λύνων.

Εἰς Αἴαντα τὸν μέγαν.

Γυμνὸς δ' ὀβριμόθυμος ἦν τελαμώνιος Αἴας,
μήπω πρῶτον ἵπλον ἔχων. ἐκέκαστο δὲ μορφῆς
ἄνθεσι παρῶν. πλοχθὺς δ' ἐσφίγγετο μίρῃ.
ἔπειτα γὰρ ἦν βυφάλειαν ἔχων, ἣν ἔρχος ἐλίσσων,
ἣ σάκος ἐπαβόειον ἐπωμαδόν. ἀνὰ τοκῆος
θαρσαλέην ἀνέφαινε ἀγνηορίην Τελαμῶνος.

Εἰς Σαρπηδόνα.

Ἰστατο Σαρπηδῶν λυκίων πρόμος. ἦν γὰρ ἡμῶν
φρικτὸς ἦν. ἀπαλοῖς δὲ νεοφρερέεσσιν ἵπλοισι
οἶνοπος ἄκρα χόρρασε γενειάδος. Ἀμφὶ δὲ χαίταις
εἶχε κόρην. γυμνὸς γὰρ ἦν δέμας. ἀνὰ μορφῇ
ἀσέρμα διδὸς σήμαινε. Ἀπ' Ἀμφοτέρης γὰρ ὁ πωπῆς,
μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερίου γενετῆρος.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Καὶ τρίτος δὲ χαίτης ῥιπιδιᾶλος ἦεν Ἀπόλλων.
κτελὸς ἵδεν. πλοχθὺς γὰρ ἔλιξε ἐπιδέδρομεν ὥμοις
Ἀμφοτέροισι. ἐρατὴ δὲ θεῶν διεφαίνετο μορφῇ

ΤΟ ΓΕΜΡΤΟΝ. 231

χαλκῷ κόσμον ἄγουσα· θεὸς δ' ἐτίττεινεν ὀπωπὴν,
οἷά τε μαντιπόλοισιν ἐπὶ ῥιπόδεσσι δόμουων.

Εἰς Κύπριν.

Καὶ ῥιτάτην θάμβησα πάλιν χρυσὴν ἄφροδίτην,
φάρει' μόλπον ἔχουσαν ἐπίσκιον· ἄμφι δὲ μαζοῖς
κεισὸς ἔλιξ κεχάλαστο· χάρις δ' ἐννήχιστο κεισῷ.

Εἰς Αχιλλέα.

Αἰχμητὴς δ' ἀνίσλος ἐλάμπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
γυμνὸς ἐὼν σακείων· ἐδόκανε μὲν ἔρχος ἐλίσσῃ
δεξιτερῇ, σικαῖ δὲ σάκος χάλκειον αἰερεῖν
χήμετι τεχνήντι· μόθῃ δ' ἄπέπεμπεν Ἀπείλην,
θάρσει' τολμήντι τεθνημένος· αἶψα γὰρ ὀπωπᾶι,
γνήσιον ἦθος ἔφαινον, ὀρήϊον αἰακιδάων.

Εἰς Ἑρμῆν.

Ἦν δὲ καὶ Ἑρμῆς χρυσόορατις· ἰσάμενος δὲ,
δεξιτερῇ πτερόεντος ἀνείρουε δεσμὰ πεδίλων,
εἰς ὁδὸν ἀΐξαι λεληγμένος· εἶχε δ' ὀρήϊον
δεξιὸν ὁ κλάζοντα βοὴν πόδα· τῷ ἐπὶ λαίην
χεῖρα ταθείσαν, ἔπεμπεν δὲ αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
οἷά τε παρὸς ἀνακτος ἐπιρροπώντος ἀκνέων.

Εἰς Ἀπυληῖον τὸν μάχον.

Καὶ νοερίης ἀρθεγμετα λατινίδος ὄργια μύσης
ἄζετο παπῶνων Ἀπυληῖος· ὄντινα μύσῃν,
κῶσόνις ἀρρήτης σοφίης ἀνεθρέψατο σειρήν.

Εἰς Ἄρτεμιν,

Φοῖβος δ' ὕρσιφοῖτος ὁμόγνιος ἵστατο κῆρυ
Ἄρτεμις· αἰὲν ὕρξον ἐκιβόλον, ὃ δὲ φαρέριν
ἰσοδόκον κατέχουσα καταμαδόν· ἦν δ' ἐπὶ γένων
παρθένιον λεγνῶτον ἀναλωθεῖσα χιτῶνα,
καὶ χοιρὸς ἀκρὸς δέμονον ἀνιέμεν πλόκον αὔραις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς Ὀμηρον.

Εμῖνονα χαλκὸν Ὀμηρος εἰδείκνυεν, ὅτε μιν οἰνῆς
 ἄμμορον, ὅτε νόον κερήμενον, αἶψ' ἄρα μύνης
 φωνῆς ἀμβροσίης. ἀνέφαινε δὲ θυάδα τέχνην.
 ἥ καὶ χαλκὸν ἔχεν ὁ μῦθός εἰδὲ μορφῆς.
 ὃ γὰρ ἐγὼ κῆρτα θυμὸν ὀτομαι ὅππῃ μιν ἀνὴρ
 ἐργοπόνος χάλκυσσε παρ' ἐχαριῶνι θαλάσῃ,
 αἶψ' αὐτὴ πλῦμιτις ἀνέπασσε χερσὶν ἀβήνῃ,
 εἶδος ἐπιπαμένη. ἣ, τ' ἐφύκεεν. ὃν γὰρ Ὀμήρῳ
 αὐτὴ ναιετάουσα, σοφῶν ἐφθέγγετο μολπὴν
 σαινόμενος ἀπόλλωνι. πατὴρ δ' ἐμὸς, ἰσόθεος φῶς,
 ὅσατο θεῖος Ὀμηρος. εἵκτο μὲν ἀνδρὶ νοῆσαι
 κηραλέῳ. ὃ δὲ γῆρας, ἔην γλυκύ. τὸτο γὰρ αὐτῷ
 πλειότερην ἔσχεε χάριν. κενέρας δὲ κόσμῳ
 αἰδοίω τε, φίλῳ τε. σέβας δ' ἀπελάμπετο μορφῆς.
 αὐχένι μὲν κῦπροντι, γέρον ἐπεσύρετο βόρυσ,
 χαίτης εἰσοπίσω πεφορημένος. ἀμφὶ δ' ἀκουᾶς
 πλαζόμενος, κεχάλαστο. κῆρτα δ' ἀνρῶντο πῶγων
 ἀμριταθείς. μαλακὸς δὲ, καὶ ἀνδροχός. ὃ δὲ γὰρ ἦεν
 ὀξυτελής, αἶψ' ἀνρὺς ἀπεπαύετο, κέλλος ὑφάωνων
 σῆθεϊ γυμνωθέντι, καὶ ἰμερόεντι προσώπῳ.
 γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον. ἐπ' ἀπλοχέμῳ δὲ μετώπῳ,
 ἔστο σαφροσύνῃ κερρόβροτος. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὀφρῦς
 ἀμφοτέρως προβλήτας ἐύσκοπος ἔπλασε τέχνη.
 ὅτι μάτην. φάων γὰρ ἐρημάδ' ἦσαν ὀπωπαί.
 αἶψ' ἔκ' ἦν ἀλαφ' ἀναλίγκιος ἀνδρὶ νοῆσαι.
 ἔζετο γὰρ κενεοῖς χάρις Ὀμμάσιν. ὡς δὲ δοκῶν,
 τέχνη τὸτο τέλειαν, ὅπως πάντεσσι φανεῖν.
 φέγγος ὑπὸ κρηδίνῃ σοφίης ἄσβεστον αἰείρων.
 δοῖαί μιν ποτὶ βαλὸν ἐνοικαλέοντο παρειαί,

Ζῆραϊ ῥικνῆντι κατὰ χετοί· ἀν' ἐν κείναις,
 αὐτογενὴς χαρίτεσι σωέστος ἱζανεν αἰδῶς.
 Πιερίκῃ δὲ μέλαια, περὶ σῶμα θεῖον ἄλκτο,
 κηρίον ὠδίνουσα μελισσῆς· ἀμφοτέρῃς δὲ
 χεῖρας ἐπ' ἀμῆλησι τιθεῖς, ἐπερίδωτο ῥάβδῳ,
 οἷά περ ἐν ζωῶσιν· ἐν δ' ἐκλινεν ἀκουῆν
 δεξιτερῇν· δόκεεν δὲ καὶ ἀπόλλωνος ἀκὴν,
 ἢ καὶ περὶ δῶν τινὸς ἐγγύθεν· ἐν δ' ἄρα θυμῷ,
 σκεπτομένῳ μὲν εἶκτο· νόος δὲ οἱ ἐνθα καὶ ἐνθα
 ἐξ αἰδύτων πεφόρητο πλυστρέπιοι μενοινῆς,
 Πιερίκῃς σφρῆνος δρῆϊον ἔργον ὑφαίνων.

Εἰς Φερεκύνδην.

Καὶ σύριος σιλάγχιε σαοφροσιῶν Φερεκύνδης
 ἱσάμενος· σοφίης δὲ θεοδέα κέντρα νομῶν,
 ἔρανδον ἐσκοπίαζε, μεταρσίον ὄμμα τιταίνων.

Εἰς Ἡράκλειτον.

Καὶ σοφὸς Ἡράκλειτος ἦν· θεοείκελος ἀνὴρ.
 ἐνθεν δρ' χάρις ἐφύσσου κλέος· ὅς ποτε μοῦνος
 ἀνδρομήης ἐκλαίεν ἀνάγκιδος ἔργα γενέθλης.

Εἰς Κρατῖνον.

Καὶ τύπος ἄβρδς ἐλαμπεν δροισινόιο Κρατίνου,
 ὅς ποτε δημοβόροισι πλυστράχοισιν ἰώνων,
 θυμοδακτεῖς ἐθόωσεν ἀκοντιστῆρας ἰάμβους,
 κῶμον ἀεξήσας φιλοπαύμονος ἔργον αἰσιδῆς.

Εἰς Μένανδρον.

Ε σῆπει δὲ Μένανδρος· ὅς ἐν πύργοισιν ἀθῆναις
 ὁπλοτέρῃ κῶμοιο σελασφόρος ἐπρεπεν ἀστὴρ.
 πηλαίων γὰρ ἔρωτας ἀνέπλασε παρθενικῶν,
 καὶ χαρίτων θεράπντας ἐγείνατο παῖδας ἰάμβους,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄρπαγας οἰσρύνοντας ἀδινώτοις κορείης,
μίξας σεμνὸν ἔρωτι μελίφρονος ἄνθος αἰοιδῆς.

Εἰς Ἀμφιτρούωνα.

Ἀμφιτρούων δ' ἤστραπεν, ἀπειρογάμῳ προίχας δ' ἄρνη
σεφάμενος. πᾶσιν μὲν εὐσκοπὸς εἶδετο μάντις·
αὐτ' ὅ μάντις ἔην. ταρίης δ' ἐπὶ σήματι νίκης,
σέμμα πλυστρέπῳσιν ἐπαρμένον εἶχεν. ἐθείρας,
ἄλκμηνος μινέχαρμος δρυσόφκῃ παρακοίτης.

Εἰς Θουκυδίδην.

Θουκυδίδης δ' ἐλέλινεν ἐὼν νόον. ἦν δὲ νοῆσαι,
οἷά περ ἰσορίης διμηγόρον ἦθος ὑφάινων.
δεξιτερὴν ἰδὼν ἀνέχε μετάρσιον, ὥς πρὶν αἰέδων
σπάρτης πικρὸν ἄρνα, καὶ αὐτῶν κεκοπιδίων,
ἑλλάδος ἀμιτῆρα πολυθρέπῳσι τιβήτης.

Εἰς Ἡρόδοτον.

Οὐδ' ἀλικθρνασθ' με παρέδραμε θέσπας αἰοιδῆς
Ἡρόδοτος πλὴν ἴδρις, δ' ὠγγίῳ κλέα φωτῶν
θαλά περ ἠπείρων δυὰς ἦγαγεν, θαλά περ αἰῶν
ἔδρακεν ἔρπυζων, θαλάσας ἀνεθήκετο μύσας,
μίξας οὐεπίησιν ἰωνίδος ἀνθεα φωνῆς.

Εἰς Πίνδαρον.

Θῆβης δ' ὠγγίης ἐλικώνιος ἴσατο κύκνος,
Πίνδαρος ἱμερόφωτος, δὴ δρυρότοξος ἀπὸλλων,
ἔπρεπε βοιωτῷ παρὰ σκοπιῇν ἐλικώνος,
καὶ μέλος ἁρμονίης ἐδιδάξατο. τικτομένη γὰρ
ἑζόμεναι λιγυροῖσιν ἐπὶ σωματέσσι μέλαινα,
κηρὸν ἀνεπλάσαντο σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολπῆς.

Εἰς Ξενοφῶντα.

Ξενοφῶν δ' ἤστραπε φεράσσιδος ἀσδὸς ἀθίνης.
δ' πρὶν ἀχαιμινίδαο μένος Κύροιο λιγαίνων,

εἶπετο φωνήεντι πλατωνίδος ἡθεὶ μύσης,
ἰσορίης φιλαέθλον δριπυδίνος ὁπώρην,
συγκεράσας ῥαθάμιγξι φιλαγρύπνοιο μελίαντες.

Εἰς ἄλκιμάωνα.

Ἰ στατο δ' ἄλκιμάων κεκλημένος δαῖμα μάαντις.
ὧς ὅτ' ἄλκιμάων ἦν ὁ βοώμενος, ὅδ' ἐπὶ χαιέτης
δάρνης εἶχε κόρυμβον. ἐγὼ δ' ἄλκιμῶνα δοκῶ,
ὅς πρὶν εὐρβοόγχοιο λυρῆς ἡσκήσατο τέχνην,
δῶριον ἀνελάδοισι μέλος χορδῆσιν ὑφάνων.

Εἰς Γομπήϊον.

Καὶ πρόμος ἀγκυμάτων Γομπήϊος αὐσονίων,
φαιδρὸν ἰσαυροφόνων κειμήλιον ἡγορεύων,
σειβομένας ὑπὸ πρῶν ἰσαυρίδας εἶχε μαχαίρας,
σημαίνων ὅτι δῶλον ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
ἔρυσεν, ἀρρήκτω πεπεδημένον ἄμματι νίκητος.
κείνος ἀνὴρ, ὅς πᾶσιν ἦν φάος. δὲ βασιλῆος
ἐγαθέην ἐφύτυσεν ἀνακασίῳ γενέθλην.
πῶτο δὲ πᾶσιν ἐδείξεν ἐμὸς σκηπτοῦχος ἀμύμων,
δηώσας σαρκεῖαν ἰσαυρίδος ἔθνεα γαίης.

Εἰς Ὀμηρον.

Ἰ στατο δ' ἄλλος Ὀμηρος. ὃν ὅτ' Ὀμήρον ἀνέπιασεν
θέσκελον ἦα μέλητος εὐρρεΐεντος οἴῳ,
ὧς ὃν θρηϊκήσι πρὸς ἡόσι γείνατο μήτηρ
Μυρῶ, κυδαλίμη, βυζαντίη. ἥν' ἐτι πεδὺν
ἔρεφον ἀνέπης ἡρωίδος ἰδμονα μῦσαι.
κείνος γὰρ φαίης πινυτὴν ἡσκήσατο τέχνην,
ποσμήσας ἐπέεσσιν ἦν βυζαντίδα πάρην.

Εἰς Βιργίλιον.

Καὶ ρίλος αὐσονίοισι λιγύθροος ἐπρεπε κύκνος,
πνείων ἀνέπης Βιργίλιος. ὃν πτερώμενος

GG

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

θυμβρίας ἄλλον ὁμιρῶν ἀνέρεφ' ἐπ' ἀρίστους ἤχων.

Εἰς τὰς ἐν τῇ ἱπποδρόμῳ Κωνσταν-

τινὸς πόλεως σήλας τῶν ἀθλητῶν,

ἐπιγράμματα. Εἰς

Πορφυρίον.

Πορφυρίον Καὶ χαντος, ἀνάξ, καὶ δῆμος ἐρείρει,

πλοῖς ἀνέμας βριθόμενον σεφάνοισ,

πᾶσι μεθ' ἡνιόχοισι νεώτατον, ὅσον ἀρίστον,

ἀλλὰ ῥῶτον νίκης κέρτος ἐνεγκέμενον.

ἔπρεπε μιν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μήδ' οὐκ ἁλκῇ

πρῶτον τὰς ἀλλοῖς εἴκελον ἐστέμεναι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Τέτραχα μὲν τοπάρσιθε διακριδὸν ἱάχε δῆμος,

τὸν καλὸν χαντιάδην Πορφυρίον πρέων.

αὐτὰρ δ' οὐξ ἱτεροῖσιν ἀνακτορέοιο βοῶν

ἡνία, καὶ ζώνην ἱππότην ἀνθέμενος,

κεῖθεν ἐπισπέρχων ἐλάα. μεσηγὺ δ' ἀέθλων

χαλκῆος ἰδρωῖσθι, πρῶτον ἵπλον ἔχων.

εἰ δ' ἐτέων γέρας ἦλθε βοώτερον, αἶψ' ἐπὶ νίκῃς

ἔφθιμον, ἀλλὰ μάλιστα, πλὴν μετὰ σέφει.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Αρχίστην Κυθέρειαν, καὶ ἐνδυμίωνα σελήνην

φίλακτα καὶ νίκη ναῦτάχα Πορφυρίον.

ὅς καὶ ἔδ' ἵππου, καὶ δ' ὁμόρρονος ἡνιοχῆος

ἔξ' ἐτέρων ἐτέρους αἰὲν ἀμειβόμενος,

πλάκῃ κρᾶτα πύκτασι πανημερίοισιν ἀέθλοισ,

ὃ μορέων, ἐτάρῃ μῆνον ἐφεισσομένῃ.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Τῶ ῥ' οἱ ἡϊθέων νίκη γέρας. δ' χρόνος ἀλλοῖς

ὃ φ' ἐ μάλιστα πρῶτος ὤπασε Πορφυρίῳ.

καὶ τὸν ἀντιπάλῳ σου πλεονέξας σέο μόχθους,
 αὐρετο νηραλέων κρέωνας ἡνιόχων.
 τί πλέον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπυφώμηνεν αὐτὰς
 σὸν κλέος ἀντιπάλων δῆμος ἀγαυάμενος;
 ἄλβιν ἡβενέτων πανελάνθερός σε γενέθλι,
 ἢ σε μέγας βασιλῆς δῶρον ἐνέμυσεν ἔχιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀλλήμοι ἀμύληντα, σοφοὶ σοφὸν, ἡμέα νίκης,
 οἱ νίκης παῖδες Πορφυρίον βένετοι
 ἀνθεσαν ἀμφοτέραις τὸν ἀμειβομένοις ἐπὶ πῶλοις
 κυδίαν νίκαις, οἷς πόρεν, οἷς ἔλαβεν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀλλοις παυσάμενοις, ἀεθλούντι δὲ μὲν
 Πορφυρίῳ βασιλῆς τὸ δέδωκε γέρας.
 πηλαῖαι νικῆσας τὸν, ἐὺς πόρεν ὠκέας ἵππας.
 λάξετο δ' ἀντιπάλων, καὶ πάλιν ἐσέρετο.
 ἔνθεν ἔην πρασίνοισ ἔρις ἀσπετος, ἔνθεν αὐτῇ.
 οἷς βενέτας τέρεται κοίρανε, καὶ πρασίνοους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἱ πάντων ψῆφοί με καὶ ἐσέτι διφραδύοντα
 ἔστησαν νίκης ἐγγύθι Πορφυρίον.
 δῆμος μὲν τὸν ἐμὸν γέρας ἤτεεν, οἱ δ' ἑτεροί με
 δίζοντ' αὐθις ἔχιν νίκος ἀπαιτάμενοι.
 μήτι δ' ἡνιόχων περιγίγνομαι, οἷσι καὶ ἵππας
 κρέωνας ἀντιπρῶν, δέξα χερσιστέρους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτὸν Πορφυρίον μὲν ἀπηκριβώσατο χαλκῷ
 ὁ πλάτης, ἐμπνοῶν οἷα τυπωσάμενος.
 τίς δὲ χάριν, τίς ἀεθλα, τίς ἐνθεα δύνεια τέχνης
 τάνξει, καὶ νίκην ὅπρ' ἀμειβομένην;

GG ij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰκὼν χαλκείη τὸν χαλκίον ἡνιοχῆα
ἀνθετο νικητῆς κοίρανος αὐσονίων,
ὡς σοφὸν, ὡς βενέτοις περιλημένον. ἀμ' ἐπὶ νίκαις
Γορρυρίδ. πολλὰς εἰκόνας ὀφόμεθα.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Γορρυρίος λίβυς ἔτος. ἀεθλοφόροις δ' ἐπὶ νίκαις
μῦθος παντοδαπὸς ἀμφέβετο σιφάνης.
νίκη γὰρ βασίλειαι μερίζομένη κατὰ δῆμον,
χρῶμασι, καὶ πέπλοις, συμμετέβαλλε τύχαι.
ἤρμοσε δ' αὐτὸν ἔχειν βενέτοις πλέον. ἐνθεν ἀνέστη
χρύσεος ἀντ' ὀρετῆς, χαλκεος ἀντὶ πόνων.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τίς τελέθης φίλε κῆρε γενειάδος ἄκρα χαράων;
ὦ ξένη, Γορρυρίος, τίς πατρίς; ἢ λιβύη.
τίς δ' ἐσεν αὐτὴ τίμησεν; ἀναξ, χάριν ἱπποσωάων.
τίς μάρτυς τελέθης; δῆμος ὁ τῶν βενέτων.
ἔφρεπέ σοι Λύσιππον ἔχειν ἐπιμάρτυρα νίκης
τοσαυτῆς, πλάσῃν ἴδμονα Γορρυρίε.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τ' ἔτον Γορρυρίον, λιβύη τέκε, θρέψε δὲ ῥώμη,
νίκη δ' ἐσφάνωσεν ἀμοιβασθῶν, ἄλλοτ' ἀπ' ἄλλων
χρῶματος, ἄκρα φέροντα κερῶατι σύμβολα νίκης.
πολλάκι γὰρ δῆμος ἠλλάξετο, πολλάκι πώλες.
καὶ νῦν μὲν, πρῶτος, τότε δ' ὕστατος, ἄλλοτε μέσος,
πάντα δ' ὁ μὲν νίκησε καὶ ἀντιπάλους, καὶ ἐταίρους.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ε γυῖθι τῆς νίκης, καὶ ἀλεξάνδρου βασιλῆος,
ἔσῃς, ἀμφοτέρων κύδευα δορυφόρος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Πάντα τύχης ὀφθαλμοὶ ἐπέρχεται. αὐτὸς ἐπὶ μύθοις
Πορφυρίῳ καὶ μαῖταις, ἔλκεται ὁ μῦμα τύχης.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Πορφυρίον λήξαντα πόνων, λύσαντά τε μίσην,
καὶ πάρος ἀντ' ὀρετῆς χάλκεον ἔσταότα,
τῇ δὲ πάλιν χαλκῷ τε, καὶ δαυρύρῳ ἰδρύσαντο.
πρέσβυ, σὺ δὲ ξείνων ἀντιόσας γεράων,
δῆμος μὲν βοδώντος ἔλκε παλίνορσον ἱμάθην.
ὥς δὲ δὴς ἡ βήσας, μάνεαι ἐν σαδίοις.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Σὴν βοχαλὴν μάστιγα, καὶ ἀπιδά δῆμος ἀραυθεὶς,
ἠθέλε' σε σῆσαι διπλόον ὥς περ ἔδει,
ἠνίοχον κρατερόν, καὶ δαίσιον. διχθὰ δὲ χαλκὸς
ἐκ ἐχύθη, τὴν χλῆνσ' οὖ τυπωσάμενος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Πορφυρίον σαδίοισι, τίνας χάριν ἠνιοχῶα
δῆμος ὁ πρῶτα φέρων ἀνθετο τῶν πρασίνων;
αὐτὸς ἀναξ κήρυξε. τί γὰρ πλέον; ὅπῃ γεράργ
εἴνεκ' ἐν ἀννοίῃς, εἴνεκ' ἐν ἰπρωαῖς.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Πορφυρίῳ μετ' ἀεθλα γέρας πόρεν ἄξιον ἔργων
κοῖρανός ὁ πρασίνοις τὸτο χαριζόμενος.
πρὸς αὐτὸν γὰρ δῆμος προφερέσκατα ἔργα κομίζων,
ἠνεσε Καλλιόπαν, καὶ πάλι Πορφυρίον.
διπλόον δ' αὖτις τὸτο, πῶτερ λάχε χάλκεος ἥρωε
ἕτος, ὁ τεθρίπποις κῦδος ἐλὼν ὀρετῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὡφελὲς ὅπλα φέρειν, ἢ ζάρια ταῦτα κομίζειν,
ὥς ἐλατὴρ τελέθων, καὶ πλέμων πρόμαχος.

GG iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὲ γὰρ ἦλθεν ἀνάκτος ὁ λευιτῦραννος ἀκωκῆ,
καὶ σὺ σιναχιμάζων ἡφαο ναυμαχίης.
καὶ διδύμης πλούμῃτι σοφῆς ἐδράξαιο νίκης,
τῆς μὲν, πωλομάχῃ· τῆς δὲ, τυραννοφόνου.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

οὐ μόνον ἐν σιδήροις σε κατέπερε πότνια νίκη,
ἀλλὰ καὶ ἐν πλέμοις δέξεν ἀεθλοφόρον.
αὐτ' ἂν ἀναξ πλέμιζεν ἔχων πρασίνοισι ὑπερβοῦς
ἀγρία μαίνομένῳ ἐχθρῷ ἀνακτορέῳ,
καὶ πέσεν ἀνοτύραννος ἐπιθιμένης τότε ῥώμης,
ἡμᾶρ δ' αὐσονίης ἦλθεν ἐλευθερίας.
ᾤωνε καὶ τοῖς μὲν, ἔδωκεν ἀναξ γέρας, ὡς πάρος εἶχον.
σὸν δὲ τύπον, τέχνη ἔξεσε Πορφύριε.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

ὑμετέρων κήρυκός ἀμεμέδωτος εἰσὶν ἀγῶνων,
οἱ καὶ ἀπ' ἀντιβίων Πορφύριε σέρανοι.
πάντας γὰρ σιδήροισιν ὁμοιβαδὸν αἰὲν ἐλέγχῃς
ἀντιτέχνους, τῆς σῆς παύγιον ἱπποσαῖης.
ᾤωνε καὶ ξένον πρὶς βῆτον ἄρα μοῦσας,
εἰκόνα χαλκείην δῆμῳ ἐν ἀμφοτέρω.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Γλαύκης χαλκὸν ἔταυξεν ὁμοῖον ἡνιοχῇ.
εἶθε δὲ καὶ τέχνης ὄγκον ἀπειργάσατο,
ὄγκον ὁμῶς καὶ κέλλος· ὅπερ φύσις ὀφείλει τεκῆσαι,
ὥμοσεν, ὡδίνην δυνάτερον ἢ δαΐχμαι.
ὥμοσεν, ἀνδράσις ὑπὸ χεῖλεσι. Πορφυρίῳ γὰρ
πρώτῳ, καὶ μοῦσῳ, πᾶσαν ἔδωκε χάριν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

εἰ φθόρος ἡρέμεσι, κρίνειν δ' ἐθέλοιεν αἰέθλους,
πάντῳ Πορφυρίᾳ μάρτυρές εἰσι πόνων.

καὶ τάχα καὶ φήσαιεν ἀριθμήσαντες ἀγῶνας,
βαλὼν τὸ το γέρας ποταπῶν καμάτων.
ἔα γὰρ ἡνιοχῆας αἰὲ μεμερισμένα κοσμεῖ,
εἰς ἐν ἀολλίσας, πλῆκος ἐξεφάνη.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Αἰδομένη χαλκῷ σε πόλις βυπόθιτε γεραίρη.
ἤθελε τὸν χρυσῷ. αἰὲ δὲν δὲ νέμεσιν.
εἰ δὲ τὴν μέλπων ὅ παύεται ἡθάδα νίκη,
ἀγνώμων δῆμος Πορφυρίε πρασίνων,
ἐμπνοάσοι ξύμπαντες ἀγάλματα. πᾶς δὲ περιώδης
καὶ χρυσὸς τῆτοις εἰς ἔριν ἐρχόμενος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Οὐπω σοι μοιέοντι τύχη πόρεν ἀξία νίκης.
γίγαι γὰρ τῆς σῆς μείζονες αὐτυχίης.
αἰετὴ μέρει πρώτῳ παθερῷ, καὶ δρεῖονι μίμνοις,
πῶ φθονερὴν τήκων δυσμενέων κραδίην.
οἱ σέθεν εἰσορόωντες αἰὲ νικῶσαν ἱμάθλην,
μέμπονται σφετέρην αἰὲν ἀτασθαλίην.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἀλλοις μὲν, γεράων πρόβασις χρόνος. οἱ δὲ πὶ νίκαις
κρινόμενοι, πολὺς ὅ χατέουσι κόμης,
αἰὲ δρετῆς, ὅθεν αὖχος ἀνάπτεται. εἰς ἀπὸ τοίων
Πορφυρίου δώρων δὲς λάχεν ἀγλαίην,
ὅ κ' ἐτέων δεκάδ' αἰς νίκης δ' ἐκτοντάδ' αὐχῶν
πολλὰς, καὶ πάσας συγγενέας χαρίτων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Λεοντίου χολαστικῷ.

Ἀχίστην Κυθέρεια, καὶ ἐνδυμίωνα σελήνη
φίλατο. μυθῶνται τῶα παλαιγενέες.
καὶ δὲ νέος τίς μῦθος αἰείσεται, ὡς τάχα νίκη,
ὁμματὰ, καὶ δίφρης φίλατο Πορφυρίῳ.

GG iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς Καλλιόπην.

Πρεσβυτέρους κῆρος μὲν ἔων, πρέσβυς δὲ ᾧ τε κῆρτι
νικῆς, τεθρίππων κέντορας ἀθλοφόρων·
εἰς δ' ἐτέων ἀνύσσας δεκάδας, σῆλην ἐπὶ νίκαις
εἰλθε Καλλιόπα νούματι ποιρανίης,
ὄφρα μένοι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέος· αἰθέ τοι εἴη
ὥς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Σῆς πόλι διφρελάττειρα τὸ χάλκεον ἀνθετο νίκης
δείκηλον, μορφᾶς Καλλιόπα λαθέας,
πρέσβυς ὅτι σφριζώντας ἐν ἱπποδάμῃ πλέον ἀλκῆς
νίκησας, γεραῖος δ' ὦν νέος, ἐν σοφίῃ·
ἐνθεν ἐλευθερόπαις βενέτων σέο πῆξας δῆμος
δοιά· τὰ μὲν, τέχνας ἀθλα· τὰ δὲ, ἀένεος.

Εἰς τὴν αὐτὴν,

Σὸν γῆρας, νεότητα τιῇν ὑπερέδραμε νίκαις·
καὶ πάντων κρατέεις πάντοτε Καλλιόπα·
ἐνθεν ἀναξ, καὶ δῆμος ἐλεύθερος αὖθις ἐγείρει
τὸτο γέρας, σοφίης μνήμα, καὶ ἠγορέης.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὗτος ἐγεροῖσθέησε τῆς τύχης, ὃν τοι ἐγείρει
ἐσμός δριζήλων Καλλιόπα σεφάνων·
ἔτε γὰρ ἠνίοχος σε παρῶπαριν, ἔτε χαλινόις
δύσμομος ἱππεὶσσις ἀπίθησε γένυς.
μῦθος δὴ νίκης γέρας ἄρνυσαι· ἢ παρὰ πᾶσι
δόξαν ἔχεις ἀέθλων, ἀθλα λιπεῖν ἑτέροις.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Καλλιόπα κλυτόμοχθε, τί σοι πλεόν, ὅττι γεραίρα
ἠκόνη χαλκοτύπῃ σὺς βασιλίδι καμάτας;
δῆμος δ'

ἦμος δ' μυριόφωνος; ὅλη πόλις; αὐτὲ καὶ αὐτὴ
δυσμενέων παλάμη σοῖς ἐπέτασε πόνοισ;

Εἰς Φαυστῖνον.

Μητέρδ' ἀάθλων γεράων, φρένδ' ἢ κράτος ἤβης,
ἢ τάχος ἢ προσωνής, ἢ χρόνος αὐτοχίης.
ἰλήκοι Φαυστῖνε τεὸς νόος. ὧ τάδε πάντα
ἔσσεται, ὧ νίκη σάωρος ἀθάνατος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Πρίν σε νέον Φαυστῖνε, νόος περόβητο γερόντων.
γαῖα δέ σε πρεσβυγενῇ, κέρτος ἐφρίξε νέων.
δωτέρα δ' αὖριτο πάντα τεὸς πόνος. ὅς σε γεραίρει
πρέσβω ἐν ἡϊθέοις, ἐν δὲ γέροισι, νέον.

Εἰς Κωνσταντῖνον.

Ἐξότ' Κωνσταντῖνος ἔδω δόμον αἴδος εἴσω,
ἦχετο σὺν κείνῳ πᾶν κλέος ἡνιόχων.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Χάλεος ἔκ' ἐστὶς βιόων ἐτι Κωνσταντῖνε.
ἀντὶ γὰρ αὐκλείης, ἤρκεσε βασιλευσίν.
ὡς δ' ἐθανε, χέτε δὴ σε πόλις ξύμπασα γεραίρει
θῆς δαΐαται. τί δέ σῃς ἄξιον ἰπποσωνής;

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἐξότ' Κωνσταντῖνος ἔδω δόμον αἴδος εἴσω,
πλήτο κατ' ἀφείης ἰπποσωνής σάδιον.
περπωλὴ δ' ἀπέλειπε θεήμονας. ὃ δ' ἐν ἀγυαῖς
κεῖναι τὰς φιλίδας ἔβην ἰδεῖν ἐρίδας.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Χρύσιον ἀντ' ὄρετῃς γέρας ἔπρεπε Κωνσταντῖνῳ,
ἢ δένα τῆς τέχνης τοῖον ἐνεγκέμενης.
καρίζων, γίκησεν ἀγδομένους ἐλατῆρας.
γηραλέος δὲ, νέους δεῖξεν ἀφαιροτέρους.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄντινα καὶ μετὰ πότμον αἰμνήσω τινὶ θεσμῷ
 δῆμος, καὶ βασιλεὺς, ἵδρυσαν ἄζόμενοι.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰκόνα Κωνσταντίνε τέην ἀνέθεντο πλῆται,
 μυρόμενοι ψυχῆς τέρψιν ἀποιομένης.
 σοὶ κλέος ὁπότε δῆμος ἐπεσφριζέε θανόντι,
 μνήσατο σῶν καμάτων καὶ μετὰ πότμον ἀναξ.
 ὕψεν ἱπποσιῶς φιλοκέρτομος ὤλετο τέχνη,
 ἐν σοὶ παύσαμένη πᾶσα, καὶ ὄρξαμένη.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰσέτι μὲν ζῶντι πόλις πρὶ Κωνσταντίνῳ,
 εἰκόνα χαλκείην βαλὼν ἐκρίνε γέρας.
 ἦ δὲ γὰρ πᾶς δῆμος ὅσους ἐπὶ κύδελφίνης
 αἰὲν ἀεθλῶν ἀμφρέθετο σεφάνους.
 ὥς δ' ἐθανεν, προέουσα, φίλον τύπῳ ἀνθετο τέλει,
 ὄφρα καὶ ἀομέκοις, μνήσιν ἐχει καμάτων.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Οἱ βένετοι πρασίνοισιν ἐναντίοι αἰὲν ἐόντες,
 εἰς ἔνδομοπροσιῶς ἐξεβόησαν ὄρον,
 ὥς τε σε Κωνσταντίνε λαβεῖν ἐπιτύμβιον αὐχός,
 πᾶσιν ἀειδόμενον, πᾶσιν ὄρεσκόμενον.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἀντολίης, δῦσιός τε, μεσημβρίης τε, καὶ ἄρκτου,
 σὸς δρόμος ὑφ' ἡφαιῶς ἀμφιβέβηκεν ὄρους
 ἀφθιτε Κωνσταντίνε. θανεῖν δέ σε μήτις ἐνίσση.
 τῶν γὰρ ἀνικητῶν ὥπλεται ὁ δ' αἰθέρης.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἐγγύθι τῆς σφετέρης γενεῆς λάχεν εἰκόνα τήνδε.
 ἔπρεπε γὰρ προαοῖς εἶν ἐνὶ χώρῳ ἔχιν.

ὅτι καὶ ἐνὶ σταδίοις ἀρετῆς κλέος εἵκελον αὔρον,
τηρίθμων στεφάνων ἐσμὸν ἐλόντος ἴσον.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τὸν φαυστινάδην πόλις ἀνθετο Κωνσταντῖνον,
γείτονα καὶ γένεῃς, κρέατονα δ' ἡνιόχων.

θῆν γὰρ ἀεθλάσας, ὅτε ἡμβροτεν. αἶψ' ἐπὶ νίκη
παύσατο, σὺν νίκη καὶ πάρος ἀρξάμενος.

ὅν καὶ κῆρον ἐόντα, παλαίτεροι ἡνιοχῆσθε
σεφάμενοι σταδίοις, εἶσαν ἀγωνοθέτην.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Σοὶ ῥ' οὐ Κωνσταντῖνε τῇ προφῶς ὠπάσε νίκη,
παίδόθεν ἐσπομένη πᾶσαν ἐφ' ἡλικίην.

πέντε γὰρ ἐν σταδίοις δεχθῆας τελέσας ἐνιαυτῶν,
ὅδ' ἴσον, ὅδ' ὀλίγον αὔρεο ληπόμενον.

αἶψ' ἐτι κουρίζων τε, καὶ ἄχνοος, ἀνδρὸς ἐνίκης
ἡλικῆς, ἡβήτας. γηραλέος δὲ νέους.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἦθελε Κωνσταντῖνον αἰεὶ πόλις ἡνιοχάειν,
ἤθελεν, αἶψ' ἀπόθω ὅτε ἐπένδυσε φύσις.

ἐνθεν ἔων ῥ' ἀγαλμα παρὰ φασιν αὔρεν ἐρώτων,
ὄφρα εἰ μὴ λήθῃ, καὶ χρόνος, ἀμφιβάλη,

αἶψ' ἀ μένοι ποθέουσιν ἔρως, ζῆλος δ' ἐλατῆρσι,
κόσμος δὲ σταδίοις, ἐσπομένοισι δὲ φάτις.

καί τις ἰδὼν μερόπιδε χερεῖοναο ἡνιοχῆας,
ὀλβίαη προτέρην, ἣν μιν ἴδεν γενεήν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Πέντε, καὶ εἴκοσι μοῦνος ἀέθλια Κωνσταντῖνος
εἰς μίαν ἡριγένειαν ἐλών, ἡμειφε καὶ ἵππας
ἀντιπάλοις. κείνους δὲ λαβῶν, ὅς προΐεν ἐνίκης,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τοῖς αὐτοῖς πάλιν ἔλε μίαν τε, καὶ εἴκοσι νίκας.
πολλάκι δ' ἀμφοτέρων μερέων ἔρις ἔμπεσε δῆμος,
τίς μιν ἔχοι· κείνῳ δὲ δόσαν κρίσιν ἐκ δύο πέπλων.
Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἐγρεο Κωνσταντίνε· τί χαλκῆον ὕπνον ἰαύεις;
σέο δίφρος πρὸς δῆμος ἐν σαδίοις.
οἷς τε διδασκαλίας ἐπιδανέδω ἥνιοχῆός,
εἶται ὁ ραβδικοῖς παισὶν ὁμοίωτατοι.

Εἰς Οὐράνιον.

Σοὶ καὶ ἀεθλοῦντι μόνῳ, λήξαν τί τ' ἀέθλων,
τὸτο γέρας νίκη δὲ πόρεν Οὐράνιε,
δῆμος ἀπ' ἀμφοτέροιο· σὺ γὰρ πάρος ἐν βενέτοις μετ',
εἴκοσι κυδίστων σέμμα φέρεις ἐτέων.
παῦσα δ' ἵπποσάων· πρασίνων δὲ σε δίζετο δῆμος·
τοῖς δὲ, σὺ μὲν, νίκην· οἱ δ' ἄρα, σοὶ τὸ γέρας.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἀμφοτέροις εἰς μῆνος ἄριστάσας παρὰ δῆμοις,
κῦδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν Οὐράνιος,
εἰσέτι διφρῶν· τὸ δέ οἱ γέρας, ἦλυθε πρῶτον
ἐκ πρασίνων, οἷς δὴ γείτονα χῶρον ἔχει.
αὐτοὶ καὶ σαδίοιο πεπαυμένον, ἦγαγον αὖθις
ὅς διφρος, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Γαυσάμενον σαδίων βασιλῆα ἐπ' ἀγακλεί νίκης,
αὖθις ὕπερ δίφρων βῆσεν ἀεθλοφόρων
ὕράνιον, δῆμοισι φέρων χάριν· ὃ πρὸς γὰρ
ἡ πόλις Οὐρανίῃ νόσφιν ἀεθλοσάσας.
παυκῶ διφρῶνόντα τοδῦτερον, ὕστατίης τε
νίκης, καὶ προτέρης, σῆσεν ἀγαλαμένη.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἰσον κυδάλι μοις φαστινιάδῃ τε, καὶ αὐτῷ
 φαστίνῳ, βασιλοῦ σῆσε παρ' ἀμφοτέροισι
 Ὀράνιον· τῷ δῆμος ἀμερήτης δια νίκης,
 ἡρώδης Πέλοπος θῆκεν ἔπωνυμίην,
 ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἀγχι θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον,
 τῷ δὲ τις εἰσορῶν φθέγγεται ἀρεκέως.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Οὐράνιος νίκαιαν ἔχει πέλας, ὁπλοτέρην τε
 ῥώμην· τῆς μὲν, ἑὼν· τῇ δ' ἐνὶ, κύδος ἑλών.
 νικᾷ δ' ἀμφοτέρωθεν, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν
 τῇ καὶ τῇ προθέσῃ, ἢ ἐπαρεξέλααν.
 πᾶντες καὶ χρυσῷ μιν ἀνεγράψαντο μετὰλλῳ,
 μυδίσῳ κτεάνων κύδιμον ἡνίοχον.

Εἰς Ἰσλιανόν.

Τῷτον Ἰσλιανὸν τυρίης βλάστημά τιβήνης
 ἡνίοχον, πολλὰς δεξάμενον σεφάνους,
 αὐτὸς ἀνὰ καὶ δῆμος ἅπας, καὶ πότνια βυλῇ,
 ἔστησαν, κοινὴν ψῆδον ἐνεγκόμενοι.
 γῆραι γὰρ σαρδίων ἀπεπαύσατο· πᾶσι δὲ φίλτρον
 κάλλιπεν, οἷσιν ἔρωσ ἦνθεν ἀντιπάλων.

Εἰς ἀναστάσιον Θωμᾶ πατρικίου,
 καὶ λογοθέτου τοῦ δρόμου.

Τὸν θρασυὺς ἡνιοχῆα, λελασμένον ἄρματος ἄθλων,
 ἐνθάδ' ἀναστάσιον κείμενον, ἔδωκε ἔχει.
 ὅς τ' αὖτος ἀνεδήσατο πρὶν σεφάνους, ὅσα ἄλλοι
 ἔδρακον ἡνιόχῳ ἡματα ἱππασίης.

Εἰς Πορφύριον, μέγας βενέτων.

Ἐν γῇ κρατήσας παντὸς ἄρματιπλάτῃ,
 καλῶς ἐτήρθη καὶ πρὸς ἀέθρα ῥέχειν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Γορϋύριος τὸ θαῦμα δῆμου βενέτων.
νικῶν γὰρ ὅτος πάντα τῆς διφρηλάτῃν,
ἀνδρῶν, ὡς αὖ καὶ σαυτὴν ἡλίω δροάμοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ιουλον ἀνθῶν πρῶτος ὅτος, ἡνίασ
Γορϋύριος Κάλχαντος εἴλκε βενέτου.
ἐκπλήττομαι δὲ πῶς προῖχέ χεῖρ ἐμπνόους
τῷ τε τίς ἵππευ· καὶ τὸρ αὖ πλῆξῃ πάλιν,
ᾧ μαι δροαμεῖται νῖκος ἀρεῖν καὶ πάλιν.

Εἰς Φαυστῖνον, μέγας πρασίνων.

Σκόπει τὸ δροῦμα μηχανουργοῦ τῆ δόμου.
εἰ μὴ γὰρ ἐσέλατο καρτερὰ σκέπη,
πρὸς ἑρανθὲς αὖ ὥρτο Φαυστῖνος πρέχων,
ὡς ζῶν σαυτὴν ἵπποις τὸ καλὸς πρὶν πρασίνας,
ἄρον σέως γὰρ, καὶ φθάνει πρὸς αἰθέρα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Φαυστῖνος ὅτος ὁ πρὶν ἄρματιλάτης,
ὃν δῆμος ἀνρῶν τῆ μέρους τῶν πρασίνων,
πλὴν ἦσαν ἡγνόησε παντελῶς δροῦμα.
τέρων μὲν ἦν τὸρ, ὡς βλέπεις· τὸ δὲ σθένος,
ἦν τις νεάζων, ὃ δόλως ἠπλώμενος.

Εἰς Κωνσταντῖνον ἡνίοχον λαυκῶν.

Λαυκῶ μετέλκων ἡνίασ Κωνσταντῖνος,
αὖ μὴ καρτερῆτο σερότῃ τῆ δόμου,
τὸς ῥεῖς ἐνίκησεν πρῶτος, αἰθέρα φθάνων.
πνοῆς ἀνθεν εἰδὼς αἰθεροδρομον.
τέχνη με πείθει τῶτον ἐμπνοον βλέπειν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κωνσταντῖνος ἦν; ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις
λαυκῆς χάσας τέθριππον ἔλκων ἀνδροφως.

ἄφ' ὧ δὲ τὸν ἦρπασε δροάμων, ἔδω
τὸ φῶς ἑμίλλης ἱππικῶν δρομημάτων,
καὶ πᾶσα τέρψις τῷ θεάτρῳ, καὶ τέχνη.

Εἰς ἰουλιανὸν ἠνίοχον

ῥοισίων.

Χεὶρ εἶδε γενναῖν τῷ πάλαι τεθνηκότα.
ἰουλιανὸς καὶ τὸρῶς πάλαι σένη,
ἔλκων, μετέλκων ῥοισίου τὰς ἠνιάσ.
καὶ ναῦ γραφεῖς, ἔστηκεν ὑψὲρ σὺν διφῶ.
τὸ νῦμα χεὶρ μένει δὲ, πλὴν νύσαν δότε.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

ἰουλιανὸς ὅτος ἄρμα ῥοισίου
ἔχων, ἐνίκη τῷ ἐναντίου δρόμῳ.
αὐτὸς εἰ γραφὴν παρέϊχε καὶ πνοῆς χάριν,
ἔτοιμός ἔστι καὶ πάλιν διφρηλάτης
καὶ πρόσθεν ἐλθεῖν, καὶ λαβεῖν καὶ τὸ σέφος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΓΕΜΡΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ ἑκτῷ τμήματι ἀναθηματικῶς ἐπιγράμματα
ἔχοντι, τὰς δὲ τὰ κεφάλαια περιέχεται.

Εἰς ἀγάλμα, τῷ ἡλίῳ πα	Γαρά κηπηρῶν.	14
ρὰ τῶν ῥοδίων. 1	Καυηγῶν.	15
Αναθήματα παρ' ἀθλη-	Κιβαρῶδων.	16
τῶν. 2	Μαγείρων.	17
Γαρά ἀλιέων. 3	Μεθύσων.	18
Ἀντισρέφοντα. 4	Εἰς ναῆς.	19
Γαρά βακχανομένων. 5	Γαρά ναυτῶν.	20
Γερόντων. 6	Ναυηγῶν.	21
Γεωργῶν. 7	Νέων.	22
Γυναικῶν. 8	Παιζόντων.	23
Ερωτικῶς. 9	Ποιμένων.	24
Εὐκτικῶς. 10	Σφατιωτῶν.	25
Εἰς θῆρας. 11	Ταχυγράφων.	26
Ισοψύχα. 12	Χειρωνακτῶν.	27
Καρκιωτῶν. 13		

ΕΙΣ ΑΓΓΑΜΑ ΤΩΙ ΗΛΙΩΙ

ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ, Ι

Υτῷ σοι πρὸς ὄλυμπον ἑμαυ-
ναντο κολοσσόν

ῥόνδε, ῥόνδε καίται δωρί-

δος ἀέλιε,

χάλκεον, ἀνίκε, κῦμα κστῶν

νάυαντ' ἐνυῖς,

ἔπειαν πάραν δυσμενέων ἐνάρσις.

ὃ δὲ ὑπὲρ πελάγους μόνον ἀνθεσαν, αἶμα κστ' ἐν γῆ

ἄβρὸν ἀδελώτου φέγγος ἐλευθερίης.

τοῖς δὲ ἄφ' ἡρακλῆος ἀξιθεῖσι γενέθλης,

πάρσις ἐν πόντῳ, κῖν χθονὶ κοιρανίη.

Μαιετονίου ὑπάτου.

Τὸν κινῶν, ῥν πάτης κρατερῆς ἐπ' ἰδμόνα θύρης,

ἔξεσε μὲν Λούκων, ἀνθετο δ' ἀλκιμένης.

ἀλκιμένης δ' ὅχ' οὔρε τί' μέμφεται, ὥς δ' ἰδ' ὁμοῖν

εἰκόνα, παντοίῳ χήματι φαινόμενῃ,

πλοιδὸν ἐχών, πέλας ἦλθε, λέγων Λούκωνα κελαιν

τῷ κινῶν, κστ' βάνειν. πείθε γάρ ὥς ὑλάων.

Μυρῶς.

Νύμφαι ἀμαδρυάδ' οὐ, πταμῶ κόραι, αὐτὰρ βένθη

ἀμβρόσιαι ῥοδέοις σιβετε πανὶν αἶϊ,

χαίρετε, κστ' σώζοιτε Κλεώνυμον. δὲ τὰδε κστ' ἀ

εἰσαθ' ὑπαίπιτύων ὑμῖν θεὰ ξόανα.

Ἀντιπάρου.

Ἡ τὰ πέδιλα φέρουσα, Μενεκράτις. ἡ δὲ τὸ φάρος,

Φημονόη. Γρηξὼ δ' ἡ τὸ κύπελλον ἐχει.

ΗΗ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τῆς Γαλτίας δ' οὐ νεῶς, καὶ τὸ βρέτας· ἀνθεμα δ' αὐτῶν,
ξυλὸν· σφυμονίου δ' ἔργον ὄριστομάχου.
πᾶσαι δ' αἰσὰ ἔσαν, καὶ ἑταιρίδ' οὐκ ἔτι τυχοῦσαι
Κύπριδος οὐκ ἡμέτου, νῆαί ἐνός εἰσι μία.

ΑΠΟ ΑΘΛΗΤΩΝ. 2

Φιλοδήμου.

Κέντρα διωξιμέλ' αὐθα, φιλορρώθωνα τε κημὸν,
ἦν τε περὶ σέρνοισι κόσμον ὀδοντοφόρον,
καὶ συγνὴν ῥάβδον ἐπὶ προθύροισι Πόσειδον,
ἀνθερό σοι νίκης Χάρμος ἀπ' ἰσθμιάδος,
καὶ φηκέρην ἱππῶν ἐρσιβίχα, τήν τ' ἐπὶ νώτων
μάστιγα, ῥοί' οὐκ ἠνέρεα θαρσαλέην.
ἔτι δ' οὐκ κυανοχαῖτα, δέχου τάδε· πνὸς δὲ Λυκίνου
ἦα, καὶ εἰς μεγάλιν σέφον ὀλυμπιάδα.

Φιλίππου.

Τίς τὸν ἄχνοαι ἐρμῆν σε παρ' ὕσπληγγεσσιν ἔθικεν;
ἐρμोजένης· τίνοσ' ὦν; Δαῖμοναῖς· ποδαπός;
ἀντιόχου· τιμῶν σε χάριν τίνοσ'; ὡς σικανῶν
ἐν σαρδείοις· ποίοις; ἰσθμίοι, κῆν νεμέα.
ἔφρεχε γάρ; καὶ πρῶτος· ἔχων τίνας; ἐννέα παῖδας.
ἔπην δ' ὥσ' αὖν ἔχων τὰς πόδας ἠερίους.

ΑΠΟ ΑΛΙΕΩΝ. Λεωνίδου. 3

Εὐχόμετες ἀγκιστρον, καὶ δέρας δαλιχόεντα,
χώρμην, καὶ τὰς ἰχθυόδους αὐτοῖδας,
καὶ τὸν νηκτοῖσιν ἐπὶ ἰχθύσι τεχνηθέντα
κῦρτον, ἀλιπλάγκτων οὐρεμα διπτύβόλων,
ῥηχά τε φιδόντα ποσειδάωνιον ἔγχος,
καὶ τὰς ἐξ ἀκέρων διχθαδίοις ἐρέτας,

ἢ χριπὼς Διοφάντος ἀνάκτορι θήκετο τέχνης,
ὥς θέμις, ὁρ' χαίης λείψανα τεχνουμένης.

Φιλίππου.

Δοῦν' ἄλλος ἀκροδέτους, καὶ τὰν ἀλινι χεῖα κώπην,
γυρῶν τ' ἀγκίστρων λαίμοδα κείς ἀκίδας,
καὶ λίνον ἀκρομόλιβδον, ἀπαγγελτῆρά τε κῦρτου
φελλὸν, καὶ διαὰς χοινοτινεῖς αὐυρίδας,
καὶ ὅν ἐγερσιφαῖ πυρὸς ἔγγυον ἐμφοροῖα πέτρον,
ἄγκυράν τε νεῶν πλᾶζομένων παγίδα,
πέσων ὁ χριπὼς ἑρμῇ πόρεν, ἐνθ' ὅμος ἦδ' ἔτι
λεξιτερὴν πολλοῖς ἀεθόμενος καμάτοις.

Αἰήλου.

Ερμείη, σὴν ἀγῶος ἀλίη τυπόν δ' ὅδε ναίεις
ἀντιβές ἀεθόμενος ἰχθυόλοισι λέπας,
δέξο σαρκηναῖοιο λίνον τετριμμένον ἄλμῃ,
λείψανον αὐχμηρῶν ξανθὸν ὑπ' ἡτόνωσ',
χρί' ἔπης τε, πλωτῶν τε πάγην περιδινέα κῦρτον,
καὶ φελλὸν κρυφίῳ σῆμα λαβόντα βόλων,
καὶ βαθεῖ ἰππεύς πεπεδημένον ἄμματι χάλκῃς,
ὅκ' ἄτερ ἀγκίστρων λιμνοφυῖ δόνακ'.

Αἰήλου.

Δαέμονι τῇ συρὶν ἡ μάτην φιβὲν ἡλιοδωρος
δίηκτυον ἐν νηὶ τῷ δ' ἔθετο προθύροισι.
ἔγνων ἀπ' ἰχθυόλου θήρης ὅδε. πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
φύκι ἀπ' ἀνάρμων εἴληυσιν αἰγιαλῶν.

Ἰσλιαν ἄπ' ὑπάρχων ἀγυπῆίου.

Κεκομησὼς χρόνις πεπονηκότα δίηκτυα θήρης,
ἀνθετο ταῖς νύμφαις ταῦτα χέρων Κινύρης.
ἢ γὰρ ἔτι βομερῇ παλάμῃ περιηγέα κόλπον
εἶχεν ἀκοντίζεν οἰζομένοιο λίνον.

ΗΗ 4

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἰδ' ὀλίγου δῶρα τελέθῃ δόσις, ὃ δὲ νύμφας
μέμφεις, ἐπεὶ Κινύρα ταῦθ' ὅλος ἔσκε βίος.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Ταῖς νύμφαις Κινύρης ἴδε δίκτυον. ὃ δὲ αἶρει
γῆρας ἀκοντιστὴν μόχθον ἐκβολίης.

Ἰχθυόε, ἀνὰ νέμοισθε γρηγόρε, ὅτι θαλάσῃ
δῶκεν ἔχειν Κινύρα γῆρας ἐλευθερίην.

Θεαίτητος χολαστικῆς.

Ἰχθυόλον πολυπρὸν ἀπ' αὐθέρῃ λίνον ἄγρης,
τῶν τ' ἀγκιστροδέτων συζυγίην δονάκων,
καὶ πιδὸν βυθίων παγίδων σιμάντορα φελλόν,
καὶ λίθον ἀντιτύπῳ κρέματι πυρσορόκον,
ἀγκυρὰν τ' ἐπὶ τοῖς, ἐχενήϊδα, δεσμὸν ἀέλλης,
στρεπῶν τ' ἀγκίστρων ἰχθυπαγῆ σόματα,
δαίμοσιν ἀγροδότῃσι θαλασποπόροις πόρε Βαίτων,
γῆρα ἔνδοσφον βριθομένης παλάμης.

Ἰσλιαντὸς εἰς τὸ αὐτό.

Καμπηομένης δόνακτος, κώπην θ' ἁμάνηδς ἱμάθλην,
γυρῶν τ' ἀγκίστρων κερκυλόμεσαν ἴτιον,
ἐκτόλπε τε λίνοιο περίπλεα κύκλα μολίβδα,
καὶ φελλὸς κύρτων μάρτυρας εἰναλίων,
ζυγὸς τ' ἀπλεκέων σφυρίδων, καὶ μητέρα πυρσῶν
τήδε λίθον, νηῶν θ' ἔδρανον ἀσπεύων
ἀγκυραν, γριπὸς ἐριννιέ σοὶ τάδε Βαίτων
δῶρα φέρει, βομερὲ γῆρας ἀντιάσας.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Δίκτυον ἀκρομόλιβδον ἀμώτιχος ἀμφὶ ριάνην
δῆσε γέρων, ἀλίων παυσάμενος κερμάτων.
ὅς δὲ προσεδάων, καὶ ἄλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης
εἶπεν, ἀπασπένδων δάκρυον ἐκ βλεφάρων,

θῖα μάκρ, κέκμηκε καὶ δ' ἐπὶ γήραος ἡμῖν,
 ἄλλυτος ἢ βάσκει γιοτακῆς πενίη.
 θρέφον ἔτι σπᾶρον ἢ γερόντιον. ἀγ' ἀπ' αἰῆς
 ὥς ἐθέλεις, μεδέων καὶ χθονὶ, καὶ πελάγει.

Μαικίου.

Αἰγιαλῖτα Γρίηπε, σαγηνυτῆρ βεῖθηκεν
 δῶρα παρ' ἀκταῖς σοὶ τάδ' ἐπ' ὠφελίης
 θαύνων, ἀκλώστοιο λίνυ βυσσώμασι ῥόμβον
 φράξαντες γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγους,
 φηγίνεον κρητῆρα, καὶ αὐτὸρ γητον ἐρείκης
 βάθρον, ἰδ' ὕαλιν οἶνοδόκον κύλικα,
 ὥς ἀν' ὕπ' ὀρχηθμῶν λελιγυσμένον ἔγκοπον ἵχνος
 ἀμπαύσης, ξηρὴν δίψαν ἐλαυνόμενος.

Φιλίππου.

Δίκτυά σοι μολίσβη σφανθμένα δισθαλάαα,
 καὶ κώπην, ἄλμης πλὴν μεθύσαν ἔτι,
 κητοφόνον τεβρίαναν ἐν ὕδασι καρτερόν ἔγχος,
 καὶ τὴν αἰὲ Φιλλοῖς κύρτον ἐλεγχόμενον,
 ἀγκυράν τε νιῶν σιβαρὴν χέρα, καὶ φιλοναύτην
 σέρμα πυρὸς σώζειν πέτρων ἐπιστάμενον,
 ὄρχισάλααε Γόσφδον, ἀμώπιχος ὕπετα δῶρα
 θήκετ', ἐπεὶ μογερῆς παύσαθ' ἀλιπλανίης.

Μαικίῳ κοῖντον.

Ακταῖς νηστῖδος ἀλεξάντοισι Γρίηπε
 χοιράσι, καὶ βηχέϊ τερόμενος σκοπέλῳ,
 σοὶ Γάρις ὄτρακόδερμον ὕπ' αὐθόροισι δαμέντα
 ὁ γριπὸς καλάμοις κέραβον ἐκρέμασεν.
 σάρκα μὲν ἔμπτρον αὐτὸς ὕπ' ἡμίβρωτον ὀδόντα
 θεὸς μάκρ, αὐτὸ δέ σοι τὸτο πόρε σκυβαλον.

ΗΗ ιιγ

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

τῷ, σὺ δίδῃς μὴ πλάτῃ· δὲ δ' ἀγρὸν δὲ λήνοισι
δαίμον, ὑλακτῆσις νηδύος ἡσυχίην.

Απολλωνίδου.

Τρίγλυν ἀπ' ἀνθρακίης, καὶ φυκίδα σοὶ λιμένῳ, τὸν
ἄρτεμι δωρῶμαι Θῆρις δ' δικτυβόλος,
καὶ ζῶρδιν κεράσας ἰσοχειλέα, καὶ ζύφος ἄρτε
αὖτον ἐπιθραύσας, τὸν πενιχὴν θυσίην.
ἀνδ' ἤς μοι πλεθέντα δίδῃς θηράμασιν αἰὲν
δίκτυα, σοὶ δέδοται πάντα μάκαιρα λήνα.

Στατυλαίου Φλακίου.

Ραιβοσκελῆ, δὲ χηλον, ἀμμοδουόταν,
ἐπιθόβαμον, ἀβράχιλον, ἐκτάπασα,
νηκτάντ' ἐρυμνόνωτον, ὄσρα κόχρα,
τῷ Γανὶ τὸν πάγουρον ὀρμινβόλος
κῆρας ἀπαρχὰν ἀντίθῃσι Κώπαστος.

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ.

Νικοδήμης ἡρακλειώτου πάντα.

Φινελόπη, κ' ἐλ' σοὶ φᾶρος, καὶ χαλκῆν ὀδυράδα
ἡνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσας ἀτραπὸν.
Τὸν προχόποιον ἐμὲ Πᾶνα φίλον βρομίσιον, καὶ ἔδω
ὄρεος, ἀντ' ἀλκῆς ἔγραφεν ὠφελίῳ.
Αερότης δάκρυον ἱερῆς, καὶ λείψανα δείπνων
δύσνομα, καὶ ποινὴν ἔγραφεν ὠφελίῳ.
Πραξιτέλης ἐπλάσε Δανάην, καὶ φάρμακον νυμφῶν
λύγδινα, καὶ πέτρης Πανόμει πεντελικῆς.
Κύπριδι κερροπόρῳ δαίματιν ῥέξαντ' ἐφίβοι,
χαίροντ' ἐν νύμφῳ ἐκ θαλάμων ἄγομεν.
Αἰδομένης ὑπὸ δασὶν ἐν αὐρῷ χώρῳ παρθὸς οἴκῳ,
παρθένον ἐκ χειρῶν ἡγαγόμεν Κυπρίδος.

Λοκρὴν μέγα χαῖρε κελή, καὶ χρύσεια βάκχου
 ὄρνια, καὶ μῦσαι πρόσκριτοι αὐτῶ.

ὅπως ἀντιστρέφονται ταῦτα,
 παράδειγμα.

Εὐτὶς πρόσκριτοι μῦσαι καὶ ὄρνια βάκχου
 χρύσεια, καὶ κελή χαῖρε μέγ' Ἀσκληνίη.

ΛΓΟ ΒΑΚΧΕΥΟΜΕΝΩΝ. 5

Ἀλέξιδος.

Μῆτερ ἐμὴ γαίη, Φρυγίων θρέπτειρα λεόντων,
 μόνης μύσαις ὦν ἀπάτητον ὄρος,

σοὶ τόδ' ἄλλος Ἀλεξίς ἐν δ' οἰσρήματα λύων,

αἶθετο, χαλκοτύπῳ παυσάμενος μανίης.

κὺμβάλατ' ὁ ξυφθογγα, βαρυφθογγῶν τ' ἀλάλητον

αὐλῶν, ὅς μο' ἔχ' ἄν λοξὸν ἔχ' ἐμ' ἐκέρσας.

τύμπανά τ' ἠχέεντα, καὶ αἶματι φοινηχέεντα

φάσγαντα, καὶ ξανθὰς, τὰς πρὶν ἔσεισε νόμας.

ἔλαος ὧ δέσποινά, τὸν ἐν νεότητι μανέντα,

γηραλέον, προτέρης παῦσον ἀγριοσαύνης.

Μακεδονίᾳ ὑπάτα.

Κιανοδόμα βρομίῳ σάτυρον σεσαλαγμένον οἶνῳ,

ἀμπελοεργὸς ἀνὴρ αἶθετο Λιναγόρας.

τῷ δὲ, κερὶ βαρέοντι, δορὴν, ῥίχα, κιαδὸν, ὀπώρην,

πάντα λέγεις μεθύειν, πάντα σικνελέλυται.

καὶ φύσιν ἀφθόγοισι τύποις μιμήσατο τέχνη,

ὅλης ἀντιλέγειν μηδὲν ἀναχομένης.

Αἰαθίου χολαστικῷ.

Βακαρίῳ Εὐρωδόμῃ σκοπελοδόμος, ἢ πτε' ταύρων

πλάτανη κραιῶν σέρνα χαράξά μιν,

ΗΗ ilij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἢ μέγα κτλ χάζουσα λεοντοφόνοισι ἐπὶ νύκτι,
 πάλινιον ἀτλήτη θηρὸς ἔχουσα κέρη,
 ἱλήκοις Διόνυσε, τέης ἀμέλις χορείης,
 Κύπριδι βακχούειν μάλλον ἐπειγομένη.
 θῆκε δέ σοι τάδε ῥόπια· παραρρίψασα δὲ κινῶν,
 χεῖρα περισφίγγω χρυσοδέτω σπατάλῃ.
 Τῷ αὐτῷ.

Πορφυρίῃ ἢ κινιδίῃ τὰ σέμματα, καὶ τὸ δίθυρον
 τῶτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον,
 αἷς ἀνέδην βάκχαιεν, ὅτ' ἄν Διόνυσον ἐφοῖτα,
 κινῶ πλὴν σέρνοισι νεβρίδ' ἀναπνομένη,
 ἄβροκόμῃ Διόνυσε, πρὸ πασάδος ἠνώρησεν
 ταῦτα, τὰ τῷ κέλλους κόσμια, καὶ μαγίης.

ΑΓΟΓΕΡΟΝΤΩΝ. 6

Ἰσιδώρῃ χολαστικῇ.

Λέκτρα μάτην μίμνοντα, καὶ ἀπρήκτα σιέπας αὐτῆς,
 ἀνθερ σοὶ μῆνη, σοὶ φίλος ἄνδρ' ὀνυμίων
 αἰδόμενος· πλὴν γὰρ ὅλ' κρατέουσα κερήνη,
 ἢ σώζοι προτέρης ἰχνίον ἀγλαΐης.

Αγαθίῃ χολαστικῇ.

Σὸς πόσις ἀγχιότης, τὸ εἶνεκεν πλάγκει Κύπρι
 τοπρὶν ὅτ' ἰδαίνῃ ἔφεχε δὲ ἡδύνα,
 νῦν μόλις αὔρε μέλαιναν ἀπὸ κροτάρων ῥίχα κόψαι.
 θῆκε δέ σοι προτέρης λείψανον ἡλικίης.
 αἶμα θεῶν, δάωσαι γάρ, ἢ ἡβητῆρά με τῶξον,
 ἢ καὶ πλὴν πλὴν, ὥς νεότητα δέχῃ.

ΑΓΟΓΕΩΡΓΩΝ. Φιλίππῃ. 7

Δράγματα σοὶ χώρῃ μικραύλακος ὡς φιλόπυρε
 Διοῖ, Σωσιπλέης θῆκεν ὄρεοπόνος,

ἄσταχυν

αἶσα χυμὸν ἀμήσατο τὸν νυκτὸσ ἄσπερον. ἀλλὰ καὶ αὐτὶς,
ἐκ κελαμιτομήνης ἀμβλὺ φέροι δρεπάνον.

Αἰαθί' ὁ χολαστικῶ.

Χαλκὸν δροσιστὴν, κλασιβώλας νεοτομήας,
καὶ πλὺ ταυροδέτην βύρσαν ἐπαυχερίην,
καὶ βύπληκτον ἀκαιναν, ἐχετλήεντά τε γόμφον,
Διοὶ Καλλιμένης ἀνθετο χειροπόρος,
τμήξας ἀνὰ ῥέερα ῥάχιν ὀρθάδος. εἰ δ' ἐπινούσεις
τὸν σάχυν κομίσαι, καὶ δρεπάνην κομίσω.

Λεωνίδου.

Γλυκοπόταις σατύροις, καὶ ἀμπελοφύτορι βόκχῳ,
ἡρώναξ, πρώτης δροσμάτα φυταλίνης
ῥιζῶν οἶνοπέδων, ῥιζῶνς ἱερώσατο τῆσδε
ἐμπλήσας οἶνον πρωτοχύτισο κέδρας.
ὧν ἡμεῖς σπεύσαντες ὅσον θέμις οἶνοπι βόκχῳ,
καὶ σατύροις, σατύρων πλείονα πόμεθα.

Αἰθελον.

Οἰεῖσι λαχνέεντα δέμας κέντροισιν ἐχίνον
ῥαχολόγον, γλυκερῶν σίντορα θηλοπέδων,
σφαριδὸν παρυλῆσιν ἐπιρροχάοντα, δοκασάσ
Κώμαυλος, βρομίῳ ζῶν ἀνεκρέμασεν.

Αἰέσπον.

Κώμαυλος τὸν ἐχίνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα
ῥάχας, ἀπέκτενεν τῷ δ' ἐπὶ θηλοπέδῳ.
αὐτὴν δ' ἀνέθηκε φιλακρήτῳ Διονύσῳ,
τὸν τὰ Διωνύσου δῶρα λιβζόμενον.

Βακχολίδου.

Εὐδήμος τὸν νυκτὸν ἐπ' ἀγρῷ τὸν δ' ἀνέθηκε
τῷ πάντων ἀνέμων πιστάτῳ ζεφύρῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

αἰξάμεν' ὡς γὰρ οἱ, ἦλθε βοιωτῶς, ὅρρα τάχιστα
λιμνήσῃ πετόνων κερπὸν ἀπ' ἀπαχύνων.

Αγαπίου χολαστικοῦ.

Εἶδον ἐγὼ τὸν πῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὁπίωρην

βακχιάδος, ποναὶν βόρυν ἀμερόμενον.

ἀγρονόμῳ δ' ἀγόρουσα, καὶ ἔδρακεν ἀπρόιδ' ἡς δὲ

ἐγκέφαλον πλήξας, ἐξεκύλισε λίθῳ.

ἦπε δὲ καὶ χαίρων ὁ γεωπόνος, ἃ τάχα βάκχῳ

λοιβῆς, καὶ θυέων μικρὴν ἔδωκε γέρας.

Τῷ αὐτῷ.

Λαοπορα Πάν λοριῖτα τάδε Στρακύνιος ὄροβ' ἔειπε

ἀντ' ἀνεργείης ἀνθρώποις τε μέν.

βόσκε δ' ἐρῇ χαίρων τὰ σὰ ποίμνια, καὶ σέο χώρην

δέρκεο, πῶς χαλκῷ μικέτι τεμνομένην.

αἴσιον εὐρήσῃς τ' ἐπαύλιον ἐνθάδ' ὡς γὰρ σοι

ἢ χῶτερ πομένη, καὶ γάμον ἐκτελέσῃ.

Φιλίππου.

Σπερμοφόρον πῆρην ὠμαχθεῖα, κῶλεσίβωλον

σφύρην, καὶ γὰρ μάς πυρολόχους δρεπάνας,

καὶ ῥιβόλους ὀξεῖς ἀχυροῦ ῥιβάς, ἰσοβόην τε

σαῶν ῥοῖς ὀρόροις, καὶ φιλόλαιον ὕνιν,

κῆντρον τ' ὀπιθονυγῆ, καὶ βύστροφα δισμάτειόνταν,

καὶ ῥίνακας ξυλίνδας χεῖρας δ' αὐροπόνη,

αἷμα πεπηρωθεὶς Λωξίετος αὐλακί πλῆν,

ἐκρέμασεν Διοῖ τῇ σαχυσεφάνῳ.

Λεωνίδου.

Ἀγρονόμῳ τάδε Πανί, καὶ ἀναστῆρι λυαίῳ,

πρέσβυς, καὶ νύμφαις ὄρκος ἔθηκε Βίτων.

πανὶ καὶ ὀρτίτομον χίμαρον συμπαίστρα μηρῶς,

κίαν δὲ βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος,

νύμφαις δὲ σκιερῆς αὐτοῖσι κλον ἄνθος ὁ πῶρης,
 φύλλα τε πεπταμένων αἰμαρέντα ῥόδων·
 ἀνθ' ἴδν αὐδρον νύμφαι ῥοδὸν δῶμα γέροντος
 αὔξετε, Πάν, γλαυρόν, βάκχε, πολυσάρυλον.

Σαβίνου.

Γανί, Βίτων χίμαρον, νύμφαις, ῥόδῳ, θύρσῳ, λυαίῳ,
 ῥοδαίων ὑπ' αὐπετάλοις δῶρόν ἐθηκε φόβαις.
 δαίμονες, ἀλλὰ δέχοιθε κεχαρμένοι· αὔξετε δ' αἰεὶ,
 Πάν, ἀγέλην· νύμφαι, πίδακας· βάκχε, γάμος.

Γετουλλίου.

Λάξιο τιμήεσσι κυθηρίαὶς ὕμνο πόλοισι
 αἰψὰ τάδε κλειτὰ δῶρα Λεωνίδεω,
 πεντάδα τῆς σαφυλῆς ἀνρώεα, καὶ μελίηδ' ἑ
 πρῶτον ἀρφυλλον σῦκον ἀπ' ἀκρεμόνων,
 καὶ ταύτην ἀπέτληον ἀλινύκτηραν ἐλαίην,
 καὶ φαίσων ὀλίγων δροῦμα πενιχράλεον,
 καὶ σαρόνα σπονδ' ἵτιν αἰεὶ θυέειν ὀπηδόν,
 τῆς κούλικος βωμῷ τυθμένι καθομένην.
 εἰ δ' ὥς μου βαρύχμον ἀπώσαο νοῦσον, ἐλάσεις
 καὶ πενίην, δώσω πιαλέον χίμαρον.

Κορνηλίου λογι-

γίου.

Ἐκ πενίης ὥς οἶδα ἀκραιφνέος, ἀλλὰ δικάεις,
 Κύπρις, ταῦτα δέχ' ὡς δῶρα Λεωνίδεω,
 πορφύρεην ταύτην ἐπιφυλλίδα, τὴν θ' ἀλίπασον
 δρούπετα, καὶ φαίσων πλὴν νομίμην θυήν,
 σπονδὴν πλὴν ἀσάλλοντον ἀφυλίσσα, καὶ τὰ μελιχρά
 σῦκας· σὺ δ' ὥς νοῦσον, ῥύεο καὶ πενίης.
 καὶ τότε βουθυτέοντά μ' ἐσέφεα· ἀλλὰ σὺ δαίμον,
 αὐαίοις ἀντιλαβεῖν πλὴν ἀπ' ἐμοῦ χάριτα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αδδαῖς μακεδόνος.

Αὐλακι, καὶ γῆρα τεβριμμένον ἐργατίνην βοῶν
 Ελκων, ὃ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
 αἰδεαθεὶς ἔργων. ὁ δὲ, πρὸς βαθείη ἐνὶ ποίῃ
 μυκηθμοῖς ὄροτος τέρπετ' ἐλευθερίῃ.

ΑΓΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. 8

Γλάτωνος.

Ἡ σοβαρὸν γελάσσα καὶ ἑλλάδος, ἡ τῶν ἐρώντων
 ἐσμὸν ἐνὶ προθύροις. Λαῖς ἔχουσα νέων,
 τῇ Παφίῃ τὸ κατόπρον. ἐπεὶ τοίη μὲν ὀρᾶσθαι
 ὅτι ἐθέλω. οἷον δ' ἦν πάρος, ὃ δαύχμαι.

Εἰς πλὴν αὐτὴν Ἰσλιαν ὃ ἀπὸ
 ὑπάρχων αἰγυπίου.

Λαῖς ἀμαλδωθεῖσα χρόνῳ περικαλλέα μορφῇ,
 γηραλέην συγχεῖ μαρτυρίην ῥυτίδων.

ἔνθεν πικρὸν ἔλεγχον ἀπεχθήρασα καὶ τῆρος,
 ἀνθετο δεσποίνῃ τῆς πάρος ἀγλαΐης.

ἄλλ' οὐ μοι Κυθέρεια, δέχου νεότητος ἑταῖρον
 δίσκον, ἐπεὶ μορφῇ σὴ, χρόνον ὃ φρομέει.

Τὴ αὐτὴ εἰς τὸ αὐτό.

Κάλλος μὲν Κυθέρεια χαρίζεται. ἄλλ' μαραίνει
 ὃ χρόνος ἐρπύλων σὴν βροσίλει χάριν.

δῶρ δ' ὃ μετέροιο παραπλάμενος με Κυθείρη,
 δέχου καὶ δῶρ πότνια μαρτυρίην.

Ληκίαν ὃ εἰς τὸ αὐτό.

Ἑλλάδα νικῆσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα μῆδων,
 Λαῖς θῆκεν ἐφ' ἑλλειγληϊδίην.

μὲν ὃ ἐνικῆθη ὃ πρὸ γῆρας. καὶ τὸν ἔλεγχον
 ἀνθεῖ σοι Παφίη, τὴν νεότητι φίλον.

ἦ γὰρ ἰδεῖν συγχεῖ πολλὰς παναληθέα μορφῶν,
τῆσδε σιωχάεργ' κῆρ σκιδέντα τύπν.

Αντιπάρου σιδωνίου.

Κερκίδα πῶ φιλαοιδὸν Ἀθηναίη θέτο Βιπῶ
ἄνθεμα, λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης.

εἶπε δέ, χαῖρε θεά, καὶ τήνδ' ἔχε· χήρη γὰρ γῆρ,
τέσσαρας εἰς ἐτέων ἐρχομένῃ δεκθῆσας.

ἄρρηθ' αἶμα τὰ σάδ' ὥρα· τὰ δ' ἔμπαλι, Κύπριδος ἔργων
ἄπομαι· ὥρῃς γὰρ κρείσσον ὄρω ἢ θέλειν.

Αδέσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Κερκίδα πῶ φιλοεργὸν Ἀθηναίη θέτο Βιπῶ
ἄνθεμα, λιμηρῆς ἄρμινον ἐργασίης,

πάντας ἀπσύνεστα γαυή ῥοτε τὸς ἐν ἐρίβοις
μόχλους, καὶ συγχεῖς φροντίδας ἰσοπόνων.

εἶπε δ' Ἀθηναίη, τῶν Κύπριδος ἄφομαι ἔργων,
πῶ Παρίδος κατὰ σὲ ψῆφον ἐνεκχέμεν.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Σοὶ τὰ λιπεφάνων διατίλματα μυρία φύλλων,
σοὶ τὰ νοσπλήκτου πλαστὰ κύπελλα μέθης,

βόσρυχα σοὶ τὰ μύροισι δεδομένα, τῆσδε κοινῇ
σινύλα κθοβλήτου κείται ἀναξάγορα.

σοὶ τὰδε Λαῖς ἅπαντα· παρὰ προθύροις γὰρ ἔδραθ' ἔδραθ'
τοῖσδε σὺν ἀκρήβαις πλάκῃ παννυχίσας,

ἔκ ἐπερ, ὃ χαρίεσσαν ὑπόχεσιν, ὃ δὲ μελιχρῆς
ἐλπίδος ὑβρισην μῦθον ἐπεσπασατο.

φῶ· φῶ· γχοτακῆς δὲ λιπὼν τὰδε σύμβολα κώμων,
μῆμφεται ἀσρέπῳ κῆλλει θηλυτέρων.

Αδέσποτον.

Ἡ τοπρὶν αὐχίσασα πλυχρύσοις ἐπ' ἐρασταῖς,
ἢ νέμεσιν δεινὴν ὕχι κύνσασα θεόν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
μῖθ' ἰκνύει παθούσας πενιχρὰς πινύσματα κρήναι.
ὁ δ' ἐγ' Ἀθηναίην Κύπριν ἐλήϊσατο.

Νικέρχης.

Ἦν πρὶν Ἀθηναίης ὑπὸ κερκίσι, κῆρ τὰ κερκίσων
νήματα Νικέρχῃ πολλὰ μίτωσα μένη,
κὺπριδι τὸν κέλαβόν τε, τὰ πινύα, κῆρ τὰ σὺν αὐτοῖς
ἄρμεν', ἐπὶ προδόμῃ πάντα πυρῆς ἔθετο,
ἔρρετε φωνήσασα κερκῶν λιμὴρὰ γαλακτῶν
ἔργα, νέων τήκειν ἄνθος ἐπιστάμενα.
ἔλκετο δὲ σερᾶνυς, κῆρ πηκτίδα, κῆρ μετὰ κώμων
ἢ πάς, τερπνὸν ἐχρὼν θαλαίᾳς βίοντον.
ἔπε δὲ, παντὶ σοι δέχθη ἅπ' ἡμίματος οἴσω
Κύπρι. σὺ δ' ἐργασίην κῆρ λάβε, κῆρ μετάδος.

Ἀρχίου.

Αἰβριαῖ, Σατύρητε, κῆρ Ἡράκλεια, κῆρ Εὐρώ,
θυγατέρω Ἐσθου, κῆρ Μελίτῃς, σάμιαι,
ἢ μὲν, δ' ὀρχανόιο μίτου πολυδίνα λέρην
ἄρακτον δολιχᾶς ἢ ἄτερ ὀλακῆτας,
ἢ δὲ, πλυπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων,
σὺ θροὸν ἀβριτάτα δ' ἐροχαρὴν τάλαρον,
ἢς ἔχον χερνῆτα βίον δινναὸν ἀθάνατον
πότνια, ταῦθ' αἰσά σοι θέσαν ἐργάτιδ'.

Ἀγαθὴν χολαστικῶν.

Τῇ Γαρίῃ σερᾶνυς, τῇ Γαλλάδι πῶν ποικυμίδα,
ἀπὲρ μίθ' ἰκνύει, ἀνθετο Καλλιρόῃ.
ἄρρετο ἰδὲ μνηστῆρα, τὸν ἦθελε, κῆρ λάχεν ἦβην
σώφρονα, κῆρ τεκέων ἄρσεν ἔτικτε γένος.

Γαλακτῶν.

Ἀντὶ βοός, χρυσέον τ' ἀναθήματος, ἰσιδι τῆσδε
θήκετο τῆς λιπαρῆς Γαμφίλιον ποικυμῆς.

ἢ δὲ θεός, τέτοις γάννυται πλέον, ἢ περ ἅπλῶν
 χρυσῶ, ὃν, λυδὸς Κροῖσος ἔπεμπε θεῷ.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ω ξυρὸν ὑράνιον, ξυρὸν ὀλβιον, ὃ πλοκαμίδα
 κειραμένη πεκτάς, ἀνθετο Παμφίλιον,
 ὅς τις ἀνθρώπων χαλκῶσατο· παρδὲ καμίνῳ
 ἠράσσυ, χρυσέην σφύραν ἀειραμένη,
 ἢ λιπαροκρήδεμνος ἵν' εἴπωμεν καὶ ὁμιρον,
 χερσὶ σε ταῖς ἰδίας ἐξέπόνησε χάρις.

Ἀντιπαύρου σιδωνίου.

Κερκίδα τὰν ὀρθρινῶν χελιδόνων ἅμα φωνῶ
 μελπόμενά, ἱστῶν Γαλλάδος ἀλκυόνα,
 ὃν τε κερκιβαρέοντα πλυρροΐβητον ἄρακτον,
 κλωστήρα σρεπῶς ἀνδρομον ὀρπεδύνασ,
 καὶ πῆνᾶσ καὶ ὃνδε φιληλάκτον κελαθίσκον,
 σάμονος ἀσκητῆ, καὶ πολύπας φύλακας,
 πᾶς ἀγαθῇ Τελέσιλλα Διοκλέος, ἃ φιλοεργός,
 εἰροκόμων κῆρα, θήκετο δευροτίδι.

Τῷ αὐτῷ.

Γαλλάδι ταλφία ἀθέσαν ἄλικος, ἴσον ὀράχνα
 ταῦτα λεπταλέον σῆμον' ἐπισάμεναι.
 δημῶ μὲν ταλαρίσκον ἐϋπλοκον ὀρσινόα δὲ,
 ἐργάτιν ἀκλώσου νήματος ἠλακῆταν.
 κερκίδα δ' ἀνπόϊντον ἀηδόνά τὰν ἐν ῥίβοις,
 βακχυλῆς, ἀνκρέτους ὃ διέκρινε μίτῃς.
 ζῶν γὰρ δίχα πάντος ὀνειδέος εἰλεθ' ἐκείνῃ
 ξεῖνε, ὃν ἐκ χρῶν ὀρνεύμενα βίοτον.

Φιλίππ.

Κερκίδασ ὀρθραλόισιν, χελιδόσιν εἰνελοφώνῃς,
 Γαλλάδος ἰσοπόνου λομίτῃς καμακῆς,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ κτεῖνα κοσμοκόμην, καὶ δακτυλόριπτον ἄραντον
σφονδυλοδινήτων νήματι νηχόμενον,
καὶ τάλαιρον χοίνοισιν ὑφασμένον, ὃν πρὶ ὀδόντων
ἰπλήρη τολύπη πᾶσα κεθαίρομένη,
σοὶ φιλέριβε κέρη παλλαντιάς, ἢ βαθύγηρως
Αἰσινόη, πένιης δῶρον ἀνεκρέμασεν.

Λεωνίδα.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέγρι παλαιστῆς,
καὶ σπιθαμῆς ὅλης, Βίηιον εἰργάσατο.
Θάτερα δ' ἀντιάνειρα προσήρμοσε. ἦν δὲ μεταξὺ
μαίανδρον, καὶ τὰς παρθενικῆς, Βιτίη,
ἡ δὲ κελίσση Διὸς ἄρτεμι, τὸ τοῦ νήμα
πρὸς ψυχῆς θεῆς πῶ ῥιπόνητον ἔριν.

Ἀντιπαύρ.

Ἀρτεμι, σοὶ ταύταν ἀνπάρθετε, πότνα γυναικῶν,
τὴν μίαν αἰφριατὴν πέζαν ὑφηνάμεθα.
καὶ Βιτίη μὲν, τὰ δὲ χοροθαλέας κέμε κῦρας,
λοξάτε μαίανδρον ῥεῖθρα πλυπᾶνέος.
Ξανθά δ' ἀντιάνειρα, ἦν ἀρχοῦ μῆσατο κόσμον
πρὸς λαῖψ πταμῶ κεκλιμένον λαχόνι.
ἦν δὲ νυ δεξιτερῶν νασμῶν τέλας ἴσοπαλάισεν
τῆτον ἐπὶ σπιθαμῇ, Βίηιον ἠνύσατο.

Ἡδύλου.

Ἀμίβρα, τὸ δ' ἄλυστος ὑπερδύμα, τοῖ τε λαίκων τε
πέπλοι, καὶ λήρων οἱ χρύσειοι κέλαμοι,
πάνθ' ἅμα Νικονόη σάκεπέκτιεν. ἦν γὰρ ῥώτων,
καὶ χαρίτων ἢ πᾶς ἀμβρόσιόν τι θάλος.
τοίγάρ, τῷ κρίναντι τὰ κελισεῖα Γριήπη,
νυρίδα, καὶ χρυσὴν τήνδ' ἔθετο προχόην.

ΕΡΩΤΙΚΩΝ.

Αγαθὸν χολαστικόν.

Δαρνιανῶν βίβλων ἀγαθὸν ἐννεάς εἰμι.
ἀλλὰ μὲν οὐ τεκτύνει, ἀνθετο σοὶ Γαρίη.
ὅτ' ἐπερίδωκεν ἔσπον μέλλω, ὅσον ἐρωτι,
ὅρμα τ' αὐτῶν ἀμφιέπουσα πόθων.
ἀντὶ δ' ἀντὶ πόθων, ἵνα οἱ διασείη παρῆν,
ἢ τίνα μὲν φιλέει, ἢ ταχὺ πειθομένην.

Τὸ αὐτὸ.

Ἀνθετο σοὶ κορυμνῶν, κορυμνῶν ἀνέμερος Γαίη.
οὐτε, καλλείψας σὺν χορὸν ἐκ Γαρίης.
ἢ χυλὸν φιλέει, καὶ πλάζεται. ἀλλὰ σὺ βάλει,
ἵλασι τῶν ξανῶν ἀμφιέποντι τέχνην.

Ἀντιφάνης.

Ἀντὶ σοὶ Κυθήρια πῶν μερόεντ' ἀπὸ ματῶν
ἵνα λυσαμένη, κεσὸν ἔδωκεν ἔχειν,
ὥσ' ἂν θελξιν οἱ σὺν αἰετὶ φίλοισι δαμάξῃς
ἀνέρας. ἐχρήσω δ' εἰς ἐμὲ πᾶσι μόνον.

Ἀδελφον,

Φριγίη πῶν πειρόντα, πῶν οὐτε χνητον ἔρωτα,
μιαθὸν ὑπὲρ τέκνων ἀνθετο θεοπαῖσι.
κύνριδος ἢ τέχνη. ζηλούμενον, ἢ ἐπιμεμφές
δῶρον. ὅτ' ἀμφοτέρους δ' ἔπρεπε μιαθὸς ἔρωτος.
δοιῆς ἐκ τέχνης ἀνέω βροτῶν, ὅσ' ἐκ καὶ ἄλλοις
δύς, θεὸν ἐκ πολλῶν χνοῖς εἴχετε τελειότερον.

ΕΥΧΩΝ. Φιλίππου. ΙΟ

Ζηνὸς, καὶ Λητὸς θηροσκοπέ τοξότῃ κῆρη
ἄρτεμις, ἢ θαλάμους τῶν δ' ὀρέων ἔλαχες,

II

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νοῦσον πῶς συγερὴν αὐθιμερόν ἐκ βασιλῆος
ἐδλοτάτη πέμψαις ἄχρῃς ὑπερβορέων.
σοὶ γὰρ ὑπὲρ βωμῶν, ἀτμὸν λιβάνοιο φίλιππος
ῥέξει κελλυθύτων ταῦρον ὄρειονόμαν.

Διοδώρου.

Ἡ τε σάμου μεδέουσα, καὶ ἡ λάχδς ἱμβρασον ἦρη,
δέξο γενεθλιδίης πότνα θυηπλίας.
μόχων ἱερά ταῦτα, τά σοι πολὺ φίλτατα πάντων
ἴσμεν, ὅσοι μακάρων θεσμὸν ἐπιστάμεθα.
οὐχέτ' ἐπισπένδων τάδε Μάξιμος· ἥ δ' ἐπένυσεν
ἐμπεδα· μοιράων δ' ὅκ' ἐμέζηρε λίνα.

Αντιπάρου.

Αμπαδά κηροχίτων, κρόνυ τυφῆρεα λυχνον,
χοῖνι, καὶ λεπῇ σφιγγόμενον παπύρω,
ἀντίπατρος Γείσωνι φέρει γέρας· ἣν δὲ μ' ἀνάψας
αὔξειται, λάμψω φέγγος ἀκουσόθεν.

ΘΗΡΩΝ. Αντιπάρου. ΙΙ.

Εκ ποτέ τις φρικτοῖο θεῆς σεσοβημένος οἶστρο,
ῥομβητὸς δοκέων λυαομανεὶς πλοχόμεσς,
θυλυχίτων, ἀσκητὸς εὐσπεύροισι κορύμβοις,
ἄβρων τε σρεπῶν ἄμματι κεκρυφάλων,
ἴδρις ἀνὴρ, κοιλῶπιν ὀρράδα δύσχατο πέτρην,
Ζηνὸς ἐλασθηθεὶς γυοπαγεῖ νιφάδι.
τῷ δέ κεν ἀρρίγντος ἐπένθορε ταυροφόνος θῆρ,
ὅς τ' ὦν ἐὸν προμολῶν φωλεὸν ἐσπέριος.
ἀθρήσας δ' ὅς φῶτα, καὶ ἀτρήτοισιν αὐτμάν
μυκτῆρσι, βροτέας σαρκὸς ἐρυσάμενος,
ἔσα μὲν βριαροῖσιν ἐπ' ἵχνεσιν· ὅμμα δ' ἐλίξας,
βρυχάτο σφιδανῶν· ὁ βριμον ἐκ γενύων.

ἄμφι δὲ οἱ σμαράγχει καὶ ἀναυλισήριον ἄντρον,
 ἄχι δ' ὕλας ἀχινεῖς σκοπέλος.
 αὐτὰρ δ' θαμβήσας φθόγον βαρύν, ἐν μὲν ἅπαντα
 ἐν σέρροισι ἔαυτι θυμὸν ὀρίνομενον.
 αἶψ' ἐμπασ', ἐρίμυκον ἀπ' ἐσμάτων ὀλοῦργαν
 ἤκεν. ἐδίνυσεν δ' αὖτορ ἀλίγγα κόμαν.
 χερὶ δ' ἀναχόμενος μέγα τύμπανον, ἐπλατύνσεν,
 δινῶν ῥέας ὅπλον Ὀλυμπιάδος,
 τὸ ζῶας ἐπαρωγόν. αἰδέατο δ' ὅτε βύρσης
 ταυρεῖου κενεὸν δ' ἔπην ἐδείσε λείων.
 ἐκ δὲ θυγῶν, ὠρουσεν. ἰδ' ὥς ἐδίδαξεν ἀνάγκη
 πάνσοφος, ἐξουρῆν ἐκλίσιν αἰέδω.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πυρσὺν τὸτο λέοντος ἀπερλοιώσατο δέρμα
 Σῶτος, ὃ βουπαλίων δουρὶ φονυσάμενος.
 ἄρτι κατὰ βρυχόντα τὸν
 ἔδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρας αὐτὶς ἐπὶ ξυλόχους.
 μοχλείου δ' ἀπέτισεν ὁ θῆρ ἀνθ' αἵματος αἶμα,
 βλιθεὶς ἀχθαινὰν δ' εἶχε βοοκτασίαν.

Γαίτου.

Γαῖδα πατὴρ ἄλλων ὀλοῦ σφιγχθέντα δράκοντι
 ἀθρήσας, δειλῇ ῥέον ἐκμψε χερί.
 θηρὸς δ' ἐκ ἀράμαρτε. διὰ σώματος γὰρ οἷσιν
 ἤϊξεν, τυτθοῦ βαλὼν ὕπερθε βρέφους.
 παυσάμενος δὲ φόνοιο, παρὰ θυγὶ τῇδε φαρέζην
 σῆμα καὶ αὐτοχίης θῆκε, καὶ αὐτοχίης.

ΙΣΟΥΗΦΑ. Λεωνίδα ἀνδρείως πάντα. Ι 2
 Οὐνί σοι πόδε γράμμα γενεθλιακάσιν ἐν ὧραις
 Καῖσαρ, νειλὰν μοῦσα Λεωνίδαω.

II 4

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καλλιόπης ἔρ' ἄλκ' ἔπνον αἰὲς θύος· εἰς δὲ νέωτα
ἦν ἐθέλης, θύσῃ τῶδε περιαιότερα.

Τῇνδε Λεωνίδεω θαλερὴν πάλι δέρκεο μῦσα,
δίστιχον, εὐθείκτ' ἀνέπινον ἀνεπίης.
ἔσαι δ' ἐν κρονίοις Μάρκῳ περικελλὲς ἄθυρμα
τῷτο, καὶ ἐν δειπνοῖς, καὶ παρὰ μυσσπόλοις.

Οἱ δὲ πόδες, καὶ τίς ἦν τεκνέων, καὶ μητέρ' ὅπως
γίγνετο, καὶ παλάμης ἦν τυφλὸς ἐκ σφετέρης.

Πέμματα τίς λιπώωντα; τίς ἄρει τῷ πολιτόρθῳ
βόρυς; τίς δὲ ῥόδων θῆκεν ἐμοὶ κῆλυκος;
νύμφαις ταῦτα φέροι τίς· ἀναιμάκτως δὲ θυηλάς,
ὃ δέχομαι βωμοῖς ὃ θρασύμητις ἄρης.

Ἄλλος ἀπ' σελίμων, ὃ δ' ἀπ' ἠέρος, ὃς δ' ἀπ' πόντος
εὐπλι, σοὶ πέμπει δῶρα γενεθλίδια.
οἷ' ἐμέθεν δέξαι μυσῶν στίχον, ὅστις ἔσαιεἰ,
μίμνῃ καὶ φιλήνῃ σῆμα, καὶ εὐμαθίης.

Λύκτιον ἰσοδόκην, καὶ κῆμύλον ἄρτεμι ῥέον,
Νῆκίς δ' Ἀισιμάχῃ παῖς ἀνέθηκε λίβυς.
εἰς γὰρ πληθόντας αἰὲς λαγόνεαι φαρέρης,
δορκῆσι, καὶ βαλίσαις ἐξεκένωσ' ἐλάρους.

Εἰς πρὸς ἕνα ψήφοισιν ἰσάζεται, ὃ δύο δοιοῖς.
ὃ γὰρ ἐστὶ σέρῳ τὸν δολιχογραφίην.
Τὴν ποιτάπην χαρίτων ἀπ' ἐμοῦ πάλι λάμβανε βίβλον
Καῖσαρ, ἰσηρίθμῳ σύμβολον ἀνεπίης,

ἦέτιλος ὅπως καὶ τήνδε δι' ἑλλάδος ἰθαῦσσαν,
τῇ χθονὶ ἢ πέμψῃ δῶρον ἀοιδότατον.

Ἄλλος μὲν κρύπτελλον, ὃ δ' ἄργυρον, ὃς δὲ τοπαζόνος
πέμψουσι, πλὴν του δῶρα γενεθλίδια.
αἷ' ἰδ' ἀγριππίνῃ δύο δίετχα μοῦνον ἰσώσας,
ἄρκυμαι δώροισι, αἰ φθόνος ἔδαμάσει.

ΚΑΡΚΙΝΟΙ ΣΤΙΚΟΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ. Ι 3

Κατὰ ἀναπαισμὸν.

Ἀθλήσας ἦδη πόλῳ πιδύσας ἦλθα.
Ἀμήσας ἄρδην, ὁροφιδόρον ἠδ' ἄσασα σῆρα.
Ἀλύξας ὤρην ἠνεμωμένην, ἠρῶσα ξύλα.
Εἰς διομήδους τάρον.

Ἦδη μοι Διὸς ἄρα τηγὴ παρὰ σοὶ Διομήδη.
Νοσῶ σὺ δ' εἴ' ἱάμα ἱησῶ, σῶσον.
Νῶ ἑλᾶτά, μὴ ὄνιτά, σοφὸς ἄτη, νοήματα λείων.
Ἰερά σὰ παρὰ χεῖλῃ ἥλιε, χαρὰ πᾶσα ῖε.
Νίφον ἀνομήματα, μὴ μόναν ὄφιν.
Νόμον ὃ κοινὸς ἔχε σὸν οἰκονόμον.
Σοφὸς ἔγωγε ἦδη ὦν ἄνω, χαρὰ τῶν ἄνω· γελῶ τὰ
κῆτω, λέγων ἀν' ὧ ταραχῶν ἄνω, ἦδη ἔγωγε σοφός.

ΑΓΟ ΚΗΓΩΡΩΝ. Ι 4

Σχεπλήσαν κήποιο φιλυδρήλοιο δι' ἑλλαν,
καὶ δρεπάνην καυλῶν ἄστυλον ἐκτομίδα,
τήντ' ἐπινωτίδιον βροχετῶν ρακδεσαν ἄρωγόν,
καὶ τὰς ἀρήκτους ἐμβάδας ὠμοβοεῖς,
ἦν τε δι' ὠπρήτοιο πέδου δαῶντα κατ' ἰθὺ,
ἄρτιφανῆς κράμβης πάσσαλον ἐμβολία,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ σκῆρος ἐξ ὁ χετῶν πρασιῇν διψῶσαν ἐγέρει,
αὐ χμυροῖο θέρας ἔπτε παυσάμενος,
σοῖτοι κητωρὸς ποτάμων ἀνέθηκε Γρίηπε,
κησάμενος ταύτης ὄλβον ἀπ' ἐργασίης.

Ζωγᾶ.

Αρτιχανῇ ροιάν τε, καὶ ὄρτι χνοῶν πόδε μῆλον,
καὶ ρυτιδόρλοισιν οὐκον ἐπομπάλιον,
πρρρύριόν τε βόρην μεθυπίδακτ πυκνόρωτον,
καὶ κέρυον λεπίης ἀντίδορον λεπίδος,
ἀγροιώτῃ τῷδε μονοσύρβυγι Γρίηπῳ,
θῆκεν ὅκτ' ἑρπύλαξ δινδροιακὴν θυσίην.

Αδέαστον.

Αλκιμένης ὁ πενιχρὸς ἐπὶ σμικρῷ τινὶ κήπῳ,
τῷ φιλοκέρποδον γασάμενος θέρες,
ἰχάδα, καὶ μῆλον, καὶ ὕδωρ, γέρα Πανὶ κομίζω,
ὅππῃ σύ μοι βιότου τῶν ἀγαθῶν ταμίης.
ὦν τὰ μὲν, ἐκ κήποιο· τὰ δ' ὕμετέρης ἀπ' πέτρης
δέξοι καὶ ἀντιδίδως, δὸς πλέον ὧν ἐλάβες.

Φιλίππῃ.

Ροιὴν ξανθοχίτωνα, γεραιόρλοια τε οὐκτ,
καὶ ῥοδέας σαφυλῆς ὡμὸν ἀπ' ἀπάλιον,
μῆλόν θ' ἡδύπνοον λεπίῃ πεπρωμένον ἄχνη,
καὶ κέρυα χλωρῶν ἐκφαινέ' ἐκ λεπίδων,
καὶ σύμιον χλοάοντα τὸν ἐν φύλλοις πεδοκρίταν,
καὶ περκὴν ἡδὴ χρυσοχίτων' ἐλάην,
σοὶ φιλοδίτα Γρίηπε, φυτοσκῆρος ἀνθετο Λάμων,
δινδροισι, καὶ γόοις ἀξιάμενος θαλέειν.

ΑΠΟ ΚΥΝΗΓΩΝ. ΙΣ

Σατυρίου εἰς τρεῖς ἀδελφούς.

Θηρυτῆς δολιχὸν τόδε δίκτυον ἀνθετο Δᾶμις.

Γίγρης δ' ὀρνίθων λεπτόμιτον νεφέλιν.

Ποιλοφόρος δὲ χιτῶνας, ὃ νυκτερέτης θέτο Κλείτωρ

τῷ Γανί, βριαῶν ἐργασίην καμάτων.

Ἰλαος ἀνσεβέεσσιν ἀδελφείοις ἐπίνυσσον

πῆνᾶ, καὶ ἀγροτέρων κέρδεα, καὶ νεπόδων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Γνωτῶν βριατίων ἐκ θριασιῆς λίνα θήρης

δέχνυσο Γάν. Γίγρης σοὶ γὰρ ἀπὸ πτερύγων

ταῦτα φέρει. θηρῶν, Δᾶμις. Κλείτωρ δὲ, θαλάσσης.

καὶ σφι δὸς ἀναρρεῖν, ἡέρα, γαῖαν, ὕδωρ.

Λεωνίδᾳ εἰς τὸ αὐτὸ.

Οἱ θριασοῖτοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκεν ὁ μαίμοι

ἀγρότα Γάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης.

ὣν ἀπὸ μὲν πῆνῶν, Γίγρης τάδε. ταῦτα δὲ, Δᾶμις

τετραπόδων. Κλείτωρ δ' ὃ βίτος, εἰναλίων.

ἀνθ' ὧν τῷ μὲν, πέμπε δ' ἡέρος ὄψοχον ἄγρην.

τῷ δὲ, διὰ θρυμῶν. τῷ δὲ, δι' ἡγόνων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Αντιπάθρος σιδωνίᾳ.

Γανὶ τὰ δ' αὖθαι μοι θριασοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνης.

Δᾶμις μὲν, θηρῶν ἄρκων ὀρειοτόμων.

κλείτωρ δὲ, πλωτῶν τάδε δίκτυα. τῶν δὲ πτευνῶν,

ἀρρηκτον Γίγρης τήνδε δεραμοπέδην.

τὸν μὲν γὰρ, ξυλόχων, τὸν δ' ἡέρος. τὸν δ' ἀπὸ λίμνης,

ἔποτε σαυὲν κενεοῖς οἷκος ἔδεκτο λήνοισ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμου.

Εἰναλίων Κλείτωρ τάδε δίκτυα, τετραπόδων δὲ,

Δᾶμις, καὶ Γίγρης, θῆκεν ὑπ' ἡερίων

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πανί, κτισιγνήτων ἱερῇ προῖας. ἀλλὰ σὺ θήρη
ἠερίην, πόντῳ, κὴν χθονὶ τοῖσδε νέμε.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀρχίῳ.

Σοὶ τὰδε Πᾶν σκοπιήντα, παναῖδολα δῶρα σαυαίμασιν
πρίζυγες, ἐκ προῖας θέντο λινοςασίης.

Δίκτυα μὲν Δᾶμις, θηρῶν. Πίγρης δὲ, πετεινῶν
λαμποτέδασ. Κλείτωρ δ' εἰναλίφοιτα λῖνα.

ὦν τὸν μὲν, κτὲν σαυθίς ἐν ἠέρι, τὸν δ' ἐτιθείης
ὄψοχον ἐν πόντῳ. τὸν δὲ, κτὰ θροῦόχους.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῷ.

Ἀγραύῳ πάδε Πανὶ βιαρκέος ἄλλος ἀπ' ἄλλης
αὐθαίμοι προῖας δῶρα λινοςασίης.

Πίγρης μὲν, δειραχθὲς ἐν βρόχον ἄμμα πιτγνῶν.

Δᾶμις δ' ὕλονθμων δίκτυα τετραπόδων,
ἄρην δ' εἰναλίων Κλείτωρ πόρεν. οἷς σὺ δ' ἄβρης,
κτὲν γὰρ, κτὲν πελάγους, ὄψοχα πέμπε λῖνα.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῷ.

Ταῦτά σοι ἐκτ' ἱρέων, ἐκτ' ἀθέρος, ἐκτε θαλάσσης,
προῖς γνωτοί, τέχνης σύμβολα Πᾶν, ἔθεσαν.

ταῦτα μὲν εἰναλίων Κλείτωρ λῖνα. κείνα δὲ, Πίγρης
οἰωνῶν. Δᾶμις τὰ ποίτα τετραπόδων.

οἷς ἄμμα χερσαίῃσιν, ἄμ' ἠερίῃσιν ἐν ἄγρας
ἄγρῳ, ἄμ' ἐν πλωτοῖς, ὡς πρὶν θρωγὸς ἴδι.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῷ.

Τρίζυγες ὕρεσί σοι κε κτισιγνήτοι τὰδε τέχνης,
ἄλλος ἀπ' ἀμοῖας σοὶ τὰδε Πᾶν, ἔθεσαν.

κτὲν τὰ μὲν, ὀρνίθων Πίγρης. τὰ δὲ, δίκτυα θηρῶν

Δᾶμις. ὁ δὲ Κλείτωρ, εἰναλίων ἐπρεν.

τῶν, ὁ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν. ὁ δ' ἠερίῃσιν ἐν ἄγρας
αἰέν. ὁ δ' ἐν πελάγει ὄψοχον ἄγρῳ ἐχοι.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀλεξάνδρου.

Γίγρης ὀρνίθων ἅπασι δίκτυα, Δᾶμις ὀρείων,
 Κλείτωρ δ' ἐκ βυθίων, σοὶ τάδε Γὰν, ἔθεσαν,
 ξυλὸν ἀδελφοὶ θήρης γέρας· ἄλλος, ἅπ' ἄλλης
 ἰδρυτὰ γαίης, ἰδρυτὰ κτῆ πελάγους.
 αἰθ' ὧν τῷ μὲν, ἄλός· τῷ δ' ἡέρος· ὃ δ' ἅπ' ὀρυμῶν,
 πέμπε κράτος, ταύτη δαῖμον ἐπ' αὐσεβίῃ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμου

θασίῃ.

Σοὶ τάδε Γὰν θηρυτὰ ἀνηρτήσαντο σώαι μοι
 δίκτυα, τριχθαδὴς δῶρα κωνηγεσίῃς.
 Πίγρης μὲν, πηνῶν· Κλείτωρ, ἄλός· ὃς δ' ἅπ' ἡέρος
 Δᾶμις, τετραπόδων ἀγκύλος ἰχνελάτης.
 αἰνὰ σὺ κῆν ὀρυμῶσι, κτῆ εἰν ἄλῃ, κτῆ διὰ μέανης
 ἡέρος, ἀνὰ χρόν τούσδε διδὼς κῆματον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ

αὐτὸ.

Τριαὶ τάδε τριαὶ θηρυτὰί, ἄλλος ἅπ' ἄλλης,
 τέχνης, πρὸς νηῶ Γανὸς ἔθεντο λίνα.
 Πίγρης μὲν, πηνῶσιν ἐφείς βόλον· ὃ δ' ἁλίοισι,
 Κλείτωρ· ἐν θηρσί, Δᾶμις ἐρημονόμοις.
 τῶν τε Γὰν, τὸν μέντι δι' αἰθέρος, ὃν δ' ἅπ' ἰλόχμης,
 τὸν δέ, δι' ἀγριαλῶν θεῖς πλυαχρότερον.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτὸ.

Βριθὺ μὲν ἀγραύλων τῶδε δίκτυον ἀνθετο θηρῶν
 Δᾶμις, κτῆ Γίγρης πηνολέτιν νεφέλιν.
 ἀπλότατον δ' ἁλί' ἔττο μιτορράφες ἀμφίβλητρον
 Κλείτωρ, ἀνθήρῃ Γανὶ προσσυζάμενοι.
 τῶν τε Γὰν, κρατερῷ πόρε Δάμιδι ληΐδα θηρῶν,
 Γίγρη δ' οἰωνῶν, Κλείτορι δ' εἰναλίων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰηλιανθὸς Διοκλέους.

Δίκτυά σοι τάδε Γὰν, ἀνεθῆκαμεν οἶκος ἀδελφῶν
οἱ φρεῖς, ἐξ ὀρέων, ἡέρος, ἐκ πελάγους.

Δίκτυβόλει· τὴν δ' ἄγκισσι θηροπόκοις.
τὸν φρίτον ἐν πῆνοῖσιν ἐπίβλεπε· τῆς δ' ὅρ' ἀπάντων
δαῖμον ἔχης ἡμέων δῶρα λινοςασίης.

Αλφειῦ μιτυλιναίου εἰς τὸ αὐτό.
Γανὶ κρησιγνήτων ἱερὴ φιάς, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
ἀνθ' ἧτ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.
πίρρης, ὀρνίθων· ἀλίων ἀπομοίρια, Κλείτωρ·
ἐμπαλιν ἰθυτενῶν Δαῖμιν ἀπὸ σαλίκων·
ἀνθ' ὧν ἀναγρίην, ᾗ μὲν, χθονὸς, ᾗ δὲ, διδοίης
ἐξ ἀλός· ᾗ δὲ, νέμοις ἡέρος ὠφελίην.

Λεωνίδου ταραντίνος.

Ο κῆρς Θηριμάχος, τὰ λαγωβόλα Γανὶ λυκαῶν
ταῦτα πρὸς δόκηθ' οἰκῶν ἐκρέμασε σκοπέλοις.
αἰὲρ σὺ Θηριμάχῳ δῶρων χάριν ἀγρότα δαῖμον,
χεῖρα κρητιθαύοις τοξότιν ἐν πολέμῳ.
ἐν τε σωακρεΐαισι παρίσασο δεξιτερῆσι,
πρῶτα διδὺς ἄγρης δῶρα κρητ' ἀντιπάλων.

Γαύλος σιλεντιαρῖς.

Σοὶ τόδε πεντάεχμοισι ποδῶν ὠπλισμένον ἀκμάειν
ἀκροχάνες φονίῃ κρατὶ σωεξερεύσας,
ἀνθετο δέρμα λέοντος ὑπὲρ πίτῳ ἀγριπόδῃ Γὰν
Ταῦρος ἄρα φ, καὶ πῶ ἀγρότιν ἀγανέην.
αἰχμῇ δ' ἡμιβρώτι τυῖποι μίμνουσιν ὀδόντων.
ἢ ἐπι, βρυχιπῶν θῆρ ἐκένωσε χόλον.
ὑδροιάδ' ἐν νύμφαι δέ, σὺν ὑλονόμοισι χορεύειν
εἴσαν, ἐπεὶ καὶ ταῖς πολλάκις ἐξεφόβη.

Ζωνά.

Τῷ σοι ὑλγῶτα κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο
 δέρμα, λυκοῖράσις ἐκρέμασιν,
 καὶ τὰν ἐκ κοτίνιοι καλαύροπα. τὰν ποικτὶ τήνος
 πολλάκι ῥομβιτὰν ἐκ χερὸς ἡκυβόλης.
 αἰνὰ τὺ Γὰν βουνίτα, τὰ μὴ πολὺ οὐβά τε δέξαι
 δῶρα, καὶ εὐαγρεῖν τῷ δ' ἐπίνανσον ὄρει.

Ἀντιπάρυ.

Γηραλέον νεφέλας τοῦτος τόδε, καὶ τοιέλικτον
 ἰχνοπέδαν, καὶ τὰς ναυροτενεῖς παγίδας,
 κλωβὰς τ' ἀμφιῖρῶτας, ἀνασπαστοὺς δέ τε ῥάχας,
 καὶ πυρὶ θηγαλέας ὀξυπαγεῖς σάλικας,
 καὶ τὰν ἀνκολλον δρυὸς ἱεμάδα, τὸν τε πετεινῶν
 ἀγρυτὰν ἰξῶ μυδαλέον δόνακα,
 καὶ κρυφίου τοῖ κλωσον ἐπισπαστῆρα βόλοιο,
 δῶν τε γλαυερῶν λαυμοπέδαν γεράνων,
 σοὶ Γὰν ὦ σκοπιῆτα, γέρας θέτο παῖς Νεολάδα,
 Κρέμβις ὁ θηρυτῆς, ὄρκος ἀπ' ὀρχομενῶ.

Λεωνίδου. οἱ δέ, Μνησάλην.

Τὰν ἔλαφον Κλειόλαος ὑπὸ κναμοῖσι λοχῆσας,
 ἔκτανε Μαϊάνθρον παρ τοιέλικτον ὕδωρ,
 θηκτῷ σαρρωτῆρι. τὰ δ' ὀκτὰ ῥίζα μετώπων
 φράγμαθ', ὑπὲρ κραναὰν ἄλλος ἔπαξε πίτταν.

Ἀντιπάρυ.

Τὰν ἔλαφον λάδωνα, καὶ ἀμφ' ἐρυμάνθιον ὕδωρ,
 νῶτά τε θηρονόμῃ φερβομέναν φολῆς,
 παῖς ὁ Θεαρίδιω λασιώνιος εἶλε Λυκοῖρμας,
 πλήξας ῥομβωτῷ δ' ἄρατος ὑρίαχῳ.
 δέρμα δέ, καὶ δινέριον ἀπὸ σῶρυγγα μετώπων
 σπασάμενος, κύρα θῆκε παρ' ἀχρότιδι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

Σιμμίς.

Δέρμα, καὶ ὀργυῖα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος,
ἀμφιπυωνιάδα κείμεθ' ἀνὰ πρόπυλον
τευαρακαδεκέδωρα· τὸν αὖ χένεντα Φίλιππος
ἀντόμινον, κατὰ γὰρ ἤλασε δεινὰς ἄκων,
βύβοτον ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν ἅ πλὺτολβος
ἡμαθία, τοίῳ κραινέται ἀγέμενι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιπάτρου.

Τὸν πάρος ὀρβηλοῖο μεμνυκότα δειράσι ταύρου,
τὸν πρὶν ἐρημωτὰν ὕψρα μακεδονίᾳς,
δαρδανέων ὀλετήρ, ὃ κεραύνιος εἶλε Φίλιππος,
πλήξας αἰγανέᾳ βρέγμα κυναγέτιδι.
καὶ τάδε σοι βριαρᾶς ἡράκλεος ὃ δίχ' αὖ βύρσας
θῆκεν ἀμαιμακνέτω κράτος ἔρσημα κέρα.
σῶς τοι ὃ δ' ἐκ ρίζας ἀναδέδρομεν· ὅτι αἰεὶ
παρῶας ζαλοῦν ἔργα βοοκτασίᾳς.

Εἰς τὸ αὐτὸ Σιμμίου.

Σοὶ γέρας ἀλκείδα μίνυα μάχε' ἦτο Φίλιππος
δέρμα ταναομύκου λαυρὸν ἐθικε βοός.
αὐτοῖς σὺν κεράεσσιν ὃν βρεχμῶ κυδιώοντα
ἔσβεσεν ὀρβηλὸς προχαιὺς ὃ πρὸ πρόπυλα.
ὃ φθόγος αὐάνοιτο· τὸν δ' ἔτι κῦδος ἄξει,
ρίζα βεροιαίου, κράντορος ἡμαθίας.

Ἀντιπάτρου.

Ἀφόρμιγξ, τάτε τόξα, καὶ ἀγκύλα δίκτυα φοίβη,
Σώσιδος, ἔκ τε φίλας, ἔκ τε πλυκράτεος·
χῶμιν ὀϊσαντήρ, κερᾶν βιόν· ἅ δ' ἐλνρωδὸς,
τὰν χέλα· ὡ' ἡσαντήρ, ὥπασε πλεκτὰ λίναι·
αἷ' ὃ μιν, ὡκυβόλων ἰῶν κρύτος· αἰεὶ φέροιτο
ἄκρ' αὖ λύρας· ὃ δ' ἔχοι πρῶτα κυναγισίας.

Ἀθῆλον.

Καὐθὶ δὲ θάρσείτε. τὰ γὰρ τὰ κρητὸς ἐχέμμε
 κείται ἐν ὀρτυγίῃ τῆς παρ' ὀρτέμιδι.
 οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα. ναῦ δὲ πέπωνται
 αἰχμῶν, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

Αἰγίδος.

Καὶ σάλικτος, καὶ πῆν' ἀλατωβόλα, σοὶ τάδε Μῆδων
 φοῖβε σὺν ἰξυτάις ἐκρέμασεν καλάνοις.
 ἔργων, ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν. ἣν δέ τι μείζον
 δωρήσῃ, τίς τῶνδε πλυπλάσια.

Αναβίβ' χολαστικῶ.

Σοὶ μάχῃ ἀγίγναμε, παράκτιον δὲ περιώπων
 ἐν ῥάγον ὠδὶς σᾶς ἀγέτ' ἀθροσάσας.
 σοὶ γὰρ καὶ σορίδων ὑλακῶ, καὶ ῥίσσμος αἰχμῶν
 αὐαδὲ, καὶ ταχυνῆς ἐργαλαυσφαγίης.
 δίδυμά τ' ἐν ῥοθίοις ἀπλῆμένα, καὶ καλαμντάς
 κῆμων, καὶ μογερῶν πέσμα σαγηνόβωλων.
 ἀνθετο δὲ Κλεόνικος, ἐπεὶ καὶ πόντιον ἄγρην
 ἄννε, καὶ πῶχτος πλάκας ἐξεφόβη.

ΑΓΟ ΚΙΘΑΡΩΙΔΩΝ. ΙΒ

Γαῦλον σιλεντιαρίῳ.

Τὸν χαλκοῦ τέττιγα λυκώρεϊ λοκρὸς ἀνύπτε
 εὐνομος, ἀθλοσάσας μνάμα φιλοσεφάν.
 ἦν γὰρ ἀγῶν φόρμιγγος. ὃ δ' ἀντίος ἵστατο παρθύς.
 αἰγ' ὅτε δὴ πλήκρῳ λοκρὶς ἐκρεξε χέλυς,
 βραγχὸν τεττηγῆα λύρας ἀπεκόμπασε χορδαί.
 πρὶν δὲ μέλος σχέζην ἀπρὸς ἀρμονίης,
 ἄβρον ἐπιβύζων κιθάρας ὑπερέζετο τέττιξ,
 καὶ τὸν ἀποιχομένῃ φθόγγον ὑπῆλθε μίτῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τὰν δὲ πάρος λαλαῶσαν ἐν ἄλυσιν ἀγρότιν ἢ χῶ,
 πρὸς νόμον ἀμετέρας βέβη λυροκτυπίης.
 τῷ σε μάκρ' ἡτῶε τῷ τέπ' ἰσι γεραίρῃ,
 χάλκεον ἰδρύνσας ὥδ' ὄν ὑπὲρ κιθάρας.
 Μακεδονίου ὑπά-

του.

Τὴν κιθάρην Εὐμόλπος ἐπὶ προπόδων ποτὶ φοίβῃ
 ἀνθετο, ζυγαλέην χεῖρ' ἐπιμεμρόμενος.
 εἴπε δὲ μὴ φαύσαιμι λύρης ἔτι, μὴ δ' ἐβελήσω
 τῆς πάρος ἀρμονίης ἐμμελέτημα φέρειν.
 ὡτ' ἑοῖς μελέτω κιθάρης μίτος· ἀντὶ δὲ πλήκρου,
 σκηπανίῳ ἥμερ' αἰς χεῖρας ἐρρυσόμεθα.

Λεωνίδου.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ὑπὸ δένδροισιν οἶδα καθίζων
 αἰεδεῖν, ζαθερεῖ καύματι θαλλόμενος,
 προίκιος ἀνθρώποισι κελυθῆτησιν αἰοιδῶς,
 θηλείης ἔρσης ἱεμάδα γυρόμενος,
 αἴψα καὶ ἀν' ἡλικίᾳ ἀθηναίης ἐπὶ δουρὶ
 ὦν τέπ' ἰγ' ὄφει μ' ὦ νερ' ἐφ' ἔζόμενον.
 ἔσων γὰρ μύσας ἐπ' ἔργμεθα, τόων ἀθῆνῃ
 ἐξ ἡμείων· ἢ γὰρ παρθένος, αὐλοθετῆ.

Αθηνον.

Τὸν νυμφῶν θεράπωντα, φιλόμβριον, ὕγρον αἰσιδόν,
 ὦν κύφαις τερπόμενον βάβραχον,
 χαλκῷ σπλῶσας τίς ὁδοιπόρος, αἴχως ἐθικεν
 καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀνεσάμενον.
 πλᾶζομένῳ γὰρ ἔδ' ἔξεν ὕδωρ οὐκ αἶρον αἰίσας
 κοιλάδος ἐκδροσερῆς ἀμφιβίῳ σώματι.
 φωνὴν δ' ἀγνῆταιραν ὁδοιπόρος ἐκ ἀπλείτων,

ΑΠΟ ΜΑΓΕΙΡΩΝ·ΦΙΛΙΠΠΟΥ. Ι7

Ξίφη τὰ πᾶλλων κνωδάων λαμνόμενα,
 πυριφόφης τε ριπίδας πυρηνέμους,
 ἰθμόν τε πολυύρητον, ἡδὲ τε βράποιον
 πυρὸς γέφυραν ἐχάρακν κρηνοδόκον,
 ζωμήρισίν τε πλὺ λίτους ἀφρηλόγον,
 ὅμῃ κρεάγῃ τῇ σιδηροδακτύλῳ,
 βραδυσκελὲς ἤρασε, σοὶ Τιμασίῳ
 ἔθηκεν, ἀκμῆς γύων ὀρρανισμένος.

Αρίωνος.

Χύβρον τοι, ταύτην τε κρεαγρίδα, καὶ βαθυκαμπῇ
 κλειδα συνῶν, καὶ τὰν ἐτνοδόκον τορναῶν,
 καὶ πτερίνκν ριπίδα, τὴν αὖ χαλκόν τε λείβητα
 σιὼν πελέκει, καὶ τὰν λαμνόμενον σφαγίδα,
 ζωμοῦ τ' ἀμρ' ὀβελόισιν ὄρυγρίδα, κν τε μαγείαν
 ἀπόγγον ὃ πρ' ἐμβαρῆ κεκλιμένον κοπίδι,
 καὶ τῆτον δικέραννον ἀλοβίβα, σιὼν δέ, θυεῖαν
 ἀντρίον, καὶ τὰν κρηνοδόκον σκεφίδα,
 ἐφοπόνος Σπινθήρ ἐρμῇ τάδε σύμβολα τέχνης
 θήκετο, δουλοσιώας ἀχθος ἀπώσάμενος.

ΑΠΟ ΜΕΘΥΣΩΝ·Ερατοθέους. Ι8

Οἶνοπότας Ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἀνθετο βάνχῳ.
 δέχνησο δ' ἀνμένεως· ἄλλο γὰρ ὅδ' ἔχει.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ· Σιμωνίδου. Ι9

Τόν δέ ποτ' ἑλληνεὺς ῥώμῃ χερὸς, ἔργον ἄρνος,
 ἀντρίμῳ ψυχῆς λήματι πηθόμενοι,
 πέρσας ἐξέλασαν τῶν, ἐλεύθερον ἐλλάδι κόσμον
 ἰδρύσαντο Διὸς βωμόν ἐλευθερίου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΑΠΟ ΝΑΥΤΩΝ. 20

Μακεδονίου ὑπάτου.

Νῆα Προσιδῶνι πλύπλανος ἀνθετο Κράντος,
ἔμπεδον ὅς νηὶ πέλανέ ρησάμενος,
αὐρῆς ὕκ ἀλέγυσαν ἐπὶ χθονός· ἥς ἐπι, Κράντος
αὐρὺς ἀνακλινθεὶς, ἄρομον ὕπνον ἔχει.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Νῆα σοι ὦ πόντε βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης,
ἀντίθεμαι Κράντος μηκέτι τεγγομένην.
νῆα, πλυπλανεῶν ἀνέμων πτερόν· ἥς ἐπι, δειλὸς
πλάκῃς ὠϊσάμην εἰσελάαν αἶδην.
πάντα δ' ἀπειπάμενος, φόβον, ἐλπίδα, πόντον, ἀέλαα,
πιστὸν ὑπὲρ γαίης ἰχθυον ἠδ' ὠρασάμην.

ΑΠΟ ΝΑΥΗΓΩΝ. Λυκίαν. 21

Γλαύκῃ, καὶ Νηρεΐ, καὶ ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ,
καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ, καὶ σαμόθρηξι θεοῖς,
σωθεὶς ἐκ πελάγους Λυκίλλιος, ὧδε κέκρυμαι
τὰς ῥίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ ὕδεν ἔχω.

Λυκίλλιος.

Εἰ κόνια τῆς κήλης Διονύσιος ὧδ' ἀνέθηκε,
σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεταράκοντα μόνος.
τοῖς μηροῖς αὐτῶν τὸν ὑπερδήσας, ἐκλούμβα.
ἔσω καὶ κήλης ἐντίσιν αὐτοχίῃ

ΑΠΟ ΝΕΩΝ. Θεοδωρίδης. 22

Αλικὸς αἶτε κόμαι, καὶ ὁ Κρῶβυλος· αἶς ἄπο, φοίβῃ
πέξατο μολπασσῇ καὶ ὦμος ὁ τετραέτης.
ἀέχμητάν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλανόεντα
παῖς ἡγησιδῆκε πτόνα τυροφόρον.

ὦ πᾶσι,

ὦ πᾶλλον, θεῖνός τ' ἐν Κρώβυλον εἰς τέλος ἄνδρα
οἶκός, καὶ κτεάνων χεῖρας ὕπερθεν ἔχειν.

Τὸ αὐτὸ.

Καλῶ σ' αὖ τέτιγι Χαριοθένης φίλῃ τῖνός
κρηθίσων, κέραις θῆν' ἄμαρ αὐθιᾶσι,
παῖ βοῖ χερνιφθέντα. παῖς δ' ἴσον ἀτέρι λάμπει,
πωλικὸν ὥς ἵππος χνοῦ ἀποσεισάμενος.

Κριναγόρου.

Ἐσπερίδης Μάρκελλος ἀνερχόμενος πλέμοιο
σφυλοφόρος, κρηναῖς τέρμα παρ' ἰταλίας,
ξανθὴν πρῶτον ἔκειρε γενεάδα. βύλετο παρὶς
ἔτω, καὶ πέμχαι παῖδα, καὶ ἄνδρα λαβεῖν.

Αἰθιόχου.

Ὀρίον ἀνθήσαντας ὕπ' ἀροτᾶφοισιν ἰδὺς
κρηρᾶμενος, γένυων ἄρσενας ἀγγελίᾳς.
φοῖβ' ἔθηκε Λύκων πρῶτον γέρας. ἄξατο δ' ἔτι
καὶ πολλὴν Λυκίων κρηρᾶν ὑπ' ἀροτᾶφων.

ΑΓΟΓΑΙΖΟΝΤΩΝ. 23

Λεωνίδου.

Εὐφριμόν τοι σφαῖραν, εὐκρόταλόν τε φιλοκλῆς
ἐρμείῃ ταύπῃ πυξινέην πλατύνῃ,
ἀσφαλῆος θ', οἷς πόλλ' ἐπεμήνατο, καὶ τὴν ἐλικτὴν
ῥόμβον, κρηρᾶν παῖνι ἀνεκρέμασεν.

Ασκληπιάδου.

Νικησας τὸς παῖδας, ἐπεὶ κελεύει γράμματ' ἔγραψε
Κώναντος, ὁ δ' ἄκοντ' ἀσφαλῆος ἔλαβεν.
καὶ με χάριν μύσης τὴν κωμικὴν ὥς δὲ Χάρητα
πρεσβύτην, βορύβω θῆκε με παιδαρίων.

ΚΚ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ
ΑΠΟ ΡΟΙΜΕΝΩΝ . 24

Αγαθίου χολασπικού.

Δικραῖρω, δικέρωτα, δασυκινάμω, δασυχαίταν
ἱέαλον, ἀσκήρωμω, λόχμιον, ὑλοβάτα
πανὶ φιλοσκοπέλω, λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
κνακὸν ὑπηνήταν τὸν δ' ἀνέθηκε ζάγον.

Λεωνίδε.

Τῷτο χιμαροβάτα Τελέσων αἰγόννου χι Πανὶ
τὸ σκύλες ἀγρίης τείνε κῆτὰ πλατάνω,
κῆ τῶν ραιβόκφανον ἐὺσθρβυγα κορυάαν,
ἃ πάρος αἰ μωπῆς ἐσφύελιξε λύκας,
ζαυλοὺς τε γλαγοπήγας, ἀγωγαῖόν τε κνωαίχαν,
κῆ τῶν ἀνρίνων λαμοπέδαν σκυλάκων.

Ιωάννου ποιητῆ τῆ βαρβυκῆλλε.

Γειθοῖ, κῆ Παρίε, παντάν, κῆ κηρίε σίμβλων
τῆς κελυκοσφάνου νυμφίος Εὐρωόμης,
ἐρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βυκόλος. ἀλλὰ δέχοισθε
ἀντ' αὐτάς, παντάν. ἀντ' ἐμέθεν, τὸ μέλι.

Μακεδονίε ὑπάτε.

Δάρνις ὁ συρικτὰς ῥομερῷ περὶ γήραι' κέμνων,
χειρὸς ἀεργηλῆς τὰς δὲ βαρυσομίαν,
πανὶ φιλαγραίω νομίαν ἀνέθηκε κορυάαν,
γήραι' ποιμενίων παυσάμενος κῆμάτων.
εἰσέτι γὰρ σύριγγι μελίσσεται. εἰσέτι φωνὰ
ἄρμος ἐν ῥομερῷ σώματι ναιετάει.
ἀλλὰ λύκοις σίντησιν ἀν' ὄρεα, μή τις ἐμείο
αἰπόλος. ἀγγείλη γήραος ἀδρανίην.

Αδέσποτον.

Αὐλὸς Πανὶ Μελίσκος. ὃ δ' ἐννεπε μὴ γέρας ἄρειν
τύτοις. ἐκ κηλάμων οἷσρον ἐπεσπασάμην.

Ανύτης.

Φριξομόμα τὰδὲ Γανί, καὶ αὐλίσιν θέτο νύμφαις
 δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θούδοτος αἰονόμος,
 αἶ μιν ὑπὸ ζαθέοιο θέρουσ' μέγα κεννηῶτα
 παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

ΑΓΟΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ. 25

Σιμωνίδου.

Τόξα τὰδὲ πολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος,
 νηῶν ὑπὸ ἀθηναίης κείται ὑπωρόφια,
 πηλάκι δὴ συνόωτα κατὰ κλόνον ἐν δαΐφωτων,
 περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

Μνησάρχου.

Σοὶ κεν καμπύλα ῥέξα, καὶ ὁ χέαιρα φαρέτρα,
 δῶρα παρὰ Προμάχου φῶϊβε τὰδὲ κρέμαται.
 εἴς δὲ πτερόεντας, ἀνὰ κλόνον ἀνδροῦς ἔχουσιν
 ἐν κραδίαις, ὁλοᾶ ξείνια δυσμενέων.

Αντιπάρχου σιδωνίου.

Τὰν πρὶν ἐνυαλίοιο, καὶ εἰράνας ὑπὸ φᾶτιν,
 μέλπουσαν κλαγγὰν βάρβαρον ἐν σωμαίων,
 χαλκοπαγῇ σάλπιγγα, γέρας Φερένικος ἀθάνα
 λήξας καὶ πολέμου, καὶ θυμέλας, ἔθετο.

Σιμωνίδου.

Οὕτω τοι μελὴν ταναὴν πρὶ κίονα μακρὸν
 ἦσο, πανομραῖω Ζηνὶ μένυσ' ἱέρα.
 ἦδ' ἡ γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτὴ τε τέχουσαι
 πυκνὰ κραδαινομένη διήϊω ἐν πλέμῳ.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Λασιδα ταυρεῖν ἔρυμα χρὸς ἀντιβίων τε
 Πολλάκις ἐχέιν γασσαμένην χολάδων,

ΚΚ ἡ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμον ἀπὸ γέρνοιο χιτῶνα,
καὶ κόρυ, ἱππείας θριεῖ δασυομένην,
ἀνθετο Λισίμαχος γέρας ἄρει, γιγαλέον νῆα
ἀντὶ πανοπλῆος βαλκτρον ἀμφάμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Ζηνὶ πόδ' ὁ μφάλιον σάκεος βύφος, ὃ ἐπιλαίην
ἔχεν ὄρισάων, ἀνθετο Νικηγόρας.
πάν δ' ἐπὶ λοιπὸν, ἀκοντὸς, ἰσθμὸς τε χαλᾶζει
χερμάς, καὶ ξιφείων ἐξεκόλαφε γένυς.
αἰνὰ καὶ ἀμφίδρομπον ἐὼν πόδε χειρὶ μεναιχμα
σώζετο Νικηγόρα· σῶζε δὲ Νικηγόραν.
θεσμὸν τὴν σπάρτασ μενεγύλοπιν, ἀμφὶ βοεία
τῇδε τις ἀθρήσας πάντα φυλααόμενον.

Γαλλαδά.

Τὸν βῶ, καὶ τὰς νῆα, τὰν τ' ἀσπίδα, καὶ δόρυ, καὶ κρᾶ,
Γορδίοπριλάριος ἀνθετο Τιμοθέω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Εὐτολμίῳ

Ἰλλυστρῷ.

Κνημίδα, θώρηκα, σάκος, κόρυ, ἔγχος, ἀθήνη
ῥῆφος μεμβριάδης γέλλιος ἐκρέμασεν.

Αντιφίλου.

Δῶρας ἀλεξάνδροιο, λέγει δέ σε γράμματ' ἐκείνῳ
ἐκ πλέμης θέσθαι σύμβολον δῶτέμιδι,
ὅπλον ἀνικητοιο βραχιόνος· ἃ καλὸν ἔγχος,
ὃ πόντος, καὶ χθὼν εἶνε κραδαινομένη.
ἵλαθι δῶρας ἀταρβές· ἀεὶ δέ σε πᾶς τις ἀθρήσας,
ταρβήσῃ, μετὰλης μνησάμενος παλάμης.

Ηγησίππου.

Ασπίς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμαγόρος ἦμαι
ναῶ ὑπωροφίασ Γαλλαάδος ἀλκιμάχας,

πλάσιν δαρείν κικονιμένα ἐκ πλέμοιο,
 ἥν με φέροντ' αἰετ' ῥυσσμένα θανάτῳ.

Αἰήλον.

Ἦδη τῇδε μένω πλέμῳ δίχῳ, καλὸν ἀνακτες
 σέρνον ἐμὸν νῶτον πλάσιν ῥυσσμένα.
 καί περ πλεβόλῃσι βῆς, καὶ χερμάδι' αἰνὰ
 μυρία, καὶ δολιχὰς δεξαμένα χέμακας,
 ὅτε κλεινοῖο λιπῶν περιμάκῃα πῆχυν
 φημί κατὰ βλοσυρὸν φλοῖσπον ἐνυαλίου.

Λεωνίδου.

Οὐτώ τοι θυρεὺς, ὅ κτ' κρᾶνι, ὅ κτ' ὄφρα νῆς
 θώρηκας, πᾶσι δ' αἰμαλέας κοπίδας,
 ταῦτ' ἀπ' ἀνκυρῶν κορυφάσια ἐντὶ ἀθάνα
 ἄγων Εὐανθὸς θῆχ' ὁ βιαομάχας.

Τ' αὐτὸς.

Τὸς θυρεὺς ὁ μολοαδὲς ἰτανίδι δῶρον ἀθάνα
 Γύρρος ἀπ' ἑρασέων ἐρέμασιν γαλατῶν,
 πάντα ἥν ἀντιγόνῃ καθελὼν σπάρῃ. ὃ μέγα θαῦμα,
 αἰχμηταὶ καὶ νῆες, καὶ πάρος αἰακίδαι.

Τ' αὐτὸς.

Οἷδ' ἀπ' ἀνκυρῶν θυρεάπιδες, οἷδε χαλινοὶ
 σοιχιδόν, ξεστοίτ' ἀμφίβολοι χέμακας,
 δέδμηται, πρὸς αἰὲς ἵππους τε, καὶ ἀνδράσ
 Παλλάδι. τῆσδ' ὁ μέλας ἀμρέχανεν θάνατος.

Μελεάγρου.

Τίς τάδε μοι ἐνητῶν περὶ θρηγκοῖσιν ἀνῆκε
 σκυῖλα, παναιχίην τέρψιν ἐνυαλίου;
 ὅτε γὰρ αἰγανέαι περιχέδον, ὅτε τι πῆληξ
 ἄλοφος, ὅτε φόνω χρανθὲν ἀνὴρ σάκος.

ΚΚ iiij

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

ἔν' αὐτῷ γανδόντα, καὶ ἀσυρέλικτα σιδήρῳ,
 οἷά περ ὅκ' ἐνοπῆς, οἷα χορῶν ἔναρα.
 οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον. ὅπλα δὲ λυθρῶ
 λειβόμενα βροτέῳ, σικκὸς ἄρμος ἔχει.

Φιλίππου.

Εμβολὰ χαλκογένη, φιλόπλοα τέχεα νηῶν,
 ἀκτικῶς πλέμῃ κείμεθα μαρτύρια.
 ἡνὶ δὲ σιμβλῶς κηροῦσθ' αἰῶρα μελισσῶν,
 ἐσμῶ βομβητῇ κυκλῶσε βριθόμενα.
 καίσαρος ἀνομίης χρηστὴ χάρις. ὅπλα γὰρ ἐχθρῶν,
 κερπὺς εἰρήνης ἀντεδίδαξε φέρειν.

Ἀντιπάτρου.

Ἡ κόρυς, ἀμροτέρην ἔλαχον χάριν. εἰ μὴ δ' ὀρᾷσθαι
 καὶ τερπνὴ φιλίοις, καὶ φόβος ἀντιπάλαις.
 ἐν δὲ Πυλαμένεος, Γείσων μ' ἔχει. ἐπρεπεν ἄλλαις
 ὅτε κόρυς χαίταις, ὅτε κόμαι, κόρυθι.

ΑΠΟ ΤΑΧΥΓΡΑΦΩΝ. 26

Φιλίππου.

Κυκλοτερὴ μόλιβον, σελίδων σιμάντορα πλουρᾶς,
 καὶ σμίλιν δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα,
 καὶ κενονιδύπαστην, καὶ πῶν παρὰ θῖνα κίστηριν,
 αὐχμηρὸν πόντυ φημαρέντα λίβον,
 καλλιμένης μούσας ἀπαυσάμενος κομάτοιο,
 θῆκεν, ἐπεὶ γῆρα κανθὸς ἐπεσκέπετο.

Αθίλον.

Γραμμορῶν πλήθοντα μελάσματι κυκλομόλιβον,
 καὶ κενόνα γραφίδων ἰθυώτων φύλακα,
 καὶ γραφικοῖο δοχεῖα κελευνοτάτοιο ρεέθρου,
 ἅφα τε μισοτόμους ἀγλυφείας κελάμους,

πρὸ χαλέην τε λίθον, δοναίων ἀνθιγέα κῆρμον,
 ἐνθα περιβιβέων ὁ ξυῖ χάραγμα πέλῃ,
 καὶ γλυφανῶ κελάμου πλατέος γλωχίνα σιδήρῃ,
 ὅπλα σοι ἐμπορίης ἀνθετο τῆς ἰδίης,
 κειμηκῶς Μενέδημος ὑπ' ἄχλυσος ὄμμα παλαιὸν
 ἔρμείᾳ. σὺ δ' αἰεὶ φέρβε σὸν ἐργατίνην.

Γαῦλῃ σιλεντιαρίου.

Γυρὸν κυανέης μόλιβον σιμάντορα γραμμῆς,
 καὶ σκληρῶν ἀκόνην φη χαλέην κελάμων,
 καὶ πλατῶν ὁξυτῆρα μισοχιδέων δονακῶν,
 καὶ κενόνα γραμμῆς ἰθυπόρου ταμίην,
 καὶ χρόνιον γλυπτοῖσι μέλαν πεφυλαγμένον ἀνέροις,
 καὶ γλυφίδας κελάμων ἄκρα μελαινομένων,
 ἔρμειν φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνῳ ἐκρεμέσῃ ἦδη
 ἦλθε κατ' ὀφθαλμῶν ῥυστὸν ἐπισκωλίον.

Αδελον.

Τὸν προχέοντα μόλιβον, ὃς ἀφ' αὐτὸν οἶδε χαράσσειν,
 ὀρθὰ παραξύνῃ ἰθυτενῇ κενόνα,
 καὶ χαλῦβα σκληρὸν κελαμηράρον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
 ἠγεμόνα γραμμῆς ἀπλανέος κενόνα,
 καὶ λίθον ὀκρυόεντα, δόναξ ὅθι διατὸν ὀδόντα
 θάγεται, ἀμβλιωθεὶς ἐκ δολιχογραφίης,
 καὶ βυθίην πρίτῳτος ἀλιπλάγματοιο χαμαίνην
 σπόμενον, ἀκροσρίην πλαζομένης γραφίδος,
 καὶ κίστην πολὺωπα μελανδόκον, εἰν ἐνὶ πάντα
 ἀνγραφέος τέχνης ὄργανα ῥυσμένην,
 ἔρμειν Καλλιμένης, φρομερὴν ὑπὸ γήραος ὀνύχῃ
 χεῖρα καθαυρόζων ἐκ δολιχῶν καμάτων.

Αδελον.

Αβροχον ἀπλανέος μόλιβον γραπτήρα κελάνθη,
 ἥς ἐπιβιβάζεται γράμματος ἀρμονίη,

ΚΚ ιιγ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ κενόνα φοχαλοῖο κυβερνητῆρα μολίβδον,
καὶ λίσσας ῥηπὶν ἀπόγυν εἰδομένην,
καὶ μέλανος σταθεροῖο δοχίτον, οἷμα καὶ αὐτῶν
ἀνθρώπων καλῶν ἀκροβαρεῖς ἀκίδα,
ἀπόγονοι δὲ βλάστημα, χυτὴς λεγμῶνα θαλάσσης,
καὶ χαλκὸν δονάκων τέκτονα λεπτάλεων,
ἐνθάδε Καλλιμένης φιλομειδέσιν ἀνθετο μύσαις,
γῆραϊ κεκμηκὼς ὁ μμεκτα, καὶ παλάμην.

Ἰνδικαντὸν ἀπὸ ὑπέρχων ἀγυπτεῖ.

Α κλινέας γραφίδεαιν ἀπιθιόντα πρέας
τὸνδε μόλιβδον ἄγων, καὶ μολίβδ κενόνα
συνδρομον ἡνιοχῆα, πολυρήτη τ' ἀπὸ πέτρης
λαῶν, δὲ ἀμβλεῖαν θῆκε γένει καλῶν,
συνδ' αὐτοῖς καλῶμοισι μέλαν, μυστήρια θωνῆς
ἀνδρομένης, σμύλης τ' ὀξύμον κοπίδα,
ἔρμειν φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνος ὁ μμεκτος αὐγὴν
ἀμβλαύσας, παλάμη δῶκεν ἐλευθερίην.

Τὸ αὐτὸ.

Αὐλακας ἰθυπόρων γραφίδων κύκλοις χαράων,
ἀνθεμά σοι πρῶχθεῖς ἔτος ἐμὸς μόλιβος,
καὶ μολίβδω χρωστῆρι κενῶν, τύπην ὀρθὸν ὁ πάζων,
καὶ λίθος ἀνχιδέων θηγαλέος καλῶν,
συνδ' καλῶμοις ἄγος τε μελανδοκον, οἷσι φυλάσσει
αἰὼν ἐνομένοισι γῆραι ἀποιομένων,
δ' ἔχνησο, καὶ γλυπῆρα σιδήρεον ὠθεράσους ἄρης
συνδ' μύσαις, ἰδίην δῶκε δακτορίην.
ἔρμειν, σὰ γὰρ ὅπλα, συνδ' ἀδρανέος φιλοδήμης
ἴθωκε ζωνὴν, λειπόμενοις βίου.

ΑΠΟ ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΩΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. 27

Αὐλὸν κερμινυτῆρα τὸν φιλήνεμον,
ῥήνην τε πσι' χρυσον ὠκυδηκτορα,

καὶ τὸν

καὶ τὸν δὲ χιλον κερκίνον πυράρειτην,
 πλωκὸς πόδας τε τῶςδε λευκὰν ἡλόγυς.
 ὁ χρυσοτέκτων Δημοφῶν κυλληνίῳ
 ἔθηκε, γῆρα κενθὸν ἐξοφωμένος.

Γαρχατίς.

Ἐκ πυρὸς ὁ ραϊσῆρ, καὶ ὁ κερκίνος, ἦ τε πυράρειη,
 ἀγκισθ' ἡραίσῃ δῶρα Πολυκράτεος.
 ὧ πυκνὸν κροτέων ὑπὲρ ἄκμονος, αὔρετο πασιὴν
 ὄλβον, ὃ τ' ὕρην ὠσάμενος πενίην.

Φιλίππου.

Στάθμην ἰθυτενὴ μολιβαχθεῖα, δρυτυπῆ τε
 σφύραν, καὶ γυρὰς ἀμφιδέτους ἄρίδας,
 καὶ στιβαρὸν πέλεκυν πελεχέμον, ἰθύδρομόν τε
 πρίονα μιλτεῖῳ σάγματι πειθόμενον,
 δρύπανά θ' ἐλκεσί χιρα, τέρεβράτε, μιλοθυρῆ τε
 χοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ φαλλομένην κενόγι,
 σοὶ κούρη γλαυκῶπι Λεόντιχος ὥπασε δῶρον,
 ἄνθος ἐπεὶ γήων, πᾶν ἀπέδυσε χρόνος.

Λεωνίδου.

Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τᾶς Γαλλὰς δὲ πῆχυν ἀκμῆς,
 καὶ τετανθὸν νώτῃ κερκίῳ μενον πρίονα,
 καὶ πέλεκυν, ῥυκθάναντ' ἀναγέα, καὶ περιγῆς
 δρύπανον, ἐκ τέχνας ἀνθετο παυσάμενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ ἑβδόμῳ τμήματι περιέχεται ἑταιρικήτις
να ἀποβέγματα. τὰ μὲν, ὡς ἐγνώμικα. τὰ δ' ὡς ἐπιστο-
λαί. τὰ δ' ὡς ἀνέκδοτα ἐτυχευ, ὅσα μὴ πρὸς τὰ ἀσεμνόν-
τερον, καὶ ἀχρότερον ἀποκλίνῃ. τὰ γὰρ τοιαῦτα, πλὴν
ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ὄντα, παρέλιπε φησὶν ὁ Πλανύδης.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Δὺ μέλος γῆ Πᾶνα ὅν δ' ὀχθ' ἀπὸ
κτῆδι μέλῃς

Ζηνοφίλα λίγῃ, ἅδ' ὀκρέμης τί μέλος;
ποῖ σέ φύγω; πάντῃ με περισίχου-
σιν ἔρωτ' ὄν,

ἅδ' ὅσον ἀμπνῶσαι βαιὸν ἕως χρόνον.
ἢ γὰρ μοι μορφή βάλλει πόθιν; ἢ πάλι μῦσα,
ἢ χάρις· ἢ τί λέγω; πάντα πυρὶ φλέγομαι.
Τῷ αὐτῷ.

Νῆ ὅν ἔρωτα, θέλω ὅ παρ' ὕασιν ἡλιοδώρας
φθέρμα κλύειν, ἢ τᾶς Λιτοῖδεω κιθάρας.
Αἰνιλον.

Τίς, ῥόδον ὃ σέφανος Διονισίου, ἢ ῥόδον αὐτῷ
τῷ σεφάνῳ; δοκέω λείπεται ὃ σέφανος.

Μελεάγρου.

○ σέφανος περὶ κρατὶ μαραίνεται ἡλιοδώρας.
αὐτῇ δ' ἐκλάμπη τῷ σεφάνου σέφανος.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡδὴ λανκὸν ἔον θάλλῃ-θάλλῃ δὲ φίλομβρος
νάρκιστος, θάλλῃ δ' ὕρεσίφοιτα κρίνα.
Ἡδὴ δ' ἡ φιλέραστος ἐν ἀνθεσιν ὠριμον ἄνθος,

Ζηνοφίλα, πρὸς ἡδ' ὀκρέμης ῥόδον.
λειμῶνδ' ἢ τί μάταια κόμαις ἐπιφαιδρά μελᾶτι;
ἢ γὰρ πᾶς, κρείων ἡδ' ὀκρέμης σεφάνων.

Τῷ αὐτῷ.

Γλέξω λανκὸν, πλέξω δ' ἀπαλοῖς ἅμα μύρτοις
νάρκιστον, πλέξω καὶ τὰ μελῶντα κρίνα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πλέξω καὶ κρόκον ἡδυνά. ἐπὶ πλέξω δ' ὕαμινθεν
 προφύρείν, πλέξω καὶ φιλέραστα ῥόδα,
 ὡς αὖν ἐπὶ κροτάροις μυροβοσρὺ χυ ἡλιοδώρας
 ὁπλόκμον χέτην ἀνθοβολῇ σέφανος.

Τ' αὐτ'.

Φαμί πρ' ἐν μύθοις τὰν ὀλλαλον ἡλιοδώραν
 νικῆσεν αὐτὰς τὰς χάριτας χάρισιν.

Τ' αὐτ'.

Οξυβόαι κώνωπες, ἀναιδέες, αἵματος ἀνδρῶν
 σίφωνες, ἀνδρῶν κνώδαλα διπέρυγα,
 Βαδὼν Ζηνοφίλαν λίτομαι, πάρεθ' ἡσυχον ὕπνου
 ἄδειν. τὰ μὰ δ' ἰδὲ σαρκοφαγεῖτε μέλη.
 καὶ τί προσήκεσθ' αὐδῶ; καὶ θῆρ' ἄτεχνοι
 τέρπονται βυφερῶ χρωτὶ χλιαινόμενοι.
 αἷ' ἐτι νῦν προλέγω καὶ θρέμματα, λήγετε πόλιν,
 ἢ γνώσεσθε χερῶν ζήλοτύπων δυνάμιν.

Τ' αὐτ'.

Γταῖης μοι κώνωπ' ταχὺς ἄγγελος. ἔασι δ' ἄκροισ
 Ζηνοφίλῃς φαύσας, προσφιθυρίζετὰς,
 ἄρτυπος μίμνει σε. σὺ δ' ὦ λήθαργε, φιλοῦντων
 ὀδεις. εἴα. πέτον. ναὶ φιλόμουσε, πέτον.
 ἡσυχὰ δὲ φθέγγεαι, μὴ καὶ σύγκοιτον ἐγείρας,
 κινήσης ἐπ' ἐμοὶ ζήλοτύπους ὀδύνας.
 ἢν δ' ἀνὰ τῆς πλὴν παῖδα, δ' ὁρᾷς σέφωσέ λεόντος
 κώνωπ', καὶ δώσω χειρὶ φέρειν ῥόπαλον.

Τ' αὐτ'.

ἢν πλὴν νηξάμεναν χαροπόις ἐνὶ κῆμασι Κέπριν,
 ἔστι καὶ ἐκ μορφῆς ἄβυφερά, πουφερά.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐγὼς ἐμῆς καρδίης πῶς οὐκ ἔλαλον ἡλιοδώραν
φυχὴν τῆς φυχῆς ἐπλασεν αὐτὸς ἔρωτος.

Σιμωνίδης.

Βοῖδιον αὐλητὶς, καὶ πυθιάς, αἳ πρὶ ἔρασι
σοὶ Κύπρι, τὰς ζῶνας, τὰς τε γρατὰς ἔθεσαν.
ἔμπρε, καὶ φορτικῇ, τὸ σὸν βαλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἰ ζῶσαι, καὶ πόθεν οἱ πίναντες.

Μελέαγρου.

Ἀνθοδίαιτε μέλινα, τοῖ μοι χρὸς ἡλιοδώρας
φαύεις, ἐκ προλιπῶσ' εἰαρινὰς κελυκας;
ἢ σύ γε μνηνύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δῦσσιον,
πικρὸν αἰεὶ καρδίᾳ κέντρον ἔρωτος ἔχει.
ναὶ δοκέω, τὸ τ' ἦν. τὸ τ' ὦ φιλέρασε. παλὶ μπερ
σεῖχε. πάλαι πῶς σὴν οἶδα μιν ἀγγελίην.

Αἰνίου.

Καὶ πυρὶ, καὶ νιφετῷ με, καὶ εἰ βάλαιο, κεραυνῷ
βάλλε, καὶ εἰς κρημνὸς ἔλκε, καὶ εἰς πελάγη.
ἐν γὰρ ἀπαυδῆσαντα, πόθοις, καὶ ἔρωτι δαμέντα,
ὅδ' Ἄϊδος ῥύχει πῦρ ἐπιβαλλόμενον.

Μελέαγρου.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γένηθε. λέγει δ' ὅτι τὰς φιλέρωτος
Ζηνοδίᾳ φαύει τὸ καλὸν σώματος.
ὄλβιον. εἴθ' ὅτ' ἐμοῖς χεῖλεσιν χεῖλεα θέσῃ,
ἀπναιστὶ φυχάν τάν ἐν ἐμοῖ, προπίοι.

Τῷ αὐτῷ.

Κιρύνω τὸν ἔρωτα ἐν ἄγριον. ἄρτι γὰρ ἄρτι
ὀρθρινὸς ἐκ κοίτης ὥχεται ἀπ' ἡμέρας.
ἔστι δ' ὁ παῖς γλυκὺ δακρυς. αἰεταλός. ὡκὺς. ἀθαμβής.
σιμὰ γελῶν. πτερόεις. νῶτα φαρεῖσθ' ὁρός.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

παρὸς δ' ἔκ' ἐχ'ω φράζειν τίνος. ὅτε γὰρ αἰθῆρ,
 ἔχθων φησι τεκῆν ἦν θρασύ, ἔπέλατος.
 πάντῃ γὰρ, καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται. αὐτὸς ὁραῖτε
 μήτε ναῦ φυχαῖς ἄλλα τίθῃσι λίνα.
 καίτοι κείνος ἰδὺ περὶ φωλεόν. ἔμε λέληθας
 τοξότα, Ζηνοφίλας ὁμμασι κρυπτόμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Γωλεῖσθω καὶ μαρὸς ἐτ' ἠκόλοισι κερταύδων,
 πωλεῖσθω. τί δέ μοι τὸ θρασύ τῶτο πρέφειν;
 καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ, καὶ ὑπόπερον ἄκρα δ' ὄνυξι
 κνίξ. καὶ κλαῖον πλά, μεταξὺ γελᾷ.
 παρὸς δ' ἐτί λοιπόν, ἄφρεπτον. αἰέταλον. ὄξυ δ' ἐδορμὸς.
 ἄγριον. ἔδ' αὐτῷ μακροὶ φίλα τιθασόν.
 πάντα τέρας τοιγάρ, πεπράσεται. εἴ τις ἀπόπλους
 ἔμπρος ὠνεῖσθαι παῖδα θέλοι, προσίτω.
 καίτοι λίαν ἐτ' ἰδὺ δεδακρυμένος. ὅτι σε πωλῶ.
 θάρσει. Ζηνοφίλα σάφροφος ὥδε μένε.

Τῷ αὐτῷ.

Εἶπε Λυκαίνειδι Δορκῆς, ἰδὺς ἐπικτητὰ φιλήσας,
 ἥλως. ἔκρυπται πλάσθ' ἐρωτὰ χρόνος.

Λεωνίδου.

Οὐκ ἀδίκῳ ἦν ἐρωτὰ. γλυκὺς. μαρτυρομαι αὐτῷ
 κύνριν. βέβλημαι δ' ἐκ δολίχ' κέρως.
 καὶ πᾶς τεφροῦμαι. θερμῷ δ' ἐπι, θερμόν ἰάλλει
 ἄφρακτον. λωφᾷ δ' ἔδ' ὅσον ἰοβόλος.
 χῶ θνητὸς ἦν ἀγρόν ἐσώκει. θνητὸς ὁ δαίμων;
 τίσομαι. ἐγκλήμων δ' ἐσομ' ἀγεζάμενος.

Μελεάρχου.

Νύξ μακρὴ, καὶ χεῖμα. μέσσην δ' ἐπὶ πλάδα δαΐει.
 καὶ γὰρ παρ' προθύροις νέωμαι ὑόμενος.

φωθεὶς τῆς Δολίης ἐλένης πόθῳ. ὃ γὰρ ἔρωτα
Κύπρις, ἀνιρὸν δ' ἐκ πυρὸς ἦκε βέλος.

Τῷ αὐτῷ.

Γυμνὴν ἦν ἐσίδης καλλίστην ὧ ξένε, φήσας,
ἥλλακται διπλοῦν γράμμα συρηκοσίῳν.

Ποσειδίππου, ἢ Ασκληπιάδου.

Αὐτοὶ πῶ ἀπαλὴν Εἰρήνιον εἶδον ἔρωτ' ὅς,
Κύπριδος ἐκ χρυσεῶν ἐρχόμενοι θαλάμων,
ἐκ φριχτῶς ἀχρὶ πρῶν ἱερὸν θέλος, οἷά τε λυγρῷ
γλυπτὴν παρθενίων βριθομένην θαλάμων.
καὶ πολλὰς ὅτε χερσὶν ἐπ' ἡϊθέοισιν οἷσ' οὖς
ῥέε' ἄρ' ἀρπετόντης.

Μελεάγρου.

Ζηνοφίλας, θέλλος μὲν ἔρωσ. σὺ γκοῖτα δὲ φίλῃσιν
Κύπρις ἐδωκεν ἔχειν. αἶ χάριτ' ὅς δὲ, χάριν.

Τῷ αὐτῷ.

Ναὶ μὰ τὴν ἀπλόχμον Τιμῶς φιλέρωτα κίκιννον,
καὶ μυρόπνοον Δημῶς χῶτα τὴν ὑπναπάτην,
καὶ πάλιν ἱλιάδος Φίλα πάγνια, καὶ φιλάργυρον
λύχρον, ἐμῶν κώμων πολλὰ πτόντα μέλι,
βαῖδ' ἐχὼ ῥέ λειφθὲν ἔρωσ ἐπὶ χεῖλεσι φῶμα.
εἴ γ' ἐθέλεις, καὶ τὸτ' εἰπὲ, καὶ ἐκπύσομαι.

Ασκληπιάδου.

Αἰσάμια Βιπῶ, καὶ ἄνιον, εἰς ἀφροδίτης
φοιτᾷν τοῖς αὐτῆς ἢ ἐθέλοισιν νόμοις.
εἰς δ' ἔτιρ' αὐτομολοῦσιν, ἀ μὴ κελεύειν ὅτι Κύπρι,
μίσση τὰς κοίτας τὰς παρὰ σοὶ φυχάδας.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ θαλλῷ Διδύμῃ με σαυήρπασεν. ὧ μοι ἐγὼ δὲ,
τήκομαι ὥς κηρὸς παρ' πυρὶ θέλλος ὀρῶν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἢ δὲ μέλαινα, τί ἔστο; καὶ ἀνθρακῶς. ἀλλ' αὖ ἐκείνης
θάλλω μεν, λάμπω δ' ὥς ῥόδα καὶ κελυκῶς.

Προσείδ' ἴπου.

Αἶσος μ' ἔρω, τὸν ἄχρυσον ἐμοὶ πόθον ἡλιοδώρας
κοίμισον, ἀδελφεὶς μῦσαν ἐμὴν ἱκέτιν.
νῆ ῥ' ὅρ δ' ἡ τὰ σὰ π' ἔα, τὰ μὴ δεδιδασμένα βάλλειν
ἄλλον, αἰεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πῆν' ἀχέοντα βέλη,
εἰ καὶ με κτείνης, λείψω φωνὴν προΐεντα
γράμματ', ἔρωτος ὄρα ξεῖνε μαιφονίην.

Αἰσθί' ὁ χολαστικῶς.

Εἰ φιλέεις, μὴ πάμπαν ὑπεκλασέντα χαλαάτης
θυμὸν ὀλιθηρῆς ἐμπλεον ἱκεσίης.
ἅμα τι καὶ φρονέοις στεγανότερον, ὅσον ἐρύσαι
ὄφρ' ἴδω, ὅσον ἰδεῖν βλέμματι φειδομένῳ.
ἔργον γάρ τι γυναιξὶν ὑπερφιάλτης ἀθερίξιν,
καὶ κατακταῖ χάριν τῶν ἄν' οἰκροτάτων.
κείνος δ' ἔστιν ἄριστος ἐρωτικὸς, ὃς τὰδε μίξει
οἶκτον ἔχων ὀλίγη ξυγὼν ἀγνορίῃ.

Γαῦκ' οἰλεντιαρί'.

Χρῦσιος ἀφ' αὐτοῖο διέτμαγεν ἄμμα κορείας
Ζεῦ, διαδύς Δανάας χαλκελάτης θαλάμους.
Φαμί λέγειν τὸν μῦθον ἐγὼ τὰδε, χαλκεανινῶ
δάπεδα, καὶ δεσμὸς χρυσὸς ὁ πανδαμάτωρ.
Χρυσὸς, ὅλως ῥητῆρας, ὅλας κληῖδας ἐλέγξ.
Χρυσὸς ἐπιγνάμπτει τὰς σοβαροβλεφάρους.
καὶ Δανάας ἐλύγωσεν ὅδε φρένα· μή τις ἐραστὴς
λυσέσθω Γαργίαν, δόρυριον παρέχων.

Αἰσθί' ὁ χολαστικῶς.

Τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα, τὸν ἐν θυμέλῃσι Μενάνδρου
κείραντα γλυκερὸς τῆς ἀλόχου πλοκήμης,
ἢ πλοῦτος

ἑπλοτέρους Πόλεμων μιμήσατο. καὶ τὰ ῥοδῶνθις
 Βότρυχα, παντὶ μοῖς χερσὶν ἐλήϊσατο.
 καὶ ῥαχικοῖς ἀχέαι τὸ κωμικὸν ἔργον ἀμείψας,
 μᾶστιξεν ῥαδινῆς ἀψευθυτέρας.
 ζήλομανές τὸ κόλασμα. τί τὸν πόσον ἦλτε κῆρυ,
 εἰ με κατοιικτεῖρειν ἠθέλε τεύρομενον;
 χέτλιος ἀμφοτέρους δι' διέτμαγε μέγχι καὶ αὐτῶ
 βλέμματος, ἐντύσας αἰδοπα βασκινίην.
 αἰὲν ἔμψης, τελέθει μισθόμενος. αὐτὰρ ἔγνω,
 δύσκολος, ὃ χ' ὁρόων πῶς περικυρομένην.

Τὸ αὐτῶ.

Εἰ καὶ νῦν πρήσσει κατάννασε, καὶ τὸ θαλυκρὸν
 κείνο κατὴμβλακῶν κέντρον ἐρωμανίης,
 ὠφελὲς ὡς Κλειόβουλε πόθος νεότητος ἐπιγνῶς,
 νῦν καὶ ἐποικτεῖρειν ὀπλοτέρων ὀδυνῶν,
 μήδ' ἐπὶ τοῖς ξαντοῖς κοτέειν μέγα, μὴ δὲ κομῶν
 πῶς ῥαδινὴν κῆρην παμπαν ἀπαλαῖσαι.
 ἀντίπαλος τῇ παιδί πάρος μεμείληστο ταλαίνῃ.
 καὶ νῦν ἐξαπίνης ἀντίπαλος γέγονας.

Γαῦλος σιλεντιαρίδης.

Μέγχι τίνος φλογέσσαν ὕπκλ' ἔπλοντο δὲ ὀπωπῆν,
 φώριον ἀλλήλων βλέμμα τιτυσκόμεθα;
 λευτέον ἀμφραδίην μελεδήματα. κῆν τις ἐρύξει
 δροῦσας, ἢ λέξας ἐχθρὸς ἔρωτος ἀνὴρ,
 φάρμακον ἀμφοτέροις ξίφος ἔσεται ἠδὲ ἡμίτ,
 ξυδὼν αἰεὶ μεθέπην ἢ βίον, ἢ θάνατον.

Αἰαθίου χολαστικῶς εἰς Ἀριάδην
 πιθαριστρίδα.

Εἴ ποτε μὴ κινθάρης ἐπαφήσαστο πλῆκτρον ἔχουσα,
 κῆρυ Τερψιχόρης ἀντιμέλιζε μίτοισι.

LL

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἴ ποτε δὲ τραχὺ ῥοιζήματι ῥήξατο φωνήν,
αὐτῆς μελομένης βόμβον ἀπέπλάτατο·
εἴ δὲ καὶ ἀγλαΐης κρίσις ἵστατο, μᾶλλον αὖ αὐτῇ
Κύπρις ἐνικήθη, καὶ ἐδίκαζε Γάρις.
σιγῇ ἐφ' ἡμέων, ἵνα μὴ Διόνυσος ἀκούσας,
τῶν δρῶσάντων ζῆλον εἴχοι λεχέων.

Μακεδονίᾳ ὑπᾶντα.

Φωσφόρε, μὴ ἔρωτα βιάζο, μὴ δὲ διδάσκῃ
ἀρετῇ χαιτονέων, νηλεὲς ἦτορ εἴχην.
ὥς δὲ πάρος κλυμένης ὁρώων φαέθοντα μελάθρῳ,
ὃ δρομόν ὠκυπόδιν εἴχον ἀπ' ἀντολῆς.
ἔγω μοι περὶ νύκτα μόγῃς ποθέοντι φανείσαν,
ἔρχο δινθαίων, ὥς παρὰ κίμμερίοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λήξον ἔρωσ, κραδίης τε, καὶ ἥπατος. εἴ δ' ἐπιθυμῆς
βάλλειν, ἄλλο τί μιν τῶν μελέων μετάβα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐλκος εἴχω ἔρωτα. ῥέει δέ μοι ἔλκος ἰχώρ
δάκρυον, ὡτρίης ὅποτε τερσομένης.
εἴ μὴ καὶ ἐκ κτηνόπτος ἀμήχανος. ὃ δὲ μαχάων
ἠπιά μοι πάντῃ φάρμακῃ δουμένῳ.
τῆλεφός ἐμι κόρη. σὺ δὲ γίνεο πιστὸς ἀχιλλεύς.
κέλλει σὺ πάυσσον ἔν ποθόν, ὥς ἐβαλδ.

Γαύλου σιλεντιχρία.

Εἴ πὲ τί νι πλέξῃς ἐτι βόρυχον, ἢ τί νι χεῖρας
φαιδραύης, ὀνύχων ἀμφιτεμῶν ἀκίδα.
ὅτ τί δὲ κοσμήσεις ἀλιανθεῖ φάρεα κόχλω,
μικεῖ τι τῆς κελῆς ἐγγὺς ἰὼν ῥοδόπης.
ὁμμασιν οἷς ῥοδόπην ὃ δέρομαι, ὃ δὲ φανῆς
φύγος ἰδεῖν ἐθέλω χύσειον ἠριπόλης.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὴν Νιόβην κλαέουσιν ἰδὼν πρὶν βυκόλος ἀνὴρ,
 θαμβεῖν, εἰ λείβειν δάκρυον οἶδε λίθος.
 αὐτὰρ ἐμὲ πνέχοντα τόσῃς κατὰ νυκτὸς ὁμίχλῃς
 ἔμπνοος Εὐίπτης ἔκ' ἐλέαιρε λίθος.
 αἷτιος ἀμφοτέροισιν ἔρως, ὃ χετηγὸς ἀνίης,
 τῇ Νιόβῃ τεκέων, αὐτὰρ ἐμοὶ, παθέων.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Χρυσῆς εἰρύνασσα μίαν τριῖχα Δωρὶς ἐθείρης,
 οἷα δορυκτῆτος δῆσεν ἐμὰς παλάμας.
 αὐτὰρ ἐγὼ, τοπρὶν μὲν ἐκείχασα, δεσμὰ τιναῖξαι
 Δωρίδος ἰμερτῆς αὐμαρὲς οἶόμενος.
 ὥς δ' ἐδιαρρήξαι σθένος ἔκ' ἔχον, ἔστανον ἦδη,
 οἷά τε χαλκίῃ σφίγκτῃ ἀνικτοπέδῃ.
 καὶ νῦν ὁ βριαόποτμος ἀπὸ τριχὸς ἠέρπημαι
 δεσπότης ἐνθ' ἐρύση, πυκνὰ μεθελκόμενος.

Τὸ αὐτὸ.

Ὅπρην ἀμαλθαῖοισιν ἐπὶ φρεσὶν ἠδ' αὖ ἐν ἡβῇ
 οἰσροφόρῃ Γαφίης θεσμὸν ἀπειπάμενος,
 γυβοῖσιν βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁπρὶν ἐρώτων,
 αὐχένα σοι κλίνω Κύπρι μεσαιπόλιος.
 δέξομαι καυχалоῶσα, σοφὴν ὅτι Παλλάδα νικᾷς
 νῦν πλέον, ἢ τοπάρους μῆλ' ἐφ' ἑσπερίδων.

Τὸ αὐτὸ.

Ναὶ τάχα τανταλέης ἀχερόντια πῆματα ποινῆς
 ἡμετέρων ἀχέων δὴν ἐλαρρότερα.
 ἔπ' ἰδὼν σέο κάλλος ἀπείργετο χεῖλεα μίξαι
 χεῖλεϊ σφ' ῥοδέων ἀβροτέρῳ κελεύκων.
 τάνταλος, ἀκριτῶτακρυς ὑπερτέλλοντα δὲ πέβρω
 δαΐδιεν, ἀλλὰ θανεῖν δαύτερον ἔδυνάται.

LL ἡ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὰρ ἐγὼ, ζωὸς μὲν ἐὼν, κατὰ τὴν κοίμην οἶστρον.
ἐκ δ' ὀλιγοδρανίης, καὶ μίρον ἐγγὺς ἔχω.

Τὴ αὐτῇ.

Ἐσβέσθη φλογεροῖο πυρὸς μένος. ἔτι κέ μινω,
ἀλλὰ κατὰ φθινύθω, ψυχόμενος Παρίη.
ἦ δὴ γὰρ μετὰ σάρκος, δι' ὅσα, καὶ φρένας ἔρπει,
παμφάγον ἀσμάων ὅτος ὀπικρὸς ἔρως.
καὶ φλόξ ἐν τελευτῇς ὅτε θύματα πάντα λαφύξει,
φορβῇ ἢ μανίῃ ψύχεται αὐτόματος.

Τὴ αὐτῇ.

Ὡμοσα μιμνᾷεν σέο πλόθεν ὄρνέτι κῆρυ,
ἄχρὶ δουδεκέτης, ὧ πόποι, ἦρι πλόης.
ἔδ' ἔτλην ὁ τάλας. τὸν αὖριον αἰμι φαάνθῃ
πλοτέρω μῆνης, ναὶ μὰ σέ, δουδεκέτης.
ἀλλὰ θεὸς ἰκέταυε φίλη, μὴ ταῦτα χαράξαι
ὄρκια, ποινάης νῶτον ὑπὲρ σελίδος.
θέλγε δὲ σάῃς χαρίτεσσιν ἐμὴν φρένα. μὴ δέ με μᾶστιξ
πότνα, κατὰ σμύξῃ καὶ σέο, καὶ μακάρων.

Τὴ αὐτῇ.

Δικλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτῃα προσώποις
ἔσπερος, ὕβρισήν μῦθον ἐπαυξάμενη.
ὕβρις, ἐρωτὰς ἔλυσε. μᾶτην ὅδε μῦθος ἀλᾷται.
ὕβρις, ἐμὴν ἐρέθει, μᾶλλον ἐρωμανίην.
ὦ μοσα τὸν λυγρόβαντα μένεν ἀπάνανθεν ἐκείνης.
ὧ πόποι, ὡς ἰκέτης πρῶτος αὐθὺς ἔβην.

Τὴ αὐτῇ.

Ἡ σὸν ἐτι φθινόπωρον ὑπέρτερον εἶαρος ἄλλης,
χεῖμα σὸν ἀμφοτέρω θερμότερον θέρεος.

Τῷ αὐτῷ.

Κεκρυφαλοὶ σφίγγουσι τήν ῥίχα· τήνομα οἶσ' ὦ,
 ῥείης πυρροφῶρα δέικλον εἰσορόων.
 ἄσκει πῆς ὅτι κέρηνον; ἐγὼ ξανθίσματι χαίπης,
 ἔκχυτον ἐκ σέρνων ἐξισόβισαν ὄον.
 ὄρμεννάς δ' ὀθύνῃσι κερτήρα βόστυχα καύθεις;
 ὦ δ' ἐλαρροτέρη φλόξ κερτέχει κερδίην.
 μορφὴν ῥιχθιδίην, χαρίτων ῥιχθὰ ἀμφιπλάθει.
 πᾶσα δέ μοι μορφὴ, πῦρ ἰδίον προχέει.

Τῷ αὐτῷ.

Φῶ, φῶ, καὶ τὸ λάλημα τὸ μέλι χονδρὸ φθόνος εἶργει,
 βλέμματε, λαθριδίως φεγγομένωνν βλεφάρων.
 ἰσάμενοι δ' ἄχιπα, τίθῃ παμὲν ὄμμα, ῥεραῖης,
 ὅσα πλὺγλινον βουκόλον ἰναχίης.
 ἴσπεσο, καὶ σκοπίαζε· μάτην δ' ὅσον ἦτορ ἄμύαν.
 ὦ δ' ἐπὶ ψυχὴν ὄμμα τιὸν τανύσεις.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀνέρα λυαυτῆρι καὶ βεβωλημένον ἰῶ,
 ὦ δ' αἰσιν θιρεῖν εἰκόνα φασὶ βλέπειν.
 λυαυῶν τάχα πικρὸν ἔρωσ' ἐπέπλεξεν ὀδόντα
 εἰς ἐμὲ, καὶ μανίαις θυμὸν ἐλήϊσατο.
 σὴν γὰρ ἐμοὶ καὶ πόντος ἐπήρατον εἰκόνα φαίνει,
 καὶ ποταμῶν δῖναι, καὶ δέπας οἶνοχόον.

Τῷ αὐτῷ.

Μηκέτι τίς πῆξε πόθεν βέλος· ἰοδόκην γὰρ
 εἰς ἐμὲ λάβρος ἔρωσ' ἐξενέωσεν ὄλην.
 μὴ περύγων ῥομέοι τίς ἐπήλυσιν· ἐξότ' ἐγὼ μοι
 λάξ ἐπιβάς, σέρνοισ πικρὸν ἐπῆξε πόδα,
 ἄσεμψός, ἄδόνιτος ἐνέξεταί. ὦ δ' μετέπῃ,
 εἰς ἐμὲ συζυγίην κειράμενος περύγων.

LL iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Οὔτε ῥόδον στεφάνων ἐπιδύεται, ὅτε σὺ πέπων,
 ὅτε λιθοβλήτων πότνια κεκυφάων.
 μάρμαρα σῆς χροῆς ἀπλείπεται. ὅδ' ἐκ κομίζει
 χρυσοῦς ἀπεκτῆτου σῆς ῥιχθὸς ἀλαϊνῇ.
 ἰνδῶν δ' ὕακινθος ἐχθρὸν χάριν αἰδομένης αἴτης,
 ἀνὰ τῶν λογάδων πολλὰν ἀφαιροτέρην.
 χεῖλα δὲ δροσόντα, καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη
 ἐνθεος ἁρμονίῃ, κισθὸς ἐφ' ἱερῇ Γαφίῃς.
 τοῦτοισ' ἅσιν ἐγὼ καταδάμναμαι. ὅμμασι μοῦνον
 θέλωμαι, οἷς ἐλπίς μελίχρος ἐνδίαει.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν, πρὶν ἐνεσφρήσαι ἐρως θρασυῦς εἰκόνα μορφῆς
 ἡμετέρης θερμῷ βένθει σῆς κραδίης,
 φῶ, φῶ, νῦν ἀδόκητος ἀπέπυσσας. αὐτὰρ ἐγὼ τοι,
 γραπτὸν ἐχὼ ψυχῇ σῆς τύπῃ ἀλαϊνῆς.
 τῶτον καὶ φαέθοντι, καὶ αἰδοῖ βάρβαρε δειξέω,
 κῆσαν ἐπιστέρχων εἰς σὲ δίκησσολὴν.

Τῷ αὐτῷ.

Δηθαῖα Κλεοφάντις. ὃ δὲ τρίτος ἀρχεται ἡδὴ
 λυχνος ὑπεκλάζειν, ἡ καὶ μαραινόμενος.
 αἶθε δὲ καὶ κραδίης πυρρὸς στυγερὸς βετο λυχνῷ,
 μὴ δὲ μ' ὑπ' ἀχρύνουσι δηρὸν ἔκαιε πόθοις.
 αἶ, πόσα τὰν Κυθέρειαν ἐπώμοσεν ἑσπερος ἐλθεῖν.
 ἀν' ὅτ' ἀνθρώπων φείδεται, οὔτε θεῶν.

Τῷ αὐτῷ.

Χθιζῆμοι ἐρμῶνασιν φιλακρήτους μετὰ κώμης,
 σέμμασιν αὐλείας ἀμφιπλέκοντι θύρας,
 ἐκ κυλίππων ἐπέχυνεν ὕδωρ. ἀμείβεται δὲ χεῖρ,
 ἢν μόλις ὅς ποισιν πλέξαμεν ἀμφιλύκην.

ἔφλεχθην δ' ἔτι μᾶλλον ὕδ' ὕδατος· ἐκ γὰρ ἐκείνης,
λάθριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκερῶν σωμαίων.

Τῷ αὐτῷ.

Φράζεό μοι Κλειοφάντης, ὅση χάρις, ὅπποτε δοῖς
λαῦρον ἐπαγίζων ἴσος ἔρως κλονέει.
ποῖος ἄρης, ἢ τάρβος ἀπείριτον, ἢ τίς αἰδώς
τῶσδε διακρίνει πλέγμματα βαλλομένους.
εἴη μοι μελέεσσι τὰ λήμνιος ἤρμωσεν ἁκμῶν
δυσμᾶ, καὶ ἡραίσου πᾶσα δολορραφίη.
μοῦνον ἐγὼ χαρίεσσα, τεὸν δέ μ' αὖ ἀγκυρὸς ἐλίξας,
θελγούμην ἐπὶ σοῖς ἄφ' εἰσι βουλόμενος,
δὴ τότε καὶ ξεινός με, καὶ ἐσθάπιος, καὶ ὁδότης,
πότνα, καὶ ὄρητῆρ, καὶ παράμοιτις, ἴδοι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐξότε μοι πίνοντι σανεστάουσα Χάρις κλῶ,
λάθρη τῶς ἰδίους ἀμρέβαλε σφάνης,
πῦρ ὁλοὸν δάπτει με· τὸ γὰρ σέρος ὥς δοκέω τι
εἶχεν, ὃ καὶ Γλαυκὴν φλέξε κρεοντιάδα.

Τῷ αὐτῷ.

Ὁ θρασύς, ὅφ' αὖ χην τε, καὶ ὄφρυάσ' εἰς ἐν ἀγείρων,
κεῖται παρθενικῆς παλγνιον ἀδρανέος.
ὃ πρὶν ὑπερβασίῃ δοκέων πλὴν πᾶσα χαλέπειν,
αὐτὸς ὑποδμηθεὶς, ἐλπίδος ἐκὼς ἔβη.
καί ῥ' ὁ μὲν, ἰκασίῳσι πεσὼν θηλαύεται οἴκοις.
ἡ δέ, κατ' ὀφθαλμῶν ἄρσενά μῆνιν ἔχει.
παρθένη θυμολέαινα, καὶ εἰ χόλον ἐνδίκον ἔχου,
σβέσσον ἀγνηορίην· ἐγγὺς ἴδ' ὅτε νέμεσιν.

Τῷ αὐτῷ πέμφαντος ἰχθαὺ κόρη.

Εἰ καὶ πλοτέρω μερόνις τεὸν ἰχθὺς ἐρείσεις,
πῆνός ἐρως πῆν' ἔπεισε τάχα με φέροι.

LL iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὃ καὶ δὲ ἀντολίην πρὸς ὁμόχρον ἴξεαι ἡδὺ,
 περὶ δὲ ἀμερῆτοισ ἐφομαι ἐν σταδίοις.
 ὃ δέ τι σοι σέλλω βύθιον γέρας, ἔλαβι κέρη,
 εἰς σὲ θαλασσάη τότο φέρη Γαφίη,
 ἡλλεὶ νικηθεῖσα τεῦ χροὸς ἐμερόεντι,
 τοπρὶν ἐπ' ἀγλαίῃ θάρσος ἀπώσαμένη.

Τῷ αὐτῷ.

Ὀφθαλμοί, τέο μέχρις ἀφύαυτε νέκταρ ἐρώτων
 ἡλλεος ἀκρήν (ωροπόται θρασέδω;
 τῆλε διαθρέξωμεν, ὅτι ἀθένος ἐν δὲ γαλήνῃ,
 νηφαλία ἀπείσω Κύπριδι μιλίχῃ.
 εἰ δ' ἄρα πρὸς καὶ κείθι κατὰ χετος ἐσόμεαι οἴστῳ,
 γίνασθε κρυερῶς δάκρυσι μυδαλέοι,
 εἴδινον ὀτλήσοντ' αἰεὶ πόνον. ἐξ ὑμέων γὰρ,
 φῶς, πυρὸς δὲ πᾶν ἡλθομεν ἐργασίην.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰππομένην φιλέησα, νόον προσέρσα Λεάνδρῳ.
 ἐν δὲ λεανδροίοις χεῖλεσι πηγνυμένη,
 εἰκόνα πλὺ Ξάνθοιο φέρω φρεσὶ. πλεξαμένη δὲ
 Ξάνθον, δὲ ἵππομένην νόστιμον ἦτορ ἄγω.
 πάντα τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀναίνομαι. ἄλλοτε δ' ἄλλον
 αἰεὶ ἀμοιβάεοις πύχεσι δεχνυμένη,
 ἀφνειὴν Κυθέρειαν ὑπέρχομαι. εἰ δέ τις ἡμῖν
 μέμφεται, ἐν πενίῃ μιμνέτω οἰογᾶμῳ.

Μακεδονίᾳ ὑπάτου.

Τὸ σῶμα ταῖς χαρίτεσι, προσώπατα δ' ἀνθεσι βάλλεις.
 ὄμματα, τῇ Γαφίῃ· πλὺ χεῖρα, τῇ κιστάρῃ.
 σκυλάνθεις βλεφάρων φάος ὄμμασιν. ὕασι δ' αἰοιδῇ.
 πάντοθεν ἀγρῶεις τλήμονας ἡϊθέας.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸ ξίφος ἐκ κολεοῦ τί σύρεται; ὃ μὰ σέ κῆρυ,
 ὃ χ' ἵνα τί πρήξω Κύπριδος ἀγοῖον,
 ἀν' ἵνα σοι ὦν ἄρηα, καὶ ἄλατόν περ ἐόντα,
 δείξω τῇ μαλακῇ Κύπριδι πειθόμενον.
 ὅτος ἐμοὶ ποθέοντι σωέμερος. ὃ δὲ καὶ πόρῳ
 δαύομαι. ἐν δ' αὐτῷ δέρομαι αὐτὸν ἐγώ.
 καὶ καλὸς ὡς ἐν ῥωτί. σὺ δ' ἦν ἄπ' ἐμεῖο λυθείης,
 τὸ ξίφος ἡμετέρην δύσεται ὕδαρτόν.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ χρυσῷ ὦν ἔρωτα μετέρχομαι. ὃ γὰρ δρόρῳ
 ἔργα μελιαίων γίνεταί, ἢ σκεπάνη,
 ἀν' ἵναρι δροσερῷ. μέλιτος γέ μιν ἄρορενείης,
 ὃ χρυσὸς τελέθει ποικίλος ἐργατίνης.

Τῷ αὐτῷ.

Κιχλίζεις, χρεμίσματά μιν προκέλευθον ἱεῖσα.
 ἥσυχά μοι ναύεις. πάντα μάτην ἐρέθεις.
 ὦμοσα πῶς δυσέρωτα κόρην, ῥισὶν ὦμοσα πέρβαις,
 μὴ ποτε μελιχίοις ὅμμασιν εἰσιδέην.
 παῖζε μόνῃ τὸ φίλημα. μάτην πότρυζε σεαυτῇ,
 χεῖλεσι γυμνοτάτοις ὅτινι μιγνυμένοις.

Τῷ αὐτῷ.

Παρμινὶς ὃκ ἔργῳ. τὸ καὶ δαύομαι καλὸν ἀκνῶς,
 ὡς ἄμην. σὺ δέ μοι πικροτέρῃ θανάτῳ.
 καὶ φάγεις φιλέοντα, καὶ ὃ φιλέοντα διώκεις,
 ὅφρα πάλιν κείνον καὶ φιλέοντα φύγῃς.

Αἰαθίς χολαστικῷ.

Πᾶσαν ἐγὼ πῶς νύκτα κινύρομαι. οὐτέ δ' ἐπέλθῃ
 ὄρθρος ἐλινῦσαι μικρὰ χαριζόμενος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἄμφι περιθούροι χελιδόνες· ὅς δέ με δάκρυ
βάλλοισι, γλυκερόν κῶμα παρυσάμεναι.
ὣ φθονερά παύσαθε λαλητοῖ δέ· ὅ γάρ ἐγώ γε
πῶ φιλομηλεῖν γλῶσσαν ἀπεθρισάμην.
ἂν ἴτυλον κλαίοιτε κατ' ἔρεα, καὶ τοσάοιτε
εἰς αἶπος, κραναὴν αὐλιν ἐφεζόμεναι,
βαδὼν ἵνα κνώσοιμεν· ἴσως δέ τις ἤξει ὄνειρος,
ὅς με ῥοδανθείοις πῆχεσιν ἀμφιβάλοι.

Τῷ αὐτῷ.

Σῶζέ οἱ μέλλων ἐνέπην, παλίνροσον ἰωὴν
ἀφ' ἀνασφράζω, καὶ πάλιν ἄχι μένω.
σὴν γάρ ἐγὼ δασυλήτα διάτασιν, οἷά τε πικρὴν
νύκτα κατὰ πῆγαν πῶ ἀχεροντιάδα.
ἥματι γὰρ σέο φέγγος ὁμοῖον· ἀλλὰ τὸ μὲν πρὸς
ἄφθογον· σὺ δέ μοι, καὶ τὸ λάλημα φέρεις·
κείνο, τὸ σφρήνων γλυκερώτερον· ὃ ἐπὶ, πᾶσα
εἴσιν ἐμῆς ψυχῆς· ἐλπίδ' ὅς ἐκ κρεμίδος.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὴ μὲν ὁ φιλόσινος· ὅταν δ' ἐθέλῃς με μεθύσαι,
πρῶτα σὺ γανομένη πρόσφερε, καὶ δέχομαι.
εἰ γὰρ ἐπιφάσεις τοῖς χεῖλεσιν, ὅ κέ τι νήφει
ἀμαρὲς, ὃ δὲ φυγεῖν τὸν γλυκὺν οἶνον χόον.
πρῶτα γὰρ ἐμοί γε κύλιξ παρὰ σὸν φίλημα,
καὶ μοι ἀπαγγέλλει πῶ χάριν, ἣν ἔλαβεν.

Τῷ αὐτῷ.

Μὴ ποτε λύχνη μύκητα φέροις, μὴ δ' ὄμβρον ἐχείροις,
μὴ τὸν ἐμὸν παύσης νυμφίον ἐρχόμενον.
ἀλλ' εἰ σὺ φθονέεις τῇ Κύπριδι· καὶ γὰρ ὅτ' ἦρ' ὦ
ἤρμοσε Ληϊάνδρῳ· θυμὸν δ' ἄλλοι τὸν ἔα.

ἤφραδ' σου τελέθης· καὶ πείθομαι, ὅτι χαλέπων

Κύπριδι, θωπύης δεσποτικὴν ὀδῶνιν.

Τῷ αὐτῷ.

Τί' σπινάχεις; φιλέω τίνα; παρθένον· ἢ ῥά γε καλὴν;

καλὴν ἢ μετέροις ὀμμασι φαινομένην.

πῦ δέ μιν εἰσενόησας; ἐκεῖ ποτὶ δειπνον ἐπελθὼν,

ξυλῇ κεκλιμένην ἑδρακον ἐν σπλάδι.

ἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; ναὶ, ναὶ, φίλος· ἀμφαδίην δὲ

ὃ ζήτησ' φιλίην, καὶ ὃ ποκλεπόμενιν.

τὸν νόμιμον μάλλον φάγεις γάμον; ἀρενὲς ἐγνωσ

ὅτι γε τῶν κτεάνων πουλὺ τὸ λειπόμενον.

ἐγνωσ. ὃ φιλέεις· ἐφύσας· πῶς δαύεται γὰρ

ψυχὴ ἐρωμανέην, ὁρβὰ λογιζομένη;

Τῷ αὐτῷ.

Διαιῶν θιλυτέρων μοῦσός περ μέλας καὶ θήμην,

τῆς μὲν, ἐπιμείρων, τῇ δὲ, χαριζόμενος.

εἴληκε δέ μ' ἢ φιλέσας· πάλιν δ' ἐγὼ οἶά τέ τις φῶρ,

χείλει φειδομένῳ πῶν ἐτέρην ἐφίλωαι,

ζῆλον ὃ ποκλέπων τῆς γέγονος, ἧς τὸν ἐλέχον,

καὶ τὰς λισιπόθους ἐρεμον ἀγγελίᾳς.

ὃ χθῆσας δ' ἄρα εἶπεν, ἐμοὶ τάχα καὶ τὸ φιλεῖσθαι,

ὥς τὸ φιλεῖν, χαλεπὸν διατὰ κολαζομένῳ.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ πάρος ἀγλαΐῃσι μετάρσιος, ἢ πλοκαμῖδ' ἀπ'

σχομένην πάντας, καὶ σοβαρομένη,

ἢ μεγαλαυχῆσασα καὶ ἢ μετέρις μελεδώνης,

χεῖρας ἐφικνώθη· πῶ πρὶν ἀφῆκε χάριν.

μαζδὸς ὃ πεκλίνθη· πέσον ὃ φρύδε· ὃμμα τέτνηται.

χείλεα βαμβαίνῃ φθέρματι γιγαλέω.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

πλὴν κλέωνέ μοι πόνος, ὅτι δίκῃ
έννομα, ταῖς σοβαράϊς θάνατον ἐπερχομένη.

Τῷ αὐτῷ.

Αὐτὴ μοι Κυθέρεια, καὶ ἰμερόεντος ἔρωτος,
τήξουσιν κενεὴν ἄχθόμενοι κραδίην,
ἄρσενος εἰ σπύσω φιλέειν πρὲς, μήτε τυχήσω,
μήτ' ἐπληθύνω μείλ' οὐκ ἀμπακίαις.
ἄρνια θηλυτέρων ἀλιτήματα, κείνα νομίσω.
καλλείψω δὲ νέκυσ ἄρρονι Πιπταλάκῳ.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ ῥά γε καὶ σὺ φίλιννα φέρεις πόθον; ἢ ῥά καὶ αὐτὴ
κθύνεις αὐαλέοις ὀμμασι τικομένη;
ἢ σὺ μὲν, ὕπνον ἔχεις γλυκερώτατον, ἢ μετέρης δὲ
φροντίδος, ὅτε λόγος γίγνεται, ὅτ' ἄριθμός.
ἀνρήσῃς τὰ ὅμοια, τήν δ' ἀμέγαρτε παρήν,
ἀθρήσω θάμινος δάφνισι τε γγομένην.
κῦπρις ἴδ' τὰ μὲν ἄλλα, παλίγκτος, ἐν δέ τι κελόν
ἔλλαχε, ἔχθαίρει τὰς σοβαρένομένας.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ ῥαδινὴ Μελίτη, ταναῦς ἐπὶ γήραος ὕδῳ
πλὺ ἀπ' τῆς ἡβης ὅκ' ἀπέβηλε χάριν,
αἷν' ἐτι μαρμαίρουσι παρηγδόν, ὅμμα δὲ θέλγον
ὅλας. τῶν δ' ἐτέων ἡδεκός, ὅκ' ὀλίγη.
μῖμνει καὶ τὸ φρύαγμα τὸ παιδιόγον, ἔνθα δὲ δ' ἔγνω,
ὅπ' ἰφύσιν νικῶν ὁ χρόνος ὅλας αὐκται.

Τῷ αὐτῷ.

Σπύδων εἰφιλέει με μαθεῖν αὐῶπις ἔρωτος,
πείραζον κραδίην πλάσματι κερδαλέῳ.
βήσομαι ὅς ξείνην τινὰ πρὸς χθόνα, μίμνε δὲ κῦρῃ
λέξω, ἢ μετέρω μνήστιν ἔχουσα πόθου.

ἤδ' ἔμεινα σονάχῃσι, καὶ ἤλατο, καὶ τὸ πρόσωπον
 πλῆξε, καὶ αὐτὸς πλέκτο βόβρω ἔριξε νόμῃς.
 καὶ με μένειν ἰκέτανεν. ἐγὼ δ' εἴ τις ὥς βραδυπειθής,
 ὁμματι θρυπτομένῳ, συγκατένουσα μένῃν.
 ἄλβιος δὲ πόθον εἰμί. τὸρ μενέαινον ἀνύσαι,
 πάντων εἰς μεγάλην τὸτο δέδωκε χάριν.

Τὸ αὐτὸ πέραν τῆς πόλεως διάγοντος
 διὰ τὰ λύσιμα τῶν νόμων
 ὑπὸ μνηστῆδ' ὑπὸς Γαῦλον
 σιλεντιάριον.

Εὐθάδε μὲν χλοάσας τεθιλότῃ βῶλος ὁράμῳ,
 φυλλάδος οὐκ ἔρπε πασαν ἔδωξε χάριν.
 εὐθάδε δὲ κλαῖουσιν ὑπὸ σκιερᾶς κυπαρίσσις
 ὀρνιθῶν, δροσερῶν μητέρων ὀρταλίχων,
 καὶ λιγυρὸν βομβῶσιν ἀκτινῶν δόξ' ἡδ' ὀλοχυῶν
 ῥύζει, που χαλέαις ἐνδιέχουσα βάτοις.
 εἰ μὴ τί μοι τῶν ἡδύων; εἰ πεί σέο μῦθον ἀκῆειν
 ἤθελον, ἢ κισσῶν κρᾶματα διηλιάδος.
 καὶ μοι διαδὲς ἔρως περινιδνάται. εἰ σοράων τὸρ
 καὶ σὲ μάκρ' ᾔθελ' ἔγωγε, καὶ γλυκερὴν δάμαλιν,
 ἧς με περισμύχουσι μελιδόνδ' εὐχά με θεσμοί,
 εἴργουσιν ῥαδινῆς τηλόθι δορκελίδος.

Γαῦλου σιλεντιαρίου ἀντίγραφα
 εἰς αὐτὸ.

Θεσμὸν ἔρως ὅτι οἶδε βιημάχος, ὅτε τις ἄλλῃ
 ἀνέρα νοσφίξῃ πρῆξις ἐρωμανίης.
 εἰ δὲ σε θεσμοπόλοιο μελιδόντος ἔργον ἐρύκει,
 ὅτι ἄρα σοὶ σέρνοις λάβρος ἐνέστιν ἔρως.
 ποῖος ἔρως, ὅτε βαυδὸς ἀλὸς πόρος οἶδε μερίζειν
 σὸν χρόα, παρθενικῆς τηλόθεν ὑμετέρης;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

νηχόμενος Λεϊάνδρος, ὅσον κράτος ἔστιν ἐρώτων,
 δείκνυεν, ἐννυχίᾳ κύματος ὑπὸ ἀγέων.
 σοὶ δὲ φίλος, παρέασι καὶ ὀλκῆδ' ὁμιλῶν θαμίζεις
 μάλλον ἀθηναίη, Κύπριν ἀπώσάμενος.
 θεσμούς, Παλλὰς ἔχει· Παρίη, πόθον· εἰπέ τίς ἀνὴρ
 εἴν' ἐνὶ θηταύσῃ Παλλάδι, καὶ Παρίῃ;
 Ἀγαθίου χολα=

σικου.

Ἡθεοῖς ὑπὲρ ἅσος πόνος, ὁ πόσος ἡμῖν
 ταῖς ἀταλοφύχοις ἔχραε θηλυτέρας.
 τοῖς μὲν, πῶρ παρέασι δὲ μήλησθε· οἷς τὰ μερίμνης
 ἄλγεα, μυθεῖνται φθέρματι θαρσαλέῳ.
 παῖσιν ἅτ' ἀμυρίεποισι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγλαῖς
 πλάζονται, γραφίδων χρώμασι ῥεμβόμενοι.
 ἡμῖν δ' ἔδ' ὁ φάος λαύειν θέμις, ἀλλὰ μελάρθοις
 κρυπτόμεθα, ζοφεραῖς φροντίσι τινδόμεναι.

Τὴ αὐτῇ.

Μηδὲν ἄγαν σοφός· εἶπεν· ἐγὼ δέ τις ὥς ἐπέρασας,
 ὥς καλὸς, ἠέρβην ταῖς μεγαλοφροσύναις.
 καὶ ψυχὴν δοκέεσκον ὅλην ἐπὶ χερσὶν ἐμῷ
 κείσθαι τῆς κούρης τῆς τάχα κερδαλέης.
 ἥ δ' ὑπεριέρθη· σοβαρὴν δ' ὑπερέχεθεν ὄφρα,
 ὥς περ τοῖς προτέροις ἦθεσι μεμφομένη.
 καὶ νῦν ὁ βλοσυρωπὸς, ὁ χάλκεος, ὁ βραδυπυθὴς,
 ὁ πρὶν ἄεροιπότης, ἤριπ' ἐξαπίνης.
 πάντα δ' ἐν ἄλλ' αἰνέοντο· πεσὼν δ' ἐπὶ γυνάσιν κούρης,
 ἴαχον, ἰλήκοις, ἤλιτεν ἢ νεότης.

Τὴ αὐτῇ.

Γοῶν τίς πρὸς ἐρώτας ἴσι ποῖβον; ἐν μὲν ἀγλαῖς,
 μαχλάδος οἰμῶεις χρυσομανῇ σπατάλῃ.

εἰ δ' ἐπὶ παρθενικῆς πελάσῃς λέχος, ὅς γ' αἶμον ἤξει
ἐννομον, ἢ ποιῶς τὰς περὶ τῶν φθορέων.

μουριδίαις δὲ γυναιξὶν ἀτερπέα Κύπριν ἐρείρειν,

τίς κεν ὑπὸ πλάγι, πρὸς χρέος ἐλκόμενος;

μύχια λείκτρα κέκιστα, καὶ ἐκτοθεν εἰσὶν ἐρώτων.

ὦν μετὰ, παιδομανὴς κείδω ἀγιοσοσύνη.

χῆρὴ δ' ἢ κύν' ἀκοσμος, ἔχει πάνδημον ἐρασὴν,

καὶ πάντα φρονέει δῆνεα μαχλοσοσύνης.

δὲ σκοφρονέουσα, μόλις φιλόπτη μιρεῖσα,

δέχνυται ἀσόργου κέντρα παλιμβολίης,

καὶ συνέη τὸ τελευθέν. ἔχουσα δὲ λείφανον αἰδοῦς,

ἀφ' ἐπὶ λισιγάμους χάζεται ἀμβολίᾳς.

ἦν δὲ μιγῆς ἰδίῃ θεραπαινίδι, τλήθῃ καὶ αὐτὸς,

δύλος ἀναλλάχθην δμωῖδι γιγνώμενος.

εἰ δὲ καὶ ἀθνήῃ, τότε σοι νόμος αἶχος ἀνάφει,

ὑβριν ἀνιχνύων σώματος ἀμοσίου.

πάντ' ἄρα Διογένης ἐφυγεν τάδε. τὸν δ' ὕμναιον

ἦειδεν παλάμη, λαῖδος ὃ χατέων.

Ἀρηνάου ραιφενδαρίου.

Ομματα δινάεις κρυφίων ἰνδάλματα πυρῶν.

χείλεα δ' ἀκροβαρῇ λοξὰ παρεκτανύεις.

καὶ πολὺ κιχλίζουσα, σοβεῖς ἀβόσφυχον αἶγλην.

ἐκχυμένῳ δ' ὀρώ τὰς σοβαράς παλάμας.

αἶψ' ὃ σῆς κραδίης ὑφαύχενος ὠκλασεν ὄγκος.

ἔγω ἐθιλαύθης ὃ δὲ μαραινομένη.

Γαλλασά.

Ναῦ καταγινώσκω καὶ τὸ Διὸς ὥς ἀνεράσου,

μὴ μεταβαλλομένη τῆς σοβαράς ἔνεκεν.

ἔτε γὰρ Εὐρώπης, οὐ τῆς Δανάης περὶ κέλλος,

ἔθ' ἀπαλῆς Λήδης ἐς ἀπλειπομένη,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἴ μὴ τὰς πόρνας παραπέμπεται. οἶδα γὰρ αὐτὴν
τῶν βασιλευσῶν παρθενικῶν φθορέα.

Ερατοθένης χολασικῶ.

Ἀρσένος ἄλλος ἐχθρὸς· φιλέειν δ' ἐγὼ οἶδα γυναικίης,
ὅς τις χρόνιον φιλήνῃ διαφυλασσόμενος.

ὃ καλὸν ἡβητῆρθε· ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην
πῶς ῥίχα πῶς φθονεῖν, πῶς ταχὺ φουμένην.

Λεοντίου.

Ψαῦε μελισσαίων σομάτων δέπας· οὐρθε, ἄμελγε
ὃ φθονέω· πῶς σὺν δ' ἠθέλον αἶσαν ἐχρῆν.

Ιυλαίου ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπίου.

Ἰμερτὴ Μαυρίη μεγαλίζεται· ἀμὰ μετέλθοις
κείνης πότνα δίκῃ νόμῳ ἀγνοεῖς.

μὴ θαυμάτω βασίλῃς· τὸ δ' ἐμπαλιν, ὅς τις ῥίχας ἤξει
γῆρας· ὅς τις ῥυτίδων σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθος.

τίθειαν πρὶν τὰς δάκρυα· καλὸς ὑπόχθι
φυχὴς ἀμπακίην· αἰτίον ἀμπακίης.

Φιλοδήμου.

Δακρύεις· ἐλεεινὰ λαλεῖς· περίεργα θεωρεῖς.

ἡλοτυπεῖς· ἀπὴν πρὸς αἰ· πυκνὰ φιλεῖς.

ταῦτα μὲν ὅταν ἐρῶντος· ὅταν δ' εἴπω παρὰ κήμαι,
καὶ σὺ μένεις ἀπλῶς, ἐδὲν ἐρῶντος ἐχεις.

Τῷ αὐτῷ.

Μῆλον ἐγὼ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀμὰ πίνουσιν

Ξανθίππη· καὶ γὰρ καὶ σὺ, μαραινόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸν σιγῶντα Φιλαινὶ, σωίστορα τῶν ἀλαλήτων

λύχρον, ἐλαιηρῆς ἐκ μεθύσασα δρόσος,

ἐξίθι· μαρτυρίην γὰρ ἔρως μόνος ὃν ἐφίλησεν

ἐμπνοῶν· καὶ τυκτὴν κλεῖε Φιλαινὶ, θύραν.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ αὐτῷ.

Νῦν ἔϊερῇ, καὶ λύχνη, σαιῖσ' ὅραοις ἑτινὰς ἄλλους
 ὄρκοις, αἳ μὲν εἰλόμεθ' ἀμρότεροι.
 Χῶμα, εἰ μὲν σέρεθ' ἐν, κείνον δ' ἐγὼ ὑπὸ τε λείψην,
 ὡς μὲν ἀμείνω κοινήν δ' ἔχετε μαρτυρίην.
 καὶ δ' ὁ μὲν, ὄρκοις φησὶν ἐν ὑδατι κείνα φέρεσθαι.
 λύχνη, σὺ δ' ἐν κόλποις αὐτῶν ὄρεαις ἐτέρων.

Τῷ αὐτῷ.

Οὕτω σοι καλῶν γυμνὸν θέρος, ὃ δὲ μελαάνει
 βόρυσ ὁ παρθενίης πρωτοβολῶν χάριτας,
 αἳ μὲν ἡδὴ θοὰ πρὶν νεοὶ θήγουν ἐρωτῶν
 Λισιδίην, καὶ πῦρ τύφεται ἐκρυφίον.
 φάγωμεν δυσέρωτῶν, ἕως βέλος ὃ μὲν ἐπὶ νάρκῃ.
 μάντις ἐγὼ πλὴν αὐτίκα πυρκαϊῆς.

Τῷ αὐτῷ.

Ψυχὴ μοι προλέγει φάγειν πόθον ἡλιοδώρας,
 δάμνα, καὶ ζήλῳ τὰς πρὶν ἐπισαμένην.
 φησὶ μὲν, αἳ μὲν φησὶν ὅμοιοι θένος· ἡ δὲ ἀνασθῆς
 αὐτῇ, καὶ προλέγει· καὶ προλέγουσα, φιλεῖ.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐαὶ Κυνδύλλης ὑπὸ κόλποις· εἴτε κατ' ἡμᾶρ,
 εἴτ' ἀποτολήσας ἡλυθὸν ἐσπερίος,
 οἶδ' ὅτι παρ' κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ' ὅτι ῥίπῃ
 πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερθεν ἐμῆς.
 αἳ μὲν τί μοι πλεόν; ἔστι τὰρ οὐαὶ θρασύς· ἡ δ' ὅταν ἔλκη
 πάντοτ' ἔρως, ὃ δὲ χὼν ὃ δ' ὄναρ οἶδε φόβος.

Τῷ αὐτῷ.

Εξήκοντα τελεῖ Χαρίτων λυγρὸν βαντος ὃς ὥρας.
 αἳ μὲν ἐτι κυανέων σύρμα μένει πλοκάμων,

MM

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ χρῶς ἀρρυτίδωτος· ἐτ' ἀμβροσίη, ἔτι πειθῶ
πάσας ἔτι σάξει μυριάδας χαρίτων.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡράθην τίς δ' ἔχ' κενώμακε; τίς δ' ἀμύντος
κώμων; ἢ ἑμάνην· ἐκ τίνος; ἔχ' θεῶ.

ἔρριφθω· πολλὴ γὰρ ἐπείγεται ἀντὶ μελαίνης
θρῖξ, ἥδ' ἡ σωετῆς ἄγγελος ἡλικίης.

καὶ παίζειν, ὅτε καιρὸς ἐπαίξαιμεν· ἡνίκ' καὶ νῆα
ἔκ' ἔτι, λωπότερης φροντίδος ἀφόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡράθης πλῆτ' ὅν Σωσίκρατος· ἀλλὰ πένης ὢν,
ἔκ' ἐτ' ἔρξ'· λιμὸς φάρμακον οἶον ἔχει.

ἢ δὲ πάρος σε κελεύσα μύρον, καὶ τερπνὸν ἄδωνιν
Μυνοφίλα, νῆα τοι πάρομα πικρύνεται.

τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις; ἢ μόλις ἐγνώσ
τὸτ' ἔπες, ὥς ἔδειξ' ἔδ' ἐνέχοντι φίλος.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ χαλεπὴ κατὰ πάντα φιλήσιον, ἢ τὸν ἐρασὴν
μυδέτοτ' ὄρυγ' ἢ χωρὶς ἀναχομένη,

φαίνεται ἀνεκτοτέρη νῆα, ἢ πάρος, ἢ μέγα θαῦμα
φαίνεσθ'· ἢ ἀλλάχθαι πλὴν φύσιν ἔδοκίω.

καὶ γὰρ πρηνύτερη ποτὲ γίνεταί ἀπὸς ἀναιδῆς.
δακνεί δ' ἔκ' ἄλλως, ἢ θανατηφορίην.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡράθην Δημῶς, παφίης γένος· ἢ μέγα θαῦμα.

καὶ σαμίνης Δημῶς δαύτερον· ἔχ' ἢ μέγα.

καὶ πάλιν Ἀσιακῆς Δημῶς τρίτον· ἔκ' ἔτι ταῦτα

παίγνια· καὶ Δημῶς τέττατον ὀρχολίδος.

αὐταί περ μοῖραί με κερωνόμασαν φιλόδημον,

ὥς αἰεὶ Δημῶς θερμὸς ἔχει με πόθος.

Τῷ αὐτῷ.

Μικρὴν, καὶ μελανύσας Φιλάνιον, καὶ σελίνων
 ὑλοτέρη, καὶ ἄμυν ἡρώτα τερζυοτέρη,
 καὶ κισσοφώνουσα μαλῶτερα, καὶ παρέχουσα
 πάντα, καὶ αἰτῆται πλάκας θεοδομένη.
 τοιαύτην σέβροισι Φιλάνιον, ἄχρῃς ἐνδύρω
 ἄλλην ὡς χρυσέη Κυπρί, τελειοτέρην.

Τῷ αὐτῷ.

Ψαλμοῦς, καὶ λαλῶν, καὶ κωτίλον ὄμμα, καὶ ὠδὴ
 Ξανθίππης, καὶ πῦρ ἄρτι κατὰρχόμενον,
 ὦ ψυχὴ, φλέξῃ σε πόδες ἐκ τίνος, ἢ πότε, καὶ πῶς,
 ὅτε οἶδ' ἀγνώσῃ δύσμορε, τυφομένη.

Τῷ αὐτῷ.

Ω πόδες, ὡ κνήμης, ὡ τῶν, ἀπόλωλα δικάως
 μηρῶν, ὡ γαστρῶν, ὡ κτενῶς, ὡ λαγόνων,
 ὡ ὠμων, ὡ μαστῶν, ὡ τῶν ῥαδινῶν ἱαχίλων,
 ὡ χειρῶν, ὡ τῶν, μαίνομαι ὁμματίων,
 ὡ κακοτεχνουτάς κινήματος, ὡ περιάλλων
 γλωττισμῶν, ὡ τῶν κλωμαί φωναρίων.
 εἰ δ' ὀπικὴ, καὶ φλωρὰ, καὶ ὅτε ἄδυσσάτα Σαπφῶς,
 καὶ Περσὶς ἐνδὴς ἡράσατ' ἀνδρομέδης.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ κομψὴ, μεῖνόν με τί σοι καλὸν ὄνομα; πῶς σε
 ὅτιν ἰδεῖν; ὁ θέλεις, δώσομεν. ὅτε λαλεῖς;
 πῶς γίνῃ; πέμψω μετὰ σὺ τινά; μή τις ἔχῃ σε;
 ὡ σοβαρὴ, ὡ γίαν. ὅτε ὡ γίανε λέγεις;
 καὶ πάλι, καὶ πάλι σοι προσελούσομαι. οἶδα μαλαύνειν
 καὶ σὺ σιληροτέρως. καὶ ὅτε ὡ γίανε γαῖα.

MM ὦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΑΝΤΙΦΙΛΑ.

Χαῖμα μὲν, εὐρώτα λαωνικόν. ἄδ' ἀχλὺ πῆος,
 Λήδα, χῶ κύνῳ κρυπτόμενος κρονίδῃας.
 οἷ δέ με ὅνδυσέρωτα κῆταίθετε. κῆς τί; γένωμαι,
 ὄρνειον. εἰ γὰρ Ζεὺς κύνος, ἐγὼ κόρυδος.

Μελιᾶρην.

Ἦδ' ὅ με λῆϊς μῦσαι σὺν πηκτίδι, κῆς λόγος ἐμῶρων
 σὺν πειθοῖ, κῆς ἔρως κῆλός ἐρ' ἡνιόχῳ,
 Ζηνοφίλα σοι σκῆπτρα πόθων ἀπένειμαν, ἐπεὶ σοὶ
 αἰετῶν χαρίτ' εἰς, ῥεῖς ἐδούσαν χαρίτας.

Τῷ αὐτῷ.

Τίς μοι Ζηνοφίλῳ λελίην παρέδειξεν ἐταίρην;
 τίς μίαν ἐκ τριῶν ἡγάγε μοι χάριτα;
 ἢ ἔτ' ὅπως ἀνὴρ κεχαρισμένον ἥνυσεν ἔργον,
 δῶρα διδὼς, καὶ πλὺ πλὺ χάριν ἐκ χάριτι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἢ φίλερως χαλεποῖς ἀσκληπιάς, οἷα γαληνοῖς
 ὄμμασι, συμπεῖθει πάντα σ' ἐρωτοπλοεῖν.

Τῷ αὐτῷ.

Δεινὸς ἔρως, δεινός. τί δὲ τὸ πλέον; ἢν πάλιν εἴπω,
 κῆς πάλιν οἱ μῶζων, πηλλάκι δεινὸς ἔρως.
 ὃ γὰρ ὁ πᾶς τύτοισι γελᾷ. κῆς πυκνὰ κῆμιθεῖς,
 ἡδύται. ἢν δ' εἴπω λοῖδορα, κῆς ῥέφεται.
 θαῦμα δέ μοι, πῶς ἄρα διὰ γλαυκοῖο φανείσα
 κύνματος, ἐξ ὑγρῷ Κύπρι σὺ, πῦρ τέτοκῆς.

Τῷ αὐτῷ.

Ναὶ τὰν Κύπριν ἔρως, φλέξω τὰ σὰ πάντα πυρῶσάσ
 ῥέξατε, κῆς στυγερὴν ἰσοδόκον φαρέξην.
 φλέξω ναί. τί μάταια γελᾷς, κῆς σιμὰ σεσηρῶς,
 μυχιζῶς; τὰ χάπευ σαροδόνιον γελᾶσεις.

εἰ γὰρ σὺ τὰ προηγὰ πόθων ὠκύπτερά κοφασ,
 χαλκὸ δέ τον σφίγγω σόϊς περὶ πατρίδην,
 καὶ τοι καδμείον κράτος οἴσομεν, εἴ σε παρ' οἴκον
 ψυχὴ συζύξω λυγρὰ παρ' ἀπλίοις.
 αἶψ' ἴθι δυσκίνητε λαβὼν δ' ἐπὶ κῆφα πέδιλα,
 ἐκπέτσον ταχινὰς εἰς ἑτέρης πτέρυγας.

Τῷ αὐτῷ.

Τί ξένον, εἰ βροτολοιοὺς ἔρως τὰ πυρίπνοα ῥέει
 βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὁμμάσι πυκνὰ γελά;
 ὃ μήτηρ σέρχει μεν ἄρη, γὰρ μέτις δὲ τέτυκται
 ἡράει σου, κοινὴ καὶ πυρὶ, καὶ ξίφεσιν;
 μήρδ' δ' ὃ μήτηρ ἀνέμων μάστιγι θάλασσα
 φηχὺ βοᾷ; γενέτης δ' ὅτε τις, ὅτε τίνοσ;
 ᾗ κενεν ἡράει σου καὶ ἔχει φλόγα, κύμασι δ' ὀργάν
 σέρξεν ἴσιν, ἄρεος δ' αἵματόφυρτα βέλι.

Τῷ αὐτῷ.

Κύμα ὃ πιπρὸν ἔρωτος, ἀκοίμητοί τε πνέοντες
 ἦλοι, καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος,
 ποῖ φέρομαι; πάντη δὲ φρενῶν οἶα καὶ ἀρεῖνται.
 ἢ πάλι τὴν θυφερὴν σκυλλαν ἀποφόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Αἰεὶ μοι δάει μεν ἐν ὕασιν ἦχος ἔρωτος.
 ὁμμα δὲ σῖγα πόθοις ὃ γλυκὺ δάκρυ φέρει
 ὃ δ' ἂν νύξ, ὃ δ' ἔγχοι ἐκοίμισεν, αἶψ' ὃ πρὸ φίλων
 ἦδη πρὸ φιλίῃ γνῶσθ' ἐνεστὶ τύπος
 ὃ πᾶνοι, μὴ καὶ πρὶ ἐφίπιαθαι μεν ἔρωτος
 οἶδατ', ἀποπῆναι δ' ὅσον ἰχύετε;

Τῷ αὐτῷ.

Καὶ ὅς ἔρως ὃ πᾶνός, ἐν αἰθέρι δέσμιος ἦλω,
 τοῖς σοῖς ἀγραυθεῖς ὁμμάσι Τιμάριον.

MM iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Ω σοβαρὴ βαλάνια, τί δὴ πρὲς μ' ἐκτυρά λούεις;
πρὶν δ' ἀποδύσασθαι, τὸ πυρὸς αἰσθάνομαι.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ χέλλει καυχᾶ, γίγνωχ' ὅτι καὶ ῥόδον ἀνθεῖ.
ἀλλ' ἀμαρανθὲν ἄφνω, σὺ κοπρίοις ἐρίφῃ.
ἄνθος γὰρ, καὶ χέλλος, ἴσον χρόνον ἔζη λαχόντα.
ταῦτα δ' ὁμοῦ φθονέων, ἐξεμάραν' ὁ χρόνος.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὴ γηράσκει τὸ χελόν, μετὰ δὲ πρὶν ἀπέλθῃ.
εἰ δὲ μένει, τί φοβῇ τὸ θ' ὁ μένει διδόναι;

Τοῦ αὐτῷ.

Τὴν καταρλεξίῳ πλιν Σθενελαΐδα, τὴν πλῦμιον,
τὴν τοῖς βυλομένοις χρυσὸν ἐραυομένην,
γυμνήν μοι διὰ νυκτὸς ὅλης παρέκλινεν ὄνειρος,
ἄχρι φίλης ἡὺς προῖκε χαριζόμενος.
ἢ ἔτι γαυῶσομαι τὴν βάρβαρον, ἢ δ' ἐπ' ἐμαυτῷ
κλαύσομαι, ἢ πνον ἔχων κείνο χαριζόμενον.

Λοκληπιδίου.

Αὐτῷ μοι σέρωνοι παρὰ δεικλίσι ταῖσδε κρεμαστοί
μύμνετε, μὴ προπετῶς φύλλα τιναυόμενοι,
ὡς δακρύοις κατέβρεξα· καὶ τομβρα καὶ ὁμματ' ἐρώντων.
ἀλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτὴν ἴδῃτε θύρης,
σάξασθ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ὕεον, ὡς αὖν ἄμεινον
ἢ ξανθήνι κόμῃ τὰ μαδὰ δάκρυα πίῃ.

Τοῦ αὐτῷ.

Λύχνε, σὲ γὰρ παριούσας ῥίς ὧμοσεν ἡράκλεια
ἤξειν· κοῦχ' ἡὺς· λύχνε, σὺ δ' εἰ θεὸς εἶ,
τὴν δολίην ἐπάμωον· ὅταν φίλον ἐνδον ἔχῃσας
παῖζῃ, ἀποσβεθεῖς, μηκέτι φῶς παρέχει.

Τῷ αὐτῷ.

Νεῖφε, χαλαροβόλει, ποίη σκότος, αἶθε, κεράυνε.
 πάντα τὰ προφύροντ' ἐν χθονὶ σῆενέρι.
 ἦν γάρ με κτείνης, τότε παύσομαι. ἦν δὲ μ' ἄρεινός,
 καὶ διαθῆς τῶν χειρόνα, κωμάτομαι.
 ἔλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σοῦ θεός. ὦ πτε πεσθεὶς
 Ζῶν, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδυσ θαλάμων.

Πρὸς δῖπτον.

Εν παρῇ κηθέρεα παρήτον εἶδε Κλέανδρος
 Νικοῦς ἐν χροτοῖς κύμασι νηχομένης.
 καομένης δ' οὐτ' ἔρωτος ἐλὶ φρεσὶν ἀνθρακῶς ἀνὴρ
 ξηρούς, ἐκνοτερῆς παιδὸς ἐπεσπᾶσατο.
 χῶμα, ἐκαυάγῃ γαίης ἐπι. πλὴν δὲ, θαλάσσης
 φάσσαν, πρηεῖς εἴχσαν ἀγχιλοί.
 ναῦ δ' ἴσος ἀμροτέροισ φιλίης πόθος. ἦν ἀτελεῖς ἰδὼν
 αὐχέ, τάν, κείνης ἀξίατ' ἐκ' ἡϊόνοιο.

Τῷ αὐτῷ.

Δάκρυα, καὶ κῶμοι, τί μ' ἐξείρετε, πρὶν πόδας ἄρω
 ἐκ πυρός, εἰς ἑτέραν Κύπριδος ἀνθρακίην;
 ἀπὼ δ' οὐτ' ἔρωτος. αἰεὶ δέ μοι ἐξ ἀρροδίτης
 ἄλγος, ὃ μὴ κρίνων κοινὸν ἄγοντι πόθος.

Πρὸς δ' οὐ μετρίκου.

Πάντα σέθεν φιλέω. μοῦνον δὲ σὸν ἀκρίτον ὄμμα
 ἐχθαίρω, συγεροῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

Αντιφίλιν.

Εἴπην ἐγὼ καὶ πρόθεν ὅτ' ἦν ἐτι φίλτρα Τερένης
 νήπια, συμπλέξῃ πάντα σ' ἀεζομένη.
 οἷδ' ἐγέλων ἦν μάντιν. ἴδ' ὁ χρόνος, ὃν πρὶν φώνου,
 ἔτος. ἐγὼ δὲ πάλαι φάσματος ἠθανόμην.

MM iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

καὶ τί πάθω; λούσιν μὲν, ὅλας φλόγας· ἢν δ' ἀπὸ τούτων,
φροντίδ' ἢν δ' αἰτῶ, παρθένας· οἱ χόμεθα.

Λακκίλιν.

Ἡ τ' φιλεῖν περίγραφον ἔρως ὅλον, ἢ τ' φιλεῖσθαι
πρῶτον, ἢν ἡ λύσις τὸν πόθον, ἢ κερᾶσις.

Ραφίνιν.

Γαλλὰς ἐσαθρήσασα, καὶ ἦν χρυσοπέδιλος
Μαιονίην, ἐκ κραδίης ἱάχον ἀμφοτέραι,
ἢ ἐτι γυμνύμεθα· κρίσις μίᾳ ποιμένος ὄρεϊ.
ἢ καλὸν ἡπᾶσθαι δις περὶ χαλκοσώμης.

Τὸ αὐτὸ.

Καλλος ἔχῃς Κύπριδος· πρῶτος σῶμα· σῶμα, καὶ ἀκμήν,
εἰαρινῶν ὥρων· φθέρμα δὲ, Καλλιόπης.
τοῦ, καὶ σωφροσύνης, θέμιδος, καὶ χεῖρας ἀθηνῆς.
σὺν σοὶ δ' αἰεὶ χάριτες, τέλει εἰσι φίλοι.

Τὸ αὐτὸ.

Πέμπω σοι ῥόδ' ὀκλεία· ῥόδ' εὖρος ἀνθεσι πλεῖστος,
αὐτὸς ὅς ἢ μετέραις δρεφάμενος παλάμαις.
ἔστ' κρίνον, ῥόδ' ἢ τε κέλυξ, νοτερὴ τ' ἀνεμώνη,
καὶ νάρκισσος ὑγρὸς, καὶ κυανὰ γέρον.
ταῦτα σεφάμεν, λῆξον μετὰ λαυχὸς ἐσθα.
ἀνθεῖς, καὶ λήγῃς καὶ σὺ, καὶ ὁ σέφανος.

Τὸ αὐτὸ.

Γείτονα παρθένον εἶχον ἀμυμώνην ἀφροδίτην,
ἢ μὲν πλὴν ψυχὴν ἔφλεγεν ἢ ὀλίγον.
αὐτὴ μοι προσέπαιζε· καὶ εἴ ποτε καιρὸς, ἐτόλμα.
ἢ ρυθρία τί πλέον τὸν πόνον ἡδάνετο.
ἢ νύσσα πολλὰ χαμῶν· παρανήκοαν αὖ ὅπ' ἰτίηται.
ὥστε τί ποιῶμεν; φάρομεν, ἢ μένομεν;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὴ πρόθεν ἔην ἑρὰ ῥ' ἄχρους, εἰ ἀρόμαδος,
 αὐσφυρος, αὐμήκης, αὐσφυρος, αὐπλόκοςμος.
 ἡλλάχθη δὲ χρόνῳ, καὶ γήραϊ, καὶ πολιῇσι.
 καὶ ταῦτ' ὅν προτέρων ἔδ' ἄναρ ἔδ' ἐν ἔχῃ.

Τὸ αὐτοῦ.

Ἀρνεῖται τὸν ἔρωτα Μελιαιῖς, ἀμὰ τὸ σῶμα
 κέκραγεν ὥς βελέων δεξάμενον φάρερην.
 καὶ βασίς ἀστατέσσα, καὶ ἀστατος ἀσματος ὄρμη,
 καὶ κοῖλαι βλεφάρων ἰστυπεῖς βασίδες.
 ἀμὰ πόθοι, πρὸς μηρὸς ἐσπεφάνη Κυβερείης,
 φλέξατε πῶς ἀπιθῇ, μέχρις ἑρεῖ φλέγομαι.

Τὸ αὐτοῦ.

Εἰ δισὶν ἔκ' ἔχουσα ἴσῃν φλόγα πυρφόρε καῦσαι,
 πῶς ἐνὶ καλομένην ἡ σάκ' ἢ μεταάσθῃ.

Τὸ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔσθ' ἔτος ἔρως, εἴ τις καλὸν εἶδος ἔχουσα
 βύλετ' ἔχῃ φρανίμοις ὁμμασι πειθόμενος,
 ἀμ' ὅς τις κακὸ μορφον ἰδὼν πεφορημένος οἶστρο
 σέρη, μακρομένης ἐκ φρενὸς ἀβόμενος,
 ἔτος ἔρως. πῦρ τὸ τοιοῦτον καὶ καλὰ πάντα, ὁμοίως
 τέρετ' ἅς κρίνῃν εἶδος ἐπισαμένους.

Τὸ αὐτοῦ.

Γέμπω σοι μύρον ἡδὺ, μύρω τὸ μύρον θираπύων,
 ὥς βρομίῳ σπένδων νῆμα τὸ βρομίον.

Τὸ αὐτοῦ.

Υψύται ῥοδόπῃ τῷ χέλει· κῆν πτε χαῖρε
 εἴπω, τὰς σοβαραῖς ὀφρύσιν ἡπάστατο.
 ἦν πτε καὶ σφάνης πρὸ θυρῶν ὑπερεκχευμάσσωμαι,
 ὀρνιαθεῖσα, πατεῖ τοῖς σοβαροῖς ἰχνέσιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ὦ ῥυτίδ' ὦ, καὶ γῆρας ἀνηλεές, ἔλθετε θάνατον.
 ἀπύσατε. καὶ ὅ μεις πείσατε πῶ ῥοδόπην.

Τῷ αὐτῷ.

ὦ πλίσσ' ἔρωτα περὶ σέρνοισι λογισμὸν,
 ὅ δ' ἐμὲ νικῆσ' μοῦνος ἐὼν πρὸς ἕνα.

θανάτος δ' ἀθανάτῳ σικελύσομαι. ἦν δὲ βοιωτὸν
 βάκχον ἔχη, τί μόνος πρὸς δὴ ἐγὼ δαύξαι;

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ ἀναρβ' αἰ χάριτ' ὦ, παφίαι δύ', καὶ δέκ' μῦσαι.
 Δερμυλὶς ἐν πάσαις, μῦσα, χάρις, Γαφίη.

Τῷ αὐτῷ.

ὦ μακ' ἔχ' ἡρῆς Μελίτη. τὰς χεῖρας ἀθήνης.
 τὰς μαζὰς Παφίης. τὰ σφυρὰ τῆς Θετίδος.

αὐδαίμων ὁ βλέπων σε. φίσ' ὁλβιος ὅστις ἀκῆς.
 ἡμίθεος δ' ὁ φιλῶν. ἀθάνατος δ' ὁ σωὼν.

Τῷ αὐτῷ.

Ραφῖνος τῷ μὴ γλυκερωτάτῃ ἐλπίδι πλῆλ'
 χαίρειν, εἰ χαίρειν χωρὶς ἐμῷ δαύξαι.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐκ ἔτι παῖδομανής, ὥς πρὶν πτε. ναῦ δὲ καλῶ μαα
 θηλυμανής. καὶ ναῦ δ' ἵσκος ἐμοὶ κρόταλον.

ἀντὶ δὲ μοι παίδων ἀδόλ' ἡρώδ' ἤρεσε γύψ'
 χρίσματα, καὶ φύκης ἄνθος ἐπείσοδιον.

βοσκῆς δ' ἐλφίν' ὁ δένδροκομῆς ἐρύμανθος,
 καὶ πλιδὸν πόντῳ κῦμα θοὰς ἐλάφης.

Τῷ αὐτῷ.

Εἴ μὴ ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρως ἴσα ῥέξα τίταινεις,
 εἴ θεός. εἴ δὲ ῥέπης πρὸς μέρας, ὅ θεός. εἴ.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐτως ὑπνώσας κωνώπιον, ὥς ἐμὲ ποιεῖς
κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
ὣτως ὑπνώσας ἀδικωτάτῃ, ὥς τὴν ἐρασὴν
κοιμίζεις. ἐλέγξῃ δ' ὅνδρα ῥήντ' ἄσασ·
ζήτησεν οἰκτεῖραί σου δ' ὅνδρα ῥήντ' ἄσασ·
αὐτὴ δ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ ταῦτάς ῃ κριτὴς ὁ θεῶν ἐθέσαστο κῆρας,
ὅτι ἐτ' αἶψ' ὅδ' ἐσιδεῖν ἤθελε τῆς προτέρης.

Τῷ αὐτῷ.

Ἥρισαν ἀμύληαι, ῥοδόπη, μελίτη, ῥοδόκλεια,
τῶν φριαῶν τίς ἔχει κέλλος ἄρ' ἄλλοτερον.
καὶ με κριτὴν εἶλοντο. καὶ ὡς θεὰ αἰετὶς περίβλεπτοι,
ἔστησαν μοῦν νεκταρὶ ληπόμεναι.
ἀμύλα σαφῶς αἰετὶς πόνθε Γάρις διὰ τὴν κρίσιν εἰδῶς,
τὰς φρεῖς ἀθανάτης οὐθὺ σῶσε φάνοισι.

Τῷ αὐτῷ.

Λυσάμενοι Γροδίη, πυκνῶμεθα, καὶ τὴν ἀκρατον
ἔλκωμιν, μύλησθε μετ' ὅνδρα ῥήντ' ἄσασ.
βαίς δ' οὐ χαίροντων ὅτι βίος. εἴτα τὰ λοιπὰ,
ζῆρας κωλύσει. καὶ τὸ τέλος, θάνατος.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐρώπης τὸ φίλημα. καὶ ἡν ἄχι χεῖλος ἔλθῃ,
ἡδὴ, καὶ τὴν φάσιν μοῦν ἄχι σῶματος.
φαῖναι δ' ὅτι ἀκροῖς τοῖς χεῖλεσιν. ἀμύλα ῥήντ' ἄσασ
τὸ σῶμα, τὴν ψυχὴν ἐξ ὀνύχων ἀνάγει.

Τῷ αὐτῷ.

Γοῦ νῦν πραξιτέλης, τοῦ δ' αἰετὸς χεῖρος αἰετὸς κλείτῃ,
αἰετὸς πρὸς τεχνάει πνῦμα χαρίζομαι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τίς πλοχόμενος μελίπης ἀλώεσθαι, ἢ πυρόντα
ὄμματα, καὶ δειρῆς φέγγος ἀππλάσεται;
πῦ πλάσται; πῦ δ' εἰσὶ λιθοξόοι; ἔπρεπε τῇδε
μορφῇ νηὸν ἔχειν, ὡς μαχέρων ξόανον.

Τὸ αὐτὸ.

Οὐκ ἔλεγον Προδίκη γηράσκομεν; ὃ προεφώνουα
ἦξιουσιν ταχέως αἱ διαλευσίφιλοι;
ναῦ βυτίδες, καὶ θρίξ κελύκη, καὶ σῶμα ῥακιδόδου,
καὶ σῶμα τὰς προτέρας ἢ ἐτ' ἔχον χάριτας.
μή τις σοι μετέωρε προσέρχεται, ἢ κολακῶν
λίαιται; ὡς δὲ τάρον, ναῦ σε παρερχόμεθα.

Τὸ αὐτὸ.

Σοὶ με λάβριν γλυκύδωρος ἔρωσ παρέδωκε βοῶπι,
γαῦρον ὑπὸ ζυγῶσ εἰς πόθον αὐτόμολον,
αὐτοθελῆ, πάνδουλον, ἐκδύσιον, αὐτοκέλευσον,
αἰτήσοντα πικρὴν μήπτ' ἐλευθερίην,
ἄλκι φιλῆς πολίης, καὶ γήραος. ὄμμα βάλλοι δὲ
μήποτ' ἐφ' ἡμετέρας ἐλπίσι βασκανίη.

Τὸ αὐτὸ.

Τίς θυμὸν ὅτω σε καὶ ἐξέβαλεν, καὶ ἔδρεν;
τίς θυχὴν λιθίνην εἶχε, καὶ ἔκ' ἐβλεπεν;
μοιχὸν ἴσως αὐρῆκεν ἀκαίρως κείνος ἐσελθών;
γιγνόμενον. πᾶσαι τὰ τοιοῦτοι τέκνον.
πλὴν ἀπ' νῦν, ὅταν ᾖεν ἔσω. κείνος δ' ὅταν ἔξω,
τὸ πρόθυρον σφάνη, μὴ πάλι ταῦτ' ἀπάθης.

Τὸ αὐτὸ.

Εκβάλλει θυμὸν τίς, ἐπὶ θυρῇ πρὸ μοιχόν,
ὡς μὴ μοιχούσας, ὡς ἀπ' Γυθαγόρου.
εἴτα τέκνον κλαίενσα κατὰ δρυΐδας τὸ πρόσωπον,
καὶ παραριγώσῃς μαινομένου προθύρου;

ἔμμεξαι· μὴ κλάει τέκνον· χεῖρ ῥήσομεν ἄλλον.
μικέτι τὸν ὅ βλέπειν εἰδότε, καὶ τὸ δέρεν.

Τῷ αὐτῷ.

Μέχρι τίνος Προδίκη παρακλαύσομαι; ἄχρι τίνος σε
γοηάσομαι περὶ, μηδὲν ἀκουόμενος;
ἦδη καὶ λυκαῖοι ἐπισκίρῳσιν ἔθειραι.
καὶ τάχα μοι δώσῃς ὥς ἐκβῇ Πριάμω.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐκαίρως μονάσασαν ἰδὼν Προδίκην, ἰκέτανον.
καὶ τῶν ἀμβροσίων ἀτάμενος γονάτων,
σῶσον ἔφην ἄνθρωπον ἀπλῦμενον παρὰ μικρὸν,
καὶ φῶγον ζωῆς πνῶμα σύ μοι χάρισαι.
ταῦτα λέγοντος, ἔκλαυσεν· ἀπ' ἦσασα δὲ δάκρυ,
ταῖς ὤφραϊς χερσὶν ἡμᾶς ὑπεξέβαλεν.

Διονυσίῳ σοφιστῷ.

Ἡ τὰ ῥόδα, ῥοδόεσσαν ἔχεις χάριν· ἀλλὰ τί πωλεῖς,
σαυτῷ, ἢ τὰ ῥόδα, ἢ ἐσσημαμφοτέρα;

Τῷ αὐτῷ.

Εἴθ' ἀνεμος γενόμεν· σὺ δέ γε σείχουσα παρ' αὐγᾶς,
σῆθεα γυμνώσας, καί με πνέοντα λάβοις.
εἴθε ῥόδον γενόμεν ὑπὸ ῥυφον, ὅφρα με χερσὶν
ἄραμίνῃ, κομίσας σῆθεσι χιονέοις.
εἴθε κρίνον γενόμεν λευκόχροον, ὅφρα με χερσὶν
ἄραμίνῃ, μᾶλλον σῆς χροτῆς κορέσης.

Μαικίῳ.

Ωμοσ' ἐγὼ δύο νύκτας ἀφ' ἡδυλίας Κυθέρης,
σὸν κράτος ἤσου χάσειν· ὥς δοκίῳ δέ, γελᾶς,
τὸ μὲν ἐπισαμένῃ πάντας θεμόν· ὃ γὰρ ὑποίσω
πῶ ἐτέρην· ὅρμης δ' εἰς ἀνέμης τίθεμαι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

αἶρουμαι δ' ἄσεβειν, κείνης χάριν· ἢ τὰ σὰ πρῶτον
ὄρμι, ἀπθνήσκειν πότνι ὕπ' ἄσεβείης.

Τῷ αὐτῷ.

Τί σύγῃ; τί δὲ ταῦτα νόμῃς εἰκάει Φιλαινί;
σκύλαμα, κλονοτέρων σύγχισις ὀμματίων;
μή, ἦν ἐρασὴν εἶδ' ὅς' ἔχονθ' ὑπὸ λῆπτον ἄλλην;
εἶπ' ἐμοὶ, λυπῆς φάρμακ' ἐπιστάμεθα.
δακρύεις; οὐ φῆς δέ; μάτην ὀρνείθ' ἐπιβάλλῃ.
ὀφθαλμοί, γλώσσῃς ἀξιοπιστοτέροι.

Τῷ αὐτῷ.

Θερμαίνει μ' ὁ κελὸς Κορνήλιος· ἀλλὰ φοβοῦμαι
τὸ τοῦ φῶς, ἥδη πῦρ μέγα γιγνόμενον.
Μάρκου δ' ὀρνέταρίη.

Μῆνι χρυσοκέρως δέρι κατὰ δέ· καὶ πυριλαμπέες
ἀπέρθῃ, οὐδ' ἐκ λῆπτον ὡκεανὸς δέχεται,
ὥς με μόνον προλιποῦσα μυρίπνοος ὤχετ' ὀρίση.
ἐκταίη δ' ὀρεῖν πῶ μάγον ὃ δαίμαται.
ὦν ἐμῆς αὐτῶν ζητήσομεν, ἦν ἐπιπέμω.
Κύπριδος ἰχθυόεντος δ' ὀρνέας σκύλακος.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν ἰχθύν Διοκλείαν, ἀσκαροτέρην ἀφροδίτης
ὄψαι, ἀλλὰ κελὸς ἥθεσι τερπόμεν.
ὃ πλὺ μοι ὁ μεταξὺ γινώσεται· ὅς' δὲ πρὸς
εἶρνα πεισῶν, ἡ χῆς κείσομαι ἐγγυτάτῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἶχει Λισιδίης κυάβης δέξ. τῆς δὲ ποσειδῆος
Εὐφράντης, ἕνα μοι λάβει δίδω κυάβον.
φῆσθαι Λισιδίην με φιλεῖν πλέον· ὃ μὰ τὴν ἡδυν
βάμχον, ὃν ἐν ταύτῃ λαβροποτῶ κύλικι,

ἄλλ' μοι Εὐφράντη, μία πρὸς δέκα· καὶ τὸν ἄπειρος
ἀτέρως, ἐν μάνης φέγγος ὑπερίθεται.

Τῷ αὐτῷ.

Γάρθενον ἀλκίπτην ἐδίλωα μέγα· καὶ πτερείσας,
αὐτὴν λαθριδίως εἶχον ἐπὶ κλισίῃ.
ἀμροτέρων δὲ σέρονον ἐπάλλετο μή τις ἐπέλθῃ,
μή τις ἴδῃ τὰ πόθων κρυπτὰ περιωδότερον.
μητέρα δ' οὐκ ἔλαθον κείνης λάλον· ἀλλ' ἐσιδ' ὅσα
ἐξαπίνης, ἔρμῃς κοινὸς ἔφη θυγάτερ.

Αντιπάρῃ θεασαλο=

νικέως.

Πάντα χαλός· ἦγε μὴν χρυσὴν ἔτι πῶ αἶροδότην
ἐξοχα καὶ πάντων εἶπεν ὁ μαιονίδης.
ἦν μὲν τὸν ὅ χάραγμα φέρης φίλος, ὅτε θυρωρὸς
ἐν ποσὶν, ὅτε κύων ἐν προθύροις δέδετα.
ἦν δ' ἑτέρως ἔλθης, καὶ ὁ κέρβερος· ὧ πλεονέκται,
οἱ πᾶντα πενίην ὡς ἀδικεῖτε μόνοι.

Τῷ αὐτῷ.

Ορθρος ἔβη Χρῦσιλλα· πάλα δ' ἡΐως ἀλέκτωρ
κηρύων, φθονερὴν ἡριγένειαν ἄγει.
ἔρνιθων ἔρροις φθονερώτατε, ὅς με διώκεις
οἰκοθεν εἰς πολλὰς ἡϊθέων ὁάρας.
μηράσκης Τιθωνέ· τί τὸν σὴν ἀνέτιν' ἡΐ
ὅπως ὀρθριδίην ἠλάσας ἐκλεχέων;

Γαρμενίωνος.

Εἰς Δανάην ἔρυσας ἡλύμπιε χρυσός, ἵν' ἡ παῖς
ὡς δώρῳ πρῶθ' ἢ, μὴ ζέσῃ ὡς Κρονίδην.

Τῷ αὐτῷ.

Ὅ ζεὺς πῶ Δανάην, χρυσὸν καὶ γὰρ δέ σε, χρυσόν.
πλείονα τὸν δοῦναι τὸ Διὸς ὅ δ' αὖτά μοι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Καλλιμάχου.

Ωμοσε Καλλίγνωτος ἰωνίδι μή ποτ' ἐκείνης
ἔξεν μήτε φίλον κρείωνά, μήτε φίλιν.
ὦμοσεν, ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τὰς ἐν ἔρωτι
ὄρκους μή βαινέιν ὕατ' οὐκ ἀθανάτων.
νῦν δ' ὁ μὲν, ἄλλης δὴ θέρεται πυρί· τῆς δὲ ταλαίνης
νύμφης, ὡς μεγαρέων, ὃ λόγος, ὃ δ' ὄριθμος.

Σηκαίου.

Ἐχθαίρω τὸν ἔρωτα· τί γὰρ βαρὺς ὅν ἐπὶ θῆρας
ὄρνυται, ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν ἰοβόλῃ κρᾶδίην;
τί πλέον, εἰ θεὸς ἄνδρα καταφλέγει; ἢ τί τ' σε μινδόν
διδώσας, ἀπ' ἐμῆς ἄθλον ἔχει κεφαλῆς;

Ουέσσου.

Οὐτέ με παρθινίῃς τέρπει γάμος, ὅτε γεραιῆς.
πῶν μὲν, ἐποικτεῖρω· πῶν δὲ, καταδέομαι.
εἴη μήτ' ὄμφαξ, μήτ' ἀσπίς· ἢ δὲ πέπειρος,
ὅς Κύπριδος θαλάμῳ ὥρια καταλοσώῃ.

Νικέρχου.

Οὐκ ἀπθνήσκουσιν δέ μοι; τί μοι μέλει, ἢν τε πρῶτος,
ἢν τε δρομὸς γερονῶς, εἰς αἶδην ὑπάγω;
πολλοὶ γὰρ μ' ἐρέουσιν, ἔα, χολὸν με γενέσθαι.
τῶν δ' ἔνεκεν γὰρ ἴσως, ὅ ποτ' ἐὼ θιάσους.

Τὸ αὐτὸ.

Πάντα λίθον κινεῖ· σαρπῶν φέρε· καὶ γράφε πρὸς με,
εἰς ποῖν ἀκτῶν ἀνφρόσωπον γέροντα;
ἀντακτεῖν περὶ τὸ ἐνοίκιον ἂν τι περιστῶν
γίγνηται, καὶ ἐμοὶ φρόντισον ἱμάτιον.
ἢν ἐν γαστρὶ λάβῃς, λάβε· καὶ τέκε, μὴ θορυβηθῇς.
ἀυρήσει πόθεν ἔς' ἔλθον ὅς' ἡλικίην.

Τὸ αὐτὸ.

Τῷ αὐτῷ.

Κάλλος ἄνδρ' χαρίτων, τέρπει μόνον. ὃ κατέχει δέ,
ὥς ἄτερ ἀγκίστρος νηχόμενον δέλεαρ.
ἔπλιν Κυπρί' ἔλα, καὶ εἰς σκοπὸν ἡσυχος ἔλθε.
ἄλλον ἐγὼ γὰρ ἔχω φεύματος ὧδε τόπον.

Αργενταρίῳ.

Ἰσιὰς ἡλύπτοισι, καὶ εἰ δαχτύλις μύρον αὐδῆς,
ἔγρεο, καὶ δέξαι χερσὶ φίλαις σέβανον.
ὅν νῦν κῆρ θέλοντα, μαραινόμενον δὲ πρὸς ἡμῶ
ἔφευ, ἡμετέρης σύμβολον ἡλικίης.

Κριναγόρῳ.

Κῆρ ῥίψῃς ἐπὶ λαῖα, καὶ ἦν ἐπὶ δεξιὰ ῥίψῃς
Κριναγόρῳ, κένει' σαυτὴν ὕπερθε λέχους.
εἰ μὴ σοι χαρίεσσα παρακλίνοιτο γέμιλλα,
γνώσῃ ποιμηθεὶς, ὃ χ' ὕπνον ἀγὰ κόπον.

Βάανῳ.

Οὐ μέλλω ῥύσσειν χρυσὸς πτε. βῆς δὲ γένοιτο
ἄλλος, χῶ μελίσθρῃς κύκνος ἐπ' ἡϊόνοιο.
ἦν δὲ θυλακῇ θωπὰ δὲ παύριχ-τῇ δὲ Κορίνθῃ
τῆς ὀβολῆς δώσω τῆς δύο, καὶ πέτομαι.

Αδύλον.

Οὐκ ἔτι βασιλεύω μὰ τὰ σ' ὄμματα πῶν φιλέρημον,
καὶ πῶν μοῦσας λεχὶ σείτο διαβυλίην,
ἀγ' αἰεὶ δακρύοισι περυσμένος, ἢ ἐπισηκῶν
έρχομαι, ἢ μετὰ λῆς νηδὺν ὅς δ' ὀρέμιδος
αὐρίον, ἀγὰ πάρῃ με δεδέξεται. ὅς δὲ σὸν ὄμμα
πῆσομαι, ἐρῶσθαι μυρία σ' αὐχόμενος.

Αδύλον.

Εἴ τί σε κυανέησιν ἀπὸ στήθεσσαν ἐθείρας,
εἴτε πάλιν ξανθαῖς εἶδον ἀντανα κόμαις,

· NN

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὅσῃ ἀπ' ἀμροτέρων λάμπῃ χάρις· ἢ ῥά γε ταύταις
θριξὶ σωοικῆσει, καὶ πλῖσιν ἔρως.

Ἀθῆλον.

Γ' ὅσοι κεῖνα μέλια τὰ χρύσεια, καὶ περίοπτα
τῆς πολυθρῦλλῆς κάλλιπα φαντασίης;
π' ὅφρ' ὄβ, καὶ γαῦρα φρονήματα, καὶ μέγας αὐχὴν,
καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσορόρος σπατάλη;
καὶ πενιχρὴ, φαφαρήτε, νόμιτ' ἐπὶ πᾶσι βραχέια,
ταῦτα τὰ τῶν σπαταλῶν τέρματα παλλακίδων.

Ἀθῆλον.

Ναῦ μοι χαῖρε λέγεις, ὅτε σε τὸ πρόσωπον ἀπῆλθεν
κεῖτο τὸ τῆς λυγρῆς βάσκινε λεότερον.
καὶ μοι προσαίψῃς, ὅτε τὰς τρίχας ἠφάνικ' εἶσθαι,
τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλαζομένας.
μηνέτι μοι μετέωρ' προσέρχου, μὴ δὲ σωάντα.
ἀντὶ ῥόδου γὰρ ἐγὼ τὸν βάτον ἔδεχομαι.

Ἀθῆλον.

Ἦδη φίλτατε λυχνεῖς ἐπαρῶν· ἢ τάχα τερπνὴν
ὡς θαλάμῳς ἤξεν ἀντιγόνην προλέγεις.
καὶ γὰρ ἀναξ' εἴη ῥόδ' ἐτήτυμον, οἷος ἀπόλλων
θνητοῖς μάντις ἔσθαι καὶ σὺ παρὰ τρίπῳ.

Ἀθῆλον.

Γραῖα φίλη, θρέψαιρα, τί με προσιόντος ὕλακτεῖς,
καὶ χαλεπὰς βάλλῃς δις ῥσον εἰς ὀδυνάσ;
παρθενικὴν γὰρ ἄγεις περικαλλέα· τίς, ἐπιβαίνων
ἵχνεσι, τὴν ἰδίην οἶμον ἰδ' ὥς φέρομαι,
εἴδος ἐσσυγάζων μοῦνον γλυκύ· τίς φθόνος ὄσων
δύσμορι; καὶ μορφὰς ἀθανάτων βλέπμεν.

Ἀθῆλον.

Αἰετὸς δ' ὅ Ζεὺς ἤλθει ἐπ' ἀντίθεον Γανυμήδην.
κύνος ἐπὶ ξανθὴν μητέρα τῆς ἑλένης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ιηλιανῷ ἀπὸ ὑπάρχων

αἰγυπίου.

Στέφος πλέμων πόθ', ἄνθρωπον
ἐν τοῖς ῥόδοις ἔρωτα.

καὶ τῶν πτερῶν καταχών,
ἐβάπισ' εἰς τὸν οἶνον.

λαβὼν δ' ἐπίον αὐτὸν.

καὶ νῦν ἐσώ μελῶν μου,

πτεροῖσι γαργαλίζω.

Οὐ δυνάμει σ' ἐθέλων θέσθαι φίλην. ὅτε γὰρ αἰτέεις,
ὅτ' αὐτοῦτι δίδως, ὅθ' αὖ δίδωμι δέχη.

Κύρος κύριός ἐστι. τί μοι μέλει, εἰ παρὰ γράμματα
ὕψι ἀναγιγνώσκω τὸν κελδόν, ἢ μὲν βλέπω;

Μακρὸς ἐστ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίζων
ἀτρατάλοισι, τὸ μὲν πνῦν μ' ἐκύβανσιν ἔρω.

Πῶν ἀσκληπιάδῃ. τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάχεις;
ὅς σε μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐληΐσατο,
ὅδ' ἐπὶ σοὶ μοῦνον κατεβήκατο ῥέξα, καὶ ἰδὲ,
πικρὸς ἔρω. τί ζῶν, ἐν σποδῇ τίθεσαι;
πίνω μιν βάκχῃ ζωρὸν πόμα δάκτυλος αἰῶς,
ἢ πάλι κοιμισθὲν λυχνὸν ἰδεῖν μένομεν.

Καλὸς ὁ παῖς ἀχελῶε. λίην κελός. εἰ δέ τις ὕψι
φιστίν, ἐπιστῆμην μοῦνος ἐγὼ τὰ κελά.

Ὡς εἰδὼ Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὀρώ. ἢν δὲ τὰ πάντα
βλέψω, τὸν δέγε μὴ, τὸ μπαλιν ὅδ' ὀρώ.

Εσσυδον τὸν ἔρωτα φυγεῖν· ὁ δὲ, βαλὼν ἀνάψας
φανίδον ἐκ τέρρης, σφρέ με κρυπτόμενον.
πυκλώσας δ' ἄρ' ἔξα, χερὸς δ' ἀκρόνυχ' αἰατὰ,
κνίσμα πυρὸς θραύσας, τῷδε λαθὼν ἔβαλεν.
ἐκ δὲ φλογὸς, πάντῃ μοι ἐπέδραμεν· ὦ βαρὺ φέγγος
λάμψαν ἐμοί, μέγα πῦρ φανίδον ἐν κραδίῃ.

Κύπρι, τί μοι φιλῶς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰδὼς,
ἐν δὲ μὴ ψυχῇ φιλὰς πέπιγε βέλῃ;
καὶ τῇ ἰδῷ, φλέγομαι· τῇ δ' ἔλκομαι· ἣν δ' ἀπνέσω,
διστάζω· λάβρω δ' ἐν πυρὶ, πᾶς φλέγομαι.

Οἶδα φιλεῖν, φιλεῖντας· ἐπίσταμαι ἣν μ' ἀδίκη τις,
μισεῖν· ἀμφοτέρων εἰ μὴ τὸρ ὅτ' ἀδαιή.

Οὐ μὲν ἔρω, παρ' ἐμοὶ μενέτω μόνω· ἣν δὲ πρὸς ἄλλους
φοιτήσῃ, μισῶ κοινὸν ἔρωτα Κύπρι.

Ορνεύς ψίθυροι· τί κεκράγατε, τί μ' ὀνιάτε,
τὸν βρυχερῆς παρθένῃ σαρκὶ χλιαινόμενον,
ἐξόμενα πέταλοισιν ἀνδρόνδε· εἰ δὲ λάληθρον
θῆλυ γένος, δέομαι μέναιτ' ἐφ' ἡσυχίῃς.

Εἰ μισεῖν τόνος ἔστι, φιλεῖν τόνος, ἐκ δ' ὅλοιπὸν
ἀεὶ ῥ' ἔμμι, χρηστῆς ἑλκος ἔχειν ὁ δαίης.

Γέντ' αὐτεῖς; δέκθ' δώσω· καὶ εἴ ποσι δ' αὐτίκ' ἔξεις.
ἄρ' κ' εἴ σοι χρυσός; ἤρκεσε καὶ δαυαή.

Εἰ τὰς ἐν πελάγει σῶσεις Κύπρι, καὶ μὲ τὴν ἐν γῇ
ναυηγὸν φιλίῃς, σῶσον ἀπλλόμενον.

NN iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μισῶ πλὺν ἀφελῆ, μισῶ πλὺν σῶφρονα λίαν.
ἢ μὲν γὰρ, βραδείως· ἢ δὲ, θέλει ταχέως.

Θ μματα μὲν χρῦσεια, καὶ ὑαλόμενα παρειῇ,
καὶ σῶμα, προφρενέστερον πτότερον κέλυκος.
Φρήν, λυγρινεή· καὶ σήθεια, μαρμαέροντα.
καὶ πόδες, ὀργυρέης λυκότεροι θέτιδος.
ἢ δέ τι καὶ πολλοῖσι διαστύβοισιν ἀκάνθαι,
τῆς λυκῆς χαλᾶμης ἢ δὲν ἐπιστρέφομαι.

Φ αἴψην δ' ἢ πρὶν ἔρωτα, κινὸς πόντος· ἢ γὰρ ἀλύξαι
πρὶν ὅς ὑπὸ πηνυῖ, πυκνὰ διωκόμενος.

Τ ἢ μήλω βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὴ ἐκῆσαι φιλεῖς με,
δεξιμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετὰδος.
ἢ δ' ἄρ' ὃ μὴ γίγνοιτο νοεῖς, τὰ τ' αὐτὸ λαβῆσαι,
σκέψαι πλὺν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

Φ εἴδῃ παρθενίης; καὶ τί πλέον· ἢ γὰρ ὅς ἔστιν
ἐλθῶσ' ἀνρήσεις πρὶν φιλέοντα κῶρη.
ἐν ζῶσιν τὰ τερπνὰ τὰ κύνπριδος· ἐν δ' ἄχέροντι,
ἢ εἴα καὶ σποδίῃ, παρθένε κεισόμειθα.

Γ' ἐμπῶ σοι μύρον ἢ δ' ὕμνω· μύρω παρέχων χάριν ἢ σοί.
αὐτὴ γὰρ μυρίσαι, καὶ τὸ μύρον δύναιται.

Η δ' ὕπνους διψῶντι, χιῶν ποτὶν· ἢ δ' ὕπνους δὲ ναύταις
ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν εἴφανον.
ἢ δ' ὕπνους δὲ καὶ πόταν κρύψῃ μίαν τῆς φιλέοντας
χλαῖνα, καὶ ἀνῆται κύνπρις ὑπὸ ἀμφοτέρων.

Ο μφᾶξ ὅν ἐπένυσας ὃ τῇ σαφυλῇ παραπέμψω.
μὴ φθονέσης δοῦναι καὶ βραχὺ τῆς σαφίδος.

Κ ὅρῃ τίς μ' ἐφίλησεν ὑφέσπερα χεῖλόν ὑγρῶς.
νέκταρ ἔην τὸ φίλημα. τὸ γὰρ σῶμα, νέκταρος ἔπει.
καὶ μεθύω τὸ φίλημα, πρὶν τὸν ἔρωτα πετωκῶς.

Ἡ ράθην ἐφίλω. ἔτυχον καὶ τέπρασ' ἀγαπῶμαι.
τίς δέ, καὶ ἦς, καὶ πῶς; ἡ θεὸς οἶδε μόνη.

Ε κ μαινῆ χεῖλι με, ῥοδόχροα ποικιλόμυθα.
ψυχολακῆ. σῶματος νεκταρέου πρόθυρα,
καὶ γλῆναι λασίησιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀγράπτουσαι,
σπλάχνων ἡμετέρων, δίκτυα καὶ παγίδες,
καὶ μαζοὶ γλαρόεντες, ἐσζυγῆς, ἡμερόεντες,
σφυέες, πάσις τερπνότεροι χέλυκος.
ἄλλὰ τί, μινύω κισὶν ὅσα. μάρτυρές εἰσι
τῆς ἀθυροστομίας, οἱ μίδριοι χέλαμοι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ,

Ἀθῆλας.

Τὶς πόθεις, καὶ τίνων τὸν χαλκὸν ὕπνον ἰαυεῖς;
μαρκέσιος ῥάλλης· οἷδ' ἔρατ' αὖ γενεήν.
οἶδα τὴν πάρην, βυζάντιον δ' αἰμα κλεινόν.
εἴπῃ πῶς σφενάρην ὤλεσας ἡλικίην;
αἰδέομαι ἔξιπεν· ἀλλ' ἦρεο; ἐκ τελέων γὰρ
ὤλιθον· καὶ δέ μοι, πικρότερον θανάτου.
ὦ γὰρ ἄριστ' ἐδάμασιν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσιν
ῥυόμενον κληγὴν ἐλάττω· πῶς δ' ἔθανον.

Ἀθῆλον.

Ἰππῶ τῶδ' ὁρόωντε· τί δ' ἐρκομαι; ἵπποι ἔασι,
καὶ πλείον· περὶ σοὶ θαῦμα καὶ ἀρχαία.
ὦν δ' χάρις μερόπων πολέμου κλόνος, ἄρμα τ' ἀμύλλαι,
ἡμέτερα κρυερῶν φάσματα παρὰ χαλκῶν.
ὦ πῆδ' ἐπερίθεο, τί μέλλετε; βροτὶ χαλινῶς,
καὶ ταχὺ δὲ πλέμης εἰσελάοιτε δρόμον.
αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ λέπαθνα, κατ' αὐλάκος ὕνιν ἐρέξων,
ὅπλίσσομαι· τί σοβεῖς κέντρον ἐρειδόμενος;
εἴθ' ὕππληγι θίνοισι, εἴτ' ἐχέϊ δέσποτ', ἀταρπὺν
ὅκ' ἐτι μ' ἰθαῖος κραιπνὰ διωκόμενον.
ὦ πτολὸν ἔχουσ' αὖρεν· βῆς ἔαομαι· ἵππος δ' ὁσέει.
πάντα δ' ἐν ἀλλ' εἴη ἔργα τὰ τῶν μερόπων.

ΤΕΛΟΣ.

Γαῶλον

ΓΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ,

Εἰς τὰ ἐν πυθίοις θερμὰ, ἡμίμβια

δίμετρα κατὰ ληκτικῶ.

Β ὅλη μαθεῖν ἄνθρωπε
 πῶν καὶ πόθεν νοσοῖσι,
 αὐτὰρ γυρον δώρημα,
 ἔγωγε τὸτο δείξω.
 ὅσον σοροῖνοῖσιν,
 καὶ πέτρα σιωδικῆ.
 Ε νερθε γῆς σῆρα γασ
 ὕδωρ ἐκείθεν ἐνθεν,
 πιλῆμενον δὲ, θέρμην
 ἄλλοι λεγούσι τὸτο.
 γῆς ἐν μυχοῖς ὑπάρχειν.
 θέρμης τυχὸν βιάσας,
 ἄνω φέρεται τῷ πλήθει.
 Π αἷ' δ' ἐδεγμαι τὸτο.
 ὁ δὲ μὴ γὰρ ὅτιν οἶδας.
 φανόν τε μαρτυρῶσα. Ο ὕτω προῆλθε πᾶσι
 τὸ θερμὸ βλυσαν ρεῖθρον.
 τέχνης ἄνδρ, Γαληνός.
 τὸ πῦρ ἄνω φυῶσα,
 πρὸς τε σὺν κινήσει.
 τιτανία μηδ' ἰάσας,
 καὶ λυδία, πλουτῶσα,
 ἑρακλέων σιλῶν δὲ
 ἐν δ' αὖτε πιθικύσας,
 ἀφ' ἐγγὺς ὅτιν ἄσθμα,
 πέμπε λίθος θειώδης,
 θερμῶν ἄτεχνον ῥῆμα,
 φανέν πρόκειται πᾶσιν,
 καὶ προσφιλὲς γένυσμα;
 ἐγὼ φέρων διδάξω,
 ὅσον φύσις παιδαίνει,
 πρὸς ὅδε, θρασυῶν γὰρ ἡκω.
 εἶναι στενὰς νοσοῖσιν.
 ἀντιφύγον πλεῖστα.
 ὅ πῶτε χυῶσαν πάχυν.
 μετὰλλὰ πρὸς θρώδη,
 τὸ γειτονῶν ὄω νῶμα,
 κέτω μένειν ὅτι ἵχον,
 Π ὅτιν δέχη, τὸ πρῶτον;
 τῷ δευτέρῳ, σύμμημι.
 μυδῶσα, δυνάμει,
 Ο ὕτω προῆλθε πᾶσι
 ἱπποκράτης, ἄψυχος.
 πίστις δὲ τῶτε, νῆσος
 πολλῶν βρέμον σὺν ἡχώ,
 οἷον φέρειν τοιαῦτα,
 καὶ περισικὴ πιπᾶκη,
 μεταλλόχρυσον γάαν.
 πόρρω, πέφυκε πλεῖστα.
 καὶ λιπαρὰ τῇ νήσῳ,
 ὁ νυκτὶ περ παμραῖνον,
 πρυφύφης βροντῶδης,

NN S

ὅφει τὸ πᾶν δηλῶντας. **Ε** στὶ δὲ μικρὰ ταῦτα,
 πρὸς ἄλλα κρείττω μείζω **π**ηγὴ τελεῖ γὰρ λήθην. *
 ἄλλη μέθην ποιεῖ δέ.
 ἄλλη γάλα πρᾶττειν.
 πίνων ἄκρος νοσούντων.
 μίσσηρόν ὅτιν ὕδωρ.
 πίδαξ ἀναρροίβεται.
 προλεπτικόν πρ πνῦμα.
 πῶς ἐξάγῃ, τί τῆτο; **Ω** **θ**αυμάτων ἢ θαῦμα.
 πηγὴ, πόρῳ δολῶται.
 αἶνον μένη δέ, λάμπει.
 κρυπτὸς δόλος ἐλέγχῃ.
 χυμῶν μόνων θρυλλῶσιν.
 φῶς ἡλίου καυσῶδδδ,
 εἰς ἡδύληπον ἔλξειν.
 φύσιν καὶ τὴν κῆφην,
 ἄνω φέρων πῶν ἄχνην.
 δὲ σωμάτων τὰς θλάσῃς,
 σφίγγει. ῥέφῃ. πιαίνει.
 ἐστὶν λέγουσι νῶμα,
 εἰ νυξὶν ἀθριάζοις,
 εἰς τὴν λέγουσιν ἄλλο,
 δαῶν βλέπει σε φῶγον,
 γῆς μηδὲς ὡς ἐν κόλποις. **Ε** **στ**ιν δὲ ῥῆς ὦ θαῦμα,
 ὅς ἐι δεδέξεται τι, **λ**ίθον τελεῖ τὸ πρᾶγμα,
 ἐν ἡμέραις ὅ πλείσταις. **Α** **λ**λην λέγουσι κρήνην,
 βραχὺ βρύουσαν ὕδωρ. **ἢ** **τ**ις παρόντος ὅχλοι,
 πλείω δίδωσι ῥεῖθρα. **Α** **λ**λην δὲ πρ πισοῦται,
 ἢ χείματος παρόντος, **ἀ**νικμός ὅτι πᾶσα,
 προχέει θέρας δὲ νῶμα. **Α** **λ**λην ἀκρεῖς πάντως,
 ὕδωρ φέρειν νιζῶδδδ. **ὡ**ς **ρ**υμμάτων μὴ δεῖσθαι

λελαμμένους ἐκείθι. Θ ἐρμαῖ προχέει δὲ λίμνη,
 ὥς μὴ πίνεσθαι ζώοις. ὅζει γὰρ ὥς τι πῦρον,
 ἢ σῆψις ἄλλης ὕλης. ἐκεῖ λέγουσιν εἶναι
 πολλὰς φυτῶν ἀγρίων, ἡλεκτρον ἐξαγύσας,
 τὸ χυσομόρφον εἶδος. τίκτει δὲ τὸτο πρῶτον,
 ὥς δάκρυον γλοιῶδες, ἐπειτα δὲ, περῶται.
 ὡς τὸ ξένον μετὰλλον. Δ οὔρο φράσω καὶ τὰλλα.
 φέρει γὰρ τις λίμνην, μικρὰν λίαν κυκλώδην.
 πρὸς ἣν θέλων λυθῆναι, πεπλησμένην οὐρήσεις.
 ἕως δὲ πεντήκοντα λελαμμένους καθαίρει.
 εἰδ' αὖ τις αὐτῇ πλείους ἀνδρας φέρει λυθῆναι,
 ἐξωτρέχουσα ῥίπῃ, τὴς ἀκρίτως ρυφῶντας.
Γ ἔρσας καπνὸς δ' ἐξέρπει, κρύπτων καὶ καῖον.
 ὅπερ σαφῶς ἀνάψεις, ἐλαιον εἴπερ σάξεις.
Α λλη δέ τις βραχεῖα, πῦρ ἐξέθαλψε πέτρα.
 εἰς ἣν ἔλαιον ῥαίνων, πάντως σβέσεις καὶ φαίνον.
Δ ἔλτοι φέρουσιν ἄλλην, ὥρα θέρες βαθεῖα,
 πῦρ ἐξ οὗτος ἀνίχιν, χημῶνος ὕδωρ ρέινδε.
Α ἴθυσ ἔχει δὲ ρεῖθρον, ἀπλόντας αἰεδαμάσ.
 ὅς ῥιπίδι ψυχάζων, τὸν φλογμὸν ἐκ πρᾶνεις
 εἰδ' αὖμα ῥαίνων ἀείσας, τὸ πῦρ πλέον τυφῶται.
Α λλης οὗτος ὠθεῖται, ὕδωρ τε καὶ πῦρ σμίγδην.
 καὶ πῶ οἴλεχθρον μίξιν, τετρακτύος πισυῖται.
Ο ὕτω φύσεις ἀπείρους ὅδεσποτης ἀπάντων,
 κτίζων, ἄγων, ἰθαῶν, κρινῶν πλέων ὥς οἶδε,
 πρὸς θαῦμα καὶ λατρείαν, φύσεις σαφῶς ἐρείρει.
 τὸτον καλεῖ θεὸν σκ. τὸτον φρεσὶ φαντάζ,
 μηδὲν τυπῶν πρὸς εἶδος, εἰ μὴ θέλεις γεπάλειν.
 ἀγνωστὸν ὅτι πνῦμα. ἀρῆρὸν ὅτι πρᾶγμα.
 ἀλλήλων ὅτι θαῦμα, ἀναρχοφωτόμυτον,

H M
du
πιο
μην
6/μ
πιο
6/μ

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.
ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΓΕΩΜΕ
ΤΡΙΚΟΝ.

285

Ἡ μίανος καὶ ὄνος, φορέσσαι οἶνον ἐβαῖνον.
αὐτὰρ ὄνος, πενὰ χιζεν ἐπ' ἄχθει φόρτυ ἐοῖο.
πῶ δέ, βαρυσπινάχουσιν, ἰδὺς ἔρείνεν ἐκείνη.
μήτηρ, τί' κλάυσ' ὀλοφύρεαι ἡὺ' τε κέρη;
εἰ μέρον ἐν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν ἦρα.
εἰ δέ ἐν ἀντιλάβοις, πάντως ἰσόπτηα φυλάξεις.
εἰ πὲρ μέρον, ἄριστε γεωμετρίας ἐπίισορ.

Ἀνα γ' μέρων δοκῶσι φέρην.

Εἰς τὴν ἐπὶ πλάνητάς, καὶ τὰς ἐν ἡμῖν
δυναμίας, καὶ πάθκ.

Ε πᾶ πλυπλάνεός τε καὶ ὀλύμπιον ἀστέρων ὕδον
εἰλύνται. καὶ τοῖσιν αἰεὶ κενονίζεταί αἰών,
νυκτιφανὲς μῆνη, συγνὸς χρόνος, ἥλιος ἡδὺς,
παστορόρος παφίη. θρασυὲς ἄρης, ὕππερος ἑρμῆς,
καὶ Ζεὺς ὄρχιγενέθλος, ἄρ' ὕφυσις ἐβλάστησεν.
οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων ἐλάοισι γένος. ἐστ' ἐν ἡμῖν,
μῆνη, Ζεὺς, ἄρης, παφίη, χρόνος, ἥλιος, ἑρμῆς.
ὅσων ἐκ' ἀπ' αἰθερίης μεμερίσμεθα πνύματος ἔλκειν,
δάκρυ, γέλωτα, χολὴν, γένεθιν, λόγον, ὕπνον. ὄρεξιν.
δάκρυ μὲν ὅτι Κρόνος. Ζεὺς δ' ἡ γένεθις. λόγος, ἑρμῆς.
θυμὸς, ἄρης. Μῆνη δ' ἄρ' ὕπνος. Κυβέρεα δ' ὄρεξις.
ἡ ἥλιος δέ, γέλωτα. πᾶσι τὸν ἄπασα δικάϊως,
καὶ θνητὴ δικάϊα γελά, καὶ κόσμος ἀπείρων.

Εἰς τὸν Πτολεμαῖον.

μῦθον.

Γ αἶψ' ἐκ νῶτοισιν ὁ χυμένος ὦ Πτολεμαῖε,
καὶ βροτέης φύσιος δεσμύμενος ἐνδοθι τεθμῶν,
ὅκ' ἄσρων δὴ μοῦνον αἰδίνητον ἀνάνηκ',
ὅδ' ἐπὶ πόλοιο φορᾶν, σὺ διέγνωσ' ἄσπετέουσιν,
αἰμὰ καὶ αὐτὰ περ' ὅπῃ τελεῖ σημήϊα φαίνεσθαι.
ᾧ κ' ἐκ δὴ, χρεὶν κλέειν σέ τιν' ὕβριον ἔμπεδον.
αἰθέριόν τε νόον φορέειν, ὅτ' ἔστιν ἐμπεδον.
εἰ γὰρ καὶ μερόπεια χαμερπέσι συμβιδύσασθαι,
καὶ φύσιος θνητῶν περ' ἀνυκτοπέδησιν ἐδεσμῶν,
αἰμὰ νόον παθέων ἐντοῖσι πόνοισι κέθρησθαι.
ὅξω σαρκὸς ἐβρις δὲ, καὶ ἀχλὺς ἰλυσέαις,
καὶ τελέεσθαι προέγχεσθαι, ἐσὺν ἔρα τέρμα λαχύσασθαι.

Ερμῆ τῷ ἱερομεγίστῳ, περὶ σεισ-

μῶν ἐν ἄλλῳ, ὁρφέως

Φ ράξει δὴ καὶ τὸνδε λόγον τέκος, ὅππότε κεν δὴ
γαῖαν κινήσῃ σείσθων κυανοχαίτης,
ὅτ' ἐβροτοῖς ἐπὶ τ' αὐτοχίην, καὶ νότῳ τ' ἐφράξει.

Ἥλιος, ἐν Κριῶ.

Ο πτόταν εἰαρινὴν ἐπ' ἡμερίην ἀφίκεται
ἡ ἥλιος, Κριὸν δὲ διεκτρέχει, ἐνδ' ἄρα τῷδε
γαῖαν νυκτερινὸς γαιήχος ἀμφελελίξει,
σῆμα γὰρ ὅτ' ἐπὶ πόλῃος ἀπόστασις, ὅκ' ἀλαπαδῆν.
Εἰ δέ κεν ἡμερινὸς, φράζει γὰρ λυγρὰ καὶ ἄσπετος,
πῆματος ὁρμήσαντος ἐπ' ἀνθρώπων ἀνθρώπων
ἐλπίδας σφετέραις ἐπὶ πημοσύναις, ἰδὲ λύπαις.

Ἡλιος, ἐν Ταύρῳ.

Εἰ δ' ἀνὰ Ταύρον ἰόντος ἐφορμήσῃ διὰ νύκτα
σεισμὸς, πῦματα μὲν τε καταφθινύθουσιν ὁπίσσω.
ὠφροσυνὴ δ' ἀνὰ ἄστρ' ἐρήνη τε θαλῆα.
ἡμερινὸς δὲ φέρῃ πλέμῃ μεγάλῳ πόλῃ
ἔργον ἐπερχομένου τοῖς κρείησιν· ἀγὰ φυλάσσῃ.

Ἡλιος, ἐν Διδυ-

μοις.

Εἰ δέ κεν ἐν Διδύμοις σφωσμένῃς ἡελίοιο,
συντερινὴ μῆνις ἐλελίσσεται κατὰ γαῖαν,
δυσμενέδ' βροτοὶ ἐχέσι χερσὶν,
ἡμετέρην πελάσοισιν ἢ π' ἄλλῃ γαῖαν ἄψασαν.
εἰ δέ κεν ἡμερινὴ, ὅτε κεν βασιλῆδ' ἄτι μοι
ἔσθονθ' ἦγεμόνδ' τε θεῶν διομνίνη ἐχθρῶν.

Ἡλιος, ἐν Καρ-

κίνῳ.

Εἰ δ' ἀνὰ τὴν μοῖρην τῆ Καρκίνῃς ἡελίοιο
στρίχοντος, ὅτε δὴ θερινὴ τροπὴ, ἐννυχὸς ἔστω
τῆς ἵεσις, τὸ φράζει κακότητα βαρέων,
ὄργαλέην πενίην ἀπαξέμεν· ἡμερινὸς δὲ
φράζῃ πῇ μ' αὐτοῖς, καὶ ἀπόσασιν ὠλεσίοικον.

Ἡλιος, ἐν Λέοντι.

ἰδὲ κεν ἡελίοιο Λέοντος μοῖραν ἰόντος,
νύκτερος ὄρμηθ' ἡ γαῖης σάλος, αὐτίκα πένθη,
κλαυθμοί τε, σοναχαί τε, πόλιν καὶ λαὸν ἅπαντα
ἔξουσ'· ἡμερινὸς δὲ φανείς, καὶ τὰυτα πιφάσκει.

Ἡλιος, ἐν Παρθένῳ.

Εἰ δέ κεν ἡελίῳ σὺν Παρθένῳ ἐρχομένοιο
ἑσπερινὸς σεισμὸς, λαοῖς ὅτε λιμὸς ἅπασιν
ἵαται· ἡμερινὸς δὲ φανείς, κερπὺς καταβλάψῃ.

Ἡλῖος, ἐν ξυγῶ.

Εἰ δ' ἂν ἐπὶ φθινόπωρον ἰσημερινὴν ἀφίκηται
ἡέλιος, χιλαῖς διαραινὼν νυκτερινὸς δὲ
κινήσῃ, κερπῶν δηλοῖ φθόρον ἐξ ἀναρρωτῶν
γάλης. ὥραιοι δ' ἡμεριναῖς, χαλεπῆς τῶδε φράζει
ἔργα μάχης. πολλὰς δ' αὐτῶν, κατὰ γαῖαν κελύφει.

Ἡλῖος, ἐν σκορπίῳ.

Εἰ δέ κεν ἡελίος τὸν σκορπίον ἀμριθεόντος,
νύκτερος ὀρμηθῇ γαῖης σάλος, ἔργα μάταια
ἀνδράσιν ἔσσονται, κερκοφραδμοσυνήσι νόοις.
ἡμερινὸς δὲ φανείς, τότε δὴ τότε, ἀλγέα φράζει
ἔσσεσθαι πλεεῖν, ἀπὸ πτολέμου κρυεροῖο,
ἔργα ματαιότατα, Ζηνὸς μεγάλου διὰ βυλαῖς.

Ἡλῖος, ἐν τοξότη.

Εἰ δέ κεν ἐν μοίρῃ τῇ τοξότης ἡελίος
σρωφῶντος, γαῖαν κινήσῃ κυανογάτης
νυκτερινὸς, σημεῖον ὀλέθριον ἐμμέναι ἀνδρῶν
πληθύν. ἡμερινὸς δὲ φανείς, πόλεων βασιλῆϊ,
σημαίνει μεγάλην τιμὴν, καὶ σκῆπτρα λιπόντα,
ἄλλῃ ἐπείχεσθαι φάροντ' ἀπὸ πατρίδος αἰῆς.

Ἡλῖος, ἐν αἰγοκέρωτι.

Εἰ δέ κεν αἰγοκέρωτι, ὅθι βοτὰ ἡελίος
χειμερινὰ πύχοντος ἔστος χθονὸς, ἐν νυχὸς ἐλθὼν
σεισὶ χθονὸς γαῖαν κινήσῃ πνύματι λάβρῳ,
φράζει δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα, τοῖσι γενέσθαι,
καὶ τᾶσιν. ἡμερινὸς δὲ φανείς, κερποφθόρος ἔσται.

Ἡλῖος, ἐν ὑδροχόῳ.

Εἰ δέ κεν ὑδροχόῳ διανείαται ἡελίος
φέγγος, νυκτερινὴ δ' ἐλελιχθῇ γαῖα περιχθάν,
ἄρπαγὰς ὡλεσίκοι ἀνὰ πτόλιν ἀρυσάγαν.

ἔλονται· δὴ μὲν τε καὶ κοφροσώματα καὶ ὕβρις.
εἰδὲ κεν ἡμερινὴ δὴ μὲν κράτος ἐμπεδον ἔσται.

Ἥλιος, ἐν ἰχθύσιν.

Εἰ δ' ἀνὰ τὴν ἰχθῦς σρωφωμένον ἡλίοιο,
τῆς ἐνοσίς γίνοιτο θεὸν διὰ νύκτα, πρὶ ἔσται
πάσαις ἐν πλείεσι περιστάσις. εἰδὲ κεν ἡ
τῆς κινηθεῖν πέδον ἰερὸν, αὐτὶ καὶ πάσαις
σὺ φ' ῥβοῖσι βοῶν ἀγέλαις, οἷων τε, καὶ ἄλλων
τετραπόδων, πθοῖρος ἔσται ἀν' ἅπαν καὶ κατὰ χώρας.

ΤΕΛΟΣ.

A B C D E F G H I K L M N O P
Q R S T V X Y Z AA BB CC DD EE
FF GG HH II KK LL MM NN.

Ἀπαντὰ ὅτι τετράδια, πλὴν τὸ πλῆταίς,
πενταδ' ἔχ' γάρ.

Quaterniones omnes, ultimo excepto quinternione.

V E N E T I I S I N A E D I -
B V S A L D I, E T A N -
D R E A E S O C E R I,
M E N S E I A N V A
R I O . M . D . X X I .

5818120

Handwritten text in a Gothic script, likely a list or index of names and titles.

INDEX

Handwritten text, possibly a title or a list of entries.

Handwritten text, possibly a list of entries.

Handwritten text, possibly a list of entries.

Handwritten text, possibly a list of entries.

Handwritten text, possibly a list of entries.

Handwritten text, possibly a list of entries.

Handwritten text, possibly a list of entries.

Handwritten text, possibly a list of entries.

